Niculae Ionescu-Galbeni

Virgil Petrescu

PARTIDUL
NAŢIONAL
ŢĂRĂNESC
CREŞTIN
DEMOCRAT

PNȚCD
PRIVIT DIN INTERIOR
1997 - 2000

Volumul 3
Stenograme ale ședințelor
BCCC – 1999

Editura CHEIRON
București, 2023

Niculae Ionescu-Galbeni **Virgil Petrescu**

PNȚCD – PRIVIT DIN INTERIOR 1997/2000

VOLUMUL 3 – STENOGRAME ALE ȘEDINȚELOR BCCC – 1999

Prezentul volum este publicat gratuit cu acordul autorilor, sub licența Creative Commons Atribuire-Necomercial (CC BY-NC).

Niculae Ionescu-Galbeni
Virgil Petrescu

PNȚCD – PRIVIT DIN INTERIOR 1997/2000

Volumul 3
STENOGRAME ALE ȘEDINȚELOR BCCC – 1999

editura CHEIRON

Bucureşti, 2023

Redactori: Niculae IONESCU-GALBENI
Virgil PETRESCU

Tehnoredactor: Loredana DOBOȘ
Grafică supracopertă: Virgil PETRESCU

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
Ionescu-Galbeni, Niculae
PNŢCD - privit din interior : 1997/2000 / Niculae Ionescu-Galbeni, Virgil Petrescu. - Bucureşti : Editura Cheiron, 2023
4 vol
ISBN 978-606-8220-93-2
Vol. 3 : Stenograme ale şedinţelor BCCC : 1999.
- 2023. ISBN 978-606-8220-96-3

I. Petrescu, Virgil

32

Tipar și legătorie: Vizual-Graph SRL
www.vizual-graph.ro / tipografia vizual-graph.ro / 0745 138 123

CUPRINS[1]

Ședința Biroului de Conducere, Coordonare și Control al PNȚCD
(5 ianuarie 1999) 11
1. Convocarea Comitetului de Conducere al PNȚCD pe 12-13 februarie 1999 12
2. Agitații ale minerilor din Valea Jiului și unele probleme la Ministerul de Interne 21
4. Desemnarea lui Constantin Dudu Ionescu în calitate de secretar general interimar și a lui Remus Opriș ca purtător de cuvânt și director al Departamentului de imagine al PNȚCD. . . 22
5. Proiectul de buget al țării și despre necesitatea corelării miniștrilor PNȚCD 24

Ședința Biroului de Conducere, Coordonare și Control al PNȚCD
(27 ianuarie 1999) 27
1. Discuții asupra proiectului de buget și despre devalizarea Bancorex 28
3. Pregătirea reuniunii Comitetului de Conducere al PNȚCD 32
4. Desemnarea lui Virgil Petrescu, fost ministru al Educației, în calitate de secretar general interimar al PNȚCD. 34
5. Respingerea propunerii de cooptare în BCCC a ministrului Andrei Marga 35
6. Posibilitatea ridicării imunității parlamentare a lui Corneliu Vadim Tudor și despre mineriada din ianuarie 1999 (a cincea „mineriadă”) 35
7. Proiecte de legi și ordonanțe aflate în dezbatere parlamentară; deficiențe ale Departamentului de informație publică al Guvernului. 41

Ședința Biroului de Conducere, Coordonare și Control al PNȚCD
(3 februarie 1999) 45
1. Modificarea datei reuniunii Comitetului de Conducere al PNȚCD și alte aspecte organizatorice. 46
3. Dificultăți bugetare pentru finanțarea învățământului în 1999 47
4. Greutăți în colaborarea legislativă cu Partidul Democrat 50

[1] Cuprinsul include numai selecția operată de editori cu privire la temele dezbătute în ședințele PNȚCD.

5. O informare privind mineriada din ianuarie 1999 și despre reforma în Ministerul de Interne. 51

7. Stare de haos la Ministerul Sănătății provocată de ministrul Hajdu Gábor 53

Ședința Biroului de Conducere, Coordonare și Control al PNȚCD (11 februarie 1999) 58

1. Schimbarea secretarului de stat de la Ministerul Educației Naționale. 59

2. Probleme la Ministerul de Interne. 68

3. Legea amnistiei propusă de ministrul Constantin Dudu Ionescu 71

4. Greva generală anunțată de CNSLR-Frăția și dialogul partidului cu sindicatele 75

Ședința Biroului de Conducere, Coordonare și Control al PNȚCD (17 februarie 1999) 79

3. Problema Consiliului de administrație al Radiodifuziunii 80

5. Despre venirea minerilor în București în ianuarie 1990 (prima „mineriadă”) și în septembrie 1991 (a patra „mineriadă”) 84

6. Informarea prezentată de ministrul Constantin Dudu Ionescu cu privire la expediția minerilor din februarie 1999 (a șasea „mineriadă”) 86

Ședința Biroului de Conducere, Coordonare și Control al PNȚCD (24 februarie 1999) 93

2. Propunerea unui nou președinte al Comitetului de coordonare al PNȚCD la Capitală 94

5. Discuții referitoare la Legea Agenției Naționale a Fermelor de Stat și la Legea caselor naționalizate. 95

6. Propuneri de membri pentru Curtea de Conturi a României . . . 97

Ședința Biroului de Conducere, Coordonare și Control al PNȚCD (3 martie 1999) 99

1. Nominalizări ale PNȚCD pentru Curtea de Conturi a României 99

3. Proiectul Legii funciare și cel al Legii de restituire a imobilelor abuziv confiscate 101

5. Din nou discuții despre Legea Agenției Naționale a Fermelor de Stat 102

Ședința Biroului de Conducere, Coordonare și Control al PNȚCD
(17 martie 1999). 104
2. Propunerea PDSR de organizare a unei întâlniri cu PNȚCD privind discutarea legilor de restituire a proprietăților funciare și a caselor naționalizate. 105
3. Problema națională și relațiile cu maghiarii. 115
7. Strategia PNȚCD privind mișcările sindicale 115

Ședința Biroului de Conducere, Coordonare și Control al PNȚCD
(31 martie 1999). 118
2. Problema intrării României în NATO și în Uniunea Europeană 119
3. Pachetul de legi propus pentru asumarea răspunderii Guvernului și despre pregătirea reuniunii de la Cotroceni 120
6. Relațiile PNȚCD cu Alianța Civică și cu Partidul Național Liberal; reluarea ședințelor Convenției Democrate 127

Ședința Biroului de Conducere, Coordonare și Control al PNȚCD
(14 aprilie 1999) 131
1. Regimul juridic al caselor preluate abuziv de stat și retrocedarea terenurilor agricole și forestiere 132
2. Situația demnitarilor PNȚCD, membri în Consiliile de administrație și în Adunările generale ale acționarilor, precum și în Comisiile de cenzori ale unitățile economice cu capital de stat. 136
7. Despre disciplina parlamentară în cadrul coaliției. 138
8. Ministrul Alexandru Herlea solicită sprijin politic. 139
9. Problema iugoslavă și relațiile României cu Rusia și NATO . . . 140
10. Despre asumarea răspunderii Guvernului pentru Legea accelerării reformei. 141

Ședința Biroului de Conducere, Coordonare și Control al PNȚCD
(21 aprilie 1999). 142
1. Informare privind conflictul din Iugoslavia și implicarea României 143
3. Plecarea lui Victor Ciorbea din PNȚCD. 147
4. Greva generală anunțată de sindicate pentru 26 aprilie 1999 147
6. Probleme de gestiune financiară la PNȚCD 147

Ședința grupurilor parlamentare ale PNȚCD
(21 aprilie 1999) 149
1. Situația conflictuală din Iugoslavia și implicarea României . . . 150
2. Stadiul reformei la Ministerul de Interne; despre unele ONG-uri care ajută Iugoslavia 154
4. „Schisma" grupului lui Victor Ciorbea 154
6. Informare privind reforma în agricultură și silvicultură și despre retrocedarea proprietăților confiscate de stat 165
8. Propunerea unei Legi a lustrației de către deputatul Gheorghe Șerban 168

Ședința Biroului de Conducere, Coordonare și Control al PNȚCD
(27 aprilie 1999) 169
1. Situația Organizației PNȚCD-Cluj după plecarea fraților Boilă 170
3. Raport cu privire la Protocolul CDR și despre relațiile PNȚCD cu PNL și cu formațiunile civice. 176

Ședința Biroului de Conducere, Coordonare și Control al PNȚCD
(6 mai 1999) 186
1. Precizări privind pregătirea și desfășurarea conferințelor județene de alegeri în PNȚCD în 1999 187
3. Discuții privind noua Lege electorală și Legea dosarelor Securității 191
4. Scrisoarea fraților Boilă referitoare la încercarea de a crea o ramură PNȚ-Ardeal în 1990/1991. 193

Ședința Biroului de Conducere, Coordonare și Control al PNȚCD
(19 mai 1999) 195
1. Din activitatea Ministerului Culturii și relația PNȚCD cu intelectualii 196
2. Completarea comitetului de conducere județean și a biroului județean la Organizația PNȚCD-Cluj 200
4. Despre propunerea ministrului liberal Valeriu Stoica de modificare a Codului Penal 202
5. Politica de cadre în administrația centrală și locală 203
7. Relațiile cu liberalii în cadrul Convenției Democrate. 205
8. Discuții privind pragul de 5% în Legea electorală 210
9. Despre lustrație și legile proprietății. 210

Ședința Biroului de Conducere, Coordonare și Control al PNȚCD
(26 mai 1999) 215
1. Departamentul de relații externe al PNȚCD 216
2. Departamentul de resurse umane al PNȚCD 220
3. Starea conflictuală dintre președintele Emil Constantinescu și prim-ministrul Radu Vasile 227
4. Deficiențe în activitatea PNȚCD în sfera politicii românești . . 228
6. Poziția PNȚCD față de propunerea PNL vizând protocolul Convenției Democrate 230

Ședința Biroului de Conducere, Coordonare și Control al PNȚCD
(3 iunie 1999) 233
2. Divergențe în Parlament între partidele din coaliție 234
3. Despre disciplina parlamentară a coaliției, inclusiv a parlamentarilor PNȚCD 235
4. Legea funciară și dezacordul din coaliție la retrocedarea pădurilor 237
6. Proiectul de lege privind privatizarea societăților comerciale care administrează terenuri agricole și bălți, propus de ministrul Ioan Avram Mureșan 239
8. Disfuncționalități în coaliția de guvernare și propunerea de înființare a unei noi funcții de ministru de stat atribuită PNȚCD 242

Ședința Biroului de Conducere, Coordonare și Control al PNȚCD
(8 iunie 1999) 251
1. Prezentarea de către prim-ministrul Radu Vasile a situației generale a guvernării 252
4. Intenția de demisie a domnului Gavril Dejeu din funcția de președinte al Organizației PNȚCD-Sibiu 263
5. Critici cu privire la activitatea Departamentului pentru Integrare Europeană 268

Ședința Biroului de Conducere, Coordonare și Control al PNȚCD
(17 iunie 1999) 273
1. Dezbateri la Legea funciară și blocajul încercat de Partidul Democrat 274
4. Protocolul CDR și divergențele dintre PNȚCD și PNL pe tema participării liberalilor pe liste separate la alegerile locale 278
5. Informare cu privire la activitatea Fondului Proprietății de Stat 282

Ședința Biroului de Conducere, Coordonare și Control al PNȚCD
(23 iunie 1999) 291
1. O analiză privind adoptarea Legii de retrocedare a imobilelor abuziv confiscate de stat prin Ordonanță de Urgență sau prin dezbateri parlamentare 292
3. Situația Consiliului de administrație al Radiodifuziunii 293
6. Acordarea licențelor de radio și televiziune 294
7. Deficiențe în activitatea partidului 296

Ședința Biroului de Conducere, Coordonare și Control al PNȚCD
(5 iulie 1999) 297
1. Protocolul Convenției Democrate din România și divergențele dintre PNȚCD și PNL privind participarea pe liste separate la alegerile locale 298
2. Întârzieri și controverse la Legea de retrocedare a imobilelor confiscate de stat 301

Ședința Biroului de Conducere, Coordonare și Control al PNȚCD
(12 august 1999) 310
3. Analiza activității partidului în perioada iulie-august 1999 . . . 311
4. „Școala politică” pentru Tineretul Național-Țărănesc. 327
5. Acțiuni ale Corpului de control al Guvernului 328

Ședința Biroului de Conducere, Coordonare și Control al PNȚCD
(26 august 1999) 332
2. Dificultăți financiare la ziarul „Dreptatea” și posibile soluții. 333
3. Problema Ordonanțelor de Urgență ale Ministerului Agriculturii și despre privatizarea IAS-urilor. 336

Ședința Biroului de Conducere, Coordonare și Control al PNȚCD
(3 septembrie 1999). 342
3. Câteva probleme vizând corupția 343
5. Divergențe între PNȚCD și PNL în privința respectării protocolului de repartiție a funcțiilor din aparatul de stat la nivel central și local 343
6. Elaborarea unui document de sinteză privind guvernărilor țărăniste din perioada 1997-1999 și nominalizarea lui Ulm Spineanu pentru coordonarea realizării noului Program al partidului 345
7. Informare privind Departamentul pentru Integrare Europeană 346

Ședința Biroului de Conducere, Coordonare și Control al PNȚCD
(15 septembrie 1999) 356
5. Despre situația de la Organizația PNȚCD-Sibiu 357
6. Agenția Națională pentru Dezvoltare Regională intră în activitate 358

Ședința Biroului de Conducere, Coordonare și Control al PNȚCD
(22 septembrie 1999) 361
2. Pași pentru elaborarea viitorului Program politic al PNȚCD . . 362
4. Despre bugetul Ministerului Culturii 366
5. Situația financiară de la Bancorex și fuzionarea cu BCR 370

Ședința Biroului de Conducere, Coordonare și Control al PNȚCD
(6 octombrie 1999) 374
3. Moțiunea simplă pe Agricultură depusă la Senat de Triță Făniță (PD) și tentativa de șantaj a Partidului Democrat 375
5. Politica de privatizare și acuzații de corupție în FPS 377
7. Intenția ministrului Ion Caramitru de a demisiona ca urmare a bugetului precar al Ministerului Culturii; Ministerul Afacerilor Externe nu susține eficient candidatura domnului Caramitru la funcția de director general UNESCO 381

Ședința Biroului de Conducere, Coordonare și Control al PNȚCD
(20 octombrie 1999) 384
3. Ministrul Ion Caramitru, din nou despre bugetul Ministerului Culturii 385
7. BCCC aduce reproșuri vicepreședintelui Ion Rațiu, patronul ziarului „Cotidianul”, pentru atacurile din ziar la adresa partidului 386

Ședința Biroului de Conducere, Coordonare și Control al PNȚCD
(3 noiembrie 1999) 390
1. Despre privatizarea IAS-urilor și blocajul din Guvern și Parlament 391
7. Situația Organizației PNȚCD-Cluj și demisia domnului Ioan Vida-Simiti din funcția de președinte interimar 395
8. Despre programul de sănătate finanțat de Banca Mondială pentru reabilitarea rețelei de asistență medicală în mediul rural 408

Ședința Biroului de Conducere, Coordonare și Control al PNȚCD
(10 noiembrie 1999) 413
5. PNȚCD și imaginea sa în mass-media 414

8. Înființarea Agenției Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului 414

Ședința Biroului de Conducere, Coordonare și Control al PNȚCD (17 noiembrie 1999) 420

2. Solicitarea Alianței Civice de relansare a dialogului în cadrul Convenției Democrate 421

3. Despre salariile exorbitante ale unor funcționari de stat 427

Ședința Biroului de Conducere, Coordonare și Control al PNȚCD (25 noiembrie 1999) 429

4. Poziția PNȚCD față de masa rotundă propusă de Alianța Civică 430

7. Declarații ale vicepreședintelui Remus Opriș la adresa prim-ministrului Radu Vasile 433

Ședința Biroului de Conducere, Coordonare și Control al PNȚCD (8 decembrie 1999) 434

6. Legea dosarelor fostei Securități și Legea lustrației 435

Ședința Biroului de Conducere, Coordonare și Control al PNȚCD (27 decembrie 1999) 438

Criza guvernamentală și situația gravă din PNȚCD ca urmare a refuzului prim-ministrului Radu Vasile de a demisiona după retragerea sprijinului politic de către partid. 438

ȘEDINȚA BIROULUI DE CONDUCERE, COORDONARE ȘI CONTROL AL PNȚCD

(5 ianuarie 1999)

Teme dezbătute:

1. **Convocarea Comitetului de Conducere al PNȚCD pe 12-13 februarie 1999**
2. **Agitații ale minerilor din Valea Jiului și unele probleme la Ministerul de Interne**
3. Nemulțumiri ale vicepreședintelui PNȚCD Sorin Lepșa
4. **Desemnarea lui Constantin Dudu Ionescu în calitate de secretar general interimar și a lui Remus Opriș ca purtător de cuvânt și director al Departamentului de imagine al PNȚCD**
5. **Proiectul de buget și despre necesitatea corelării miniștrilor PNȚCD**

Au participat la discuții:

Membri ai BCCC:

Ion Diaconescu, Gabriel Țepelea, Radu Vasile, Niculae Ionescu-Galbeni, Mircea Ciumara, Vasile Lupu, Remus Opriș, Sorin Lepșa

Membri supleanți ai BCCC:

Răsvan Dobrescu, Constantin Dudu Ionescu, Matei Boilă, Vlad Roșca, Ioan Avram Mureșan

Secretari generali adjuncți:

Barbu Pițigoi, Mihai Grigoriu, Tănase Barde

Invitați:

Gavril Dejeu (ministrul de Interne, deputat), Alexandru Herlea (ministrul delegat pe lângă prim-ministru pentru Integrare Europeană), Ion Caramitru (ministrul Culturii), Ioan Manea (președintele Senatului PNȚCD), Alexandru Badea (vicelider al Grupului parlamentar PNȚCD-civic-ecologist)

STENOGRAMA ȘEDINȚEI

(extrase)

1. Convocarea Comitetului de Conducere al PNȚCD pe 12-13 februarie 1999

Dl Ion Diaconescu: Trecem la discutarea primului punct al ordinii de zi. După cum știți, ultima reuniune a Comitetului de Conducere a avut loc la sfârșitul lunii martie anul trecut, deci acum 10 luni. Rămăsese hotărât ca noi, în vară sau în toamnă, să convocăm Delegația Permanentă pentru a vota Statutul și pentru a intra într-o oarecare periodicitate. La ora aceea, după evenimentele din martie-aprilie 1998, cu schimbarea Guvernului, s-au creat unele tensiuni în cadrul partidului, discuții interne cu ecouri în presă. Consultându-mă în vară cu mai mulți dintre dumneavoastră în privința convocării acestui for al partidului, majoritatea a spus că atât timp cât există tensiuni în partid o astfel de reuniune nu ar face decât să le exacerbeze și, în concluzie, să lăsăm să se instaleze liniștea în partid.

Speranța că timpul va aplana aceste conflicte nu s-a dovedit reală. Până la urmă conflictele au crescut și mai mult. În loc să ajungem la o acalmie, lucrurile s-au precipitat.

În urma reuniunii de la Satu Mare, s-a continuat cu o serie de circulare și inițiative prin care se cerea convocarea unui Congres extraordinar. În ședințele noastre de BCCC, s-a analizat această problemă și s-a spus că este mai potrivită o reuniune a Comitetului de Conducere lărgit. Și a rămas în discuție dacă să o facem înainte sau după Crăciun. Până la Crăciun programul fiind aglomerat, am hotărât să o planificăm în ianuarie 1999, în vacanța parlamentară.

De ce cred că este necesar acest Comitet de Conducere? Mai întâi ca să intrăm într-o oarecare normalitate privind prevederile statutare, dar mai ales pentru că s-a creat atâta agitație, s-au ridicat atâtea probleme, iar noi am promis să ne întâlnim într-un for al partidului ca să dăm un răspuns la toate acuzele care s-au adus. Nu putem să lăsăm lucrurile să treneze. Unii dintre colegii noștri din partid fac declarații, iar noi, ceilalți, tăcem și nu dăm un răspuns oficial. Așadar, există suficiente motive pentru convocarea acestui for. În același timp, va trebui ca această reuniune să nu însemne o manifestare care să încurajeze o dezbinare în partid, un moment al oficializării unei rupturi. În cadrul forului respectiv, dacă nu se face o pregătire în această direcție, s-ar putea ajunge la o asemenea stare de lucruri.

Am văzut o serie de materiale provenite pe o linie neoficială a partidului de la unii dintre dumneavoastră, prin care se acuză fostul Guvern Ciorbea[2]

---

[2] Guvernul condus de Victor Ciorbea (PNȚCD) a funcționat între 12 decembrie 1996 și 30 martie 1998.

că nu a făcut nimic, alții laudă fostul Guvern Ciorbea că a făcut treabă și că Guvernul Radu Vasile[3] nu face nimic, iar alții exact invers ș.a.m.d. Comentăm acum în cadrul partidului care a fost bun și care a fost rău?

Din punctul meu de vedere ambele guvernări sunt bune, prim-ministrul respectiv este membru al partidului nostru și are girul partidului. Eu, ca președinte al partidului, atât timp cât ambele Guverne sunt emanația PNȚCD, cum pot să le critic? Desigur, pot face asta în cerc restrâns, o pot face într-un for al partidului, dar declarații publice în acest sens sunt total nepermise. Eu am sprijinit Guvernul Ciorbea până în momentul când prim-ministrul a demisionat, sprijin Guvernul Radu Vasile, în conformitate cu votul care a fost dat în Comitetul de Conducere. Grija mea este ca toată această trecere de la un Guvern la altul să nu se reflecte în partid printr-o stare de lucruri negativă.

De când este Guvernul Radu Vasile în funcțiune s-au luat unele măsuri pentru accelerarea reformei, care la ora actuală sunt destul de bine primite și de presă, și de opinia publică. Atitudinea noastră față de Guvernul în funcțiune trebuie să țină seama și de ceea ce se întâmplă acum. Nu ne mai găsim în faza când Guvernul Radu Vasile era blamat, acum i s-a dat un credit, este într-o fază favorabilă.

În aceste condiții este necesară convocarea Comitetului de Conducere, dar trebuie dirijate lucrurile de așa natură ca reuniunea să nu ducă la o ruptură în cadrul partidului, la un divorț între partid și Guvern. Sigur că sunt greșeli în guvernare, dar trebuie găsite mijloace pentru corectarea lor.

Zilele acestea m-am consultat cu o parte dintre dumneavoastră și am văzut că unii ar vrea să profite de convocarea acestui for ca să aducă pe tapet o serie de fapte, de acuze, care până la urmă să însemne o retragere a sprijinului dat Guvernului, fără să se gândească ce se va întâmpla mai departe. Alții spun că nu trebuie făcut nimic și chiar se întreabă dacă nu ar fi cazul să nu se convoace Comitetul de Conducere. Dar nici în această extremă nu e bine să cădem.

Părerea mea este următoarea: facem Comitetul, care va trebui să aibă mai întâi o prezentare a mea, prin care să răspund la toate acuzele care s-au adus în ceea ce privește PNȚCD, să motivez și problema cu Statutul, să arăt care a fost linia conducerii partidului în privința acestor convulsii.

Apoi, prim-ministrul trebuie să prezinte situația Guvernului, ce s-a făcut, ce are în program să se facă, legat în special de hotărârea ca în următoarele șase luni să se accelereze măsurile radicale. După aceasta urmează cuvântul participanților, iar noi, Biroul, în final, va trebui să propunem o rezoluție care să ne călăuzească în activitatea noastră ulterioară. Această rezoluție va trebui să ceară conducerii partidului să fie mai fermă, deoarece din dorința de a

---

[3] Guvernul condus de Radu Vasile (PNȚCD) a funcționat între 17 aprilie 1998 și 22 decembrie 1999.

salva unitatea partidului, conducerea s-a făcut că nu vede o serie de atitudini negative, și astfel fiecare a început să se considere de sine stătător.

(Intră presa și ia câteva imagini din sala de ședințe)

Eu chiar am nevoie să fiu acuzat pentru această îngăduință, pentru că aș vrea ca atât timp cât voi mai fi la conducerea PNȚCD să nu mai permit astfel de lucruri. Îmi dau seama că o asemenea politică de cocoloșire nu poate duce la rezultate bune.

Consider că e foarte important ca noi să punem la punct această rezoluție în ceea ce privește raporturile membrilor cu conducerea partidului, în ceea ce privește raporturile partidului cu Guvernul. După părerea mea, rezoluția acestui for lărgit al partidului trebuie să arate că noi susținem Guvernul, mai ales în faza în care el se găsește acum, când continuă reforma și are tratative cu forurile internaționale.

Dar sunt de acord cu dumneavoastră să i se dea Guvernului un termen pentru îndeplinirea punctelor programatice ale PNȚCD. Să cerem încă o dată o serie de legi care sunt în programul nostru și nu s-a făcut nimic până acum: restituirea pământurilor și a pădurilor, problema caselor naționalizate, dosarele Securității etc.

Rugămintea mea ar fi ca noi să ne mai întâlnim peste o săptămână, iar luni, 11 ianuarie, la conferința de presă, dumneavoastră, cei care vreți să faceți propuneri, vă rog să spuneți cum ar trebui să sune rezoluția. Într-o primă ședință a BCCC vom face o sinteză a propunerilor și vom adopta un proiect de rezoluție care va fi prezentat în Comitet.

Ca dată a reuniunii propusesem 23 ianuarie. Când am discutat cu cineva dintre dumneavoastră mi-a spus că nu poate atunci, că ar putea fi în 30 ianuarie, dar atunci domnul Lupu este plecat la Strasbourg.

(BCCC stabilește ca dată a desfășurării reuniunii Comitetului de Conducere lărgit vineri 12 și sâmbătă 13 februarie 1999)

Baza acestei reuniuni o vor constitui cei 115 parlamentari PNȚCD. În total vor fi circa 200 de invitați. Vor participa membrii Comitetului, la care se vor adăuga președinții organizațiilor județene, membrii Guvernului, prefecții, bineînțeles parlamentarii, precum și președinții consiliilor județene.

Ședința o programăm tot în sala din Parlament unde am mai făcut întâlniri. La prânz oferim participanților o masă pe cheltuiala partidului.

Dl Ioan Manea: Vreau să abordez unele chestiuni generale. Vom discuta probleme de partid și probleme de orientare a Guvernului. Fiind vorba de principiile partidului de guvernământ, ar fi normal ca noi să venim cu un program pentru Guvern și să-l prezentăm ca pe o rezoluție a conferinței, însă având în vedere situația cu oarecari neînțelegeri între noi, domnule

prim-ministru, poate ar fi mai bine ca dumneavoastră să prezentați programul Guvernului și noi, ca partid, să ni-l însușim.

Dl Ion Diaconescu: Programul să fie o colaborare între partid și Guvern. Domnul Radu Vasile este și secretar general al partidului.

Dl Ioan Manea: Există o nuanță: noi prezentăm un program pe care îl însușește Guvernul, sau Guvernul își prezintă programul său și noi îl însușim? Rămâne să hotărâți dumneavoastră. Părerea mea este ca Guvernul să-și prezinte programul.

Dl Ion Diaconescu: Mai este un lucru. Noi suntem în Convenția Democrată și într-o coaliție. Ne exprimăm aici părerea să facem un program al partidului. Până la urmă, pentru ca el să devină o realitate, trebuie să cădem de acord în coaliție. De aceea, atât timp cât suntem acuzați că am făcut atâtea promisiuni pe care nu le-am ținut, răspunsul nostru pentru electorat trebuie să fie următorul: dacă dumneavoastră ne dădeați peste 50% din voturi și guvernam singuri, atunci aveați dreptul să ne trageți la răspundere. Nu ni le-ați dat și atunci s-a făcut o cârpeală la guvernare, fiecare partid venind cu ideile și programul lui.

Dl Vasile Lupu: Eu aș propune ca înainte de acest Comitet, pentru problemele delicate ale coaliției, ar trebui să aibă loc o întâlnire la nivel de lideri, chiar cu prim-ministrul, și astfel rezoluția Comitetului să fie un avertisment pentru aliații noștri. Deci, ne întâlnim cu dânșii să le aflăm părerea în problema funciară, a caselor naționalizate, ale celorlalte bunuri imobiliare, în problema accesului la dosarele Securității - pentru că ne vom confrunta cu organul național de conducere al partidului și va trebui să răspundem. De aceea, colegii din coaliție să-și precizeze foarte clar poziția. Iată că pe toată mass-media, PD apare ca mare realizator al reformei, deoarece ministrul Radu Berceanu[4] a spus că minerul intră cu 6.000 de lei în mină și iese cu 1.000 de lei și chestiunea a prins strașnic.

După ce ministrul nostru de Interne și purtătorul de cuvânt al Guvernului au declarat că nu duc tratative cu minerii de pe poziții de forță, deputatul PD Alexandru Sassu a cerut organelor de drept să nu accepte venirea minerilor în București - și asta ca să facă valuri. Aici ar trebui să punctăm și noi. Ca atare, dacă se închid minele, dacă se închid întreprinderile, atunci IAS-urile, care în majoritate au datorii de două-trei ori cât capitalul lor social, nu trebuie lichidate? Și aici avem, pe de o parte, calea de a aduna niște bani prin FPS la buget, iar, pe de altă parte, de a privatiza IAS-urile și a da satisfacție electoratului nostru. Rog să se rețină această propunere și, în luna ianuarie, când nu avem activitate parlamentară, să lămurim câteva chestiuni, ca să știm cu ce ne prezentăm în fața Comitetului.

---

[4] Radu Berceanu - ministrul Industriei și Comerțului, deputat de Dolj din partea Partidului Democrat.

Dl Radu Vasile: Comisia este formată din septembrie.

Dl Vasile Lupu: Degeaba dacă nu este o întâlnire la nivel de lideri... Pentru că una spune deputatul George Stancov sau senatorul Triță Făniță, alta spune Petre Roman[5]. Eventual, să se semneze un document între președinții partidelor.

Dl Ion Diaconescu: Domnule prim-ministru, într-o zi când ai timp, să facem această convocare.

Dl Radu Vasile: Când doriți.

Dl Ioan Manea: Și dacă PD spune „niet"?

Dl Mihai Grigoriu: Nu va spune. Va spune că e de acord cu toate și că nu s-au parcurs toate etapele în comisie.

Dl Mircea Ciumara: Dacă îi convocăm într-o ședință, riscăm să stârnim conflicte în coaliție, mai ales că au și ei ședințe de conducere colectivă tot în această perioadă. Deci, să nu discutăm despre ei. Transformăm în felul acesta ședința de Comitet într-o ședință a conflictelor din coaliție.

Dl Vasile Lupu: Vom fi întrebați în Comitet: ce facem în problema funciară, în problema caselor naționalizate?

Dl Mircea Ciumara: Dumneavoastră, ca președinte sau ca prim-ministru, puteți avea discuții neoficiale cu liderii din coaliție în care să le spuneți că vom avea un Comitet de Conducere și să îi întrebați: „În ce situație ne puneți?" Dar să nu facem tam-tam, să ne certăm și cu liberalii, și cu ungurii ș.a.m.d. [...]

Dl Radu Vasile: Domnul Ciumara vrea să spună că la temele acestea sensibile (pământ, imobile etc.) nu s-a ajuns la o concluzie. Comisiile s-au nominalizat încă din octombrie anul trecut și vor fi oameni care vor spune: „Nu ați făcut legea cutare și nici legea cutare". Să nu apară în Comitet că nu s-a făcut din cauza PD. Uitați-vă mai bine și la liberali.

Dl Răsvan Dobrescu: Aș dori să vă dau o informație. Din surse proprii am aflat că este un război cumplit în Partidul Democrat, este un puternic curent anti-Roman, și surpriza este că unul din oamenii care până de curând părea credincios lui Roman, și anume Traian Băsescu[6], îl sfâșie pe Roman din interior. Nu a apărut nimic în presă, pentru că ei s-au priceput să țină totul secret. La fel și Victor Babiuc[7].

Dl Radu Vasile: Într-adevăr, este un conflict pe trei cercuri în PD, dar nu-i încă de sfâșiere. Mulți au ajuns la concluzia că PD nu mai poate crește. Dar este departe de a se sparge.

---

5 Petre Roman - președintele Partidului Democrat, președintele Senatului României, senator de București.

6 Traian Băsescu - ministrul Transporturilor, deputat de Vaslui din partea Partidului Democrat.

7 Victor Babiuc - ministrul Apărării Naționale, deputat de Brașov din partea Partidului Democrat.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: În ceea ce privește tactica pe care trebuie să o adoptăm în felul în care vom aborda discuțiile în Comitet, s-au exprimat aici două puncte de vedere:

- Guvernul să-și prezinte un program pentru o anumită perioadă de timp, în care să fie prevăzute toate măsurile de natură să aducă o îmbunătățire, în special a situației economice.
- Să fie sugestii din partea partidului în acest sens.

Eu cred că ambele situații trebuie să se completeze. Adică, pe de o parte, domnul prim-ministru să vină cu o reluare a programului care a fost stabilit la constituirea Guvernului, program amendat cu ceea ce s-a produs ca eveniment politic și economic de atunci încoace. Pe de altă parte, din ecourile care vor reieși din discuțiile din cadrul partidului vor fi poate unele propuneri noi, care nu sunt de natură să plece de la Guvern. De exemplu, în legătură cu activitatea legislativă, eu m-am gândit că în măsura în care nu putem veni în viitorul apropiat cu ameliorări vizibile ale situației economice, în special la nivelul de trai al populației, m-am gândit că trebuie să venim măcar cu câteva din ideile partidului nostru, care nu sunt legate strict de probleme economice. Deci, ar fi problema proprietății sub toate aspectele ei: agricolă, imobiliară, industrială ș.a.m.d., apoi Legea dosarelor și eu aș mai propune încă două proiecte de legi, cu rugămintea ca juriștii noștri să reflecteze asupra lor. Astfel, m-am gândit la o Lege a lustrației, așa cum a fost aplicată în toate țările din jur, lege care trebuie bine gândită, pentru că are niște aspecte care pot fi interpretate ca aducând o restrângere a drepturilor omului. Apoi o a doua lege ar fi a controlului averilor demnitarilor și a celor care s-au îmbogățit după 1990.

Dl Radu Vasile: Adăugați Legea responsabilității ministeriale.

Dl Răsvan Dobrescu: Domnule Ionescu-Galbeni, ideea trebuie reținută, dar nu cred că o putem aborda aici. Trebuie făcută o discuție mai restrânsă.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Desigur. Eu am plecat de la ideea că în cadrul Comitetului noi trebuie să venim cu niște inițiative - politice, juridice, economice - chiar dacă nu sunt identice cu cele ale Guvernului, să fie propuneri ale partidului. Eu am vrut să sesizez specialiștii partidului în legătură cu aceste două proiecte legislative.

Dl Alexandru Herlea: Mie mi se pare că o Lege a lustrației este extrem de binevenită, dar ea necesită rezolvarea problemei accesului la dosarele Securității.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Aceasta este în faza de finalizare.

Dl Alexandru Herlea: Aș face o propunere: să dăm noi un exemplu ce înseamnă o Lege a lustrației, introducând o Lege a lustrației în PNȚCD. Ar fi foarte util.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: De acord.

Dl Răsvan Dobrescu: Sunteți de acord să facem o discuție pregătitoare înainte de viitorul BCCC?

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Desigur. La noi în partid au apărut unele disensiuni din cauză că există două viziuni asupra felului în care partidul trebuie în viitor să-și urmeze calea. Unii sunt pentru guvernare, aproximativ cu orice preț, iar alții spun: „Da, guvernăm, dar în anumite condiții legate de ideile partidului, de oamenii partidului, de vocația lui de partid istoric".

Dacă a apărut această divergență este din cauza faptului că această coaliție nu funcționează. Asta este realitatea vieții politice românești. Experiența, cel puțin pe care am avut-o eu în discuțiile la care am participat, arată că reaua-credință a Partidului Democrat face practic imposibilă colaborarea cu acesta. Mă rog, sunt și situații în care se poate colabora cu PD. Dar nu putem să eludăm în cadrul discuțiilor din Comitet dificultățile imense ale vieții politice actuale, care au ca origine această incapacitate a PD de a merge în mod cinstit, sincer, alături de noi. Aceasta este o chestiune fundamentală pe care nu putem să nu o punem în discuție.

Dl Remus Opriș: Aș dori, domnule președinte, să subliniez și eu ceva. Cred că ne dorim cu toții ca acest Comitet să pună capăt unor disensiuni care au fost evidente în cadrul partidului, să pună capăt unor deficiențe de comunicare între membri sau între organizații județene și conducerea națională. Dar ca să fie un succes al PNȚCD, Comitetul trebuie să fie foarte bine organizat. Și v-aș propune ca de buna organizare a acestui Comitet să se îngrijească, alături de dumneavoastră în calitate de președinte, câteva persoane din conducerea partidului, desemnate de dumneavoastră sau de noi, care să-și propună să rezolve și problemele tehnice legate de cazare și de tot ce însemnă organizarea, inclusiv de ordinea de zi.

Pe de altă parte, eu cred că ar trebui să dăm un răspuns cât timp va dura reuniunea Comitetului, dar nu putem să dăm acest răspuns pentru că nu știm foarte bine care este programul. Or, cred că este foarte frustrant pentru participanți, dacă nu ar fi lăsați să se exprime la acest Comitet.

Părerea mea este că ar fi bine ca o adresă semnată de dumneavoastră să preceadă acest Comitet și ea să fie dedicată organizațiilor județene, unde să se ia în discuție tematica acestei reuniuni, iar dânșii, pe baza unor răspunsuri la unele probleme cuprinse în această scrisoare, ar putea să ne dea nouă o viziune asupra frământărilor la zi din organizații, atât în aspectele vieții interne de partid, a colaborării în planul Convenției Democrate județene și al coaliției județene. Poate că unele propuneri aduse la cunoștință noastră în prealabil, ne-ar ajuta să fim mai în concordanță cu dorințele organizațiilor județene, ne-ar ajuta să ținem seama de problemele pe care ei le-ar ridica și, bineînțeles, am eficientiza dialogul. Dacă s-ar regăsi aceste lucruri

în discursul dumneavoastră, al prim-ministrului, al celor care vor prezenta diverse aspecte din partid, cred că participanții s-ar simți luați în seamă.

Totodată, cred că ar trebui să audiem un raport politic al dumneavoastră, domnule președinte, care să cuprindă ce s-a întâmplat cu partidul în ultimul an.

De asemenea, cred că în raportul Guvernului, pe lângă un bilanț, de la sine înțeles este faptul că vor trebui trecute câteva repere de politică economică. Să nu uităm că vine FMI, deci Guvernul va avea deja un material de angajare a Guvernului în anumite direcții economice, material care fiind făcut pentru data de 15 ianuarie, nu cred că ar deveni perimat în februarie, când vom avea acest Comitet. Sunt convins că vor exista niște evoluții economice care pot fi zugrăvite și clarificate la acea dată. [...]

Dl Ion Diaconescu: Deci, domnule Opriș, ceri să trimitem la toate organizațiile județene o propunere de ordine de zi...

Dl Remus Opriș: ... și ei să trimită un raport de activitate politică la nivelul organizației județene, însoțit de propuneri.

Dl Ion Diaconescu: Ordinea de zi nici nu poate fi alta decât cea pe care am enunțat-o la început: raportul președintelui partidului, raportul prim-ministrului, apoi vin participanții cu discuțiile acestea și, la sfârșit, o rezoluție.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Fiecare participant sau cel puțin reprezentanții organizațiilor județene și speciale trebuie să plece cu niște materiale de la această reuniune. Eu cred că o asemenea întrunire poate să fie un moment foarte bun de propagandă pentru partid. [...]

Dl Ion Diaconescu: Noi va trebui să avem un proiect de rezoluție aprobat de Birou înainte de a fi prezentat acolo. Este imposibil ca 200 de oameni să scoată pe loc o rezoluție.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Din punctul de vedere al guvernării - cu excepția unor legi specifice PNȚCD - eu spun că ceea ce va prezenta domnul prim-ministru trebuie să se găsească aproape „surprinzător" în rezoluție, astfel încât să se vadă - așa cum a spus domnul Manea - că programul Guvernului e programul PNȚCD.

Dl Ion Diaconescu: În legătură cu prevederile statutare, eu, în prezentarea pe care o voi face, voi explica toată istoria pe care dumneavoastră v-am prezentat-o de mai multe ori în ceea ce privește structura: Congresul, Comitetul și Biroul. Dat fiind că între Comitet și Birou era o distanță mare, s-a creat în PNȚ-ul interbelic o Delegație Permanentă a acelui Comitet, formată din 30 de oameni - cunoașteți chestiunea. Comitetul se întâlnea o dată la un an sau de două ori pe an și avea toate atribuțiile - și de Delegație Permanentă -, era organul executiv. În timpul lui Coposu, în șase ani a

fost convocată Delegația Permanentă o singură dată, la Alba Iulia. Și v-am explicat de ce. În propunerile pe care le voi face, vreau să revenim la vechiul Statut al lui Maniu, care era foarte logic. [...]

Dl Mircea Ciumara: În raportul dumneavoastră, este normal să prezentați și problemele generale din coaliție și din CDR. De asemenea, este normal ca raportul prim-ministrului să prezinte problemele guvernării. Dar nu cred că acesta trebuie să fie subiectul principal de discuție. După ce se prezintă imaginea generală, în Comitet ar trebui să discutăm efectiv prioritățile din sesiunea parlamentară care urmează.

Dl Ion Diaconescu: Deci, s-a stabilit ca reuniunea Comitetului să aibă loc în zilele de 12 și 13 februarie. Ca pregătire, noi să le cerem organizațiilor județene să ne trimită o dare de seamă, după cum spunea domnul Opriș. Mă gândesc să facem un grup restrâns de organizare a reuniunii Comitetului.

Dl Mircea Ciumara: La acest Comitet nu trebuie luat în discuție Statutul.

Dl Ion Diaconescu: La ora actuală avem patru-cinci variante de Statut. Ideea aceasta „revoluționară" de a reveni la vechiul Statut al lui Maniu am făcut-o ulterior și multe din aceste variante sunt deja depășite. Domnul Mihai Grigoriu, care este foarte activ, lucrează pe baza tuturor acestor variante.

Rugămintea mea este de a trimite propunerile dumneavoastră pentru rezoluție. Ce ne va cere acel Comitet nouă, conducerii partidului, conducerii Guvernului, ce ne vom propune noi ca partid să facem în continuare.

Dl Vasile Lupu: Termenul să fie 20 ianuarie.

Dl Ion Diaconescu: Cât mai repede pentru a se putea face o sinteză. [...]

Dl Gavril Dejeu: Am de ridicat o problemă. Organizația județeană-Sibiu v-a înaintat o cerere scrisă în legătură cu convocarea acestui Comitet și acolo noi am indicat trei teme care să fie discutate:

- Probleme interne de partid.
- Probleme ale raporturilor în Convenție.
- Probleme ale funcționării coaliției de guvernare.

Ideea necesității acestui Comitet a rezultat din examinarea pe care am făcut-o noi din cauza pierderii vizibile de viteză în plan politic a partidului nostru, dezintegrarea unor structuri cu care am pornit și cu care am obținut victoria electorală și agresivitatea unor formațiuni politice, unele dintre ele extremiste, altele, cum este PDSR în planul opoziției, câștigând teren politic în dauna noastră.

Toate aceste probleme de substanță și de fond, care pun în cauză actualitatea și viitorul partidului nostru, trebuiau și trebuie să facă obiectul unei discuții într-un for constituit. S-a spus: Delegație Permanentă, Congres

extraordinar. Noi am apreciat că e suficient și un Comitet de Conducere lărgit, dar acest Comitet trebuie să ia serios în discuție o serie de probleme. Nu voi insista mai mult, pentru că eu voi prezenta în numele Organizației PNȚCD-Sibiu o tematică detaliată. Susțin numai atât: că noi, dintr-o politică reactivă, așa cum ducem de ani de zile, trebuie să trecem la o politică activă, în care să fim promotori ai actului de guvernare și ai activității politice în România, nu să reacționăm la propunerile ultimative pe care ni le fac PD, PNL sau alții.

Cred că sunt necesare două zile pentru desfășurarea acestui Comitet și este bună sugestia ca organizațiile județene să facă propuneri. Mai cu seamă, vă rog să le cereți propuneri de subiecte de discutat în cadrul Comitetului.

2. Agitații ale minerilor din Valea Jiului și unele probleme la Ministerul de Interne

Dl Gavril Dejeu: Aș dori să informez Biroul asupra unei probleme grave. Este vorba de situația în care se găsește azi țara în legătură cu mișcările din Valea Jiului. Dimineața, la ora 7, erau deja circa 4.000 de mineri adunați în curtea Societății Naționale a Huilei din Petroșani. Se așteaptă afluirea unor mineri și din alte localități, se așteaptă acolo o concentrare masivă de oameni. Ceea ce e grav și periculos este afirmația lui Miron Cozma[8] că el va supune votului acestei mari adunări ideea deplasării la București.

Noi, miniștrii, am reacționat în cursul zilei de ieri și ne-am exprimat punctele de vedere potrivit cărora nu vom permite manifestarea minerilor în București, deci vom interzice deplasarea minerilor. Trebuie să vă spun că există deja o celulă de criză, formal constituită din persoane de la mai multe ministere, precum și de la SRI, SPP, SIE, care trebuia să se ocupe de această problemă, dar celula nu a funcționat. Toată răspunderea organizării activităților de contracarare a rămas pe mâna Ministerului de Interne. Noi ne-am făcut datoria și pot să vă spun că deja de ieri dimineață s-a dat ordin pentru deplasarea unor forțe strategice, care au menirea contracarării deplasării minerilor la București.

Dl Mircea Ciumara: Apropo de Valea Jiului: dacă diseară vor fi violențe acolo, va fi un dezastru. Trebuie să evităm violențele în noaptea asta. Ministerul Transporturilor trebuie să se implice, ca și Ministerul Industriei, nu neapărat Ministerul de Interne. Chiar dacă minerii vor pleca din Valea Jiului, ei să nu poată ajunge la București.

Dl Gavril Dejeu: Minerii se pot îmbrăca în civil, fiecare își ia câte un bilet de tren și poți tu să-i oprești? Nu!

---

[8] Miron Cozma - lider sindical din Valea Jiului, organizator al mai multor „mineriade" la București.

Dl Sorin Lepșa: Aici domnul Dejeu are dreptate. Ceea ce am auzit eu este că minerii își vor cumpăra bilete, se vor urca în tren și vor veni aici. Nu putem spune că nu au ce căuta, dacă și-au cumpărat bilete. Cred că este bine să spunem că noi negociem cu ei dacă vin în mod civilizat.

Dl Mihai Grigoriu: Fără Miron Cozma!

Dl Sorin Lepșa: Fără Miron Cozma, dar noi să nu spunem că-i omorâm dacă intră în București!

Dl Radu Vasile: Mă scuzați că intervin. Acum am primit informații în legătură cu Valea Jiului. La ora 11 au fost 3.500 de mineri, la această oră sunt 1.500. Așteaptă să vin eu la ora 15 acolo, dar nu cred că pot să ajung pentru că mă țineți voi aici. *(Râsete)*

[…]

4. Desemnarea lui Constantin Dudu Ionescu în calitate de secretar general interimar și a lui Remus Opriș ca purtător de cuvânt și director al Departamentului de imagine al PNȚCD

Dl Ion Diaconescu: Un alt punct de pe ordinea de zi se referă la niște măsuri organizatorice privind buna funcționare a forurilor de conducere ale partidului. Noi avem o sumedenie de departamente funcționale, dar toate sunt în adormire. O parte din ele erau legate de activitatea secretarului general. Secretarul general, domnul Radu Vasile, de când este prim-ministru, practic nu mai are timp pentru activitatea de secretar general. Am discutat și cu domnul Radu Vasile. Atât timp cât este prim-ministru, să numim un secretar general interimar, care să fie în același timp și cunoscător al acestor probleme, să fie un om care să aibă ceva timp disponibil. Postul de secretar general, în concepția partidului, este postul cel mai important. El trebuie să se ocupe de toată organizarea și de activitatea partidului. Noi ne gândiserăm mai demult la o soluție, dar care, din cauza tensiunilor care au apărut în partid, nu a mai fost posibil să o punem în practică, pentru că s-a creat această polarizare și dacă punem un om care este considerat că face parte dintr-o echipă, se revoltă ceilalți. Atunci, condiția pe care am pus-o - și a primit asentimentul majorității Biroului și a domnului prim-ministru - s-a îndreptat către domnul Dudu Ionescu, care a fost și secretar general adjunct. Când dânsul a devenit ministru, i-am luat această funcție. În locul lui l-am votat pe domnul Dorin Anton, pe care, de când este și dânsul ministru adjunct, nu l-am mai văzut.

Dl Mircea Ciumara: Este și bolnav.

Dl Ion Diaconescu: Ideea este următoare: în Comitet vom vota să îl punem la loc în calitate de secretar general adjunct pe domnul Dudu Ionescu. Statutul nu prevede, dar nici nu interzice, ca, atât timp cât lipsește secreta-

rul general, să poată exercita funcția respectivă, ca interimar, un secretar general adjunct, adică domnul Dudu Ionescu.

Dl Răsvan Dobrescu: Vă rog să vedeți art. 202 din Statut, care spune că nu e de competența nici a BCCC și nici a Comitetului de Conducere să aleagă un secretar general. Este numai de competența Delegației Permanente.

Dl Ion Diaconescu: Există undeva în Statut o prevedere care spune că președintele partidului poate da delegație.

Dl Vasile Lupu: Acest aspect formal trebuie să-l lămurim: cine îl propune, cine hotărăște?

Dl Mihai Grigoriu: Secretarii generali adjuncți sunt aleși de Comitetul de Conducere. Că un adjunct poate fi interimar, asta nu prevede Statutul.

Dl Răsvan Dobrescu: A da delegație cuiva pentru exercitarea unei funcții echivalează cu numirea în funcție.

Dl Tănase Barde: Dacă noi am supune votului Delegației Permanente ca Dudu Ionescu să fie secretar general interimar, nu ar mai fi interimar. Ar însemna că domnul prim-ministru ar ceda această funcție în mod definitiv. Se propune interimatul numai pentru perioada cât este Radu Vasile prim-ministru. Deci, nu e nevoie de o Delegație Permanentă.

Dl Mircea Ciumara: Puteți da o decizie azi prin care numiți personal dumneavoastră secretarul general pe o perioadă limitată.

Dl Mihai Grigoriu: În ceea ce privește interimatul, dacă un secretar general adjunct preia unele sarcini care practic vă grevează pe dumneavoastră, este corect ce spune domnul Ciumara: nu este nevoie de competența Comitetului de Conducere. Poate fi o hotărâre a dumneavoastră ca el să preia niște funcții de coordonare sub oblăduirea dumneavoastră și de punere în ordine a lucrurilor.

Părerea mea este ca la Comitetul de Conducere să se facă înlocuirea domnului Dorin Anton cu domnul Dudu Ionescu. Iar în ceea ce privește interimatul ca secretar general al partidului, asta este o chestiune pe care o puteți decide dumneavoastră. [...]

Dl Ion Diaconescu: Să supunem la vot.

(Propunerea numirii în funcția de secretar general interimar a domnului Constantin Dudu Ionescu este votată, cu un vot contra și o abținere)

Dl Ion Diaconescu: Mai avem o problemă. Eu propun - și vă rog să fiți de acord - ca domnul vicepreședinte Remus Opriș să preia întreaga activitate de imagine a partidului. Dânsul a condus campania electorală a lui Viorel Lis la București. Domnul Remus Opriș se va ocupa de toate aceste aspecte: imagine publică, relația cu mass-media. Există un birou de presă condus de domnul Marius Ghilezan, subordonat lui Opriș. Eu îl propun pe domnul

Remus Opriș pe post de purtător de cuvânt. Să pregătească materialele pentru ședințele noastre, să coordoneze toată această treabă. Sunteți de acord?

(*BCCC este în unanimitate de acord*)

Dl Ion Diaconescu: De asemenea, va trebui să vedem cum să revitalizăm această schemă organizatorică a noastră. Oameni mai tineri, mai energici să știe că au o răspundere. Vicepreședinții ar trebui să aibă fiecare câte o însărcinare de acest fel.

Dl Remus Opriș: Aș vrea să vă mulțumesc pentru această promovare și să vă rog ceva. Eu nu mi-am propus să ocup acum o funcție care să aibă doar o acoperire teoretică și aș face un apel la dumneavoastră de a mă ajuta în a-mi îndeplini aceste atribuții.

Dumneavoastră, domnule președinte, prezentați punctul de vedere al partidului, însă foarte mulți colegi au compensat lipsa unui purtător de cuvânt exprimându-se în numele partidului. Poate că ar fi bine ca pe viitor aceste declarații să fie făcute în nume propriu. [...]

5. Proiectul de buget al țării și despre necesitatea corelării miniștrilor PNȚCD

Dl Gavril Dejeu: În Guvern - și mă bucur că este domnul prim-ministru aici - nu se acordă atenția cuvenită unor ministere pe care le tutelează partidul nostru. Mă refer în special la Ministerul de Interne. Am primit alocația bugetară pe luna ianuarie. Ea este de 285 de miliarde de lei, cu 36 de miliarde mai puțin decât în decembrie. În ianuarie avem de dat 21 de miliarde de lei rambursări la extern, pe când în luna decembrie nu am avut așa ceva. Vă informez că banii primiți ajung doar pentru plata salariilor și hrana soldaților, dar nu ajung pentru carburanți, pentru cheltuieli de întreținere, apă, energie, rambursări de credite ș.a.m.d. Nu avem posibilitatea să facem mișcările de oameni necesare pentru a face față problemelor. Noi am ordonat deplasări masive care costă miliarde de lei și nu știm de unde le vom plăti. Nu înțeleg de ce domnul ministru de Finanțe, care este liberal, nu a deschis în mod normal finanțarea, deși ne-a acceptat un proiect de buget de circa 5.000 de miliarde de lei, pe care l-am împărțit la 12 luni.

Dl Radu Vasile: Domnule ministru, faceți cheltuielile respective, pentru că veți fi plătiți. Nu s-a finanțat contul; nu e singurul caz. Dați drumul la cheltuieli.

Dl Gavril Dejeu: Am vrut să ridic această problemă, pentru că partidul se găsește în pierdere de viteză în ceea ce privește funcționarea Guvernului. Vă dau un simplu exemplu. Ministerul de Interne a cerut de doi ani o luptă necruțătoare cu corupția. Or, există niște structuri, de pildă Garda Financiară, fără aportul căreia nu se poate desfășura această activitate.

Garda Financiară a fost a noastră și am cooperat bine, dar acum ea a trecut la PD. Eu nu știu cum se va desfășura colaborarea.

Dl Ion Diaconescu: Domnule prim-ministru, la Garda Financiară exista un secretar de stat?

Dl Radu Vasile: Garda Financiară nu are secretar de stat, ci numai director general. Știți că prin negocieri Garda Financiară a revenit PD-ului.

Dl Gavril Dejeu: Exista un secretar de stat cu mai multe direcții în subordine, iar șeful Gărzii era omul nostru. Acum, pentru că nu mai există un secretar de stat, a dispărut și locul nostru.

Dl Ion Caramitru: Apropo de ceea ce spunea domnul Dejeu în legătură cu pierderea de viteză și de simpatie. Vineri dimineață toată suflarea artistică a organismelor profesionale organizează o întrunire la Sala Mare a Teatrului Național, la care vor să-l invite pe președintele țării, pe prim-ministru, pe președinții celor două Comisii de cultură ș.a.m.d., pentru a protesta și a face un scandal monstru față de reducerea bugetului Culturii. Este vorba de o reducere cu aproape 60% față de anul trecut. Segmentul social reprezentat de aceste persoane îl cunoașteți - nu e mare -, dar este extraordinar de partizan. În situația de față toate compartimentele domeniului cultural sunt afectate în proporție de 50% față de bugetul care a fost în 1998. Bugetul pe 1999 scade ca pondere din PIB cu 0,2%.

Organismele care urmăresc introducerea recomandărilor UNESCO și ale Consiliului Europei cer ca bugetul culturii să fie de minimum 1% din PIB. După o suită de evenimente pe care eu le-am putut stopa cu o tactică destul de bună ca să nu fie atacat partidul, să nu fie atacată coaliția, în momentul de față sunt total dezarmat. De doi ani nu au mai fost mișcări importante împotriva puterii și împotriva partidului nostru din partea societății civile cultural-artistice. Din acest moment, eu sunt dărâmat. M-au chemat la ordine și mi-au cerut demisia. Eu mi-o voi da, însă percepția per total, urmată de acel zvon că la un moment dat Ministerul Culturii trebuia să se desființeze, i-a făcut să trimită scrisori și în mass-media, și la noi. Acum se văd în situația în care sunt neglijați total. Marți a fost ședința de Guvern cu bugetul, miercuri a mai fost o ședință cu o ordonanță de urgență. Seara, la televizor, aflu cu stupoare că au mai apărut 4.000 de miliarde de lei, sumă care nu fusese dezbătută în Guvern cu o zi înainte.

Dl Ion Diaconescu: În bugetul care ne-a fost trimis la Parlament sunt introduse cele 4.000 de miliarde de lei?

Dl Ion Caramitru: Nu știu.

Dl Ion Diaconescu: Văd că domnul prim-ministru a plecat.

Dl Ion Caramitru: Cele 4.000 de miliarde de lei s-au împărțit așa: 3.000 la Ministerul Transporturilor și 1.000 la Ministerul Industriilor. De unde vin banii aceștia?

Dl Ion Diaconescu: Și pe mine m-au șocat aceste 4.000 de miliarde de lei.

Dl Nicolae Noica: Au apărut 4.000 de miliarde de lei. Ministerul Finanțelor are un capitol „Acțiuni generale", capitol la care a avut 30.000 de miliarde de lei. Din banii aceștia se plătește datoria externă și o parte se dă consiliilor județene. Pe data de 30 decembrie seara, am văzut cu surprindere la televizor că se dau 1.000 de miliarde de lei la Industrie - să zicem poate că acolo se mai justifică -, dar 3.000 de miliarde de lei la Ministerul Transporturilor pentru subvenționarea călătoriilor!? Iar acum a apărut în presă că prețul biletelor CFR se scumpește cu 6%. Totuși suntem în coaliție, suntem alături, dar nici chiar așa o bătaie de joc!

Dl Ion Caramitru: L-am sunat pe domnul președinte Constantinescu. Domnia sa mi-a relatat că Roman este nemulțumit de bugetul care s-a dat miniștrilor PD. Îmi pare rău că domnul prim-ministru a plecat. Rugămintea mea este să se organizeze o întâlnire pe problemele miniștrilor PNȚCD. Noi nu avem întâlniri strategice. Miniștrii PD s-au adunat și l-au anunțat pe liderul lor politic, acesta a dat telefon președintelui României și a doua zi s-au dat 4.000 de miliarde de lei miniștrilor Partidului Democrat! [...]

Dl Constantin Dudu Ionescu: Vă informez că la dispoziția Guvernului erau 13.000 de miliarde de lei pentru restructurare. Din această sumă s-au dat cele 4.000 la cele două ministere.

Dl Ion Caramitru: Eu v-am spus de întâlnirea de protest a suflării artistice. Noi nu avem nevoie de această chestiune. Vin minerii, vin acum și artiștii? Este ceva inimaginabil. În 1995, eu am condus manifestația împotriva Guvernului Văcăroiu și ei nu știau unde să se ascundă!

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Propunerea domnului Caramitru mi se pare foarte corectă: întâlnirea miniștrilor PNȚCD cu domnul președinte al României și cu domnul prim-ministru.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Cred că lucrul acesta ar trebui să se întâmple mâine, nu neapărat pentru chestiunea cu Cultura, dar și pentru modul în care au fost distribuiți niște bani în afara ședinței de Guvern.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Poate că ar fi bine să aibă loc și o ședință cu miniștrii noștri, cu prim-ministrul și cu un BCCC restrâns.

Dl Ion Diaconescu: Poate reușim să o facem mâine.

ȘEDINȚA BIROULUI DE CONDUCERE, COORDONARE ȘI CONTROL AL PNȚCD

(27 ianuarie 1999)

Teme dezbătute:

1. **Discuții asupra proiectului de buget și despre devalizarea Bancorex**
2. Conflictul dintre președintele FPS Radu Sârbu și deputații Sorin Lepșa și Ion Gherasim
3. **Pregătirea reuniunii Comitetului de Conducere al PNȚCD**
4. **Desemnarea lui Virgil Petrescu, fost ministru al Educației, în calitate de secretar general interimar al PNȚCD**
5. **Respingerea propunerii de cooptare în BCCC a ministrului Andrei Marga**
6. **Posibilitatea ridicării imunității parlamentare a lui Corneliu Vadim Tudor și despre mineriada din ianuarie 1999 (a cincea „mineriadă")**
7. **Proiecte de legi și ordonanțe aflate în dezbatere parlamentară; deficiențe ale Departamentului de informație publică al Guvernului**

Au participat la discuții:

Membri ai BCCC:
Ion Diaconescu, Gabriel Țepelea, Niculae Ionescu-Galbeni, Vasile Lupu, Ulm Spineanu, Remus Opriș, Mircea Popa-Zlatna, Sorin Lepșa, Victor Ciorbea

Membri supleanți ai BCCC:
Răsvan Dobrescu, Constantin Dudu Ionescu, Ion Gherasim, Vlad Roșca

Secretari generali adjuncți:
Virgil Petrescu (secretar general interimar), Barbu Pițigoi, Mihai Grigoriu, Laurențiu Dumitrașcu, Petrișor Peiu

Invitați:
Nicolae Noica (ministrul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, deputat), Ion Caramitru (ministrul Culturii), Radu Sârbu (președintele FPS), Ioan Manea (președintele Senatului PNȚCD), Alexandru Badea (vicelider al Grupului parlamentar PNȚCD-civic-ecologist), Andreiu Oprea (senator de Hunedoara), Jianu Nicolae (deputat de Constanța)

STENOGRAMA ȘEDINȚEI

(extrase)

1. Discuții asupra proiectului de buget și despre devalizarea Bancorex

Dl Ion Diaconescu: Ne-am propus să discutăm situația proiectului de buget, apoi pregătirile pentru reuniunea Comitetului de Conducere și alte aspecte. Mai întâi să-l ascultăm pe domnul senator Andreiu Oprea.

Dl Andreiu Oprea: Vreau să vă comunic că termenul stabilit pentru Comisiile de buget-finanțe de 25-29 ianuarie nu poate fi respectat. În primele zile s-au purtat doar discuții generale, deoarece întârzierea avizelor de la celelalte comisii a determinat ca centralizările de amendamente să le primim abia azi la ora 10. Cred că nu vor fi suficiente două zile de dezbateri pe articole.

În urma discuțiilor generale, a reieșit că singura sursă posibilă pentru suplimentarea bugetului sunt veniturile din privatizare, dar ministrul Finanțelor a precizat că acestea vor fi direcționate pentru restructurarea Bancorex. La lucrările comisiilor reunite s-a creat o anume animozitate determinată de faptul că am solicitat să se prezinte reprezentanți ai Bancorex și ei n-au venit.

Am apelat la reprezentantul Băncii Naționale, care a participat la lucrările ședinței de ieri, ca să ne transmită două categorii de date despre Bancorex: structura acționariatului particular și structura creditelor neperformante. FPS are o pondere de 63% la Bancorex, iar restul de 37% sunt acționari particulari. Am impresia că la Bancorex este ceva apropiat de Dacia Felix, bancă falimentată de acționari. După părerea mea, noi nu putem să acoperim aceste fraude și de aceea am venit în fața dumneavoastră ca să vă pronunțați asupra acestui caz.

O altă chestiune. Vor fi discuții pe art. 6 referitor la neaplicarea în 1999 a OUG nr. 92/1997 privind stimularea investițiilor directe. Vă cer părerea, dar presupun că nici dumneavoastră nu îmi puteți da un răspuns precis.

Dl Nicolae Noica: Referitor la art. 6, atâta vreme cât Guvernul, majoritar PNȚCD, a venit cu o propunere, aceasta ar trebui susținută. Sigur că ideal ar fi să se aplice.

Dl Sorin Lepșa: În ceea ce privește prelungirea termenelor, probabil că și săptămâna viitoare se va lucra tot pe comisii de buget reunite pentru finalizarea raportului.

Dl Ion Diaconescu: Astă-seară la ora 18 este o reuniune a liderilor coaliției. Se va cere să se vadă bugetul. Știm că este un buget neconvenabil, dar nu avem ce face.

Dl Sorin Lepșa: Se pot face unele mișcări în interiorul bugetului, dar nu suplimentări pe ansamblu. Acestea nu trebuie acceptate în comisiile reunite de buget. În ceea ce privește Bancorex, cred că solicitarea ca să se vadă situația reală a băncii este absolut normală. [...]

Dl Andreiu Oprea: Ministrul Finanțelor, Decebal-Traian Remeș, susține că această capitalizare a Bancorex cu fonduri din privatizare este cerută special de FMI. Eu cred că nu este cinstit să băgăm totul în capitalizarea Bancorex, chiar dacă intrăm în contradicție cu ceea ce ne spune FMI.

Dl Sorin Lepșa: Dacă se va face un control, se va descoperi ce este la Bancorex. Ar trebui să cadă multe capete. De pildă, este o garantare pentru un credit al lui George Păunescu de 175 de milioane USD, pe care nu are cum să-l recupereze banca. Am înțeles că tot capitalul băncii este de 150 de milioane USD. Pe de altă parte, este o discuție politică dacă ar fi normal ca fondurile din privatizare care vor apărea să se ducă la capitalizarea unei bănci sau să sprijine restructurarea economiei?

Dl Ion Diaconescu: Să-l ascultăm pe domnul Sârbu.

Dl Radu Sârbu: În ceea ce privește Bancorex, ieri am participat la o discuție la Comisia buget-finanțe. Această bancă are o gaură de 1.200 de milioane USD. Din această gaură, 500 de milioane sunt acoperite de provizioane. Rămân aproape 700 de milioane USD care sunt acoperite prin gajuri-ipoteci. Cam 200 de milioane se pot scoate din ipotecile pe care Bancorex le are pentru creditele neperformante. Rămâne posibilitatea de a privatiza această bancă dacă pui în ea, pe lângă clădiri, și 500 de milioane USD. Depozitele populației, în lei și valută, sunt cam de 600 de milioane USD. Este o situație absolut dramatică.

Dl Ion Diaconescu: Și dacă privatizezi? Dacă aceia care cumpără nu-ți dau mai nimic...

Dl Radu Sârbu: Tu trebuie să le dai lor bani ca să o ia!

Dl Ion Diaconescu: Cei care o iau nu dau nimic proprietarului, statului român?

Dl Radu Sârbu: Nu o iau decât dacă le dăm banii aceia. Banca Mondială a spus că o bancă aflată într-o asemenea situație se închide oriunde în lume. S-au închis bănci nu numai în Statele Unite și în Franța, dar s-au închis și în Ungaria, și în Polonia. În România nu se poate! Bun, acceptăm că este un specific românesc bancar. În aceste condiții, banca trebuie restructurată. Să i se curețe pasivul și să i se injecteze capital. Ei acceptă acest lucru cu o condiție: ca în șase luni după perfuzia de capital, ea să se privatizeze. Adică statul să nu mai reia situația de anul trecut, iar situația din acest an să nu mai apară și în anul 2000. S-au băgat deja 500 de milioane USD anul trecut, dar banii s-au volatilizat. În aceste circumstanțe, trebuie luată o decizie, pentru că se pierd zeci de milioane USD lunar prin amânarea soluționării ei.

Acum, la ora 10.30, este o întâlnire la prim-ministru a miniștrilor din economie cu guvernatorul BNR și se discută pe bănci: BRD, Bancpost și Bancorex. Este o decizie majoră care trebuie luată în cel mai scurt timp și estimările noastre, acceptate de Banca Mondială, sunt că dacă acum se bagă în Bancorex câteva sute de milioane USD, putem să căpătăm pe ea 600-650 de milioane la vară sau la toamnă cel mai târziu și, în același exercițiu financiar, să ne recuperăm suma introdusă. Este o decizie care depășește nivelul de competență al FPS, ea se ia la nivelul prim-ministrului, al guvernatorului BNR, al ministrului Finanțelor, al ministrului de Justiție. Decizia trebuie să se ia în aceste zile.

Banca Agricolă este într-o situație mai bună, în sensul că nu are o gaură, ci este cam pe zero, pentru că i s-au curățat pasivele. Ar trebui scoasă la privatizare, însă ne confruntăm cu riscul să rămânem doar cu BCR. O terminăm și pe asta, pentru că statul nu va mai putea să-și servească interesele momentane, care întotdeauna sunt acute, pentru că la noi când ceva cade, se prăbușește cu totul.

Săptămâna trecută am avut permanent discuții cu cele mai mari centrale sindicale, având interesul de a-i liniști, pentru că primeau faxuri din Valea Jiului să se solidarizeze cu minerii. În primul rând, am avut întâlniri cu brașovenii, cu cei de la societățile Tractorul și Roman. Ei s-au mai liniștit, dar Guvernul va fi supus presiunilor și în perioada imediat următoare. [...]

Dl Ion Diaconescu: Ați văzut că am vorbit la telefon cu domnul prim-ministru acum. I-am spus și de problemele pe care le-a ridicat domnul Oprea. Prim-ministrul mi-a spus că acesta este bugetul și nu se mai poate face nimic. A spus că banii care se iau din privatizare, numai 3.000 de miliarde de lei vor intra în buget. Nici banii din privatizarea Romtelecom nu vor cei de la FMI să-i ia în calcul la buget. Iar banii pentru Bancorex vor fi dați sub formă de împrumut de către FMI.

Deci, nu contează detaliile tehnice, prim-ministrul mi-a spus că nu se poate face nicio schimbare la buget. A spus să-i temperăm pe miniștrii care tot cer.

Dl Mircea Popa-Zlatna: Nu este vorba de miniștri, e vorba de plen.

Dl Remus Opriș: Noi am dat o declarație și am spus că suntem de acord cu susținerea bugetului, ținând seama de corecturile date de ritmul inflației calculat de Ministerul Finanțelor, că susținem teoria liberalilor de a reduce unele facilități și, prin aceasta, alocăm suplimentar pentru învățământ și cultură. Este o declarație făcută de două partide serioase de guvernare: PNL și PNȚCD. Acum ce facem? Suntem de acord sau nu cu aceasta? [...]

Dl Ion Diaconescu: Mi s-a făcut propunerea să-l chemăm pe domnul ministru Remeș aici, dar nu știu dacă poate veni. Ministrul Marga cere 3.000 de miliarde de lei, ministrul Mureșan cere 1.000 de miliarde…

Așa cum s-au ridicat aici problemele, tot așa le vor ridica și deputații noștri în grupul parlamentar. Oamenii nu vor să voteze până nu li se explică și înțeleg constrângerile bugetare.

Dl Sorin Lepșa: Nu e o problemă dacă cer miniștrii, pentru că ei vor să-și facă o anumită campanie. Una este să ceară și alta este să se voteze ceea ce ei cer. Problema este că la Comisiile de buget-finanțe, dacă nu se întârzie lucrările, iese un raport într-o formă care nu este conformă cu actualul proiect de buget și atunci apare o problemă, pentru că nu poți să întorci raportul așa de ușor din plenul Camerelor.

Dl Andreiu Oprea: Corect, dar asta înseamnă că și în cursul zilei de astăzi tot într-un consiliu politic trebuie lămuriți deputații și senatorii coaliției să voteze bugetul exact așa cum a fost propus, urmând ca la o proximă rectificare să se mai ajusteze. [...]

Dl Ion Diaconescu: De aceea s-a stabilit întâlnirea de astă-seară cu liderii. Faptul că nu sunt bani, se știe, înseamnă că ne agităm degeaba. În ceea ce privește Bancorex, am înțeles de la prim-ministru că este o înțelegere cu FMI să se dea un sprijin sub formă de împrumut.

Dl Mihai Grigoriu: La Comisia economică de la Cameră am înțeles altceva. În urma unei adrese venite de la FPS, care trebuia să aibă și avizul ministrului Remeș, s-a comunicat că din privatizare vor veni 9.000 de miliarde de lei, din care 5.200 - la cererea ministrului Remeș - au fost băgați la restructurarea Bancorex. [...]

Dl Petrișor Peiu: Știți care este problema cu Bancorex? Acolo nu e acoperit integral fondul de garantare a depozitelor populației. Dacă Bancorex se închide, lumea nu poate să-și recupereze depozitele. Asta este problema.

Dl Andreiu Oprea: Nu cred că putem vorbi aici de închiderea Bancorex. Este vorba de a ști noi ce se întâmplă acolo. Eu nu vreau să fiu părtaș sau să acopăr afaceri necurate.

Dl Petrișor Peiu: Eu vă pot pune la dispoziție raportul pe anul 1998 al conducerii băncii. Poate au ei un dialog mai dificil, dar chestiunea cu Bancorex este o treabă serioasă, pentru că rapoartele specialiștilor spun că dacă s-ar reuși această restructurare, așa cum a fost ea proiectată împreună cu FMI, dobânda pe piață ar scădea cu 5 până la 7 puncte procentuale. Deci, este vorba de niște efecte care vin după restructurare, plus ce a spus domnul președinte Sârbu că se speră ca, până la încheierea exercițiului bugetar, această sumă să vină înapoi statului român. Există o problemă de principiu: cum împarți acest efort și la cei 33% de acționari privați. Adică de ce eu, Stat, să particip singur la capitalizarea băncii, iar Păunescu să stea liniștit, cu 10%, fără să participe la acest efort. Asta este principala problemă care ar trebui rezolvată.

[...]

3. Pregătirea reuniunii Comitetului de Conducere al PNȚCD

Dl Ion Diaconescu: Să trecem acum la pregătirea reuniunii noastre din 12-13 februarie.

Dl Constantin Dudu Ionescu: În ceea ce privește reuniunea Comitetului de Conducere, am avut și ieri o ședință la Secretariatul General. Din punct de vedere organizatoric, deocamdată lucrurile merg bine. Avem însă probleme cu rezoluția finală, data de 1 februarie fiind termenul de strângere a materialelor. Vă rog pe fiecare dintre dumneavoastră, în măsura în care puteți să contribuiți la redactarea rezoluției, să trimiteți aceste materiale la Secretariat și, pe urmă, să facem o trecere în revistă a punctelor de vedere ca să le putem prezenta conducerii.

În ceea ce privește participanții la reuniune, pe de o parte sunt cei 84 de membri ai Comitetului de Conducere, aleși și de drept. Pe de altă parte, sunt aproape 210 de invitați. Vom mai avea alături de noi pe reprezentanții TUNȚ-CD[9] și ai organizațiilor de elevi, care ne vor ajuta la protocol, respectiv 30-35 de persoane. De asemenea, am rugămintea la domnul Opriș ca în cel mai scurt timp să ne dea acreditările ziariștilor.

În același timp, domnii miniștri care doresc să aducă unele contribuții la materialele care vor fi puse în dosarele pe care le vom da fiecărui participant pot eventual să le trimită și pe suport magnetic. [...]

Dl Ion Diaconescu: Urgent să fie făcute invitațiile.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Acesta era ultimul capitol la care voiam să mă refer. V-aș ruga să acceptați să fie invitați fruntași ai partidului, precum domnii Ioan Lup, Ioan Bărbuș, Șerban Ghica, Radu Livezeanu. În ceea ce privește invitații din afara partidului, v-aș ruga să luăm o decizie dacă invităm pe cineva din afara partidului.

Dl Ion Diaconescu: Nu invităm pe nimeni. Nu este Congres.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Mai am o singură rugăminte: să se accepte un lucru care sper să nu supere. Va trebui să facem așezarea în sală separând membrii cu drept de vot de ceilalți participanți, în așa fel încât să se vadă că există o delimitare distinctă atunci când se va vota. Întreb dacă este acceptabil politic.

Dl Ion Diaconescu: Este.

Dl Barbu Pițigoi: Sunt ecusoane diferite.

---

9 TUNȚ-CD - Organizația Tineretului Universitar Național Țărănesc-Creștin Democrat.

Dl Ion Diaconescu: Vă informez că partidul oferă o masă aici, la Camera Deputaților.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Seara, avem o sponsorizare din partea domnului primar general Viorel Lis. Am rugămintea să acceptăm următorul lucru: pe lângă cele 210 de persoane pentru masa de prânz, plus cei 30 de tineri, să-i invităm și pe cei de la presă. [...]

Dl Gabriel Țepelea: În legătură cu organizarea acestei întâlniri din 12-13 februarie, împreună cu președintele și alți colegi, am considerat că este necesar ca fiecărui participant să-i putem oferi o broșură cu puncte de vedere recente și doctrinare ale partidului nostru. Până acum avem materiale din partea domnului președinte Diaconescu, a prim-ministrului, a domnului Ionescu-Galbeni și din partea mea. L-am mai rugat și pe domnul Spineanu să contribuie cu un material. Lista este deschisă, dar rugămintea este să fie respectat termenul de 1 februarie. În aceeași broșură vom da și o bibliografie a lucrărilor publicate de noi până acum, pentru că există o tendință a marilor noștri aliați și a marilor noștri inamici de a spune că partidul nostru nu are doctrină. În același timp, să organizăm un stand pentru vânzarea unor cărți. Evident, broșura respectivă va fi oferită gratuit tuturor participanților.

Dl Remus Opriș: Eu vă pot pune la dispoziție declarațiile care se fac la conferințele noastre de presă, pentru că pe acestea le expediez în fiecare luni seara, prin fax, către toate județele. Deci, practic, luni seara, toate organizațiile au sinteza conferinței de presă.

Dl Gabriel Țepelea: Mai am o propunere în legătură cu desfășurarea lucrărilor Comitetului: să fie invitați și directorii cercurilor de studii.

Dl Constantin Dudu Ionescu: În ceea ce privește chestiunea cu invitații, va trebui să știm foarte repede, astfel încât să putem amenaja sala, ba mai mult, în momentul în care vor fi și alte persoane invitate, va trebui să luăm o decizie în ceea ce privește cheltuielile de masă. [...]

Dl Gabriel Țepelea: Voiam să mai ridic o problemă. Există un decalog al PD, căruia noi i-am răspuns doar parțial prin niște declarații la conferința de presă. Propunerea mea este ca toate măsurile pe care le preconizăm să fie transmise serviciului nostru de presă, care să dea un comunicat în cursul aceleiași zile.

Dl Ion Diaconescu: Acum aș vrea să repet ordinea de zi a reuniunii Comitetului de Conducere:

1) Cuvântul meu, cu o prezentare a situației politice a partidului.
2) Prezentarea de către prim-ministru a întregii activități a Guvernului.
3) Pe baza acestor două prezentări, vor fi foarte numeroase luări de cuvânt din partea celor prezenți.

4) Se va vota rezoluția reuniunii, care trebuie pregătită inițial în cadrul Biroului și apoi completată de luările de cuvânt.

4. Desemnarea lui Virgil Petrescu, fost ministru al Educației, în calitate de secretar general interimar al PNȚCD

Dl Ion Diaconescu: Tot în legătură cu problemele organizatorice. Spuneam că este o fatalitate pentru noi că abia stabilim o soluție în legătură cu secretarul general și intervin evenimente care ne obligă să o revizuim. Am discutat problema cu domnul Dudu Ionescu, dânsul este în continuare hotărât să contribuie la toate aceste activități. Totuși, față de principiul pe care l-am stabilit, așa cum a trebuit și prim-ministrul să renunțe la această funcție, pentru că practic nu are timp să se ocupe, atunci l-am ales secretar general interimar pe domnul Dudu Ionescu. Acum, domnul Dudu Ionescu devenind ministru de Interne în condiții dramatice[10], având o misiune grea acolo, în mod normal nu ar mai putea să se ocupe total de această funcție de secretar general. Chiar este sugestia dânsului ca oficial să poarte responsabilitatea pentru interimat o altă persoană. Mi s-au făcut cinci propuneri. După ce mi se făcea o propunere, eu mă consultam pe unii dintre dumneavoastră și vedeam reacțiile. Din toate aceste propuneri care s-au făcut, am căutat să fie un element mai tânăr, mobil și să nu fie contestat. Singurul care a avut foarte puține reacții negative, aproape deloc - am discutat și domnul Radu Vasile și dânsul a agreat propunerea -, a fost domnul deputat Virgil Petrescu, secretar general adjunct, fost ministru al Educației Naționale. Aveți obiecții?

Dl Virgil Petrescu: Obiecția mea este legată de sprijinul pe care îl va oferi domnul Dudu Ionescu. Dacă vom reuși să luăm decizii în Secretariatul General care, după aceea, să fie validate de BCCC, atunci lucrurile sunt absolut în regulă. În general, eu sunt pretențios cu mine, și atunci e normal să fiu pretențios și cu cei cu care voi lucra.

Dl Ion Diaconescu: Supun la vot această propunere.

Sala: Nu este nevoie!

Dl Remus Opriș: Este nevoie și de autoritate și este bine să nu spună cineva că BCCC nu a votat.

Dl Ion Diaconescu: Deci, supunem la vot propunerea ca domnul Virgil Petrescu să fie secretar general interimar.

(BCCC este în unanimitate, de acord)

---

[10] La 21 ianuarie 1998, Gavril Dejeu și-a dat demisia de onoare din funcția de ministru de Interne, în condițiile evenimentelor prilejuite de a cincea „mineriadă" (4-23 ianuarie 1999), funcția fiind preluată de Constantin Dudu Ionescu.

5. Respingerea propunerii de cooptare în BCCC a ministrului Andrei Marga

Dl Ion Diaconescu: Să trecem la alt subiect. Venise mai demult la mine o solicitare din partea Organizației PNȚCD-Bistrița-Năsăud, înainte ca domnul Marga să facă oficial cererea de înscriere în partid. Există acum o cerere oficială a domnului Andrei Marga?

Dl Barbu Pițigoi: Există o cerere de înscriere a domnului Marga la Organizația PNȚCD-Sector 1 a Capitalei.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: S-a stabilit ca personalitățile care se înscriu în partid să nu mai fie trimise la organizațiile de sector.

Dl Barbu Pițigoi: O transferăm la Registrul Central.

Dl Ion Diaconescu: Deci, revenind la acea hârtie de la Bistrița, ei vorbesc mai întâi de meritele domnului Marga, apoi propun cooptarea domnului Andrei Marga ca vicepreședinte și membru al BCCC. După cum știți, noi am făcut o singură excepție cu domnul Victor Ciorbea, pe considerentul că domnia sa era prim-ministru. Am luat acea hotărâre ca să întărim prestigiul Guvernului, dar nu putem să o extindem. Avem mai mulți miniștri de-ai noștri care nu au funcții în partid. Așa sunt domnii Nicolae Noica, Alexandru Herlea, Romică Tomescu, Ion Caramitru și atunci nu putem crea excepții. Acesta peste punctul meu de vedere. Dumneavoastră ce credeți?

(BCCC este de acord cu respingerea propunerii de cooptare în BCCC a domnului ministru Andrei Marga)

6. Posibilitatea ridicării imunității parlamentare a lui Corneliu Vadim Tudor și despre mineriada din ianuarie 1999 (a cincea „mineriadă")

Dl Ion Diaconescu: La noi s-a discutat mult în partid referitor la cazul Miron Cozma și la cazul Vadim Tudor[11]. Se ridică problema ce anume să facem mai întâi: să abordăm problema Miron Cozma sau problema ridicării imunității parlamentare a senatorului Vadim Tudor. Alții spun să abordăm direct problema interzicerii Partidului România Mare. Am discutat subiectul și cu domnul Radu Vasile, pentru că trebuie să fim în concordanță cu politica Guvernului. Dânsul insistă să începem cu cazul Vadim Tudor. Zic unii că suspendarea PRM poate să fie o problemă controversată. Deci, se impune să avem un punct de vedere asupra acestor acțiuni și, pe urmă, dacă e cazul, să dăm un comunicat.

---

[11] Corneliu Vadim Tudor - președinte fondator al Partidului România Mare (în anul 1991), senator de București.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Ieri am participat la ședința CSAT și s-a discutat și această chestiune. Acolo au fost trei teze:

1) Scoaterea în afara legii a PRM.

2) Ridicarea imunității lui Vadim Tudor - teză pe care o îmbrățișez și eu -, având în vedere și experiențele istorice de la noi, dar și din Spania, care au rezolvat problema unor partide extremiste prin extragerea șefilor.

3) Datorită faptului că două asociații ale societății civile încep să strângă semnături pentru scoaterea în afara legii a PRM, ideea care s-a desprins în CSAT a fost să-i lăsăm pe ei să strângă semnături, partidele politice să nu facă niciun fel de comentariu pe această temă, iar politicul să se concentreze asupra lui Vadim Tudor.

În opinia mea, cea mai bună soluție este concentrarea pe ridicarea imunității domnului senator Corneliu Vadim Tudor, pentru că în momentul în care va fi „decapitat" partidul, PRM nu va mai avea șanse de a fi atât de bine cotat în spectrul politic românesc.

Dl Vasile Lupu: Cam așa văd și eu ordinea lucrurilor, dar mai întâi trebuie să rezolvăm problema ridicării imunității parlamentare în fiecare din cele două Regulamente ale Camerelor. Eu am avut trei inițiative la Cameră și țărăniștii noștri din Senat au avut, de asemenea, două inițiative. Presa nu ne-a dat mare atenție. Eu i-am testat cu acea ocazie. Petre Roman ne-a asigurat că grupul parlamentar PD de la Camera Deputaților va vota pentru coborârea cvorumului necesar acelei încuviințări. Însă la Camera Deputaților, Duvăz[12] lua jăratic în gură, și-a mobilizat grupul și inițiativele au fost blocate. Cu excepția grupului parlamentar PNȚCD, la liberali, la UDMR, la PD, există rezerve în a coborî cvorumul existent de majoritate calificată[13] la un cvorum de majoritate absolută[14].

Eu voi face o cerere să fie repusă în discuție inițiativa noastră pentru modificarea cvorumului, dar pentru asta este necesar un protocol scris pe această chestiune, pentru că iarăși îi vom scăpa printre degete. Dacă vom coborî cvorumul și se va vota prin vot deschis, atunci antrenăm responsabilitatea coaliției. Când vom vota în plen, să desemnăm un om al nostru pentru fiecare grup parlamentar și să știm câți au fost prezenți de la PNȚCD, câți de la PNL, câți au votat și cum au votat. Există o teamă foarte

---

12 Bogdan Niculescu Duvăz - lider al Grupului parlamentar Uniunea Social Democrată - Partidul Democrat, deputat de Constanța.

13 Majoritate calificată - majoritatea prevăzută pentru adoptarea unei legi organice sau a hotărârile privind regulamentele Camerelor, adică majoritatea deputaților sau a senatorilor.

14 Majoritate absolută sau simplă - majoritatea pentru adoptarea unei legi ordinare sau a unei hotărâri, adică majoritatea membrilor prezenți din fiecare Cameră (cu condiția să existe cvorum de ședință, adică cel puțin jumătate din numărul deputaților sau al senatorilor).

mare a unor deputați ai Partidului Democrat față de această modificare a Regulamentului. Evident, teama este și mai mare la PDSR. Dacă vom obține această coborâre a cvorumului, trecem imediat la ridicarea imunității senatorului Vadim Tudor și a deputatului Gabriel Bivolaru. Abia după aceea se pune problema scoaterii în afara legii a PRM. Vom testa susținerea politică a celorlalte partide la primele două acțiuni, pentru că dacă începe această acțiune și se pronunță Curtea Constituțională pe scoaterea în afara legii a PRM, dar rămâne Vadim Tudor senator cu imunitate și cu toți ceilați clănțăi de la Partidul România Mare, cu elementele foarte active pe care le au în structurile Poliției, ale Serviciilor de Informații și cred că și ale Armatei, ne putem trezi cu o situație mult mai gravă sau poate definitivă pentru democrația în România.

Dl Răsvan Dobrescu: Doresc să mă refer și eu la ridicarea imunității lui Vadim Tudor și la scoaterea în afara legii a PRM. După părerea mea, ambele activități trebuie demarate simultan. Nu avem de ce să ne temem. În special procedura de scoatere în afara legii a Partidului România Mare este o procedură anevoioasă, de durată și oricum, dacă se va finaliza, se va finaliza după ridicarea imunității lui Vadim, dacă vom reuși cumva să i-o ridicăm.

În ceea ce privește ridicarea imunității lui Vadim Tudor, ea este condiționată de modificarea Regulamentului Senatului. La Senat există două propuneri de modificare a Regulamentului: una a grupului parlamentar PNȚCD, din mai anul trecut, și una personală a domnului senator Corneliu Turianu (PNȚCD), care datează din septembrie anul trecut. La Comisia juridică nu am primit inițial decât propunerea domnului Turianu, pe cea a grupului primind-o de foarte curând. Mi s-a comunicat că acest lucru se datorează domnului Turianu care, pe vremea când era secretar al Senatului, a dosit-o, astfel încât să ajungă la comisie doar propunerea dânsului. Deosebirea esențială dintre cele două propuneri este următoarea: cea a grupului parlamentar propune ca ridicarea imunității parlamentare să se facă printr-o majoritate simplă, iar cea a domnului Turianu prin majoritatea de două treimi din numărul total al senatorilor . [...]

Dl Remus Opriș: Eu începusem să agreez punctul de vedere al domnului Vasile Lupu. Într-adevăr, ne-a afectat mult ceea ce s-a întâmplat și eu am crezut că de aici putem trage niște învățăminte. Eu sunt puțin mai deschis: cred că este o lecție pe care trebuie să ne-o însușim și să încetăm în a mai primi lecții de la alții, pentru că pe ansamblu avem de-a face cu niște efecte sociale, cu instigări, cu demersuri care au evidențiat o criză decizională și o criză instituțională.

La această criză de decizie la nivelul instituțiilor au contribuit mult numeroasele animozități care s-au acumulat în timp, atât între partidele arcului de guvernare, cât și între reprezentanții aceluiași partid aflat la guvernare. Chiar și în aceste demersuri vitale pentru țară, s-a văzut ati-

tudinea unora de a plăti polițe altora, chiar la nivelul Executivului, de a se plasa strict în sarcina unui partid politic o anumită responsabilitate, și mai ales în sarcina persoanelor care trebuiau practic să fie eliminate.

Nu-mi pot imagina cum au putut minerii să fie așa de bine informați de ce se întâmplă aici, în BCCC, și cum a putut apărea în presă așa ceva. Se zice că la negocierile de la Cozia dintre minerii lui Miron Cozma și premierul Radu Vasile - un ziarist a confirmat că faptul e autentic - minerii au spus: „Domnule prim-ministru, iată că a sosit momentul să vă scăpăm noi de Dejeu, pentru că nu ați fost în stare să vă scăpați singur". După mine este trist, amar, că în acele moment s-a putut spune așa ceva. Este trist pentru că nu numai eu am auzit asta, ci și dumneavoastră, este trist faptul că treaba asta a auzit-o și Vadim Tudor, a auzit-o și Adrian Păunescu, și au auzit-o forțele de stânga care, din acel moment, au putut să identifice niște slăbiciuni ale noastre ca partid politic, slăbiciuni ale noastre în administrație și, mai ales, în colaborarea cu aliații. Mai mult decât atât, s-a considerat că din punct de vedere mediatic în această perioadă miniștrii Berceanu și Băsescu de la PD și-au făcut datoria, ei au făcut reforma și efectele reformei trebuiau să fie rezolvate de PNȚCD. În acest moment, ca imagine, Guvernul a fost descompus pe ministere și nu a mai existat o responsabilitate colectivă în discursul politic. Lucrul acesta s-a văzut în opoziție și a însemnat subminarea autorității, în primul rând a prim-ministrului Radu Vasile. Las la o parte că în toată această perioadă Radu Berceanu a dat dovadă de agresivitate în raport cu minerii, că singura replică pe care a avut-o față de revendicările lor a fost: „Nu e nicio problemă, ne putem descurca și fără minerit în România, vom importa cărbune la un preț mai scăzut". Poate că și treaba asta a înveninat puțin lucrurile.

Nu aș fi ridicat problema, și nu am făcut-o la conferința de presă, și nu o voi face în fața ziariștilor, dacă Partidul Democrat nu ar fi avut aroganța de a se arăta foarte interesat de dialogul social, la care exact miniștrii PD au rămas repetenți. Dialogul social nu s-a făcut suficient la nivelul Guvernului și măsura de reformă nu a fost pregătită sub raport mediatic. Este un lucru de la sine înțeles că dacă nu explici oamenilor la ce trebuie să se aștepte de pe urma unei decizii, dacă nu culegi reacțiile din teritoriu la un act administrativ, sigur va apărea un clivaj între clasa politică și cei care suportă actul de guvernare. Din păcate, lucrul acesta va fi extraordinar de mult exploatat de forțele de stânga.

Aș considera că e cazul poate ca PNȚCD să-și revitalizeze segmentul de dialog social. Eu știu că a existat în partid un Departament pentru relații cu sindicatele, sau dacă nu a fost chiar un departament a fost o preocupare vizibilă. Rând pe rând au fost împuterniciți de către conducerea partidului nostru să se ocupe de acest aspect domnul Vlad Roșca, atunci când noi eram în opoziție, apoi a fost domnul Ulm Spineanu, apoi domnul Mircea Ciumara și

apoi domnul Sorin Lepșa. Problema sindicatelor nu e rezolvată. Ne așteaptă poate o grevă generală în 15 februarie, ne așteaptă un dialog foarte dur cu sindicatele din învățământ, cu studenții, poate și cu alți restructurați.

PNȚCD trebuie să arate că este interesat efectiv de dialogul social și să eliminăm această carență pe care realmente la ora actuală o avem. Cât a fost domnul Vlad Roșca la Secretariatul pentru relațiile cu sindicatele s-a văzut că se detensionau niște lucruri. Îmi pare rău să spun, dar după ce a plecat de acolo domnul Roșca nu s-a mai văzut aceeași eficiență în aparatul Guvernului. S-a înființat o instituție - Consiliul Economic și Social (CES) -, care ar fi trebuit să preia unele din atribuțiile Guvernului, și care a fost total ineficient. Iertați-mă, dar instituția aceasta este condusă de o țărănistă, doamna Norica Nicolai.

Eu sunt încredințat că de acum în Valea Jiului se vor plimba în voia lor, culegând lauri ai victoriei, și PSM, și PRM, și PD, și Măgureni, și Vadimi. Consider că o delegație reprezentativă a PNȚCD, făcută la nivel de vicepreședinți, și cu proiecțiile PNȚCD în administrația de stat, trebuie să se ducă în Valea Jiului.

Eu cred că la ora actuală ar trebui poate să păstrăm presa de partea noastră. În toată această perioadă, mass-media a creat o imagine favorabilă Guvernului și demersurilor noastre. S-au estompat puțin chiar și alte disensiuni, însă important este ca în presă și PNȚCD, și Guvernul, să aducă evenimente care să nu lase opoziției disponibilitatea de a acapara un culoar de analiză ostil nouă.

Mai am o problemă. S-a ținut o ședință a CSAT. Probabil că se va ține și o ședință a Guvernului, dar poate că e bine să exercităm și noi un oarecare control asupra instituțiilor și, întrucât nu o putem face ca partid politic, putem să solicităm în mod public parlamentarilor noștri din comisiile de specialitate să pună pe ordinea de zi a respectivelor comisii discuții legate de activitățile unor structuri: poate SRI, poate Internele, poate Justiția, poate Munca și Protecția Socială.

După cum credem că e bine ca un mesaj pozitiv să fie dat ambasadorilor din România de către prim-ministru. În acest sens, să se stabilească o întâlnire a prim-ministrului, alături de miniștrii importanți, cu toate ambasadele, la care să se explice fenomenul. Cred că o asemenea întâlnire ar fi foarte bine-venită, pentru că în absența unui dialog cu autoritățile, diplomații nu stau pe loc, cer audiență azi la unul, mâine la altul, și iau informații. Și iau informații și de la analiști politici, care sunt buni, dar uneori bat și câmpii sub sfera de interes a unuia sau altuia dintre partidele politice.

Revin puțin la mass-media - și cu asta termin - vreau să mă refer la Televiziunea Română. Ieri am dus un protest la TVR, pentru că nu și-a făcut datoria. În toată această perioadă au fost extraordinar de efervescenți dom-

nii Răzvan Theodorescu și Mihai Mălaimare, aproape că au asediat producția de la Departamentul de informații, în timp ce reprezentanții coaliției, în frunte cu președintele-director general Hadji-Culea, erau foarte atomizați. Domnul Hadji-Culea a dispărut două zile din București în momentele în care amenințarea cu „mineriada" era maximă. Asta e la TVR. Și partidului îi sunt obstaculate comunicatele oficiale pe care le semnează președintele PNȚCD și nu sunt date când și unde ar trebui, adică la buletinele de știri. Redactorul TVR Mirela Gruiță, într-o emisiune ceva mai dinainte, a invitat numai pe Vadim Tudor, Valeriu Tabără și Florin Georgescu, și a făcut o analiză groaznică la adresa puterii. S-a cerut penalizarea acesteia, dar demersul a fost ignorat.

După demonstrația de 1 Decembrie, la Televiziunea Română a apărut un fel de documentar legat de l Decembrie, în care președintele țării era filmat într-un anume unghi, astfel încât între el și stindard să fie și un câine care trecea pe acolo. Deci, a fost efectiv o injurie adusă unor instituții și zilei naționale. Realizatorii acestui film au fost premiați! Dacă vom sta tot așa de pasivi, e posibil ca TVR, ca și Antena 1, să ne fie factori defavorabili și să fie locuri unde opoziția să lovească în structura de putere.

Dl Ion Diaconescu: Domnule Opriș, problemele sunt extraordinar de grele, nu le putem rezolva pe toate. După această ședință de BCCC, noi vom da o declarație. După părerea mea, declarația ar trebui să fie de maniera următoare: am discutat problemele privind bugetul, OUG referitoare la starea de asediu și de urgență și evenimentele cu minerii.

S-au fixat anumite poziții în legătură cu care vom da un comunicat pe care trebuie să-l elaborăm temeinic. PNȚCD nu s-a manifestat niciodată împotriva domnului ministru Gavril Dejeu. Domnia sa a avut o atitudine democratică. Atunci când unii subalterni nu și-au îndeplinit sarcinile, domnia sa și-a prezentat demisia, fiind un om loial, un om corespunzător funcției. Să scoatem în evidență că fondul problemei a fost lipsa unei protecții sociale satisfăcătoare și, mai ales, a unei mediatizări deficitare a posibilităților protecției sociale care reveneau departamentelor ministerelor implicate. Nu faci o reformă și lași în sarcina altuia problemele sociale. Nu trebuia lăsat totul pe seama forțelor de ordine. Trebuiau să se implice toți. [...]

Dl Laurențiu Dumitrașcu: Vă rog să-mi permiteți și mie să vorbesc. Eu am fost printre mineri, am fost chiar captiv la mineri. Sunt în posesia unor informații grave, care trebuie verificate. În zilele mineriadei am vorbit cu generalul Lupu, cu prefecții și nici nu m-au luat în seamă cu ceea ce le-am spus. M-a luat în seamă doar domnul ministru Dejeu, cu care am vorbit o oră la telefon. Vreau să vă spun că minerii se laudă că au armament în anumite mine părăsite, că au tuburi cu hidrogen lichid pe care le-ar putea folosi împotriva tancurilor. Vreau să vă spun nu numai faptul că PRM s-a implicat

în agitațiile făcute printre localnici, ci și PSM, și PS-Mohora, chiar la nivel de lideri județeni.

Dl Ion Diaconescu: Să se ceară organelor abilitate să facă o anchetă.

Dl Laurențiu Dumitrașcu: Ar trebui chiar o comisie parlamentară să se ocupe de acest lucru. O serie de polițiști, o serie de lucrători de la SRI au fost printre oameni și i-au agitat. Prin toate localitățile pe unde urmau să treacă minerii au fost mii de oameni ieșiți la răspântii, în fața primăriilor, în fața cârciumilor, agitați de minerii din Valea Jiului veniți cu o zi-două înainte. Se pare că minerii nu aveau ca următor punct de pe traseu Piteștiul, pe motiv că Dealul Negru este o zonă mai puțin populată, o zonă cu sate mai înstărite. Minerii voiau să meargă spre Drăgășani, Slatina, tocmai pentru a trece prin zonele cele mai afectate de șomaj, cele mai sărace din Olteniei. La Costești sunt 520 de mineri disponibilizați de la cariera de calcar. Normal că minerii au fost și acolo!

Subliniez faptul că domnul ministru Gavril Dejeu și domnii Dudu Ionescu și Vlad Roșca cu au fost singurii care m-au ascultat. [...]

Dl Alexandru Badea: Legea partidelor politice interzice organizarea de structuri politice de partid la nivel de uzine, de locuri de muncă. Rezultatul: pentru că lucrau acolo, peste tot au rămas vechii activiști PCR, care fac propagandă latentă și noi nu avem instrumentele necesare.

Dl Ulm Spineanu: Astă-vară am făcut un turneu de la Deva în toată Valea Jiului, în bazinul Motru, am intrat în întreprinderi și am discutat. Există și o scrisoare a mea cu măsurile propuse. Am prevăzut ce se va întâmpla acolo. Vreau să știu și eu ce s-a întâmplat cu această chestiune.

Este foarte bine ce a propus domnul Opriș, numai că problemele din Valea Jiului au început prin sfidarea, prin aroganța puțin întâlnită la un ministru care nu știe carte. În al doilea rând, cel care a aprins fitilul a fost Traian Băsescu. Momentul s-a petrecut la TVR când s-a dat un comunicat important pentru țară la care a apărut domnul Băsescu și a spus ce măsuri „minunate" a luat el. Aceasta e realitatea. Nu știu de ce nu le discutăm pe față, cel puțin între noi. [...]

7. Proiecte de legi și ordonanțe aflate în dezbatere parlamentară; deficiențe ale Departamentului de informație publică al Guvernului

Dl Vasile Lupu: Domnule președinte, noi avem această sesiune ordinară în care mai putem adopta niște propuneri legislative. Eu cer o întâlnire între liderii coaliției, secondat fiecare lider de un om pe problemă, și să tranșăm definitiv proprietatea imobiliară. Dacă mai sunt și altele, le mai adăugăm. Și pe acestea să dăm soluțiile în scris, să semnăm.

La proprietatea funciară vreau să cer în scris liderului PD Petre Roman să răspundă dacă se dezice de acel protocol semnat în septembrie 1997, dacă se dezice de Legea nr. 169/1997 a fondului funciar pe care au votat-o și pediștii, și să spună ce vor acum. Văd că ei trag de timp, așteaptă o nouă majoritate de stânga și ultimul interes pe care îl au la retrocedarea pădurilor este să se păstreze contractele cu societățile de exploatare, chiar dacă pădurile care au fost obiect al exploatării în contracte vor deveni proprietate particulară. Cu alte cuvinte, oamenii lor au încheiat contracte pe patru-cinci ani cu mare profit și acum se tem că nu-și mai pot alimenta partidul din jaful pădurilor.

De aceea, noi trebuie să ne prezentăm la Comitetul de Conducere cu situații clare și să știm să profităm de această lovitură a minerilor care s-a terminat în favoarea noastră. Minerii ne-au tras o lecție foarte dură, dar care poate fi folosită, așa cum a fost folosită aterizarea acelui neamț în Piața Roșie, dându-i posibilitatea lui Gorbaciov[15] să radă tot, atunci mai putem câștiga ceva. Dar până acum noi stăm foarte prost. Noi ne-am rotit toți miniștrii, PD a rămas pe poziție și se urcă în capul nostru ca să profite electoral.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Am o rugăminte. Azi se discută OUG nr. 1/1999 privind regimul stării de asediu și regimul stării de urgență. Datorită lipsei membrilor noștri ieri în comisie, cât și a prezenței întărite a PDSR (au venit acolo Marțian Dan, Acsinte Gaspar și Miron Mitrea), unul din articolele cele mai importante, și anume articolul în care se pomenește de prezența forțelor MApN în starea de urgență, a fost propus spre eliminare. Vă rog să susțineți ceea ce va spune în fața plenului domnul deputat Mihail Nică, astfel încât acest articol să treacă la vot în întregime. Eu cred că suntem toți conștienți că acum, de fapt, Armata constituie principalul mijloc de descurajare. De asemenea, mai sunt două amendamente pe care le-a făcut domnul Nică, foarte importante, nu știu dacă vor trece, dar v-aș ruga să le susțineți și pe ele.

Dl Ion Diaconescu: S-a suspendat ieri ședința de plen cu dezbaterea OUG nr. 1/1999, care s-a retrimis la comisie.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Așa este și ieri după-amiază s-a ajuns, datorită acestei concentrări majore de forțe din partea PDSR și pe fondul lipsei membrilor noștri, să se voteze la art. 18, alin. (3) - ceea ce v-am arătat mai sus.

Dl Vasile Lupu: Ne întâlnim la ora 12 la Biroul permanent al Camerei, facem apoi ședință de grup, iar domnul Mihail Nică va prezenta poziția Guvernului. Imediat liderii grupurilor parlamentare din coaliție să se întâl-

---

[15] Mihail Sergheevici Gorbaciov - conducătorul Uniunii Sovietice (1985-1991); încercările sale de reformă au dus la încheierea războiului rece, la încetarea monopolului politic al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și la prăbușirea Uniunii Sovietice; a primit Premiul Nobel pentru Pace în 1990.

nească și să avem același punct de vedere, pentru că prevăd că fără un control riguros și fără o disciplină la vot, sigur ne vom împotmoli.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Dacă în urma acestor întâlniri se va considera că nu vom avea câștig de cauză astăzi, eu aș prefera să se amâne discuțiile într-o sesiune ordinară. Acest alin. (3) al art. 18 trebuie să treacă în forma propusă de Guvern: „În cazul prevăzut la art. 3, lit. a), forțele Ministerului Apărării Naționale sprijină logistic forțele Ministerului de Interne, la cererea acestuia".

Dl Remus Opriș: Dacă vom avea greutăți cu adoptarea acestei ordonanțe, într-adevăr trebuie să o lăsăm pe altă dată, pentru că avem un argument forte: Guvernul ne cere bugetul. Deci, dacă ordonanța trece azi e bine, dacă nu, să o amânăm, așa cum a propus Dudu Ionescu, și să ne apucăm de buget, să spunem că lucrăm pentru țară, pentru oameni.

Dl Ion Diaconescu: Deci, să amânăm ordonanța până după adoptarea bugetului. Adică să-i dăm un termen.

Dl Remus Opriș: Vă fac și eu o propunere și vreau ca domnul Petrișor Peiu să o aducă la cunoștința prim-ministrului. A sosit momentul să se înceapă o restructurare acolo unde există mari hibe. Și o mare hibă în Guvern - și a fost și în Guvernul Ciorbea, și rămâne și în cel actual - este Departamentul de informație publică, de fapt Ministerul Propagandei al acestui Guvern. Nu există acolo niște atribuții clare.

Informația publică și actul administrativ trebuiau sondate în teritoriu. Trebuia să spună cineva în Guvern: „Așteptați-vă la asta, pentru că m-a informat SIE, SRI, MI". În baza unei analize politice trebuia să se spună: „Domnule prim-ministru, sau domnule ministru Berceanu, discursul dumneavoastră trebuie să fie acesta, deciziile să fie acestea". Propunerea mea este de schimbare a secretarului de stat Răzvan Popescu de la Departamentul informației publice, care în această perioadă nu a făcut decât să-și demonstreze incapacitatea și să facă un singur lucru: să promoveze imaginea PNL. Pe de altă parte, ca atribuții și ca exercitare a lor, domnul Răzvan Popescu nu s-a ridicat niciodată peste nivelul unui șef de birou de presă și chiar există o călcare pe picioare între el și purtătorul de cuvânt al Guvernului, Adriana Săftoiu. Domnul Răzvan Popescu ar fi trebuit să fie omul la care să se strângă o serie de informații de la un departament de analiză politică pe care noi am vrut să-l facem, care nu a existat și pe care îl propun acum din nou. Acest șef al propagandei trebuie să fie omul prim-ministrului. [...]

Dl Constantin Dudu Ionescu: Domnule președinte, vă rog dacă se poate ca în coaliție să se pună în discuție faptul că la Ministerul de Interne să nu mai vină oameni politici ca secretari de stat. Cu toate riscurile, eu am spus și președintelui României, i-am spus și președintelui Senatului acum două zile, că dacă ei nu sunt de acord cu această chestiune, demisia mea va

fi pusă la dispoziție. Îmi pare rău că nu am făcut-o luni, pentru că domnul Radu Vasile semnase deja hotărârea și, ca să fiu corect, am informat, ca pe urmă să înceapă să scoată tot felul de lucruri prin presă despre persoana domnului Gheorghe Mocuța. Este adevărat că informații negative am și eu despre domnul Mocuța, dar între unul care cât de cât se pricepe la Poliție și unul care vine să acopere murdăriile, parcă l-aș prefera pe primul.

Dl Ion Diaconescu: Mai ales că e creat precedentul: la Externe, de doi ani nu au numit pe nimeni.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Mai am o problemă: vă reamintesc rugămintea PNL în legătură cu domnul senator Viorel Cataramă.

Dl Ion Diaconescu: PNL cere înlocuirea domnului Viorel Cataramă de la conducerea Comisiei economice a Senatului.

Dl Răsvan Dobrescu: Ar fi o mare greșeală dacă am da noi din mână Comisia buget-finanțe. Doar dacă ni se dă Comisia economică în plus.

Dl Remus Opriș: Care e interesul PNȚCD în lupta dintre Viorel Cataramă și Valeriu Stoica?

Dl Ion Diaconescu: Noi nu avem niciun interes. Dacă este însă să ne ajutăm reciproc, o putem face. Nu luăm încă o hotărâre, trebuie mai întâi să discutăm.

Dl Răsvan Dobrescu: Viorel Cataramă nu este neapărat bun, dar Valeriu Stoica este de stânga. Noi nu avem niciun interes să intervenim în lupta lor internă.

Dl Vlad Roșca: Eu cred că este de meditat la ceea ce a spus Remus Opriș, pentru că este o mare presiune pe care noi o resimțim acum în ultima perioadă și eu evaluez că ea va crește. Există din partea PNL o mare presiune: exemplul cu Cazinoul Sinaia, cu dorința de a schimba prefecții de București și de Hunedoara cu unii de la PNL. Este o neliniște pe care nu am simțit-o până acum. Întrebarea este: vrem să le dăm un plus de avânt sau nu?

Dl Răsvan Dobrescu: Între Stoica și Cataramă, eu îl prefer pe Andrei Chiliman!

Dl Ion Diaconescu: Domnilor, închidem aici ședința.

ȘEDINȚA BIROULUI DE CONDUCERE, COORDONARE ȘI CONTROL AL PNȚCD

(3 februarie 1999)

Teme dezbătute:

1. **Modificarea datei reuniunii Comitetului de Conducere al PNȚCD și alte aspecte organizatorice**
2. Probleme la reorganizarea Curții de Conturi a României
3. **Dificultăți bugetare pentru finanțarea învățământului în 1999**
4. **Greutăți în colaborarea legislativă cu Partidul Democrat**
5. **O informare privind mineriada din ianuarie 1999 și idei privind reforma în Ministerul de Interne**
6. Conflictul dintre vicepreședintele Sorin Lepșa și președintele FPS Radu Sârbu
7. **Stare de haos la Ministerul Sănătății provocată de ministrul Hajdu Gábor**
8. Controale de oportunitate a privatizărilor la Fondul Proprietății de Stat
9. Întâmplări ciudate la Comisia juridică a Senatului cu prilejul dezbaterii ridicării imunității senatorului PRM Corneliu Vadim Tudor

Au participat la discuții:

Membri ai BCCC:

Ion Diaconescu, Gabriel Țepelea, Mircea Ciumara, Vasile Lupu, Ulm Spineanu, Remus Opriș, Mircea Popa-Zlatna, Sorin Lepșa, Victor Ciorbea, Sergiu Macarie

Membri supleanți ai BCCC:

Răsvan Dobrescu, Constantin Dudu Ionescu, Ion Gherasim, Vlad Roșca

Secretari generali adjuncți:

Virgil Petrescu (secretar general interimar), Barbu Pițigoi, Petrișor Peiu, Tănase Barde, Florin Tudose

Invitați:

Ioan Manea (președintele Senatului PNȚCD), Floare Comșa (secretar de stat la Ministerul Educației Naționale), Sorin Dimitriu (deputat de Hunedoara, fost ministru al Privatizării)

STENOGRAMA ȘEDINȚEI

(extrase)

1. Modificarea datei reuniunii Comitetului de Conducere al PNȚCD și alte aspecte organizatorice

Dl Ion Diaconescu: Mai întâi aș vrea să discutăm despre reuniunea Comitetului de Conducere. Data propusă de 12-13 februarie este în pericol din cauza discuției bugetului. Nu putem cere să se termine discuția bugetului în patru zile pentru că avem noi Comitet de Conducere. De aceea, trebuie să amânăm ședința noastră cu o săptămână sau două. Eu am opinat pentru o săptămână, au venit alți colegi și au spus că sunt necesare două săptămâni.

(Se decide ca întrunirea Comitetului de Conducere al PNȚCD să aibă loc pe 26 și 27 februarie 1999)

Dl Constantin Dudu Ionescu: Am făcut o nouă evaluare a numărului de participanți la întrunirea Comitetului de Conducere. Acum două săptămâni, de la 205 persoane, plus aparatul auxiliar se ajungea la circa 230 de persoane. În prezent, am ajuns la vreo 300 de participanți, fiindcă au mai apărut subprefecții și vicepreședinții de consilii județene, dar și alte persoane, precum directorii Departamentelor de studii ale PNȚCD, secretarii de stat, directorii de agenții ș.a.m.d. [...]

Dl Remus Opriș: Dacă s-a acceptat ideea ca acest Comitet de Conducere să fie lărgit, am avut în calcul ceva anume: nevoia de a spori o comunicare, un dialog. Eu cred că este bine să-l lăsăm la maximum. Dacă luăm în discuție secretari de stat sau șefi de agenții, ei oricum sunt din București și nu ne costă decât o masă de prânz pentru câteva persoane.

Eu cred că merită să-i avem de față, pentru că este o întărire a unui mesaj politic util în ceea ce au de făcut mai departe. Eu cred că boala numărul unu în partid a fost lipsa de comunicare. Este locul unde putem elimina aceste bariere și cred că e bine să le eliminăm față de cât mai mulți oameni. [...]

Dl Ion Diaconescu: Eu sunt pentru o cât mai largă reprezentare. Deci, domnule Petrescu, dacă vreți, citiți lista pe categorii de invitați.

(Domnul secretar general interimar Virgil Petrescu citește lista pe categorii de participanți)

[...]

3. Dificultăți bugetare pentru finanțarea învățământului în 1999

Dna Floare Comșa: Vreau să vă transmit mesajul domnului ministru Andrei Marga. Este vorba în esență de faptul că de săptămâna viitoare începe discutarea bugetului în plenul Parlamentului. Ministerul Educației Naționale (MEN) se gândește să-și contureze strategia pe care o va adopta în susținerea proiectului. Sunt mandatată de domnul ministru Marga să vă solicităm sprijinul în privința bugetării MEN.

Suma care ne-a revenit - 12.000 de miliarde de lei - este absolut insuficientă pentru a asigura funcționarea la nivel minim a învățământului. Cele mai mari probleme vor fi create însă în privința asigurării cheltuielilor de personal, a plății salariilor. La acest capitol sunt acordate în proiectul de buget 7.000 de miliarde, necesarul fiind de 12.000 de miliarde. Problema este cum vom reuși să realizăm din punct de vedere tehnic plata salariilor în condițiile în care noi nu vom avea lunar posibilitatea, potrivit legislației în vigoare, să facem deschideri mai mari de 600 de miliarde, necesarul fiind de 1.000 de miliarde lunar.

Aceasta este în esență problema și domnul ministru solicită punctul de vedere al conducerii PNȚCD în această problemă. Realmente, dacă nu reușim să plătim salariile în învățământul preuniversitar, aceasta va crea mari probleme sociale și consecințele vor fi suportate și de PNȚCD.

Dl Ion Diaconescu: Se acoperă măcar salariile corpului didactic care este acum în funcțiune în suma aceasta mică prevăzută la învățământ? Dacă nu se acoperă, ce facem? Îi dăm afară, îi scoatem din învățământ? Nu am înțeles.

Dl Virgil Petrescu: În momentul de față, în proiectul de buget la cheltuieli de personal pentru învățământul preuniversitar sunt puși 7.300 de miliarde de lei. Împărțit la 12 luni, înseamnă o deschidere de finanțare lunară de circa 600 de miliarde. În fiecare lună, pentru cei 446.000 de angajați în învățământ ar trebui cam 900-950 de miliarde de lei. Acest lucru s-a realizat pentru decembrie și s-a dat avansul pe ianuarie înainte de apariția proiectului bugetului de stat.

Doamna secretar de stat, după ce nu s-a înțeles cu ministrul Finanțelor, s-a înțeles și cu prim-ministrul prin intervenții directe de tipul: „Nu se poate să iasă oamenii în stradă". Astfel, s-a deschis finanțarea de două ori: o dată cu 805 miliarde de lei și a doua cu 236 de miliarde, rezolvând problema o singură dată.

Curtea de Conturi face următoarea socoteala: suma prevăzută în buget de 7.300 de miliarde de lei se împarte la 12 și face cam 600 de miliarde de lei lunar. Dacă se deschide finanțarea în fiecare lună cu acești 600 de miliarde de lei, atunci nu vom avea nici măcar pentru martie banii necesari acoperirii cheltuielilor de personal din preuniversitar. Există însă promisiunea

ministrului Remeș că, atât timp cât este el ministru, se va face luntre și punte ca atât timp cât ajung banii (și banii ajung până în august), să dea drumul la finanțare atât cât e necesar. Întrebarea: în ce bază? Răspuns: în niciuna! Cum eludăm noi legile, o eludăm și pe asta!

În momentul de față, prin Comisia de învățământ, s-a cerut suplimentarea cu 5.200 de miliarde de lei, ca să acopere necesarul de care spunea doamna Comșa. Asta nu se poate, deoarece se depășește deficitul bugetar. În aceste condiții, eu am introdus un amendament prin care, fără modificarea deficitului bugetar de 2%, să poate fi abilitat Ministerul Finanțelor să deschidă lunar finanțarea cât este nevoie, până termină banii. După aceea vine rectificarea și vedem noi ce vom mai face. Formal, bugetul se împarte la 12 luni, dar de fapt se pune pentru fiecare trimestru câte o sumă. Mi s-a spus că s-ar putea să punem pe trimestrul I și II cât trebuie, pe trimestrul III un pic mai puțin, iar pe trimestrul IV să punem…

Dl Ion Diaconescu: O sumă simbolică.

Dl Virgil Petrescu: O sumă simbolică, nu chiar zero. Și în toamnă, neapărat să se mărească bugetul cu circa 4.000 de miliarde. Altfel, crește deficitul.

Dl Ion Diaconescu: Am zis să trecem hopul cu FMI, să ne dea niște fonduri și după ce am făcut toată această acoperire, facem o rectificare bugetară…

Dl Virgil Petrescu: În variantă optimistă, bugetul de stat ar avea la cheltuieli în total 105.000 de miliarde de lei, dar nu-i recunoaște FMI ca bani decât pe hârtie. FMI spune că într-o variantă normală ne putem duce puțin peste 90.000 de miliarde de lei. În toamnă, când se va face o rectificare pozitivă, atunci se poate acoperi și diferența necesară. Este desigur discutabil, dar în momentul de față dacă ceri prin raportul Comisiei de învățământ 4.000 de miliarde de lei sau 5.200 de miliarde suplimentar pentru învățământ se poate pierde totul.

În concluzie, în ceea ce privește punctul nostru de vedere, dacă vrem să nu depășim deficitul bugetar de 2%, nu putem să cerem noi 5.000 de miliarde de lei suplimentar la învățământ.

Dl Ion Diaconescu: Sunt atâtea cereri justificate, dar operându-le acum, ministrul Remeș nu poate să prezinte un proiect de buget acceptabil de FMI. Iar FMI, acceptând un buget limitat, ne dau bani ca să mergem mai departe. Tehnica e următoarea: Remeș prezintă un buget așa cum vor ei, ei dau bani, cu banii dați de ei putem să achităm golurile pentru faza următoare. Dacă nu se va întâmpla așa, vom fi faliți.

Dl Virgil Petrescu: Un singur lucru v-aș ruga. Să încercăm cu domnul prim-ministru, cu dumneavoastră, cu cine mai poate, să facem presiuni pentru a se deschide finanțarea la învățământ în mod normal.

Dl Petrișor Peiu: Nu va mai fi posibil ca în fiecare lună să se facă la același nivel deschiderea de finanțare. Să fim realiști!

Dl Mircea Ciumara: Parlamentul are bugetul anual. Programarea pe trimestre a bugetului nu o aprobă nici Parlamentul, nici Guvernul - este un document intern al Ministerului de Finanțe. Este obligația noastră de 2% deficit bugetar pe tot anul, ca să vină FMI, și atunci mergem pe deficit de 4% în primele două trimestre și 0% în ultimele două. Și atunci, în primele două trimestre vă ajung banii, sacul nu are cum să fie gol. Este clar că în a doua jumătate nu vor fi bani suficienți. Asta este șmecheria pe care o face Remeș. Și nu încalcă nicio lege în acest fel. Dar ministrul Remeș trebuie să se angajeze că vă dă voie ca pe total buget de stat, în prima jumătate de an să fie deficitul bugetar de 4%. Și atunci vă ajung banii.

Dna Floare Comșa: Noi avem nevoie de o asigurare din partea domnului ministru Remeș că va face deschideri lunare mai mari decât cele prevăzute în buget.

Dl Mircea Ciumara: I-am spus domnului președinte Diaconescu atunci când m-a trimis la Comisia buget-finanțe că eu mă duc acolo pentru ca să se știe foarte clar că FMI tot nu vine chiar dacă trecem bugetul. Domnul ministru Remeș să se angajeze în ședința de Guvern, prin sarcină de la Guvern, că va fi un deficit de 4% în prima jumătate de an și 0% în a doua jumătate de an. Iar șmecheria aceea că în vară, când se rectifică bugetul, vă va da bani mai mulți, să nu o credeți. Așa i-am păcălit și eu pe miniștri.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Din câte știu eu, Ministerul Educației Naționale este lovit prin mărimea sumei alocate, nu prin procent. Alte ministere sunt lovite mai puțin prin mărimea sumei, cât prin procent. De exemplu, Ministerul de Interne, la un buget minim de 8.000 de miliarde de lei, a primit numai 4.900 de miliarde de lei, restul de 3.000 de miliarde plutește undeva în aer. Nu se poate asigura decât hrana efectivelor. Nu avem bani de plătit lumina, apa ș.a.m.d.

Mergând pe aceeași soluție pe care o spune domnul Ciumara, cred că va trebui să ajungem la un *modus vivendi*. Dacă ridicăm acum glasul și cerem mai mult la dezbaterea bugetului, murim mâine. Dacă nu, poate mai trăim. FMI nu recunoaște decât 3.500 de miliarde de lei ca venit bugetar din privatizări. Deja sunt 3.900 de miliarde intrate. Lucrurile totuși arată mai puțin negru decât credeam noi. Din experiența de nouă ani, la rectificare nu se dă, se ia. Dar dacă noi discutăm acum de suplimentări, s-a terminat. [...]

Dl Vasile Lupu: Ministrul Remeș m-a asigurat că până diseară va fi tipărit tot bugetul. Cred că este necesară mâine o ședință de grupuri parlamentare ca să-i prevenim pe colegii noștri să fie la lucru duminică. Duminică este prezentarea generală, pentru ca de luni să putem lucra începând cu ora 9.

4. Greutăți în colaborarea legislativă cu Partidul Democrat

Dl Vasile Lupu: În partea controversată a programului nostru legislativ nu mai există posibilități de amânare. Trebuie să somăm ferm PD ca să se pronunțe. Cred că în cel mai scurt timp, eventual chiar mâine, ar trebui să fie o întâlnire între liderii coaliției, secondați de specialiștii pe domenii, iar Petre Roman să scrie și să semneze cum va vota la imunitatea parlamentară, care sunt soluțiile pe Legea funciară, dacă acceptă rezultatele Comisiei pentru casele naționalizate.

Dl Răsvan Dobrescu: Spre deosebire de prima etapă a ședințelor Comisiei speciale pentru casele naționalizate, acum George Stancov de la PD a devenit deosebit de cooperant.

Dl Vasile Lupu: Aveți ce prezenta la o asemenea întâlnire?

Dl Răsvan Dobrescu: Suntem la art. 19 din 43.

Dl Vasile Lupu: Să zicem că aceste discuții le putem antrena mai târziu într-o a doua ședință cu liderii. Să-i somăm acum, pentru că ei nu se vor ține de cuvânt. Eu am avut o discuție cu domnii Petre Roman și Bogdan Niculescu-Duvăz în legătură cu imunitatea parlamentară. Petre Roman ne-a asigurat că grupul parlamentar din Camera Deputaților va vota pentru coborârea majorității la ridicarea imunității. [...] Aș vrea ca Petre Roman să scrie și să semneze: „Vom vota majoritatea de jumătate plus unu".

Dl Ion Diaconescu: Mâine dimineață avem ședință de Birouri permanente, apoi moțiunea.

Dl Vasile Lupu: Ar fi foarte important să fie discuția asta înaintea întâlnirii lor cu reprezentanții Internaționalei Socialiste, pentru că azi Propact și asociațiile de proprietari au făcut o conferință de presă. Se duc cu un memoriu la conducerea Internaționalei Socialiste și le vor face celor de la PD o „cântare". Sâmbătă au pregătit și un miting pe lângă Parlament. Dar dacă discutăm mâine și ne înțelegem cu ei, eu pot să-i opresc.

Dl Ion Diaconescu: Nu le spune treaba asta!

Dl Vasile Lupu: Nu le spun, dar dacă se vor plânge, eu îmi ofer bunele oficii ca eventual să-i opresc.

Dl Gabriel Țepelea: Să vă dau o informație. Un important membru al PDSR din Senat mi-a spus: „Nu vă agitați prea mult cu coborârea ștachetei la Senat, pentru că noi, pedeseriștii, 16 câți suntem în Senat, suntem alături de dumneavoastră la ridicarea imunității".

Dl Vasile Lupu: Nu imunitatea parlamentară a lui Vadim Tudor contează. Noi trebuie acum să stabilim o regulă. Dacă lui Vadim i se ridică imunitatea, se duce în fața Justiției, lungește procesul doi ani și după precedentul interpretativ de la Parchet, va fi ales din nou și dobândește o nouă imunitate.

Dar vă spun din ceea ce știu eu că sunt câțiva lideri ai PDSR care înnebunesc pur și simplu când aud de coborârea cvorumului la jumătate plus unu. La fel și la PD, și la PNL. Această coborâre una că dă bine la electorat și apoi dacă realizăm acest lucru în mandatul nostru, tot e ceva. Tendința în toate țările este de a reduce protecția parlamentarului la opiniile politice formulate în Parlament sau la ceea ce se consumă în activitatea strict parlamentară.

Mai avem acuza aceasta lansată pe nedrept asupra noastră că am tergiversat Legea accesului la dosarele Securității. La o primă întâlnire, PD să se pronunțe în scris că votează imunitatea parlamentară, că ne spun care sunt soluțiile pe care le acceptă la Legea funciară și dacă votează Legea accesului la dosarele Securității.

Dl Răsvan Dobrescu: Domnul Stancov, acum când este foarte cooperant, a avut discuții pe de o parte cu Petre Roman, pe de altă parte cu grupul lor parlamentar. Și Petre Roman, și grupul parlamentar susțin poziția noastră. Mai mult, el propune niște soluții care merg chiar dincolo de intențiile noastre.

Dl Vasile Lupu: Deci, acolo stați bine, dar aici cu proprietatea funciară, unde este mare interesul lor, ați văzut care este atitudinea lui Petre Roman în privința pădurilor. Să se pronunțe în scris și noi să ieșim în fața țării și să spunem: „Iată de ce nu ne putem realiza programul!"

Domnule președinte, vă rog să discutați cu domnii Ionescu-Quintus[16], Markó Béla[17] și Sergiu Cunescu[18], iar Petre Roman să fie ultimul. Dacă v-ați pus de acord cu ceilalți și Roman nu vine, atunci sigur se va simți strâmtorat.

5. O informare privind mineriada din ianuarie 1999 și despre reforma în Ministerul de Interne

Dl Constantin Dudu Ionescu: Din analiza pe care am făcut-o la Ministerul de Interne în legătură cu evenimentele din Valea Jiului, reiese că sunt vini majore ale comandanților și din această cauză am declanșat o anchetă care probabil se va solda chiar și cu deplasarea unora dintre ei în anumite locuri mai răcoroase.

Avem informații clare, confirmate, că PRM a fost acolo din plin, a mai fost și PSM, dar mai puțin, iar un primar PDSR a ajutat minerii cu hrană. Plus ceva „prieteni" din afară, dinspre est, care erau „întâmplător" pe acolo.

---

[16] Mircea Ionescu-Quintus - președintele Partidului Național Liberal, vicepreședinte al Senatului României, senator de Prahova.

[17] Markó Béla - președintele Uniunii Democrate Maghiare din România, senator de Mureș.

[18] Sergiu Cunescu - președintele Partidului Social Democrat Român, deputat de București.

Dl Răsvan Dobrescu: Nu numai din est, ci și din vest. Adică, și Rusia și Ungaria.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Tot ce pot să vă spun este că se va merge până la capăt, dar am încă o dată rugămintea să mă susțineți în ideea de a aduce la Ministerul de Interne un secretar de stat fără coloratură politică. Am probleme cu cei de la PD, care au avut rezerve față de domnul Gheorghe Mocuța[19] și mi-au propus un nume inacceptabil din punctul meu de vedere. În orice caz, nu poate fi contestată numirea ca secretar de stat a domnului general Anghel Andreescu, deoarece acesta a fost polițist, acum fiind la Jandarmi. Dacă doriți, pot să răspund la orice întrebare legată de această primă chestiune.

În ceea ce privește vestitul 0215, nu am spus că vreau să-l reinventez, dar noi nu am avut informații din zonă. O altă structură - cea condusă de generalul Virgil Ardelean, care face protecția internă a cadrelor MI - s-a apucat de culegere de informații, fără să fie abilitată legal să facă așa ceva. În fine, a fost un ordin, din păcate verbal, al domnului ministru Dejeu.

Dl Victor Ciorbea: Și nu trebuia să îl aibă nici pe acela?

Dl Constantin Dudu Ionescu: Dacă întreabă cineva de ce s-a făcut așa, nu se poate răspunde. Sigur că informațiile pe care le-au adus ei au fost extrem de pertinente și folositoare pentru deciziile care s-au luat. Adică oamenii s-au priceput. Vă pot spune că problema majoră în județul Hunedoara este mafia de acolo, o încrengătură între Sindicatul minerilor din Valea Jiului, Compania Națională a Huilei, Justiție, Procuratură - adică tot. Acolo sunt încrengături cu mafia țigănească de prin Gorj. Informațiile sunt cutremătoare.

Dl Răsvan Dobrescu: În Ministerul de Interne există niște personaje care sunt total nerecomandabile și cred că trebuie abilitat domnul ministru Dudu Ionescu ca să-i găsească și cu maximum de duritate să-i elimine.

Dl Gabriel Țepelea: Eu spun așa, domnule Dobrescu: să identificăm, dacă știți dumneavoastră, persoane recomandabile pentru Ministerul de Interne.

Dl Răsvan Dobrescu: Nu m-am gândit. Cred că domnul ministru trebuie să aibă mână total liberă și să fie susținut de noi. Să aibă abilitatea să dea afară și să numească pe cine crede dumnealui de cuviință.

Dl Vasile Lupu: Noi nu avem la îndemâna PNȚCD niciun organism de control în stat. La Finanțe, PD și-a luat Garda Financiară, PNL și-a luat Vămile și mai recent Impozitele și Taxele. Aici este o mafie beton. Curtea de Conturi nu-și face datoria, ministrul Valeriu Stoica și-a subordonat

[19] Gheorghe Mocuța - secretar de stat la Ministerul Justiției.

Parchetul, asigurându-și relații și sprijin politic, și nu asigurând legalitatea în țară.

Pista care a mai rămas pentru noi este Ministerul de Interne. Cu polițiști la vârf nu se poate controla Ministerul de Interne. Eu i-am recomandat domnului ministru Dudu Ionescu o echipă de juriști, procurori de anchetă sau judecători penaliști - patru-cinci -, o echipă de șoc care să poată controla cât de cât situația în țară, până la demilitarizarea Poliției. Și să trăznească în puncte diferite din țară spre a-i mai liniști, pentru că peste 90% din oamenii din Poliție ne sunt ostili nouă și boicotează primarii noștri.

Dl Ulm Spineanu: Cu cât domnul Dudu Ionescu va intra mai mult în reforma de la Interne, este de așteptat că va avea reacții din ce în ce mai puternice. Vor apărea multe manipulări - vezi și chestiunea cu UM 0215. Cred că aici este o chestiune de spirit colegial de a-l susține și de a fi noi atenți cu declarațiile pe care le facem.

[...]

7. Stare de haos la Ministerul Sănătății provocată de ministrul Hajdu Gábor

Dl Remus Opriș: Eu știu că acum problema nr. 1 este bugetul. Legat de buget se poate conecta și situația de la Ministerul Sănătății, care este destul de gravă. Domnul ministru Hajdu Gábor a încălcat mai multe legi și a creat haos în această instituție.

Alături de noi în susținerea tezei schimbării ministrului se află și Colegiul farmaciștilor, și Colegiul medicilor, și o serie de sindicate. Practic, la ora actuală este blocat întregul sistem sanitar. Trebuie să știți că de la 1 ianuarie, toate rețetele compensate sau gratuite care s-au eliberat nu pot fi practic onorate. Farmaciștii și-au dat seama de acest lucru cam după o lună și acum nu mai vor să onoreze rețetele compensate și gratuite. Și atunci evident că va apărea o revoltă. Farmaciștii care au dat în această perioadă rețete nu au posibilitatea să-și recupereze banii de la Ministerul Sănătății, pentru că acea hotărâre de Guvern cu lista medicamentelor compensate a avut aplicabilitate până la 30 decembrie 1998. Printre altele, domnul ministru a uitat pur și simplu să prelungească termenul de aplicabilitate. Mâine dacă s-ar face această nouă hotărâre de Guvern, dar nu are de gând să o facă, ar însemna totuși o lipsă care îi este dânsului direct imputabilă, de 560 de miliarde de lei. Domnia sa dorește ca acești bani să-i scoată de la Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS). Obiceiul acesta l-a avut și în 1998, când a extras de la CNAS 1.300 de miliarde de lei. De această dată, CNAS nu mai dorește să dea banii, pentru că dacă li se mai scot și banii pe care îi mai are, sistemul nu se mai poate naște nici la 1 aprilie, care este un alt termen.

Se mai adaugă în actele domniei sale și faptul că este direct responsabil de pierderea unui împrumut de 300.000 USD, aprobat de Banca Mondială, pentru creditarea sistemului sanitar. Mai există încă un program pentru reabilitarea aparatelor de radiologie de 50 de milioane USD, care este și el compromis. Există o licitație de la firma Siemens pe care a frânat-o din motive obscure și ar fi bine să se sesizeze Parchetul pentru aceasta.

Mai există o lipsă de dialog, o blocare totală, nu se poate colabora cu dânsul, nu și-a reorganizat structura ministerului după ce a ieșit partea din minister care s-a transformat în CNAS. Paradoxul este că numărul salariaților din minister, după ce s-a „rupt" acea parte, a crescut cu încă 50 de persoane în loc să scadă, și pe ansamblu a configurat prost solicitările de buget pe acest an, cerând suplimentare pentru cheltuieli de personal pentru 5.000 de oameni care nu există. Sigur că noi am găsit corecția: banii ceruți de el pentru cheltuieli de personal îi vom transfera la investiții.

La toate acestea se adaugă un conflict din ce în ce mai evident între secretarul de stat Alexandru Ciocâlteu și ministrul Hajdu Gábor, care afirmă în mass-media: „Eu am susținerea politică a UDMR".

Colegiul medicilor, Colegiul farmaciștilor, Asociația medicilor PNȚCD, Convenția Democrată a Medicilor nu-l susțin pe domnul ministru Hajdu Gábor. Se pune problema dacă PNȚCD îl susține sau nu pe secretarul de stat țărănist Alexandru Ciocâlteu?

Eu am solicitat schimbarea domnului ministru, am înțeles că domnul prim-ministru Radu Vasile ar accepta. La rândul său, Hajdu Gábor a cerut schimbarea lui Alexandru Ciocâlteu, fără să-i aducă însă nicio incriminare la adresa activității sale. Sunt încă multe alte lucruri care poate se cuvine nici să nu le mai spun și multe alte capete de acuzare. Dorește să-și pregătească el personalul pentru Casele județene de asigurări, în condițiile în care există un contract PHARE de două milioane USD pentru aceste case, contract blocat. Pur și simplu dorește să-și prelungească un mandat pe care nu-l mai are prin lege, pentru că aceste case trebuiau să funcționeze de la 1 ianuarie 1999.

Ce trebuie să mai știți este că la susținerea lui, în afară de UDMR, mai vine și domnul Băsescu, nu am zis PD, care a „născut" o Casă de Asigurări de Sănătate a celor din Transporturi. Este o aberație. Domnul Băsescu dă acum exemplu ce eficient funcționează această casă. Într-adevăr, există niște medici, există niște salariați care merg la consultații, li se fac investigații. Dar salariatul domnului Băsescu, bolnav fiind, se duce cu o rețetă tot în sistemul public. Și încarcă bugetul cu medicamente compensate și gratuite, tot pe banii Ministerului Sănătății, nu a Ministerului Transporturilor. Acești salariați din Transporturi nu mai contribuie la CNAS, contribuie la Casa de Asigurări din Transporturi, dar banii pe medicamente îi iau din sis-

temul național. Și bineînțeles că domnului Băsescu îi convine să fie un astfel de ministru la Sănătate, care acceptă această anomalie.

Din demersul nostru să nu se înțeleagă că avem ceva cu domnul ministru Hajdu Gábor. S-au făcut comentarii că eu îl atac pentru a-i iau locul. Am și declarat, și mai spun încă o dată: nu am avut și nu am intenția să iau locul domnului Hajdu Gábor, însă locul lui trebuie luat de un om competent. Este dorința noastră de a avea din partea BCCC un sprijin politic pentru secretarul de stat Alexandru Ciocâlteu și să se lămurească odată UDMR că nu poate efectiv să compromită un sistem întreg. Dacă se năruie sistemul de sănătate, este posibil ca tot nouă, țărăniștilor, să ni se spună că nu am fost în stare să facem reformă. UDMR va lua oricând 7 - 8% din procentajul electoral din România, însă dacă noi clacăm și în acest sistem, nu sunt încredințat că vom mai avea vreo performanță electorală.

Corpul medical, Corpul asistenților din medicină și Corpul farmaciștilor nu ne acuză pe noi de lipsă de reformă în sistem, pentru că s-a văzut că există câțiva oameni care au luat atitudine împotriva abuzurilor ministrului Hajdu Gábor, însă avem nevoie de această dată de un sprijin politic al PNȚCD.

Este clară vina ministrului Hajdu Gábor, eventual și a celor doi consilieri ai domniei sale. În rest, este o falie între etajul II și etajul V, numai liftul funcționează. Există chiar și o vânătoare: membrii noștri care mai sunt pe acolo directori pe la diverse direcții, dacă sunt văzuți că urcă la secretarul de stat, sunt amenințați că își pierd locul de muncă. Este un abuz administrativ, este un blocaj decizional și rugămintea pe care o am este că cerem Guvernului să analizeze ca punct distinct pe ordinea de zi în proxima ședință situația creată în sistemul sanitar, pentru că nu trebuie să apară aici un conflict PNȚCD - UDMR.

Este o sarcină a Guvernului să caute să elucideze problemele care îl vizează pe ministrul Sănătății. Noi vom sta cu toate materialele la dispoziția prim-ministrului. Propunerea pe care v-aș face-o este ca într-un comunicat să se arate că PNȚCD retrage sprijinul ministrului Hajdu Gábor, recomandând prim-ministrului să analizeze în ședință de Guvern situația din Sănătate. Totodată, PNȚCD să confirme sprijinului politic pentru domnul secretar de stat Alexandru Ciocâlteu.

După părerea mea, ministrul Hajdu Gábor poate fi eliberat din funcție, ministerul poate fi administrat provizoriu o lună de prim-ministru sau de un ministru de stat, timp în care se pot debloca niște lucruri, se poate semna un contract cu CNAS și negocierile nostre cu UDMR pot fi făcute după plecarea ministrului Hajdu Gábor.

Dl Ion Diaconescu: Știu că situația este foarte gravă, vor trebui luate măsuri. Când am fost acum câteva zile la Cotroceni, la depunerea jură-

mântului de către domnul Eckstein[20], era acolo tot statul major maghiar și ei au venit grămadă pe mine ținând o filipică în sens invers, că din cauza lui Remus Opriș, a lui Alexandru Ciocâlteu, ministrul Hajdu Gábor nu mai poate să-și facă treaba acolo.

Eu cred că nu trebuie să apărem în public și să-i retragem sprijinul politic. După părerea mea ar fi bine să luăm act de situația gravă creată și să cerem prim-ministrului inițierea de convorbiri cu noi, cu coaliția, pentru a rezolva situația. Dacă noi ne așezăm pe o poziție intransigentă, ar însemna să fim în război deschis cu UDMR.

Dl Mircea Ciumara: Dar sprijinul pentru domnul Ciocâlteu îl menționăm?

Dl Sorin Lepșa: Dacă îl menționăm, înseamnă că nu l-am sprijinit până acum. Or, domnul Alexandru Ciocâlteu are sprijinul nostru politic. Pe fond, Remus Opriș are dreptate.

Dl Ion Diaconescu: Deci, să facem o somație prim-ministrului să convoace imediat o ședință, fie numai cu noi, fie cu întreaga coaliție, ca să se rezolve problema și noi vom afirma acolo că situația este gravă. Prim-ministrul pleacă luni din țară.

Dl Remus Opriș: Să spunem așa: cerem ca mâine, în ședință de Guvern, să aibă loc o discuție pe această temă. E treaba lor la ce concluzie ajung. Realmente, pe oamenii pe care îi mai avem în Ministerul Sănătății îi vom pierde.

Dl Răsvan Dobrescu: Eu sunt de acord cu programul pe care l-ați propus dumneavoastră, numai că el nu se poate finaliza. Trebuie să venim cu niște propuneri concrete. Mie mi se pare clar că înlocuindu-l pe Francisc Bárányi cu Hajdu Gábor, care este avocat, UDMR nu are un om corespunzător pentru funcția de ministru al Sănătății. Și atunci ar trebui să venim cu propunerea concretă ca UDMR să ne cedeze nouă Ministerul Sănătății în schimbul altui minister.

Dl Florin Tudose: Situația este foarte urgentă. Casele județene sunt structuri elective. În momentul de față, nefiind pornit mecanismul la nivelul Casei Naționale, existând aceste probleme de bani, toată activitatea este legată de Ministerul Sănătății. Termenele pentru constituirea Caselor județene sunt deja depășite.

Dl Gabriel Țepelea: Eu cred că trebuie să ne pronunțăm în urma acestei ședințe. Nu cred că este bine să îmbrățișăm textul propus de domnul Opriș, în sensul că noi retragem sprijinul politic ministrului Hajdu Gábor. Aceasta presupune că îl avea până acum, ceea ce nu este cazul. Am fost forțați de conjunctura politică să-l acceptăm. Eu cred că termenul în care trebuie să abordăm discuția este că cerem Guvernului să ia în dezbatere urgentă situ-

[20] Péter Eckstein-Kovács - ministru delegat pe lângă premier pentru minorități naționale.

ația de la Ministerul Sănătății și noi să dăm lămuririle necesare. O mică atenție la exprimare.

Dl Remus Opriș: Ca urmare a discuțiilor, UDMR, și la conferințele de presă, și la ședințele lor în plen, a spus că-i asigură sprijin politic lui Hajdu Gábor și cere destituirea secretarului de stat. Noi nu avem ce să-i reproșăm domnului Alexandru Ciocâlteu.

Dl Barbu Pițigoi: În orice caz, nu trebuie declanșat un război în coaliție printr-o declarație, când situația poate fi tranșată în Guvern de către prim-ministru, la cererea noastră expresă.

Dl Ion Diaconescu: Să nu facem public războiul acesta cu UDMR. […]

ȘEDINȚA BIROULUI DE CONDUCERE, COORDONARE ȘI CONTROL AL PNȚCD

(11 februarie 1999)

Teme dezbătute:

1. **Schimbarea secretarului de stat de la Ministerul Educației Naționale**
2. **Probleme la Ministerul de Interne**
3. **Legea amnistiei propusă de ministrul Constantin Dudu Ionescu**
4. **Greva generală anunțată de CNSLR-Frăția și dialogul partidului cu sindicatele**
5. Probleme interne la Organizațiile județene PNȚCD Gorj și Caraș-Severin
6. Discuții cu Partidul Democrat pe problemele proprietății

Au participat la discuții:

Membri ai BCCC:

Ion Diaconescu, Gabriel Țepelea, Niculae Ionescu-Galbeni, Vasile Lupu, Ulm Spineanu, Remus Opriș, Sorin Lepșa

Membri supleanți ai BCCC:

Răsvan Dobrescu, Constantin Dudu Ionescu, Dragoș Oncescu

Secretari generali adjuncți:

Virgil Petrescu (secretar general interimar), Barbu Pițigoi, Mihai Grigoriu, Laurențiu Dumitrașcu, Tănase Barde

Invitați:

Andrei Marga (ministrul Educației Naționale), Floare Comșa (secretar de stat la Ministerul Educației Naționale), Gavril Dejeu (președintele Juriului de onoare și disciplină, deputat), Alexandru Badea (vicelider al Grupului parlamentar PNȚCD-civic-ecologist din Camera Deputaților)

STENOGRAMA ȘEDINȚEI

(extrase)

1. Schimbarea secretarului de stat de la Ministerul Educației Naționale

Dl Ion Diaconescu: Vom discuta mai întâi despre situația de la Ministerul Educației Naționale. Venind PD în forță și cerând permanent să li se dea un post de secretar de stat, l-au adus pe un oarecare Nicolae Nicolae, despre care toată lumea are o impresie foartă proastă. Domnul ministru Marga l-a numit pe acesta secretar de stat la învățământul preuniversitar și a scos-o din funcție pe doamna Floare Comșa, pentru că pe secretarul de stat Mihai Korka el l-a numit la învățământul universitar și ține foarte mult la dânsul. Am spus că postul de la preuniversitar e al nostru și a ieșit scandal.

La ora actuală este numit secretar de stat Nicolae Nicolae și prim-ministrul a spus că nu are decât să fie numit el la învățământul universitar, iar doamna Floare Comșa să rămână la învățământul preuniversitar. Domnul Marga nu a acceptat. Mai întâi a încercat să-l salveze pe domnul Korka, să-l înscriem la noi în partid. Îl înscriem, dar asta nu ajută cu nimic, pentru că noi nu putem să luăm postul de la învățământul universitar, noi avem postul de la preuniversitar. Nu este o problemă de persoană, ci de post. Până la urmă s-a ajuns la conflict. Domnul Marga nu mai vorbește cu doamna Comșa și i-a cerut permanent demisia.

Ultima formulă cu care a venit ministrul Marga este această adresă prin care supune atenției noastre trei propuneri pentru postul de secretar de stat la învățământul preuniversitar: prof. Leontin Bordaș de la Sălaj, prof. Octavian Man de la Ialomița și prof. Valentin Popescu de la Brăila. Dânsul scrie în adresă: „Propunerile sunt dintre inspectorii școlari generali, având în vedere nevoia de a reforma în continuare la nivelul general al școlilor și al liceelor și având în vedere nevoia aducerii unor oameni cu experiență managerială, cu prestigiu în rândul cadrelor didactice și al elevilor. Mai menționez că actualul inspector general Leontin Bordaș a candidat pentru Senat în 1996 din partea PNȚCD și a obținut, conform datelor comunicate, 34.000 de voturi ș.a.m.d.”

Problema este așa: doamna Floare Comșa se află în secretariat. Vrea să intre și să vorbească. Eu nu am cunoscut-o pe doamna Comșa nici înainte. Eu nu am însă nimic să-i reproșez, dar am stabilit acest principiu pe care îl consider normal: dacă este un conflict între ministrul titular și un secretar de stat, trebuie să-i dăm dreptate ministrului. Nici domnul Mihai Korka nu va rămâne, pentru că PD nu-l acceptă. Înaintea acestei adrese am primit o

alta prin care ni se spunea că îi va schimbă pe amândoi, deoarece domnul Korka și-a dat demisia.

Eu v-am chemat să vă încunoștințez și să decidem împreună. Cred că aceasta e calea normală: să acceptăm soluția domnului Marga, chit că după părerea mea s-a cam exagerat. Dânsul este foarte radical în activitatea din minister în ceea ce privește colaboratorii.

I-am reproșat niște lucruri pe care mi le-ați comunicat dumneavoastră. A spus că pe acel domn Gheorghe Rădulescu îl va scoate. I-am obiectat și faptul că ministerul este condus cu adevărat de Cătălin Croitoru[21], care-și face mendrele acolo. Dânsul a negat acest lucru.

Dl Barbu Pițigoi: Înțeleg că nu se cedează învățământul preuniversitar.

Dl Ion Diaconescu: Nu, rămâne la noi.

Dl Barbu Pițigoi: În al doilea rând, doamna Comșa a venit în funcție în mod expres la propunerea domnului ministru Marga.

Dl Ion Diaconescu: El a dorit teribil să fie scos secretarul de stat Petre Mihai Gorcea, pe care l-am pus noi. În momentul când am acceptat eliberarea din funcție a domnului Gorcea, ministrul a venit cu două propuneri: prima era Dakmara Georgescu. Dar cum nu era cunoscută în cadrul partidului, el a propus-o pe doamna Floare Comșa.

Dl Barbu Pițigoi: Eu îmi aduc aminte că la o discuție la Organizația Capitalei, care avea nemulțumiri majore față de unele activități ale domnului ministru Marga, dânsul a venit și ne-a explicat că a adus niște țărăniști în conducerea ministerului, prezentând-o pe doamna Floare Comșa. Eu pot să vă spun că doamna Comșa a colaborat foarte bine cu toți cei care au solicitat audiențe la dânsa.

Dl Ion Diaconescu: Domnul Marga a spus că doamna Comșa nu va fi îndepărtată din minister, va fi menținută.

Dl Sorin Lepșa: Confirm ceea ce a spus domnul Pițigoi, dar dumneavoastră aveți dreptate: dacă domnul ministru nu poate să lucreze cu dânsa… Dar dintre propunerile făcute, ceea ce știu este că domnul Bordaș este susținut de organizația noastră din Sălaj.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Eu pe doamna Comșa nu o cunosc, nu-i cunosc nivelul de competență și e normal ca ministrul să fie cel care să-și aleagă colaboratorii. Totuși, trebuie să manifest o oarecare îngrijorare datorită faptului că înainte a fost domnul Gorcea, reprezentant al partidului nostru, care nu a fost corespunzător. Acum, la fel, o altă persoană din partea partidului nostru, doamna Comșa, care se pare că și ea este apreciată ca necorespunzătoare. Nu știu dacă nu este un semnal nefavorabil pentru oame-

[21] Cătălin Croitoru - lider al Federației Educației Naționale (FEN).

nii partidului nostru, pentru că cei pe care îi recomandăm noi nu-și găsesc posibilitatea de manifestare și de încadrare la nivelul la care sunt promovați.

Poate că este vina noastră că nu am reușit să promovăm oameni de valoare deosebită, poate că și pretențiile domnului ministru sunt de prea mare exigență și că se acomodează greu cu unii dintre oamenii noștri. Sigur că domnul ministru are posibilitatea și capacitatea de a-și selecta oamenii.

Referitor la domnul Bordaș, văd că este susținut de organizația județeană. Nu știu în ce măsură acest lucru corespunde și cu exigențele noastre. Domnul Bordaș provine din fostul PCR, profesor de marxism-leninism - nu știu dacă acest lucru poate fi incriminabil sau nu. Dar, în orice caz, consider că acest *curriculum vitae* nu este foarte onorabil pentru un secretar de stat țărănist în Ministerul Educației Naționale. Pe ceilalți candidați nu-i cunosc. [...]

Dl Gabriel Țepelea: Pentru că s-a vorbit de competență, să vorbim de aceleași criterii și la alegerea înlocuitorilor. În al doilea rând să vorbim de apartenența politică.

Dl Remus Opriș: Și eu pornesc de la teza că absolut toți cei care la ora actuală sunt inspectori generali în învățământ au sprijinul organizațiilor noastre județene. Toate organizațiile ar fi fericite dacă și-ar vedea reprezentanții lor promovați la nivelul ministerului.

Mă uit pe CV-ul domnului Bordaș. Dacă organizația din Sălaj l-a susținut pe domnul Bordaș în calitate de inspector școlar general, acesta a fost nivelul lui de competență, l-au apreciat și din punct de vedere moral-politic.

La ora actuală ne revine nouă poate această sarcină de a-l propune sau nu pentru funcția de secretar de stat în minister. Domnul Bordaș arată că în anii în care a fost director al Casei de cultură din Zalău a pus bazele unor formații artistice de dansuri, taraf, soliști vocali, inexistente până atunci, care au reușit performanța ca în numai doi ani de la înființare să fie promovate la festivalurile artistice internaționale din Iugoslavia și Olanda. Domnia sa cred că a omis să arate că a avut și o anumită funcție în Comitetul județean PCR. Aș fi vrut să-l întreb pe domnul Bordaș, care au fost atribuțiile sale ca pecerist de frunte al județului. Dânsul avea misiunea să facă propagandă de partid. Și în raport cu rodnicele activități PCR ale domnului Bordaș, să-i analizăm compatibilitatea ca viitor secretar de stat la Ministerul Educației Naționale. [...]

Dl Ion Diaconescu: Să-i dăm cuvântul domnului ministru Marga.

Dl Andrei Marga: Vă mulțumesc că mi-ați agreat participarea la reuniunea dumneavoastră. Este în avantajul PNȚCD să întărim secretariatul de stat. Impresia mea - apropo de întrebarea domnului Galbeni - este că numirile în aceste funcții s-au făcut foarte sucit, trecând prin gusturi foarte subiective până la urmă. Or, vă asigur că este în avantajul partidului să vină o figură profesională, să vină oameni pe care nu trebuie să-i împingi de la spate. Un partid nu poate să-și permită luxul acesta, mai cu seamă că

lucrează cu o rețea pe care tradițional partidul a avut-o în istoria lui: dăscălimea era, mai ales în Ardeal, național-țărănistă.

Dl Ion Diaconescu: Partidul lui Mihalache a fost partidul învățătorilor!

Dl Andrei Marga: Ca să risipim o neînțelegere. Sunt trei candidați, nimeni nu s-a fixat pe unul sau pe altul. Dumneavoastră puteți să hotărâți al patrulea sau al cincilea candidat, nu e o fixație pe cineva. Spus foarte franc: este nevoie să întărim reprezentarea PNȚCD la minister, dar cu oameni competenți. [...]

Pe de altă parte, dacă dumneavoastră încercați să mă puneți într-o ceartă cu o altă persoană, eu refuz acest lucru. Deci, dacă se reiterează vechi conflicte, eu refuz și ies din schemă. Categoric. Să fie foarte limpede! Deci, nu e vorba de o ceartă. Eu vă spun că am sprijinit candidatura doamnei Comșa, am sprijinit-o - și nu vă ascund - pentru a preveni candidați chiar mai slabi care erau în arenă. Pentru că trebuie să spun cu toată deschiderea din nou: consiliera pe probleme de preuniversitar Dakmara Georgescu este principala expertă a României la ora actuală. Orice stat s-ar mândri cu ea. La fel, Mihai Korka este un expert de talie internațională, recunoscut ca atare și cu el am acoperit foarte mult.

Dumneavoastră luați decizia, firește, dar nu-i facem un serviciu menținând-o pe doamna Comșa. Nu mai putea lucra într-o rețea în care nu făcea față. Până la urmă te distruge nervos dacă ești om conștient. Eu am crezut că se va antrena, dar ea, săraca, vine toată ziua pe aici, merge pe la Guvern, ori se confruntă cu oameni care vin cu dosare la minister. Este un post foarte greu și cu un impact de presă extraordinar. De aceea, cu tot respectul pentru alte puncte de vedere, s-a acceptat să schimbăm ocupantul. Aveți latitudinea, firește, să decideți să vină altcineva în loc, dar dați-mi și mie această șansă să consolidăm ministerul.

PD este supărat pe mine că nu am acceptat candidați improvizați la învățământul universitar. Am spus clar: dacă omul nu vorbește două-trei limbi străine, nu are rost să ne mai chinuim. Domnul Mihai Korka a fost susținut de PNȚCD, el este, în sfârșit, un om care vorbește patru limbi moderne, știe abordarea economică ș.a.m.d. Și mai fac o mențiune: vine un buget care nu este generos. Dacă nu avem secretari de stat care să fie puternici, convingători pentru rețea, nu facem nimic, pentru că PNȚCD va încasa la rândul lui, vrând-nevrând, o pierdere de imagine.

De aceea i-am spus domnului prim-ministru, și s-a agreat această idee, să facem acum o schimbare până la capăt. Am cerut Partidului Democrat să dea un secretar de stat la învățământul universitar. Am renunțat la Korka, cel mai bun secretar de stat. Și eu sunt conștient, și dumneavoastră sunteți conștienți că rețeaua trebuie regândită. Aici degeaba aplici toate legile, aici trebuie să regândești totul.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Am impresia că nu am fost foarte bine înțeles. Domnule ministru, dumneavoastră știți, și toți de aici știm, că noi trăim oarecum o dramă. Adică în măsura în care am ajuns la putere și am moștenit întregul aparat aproape nerestructurat al fostului regim comunist în toate sectoarele, s-a pus problema dacă putem să lucrăm cu acest aparat. Oare noile viziuni pe care noi vrem să le aducem în țara asta pot fi executate de oameni ai vechiului regim? Și atunci s-a spus că noi trebuie să încercăm, pe măsura posibilităților, să schimbăm pe parcurs, fără să creăm prin aceasta tragedii personale sau sociale, să încercăm ca acest aparat să fie adaptat noilor exigențe ale vieții democrate.

O schimbare nu se poate face peste noapte și atunci am încercat să aducem oameni de-ai noștri, dar cu o condiție, și aceasta am discutat-o cu domnul ministru Virgil Petrescu când m-a consultat odată și i-am spus: „Schimbăm oameni, dar aducem oameni de valoare, oameni care să nu fie compromiși, nu neapărat membri ai partidului nostru. Dacă găsim în rândul membrilor partidului nostru oameni de valoare, îi promovăm, dar criteriul principal va fi acela al valorii profesionale". Deci, nu insistăm să promovăm neapărat oameni de-ai noștri, dar dacă sunt oameni de-ai noștri, nu este corect ca să lăsăm în funcții oameni ai vechiului sistem, cum a fost, de exemplu, acest Nicolae Nicolae.

Dl Andrei Marga: Nu-l cunosc și nu este propunerea mea. Nici nu știu cine e.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Și alții care tot așa au fost prea uzați în vechiul regim ca să facem din ei oameni pe care să-i putem menține în funcțiile care sunt de mare responsabilitate pentru toate transformările. [...]

Dl Ion Diaconescu: Domnule ministru, pe lângă toate argumentele pe care le-ați spus dumneavoastră, eu știu această regulă pe care am practicat-o deja: dacă într-un minister există un conflict, o neînțelegere între ministru și un secretar de stat, cu atât mai mult cu cât ambii sunt din partidul nostru, se înțelege că prevalează punctul de vedere al ministrului. Deci, am înțeles că raporturile dintre dumneavoastră și doamna Comșa sunt de așa natură încât nu se mai poate colabora. Deci, noi suntem de acord cu domnul ministru Marga, dar va trebui să o invităm aici și pe doamna Floare Comșa, care este în secretariat. În discuția mea cu dumneavoastră de ieri, domnule ministru, mi-ați spus la un moment dat că dânsa poate să rămână în minister.

Dl Andrei Marga: Bineînțeles! Dacă vreți, o și ajutăm. Cum să vă spun? Creștinește. Dar nu este nicio dispută între mine și dânsa. Eu un singur lucru i-am spus: că ritmul dânsei nu merge și că sunt multe dosare amânate.

Dl Gabriel Țepelea: Să recurgem la principiul competenței. Cine stabilește competența? Cum o stabilim? Avem noi la îndemână date suficiente? Noi avem date trimise de județe. Nu știm cine sunt acești domni de pe lista

dumneavoastră, nu am știut nici cine e doamna Comșa, decât că este președinta femeilor din Blaj. Avem de luat o hotărâre imediată sau - în ipoteza că se acceptă înlocuirea - ne dați un răgaz ca să ne documentăm? Eu cred că de acum înainte, acest for pe care îl reprezentăm trebuie să-și ia niște răspunderi pe baza unor cercetări proprii. Adică pe acești oameni trebuie să-i vedem, să vedem dacă CV-urile lor sunt reale și să vedem ce spuneți dumneavoastră, prin antenele dumneavoastră. Deci, eu vă propun să nu grăbim procesul.

Dl Andrei Marga: Perfect de acord cu dumneavoastră, cu o singură mențiune: nu se poate amâna prea mult. Aș opina să acceptați ideea să facem schimbarea și să însărcinați pe cine credeți dumneavoastră să facă lotul de candidați. Este mâna dumneavoastră, nu e mâna mea. Eu pot să vă dau informații. Am văzut că o întrebare a fost de ce sunt luați aceștia în discuție? La inspectoratele școlare este un dinamism mai mare și, în al doilea rând, aceștia au cele mai puține reclamații din rețea. Deci, ei au rezolvat probleme în contexte dificile. Dacă vreți, extindem lotul și pe Sibiu, și pe Timișoara. Să nu considerați că fix aceștia rămân, dar vă rog să acceptați principiul schimbării, pentru că noi trebuie să dăm semnale în multe direcții.

Dl Barbu Pițigoi: Eu spun că ideea domnului profesor Țepelea este foarte bună, mai ales că în afară de cele trei nume care au ajuns la domnul ministru pe masă vor mai fi și altele.

Dl Ion Diaconescu: Domnule ministru, este în regulă, se va face schimbarea, vom ține seama de propunerile dumneavoastră, poate vor veni și altele.

Dl Virgil Petrescu: După ce se termină această ședință de BCCC, împreună cu Remus Opriș vom ieși să informăm mass-media despre ce s-a întâmplat azi aici. Sunt două puncte: înlocuirea cuiva și găsirea unui înlocuitor. La primul punct, evident este normal să-i spună cineva două cuvinte și doamnei Floare Comșa, că doar nu este vorba de o relație interpersonală, o dușmănie între doi demnitari. Îi vom mulțumi doamnei Comșa.

A doua problemă. Într-adevăr, pe lista domnului ministru se regăsesc desigur nume și de pe lista mea, pentru că pe cei 42 de inspectori școlari generali, cu excepția a două persoane pe care le-a numit domnul ministru Marga, i-am numit eu acum doi ani. Dar, așa cum a spus domnul profesor Țepelea, este important pentru noi să avem câte un *curriculum vitae* de patru pagini, acela al PNȚCD, și apoi să avem câte un interviu profesional al candidaților, împreună cu domnul ministru și reprezentanți ai noștri din Departamentul pentru învățământ al PNȚCD.

Dl Ion Diaconescu: Vă rog să o invitați pe doamna Comșa.

(Intră doamna Floare Comșa)

Dl Ion Diaconescu: Doamna Comșa, am ascultat punctul de vedere al domnului ministru. În concluzie, am înțeles că această colaborare a dom-

nului ministru cu dumneavoastră nu se mai poate efectua în condiții normale. Am înțeles că și domnul ministru, ca și noi ceilalți, avem aprecieri la adresa activității dumneavoastră, dar s-a stabilit un principiu: în cadrul unor ministere, acolo unde sunt oameni de-ai noștri și apar asemenea neînțelegeri între ministrul titular și secretarul de stat, s-a mers pe ideea că ministrul este cel care are un cuvânt de spus. Noi trebuie să asigurăm omogenitatea în cadrul ministerului și în ciuda faptului că noi, aici în BCCC, am avut cuvinte de apreciere pentru activitatea dumneavoastră, a trebuit să ținem seama de această armonie care trebuie să domnească în cadrul unui minister așa de important. S-a mers pe ideea să dăm posibilitatea domnului ministru să numească dânsul pe altcineva și s-au făcut deja trei propuneri.

Domnul ministru ar vrea ca dumneavoastră să rămâneți în continuare în minister pe un post - și nu mă pricep eu care este ierarhia acolo -, adică să continuați să colaborați. Dânsul dorește să ocupe funcția de secretar de stat o altă persoană dintre inspectorii școlari generali din învățământul preuniversitar. În această situație, Biroul a fost de acord cu această rezolvare politică a problemei, urmând ca în zilele următoare, dintre candidaturile propuse sau altele, să ne fixăm asupra uneia și să facem schimbarea respectivă.

Dna Floare Comșa: Cred că am și eu posibilitatea să spun ceva. Eu am pregătit și un material pe care l-am multiplicat (*Doamna Comșa distribuie acest material membrilor BCCC*).

Domnule președinte, sigur că nu mă gândesc să solicit ca dumneavoastră sau BCCC să ia cumva o decizie care să contravină intereselor noastre comune, ale partidului. Cred însă că este foarte important să analizăm cu foarte multă responsabilitate această decizie pe care o luăm.

Eu sunt în acest post din luna septembrie 1998. Preluând această funcție, m-am folosit de întreaga cunoaștere și experiență pe care o aveam ca profesor la un liceu pedagogic timp de 14 ani. Vreau să vă mărturisesc cu toată sinceritatea, nu se pune problema dacă eu plec, pentru că funcțiile sunt trecătoare, dar cred că anumite lucruri trebuie cunoscute.

Din punctul meu de vedere și analizând evoluția relațiilor dintre mine și domnul ministru Andrei Marga, vreau să vă mărturisesc cu toată responsabilitatea că acest lucru a fost plănuit de domnul Marga aproape imediat după numirea mea. Încă de atunci se vorbea despre restructurarea Guvernului, iar domnul Marga avea în minister un secretar de stat la învățământul superior, un colaborator mai vechi, domnul Mihai Korka, pe care a vrut cu orice preț să-l păstreze, indiferent de mijloace, indiferent de consecințe. În acest scop, au avut loc negocieri între domnul Marga și reprezentanți ai Partidului Democrat, deoarece postul de la învățământul universitar este atribuit acelui partid. Cum PD nu l-a acceptat pe domnul Korka, ministrul le-a oferit postul de la preuniversitar. Acest lucru a

fost spus clar de către Traian Băsescu, vicepreședinte al PD, în ședința de Guvern la care am fost și eu prezentă: „Ne-ați spus că ne dați postul de la preuniversitar".

După cum este cunoscut, postul de secretar de stat la învățământul preuniversitar, în urma negocierilor din 1996, aparține PNȚCD. Domnul ministru a dorit să-l păstreze ca secretar de stat la învățământul universitar pe domnul Mihai Korka, persoană fără apartenență politică. Nu este o vină că cineva nu are apartenență politică, dar acesta este un post politic. Conducerea PNȚCD s-a opus, precizând că nu dă postul de secretar de stat de la învățământul preuniversitar.

Este aproape imposibil să vă descriu calvarul la care mă supune de o lună și jumătate domnul ministru și pe care până acum nu l-am mărturisit. Eram absolut convinsă că e greu de crezut că cineva poate să aibă un astfel de comportament. M-a supus unei terori. Mi-a cerut lucruri absurde și imposibil de realizat. Voi da câteva exemple. Prin telefoane date uneori și la 11 noaptea, îmi cerea printr-un comportament de maniac, îmi cer scuze: „Doamna Comșa, dați salariile cadrelor didactice", ca și cum eu aș fi avut bani în buzunar și aș fi refuzat să dau bani cadrelor didactice. „Mergeți la BCCC (și ați constatat că am fost) și cereți să se mărească bugetul. Răspundeți direct de acest lucru! Sindicatul va scoate oamenii în stradă dacă nu măriți bugetul."

Mi-a cerut să vorbesc în repetate rânduri cu domnul președinte Constantinescu, ca să insiste și domnia sa ca să se mărească bugetul Educației. Mi-a cerut să refac programe peste noapte, pentru că nu-i convenea un anumit lucru. La orice critică în presă a reformei învățământului, avea adevărate crize de nervi în care ne înnebunea, ne chema în cabinet și ne cerea automat să facem un plan de măsuri prin care profesorii din preuniversitar să înțeleagă reforma.

Din punctul dumnealui de vedere, eu, ca unică persoană, ar fi trebuit să conving 400.000 de dascăli că reforma pe care o gândește dumnealui este cea mai bună de pe lume, când este cunoscut faptul că nicăieri o reformă de anvergura celei despre care vorbește domnul Marga nu se poate realiza peste noapte. Din păcate, dacă vorbim despre reforma învățământului cu care profesorul universitar Marga se mândrește, ea este mai mult retorică, pentru că în realitate cumulează doar câteva mii de ordine care nu pot fi aplicate, pentru că încă nu există condițiile necesare în învățământul românesc. Ca atare, dascălii s-au trezit la începutul anului școlar cu mii de pagini în față, pe care nu aveau cum să le asimileze, darămite să le mai și aplice elevilor. Aceasta este de fapt adevărata reformă despre care vorbește domnul Andrei Marga, spunând că este singurul ministru reformist din acest Guvern!

Nu este vorba de faptul că eu nu mi-aș fi făcut vreo anumită datorie. Vreau să vă spun că am lucrat în toate aceste luni de dimineața până seara. Mie mi-a încredințat întreaga muncă administrativă din minister. Eu trebuia să mă ocup de salarii și să răspund dacă sunt mari sau mici, eu trebuia să fac toate audiențele posibile, pentru că domnul Marga nu accepta să stea de vorbă cu oameni care poate i-ar fi afectat imaginea. A anulat concursuri din București fără să-mi ceară părerea, iar ulterior, când oamenii au fost în audiență la conducerea partidului, când au fost în audiență la prim-ministru, mi-a cerut mie să sancționez comisia. Nu acceptă niciun fel de situație obiectivă care i-ar știrbi imaginea. Așa se și explică imaginea nemaipomenită pe care cine altul decât ministrul Marga o are în acest Guvern. Și toate acestea trebuie plasate clar în contextul intențiilor politice recent declarate de domnul ministru Marga. Este foarte interesant cum de niciuna din analizele critice ale unui om cu viziune filosofică nu s-au adresat opoziției, toate au fost îndreptate împotriva PNȚCD.

Domnul Marga vorbește despre nevoia de restructurări doctrinare, funcționale și manageriale ale PNȚCD. Domnul Marga a refuzat categoric să vină la orice întâlnire de grup a PNȚCD, și a fost de multe ori așteptat, și oamenii s-ar fi bucurat să-l aibă în mijlocul lor, să poată pune întrebări. [...]

Vineri, înainte să plece la Cluj, mi-a cerut telefonic să merg în audiență la prim-ministru și să vorbesc din nou despre buget. Eu am întrebat simplu: „Domnule ministru, spuneți-mi concret ce să-i cer prim-ministrului în materie de buget, câtă vreme proiectul a fost deja adoptat în Guvern?" În momentul acela mi-a declarat că sunt incompetentă, iar eu i-am replicat că nu are calitatea să afirme acest lucru. Sigur că au mai avut loc și alte discuții furtunoase în care mi-a spus, printre altele, că din cauza mea pleacă un om competent din minister, iar eu, incompetenta, rămân în minister.

Cred că indiferent cine ar veni după mine, dacă este un om al PNȚCD - și mă întreb de ce se întâmplă așa și m-aș bucura să vă întrebați și dumneavoastră - domnul Marga îl va înlătura. Mă face pe mine incompetentă, în condițiile în care ține în minister oameni pe care îi apreciază ca foarte competenți. Am să dau doar un exemplu. Omul declarat competent de domnul ministru Marga nu este altul decât fostul director general de la preuniversitar Gheorghe Rădulescu. În momentul în care, în calitate de președinte al comisiei de concurs, l-am declarat respins pe domnul Rădulescu, domnul ministru a făcut o adevărată criză de nervi. Ceasuri întregi de telefoane în care mi-a spus că datorită acestei decizii se va bloca reforma în învățământ și ministerul va sări în aer. Și multe alte lucruri de acest gen.

Vă mulțumesc pentru atenție.

Dl Ion Diaconescu: Eu aș ruga ca toate discuțiile care au avut loc astăzi aici să rămână numai aici.

Dna Floare Comșa: De aceea nu am făcut nimic public până acum.

(I se returnează doamnei Comșa materialele difuzate înainte de a lua cuvântul)

Dl Andrei Marga: Am spus în prealabil că eu nu voi formula nicio propoziție contradictorie. Absolut toate cele spuse de doamna Comșa sunt simple minciuni și am încheiat orice discuție.

În legătură cu venirea la grupul parlamentar, se poate vedea lista vorbitorilor. Referitor la conferința de presă a PNȚCD la care nu am participat, când l-am întrebat pe domnul Opriș, acesta a spus să nu vin la data respectivă, ci să vin la o altă dată, pentru că era un alt subiect pe agendă.

Ceea ce i-am spus, într-adevăr, doamnei Comșa a fost următorul lucru: ritmul, abordarea problemelor, soluționarea lor la preuniversitar nu pot să meargă în acest fel și am invitat-o să reflecteze, pentru că se acumulează probleme care explodează.

Dl Ion Diaconescu: Eu propun să oprim subiectul aici. A rămas să luăm o decizie. În tot cazul, noi mai examinăm situația, pentru că tot trebuie să examinăm și numele propuse și vom lua o hotărâre probabil cam în sensul celor spuse mai înainte. [...]

2. Probleme la Ministerul de Interne

Dl Ion Diaconescu: Are cuvântul domnul Dudu Ionescu.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Eu aș vrea să abordez problema secretarilor de stat de la Ministerul de Interne neangajați politic. Din păcate, din toate discuțiile pe care le-am avut până acum, PD nu vrea să renunțe sub nicio formă la omul lor de acolo, cu toate că și azi le-am propus două nume de procurori, care nu au niciun fel de angajament politic, oameni despre care nu pot să știu dacă sunt buni conducători, dar în orice caz sunt meseriași în ceea ce privește relația cu Poliția. Cei din PD nici nu vor să audă de domnul Gheorghe Mocuța. L-am propus apoi pe prefectul de Timiș, care a fost și judecător, și procuror, care este omul nostru, dar aici deja au explodat.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Pe cine ai pus pe primul loc de secretar de stat?

Dl Constantin Dudu Ionescu: Am pus un militar, pe domnul general Mircea Mureșan, care se ocupă numai de chestiuni pur militare în Ministerul de Interne - adică Jandarmerie, Grăniceri și Pompieri. Omului ăstuia nu pot să-i dau nimic în legătură cu Poliția, pentru că nici nu se pricepe și nici nu cred că trebuie. Pe de altă parte, este evident că el are o pregătire militară și s-a impus în timpul crizei.

Ajunsesem la concluzia să-l aduc pe Anghel Andreescu, care are la bază o pregătire de polițist. Este ultima soluție. Dar ceea ce se întâmplă acum cu

această presiune a PD-ului, îmi reconfirmă faptul că dumnealor au ceva de ascuns. Ultima variantă pe care am auzit-o acum două-trei zile este revenirea domnului Emanuel Albu la Ministerul de Interne. Domnul ministru Dejeu poate să vă spună mai multe decât mine.

Problema este dacă se acceptă ideea să avem secretari de stat neafiliați politic la Ministerul de Interne. Aș vrea să am girul dumneavoastră dacă pot să merg mai departe pe această soluție. Mai mult, aflu acum că domnii de la PD umblă cu schimbul între Ministerul de Interne și Ministerul Apărării Naționale cu PNȚCD. Dacă se acceptă, nu vom mai avea niciun fel de control asupra matrapazlâcurilor care se fac în țară. Acum, de bine, de rău, mai există câte o posibilitate de control.

Vă rog frumos să-mi formulați o teză pe care să pot să o susțin și pe care să mi-o însușesc și eu. Dacă nu se rezolvă până luni, eu îmi prezint demisia. Nu vreau să înțelegeți prin asta vreo amenințare, departe de mine gândul, dar nu se poate face treabă într-un singur picior.

Dl Ion Diaconescu: Adică ce vor să schimbe, ministerele între ele? Vor să-l treacă pe Babiuc la Interne?

Dl Constantin Dudu Ionescu: Da.

Dl Ion Diaconescu: Noi mergem pe ideea că este depolitizată conducerea ministerului. În afară de ministru - cum este și la Armată -, restul...

Dl Constantin Dudu Ionescu: La Armată mai este un secretar de stat care este politic.

Dl Gabriel Țepelea: Noi mergem pe un principiu pe care l-am adoptat și mai înainte. Dacă domnul ministru Marga spune că nu poate colabora cu cineva, aceleași principiu îl aplicăm și aici. Deci, să mergem pe același principiu și la Ministerul de Interne.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Nu este o chestiune de persoană aici, ci de principiu. Este evident că trebuie să aducem profesioniști. Cei de la PD spun că domnul Emanuel Albu este profesionist, dar el este mânjit până peste cap.

Dl Ion Diaconescu: O mai coroborăm și cu altele. De exemplu, la Industrie, unde noi am avut la un moment dat patru secretari de stat, acum nu mai avem niciunul. La Finanțe, unde am avut și noi ministru cândva și vreo trei secretari de stat, mai avem o singură doamnă, care se ocupă de relația ministerului cu Parlamentul. Ei când au pus mâna pe un minister, au făcut o curățenie radicală.

Dl Răsvan Dobrescu: Așa cum am cerut și în ședința trecută, domnul ministru Dudu Ionescu trebuie sprijinit în măsurile dure de curățenie pe care vrea să le ia la minister.

Dl Vasile Lupu: Referitor la prima chestiune, problema este foarte importantă. Aliații noștri, PD și PNL, sunt foarte concentrați în a strânge bani

pentru partid din afaceri negre, din șpăgi, din corupție. La Finanțe, PD a luat Garda Financiară, iar PNL - strângerea de impozite și taxe, precum și Vama. PNL are și Parchetul condus de Valeriu Stoica și i-ar incomoda grozav un control al nostru prin structurile Ministerului de Interne. Dacă noi mai pierdem și acest minister, nici nu mai avem ce căuta la guvernare.

Cu agricultura nu mai facem mare lucru, cu pădurile am cam lămurit-o cu PD ș.a.m.d. De aceea, noi trebuie să-i dăm tot sprijinul domnului ministru Dudu Ionescu pentru a face la Interne precum a făcut Berceanu la Industrie sau Stoica la Justiție.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Este vorba de secretarii de stat.

Dl Răsvan Dobrescu: Alegeți-vă secretarul de stat pe care îl vreți și noi trebuie să vă sprijinim.

Dl Remus Opriș: Alegeți unul dintre ei și noi putem să spune așa: „PNȚCD, la propunerea domnului ministru de Interne, susține numirea secretarului de stat cutare".

Dl Vasile Lupu: Eu atât sfat aș da: Poliția, în activitatea judiciară, poate fi controlată numai de un procuror de anchetă de mare competență sau de un magistrat penalist și pe acela îl alege domnul ministru pe răspunderea sa, dar prim-ministrul să nu ne radă aici de posibilitatea noastră de control la Interne și să ne trezim cu nu știu ce escroc de la PD sau PNL.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Dacă nu vom accepta un secretar de stat de la PD, vom avea discuții politice cu PD și chiar război. În al doilea rând, îl punem și pe prim-ministru într-o situație grea. Dumnealui, exact acum 10 zile, semnase pentru domnul Gheorghe Mocuța și m-a rugat să am o discuție cu cei de la PD. M-am certat trei sferturi de oră la telefon cu domnul Roman și nu l-a acceptat.

Dl Tănase Barde: Dudu Ionescu a venit într-un moment de criză. Toată populația a primit numirea lui ca pe un lucru extraordinar. Toată presa susține numirea lui la Interne. Cred că nu avem de ce ne teme. Dudu Ionescu trebuie să iasă în presă să spună că nu acceptă politizarea Ministerului de Interne și sunt convins că, în aceste condiții, PD va fi pus în corzi. Suntem în avantaj și trebuie să-l folosim. Dudu Ionescu să spună că-și va da demisia dacă i se impune un secretar de stat politic și să vedem dacă PD mai are curaj să ceară un secretar de stat politic.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Ai găsit soluția la întrebarea pe care mi-ai pus-o mie acum câteva ședințe: „Care este modalitatea prin care eventual să ieșim de la guvernare?" Ai găsit soluția. Singur ai găsit-o!

Dl Remus Opriș: Eu aș spune, referitor la primul punct pe care l-a ridicat Dudu Ionescu, că el are libertatea să continue reforma în Ministerul de Interne, mergând pe depolitizare și are tot sprijinul nostru.

Dl Constantin Dudu Ionescu: În legătură cu secretarul de stat nepolitic de la Ministerul de Interne noi va trebui să dăm un răspuns și domnului prim-ministru, și către mass-media.

Dl Ion Diaconescu: Răspunsul și la prim-ministru este că noi nu politizăm.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Dacă este cineva care are alt punct de vedere să-l exprime. Putem să votăm la acest punct.

Dl Sorin Lepșa: Dacă a fost numit deja domnul Gheorghe Mocuța, care nu este înscris la noi în partid, este specialist, noi îl vom susține la prim-ministru.

Dl Ion Diaconescu: Deci, supunem la vot dacă sunteți de acord ca ministrul de Interne să-și aleagă secretari de stat neangajați politic. De acord?

(BCCC este în unanimitate de acord)

3. Legea amnistiei propusă de ministrul Constantin Dudu Ionescu

Dl Constantin Dudu Ionescu: Vreau să mai discut o problemă. Îmi cer scuze că am creat nemulțumiri în partid, am creat nemulțumiri și într-o anumită parte a societății civile când am ridicat problema amnistierii. Vă spun cu mâna pe inimă că acest lucru trebuie făcut în așa fel încât să se știe ce a fost, să nu se uite, dar să se ierte. Din păcate, eu nu am fost în stare să explic poate despre ce este vorba. Și este evident vina mea, dar în orice caz lucrurile sunt mult mai clare acum decât au fost acum opt-nouă luni.

Dl Ion Diaconescu: Cum gândești această lege? Pentru că mereu sunt întrebat.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Dumneavoastră ați spus exact ce am discutat amândoi. Eu chiar vă mulțumesc. Este vorba de amnistierea anumitor fapte petrecute între 16 și 22 decembrie 1989, fapte care au fost născute din respectarea ordinului legal dat atunci.

Domnule președinte, problema majoră, și atunci și acum, este legalitatea. Diferența este că după 1989 au fost guverne legitime. Este vorba de a afla adevărul și, în pofida dreptului comun, anchetele vor continua. Aceasta este propunerea de lege pe care am făcut-o și pentru că este o lege de excepție, trebuie să continuăm anchetele ca să aflăm adevărul. Adevărul va fi dureros pentru foarte mulți dintre noi, pentru că noi nu vrem să recunoaștem că în decembrie '89 a fost „puțină" influență de afară, și că în timpul ăla a fost „puțin" război pe teritoriul României. Mulți dintre noi nu vrem să acceptăm acest lucru. Cert este că lucrurile au fost schimbate datorită prezenței populației și datorită unor „nebuni" pentru libertate, care au fost pe străzi, și s-a

schimbat planul. Principiul nostru este să iertăm, dar să nu uităm, amnistiem doar faptele care au fost generate de ordine și nu putem să amnistiem acțiuni de genul celor care au fost la Sibiu, la care s-a tras în prizonieri.

Dl Ion Diaconescu: Am mai putea spune: „În conformitate cu gândirea noastră politică, tot ce a depășit cadrul legal din momentul acela, dar și faptele care au contravenit unor principii de drept internațional, la care toată comunitatea internațională a subscris: crime împotriva umanității ș.a.m.d."

Dl Constantin Dudu Ionescu: În proiectul de lege se scrie clar: „... celor care au contravenit obiceiurilor și legilor războiului..." - care înseamnă drept umanitar.

Dl Mihai Grigoriu: De ce amnistie și nu grațiere?

Dl Constantin Dudu Ionescu: Grațierea este o chestiune individuală. [...]

Dl Răsvan Dobrescu: Referitor la această intenție legislativă de amnistie, plec de la principiul pe care l-a amintit domnul ministru Dudu Ionescu și cu care sunt de acord: că noi putem ierta, dar nu uităm. Sunt de acord și cu informația că există o stare de spirit și în Armată, și în forțele Ministerului de Interne, că ei ezită acum pentru că se tem să nu fie și ei judecați. Foarte adevărat, dar măsura concretă care trebuie luată între amnistie și grațiere, eu nu cred că este clar tuturor ce înseamnă. Amnistia înseamnă recunoașterea inexistenței faptei. Nu este bine să facem o Lege de amnistie. Este bine ca oamenii să fie judecați, instanța să se pronunțe, iar apoi să fie grațiați. Deci, un decret nu de grațiere individuală (desigur, există grațiere individuală, dar nu de aceea vorbesc), ci o lege de grațiere generală. Se poate da o Lege de grațiere pentru anumite fapte. Se grațiază persoana, adică instanța îi aplică pedeapsa, constată că pedeapsa este grațiată ș.a.m.d.

Dl Ion Diaconescu: Trenează de ani de zile această amenințare pe Armată, pe Poliție.

Dl Răsvan Dobrescu: O Lege de amnistie ar avea efecte nocive și pe alt plan.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Dacă este amnistiere, contrar dreptului comun, se continuă anchetele.

Dl Răsvan Dobrescu: Nu se poate!

Dl Constantin Dudu Ionescu: Dacă trec asta într-o Lege specială?

Dl Răsvan Dobrescu: Se încalcă niște principii fundamentale.

Dl Constantin Dudu Ionescu: În ceea ce privește această soluție am vorbit și cu domnul Lucian Mihai[22].

---

[22] Lucian Mihai - președintele Curții Constituționale a României.

Dl Vasile Lupu: În această chestiune, domnul ministru să-și facă un colectiv de juriști, să cântărească foarte bine termenii, pentru că riscul este foarte mare. Aici trebuie discutată problema foarte atent juridic, pentru că se dă peste cap tot sistemul penal și de procedură penală în această problemă.

Dl Remus Opriș: Este foarte clar ceea ce ne-a prezentat Dudu Ionescu și pot să vă confirm și eu pentru că în această perioadă particip la Colegiul de apărare, unde vin zilnic fel de fel de semnale de la Ministerul de Interne și de la Ministerul Apărării Naționale. Într-adevăr, există o instabilitate, o incertitudine a lor în ceea ce privește ceea ce ar fi trebuit să facă dacă erau puși să tragă în demonstranții din Valea Jiului sau măcar să intervină în forță. Răspunsul, din păcate, pe care îl dau toți specialiștii este că dacă nu se ducea Radu Vasile să găsească soluția, minerii erau în București. Nu trăgea absolut nimeni niciun glonț și nu este vina lui Dudu Ionescu sau a ministrului Dejeu, este vorba de o mentalitate care există în rândul ofițerilor, care se transmite până la nivelul soldatului.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Nici nu au vrut să ia armele!

Dl Remus Opriș: Acest lucru cere o normă, cere o Lege. Pun o întrebare: dacă ar exista acest act de amnistie, este suficient el, prin existența și aplicarea lui, să-i motiveze pe ei să execute în viitor un ordin sau nu? Pentru că amnistiez ceea ce s-a întâmplat în '89, când a fost o revoluție. Dacă ar fi fost legea adoptată deja anul trecut, ce comportament ar fi avut ei acum? Pentru că acum, în 1999, nu a fost o revoluție.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Legea este necesară, dar nu suficientă.

Dl Remus Opriș: Legea este cerută de un anume mecanism psihologic în aceste structuri. Este o realitate. Însă o lege poate fi acceptată sau respinsă de celelalte structuri ale societății. Și aici este problema: ce pierdem în raport cu societatea civilă, cu populația, din punct de vedere politic. Și duc întrebarea până la capăt: cine își asumă această lege? Și-o asumă un grup de parlamentari, și-o asumă Guvernul? Este o lege sau o ordonanță de urgență?

Dl Constantin Dudu Ionescu: Este o propunere legislativă.

Dl Remus Opriș: Deci, propunerea unui grup de parlamentari. Cine sunt parlamentarii care își vor asuma acest lucru? O astfel de propunere, prin discuții de ordin tehnic, juridic, pe care le va declanșa, prin ecourile în plan național care vor fi enorme, va determina o trenare a nașterii ei. Va fi o uzură la capitolul imagine și riscăm ca această lege să nu o naștem sub actuala putere politică. Este o realitate. Nu cred că o astfel de Lege putem să o scoatem în această sesiune sau în sesiunea următoare. Pe măsură ce se apropie capătul mandatului nostru, în aceeași măsură se politizează actul de legiferare. Și această apropiere evident că va determina dezangajarea față de o lege care este costisitoare la nivel politic și de imagine. Atunci, eu aș îndrăzni să spun că legea în sine, dacă se naște ca ordonanță, poate

rezolva o problemă în structură. Dacă se naşte prin propunere legislativă în Parlament, riscă să nu se nască deloc şi nu rezolvă mentalitatea din aparatul Ministerului de Interne sau al Ministerului Apărării Naţionale. Ne vom lupta cu efectele adverse ale legii, dar fără să obţinem beneficiile scontate.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Această lege, sub orice formă, nu va rezolva problema. Dar ea creează premise de curăţire a tuturor celor care nu vor să mai îndeplinească ordine. Şi nu PNŢCD trebuie să-şi asume această Lege, ci un „nebun" din PNŢCD, care poate fi sancţionat oricând de partid.

Dl Remus Opriş: Dar nu aceasta este soluţia.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Încă o dată: această lege nu face decât să creeze premisele depolitizării structurilor militare ale României.

Dl Gabriel Ţepelea: Este posibilă ordonanţa?

Dl Răsvan Dobrescu: Sigur că e posibilă, dar e inoportună pe fondul ei, indiferent de formă.

Dl Sorin Lepşa: Au fost mari discuţii în grupul nostru parlamentar, care solicită discuţii pe această temă. Dacă nu există susţinere, atunci e clar că nu iese legea.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Există o stare de spirit în Armată, dar aşa cum a început să fie prezentată propunerea, ca un fel de amnistie a evenimentelor din '89, se va întâmpla exact ce s-a întâmplat cu Legea lui Ticu Dumitrescu[23]. Nimeni din PNŢCD nu a fost împotriva acestei legi, dar a fost manipulată de presă şi de opinia publică în sensul că noi am fi împotrivă. La fel şi acum, imaginea va fi că PNŢCD se opune descoperirii adevărului despre evenimentele din 1989, că noi suntem neo-securişti.

Dl Alexandru Badea: Legislaţia comunistă în 1989 avea aceeaşi autoritate de principiu ca şi cea din 1947-1950. Dacă sunt legale ordine din acestea în 1989, de ce se mai consideră nedreptăţiţi cei care au fost condamnaţi în baza acelorași principii ale legislaţiei comuniste în perioada 1945-1950? E greu să venim noi cu o propunere cu care nu au avut curajul să vină nici cei din PDSR, nici cei din PD. Dacă noi venim acum cu orice propunere care, pe drept sau pe nedrept, ar părea ca o atingere adusă obţinerii adevărului - bun, rău, plăcut, neplăcut - despre '89, distrugerea imaginii noastre va fi devastatoare, pentru că loveşte în cei care cred în mod naiv că politica se face cu principii.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Ca să aflăm adevărul trebuie să-i lăsăm pe oameni să spună. Am propus anul trecut să facem acele comisii de adevăr, aşa cum s-au făcut până şi în Republica Sud-Africană.

---

[23] Constantin-Ticu Dumitrescu - preşedintele Asociaţiei Foştilor Deţinuţi Politici din România (AFDPR) până în anul 1998; senator CDR de Bucureşti, din partea PNŢCD; autor al propunerii legislative privind dosarele fostei Securităţi.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Leag-o de structura legislativă a lui Mihai Gheorghiu. Deci, o comisie mixtă parlamentară, alături de reprezentanți ai organelor de stat, respectiv Curtea Supremă de Justiție, Parchet ș.a.m.d. să facă o anchetă ca să afle adevărul. După aceea să fie o amnistie.

Dl Remus Opriș: Din păcate, la revoluție civilii au primit arme de foc. Această Lege va funcționa și pentru civilul care a tras la revoluție?

Dl Constantin Dudu Ionescu: Eu am spus amnistierea faptelor.

Dl Ion Diaconescu: După ce se prezintă aceste fapte, ancheta spune: cutare fapte pot fi grațiate, iar cutare nu. Și legea se dă pe fapte.

Dl Răsvan Dobrescu: Cu cine v-ați sfătuit, domnule președinte?

Dl Ion Diaconescu: Așa gândesc eu.

Dl Răsvan Dobrescu: Amnistia înseamnă un certificat de bună purtare.

Dl Gavril Dejeu: Problema este extrem de importantă și urgentă, pentru că este posibil să ne trezim din nou cu minerii la București, să vină să ocupe Palatul Parlamentului și Palatul Victoriei, fără un foc de armă, pentru că oamenii nu răspund și nu vor răspunde la comenzi. Eu, când am fost în Valea Jiului, m-am convins de un anumit sentiment de defetism și a fost nevoie să-l numesc pe cel mai important comandant din minister ca să suplinesc eventual astfel de atitudini. Dar dacă fenomenul există, și eu spun că există, atunci trebuie cântărit bine acest lucru.

Dl Laurențiu Dumitrașcu: Ca martor ocular al ultimei mineriade, consider că legea pe care vrea Dudu Ionescu să o aducă acum este necesară nu numai partidului nostru, este necesară fragilei democrații din România. La mineriadă, ofițerii au dat ordin ca nimeni să nu vină cu armamentul din dotare ca să nu fie pus în situația să-l folosească în legitimă apărare. Este necesară această lege și cred că și populația o va accepta.

4. Greva generală anunțată de CNSLR-Frăția și dialogul partidului cu sindicatele

Dl Ion Diaconescu: Să trecem la un alt subiect.

Dl Remus Opriș: În 15 sau 16 februarie, prin confederația sindicală CNSLR-Frăția[24], cu sprijinul PDSR și PRM, se pune la cale o grevă generală. Poate să iasă, poate să nu iasă. Dar cert este că există o mare concentrare a mișcării sindicale cu mesaje venite și dinspre opoziție, pe fondul adoptării bugetului, în special împotriva PNȚCD și, pe locul doi, a Guvernului în ansamblul său.

---

[24] CNSLR-Frăția - Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România-Frăția, înființată în anul 1993 prin fuziunea sindicatelor CNSLR și Frăția, este cel mai mare sindicat din România (afiliat la PDSR).

Eu gândeam că este bine poate să avem o discuție, o analiză: care este strategia PNȚCD față de greva generală care se anunță? Iar ne vom trezi cu oameni în stradă, iar vom fi în situație de criză. De această dată suntem avertizați. Sunt discuții care nu s-au purtat încă. Eu vă propuneam o discuție, pentru că semnalele de alarmă fiind trase, nu știu care este strategia Guvernului de a preîntâmpina greva generală.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: A fost astăzi o scumpire a curentului electric, o scumpire a benzinei. Este o strategie perfectă de dezamorsare a grevei...

Dl Remus Opriș: Imediat după acea criză din Valea Jiului, noi am avut o discuție și am ajuns la concluzia că PNȚCD trebuie să-și întărească dialogul social cu sindicatele.

Dl Ion Diaconescu: Azi am vorbit cu Matei Brătianu[25].

Dl Remus Opriș: Toți purtăm dialoguri. Dumneavoastră sunteți solicitat de președinții confederațiilor sindicale. Sunt foarte mulți țărăniști care sunt prefecți sau subprefecți și au dialog social în teritoriu, care poate ar trebui amplificat. În momentul în care un sindicat este influențat, spre exemplu de PDSR, influența nu se face în teritoriu, ci la vârf. Recrudescența mișcărilor sindicale pleacă de sus în jos. Dau un exemplu concret. În teritoriu, CNSRL-Frăția nu vede necesară greva generală, pentru că ei spun așa: „Nu mai avem salarii, riscăm să ne pierdem locurile de muncă, riscăm o serie de persecuții. Noi vrem numai demonstrații". Una este o demonstrație și alta este o grevă generală. Greva generală o vrea liderul de sus, ca să poată să facă sub această amenințare o anumită presiune asupra partidelor politice și, bineînțeles, să-și primească poate anumite subvenții din altă parte. Nu vreau să accentuez acest aspect.

PNȚCD, și la nivel central, și la nivel teritorial, trebuie să aibă un dialog organizat cu confederațiile sindicale. Și spuneam că ar fi bine să existe un grup desemnat la nivel de BCCC, poate un șef al dialogului social al PNȚCD cu sindicatele și toate aceste lucruri să fie acolo focalizate și dânșii să vină să ne prezinte periodic evoluția mișcării sindicale sau a opțiunii sindicatelor. Să existe un transfer de informații dinspre județe către conducerea națională. Noi nu știm la ora actuală ce dorește Sanitas, să spunem. Nu au subscris toți la greva generală. Consider că e bine să mandatăm o persoană, sau un grup de persoane, ca purtător de cuvânt al PNȚCD în dialogul cu sindicatele și dânsul, sau dânșii, să vină să ne facă apoi o informare.

Dl Gabriel Țepelea: Eu am comunicat faptul că spre mine au venit solicitări chiar din partea lui Pavel Todoran[26], ca să avem o discuție cu ei. Azi-dimineață ei au dat o notă în care arătau că întrucât din partea parti-

[25] Matei-Radu Brătianu - liderul Blocului Național Sindical.

[26] Pavel Todoran - președintele confederației sindicale CNSLR-Frăția.

delor există o anumită dorință de a se antama un dialog, ei sunt dispuși să amâne declanșarea grevei. Mai demult purtam aceste dialoguri cu sindicatele prin domnul Ulm Spineanu, apoi prin domnul Sorin Lepșa, după care prin domnul Șerban Madgearu, funcționarul nostru care trebuia să țină legătura și pe cale administrativă cu noi și cu sindicatele – dar el este acum membru în Consiliul Național al Audiovizualului. Ar trebui ca unul dintre experții noștri să poată face acest lucru, alături de parlamentari.

Dl Sorin Lepșa: Eu am organizat discuții cu sindicatele atunci când mi-ați spus. Erau întâlniri luni seara - parlamentari de-ai noștri, împreună cu reprezentanți de la Organizația muncitorească, secretar era domnul Șerban Madgearu, care ținea legătura cu confederațiile respective. [...]

Acum, de exemplu, au venit cei de la Ministerul de Finanțe, care sunt în Blocul Național Sindical. Ei spun că pot să declanșeze o grevă de o zi și se blochează totul, pentru că dacă finanțele nu colectează, se creează probleme. Ce revendică? Salarii - încă 300 de miliarde de lei. Am spus că ministrul lor a făcut bugetul.

Pe de altă parte, este problema sindicatelor de la Poștă, dar semnalez un aspect: cât am fost noi în opoziție, aveam un dialog foarte normal cu sindicatele, fiindcă de la noi nu cereau nimic.

Dl Ion Diaconescu: Totdeauna sindicatele colaborează cu opoziția.

Dl Sorin Lepșa: În momentul în care vin la noi, sindicatele ne cer niște lucruri, și, în special, ei doresc întâlniri cu miniștri, mai ales cu șefii de la FPS. Pe de altă parte, există Consiliul Economic și Social (CES) în care sunt reprezentanți ai patronatului, ai sindicatelor și ai Guvernului. Doamna Norica Nicolai este președintele CES. Or, problemele s-ar putea discuta și rezolva acolo. Noi, ca partid, putem să avem un dialog cu toate centralele sindicale.

Dl Ulm Spineanu: Am programat o discuție vineri cu CNSLR-Frăția și sâmbătă cu Bogdan Hossu[27]. Trebuie văzut cu exactitate ce vor dânșii. Am avut o discuție cu domnul prim-ministru pe această problemă. Să vedem ce va ieși.

Dl Ion Diaconescu: Dacă vă mai solicită, să îi primiți și să stați de vorbă cu ei.

Dl Ulm Spineanu: Sigur. Eu am multă experiență cu ei.

Dl Ion Diaconescu: Noi avem poziția ingrată, deoarece ei luptă împotriva Guvernului.

Dl Ulm Spineanu: Să vedem ce vor.

---

[27] Bogdan Hossu - președintele Confederației Naționale Sindicale „Cartel Alfa", pe care a înființat-o în anul 1990.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Eu sunt perfect de acord cu domnul Spineanu, care a avut discuții cu ei și în momente tensionate. Cred că și domnul Ciumara a avut niște discuții, este un foarte bun negociator, de aceea aș propune ca și domnul Ciumara să participe la aceste discuții.

Vă mai aduc la cunoștință ceva din informațiile furnizate de SRI. Lucrul care irită cel mai mult, nu numai pe mineri, ci și alte categorii, este neachitarea la termen a salariilor. Nu li se achită salariile la timp, dar până la urmă tot li se dau, însă cu o întârziere care îi supără foarte mult. Problema trebuie rezolvată la nivelul Ministerului de Finanțe, la nivelul Guvernului, la nivelul prim-ministrului: să se evite pe viitor astfel de situații de sâcâială și de enervare, pentru că reprezintă un element fundamental de nemulțumire și de agitație a lor. Cred că se poate rezolva. Ne împrumutăm la BCR, se poate găsi o soluție.

Dl Gabriel Țepelea: Deci, s-au făcut următoarele propuneri pentru comisia de dialog cu sindicatele: domnii Ulm Spineanu, Mircea Ciumara, Sorin Lepșa, iar ca expert de contact, domnul Budacu.

Dl Remus Opriș: Și obligatoriu doamna Norica Nicolai.

Dl Gabriel Țepelea: Și aceasta înseamnă că în fiecare săptămână avem o informație cu privire la solicitările sindicatelor și la relațiile care s-au făcut în acest domeniu. Nu poate unul, poate celălalt. De aceea se numește o structură de dialog cu sindicatele.

[…]

ȘEDINȚA BIROULUI DE CONDUCERE, COORDONARE ȘI CONTROL AL PNȚCD

(17 februarie 1999)

Teme dezbătute:

1. Probleme privind Curtea de Conturi a României
2. Relațiile partidului cu mass-media
3. **Problema Consiliului de administrație al Radiodifuziunii**
4. Discuții privind modificarea Legii electorale
5. **Despre venirea minerilor în București în ianuarie 1990 (prima „mineriadă") și în septembrie 1991 (a patra „mineriadă")**
6. **Informarea prezentată de ministrul Constantin Dudu Ionescu cu privire la expediția minerilor din februarie 1999 (a șasea „mineriadă")**
7. Detalii privind organizarea reuniunii Comitetului de Conducere al PNȚCD din 26-27 februarie 1999

Au participat la discuții:

Membri ai BCCC:

Ion Diaconescu, Gabriel Țepelea, Niculae Ionescu-Galbeni, Mircea Ciumara, Vasile Lupu, Ulm Spineanu, Remus Opriș, Sorin Lepșa, Sergiu Macarie

Membri supleanți ai BCCC:

Răsvan Dobrescu, Constantin Dudu Ionescu, Ion Gherasim, Matei Boilă

Secretari generali adjuncți:

Virgil Petrescu (secretar general interimar), Barbu Pițigoi, Mihai Grigoriu, Laurențiu Dumitrașcu

Invitați:

Alexandru Badea (vicelider al Grupului parlamentar PNȚCD-civic-ecologist din Camera Deputaților)

STENOGRAMA ȘEDINȚEI

(extrase)

[...]

3. Problema Consiliului de administrație al Radiodifuziunii și relațiile partidului cu mass-media

Dl Ion Diaconescu: Aveți cuvântul, domnule Opriș.

Dl Remus Opriș: Mie mi s-a lăsat ca atribuție să mă ocup, printre altele, de relația PNȚCD cu presa, cu televiziunile și cu radioul. Aș vrea să vă informez asupra următorului aspect: relația cu Societatea Română de Radiodifuziune (SRR) are mari dificultăți, pentru că ea este în afara legii și nu numai că nu ne-ar face nouă servicii, dar ne face grave deservicii.

Același lucru se întâmplă și cu Societatea Română de Televiziune (SRT). Din punct de vedere politic, nu am știut să ne susținem interesele în Consiliile de administrație și, ulterior, chiar și la nivelul unor decizii luate în legătură cu nominalizările unor directori de programe. Ar fi un semnal de alarmă că ar trebuie schimbat ceva în relația instituțională cu aceste societăți.

Actualul Consiliu de administrație al Radiodifuziunii este ilegal de la data adoptării Legii nr. 124/1998 pentru modificarea și completarea Legii nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și a Societății Române de Televiziune. La art. 20 din Lege se arată că grupurile parlamentare reunite trebuie să facă propuneri pentru nominalizarea membrilor Consiliului de administrație în raport cu configurația politică a Parlamentului și cu ponderea lor. Care este situația la ora actuală? PNȚCD îl are ca reprezentant pe domnul Apostol Stan, există un reprezentant liberal, un reprezentant al PD, unul de la PUNR, există și de la PSM, partid care nu mai este parlamentar din '96, iar PDSR are șapte membri în Consiliul de administrație al Radiodifuziunii.

Legea trebuia aplicată imediat după promulgare și până acum probabil că nu am avut interes să o aplicăm. Legea mai este nerespectată și în alt punct. Se cere ca membrii Consiliilor de administrație, conform art. 23, să nu dețină alte funcții de conducere în societatea respectivă. Acest articol este încălcat de domnul Gheorghe Verman, reprezentant al PDSR în Consiliul de administrație, care este și director general adjunct al studiourilor teritoriale, de domnul Mihai Ilie, tot din partea PDSR, care este și director general adjunct pe probleme tehnice, și de domnul Mihai Anghel, de la PUNR, director și la Radio Timișoara. Domniile lor nu știu cum de nu se sfiesc - pentru că este evidentă încălcarea legii-, ca în fiecare lună să ridice bani de pe statele de plată, atât ca directori, cât și ca membri în Consiliul de administrație. Domniile lor nu se opresc însă aici, ci obstaculează prin diverse

mijloace o serie de comunicate pe care PNȚCD încearcă să le mediatizeze și prin radio. Totodată, nu este întâmplător faptul că în evenimentele acestea critice, în spațiile de informare politică ale radioului, la diverse ediții de știri, sunt prezenți cu mesaje incitatoare, care nu respectă spiritul legii, atât Ion Iliescu[28], cât și Corneliu Vadim Tudor. [...]

Mai sunt și aspecte asupra cărora nu am informații foarte clare, legate de o serie de contracte de publicitate, care au fost și ele sub semnul întrebării în privința legalității. Nu cred că este cazul ca această situație să mai persiste.

Un al treilea loc în care Legea este încălcată este faptul că în Consiliul de administrație trebuia să fie și tot atâția membri supleanți.

Dl Ion Diaconescu: În cadrul legii în funcțiune, s-au făcut aceste alegeri în Parlament?

Dl Remus Opriș: Nu s-au făcut. Eu, pornind pe firul lucrurilor, vrând să văd de ce există atâta rezistență față de mesajul PNȚCD, cam acestea sunt concluziile la care am ajuns și pe care vi le-am expus. Pe de altă parte, evident că există interesul celor din Consiliul de administrație să-și perpetueze mandatul cât se poate de mult.

Rugămintea pe care o am este ca asupra celor pe care acum le-am sesizat, domnul Gabriel Țepelea, președintele Comisiei de cultură de la Camera Deputaților, și domnul deputat Alexandru Badea să se aplece puțin pentru ca în această sesiune parlamentară să facem alegeri pentru noul Consiliu de administrație de la Radiodifuziune. Pe măsură ce trece timpul, poziția noastră ca partid și poziția coaliției în sine, în raport cu apropierea terminării mandatului, este deteriorată sau supusă altor influențe și presiuni politice. Eu cred că nu trebuie să riscăm să lăsăm o instituție importantă în afara legii.

Dl Gabriel Țepelea: Referitor la ceea ce a spus domnul Opriș în legătură cu art. 23 din Legea nr. 124/1998, cu ocazia dezbaterii Raportului celor două Comisii de cultură, s-a hotărât și s-a comunicat în scris conducerii Radiodifuziunii Române ca cei trei - adică Gheorghe Verman, Mihai Ilie și Mihai Anghel - să opteze pentru una din funcții, adică ori să fie directori, ori să fie membri în Consiliul de administrație. Acest demers este deja făcut. El trebuie să fie realizat în decurs de câteva zile. Noi, prin comisie, nu putem să-i demitem, fiindcă ei au fost votați de Parlament.

Dl Remus Opriș: Eu aș spune că e bine să le imputați și banii, pentru că au încălcat Legea. În fiecare lună au încasat bani și de la Consiliul de administrație, și pentru funcțiile de conducere.

Dl Gabriel Țepelea: Aceasta este numai de la data intrării în vigoare a noii legi. Până atunci nu exista această prevedere.

---

[28] Ion Iliescu - președintele Partidului Democrației Sociale din România (PDSR), senator de București, lider al grupului parlamentar PDSR.

A doua chestiune. Atât la CNA cât și la Radio și la Televiziune, se punea oarecum aceeași problemă până de curând. I-am scris domnului președinte Emil Constantinescu, referitor la CNA, că are dreptul să-și desemneze un reprezentant. În toate aceste funcții au existat rămășitele vechilor alegeri. Legea a intrat în vigoare, se pune problema ce facem? Intrăm în luptă cu ei acum sau îi lăsăm până ce se vor face alegeri în octombrie? Aceasta este întrebarea.

În ceea ce privește alegerea supleanților este același lucru. Nu știu dacă merită o agitație pe această temă. E bine să ne ocupăm de situația din Televiziune și din Radio, cred însă că era și mai bine ca domnul Opriș să stea de vorbă cu noi mai înainte, să ne sfătuim, să nu consumăm din timpul dezbaterilor din BCCC.

Dl Remus Opriș: Îmi cer scuze, dar pentru mine au fost lucruri grave.

Dl Gabriel Țepelea: Eu nu spun că ai făcut o greșeală, ci că trebuia să ne fi consultat.

Dl Alexandru Badea: Este bine că s-a ridicat problema, pentru că va trebui luată o decizie în egală măsură politică și juridică. Indiferent de modificările aduse Legii organizării și funcționării Societății Române de Radiodifuziune, în primul rând este principiul neretroactivității legilor, care ne împiedică să procedăm la schimbarea Consiliului de administrație, altfel decât în termenii care au fost prevăzuți în Legea de la momentul respectiv, de altfel prevedere preluată în continuare în noua lege și care dă un mandat pe patru ani. Deci, din acest punct de vedere s-ar crea un precedent periculos. Dacă acum, înainte de trecerea termenului de patru ani, am opera pe criteriul de reprezentativitate politică, atunci putem să schimbăm, dar acest lucru ar însemna anularea articolului privind durata mandatului. Situație este similară cu a altor instituții.

Dl Ion Diaconescu: Situația este similară cu cea de la Banca Națională. La Banca Națională, în Legea veche se prevăzuse un mandat de opt ani, iar în legea nouă de șase ani. Consiliul Legislativ spune că se poate face interpretarea că este legal și să rămână, se poate da o prelungire a mandatului. Noi le-am prelungit mandatul din iunie până în decembrie, pentru că nu am avut timp de ei, și în decembrie, înainte de a se împlini opt ani, i-am schimbat.

Dl Remus Opriș: Eu nu mă refer la perioada 1996-1998, mă refer din iunie 1998 până în ziua de azi. Deci, se acceptă o ilegalitate în raport cu prevederea art. 20, care spune că trebuie să se facă această alegere potrivit configurației politice și ponderii grupurilor parlamentare. Care este configurația politică a Parlamentului atât timp cât reprezentantul PSM este în Consiliul de administrație?

Dl Alexandru Badea: De acord. Eu nu pledez pentru menținerea actualului Consiliu de administrație, dar vreau să arăt care sunt dificultățile, ca să luăm o decizie în cunoștință de cauză. Problema stă în felul următor:

odată ajunși în aceste funcții, oamenii sunt obligați să iasă din partidele respective, conform Legii partidelor politice, și încetează teoretic să mai fie reprezentanți ai grupurilor parlamentare respective, în virtutea principiului că nu se poate da un mandat imperativ.

Și mă întorc la aceeași întrebare: atunci ce valoare mai are termenul de patru ani introdus în lege? Nu avem decât să introducem un alt articol - și acest lucru nu s-a cerut de către nimeni -, potrivit căruia acest mandat durează cât timp durează configurația politică a Camerelor care i-au desemnat. Asta este cu totul altceva, dar atunci schimbăm Legea.

Dacă găsim o portiță legală, am înțeles din discuții de culise că au consultat niște juriști care le-au spus că e foarte bine, dar asta se va aplica din mandatul următor al legii. Pentru că în condițiile în care au fost dânșii aleși, atunci nu exista această condiție imperativă.

Dl Vasile Lupu: Juridic, mandatul de patru ani trebuie respectat. Politic, eu cred că nu ar trebui să intrăm și aici în impasul în care am intrat pentru Banca Națională sau pentru Curtea de Conturi. De aceea, până la sfârșitul acestei sesiuni parlamentare, trebuie să fie desemnați membrii Consiliului de administrație, dar ei își vor începe mandatul când expiră celălalt, pentru că nu știm exact ce se va întâmpla în sesiunea parlamentară următoare. De aceea, pentru siguranță, cred că ar trebui să-i desemnăm în luna mai-iunie și să intre în mandat din octombrie, când expiră cei patru ani ai vechiului Consiliul de administrație. [...]

Dl Remus Opriș: Domnule președinte, nu am înțeles care este concluzia la ce v-am rugat eu în legătură cu Societatea de Radiodifuziune.

Dl Ion Diaconescu: După înțelesul legii, până în octombrie trebuie să mergem pe structura actuală, pentru că ei au un mandat de patru ani, care se împlinesc atunci. În octombrie, aplicăm noua lege, facem o nouă alegere.

Dl Vasile Lupu: Dar să-i avem desemnați încă din această sesiune.

Dl Ion Diaconescu: Bine, de prin iunie să-i avem deja votați.

Dl Remus Opriș: Eu am ridicat această problemă nu pentru că aș fi eu direct interesat ca să fie schimbat unul sau altul. La ora actuală, relația noastră este destul de precară cu conducerea Radioului. Rămân cu rugămintea ca pe alte canale și pe altă cale decât BCCC, să purtăm totuși o discuție ca să cerem și noi câte ceva unor redactori șefi sau unor directori din Radiodifuziune.

Dl Gabriel Țepelea: Modalitatea practică de a ne spune cuvântul este una singură: nimeni nu este în stare dintre noi să stea de dimineață și până seara să asculte sau să vadă posturile de Radio și Televiziune. Dar atunci când observați ceva care lezează interesele naționale și interesele partidului, spuneți ora, ziua și, dacă se poate, și redactorul. Eu așa l-am anihilat pe

Dionisie Șincan (acum văd că reapare în forță pe alte canale), așa am anihilat-o pe Rodica Madoșa, care spunea numai lucruri rele la adresa noastră, și așa am pus la punct chestiunea de la Redacția agricolă. Dar ca să rezolvăm din timp, trebuia ca ministrul Agriculturii să ne semnaleze toate absurdițățile care se transmit la „Ora satului", nu să vin eu să spun ceea ce trebuia să spună ministrul Agriculturii.

[…]

5. Despre venirea minerilor în București în ianuarie 1990 și septembrie 1991

Dl Ion Diaconescu: Apropo de Televiziune, am văzut pe Dan Andronic[29] și pe Stelian Tănase[30], care au bătut monedă că noi, PNȚCD, i-am invitat pe mineri la Congresul nostru din septembrie 1991. Domnule Opriș, vom face un material pe care îl vom difuza la conferința de presă. Dar ca să știți toți exact cum a fost, vă povestesc eu acum.

Știți ce a fost cu „mineriadele" din ianuarie, din februarie, din iunie '90 - nu mai fac tot istoricul. În septembrie 1991, știți cei care erați pe vremea aceea deputați, cum au sosit minerii la Parlament (n.n. a patra „mineriadă"). Când am intrat noi în sediul Parlamentului de la Patriarhie era gardă în față, când au început să urce dealul minerii, toți cei din gardă au fugit. Și minerii au intrat peste noi în Camera Deputaților, s-au dus la microfoane și au ținut discursuri. Țipa Marțian Dan, președintele Biroului permanent din partea Frontului Salvării Naționale: „Nu plecăm, aici murim". Minerii nu ne-au bătut, nu s-a întâmplat nimic.

A doua zi, știind ce s-a întâmplat la Camera Deputaților, noi având Congres la Teatrul Național, m-am gândit că poate vin minerii și peste noi. S-au dat telefoane în fața mea la Poliție, la toți, să ni se asigure paza. Toți au spus da. Dimineață, când am venit la Congres, erau câțiva gardieni pe acolo, cel puțin de ochii lumii. A început Congresul. Când erau lucrările în toi, au venit de la poartă băieți de-ai noștri, care ne-au spus că au venit minerii și că vor să intre. La început veniseră vreo doi-trei mineri și pe urmă mai mulți. Nu mai era nicio gardă la intrare. Dacă au intrat minerii și în Parlament și au făcut ce au vrut, ce era să le spunem acum? Că nu le permitem intrarea și apoi ne luptăm cu ei? Am spus: „Încercați să-i convingeți că avem un Congres, că nu avem nimic de-a face cu ei și să ne lase în pace". Minerii au susținut că vor neapărat să intre înăuntru și să-și zică păsul.

---

29 Dan Andronic – jurnalist și consultant politic.

30 Stelian Tănase - scriitor, eseist, istoric, politolog, publicist, scenarist, regizor, realizator de televiziune și analist politic; activist civic și om politic până în 1996, apoi dedicat activităților sale de scriitor, realizator media, precum și carierei profesionale în domeniul științelor politice.

Atunci am spus că nu pot intra toți, să intre un grup de vreo 10 persoane și îi vom primi câteva minute. A intrat un grup de 10-20 de inși, în frunte cu Miron Cozma. Au venit la microfon, au ținut un discurs de vreo 10 minute, în care au beștelit Guvernul. În momentul în care criticau Guvernul, sigur că s-au găsit unii dintre ai noștri care să strige „Bravo!" Dar asta înseamnă că i-am chemat noi? Alți mineri s-au plâns la microfon că nu au bani ca să mănânce și atunci cineva a zis: „Vă dăm noi câte ceva!" Și s-a făcut o chetă. De atunci o ține într-una Ion Iliescu și o preia și Stelian Tănase, un nerușinat, care atunci era în CDR, ca și atâția alții: „Ce poziție morală are PNȚCD să-l vorbească așa de rău pe Miron Cozma, când l-au invitat pe Cozma la Congresul lor?"

Deci, asta a fost realitatea! I-am lăsat să intre, pentru că nu aveam nicio pază și nu puteam să ne batem cu ei. Când aveți de prezentat evenimentele de atunci, prezentați așa cum v-am spus, pentru că acesta este adevărul!

Dl Remus Opriș: La ora actuală există o relansare foarte consistentă a acestei idei din partea PDSR. Aseară, la o emisiune la Prima TV, Mircea Pașcu[31] a spus că la fel ca Miron Cozma pot fi socotite vinovate Doina Cornea[32] și Simina Mezincescu[33], care au fost văzute și filmate la Cotroceni, venind să atace instituția prezidențială. Nu întâmplător este faptul că în 13 februarie a.c., pe Radio France Internationale, se spunea: „Ion Iliescu face următoarea afirmație: violența străzii în politica românească post-revoluționară a fost introdusă de opoziția de atunci, și PNȚCD are acest merit istoric. Venirea minerilor nu a fost decât o reacție. Domnul Coposu a recunoscut că în subsolul clădirii lor aveau canistre cu benzină din care s-au confecționat cocteiluri Molotov cu care au fost incendiate ș.a.m.d."

Dl Ion Diaconescu: De unde pornește Ion Iliescu? El spune că manifestația din 28 ianuarie 1990 a fost o încercare de a răsturna puterea prin violență. Noi efectiv am fi putut face asta, pentru că la Guvern erau doar câțiva soldați, iar noi eram vreo sută de mii. Nimeni nu a agresat soldații, noi am format o delegație și am intrat în sediul Guvernului. Atunci ei au băgat peste manifestanții noștri câteva sute de muncitori pe care îi adunaseră între timp. În faza a doua a discuțiilor, aceia au umplut toată sala în care eram și spuneau să tratăm. Ziceau ei: „Unde ai fost, domnule Coposu, ai stat în America și acum vii aici să faci pe nebunul?" Și către Iliescu: „Domnule președinte, i-aș împușca pe toți bandiții ăștia". Și Iliescu: „Măi, nu chiar așa".

---

31 Ioan Mircea Pașcu - profesor la Școala Națională de Studii Politice și Administrative din București, deputat de Maramureș din partea PDSR.

32 Doina Cornea - publicistă și disidentă anticomunistă, fondatoare în 1990 și președintă a Forumului Democrat Antitotalitar din România, prima mișcare de unificare a opoziției democrate, precursoarea Convenției Democrate Române (CDR), înființată în anul 1991.

33 Simina Mezincescu - campioană de curse de automobile din România antebelică; condamnată politic în anul 1959 în „lotul Noica-Pillat"; șef de protocol al casei regale.

Dl Gabriel Țepelea: Domnul Sorin Alexandrescu, profesor la Universitatea din Amsterdam, cel care a scris „Paradoxul românesc", a consemnat aceste date pe care domnul Mircea Vlad le-a reprodus în acest număr din „Dreptatea".

(Citește din articol)

6. Informarea prezentată de ministrul Constantin Dudu Ionescu cu privire la expediția minerilor din februarie 1999 (a șasea „mineriadă")

(Intră domnul ministru de Interne Constantin Dudu Ionescu, primit cu aplauze)

Dl Ion Diaconescu: Domnule ministru, pe ordinea de zi este prevăzută o informare din partea dumneavoastră asupra celor întâmplate.

Dl Constantin Dudu Ionescu: De la început a fost clar că singurul loc unde puteam să-i oprim pe mineri era Oltul, drept care am blocat pe toate direcțiile. Pentru Miron Cozma am repartizat 333 de jandarmi și polițiști, oameni unul și unul, care să-l ridice. Până la urmă chiar ei l-au arestat. Cozma avea asupra lui 12.000 de dolari, 1.000 de mărci și 23 de milioane de lei.

I-am adus pe mineri acolo unde voiam. Aveam două variante: ori îi aducem la Slatina, ori lângă Caracal, la Stoenești pe Olt. Am fi preferat Slatina, pentru că era locul mai bun. Minerii s-au comportat ca niște fiare, ca niște declasați. Erau băuți, pe frigul ăla luaseră energizante, erau pregătiți de luptă. Au fost îndrumați de o mașină Gorj-09-SEN, o Dacie-Nova, condusă cu schimbul un ziarist de la „Cotidianul" și de o altă persoană. Mașina i-a însoțit permanent pe mineri și i-a și îndrumat. Dacă minerii nu au ajuns la Slatina se datorează acestei mașini.

Din acei 333 de băieți ai noștri pregătiți pentru ridicarea lui Cozma, erau vreo 80 de polițiști DIAS[34], specializați pentru astfel de intervenții, de la BAOLP[35], plus 50 de la SRI[36], transferați temporar la noi.

În total, minerii au fost două mii și ceva, din care am arestat 443. Pentru ceilalți, am format două garnituri de tren și i-am trimis înapoi în Valea Jiului, ca să nu aibă probleme. Le-am făcut tuturor fotografii de grup și le-am luat câte o mică semnătură.

Azi-noapte, noi am avut un moment de cumpănă în momentul în care minerii au ajuns la Craiova. Ei au mers pe traseul Târgu Jiu, Filiași, Işalnița, Craiova, s-au dus spre Pielești (acolo e un aeroport). Dacă din Craiova ar fi

[34] DIAS - Detașamentul de Intervenții și Acțiuni Speciale.

[35] BAOLP - Brigada de Asigurare a Ordinii și Liniștii Publice.

[36] SRI - Serviciul Român de Informații.

luat-o imediat la dreapta spre Caracal, n-am mai fi avut nicio șansă. De la Pielești minerii s-au întors la Craiova și au pornit-o spre Caracal. În momentul acela ei au pierdut bătălia. Important era să-i scoatem din Craiova pe una din direcții.

Două ore au bătut băieții noștri la ei... Este un mort: un miner a căzut din trenul care venea de la Roșiori spre Caracal, a vrut să se urce din mers și a căzut. Maiorul care era în comă și-a revenit. Răniți sunt 32. [...]

În afară de Miron Cozma, au mai fost prinși încă doi lideri ai minerilor - Romeo Beja și Dorin Loiș (mai este unul, Ion Casapu). Nu l-am prins pe cel din Gorj, care a fost unul din susținătorii lui Miron Cozma. [...]

Mașinile minerilor sunt toate praf, le punem după un gard și le păzim până vin să și le ia. Puteam să le confiscăm, dar nu mi se pare normal.

Bineînțeles că domnul președinte Emil Constantinescu a condus acțiunea, a venit puțin pe la ora 3. S-a speriat după treaba aceea când noi, la Ișalnița, am tras de timp. Băieții noștri au mâncat bătaie, pentru că fuseseră trimiși să mănânce puțină bătaie și astfel să mai câștigăm o oră, lăsând la o parte faptul că a fost spartă în două coloana minerilor. Au trecut doar autoturismele, iar autobuzele au stat acolo o jumătate de oră în plus.

Dl Ion Diaconescu: Dar la Petroșani ce ați făcut?

Dl Constantin Dudu Ionescu: Am mai blocat acolo vreo 150 de mineri. Eu nu am niciun merit. Singurul meu merit este că am stat treaz 48 de ore.

Dl Mircea Ciumara: Care este starea de spirit în Valea Jiului?

Dl Constantin Dudu Ionescu: Bună. Din păcate, la Galați este dezastruoasă, din cauza incapacității structurilor acestei țări de a pricepe despre ce este vorba. Au fost de dimineață vreo 500 de oameni, acum sunt 300 care vor să vină spre București, după ce au atacat sediile partidelor de guvernământ. Din cauza faptului că nu au primit banii, în aranjamentul cu FPS, care le garantează la BCR plata lefurile.

După părerea mea, Valea Jiului nu se va mai ridica niciodată, la bătuta care le-a fost trasă acum...

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: În ceea ce privește Galați, nu s-au scos cele 400 de miliarde de lei ca să se plătească lefurile?

Dl Constantin Dudu Ionescu: Niciunul dintre adjuncții domnului ministru Remeș, care erau la Guvern, nu s-a încumetat să contrasemneze hotărârea de Guvern. Este incalificabil.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: V-am spus, așa cum informa SRI, că cel mai mare element de iritare este faptul că nu primesc banii la timp.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Este inacceptabil ca ministrul de Interne, azi, după meciurile pe care le-am avut, să vorbească cu miniștrii

Berceanu, Remeș, cu prim-ministrul, apoi să vorbească la BCR pentru a li se da banii celor de la Galați.

Dl Mircea Ciumara: Oamenii nu au primit banii pe decembrie, ianuarie și februarie.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Eu vă mărturisesc cu toată responsabilitatea că este incalificabilă această situația.

Dl Ion Diaconescu: Cei de la Galați când au început să se agite? Ieri?

Dl Constantin Dudu Ionescu: Nu, azi dimineață. Am avut tot felul de informații, mai mult sau mai puțin confirmate. Adică zvonistica a funcționat din plin, avem însă informații că domnii de la PDSR voiau să se agite. Mie îmi pare rău că domnul președinte Constantinescu i-a interzis domnului primar general Viorel Lis să-i acorde PRM-ului dreptul de a manifesta ieri-dimineață.

Dl Ion Diaconescu: Și a doua întrebare. E adevărat că aceia din Galați au zis să lege acțiunea lor de cea din Valea Jiului? Eu așa cred.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Așa este.

Dl Ion Diaconescu: La expediția anterioară, Miron Cozma a avut 10-15 mii de susținători. Acum au plecat din Vale vreo trei mii. Unde este diferența? Pentru că nu sunt în mină.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Nu au vrut să intre în mină, dar minerii sunt acasă. Acolo sunt niște situații disperate, oameni care nu și-au mai luat salariile, din cauza grevei, de vreo două luni.

Dl Ion Diaconescu: Trebuie ajutați.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Situația de acolo este ca o bombă. Dar ieri am aflat că se pregătesc mai mulți investitori, pentru că acolo va fi un fel de El Dorado financiar, inclusiv pentru turism.

Rugămintea mea este de a mă sprijini, pentru că evident de acum încolo eu voi avea pretenții majore în ceea ce privește secretarul de stat. Am descoperit ieri un procuror senzațional de 31 de ani. Se numește Liviu Popescu. A fost coleg cu domnul deputat Mihai Gheorghiu. Dacă nu ar avea numai 31 de ani... A lucrat pe probleme de IGP. Când a venit Berechet[37] și l-a văzut, s-a schimbat la față. Eu aș avea curaj să-l aduc și mâine.

Dl Remus Opriș: Celor 400 de arestați ce încadrare juridică li se dă?

Dl Constantin Dudu Ionescu: Sunt procurorii acolo. Avem probleme cu arestații, nu avem locuri și i-am băgat în unități militare.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Informații de la SRI ați avut?

[37] Nicolae Berechet - inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției Române.

Dl Constantin Dudu Ionescu: SRI a colaborat necondiționat. Costin Georgescu[38] a fost impecabil. În plus, de remarcat faptul că ne-au dat 50 de oameni și mijloacele de transport pe care Ministerul de Interne nu le avea.

Planul inițial era ca acei 333 de oameni să-l ridice pe Miron Cozma încă din Lupeni. Se pare că ori a aflat, ori s-a speriat și s-a mutat la Petroșani, în mijlocul minerilor. Punctul de adunare era la Râmnicu Vâlcea. [...]

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Partidele politice s-au implicat? Se poate demonstra acest lucru?

Dl Constantin Dudu Ionescu: Nu se poate demonstra. De aceea am spus că îmi pare rău că președintele Constantinescu nu i-a lăsat pe cei de la PRM să facă miting în București.

Singurul meu moment de frică a fost când minerii s-au întors la Craiova. M-am gândit că mai pierdem încă o noapte. Minerii erau înarmați cu bâte, lanțuri, aveau cuțite, topoare, plus grenadele pe care le pierduseră jandarmii la Costești.

Referitor la prinderea lui Miron Cozma. Planurile noastre erau pe două variante, atât pentru Slatina, cât și pentru Stoenești: să fie blocate podurile - ceea ce s-a și întâmplat - și să vină o forță fie dinspre nord, fie dinspre sud, care să-i lovească, plus că din spate veneau și cei 333, care urmau să-i aresteze. Și așa s-a și întâmplat. I-am lăsat să treacă veseli prin Caracal...

Dl Sergiu Macarie: Și cum ați dat de Cozma?

Dl Constantin Dudu Ionescu: De Cozma s-a știut în permanență până la ora 4 azi-dimineață. A schimbat cinci autovehicule. La ora 4 l-am pierdut și la ora 9 l-am prins. Era în mijlocul minerilor lui, într-un autobuz care reușise să întoarcă.

Dl Ion Gherasim: Și i-ați bubuit pe ăia?

Dl Constantin Dudu Ionescu: Nu a mai rămas nimic. Miron Cozma nu s-a opus. Singurul lucru pe care l-a cerut a fost să fie dus la Rahova, nu la Jilava, fiindcă știa că la Rahova condițiile sunt deosebite. Acum este la IGP, pentru că mai are procese pe rol.

Dl Răsvan Dobrescu: Și după aceea va trebui să fie dus la Rahova, pentru că acolo sunt condiții de maximă siguranță.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Cozma este un om terminat. El are 45 de ani acum. Minimun 10 ani pe care îi va petrece acolo... [...]

Dl Ion Diaconescu: Felul cum a procedat Justiția, sau cine le-a dat acel sfat sau poruncă, a fost greșit. Dacă prima condamnare a fost nepermis de mică - doar un an și jumătate -, a doua, cea de acum, este exagerată - 18 ani. În al doilea rând, felul cum s-a desfășurat procesul: începe dimineața și

[38] Costin Georgescu - directorul Serviciului Român de Informații.

până seara se dă verdictul, când acțiunea judecătorească a trenat nouă ani. Putea foarte bine să rămână Curtea în deliberare și între timp era anunțat Ministerul de Interne despre verdict. Dar nu așa, deoarece Dudu Ionescu a aflat odată cu noi de la radio. Din punctul nostru de vedere, al puterii, momentul ales nu ne-a avantajat. Totuși, felul cum au reacționat minerii, pur și simplu acoperă această deficiență a Justiției. Dacă a greșit cineva când a procedat astfel, rezolvarea problemei a acoperit și această greșeala.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Azi am avut o conferință de presă, pentru că la Televiziune apăruse informația că eu am confirmat că l-am prins pe Cozma. Eu nu am confirmat nicăieri. Cozma a fost adus aici pe niște căi pe care nimeni nu le-a știut, adică ne-am ferit până în ultimul moment să nu se întâmple ceva. L-am adus într-o mașină de la SRI. Cert este că la conferința de presă, în momentul în care am spus că ne bazăm de acum încolo pe profesionalismul oamenilor, clar demonstrat, precum și pe independența Justiției, toată lumea a râs și a priceput despre ce este vorba. Mai mult, am avut o întâlnire cu ambasadorul Statelor Unite și cu adjuncții lui. Atâta deschidere nu am mai avut de nu știu când. Au zis că ne dau luna de pe cer în momentul în care criza nu era rezolvată. Înainte de a pleca, ambasadorul m-a luat deoparte și mi-a zis: „Ce faceți cu Justiția asta? Vă bateți joc de țară?"

Dl Răsvan Dobrescu: În primul rând, eu propun ca BCCC să-l felicite pe domnul Dudu Ionescu pentru succesul acestei operațiuni.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Eu cred că ar trebui să se mulțumească Ministerului de Interne.

Dl Sergiu Macarie: Indiferent ce hotărâm noi aici, Dudu Ionescu este erou național.

Dl Ion Diaconescu: Crezi că este cazul să facem public acest lucru?

Dl Constantin Dudu Ionescu: Nu! Doar pentru Ministerul de Interne, care a înțeles să-și îndeplinească datoria.

Dl Răsvan Dobrescu: Dar noi trebuie să-l felicităm personal pe domnul ministru, pentru că a coordonat foarte bine și a evitat posibile lucruri extrem de grave.

În al doilea rând, referitor la hotărârea Curții Supreme de Justiție, eu cred că este nerecomandabil de a face orice fel de comentariu, pentru că dacă vrem să fim un stat de drept, trebuie ca principiul separațiunii puterilor în stat să lucreze desăvârșit. Potrivit Constituției și Legii de organizare judecătorească, judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Noi nu avem a face aprecieri cu privire la o hotărâre judecătorească definitivă.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Vă cer scuze că vă întrerup. Vă aduc aminte un citat care a mai fost spus în Parlamentul acesta: „Măsura!"

Dl Răsvan Dobrescu: Și pot să vă spun că din completul de judecată, din cei trei judecători pe doi îi cunosc și amândoi sunt de înaltă ținută: Mateescu și Ciubotaru.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Nimeni nu a contestat acest lucru, dar au aplicat niște metode pe care le mai aplicaseră până acum și pentru care personal îi rugasem să amâne: era recurs, puteau să mai stea o săptămână cu procesul. Le-am cerut doar o săptămână ca să putem să ne pregătim cum trebuie.

Dl Sergiu Macarie: Dar între timp, de la prima sentință intervenise situația creată de Cozma după aceea, Costești ș.a.m.d. Și asta a contribuit la agravarea pedepsei.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Eu nu mă refer la cei 18 ani, pentru că nu am dreptul să judec, nu mă pricep. Cazul Costești este deocamdată nejudecat. Dar era vorba de momentul în care trebuia dată sentința. I-am rugat să amâne numai o săptămână.

Dl Ulm Spineanu: Am auzit acum la radio o declarație a domnului Petre Roman că el, împreună cu partidul lui, are de gând să propună o amnistie în favoarea minerilor pentru mineriada din ianuarie 1999. Unii cu problemele, alții vin să culeagă roadele, că vezi ce deschidere au ei, că ministrul Berceanu are măsuri pentru Valea Jiului ș.a.m.d.

Dl Ion Diaconescu: Trebuie anchetă.

Dl Ulm Spineanu: Ce anchetă, când el vine cu amnistia!

Dl Constantin Dudu Ionescu: Am avut aseară o ceartă zdravănă referitor la aceste evenimente cu un personaj.

Dl Sergiu Macarie: Cine e?

Dl Constantin Dudu Ionescu: Nu-l mai spun, știți că avem un „prieten" bun. În momentul în care a văzut chestiunea cu Ișalnița a spus: „Ce faceți acolo?" Zic: „Bine, continuăm planul", iar el a continuat: „Va trebui să mă implic eu în calitate de comandant".

Dl Ion Diaconescu: Mulțumim pe această cale domnului Dudu Ionescu. Vom face o mulțumire pe cale publică pentru întregul Minister de Interne.

Dl Laurențiu Dumitrașcu: Până acum ne-am plâns de atitudinea pe care o are în special Partidul Democrat față de noi. Dar haideți să vedem și adevăratele fețe ale relațiilor pe care le avem cu Partidul Național Liberal, pentru că după părerea mea nu întâmplător sunt luate aceste hotărâri de Curtea Supremă de Justiție, nu întâmplătoare sunt încercările ministrului Valeriu Stoica de a prezenta, imediat după Costești, în antiteză…

Dl Răsvan Dobrescu: Domnul „prim-ministru" Valeriu Stoica!

Dl Laurențiu Dumitrașcu: Exact, și asta voiam să o spun, pentru că numai așa este numit în mediile pe care le frecventează și a încercat a pune în antiteză pe „viteazul prefect liberal de Vâlcea" cu ministrul Dejeu. Încercarea pe care o are față de PRM, printr-un mesaj anticomunist care încearcă de fapt să împuște doi iepuri: pe de o parte să atragă electoratul dur al PNȚCD, oamenii noștri cei mai loiali, și în același timp întreaga ură a opiniei publice supărată de ultimele taxe și impozite ale ministrului de Finanțe, tot liberal și el, să se răsfrângă numai asupra partidului nostru. Eu spun că în interiorul PNL, cel puțin la nivelul prim-vicepreședintelui Valeriu Stoica, există, nu aș spune o conspirație, dar ceva pe aproape împotriva partidului nostru. Cei care avem ocazia să avem contacte cu cele mai puternice filiale ale PNL, acolo unde ei au prefecți liberali, știm bine modul în care acționează în ultimul timp. Dacă ați fi văzut mesajul pe care l-a avut în prima fază prefectul liberal de Vâlcea Nicolae Curcăneanu și mesajul pe care l-a avut după întâlnirea cu conducerea PNL, profund ostil partidului nostru, și bucuria pe care o afișau unii lideri ai PNL în urma eșecului de la Costești, ar fi limpede de ce pe domnul Stoica din „domnul prim-ministru" nu-l mai scot.

Dl Ion Diaconescu: După unele opinii el vizează Cotroceniul. Tot așa mi-a spus și domnul Radu Vasile că liberalii sunt mai periculoși. Dar noi suntem cu ei în CDR și suntem în alianță și cu ceilalți. Uneori aproape că suntem ispitiți să nu ne mai uităm la PRM, la PDSR. De aceea și reacția noastră și a lor evidențiază aceste interese contradictorii. În strategia noastră trebuie să avem în vedere obrăzniciile liberale.

Dl Laurențiu Dumitrașcu: Și alegerea locului la Costești a fost făcută de prefectul Curcăneanu, știind că acolo sunt 500 de șomeri și era propusă ca zonă defavorizată.

[…]

ȘEDINȚA BIROULUI DE CONDUCERE, COORDONARE ȘI CONTROL AL PNȚCD

(24 februarie 1999)

Teme dezbătute:

1. Finalizarea pregătirilor în vederea desfășurării reuniunii Comitetului de Conducere al PNȚCD
2. **Propunerea unui nou președinte al Comitetului de coordonare al PNȚCD la Capitală**
3. Discuții privind ocuparea postului de secretar de stat la Ministerul Educației Naționale
4. Dificultăți în Senat la modificarea Regulamentului în vederea ridicării imunității lui Corneliu Vadim Tudor
5. **Discuții referitoare la Legea Agenției Naționale a Fermelor de Stat și la Legea caselor naționalizate**
6. **Propuneri de membri pentru Curtea de Conturi a României**

Au participat la discuții:

Membri ai BCCC:
Ion Diaconescu, Gabriel Țepelea, Niculae Ionescu-Galbeni, Ulm Spineanu, Remus Opriș, Sorin Lepșa, Victor Ciorbea

Membri supleanți ai BCCC:
Răsvan Dobrescu, Matei Boilă

Secretari generali adjuncți:
Virgil Petrescu (secretar general interimar), Barbu Pițigoi, Mihai Grigoriu, Tănase Barde, Costel Păunescu

Invitați:
Ioan Manea (președintele Senatului PNȚCD), Gavril Dejeu (președintele Juriului de onoare și disciplină, președintele Organizației PNȚCD-Sibiu, deputat), Ioan Vida-Simiti (chestor al Camerei Deputaților)

STENOGRAMA ȘEDINȚEI

(extrase)

[...]

2. Propunerea unui nou președinte al Comitetului de coordonare al PNȚCD la Capitală

Dl Ion Diaconescu: Avem la Capitală o problemă care trenează de mai mult timp. Președintele Organizației PNȚCD a Capitalei, domnul Șerban Ghica, este bolnav și activitatea de acolo este aproape inexistentă. Există activitate la sectoare, dar coordonarea pe Capitală lipsește cu desăvârșire. Noi am tot amânat, în primul rând ca să nu-l ofensăm pe domnul Șerban Ghica, apoi erau probleme de echilibru în partid ș.a.m.d.

În acest spirit de unitate, fac recomandarea ca domnul Victor Ciorbea să fie propus de BCCC ca să fie conducătorul Comitetului de coordonare al Capitalei, urmând să organizăm o ședință la Capitală, care să valideze această propunere.

Dl Barbu Pițigoi: Vă rog să-mi permiteți să vă spun și eu ceva. Ieri și toată săptămâna trecută am avut întâlniri la Capitală, evident în vederea pregătirii reuniunii Comitetului de Conducere. S-a insistat și l-am convins pe domnul Șerban Ghica să participe și să vorbească la această reuniune în calitate de președinte al Organizației Capitalei, noi neștiind de propunerea pe care o faceți acum.

Dl Ion Diaconescu: Domnul Șerban Ghica va fi fără doar și poate proclamat președinte de onoare al Organizației Capitalei. Este și membru de onoare al partidului.

Ședința la Capitală o vom face după reuniunea Comitetului de Conducere. Deci, supun la vot propunerea făcută.

(BCCC este de acord în unanimitate)

Deci, cu acordul dumneavoastră, voi convoca o ședință a Comitetului de coordonare al Capitalei, prin domnul Barbu Pițigoi, ședință în care vom valida această propunere. Dar propunerea să o dăm publicității de pe acum, pentru că va suna foarte bine, însemnând o manifestare care să materializeze unitatea din partid. Adică o ripostă la toate manifestările din mass-media.

[...]

5. Discuții referitoare la Legea Agenției Naționale a Fermelor de Stat și la Legea caselor naționalizate

Dl Ulm Spineanu: Mâine se va discuta propunerea legislativă referitoare la Agenția Națională a Fermelor de Stat (ANFS). Au toate avizele, au discutat cu Banca Mondială, am văzut referatul. Fără discuție, vor vota „pentru": PD, PNL și PDSR. Noi, mâine, vom fi în situația în care nu mai putem apela la blocaj, la ieșirea din sală, la scosul cartelelor sau la votatul „contra".

Eu m-am legat de ceea ce știam și probabil că nu totdeauna informațiile au fost corecte, în sensul că Banca Mondială nu este de acord cu acest text. Există referatul în mapă în care este scris că grupul PD a discutat cu reprezentanții BM, au convenit să se introducă încă trei articole, care să rezolve retrocedarea, organizarea, privatizarea în continuare. Nu a apărut nici măcar o alternativă de la Ministerul Agriculturii, ca noi să putem spune: „Uite, a venit de la ministerul de resort un punct de vedere". Nu am de ce să mă agăț. Foarte bine, discutăm la televizor, în presă, avem puncte divergente, dar mâine nu avem cu ce combate.

Dl Ion Diaconescu: Din păcate lipsește și Vasile Lupu, și Ioan Mureșan - nu mai pot da de omul ăsta, în fiecare zi e plecat undeva, acum am auzit că este în Bosnia.

Dl Ulm Spineanu: Atunci v-aș propune ca la legea asta să nu se ia toate voturile de la noi. Altfel, pentru votul ăsta pierdem alte lucruri.

Dl Ioan Manea: Are dreptate domnul Spineanu. […]

Dl Ion Diaconescu: Eu pun o întrebare: a văzut această lege domnul Lupu?

Dl Ulm Spineanu: A văzut-o.

Dl Ion Diaconescu: Și a fost de acord cu ea?

Dl Ulm Spineanu: Da.

Dl Ion Diaconescu: Dacă Vasile Lupu a fost de acord cu ea, dacă ministrul a fost de acord cu ea, atunci să o votați!

Dl Ulm Spineanu: Noi forțăm PD să scoată legea cu voturile PDSR și ne vor taxa la alte chestiuni. Petre Roman a spus că ea merge și în Camera Deputaților.

Dl Ion Diaconescu: Dacă Vasile Lupu și Ioan Mureșan sunt de acord cu ea...

Dl Ulm Spineanu: Punctul de vedere al lui Mureșan nu îl știu. El a spus că vine cu o lege pe aceeași speță. În această notă sunt trei articole noi care s-au introdus în lege, în acord cu Banca Mondială și Ministerul de Finanțe.

Ele răspund la toate elementele prin care noi am blocat-o până acum: chestiunea cu datoriile, cu retrocedarea pământurilor.

Dl Mihai Grigoriu: Puteți cere să discutați numai în prezența ministrului. Nu este ministrul, îl așteptați. Aceasta e practica PDSR.

Dl Ulm Spineanu: Conform Regulamentului, nu este obligatoriu. În momentul în care a intrat în dezbatere, s-a depersonalizat.

Dl Victor Ciorbea: Din câte am înțeles, acordul la care s-a ajuns și din punct de vedere procedural a fost acela de a se promova acest proiect concomitent cu promovarea proiectului nostru privitor la Legea fondului funciar. Astăzi lipsesc domnii Lupu și Mureșan și nu avem punctul lor de vedere privitor la fond. Pe de altă parte, lipsește și punctul de vedere al Guvernului.

Dl Remus Opriș: Procedural, ministerul nu are ce să lucreze pe o propunere legislativă.

Dl Victor Ciorbea: Dar există motive. Nu există punctul de vedere al Guvernului, recte al ministerului de resort. Există și argumentul celălalt, adică dacă se respectă cât de cât ceea ce s-a convenit între liderii coaliției, că cei care fac parte din comisie nu și-au pus semnătura pe acest proiect și că cele două proiecte nu au fost promovate concomitent.

Dl Răsvan Dobrescu: Domnule Ciorbea, auziți ce spune domnul Opriș că nici măcar Ministerul Agriculturii nu e suficient.

Dl Ion Diaconescu: Cele trei condiții pe care le-a pus FMI, le-a văzut și domnul Lupu?

Dl Ulm Spineanu: Eu azi le-am văzut.

Dl Ion Diaconescu: Mai devreme ai spus că și Lupu, și Mureșan au fost de acord.

Dl Ulm Spineanu: Au fost de acord atunci când am discutat problema cu retrocedarea, cu formularea articolului respectiv, în sensul să se menționeze ca sigură retrocedarea și compatibilitatea cu Legea nr. 18/1991 a fondului funciar, cu modificările și completările ulterioare. După aceea, l-am rugat pe domnul Lupu să se așeze la masă cu PD și să apară protocolul, ceea ce nu s-a întâmplat.

Dl Ion Diaconescu: Dacă poți să amâni, e bine. Vasile Lupu va fi de vineri prezent și probabil că și Ioan Mureșan va fi în țară. Dacă nu poți să amâni, abțineți-vă măcar de la vot.

Dl Ulm Spineanu: Eu cred că e mai bine să mergem pe abținere de sus și până jos.

Dl Ion Diaconescu: Deci, faceți cele mai mari eforturi. Dacă nu se poate, atunci abțineți-vă de la vot.

Dl Mihai Grigoriu: Trebuie să vă aduc la cunoștință că deja la Legea caselor naționalizate am intrat într-o situație de ruptură. PD vrea ca toate casele vândute pe Legea nr. 112/1995 să rămână la cumpărător. Avocatul Adrian Vasiliu a explicat foarte clar că au clauză ilicită, imorală, dar PD nu vrea să se mai atingă de ele, indiferent că este vila lui Iliescu luată cu 50 de milioane de lei, ea valorând un miliard de lei, indiferent că este vorba despre o casă nenorocită.

E clar că de la 15 decembrie 1998, prin deputatul PD George Stancov, s-a dus o tactică de tergiversare, mergând în întâmpinarea dorințelor noastre, dar amânând în mod deliberat chestiunea vitală a imobilelor cu destinație de locuință, pentru ca acum să se așeze pe o poziție de ruptură. Noi avem o convenție să nu declarăm nimic la presă. Joi, domnul Stancov s-a apucat și a dat declarații la presă, iar sâmbătă tot el a invitat un reporter să asiste la lucrările comisiei, drept care a apărut un articol în „România liberă" de luni. Intervenția presei a stârnit reacții în grupul parlamentar PD, iar aceste reacții l-au obligat, chipurile, pe domnul Stancov să dea socoteală la grup, parcă nu ar fi ascultat de conducerea partidului! Și de la grupul PD a ieșit așa: „Nu vrem altfel, ce s-a vândut e bun vândut".

6. Propuneri de membri pentru Curtea de Conturi a României

Dl Ion Diaconescu: Să trecem la subiectul privind Curtea de Conturi.

Dl Ulm Spineanu: După toate calculele de reprezentare parlamentară: 15 poziții pentru majoritate, nouă poziții pentru minoritate.

Pentru funcția de președinte al Curții de Conturi există presiuni din partea reprezentanților PD. Ei au spus că noi avem Banca Națională, CEC ș.a.m.d. Am replicat că nu pot să iau de unul singur această hotărâre. Ei vor să-l pună pe Horia Neamțu, profesor la ASE, dar de fapt el lucrează pe organigrama PD. Așa că azi m-am făcut că nu știu de Neamțu sau de Dijmărescu și am spus că nu pot să negociez poziția de președinte. Opțiunea mea este să nu cedăm, dar acest lucru este la nivelul dumneavoastră.

Sunt două poziții de vicepreședinți ai Curții de Conturi, dintre care unul este al PDSR, și atunci cei din PD pretind să ia ei postul de președinte și noi celălalt post de vicepreședinte. Astăzi a venit Verestóy Attila să spună că vrea și UDMR un post de vicepreședinte. [...]

Algoritmul de reprezentare a coaliției de guvernare pe structură profesională ar fi așa: PNȚCD - șase poziții (doi juriști, patru economiști), patru poziții la PD, trei la PNL și doi la UDMR.

Vă prezint propunerile noastre: Alexandru Bran, consilier la Curtea de Conturi, Secția control preventiv, este un om deosebit; apoi Anastasiu Crișu, care are niște referințe foarte bune și Mihail-Antoniu Roman.

Dl Răsvan Dobrescu: Pe acesta îl susțin eu.

Dl Ulm Spineanu: Și Ioan Condor.

Dl Ion Diaconescu: Condor a fost la mine și am înțeles că este dintr-o familie veche.

Dl Gavril Dejeu: A fost colegul meu de grupă la facultate, din anul I până în anul IV, un băiat foarte studios, foarte serios. Este de o conștiinciozitate ieșită din comun, cu o putere de muncă foarte mare. Din 1993 și până acum este membru al Curții de Conturi, propus de noi.

Dl Gabriel Țepelea: Ieșea atunci președinte dacă nu se vedea legătura cu noi!

Dl Ulm Spineanu: Din lista care a venit la mine, după părerea mea, nu pot fi decât două variante: Mihail Roman și Ioan Condor.

Dl Răsvan Dobrescu: Mai este un nume foarte bun: Monica Pop. [...]

Dl Ion Diaconescu: Deci, la juriști, să propunem trei persoane pentru două locuri: Ioan Condor, Mihail Roman și Monica Pop. [...]

Dl Ulm Spineanu: Referitor la economiști, sunt următoarele propuneri serioase: Marin Popescu și Constantin Oprea. Mai există domnul Iulian Ștefan, care este deja la Curtea de Conturi și este foarte bun.

(Se mai fac şi alte propuneri)

Dl Ion Diaconescu: Se face o singură listă de propuneri, în comisie se taie unu-doi dintre ei, și apoi se votează în bloc. Aici noi punem oamenii și comisia îi poate tăia.

Dl Mihai Grigoriu: Comisia nu taie pe nimeni. Toți pe care îi trimiteți la comisie ajung pe buletinul de vot din plen. Comisia, conform Regulamentului, nu ia decizii, dă doar avize.

Dl Ulm Spineanu: Merge o listă pusă de acord cu toți, se votează și se încheie problema. Noi putem să propunem mai multe candidaturi la comisie. Dacă astăzi stabilim candidaturile, ne mai întâlnim o dată pe cursul audierilor și vom avea o viziune finală. Deci, vor fi nouă propuneri pentru șase locuri:

- Juriști: Mihail-Antoniu Roman, Ioan Condor și Monica Pop;
- Economiști: Mihail-Stelian Popa, Vasile Toma, Marin Popescu, Iulian Ștefan, Domnica Boghină, Constantin Oprea.

Dl Ion Diaconescu: Noi propunem pentru președinte, iar vicepreședinții vor fi unul de la PD și altul de la PDSR. De asemenea, mai avem un președinte de secție.

ȘEDINȚA BIROULUI DE CONDUCERE, COORDONARE ȘI CONTROL AL PNȚCD

(3 martie 1999)

Teme dezbătute:

1. **Nominalizări ale PNȚCD pentru Curtea de Conturi a României**
2. Propunerea legislativă privind ridicarea imunității parlamentare
3. **Proiectul Legii funciare și cel al Legii de restituire a imobilelor abuziv confiscate**
4. Probleme organizatorice la Caraș-Severin, Gorj și Bistrița-Năsăud
5. **Din nou discuții despre Legea Agenției Naționale a Fermelor de Stat**

Au participat la discuții:

Membri ai BCCC:
Ion Diaconescu, Gabriel Țepelea, Mircea Ciumara, Ulm Spineanu, Remus Opriș, Sorin Lepșa

Membri supleanți ai BCCC:
Ioan Avram Mureșan

Secretari generali adjuncți:
Mihai Grigoriu

Invitați:
Gheorghe Cristea (vicelider al Grupului parlamentar PNȚCD-civic-ecologist, președintele Organizației PNȚCD-Ialomița)

STENOGRAMA ȘEDINȚEI

(extrase)

1. Nominalizări ale PNȚCD pentru Curtea de Conturi a României

Dl Ion Diaconescu: M-a sunat Petre Roman în legătură cu problema Curții de Conturi și mi-a spus că sunt două variante: iau ei președinția și încă ceva sau, dacă luăm noi președinția, iau ei două locuri. I-am răspuns

că nu putem discuta la telefon și am stabilit o întâlnire azi la ora 16.30. Domnule Spineanu, vă ascultăm.

Dl Ulm Spineanu: Schema e în felul următor: există un președinte, doi vicepreședinți și patru consilieri de conturi - președinți de secție. O poziție de vicepreședinte este a PDSR. Prin urmare, pentru coaliție rămâne disponibil un președinte și un vicepreședinte. Nu împărtășesc ideea să dăm președinția Curții de Conturi, pe argumentul că această instituție este al doilea Guvern al României. În ceea ce privește liberalii, ei ne susțin să luăm președinția. Din punctul de vedere al UDMR, ei vor un vicepreședinte și am spus că acest lucru nu avem cum să discutăm. [...]

Dacă suntem tranșanți, să jucăm zicând PDSR-ului că le-am acordat ce le-am acordat și gata. Și atunci ei vor face jocurile de maniera care trebuie ca să nu iasă omul PD-ului. Tot în comisie va trebui să facem o listă unică pe care să o trimitem plenului Parlamentului. [...]

Dl Ion Diaconescu: Noi suntem partidul numărul unu și luăm președinția Curții de Conturi. Sunt doi vicepreședinți: unul îl ia opoziția și celălalt al doilea partid din coaliție. Apoi sunt patru președinți de secții: ia unul PNȚCD, mai ia unul coaliția, dar trebuie să dăm și opoziției. [...]

Dl Gabriel Țepelea: Eu am stat de vorbă cu cei în cauză, care mi-au spus așa: „Aveți o marjă de manevră în cazul vicepreședinților, pentru că de fapt sunt doi, dar nu este limitat numărul lor în lege".

Dl Ulm Spineanu: Unul din șefii de secție este recunoscut și ca vicepreședinte, dar nu are poziție de vicepreședinte. [...]

Dl Remus Opriș: Mie mi-e ceva neclar. În ședința trecută a BCCC s-au stabilit șase oameni. S-au făcut schimbări?

Dl Ion Diaconescu: S-a făcut o schimbare când s-a dat telefon domnului Ulm Spineanu că unul din oamenii puși de noi - eu nu cunosc pe niciunul - a apărut și pe lista PRM. E vorba de doamna Domnica Boghină. Și atunci l-am pus pe Nicolae-Crinu Șandru, care este susținut de organizațiile noastre din Capitală.

Dl Ulm Spineanu: Am spus că dacă apare vreun accident, să se poată face propuneri și pe parcurs. De aceea avem o ofertă puțin mai mare. Vă citesc lista:

- Juriști: Ioan Condor, Mihail-Antoniu Roman, Monica Pop;
- Economiști: Constantin Oprea, Vasile Toma, Mihail-Stelian Popa, Marin Popescu, Nicolae-Crinu Șandru.

În ceea ce privește repartiția pe partide:

- Juriști: PNȚCD - doi, PD - doi, PNL - unu, UDMR - unu, PDSR - doi - restul – unu;

- Economiști: PNȚCD - patru, PD - doi, PNL - doi, UDMR - unu, PDSR - patru, restul – doi. [...]

[…]

3. Proiectul Legii funciare și cel al Legii de restituire a imobilelor abuziv confiscate

Dl Vasile Lupu: În ceea ce privește Legea funciară, propunerea legislativă a fost trimisă la cinci comisii în Camera Deputaților, tot cu „ajutorul" PD-ului, și acum stă de patru luni la Guvern pentru aviz. Noi, la Comitetul de Conducere al PNȚCD, eram cam nehotărâți dacă să mergem pe inițiativă parlamentară sau pe angajarea răspunderii guvernamentale. Ministerele de resort și-au dat avizul (Ministerul Agriculturii și Alimentației, Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului și Ministerul Justiției), dar Mihu Miron Biji este secretarul de stat de la PD pentru Relațiile cu Parlamentul. Acest Biji, mare proprietar și el, mi-a spus astăzi că prim-ministrul a oprit avizul, pentru că atâta vreme cât este război politic nu se pune chestiunea în discuție.

Deci, Camera Deputaților a trimis propunerea legislativă la Guvern pentru aviz, l-am rugat de nenumărate ori pe prim-ministru, de vreo trei ori a fost pe ordinea de zi a Guvernului și a scăpat ca printre degete. Acum ne luăm de-o grijă că nu mai există nicio șansă de la Guvern! Mă întreb ce se întâmplă acolo și de ce guvernăm noi?

Dl Ioan Avram Mureșan: Noi trebuie să mergem înainte cu propunerea noastră legislativă, așa cum la Senat a procedat Triță Făniță cu Agenția Națională a Fermelor de Stat. Partidul Democrat nu a avut un punct de vedere oficial al Guvernului, a avut doar la început un acord cu ministrul nostru Dinu Gavrilescu, acord pe care ulterior l-a retras.

Dl Vasile Lupu: Știți de ce a trecut la Senat propunerea lui Triță Făniță? Pentru că PDSR, PUNR și PRM au votat în cor alături de PD. La Cameră, lucrurile nu stau chiar așa. Președintele Comisiei pentru administrație publică și amenajarea teritoriului, Ion Cîrstoiu de la PD, spune că nu va da aviz până când nu dă Guvernul. Când vom ajunge în plen, pe chestiuni de procedură se va trena și două săptămâni.

Dar eu nu pot pricepe: când noi avem miniștrii de resort, când suntem în CDR, când PNL, UDMR și PSDR susțin această inițiativă, numai PD din coaliție spune nu! Mai avem și prim-ministru! Nu se poate scoate un aviz de la Guvern? Mai punem și în rezoluția recentei reuniuni a Comitetului de Conducere al PNȚCD că mergem pe angajarea răspunderii Guvernului sau pe inițiativă parlamentară. Când se va face angajarea Guvernului, peste 50 de ani în viitorul Guvern țărănist?

Dl Sorin Lepșa: La o propunere legislativă se cere avizul Guvernului. E un termen.

Dl Vasile Lupu: Eu prevăd ce va fi în Camera Deputaților: PD are darul de a trage de timp. [...]

Dl Ion Diaconescu: În discuția de azi, Petre Roman a spus că vom discuta toate legile. Dar care toate? Acceptă să discutăm despre case, terenurile fermelor de stat, dar nu și de păduri. Până la urmă, la telefon a acceptat o discuție și despre păduri, dar nu așa cum vrea domnul Vasile Lupu până la 50 de hectare, ci o suprafață mai mică.

Azi vom discuta cu Roman despre Curtea de Conturi și despre case, la care va veni și domnul Răsvan Dobrescu.

Dl Mihai Grigoriu: Legea caselor este la Camera Deputaților, la Comisia juridică. Comisia specială interpartide discută din 17 noiembrie anul trecut și ne-am împotmolit la capitolul „Locuințe". Domnul George Stancov, reprezentantul PD, s-a situat mai la dreapta ca noi, susținând că acele case cu destinația de locuințe sunt de fapt proprietatea foștilor proprietari, fiind luate fără titlu. Însă la procedură, el a afirmat că dacă chiriașii le-au cumpărat pe Legea nr. 112/1995, nu contează faptul că locuințele s-au luat de către stat fără titlu, să rămână acolo unde sunt acum, pentru a asigura protecție socială. Adică PD vrea să asigure protecție socială prin furt de proprietate, pentru că prin domnul Stancov a recunoscut inițial dreptul foștilor proprietari! Și aici s-a rupt ața! Noi am spus că dacă ai recunoscut că sunt de drept ale foștilor proprietari, atunci mergem în justiție, ca să se vadă ce fel de contract de vânzare-cumpărare s-a făcut, în ce condiții și să poată fi atacat ca fiind ilicit. PD este de acord cu despăgubirile, dar nu din bugetul de stat, ci prin niște titluri de valoare de la FPS. Considerăm că nu se poate ca PNȚCD să accepte furtul de proprietate ca protecție socială! Noi am fost de acord să protejăm chiriașul, el să nu fie evacuat un anumit număr de ani, chiria să fie reglementată, dar nu putem fi de acord ca proprietatea să se mute pentru interesele electorale ale PD.

Dl Ion Diaconescu: Domnule Grigoriu, te rog să vii la întâlnirea cu domnul Roman.

[...]

5. Din nou discuții despre Legea Agenției Naționale a Fermelor de Stat

Dl Gheorghe Cristea: Vă reținpuțin în legătură cu Legea Agenției Naționale a Fermelor de Stat propusă de senatorul Triță Făniță. Conform art. 2, în 60 de zile se preia capitalul social de la FPS. Ceea ce nu s-a discutat

la Senat nici în comisie, nici în plen, este o anexă, parte integrantă din lege, care conține 784 de societăți comerciale cu profil agricol cuprinse în prezent în patrimoniul FPS. Cu aceste societăți se va constitui o super-societate.

Dl Ion Diaconescu: Aceste societăți dețin și terenuri care au fost ale proprietarilor?

Dl Gheorghe Cristea: Nu e vorba numai de terenuri, pentru că pe lângă cele 528 de IAS-uri, până la totalul de 784 de societăți mai sunt și altele de toate felurile: de transport, de desfacere, spații comerciale etc. Ele au fost selectate de o anumită manieră și introduse în lege. Această propunere legislativă a lui Triță Făniță a avut la bază un faimos proiect inițiat de ministrul nostru Gavrilescu, inclusiv cu statistici, și transmis mie încă din septembrie 1997. Cu acest proiect am tot venit la dumneavoastră, încercând să-l blocăm și nu s-a putut.

Azi-dimineață m-au sunat cei de la Banca Mondială și mi-au spus că în situația în care un astfel de proiect trece și nu se privatizează IAS-urile, partea a doua a programului ASAL nici nu mai intră în discuție, ceea ce înseamnă o pierdere de 150 de milioane USD.

Dl Ion Diaconescu: Programul partidului nostru a fost principial fixat așa: tot ce a fost înainte al particularilor și a fost preluat de IAS-uri pe timpul comunismului trebuie retrocedat imediat foștilor proprietari. Tot ce a fost al statului rămâne al statului, dar urmează să fie exploatat în regim de economie de piață. Adică rămâne proprietatea statului, dar statul poate concesiona pe o anumită perioadă terenurile și alte mijloace producție unor societăți particulare pe o sumă de bani plătită anual.

Dl Gheorghe Cristea: De acord, numai că această lege face o super-societate, numită Agenția Națională a Fermelor de Stat.

ȘEDINȚA BIROULUI DE CONDUCERE, COORDONARE ȘI CONTROL AL PNȚCD

(17 martie 1999)

Teme dezbătute:

1. Tactica PNȚCD la votarea membrilor Curții de Conturi a României
2. **Propunerea PDSR de organizare a unei întâlniri cu PNȚCD privind discutarea legilor de restituire a proprietăților funciare și a caselor naționalizate**
3. **Problema națională și relațiile cu maghiarii**
4. Devalorizarea gravă a leului față de dolar
5. Probleme organizatorice la Caraș-Severin și Gorj
6. Situația de la Direcția Generală a Vămilor condusă de liberalul Nini Săpunaru
7. **Strategia PNȚCD privind mișcările sindicale**
8. O analiză a situației lui Viorel Lis, primarul general al Capitalei

Au participat la discuții:

Membri ai BCCC:

Ion Diaconescu, Gabriel Țepelea, Niculae Ionescu-Galbeni, Ion Rațiu, Remus Opriș, Mircea Ciumara, Ulm Spineanu, Vasile Lupu

Membri supleanți ai BCCC:

Răsvan Dobrescu

Secretari generali adjuncți:

Virgil Petrescu (secretar general interimar), Mihai Grigoriu, Petrișor Peiu, Tănase Barde

Invitați:

Alexandru Herlea (ministrul delegat pe lângă prim-ministru pentru Integrare Europeană), Ioan Manea (președintele Senatului PNȚCD), Gavril Dejeu (președintele Juriului de onoare și disciplină, președintele Organizației PNȚCD-Sibiu, deputat), Alexandru Badea (vicelider al Grupului parlamentar PNȚCD-civic-ecologist din Camera Deputaților)

STENOGRAMA ȘEDINȚEI

(extrase)

[...]

2. Propunerea PDSR de organizare a unei întâlniri cu PNȚCD privind discutarea legilor de restituire a proprietăților funciare și a caselor naționalizate

Dl Ion Diaconescu: Noi am comentat în conferința de presă recentele declarații ale lui Ion Iliescu și Adrian Năstase[39], pe care eu le consider de mare importanță, arătând o reorientare a acestui partid. Pe această temă am discutat ieri și cu premierul Radu Vasile.

Chestiunea a devenit destul de transparentă: Iliescu, mergând prin Occident, și-a dat seama că PDSR nu poate să acceadă la guvernare - privind problema din punctul de vedere al relațiilor externe -, fără un sprijin al Occidentului. Cât timp PDSR este identificat cu vechile structuri comuniste, nu i se acordă nicio credibilitate. Sfătuit acolo, ținând seama și de situația internă - pentru că la el în partid majoritatea nu agreează să mai rămână în acest climat de suspiciune în sensul că PDSR simpatizează cu vechile structuri comuniste -, Iliescu, fiind foarte pragmatic, a hotărât să treacă Rubiconul și a făcut declarații apropiate de punctul nostru de vedere. Mai mult decât atât, nu numai că a făcut declarații, dar s-a manifestat ca atare în ședințele de azi, unde s-au discutat în comisii situațiile cu pământul, cu pădurile, cu proprietățile, arătând o înțelegere totală. Povestiți-ne, domnule Lupu!

Dl Vasile Lupu: Nu pot spune aici chiar tot ce știu în această chestiune, dar în afară de sfaturile din Occident, cauza determinantă a fost reorientarea unui grup din PDSR, care dorea să-l izoleze pe Iliescu și se căuta un pretext. Acesta a fost găsit în conservatorismul lui Iliescu în problema proprietății. Asta a fost cauza principală pentru care Ion Iliescu a cedat. Eu l-am informat pe domnul președinte Diaconescu cu privire la această chestiune.

Astăzi, până și PRM s-a arătat mai rezonabil decât PD. Singurii care s-au opus la Legea funciară și au încercat să facă uz de excepții de procedură au fost cei de la Partidul Democrat. Acum nu ne mai împotmolim la limitele de suprafață: la teren arabil s-au acceptat 50 de hectare. Ne-am propus să lucrăm marți și miercuri în comisie, ministrul Romică Tomescu a avut o prestație excelentă, demonstrând că nu se mai poate rezista presiunii proprietarilor care blochează exploatările forestiere. Au fost prezenți între 10 și 15 ziariști la aceste dezbateri, așteptăm presa de mâine, iar PD este într-o situație destul de critică.

---

[39] Adrian Năstase - vicepreședinte al Camerei Deputaților, lider al grupului parlamentar PDSR.

Acum problema importantă este să obținem avizul Guvernului pe această inițiativă legislativă. Ministerul Agriculturii și Alimentației, Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, Ministerul Finanțelor și Ministerul Justiției și-au dat fiecare avizul. Sassu[40] a centralizat aceste avize, Biji[41], le-a reluat, dar din câte am aflat prim-ministrul Radu Vasile a spus că nu e momentul să dea Guvernul aviz. Ba eu cred că este momentul și nu mai putem să ne încurcăm în fleacuri, pentru că, vă spun, chiar PDSR ne reproșează că nu suntem în stare să obținem avizul de la Guvern și că ei sunt foarte dornici de a izola Partidul Democrat, „aliatul" nostru.

Dl Ion Diaconescu: Nu cred că are vreo obiecție domnul prim-ministru.

Dl Vasile Lupu: Așa am auzit eu. L-am luat la rost pe Biji, care este direct interesat, având de luat vreo 50 de hectare, și el mi-a destăinuit că prim-ministrul Radu Vasile i-a cerut să nu pună acest aviz pe ordinea de zi a ședinței de Guvern. Și eu l-am rugat pe domnul prim-ministru de cel puțin 20 de ori în această chestiune. Vă rog, domnule președinte, să-i cereți și dumneavoastră ca mâine, în ședința de Guvern, să dea avizul. [...]

Dl Remus Opriș: În legătură cu pământul, înțeleg că s-au acceptat 50 de hectare pentru teren arabil. Dar la păduri?

Dl Vasile Lupu: La păduri, PDSR se bate spre 30 de hectare. Nicolae Mărincuș, consilierul nostru, din păcate s-a trezit vorbind să se facă retrocedarea pe autor. Dacă obțin 10 hectare la păduri nu pe autor, ci pe fiecare familie moștenitoare sau pe succesiune, atunci se va retroceda mai multă pădure. Pentru că dacă un proprietar a lăsat cinci familii în urmă, atunci ele iau 50 de hectare de pădure în loc de 30 de hectare. Este clar că la terenul arabil au cedat și eu cred că vor ceda și la păduri. Cu domnul Năstase am convenit deja să dăm pe familie moștenitoare și nu pe autor.

Domnule președinte, am convenit în comisie să solicităm Biroului permanent îngăduința să fim marți scoși din plen ca să lucrăm în comisie. Miercuri este program normal de lucru în comisie, așa că săptămâna viitoare s-ar putea să trecem Legea funciară. Avem de atenționat parlamentarii noștri să rămână la dezbateri până la sfârșit, pentru că după vreo două ore încep să se cam rărească rândurile. Și cred că vor merge bine lucrurile și în mod sigur suntem pe calea cea bună.

Dl Ion Diaconescu: Să luăm în considerare această schimbare de atitudine a PDSR, spunându-le că suntem dispuși la orice colaborare în spiritul mai vechilor noastre idei - pentru că noi așa am pornit la drum încă din 12 ianuarie 1990 - că dacă vrem să reușească revoluția, trebuie să facem o

---

[40] Alexandru Sassu - liderul grupului parlamentar al Partidului Democrat din Camera Deputaților.

[41] Mihu Miron Biji - secretar de stat la Departamentul pentru Relația cu Parlamentul din partea PD.

transformare normală, liniștită, eficientă în țară. Forțele politice trebuiau aliniate la un anumit program și i-am zis FSN-ului, care luase puterea în 1990, că îl vom sprijini să conducă, dar să lase partidele să se formeze fără obstrucții. Însă atunci FSN a monopolizat puterea, a făcut ceea ce știți. Noi ne-am manifestat disponibilitatea pentru colaborare încă din 1990, dar cu acea condiție de a se respecta principiile noastre, de a se pune în valoare programul nostru. Considerăm că actualele declarații ale PDSR reprezintă un pas în această direcție și este o bază pentru a purta discuții bilaterale.

Duminică seara mi-a dat telefon președintele Emil Constantinescu, știind că a doua zi noi avem o conferință de presă, și m-a rugat să nu reacționăm negativ la declarațiile PDSR și să nu respingem ofertă lui Iliescu, pentru că el a primit-o favorabil și crede că putem face lucruri avantajoase pentru țară în această ambianță. Sigur, niciodată noi nu am respins *de plano* o asemenea ofertă, dar nu vom putea accepta schimbarea politicii și principiilor noastre.

Un al doilea lucru care se poate face împreună cu PDSR este dezamorsarea pregătirii grevelor sindicale, acestea fiind sprijinite de o serie de partide mai mici, ca cel al lui Măgureanu[42]. Dacă partidele politice mai mari nu vor subscrie la greve și vor lua o atitudine rezervată, se poate depăși această criză.

Totuși, se pune întrebarea: până unde să meargă colaborarea cu PDSR? Probabil, președintele Constantinescu ne va chema la discuții. Am discutat și cu prim-ministrul și cu alții dintre dumneavoastră, și toată lumea a fost de acord că în niciun caz nu se poate pune problema unei colaborări la guvernare. Și așa, cu patru partide în actuala guvernare abia o târâm. Când vom mai băga încă patru partide, vă dați seama ce ar fi. Plus că se creează și în cadrul electoratului o confuzie totală, adică să nu mai avem opoziție!

Dar este interesant că deschiderea PDSR către noi și răspunsul nostru oarecum binevoitor i-a pus în panică pe cei din PD. Ieri, mi-a dat telefon Petre Roman în legătură cu problema ridicarea imunității și mi-a spus ironic: „Am văzut că aveți acum raporturi bune cu domnul Năstase, vorbiți să ne dea votul lor pentru eliminarea lui Vadim Tudor". Efectiv, această situație i-a deranjat destul de mult. Până acum ei ne-au șantajat, considerând că nu poate supraviețui Guvernul decât satisfăcând cererile lor. Văzând această deschidere, ar putea să se gândească la faptul că Guvernul poate funcționa și fără ei, că pot să plece ei și să vină PDSR. Nu se pune așa problema, ar da rău la opinia publică, dar există un efect benefic prin ținerea în frâu a Partidului Democrat.

Deci, în mare, noi așa privim declarația PDSR: o apreciem în binele țării, dar toate scenariile cad dacă apare criza leului față de dolar. Noi nu

[42] Virgil Măgureanu - director al Serviciului Român de Informații (1990-1997), a înființat Partidul Noua Românie (PNR), care a fuzionat în 1998 cu Partidul Democrat Agrar din România (PDAR), formând Partidul Național Român (PNR).

ne schimbăm principiile și linia noastră. Suntem satisfăcuți că și alte forțe au ajuns acum la un punct de vedere apropiat nouă și vor să contribuie la ieșirea din impasul în care se găsește țara.

Dl Vasile Lupu: Eu am declarat azi la presă că dacă PD a votat de zeci de ori alături de PDSR, noi nu am interpretat că s-ar constitui o altă coaliție. Dacă PDSR a votat o dată cu noi și PD nu-și poate depăși interesele personale, răspunderea este la PD. Noi ne respectăm angajamentul luat la formarea coaliției și în această legislatură nu vedem altă coaliție.

Dl Ion Diaconescu: În toate luările noastre de cuvânt să nu venim cu înțepături de acest fel.

Dl Răsvan Dobrescu: Am să vă dau niște informații. Azi a venit la mine doamna senator Rodica Stănoiu, care a rămas la conducerea PDSR împreună cu doamna deputat Hildegard Puwak pe timpul cât a fost plecat Ion Iliescu în SUA. Ea mi-a spus ce s-a întâmplat la Consiliul Național al PDSR în raport cu pozițiile lor față de problema restituirii terenurilor agricole și a caselor naționalizate. S-au alcătuit două echipe de lucru: cea cu agricultura, condusă de ea, și cea cu casele, condusă de Petre Ninosu și Ion Predescu. Echipa cu agricultura și-a finalizat materialul și era gata să-l prezinte Consiliului Național. Echipa cu casele de locuit naționalizate nu a făcut nimic, astfel încât unii au gândit să scoată această problemă de pe ordinea de zi a Consiliului Național al PDSR. Rodica Stănoiu s-a opus și, pentru că s-au făcut presiuni asupra ei, i-a telefonat lui Iliescu în SUA. Combinat cu ceea ce a discutat Iliescu în Statele Unite, acesta a spus că în niciun caz să nu fie scoasă de pe ordinea de zi problema caselor naționalizate. Și a rămas pe ordinea de zi, dar era un material mai puțin lucrat, era abia schițată poziția PDSR în materie de case. În continuare, există probabilitatea să preia doamna Rodica Stănoiu și conducerea acestei echipe. Eu cred că dacă acest lucru se va întâmpla, s-ar putea ca PDSR să se situeze pe o poziție ceva mai apropiată nouă, dar nu-mi dau seama cât de apropiată!

Cred că noi putem să profităm. În materie de pământuri, PDSR s-a pronunțat, și este bine, în materie de case să așteptăm să vedem pe ce poziție se va situa, și aceasta să constituie o presiune asupra PD, pentru ca PD să accepte și el poziția noastră. În comisia interpartide ne apropiem de o înțelegere, în sensul ca soluția de fond să rămână cea preconizată de noi, dar textul să fie în așa fel făcut încât să nu fie supărător pentru PD. Combinat cu posibilele presiuni indirecte pe care PDSR le-ar face asupra Guvernului, s-ar putea să obținem exact soluția pe care noi o dorim. În orice caz, trebuie să fim foarte prudenți.

Dl Ion Diaconescu: Noi trebuie să profităm de acest climat care s-a creat ca să dăm PDSR posibilitatea să ne sprijine la aceste legi. În problema

cu casele vândute, ar trebui să avem o situație care să arate câte dintre aceste case vândute au fost revendicate de foștii proprietari.

Dl Răsvan Dobrescu: Nu este nevoie. A doua zi după ce am avut întâlnirea cu Petre Roman, mi-a telefonat domnul ministru Noica și mi-a spus că are o serie de date. Eu vă propun următorul mecanism: la nivel de lideri să nu se mai discute nimic, să nu se mai atingă acest subiect, să ne lăsați pe noi să ne facem treaba în comisie, pentru că vom ajunge la o înțelegere. În comisie vom găsi o soluție la care să nu mai fie nevoie de arbitraj. [...]

Dl Mihai Grigoriu: Termenul este 10 aprilie. Mai avem ceva timp. În comisie cu George Stancov, cu doamna Ileana Filipescu, se va putea ajunge la un text. Să dea Dumnezeu ca Petre Roman să nu se dezică de delegația lui! Pentru că noi iscălim foaie cu foaie. Lăsați să terminăm tratativele în comisie.

Dl Remus Opriș: Dumneavoastră ați făcut niște referiri de ordin general și cred că sunt într-adevăr binevenite. Nu se pune problema ca PDSR să participe la guvernare. E bine să se spună acest lucru. Eu mă întreb: ce-i determină pe pedeseriști să ne sprijine ca să ne atingem programul politic? Cu alte cuvinte, domnule Dobrescu, întotdeauna când un adversar politic îți oferă ceva, te întrebi ce vrea în schimb. Și probabil că nu numai eu îmi pun această întrebare, ci probabil că și-o vor pune mulți alții. Bine ar fi să nu le oferim prea mult sau mai ales dacă cineva face negocieri, poate din afara PNȚCD, dar în numele puterii, este bine să le cunoaștem și noi, cu alte cuvinte să știm și noi care este prețul și dacă suntem solvabili sau nu.

Dl Vasile Lupu: Atunci când s-a ținut Comitetul Internaționalei Socialiste, eu am adunat pe toți reprezentanții proprietarilor, am făcut niște memorii și le-am trimis la conducerea Internaționalei Socialiste. Sigur că a aflat PDSR și acum la Internaționala Socialistă se discută puțin poziția PD-ului. Sigur că PDSR arde, Năstase, când a ajuns la Paris, și-a programat întâlniri cu stânga franceză, la fel a făcut și în Germania. Este interesul lor de a se integra.

Sunt multe interese, evident că nu se poate pune problema modificării coaliției și o guvernare a noastră cu PDSR. Că unii spun că în noua legislatură rediscutăm raporturile noastre, asta este altceva, dar nu o vom face niciodată public și nu putem să lansăm această idee în campania electorală, pentru că nu am avea nimic de câștigat.

Dl Remus Opriș: Aici mai este ceva. După câte știam și eu, Petre Roman era pe punctul să obțină vicepreședința Internaționalei Socialiste, și acest lucru i-a iritat și mai mult pe cei de la PDSR. Și atunci a început o ofensivă în plan internațional: pe de o parte să atragă atenția și asupra lor și, pe de altă parte, să-l pună pe Petre Roman într-un con de umbră, tocmai ca să nu se cațere prea sus și de acolo să creeze un curent anti-PDSR în interiorul Internaționalei.

Dl Vasile Lupu: Până și PRM a avut o atitudine rezonabilă azi.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: PDSR oferă un sprijin în ceea ce privește legile de restituire, dar va vrea și ceva la schimb. În discuțiile care vor avea loc trebuie să vedem ce vor ei. Nu cred că oferă ei totul fără să ceară nimic. Este clar că nu li se poate oferi colaborare guvernamentală dar, într-o situație economică deloc strălucită într-un viitor apropiat, mă tem că vom fi împinși de împrejurările social-economice, care se întrevăd a fi nefavorabile, către această formulă pe care nu o dorim și pe care am refuzat-o până acum, de colaborare într-un Guvern de uniune națională.

Deci, nu acum, dar în perspectivă, și într-o perspectivă nu prea îndepărtată, mă aștept ca din partea lor să apară astfel de propuneri și să-și asume și ei răspunderi, pe baza programului lor de criză, și să ne atragă într-o astfel de coaliție. Trebuie să fim foarte prudenți când ducem discuțiile, astfel ca ei să-și exprime cât se poate de limpede solicitările și în ce anume să constea această colaborare, care ar fi pretențiile lor în schimbul sprijinului pe care ni-l vor da.

Dl Ion Diaconescu: Noi le dăm ceva mult mai valoros decât o participare la guvernare. Nu e nicio afacere pentru ei să guverneze acum. Eu nu cred că au de gând acest lucru. Ei doresc altceva: să le dăm o carte de onorabilitate, că sunt cu noi în discuții, că au un program acceptat și de noi, și că reprezintă o opoziție social-democrată corectă. La ora actuală ei caută să obțină pentru partidul lor poziția convenabilă de alternativă la viitoarea guvernare, poziție acceptată de străinătate ș.a.m.d.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Participarea la guvernare în preajma alegerilor este un avantaj și fiecare va căuta să apară într-o formulă în care să fie implicat.

Dl Vasile Lupu: Ei vor ceva mult mai precis: electoratul nostru de proprietari nemulțumiți de actuala guvernare, odată cu schimbarea de poziție a PDSR, cu afișarea unui plus de autoritate, ei speră să ia din electoratul nostru, în special din Ardeal, unde sunt cei mai mulți proprietari de pământ.

Dl Gavril Dejeu: Eu aș prelungi raționamentul. Există un pericol politic: ameliorarea politică a poziției PDSR în dauna noastră și a altor partide. Dacă noi vom marșa cumva în întâmpinarea acestei ameliorări, putem aștepta un rezultat pe măsură.

Dl Vasile Lupu: Ei vor să câștige clasa mijlocie pe care noi am cam scăpat-o.

Dl Remus Opriș: Îmi pare rău că am provocat o discuție, deși este o discuție foarte bună, dar permiteți-mi să vă spun că aș cere convocarea unei ședințe strict a BCCC, pentru a face o serie de analize politice de proiecție pe termen mediu. Este nevoie să descărcăm poate mai multe informații și, pe de altă parte, aș solicita ca la acea analiză să ia parte și prim-ministrul.

Dl Ion Rațiu: În momentul de față ceea ce contează este dacă putem sau nu evita falimentul țării? Din resurse proprii nu putem. Trebuie să găsim surse din afară. Dacă nu, ajungem la un colaps total și ajungem în situația Bulgariei. Trebuie să găsim o formulă, de data aceasta noi impunem formula, care ar putea să dea un Guvern așa-zis de mare alianță. Aceasta ne va da o bază economică în imaginea Occidentului, de unde ne pot veni creditele necesare, așa cum s-a făcut o mare alianță între Partidul Socialist din Germania și Partidul Creștin-Democrat în anii '50. Altă formulă nu există.

După părerea mea, trebuie să găsim o formulă foarte serioasă care să ne dea credibilitate în Occident, să găsim creditele necesare, care se ridică la circa cinci miliarde USD. Dacă nu facem acest lucru, suntem terminați. Cine poate să dea? PD nu poate. Deci, singura formulă viabilă și care ne-ar putea da o credibilitate în Occident ar fi numai o formulă de mare colaborare între noi și PDSR, dar noi să impunem condițiile, nu ei.

Dl Ion Diaconescu: Până acum am arătat că PDSR și-a schimbat poziția ca să-și facă o carte de vizită în Occident. Și dumneavoastră puneți problema că noi nu mai avem credibilitate și că trebuie să apelăm la PDSR sau PRM?

Dl Ion Rațiu: Dimpotrivă, noi trebuie să argumentăm că, în sfârșit, PDSR a acceptat să intre pe drumul drept, care duce la privatizare, la economie de piață.

Dl Ion Diaconescu: Un Guvern din care face parte PDSR și PRM ar da mai multă credibilitate decât Guvernul acesta?

Dl Răsvan Dobrescu: În primul rând, nu trebuie să luăm nicio inițiativă. Să-i lăsăm pe ei să vină la noi.

Dl Remus Opriș: Dar ei au venit deja la noi!

Dl Răsvan Dobrescu: De ce nu spuneți așa? Dacă nu avem informații, nu putem judeca corect.

Dl Remus Opriș: Săptămâna trecută, Solana[43] a dat o declarație conform căreia, pentru a se dezvolte în Europa de sud-est un eventual plan Marshall II, a cerut două condiții minimale: schimbarea lui Slobodan Milošević[44] și Guvern stabil la București. Analiștii din România, sindicatele, marii bogătași au tot pus întrebarea: „Ce a vrut să zică Solana?" Că vrea alt Guvern decât acesta, cu altă proiecție politică, sau vrea ca actualul Guvern să fie stabil în deciziile pe care le ia? Prefer să iau varianta a doua ca explicație, nu știu însă dacă e mulțumitoare pentru opinia publică. Sigur că vor fi alții care vor spune: „Nu, domnule, a vrut să spună cu totul altceva!" De

[43] Francisco Javier Solana de Madariaga - politician socialist spaniol, secretarul general al NATO.

[44] Slobodan Milošević - politician socialist sârb, președintele Republicii Federale Iugoslavia.

exemplu, aseară, Adrian Năstase, în emisiunea lui Marius Tucă[45], a tradus altfel declarația lui Solana: „Nu, domnule, el a spus că vrea un Guvern larg, cu altă configurație politică în spatele lui". Și eu voi spune: „Năstase nu a discutat cu Solana; acesta a făcut o declarație cu prilejul extinderii NATO".

Stabilitate în România înseamnă actuala coaliție, nu alegeri anticipate, nu Guvern de tehnicieni, pentru că ar însemna lipsă de credibilitate în plan internațional sau blocajul reformei. Deci, acestea sunt tezele cu care trebuie să venim să demontăm mesajul lui Năstase, cu scuze că ne ajută pentru treaba aceasta. Noi vrem ca acea sintagmă, sau aportul acela financiar de care vorbește domnul Rațiu să însemne altceva: că vom guverna cu stabilitate legislativă. Adică nu mai schimbăm legile de azi pe mâine.

Dl Gabriel Țepelea: Eu m-am concentrat asupra câtorva puncte. Ne așteaptă o consfătuire la Cotroceni cu toate forțele politice, unde una din temele ce vor fi discutate va fi: Guvern de tehnicieni sau Guvern de uniune națională, ambele variante fiind împotriva noastră.

Dacă spunem Guvern de tehnicieni, trebuie să înțelegem că tehnician înseamnă un fiu de nomenclaturist care a avut posibilitatea să iasă peste hotare și care s-a adaptat la economia capitalistă. Nu putem merge pe această idee.

În ceea ce privește Guvernul de uniune națională, aceasta înseamnă a fi alături și cu dracul, și cu taică-său. Când îți vine o „evanghelie" de la Solana, noi o interpretăm în felul acesta: stabilitate în România înseamnă întărirea acestui Guvern și din punct de vedere economic prin sprijinul forțelor din afară, care abia acum încep să înțeleagă ceea ce compatrioții lor de prin '45 nu au înțeles. Adică cei din apus nu au înțeles atunci că în urma dezastrului provocat de război trebuia să se vină cu un sprijin pentru o redresare economică. Acum probabil că vor înțelege.

În ceea ce privește tactica noastră față de situația care s-a creat, fără îndoială că ar fi o greșeală din partea noastră ca să ieșim individual în presă. Eu nu voi ieși și i-aș sfătui și pe alții să nu prea iasă și să dea soluții personale. Noi suntem în situația să avem porțile deschise. Nu trebuie să ne exprimăm nici adeziunea față de PD, nici adeziunea față de PDSR, ci să mergem pe ideea de relații punctuale. La conferința de presă eu am menționat cauzele care i-au făcut pe cei din PDSR să se apropie de noi - cauze interne și externe. Acestea se pot finaliza prin faptul că, de exemplu, reactualizăm proiectul de Lege funciară, semnat de Vasile Lupu, Gheorghe Cristea, Atilla Kelemen ș.a.m.d., toți membri ai coaliției. Deci, discutăm pe puncte.

Dl Ion Diaconescu: Ca să revenim la ceea ce a spus domnul Opriș despre ce înseamnă stabilitate în România, aceasta este dată de stabilita-

[45] Marius Tucă - jurnalist, om de televiziune și analist politic; a contribuit la transformarea ziarului „Jurnalul Național" în cel mai bine vândut cotidian.

tea Guvernului. Instabilitatea politică provoacă instabilitate economică. Occidentalii nu concep o unanimitate, nici nu se poate concepe în democrație un fel de uniune națională cu toți la guvernare. Ei cer ca acest Guvern, care are teoretic 60% în Parlament, să fie un bloc unit care să conducă țara, ceea ce noi nu am realizat. Permanent, și în cadrul partidului nostru, și în relațiile cu PD, cu UDMR, cu PNL, permanent au existat șicane. Acest lucru nu dă stabilitate, de aceea am declarat că ne bucură faptul că Traian Băsescu a pus chestiunea exact așa cum am pus-o și noi în Comitetul de Conducere: nu este permis ca având un Guvern țărănist, noi să facem mereu declarații ba că acesta e păcătos, ba că nu face nimic ș.a.m.d. Ce sprijin are Guvernul în acest fel? Așa s-a întâmplat și cu Guvernul Ciorbea, așa se întâmplă și acum.

Argumentul nostru pentru coeziune în guvernare, invocând „forța morală", „patria", „stabilitatea" nu a fost înțeles de PD, dar amenințarea că e posibil să îi ia locul la guvernare PDSR este un argument mai ușor de priceput de către Partidul Democrat. Eu susțin ceea ce a spus domnul Opriș, pentru că nu pot să pretind că stabilitatea este dată de un Guvern de unanimitate.

Dl Remus Opriș: Este foarte corect, dar noi trebuie să ieșim în mass-media și să spunem acest lucru. Deja Năstase a anticipat puțin.

Dl Alexandru Badea: Referitor la ceea ce a spus domnul Opriș, vreau să arăt ce simt și constat eu în atitudinile din cadrul Parlamentului și în interiorul grupurilor parlamentare. Fără îndoială că este de dorit o stabilitate a coaliției actuale și aceasta ar fi cea mai bună soluție. Numai că experiența de doi ani și jumătate ne-a demonstrat că instabilitatea Guvernului și a țării nu a fost dată de acțiunile PDSR, ci de acțiunile PD. Ce garanții avem noi, în perspectivă, că PD va fi mai docil și mai conform cu necesitățile noastre obiective de acum încolo? Între un PD care înțeleg că încă nu s-a pronunțat cu fermitate în sprijinul cerințelor noastre de bază privind regimul proprietății (ca să nu mai discut de altele) și un PDSR care este dispus să demonstreze concret, prin vot, acest sprijin, după niște negocieri minimale, trebuie efectiv să vedem dacă PD nu este o piatră de gât pe care ne-am legat-o sau o cruce pe care ne-o ducem.

În niciun alt loc mai mult decât în politică nu este mai adevărat principiul că „Cine nu vrea când poate nu o să mai poată când o să vrea". Noi acum trebuie să ne gândim foarte bine cu ce formulă de guvernare ne apropiem de alegeri și cu ce imagine, pentru că imaginea PD este dezastruoasă în opinia publică. Eu nu știu cât s-au deteriorat procentele PDSR, însă toate sondajele arată că ponderea PD în opțiunea de vot arătată de opinia publică este foarte redusă. Or, dacă noi luăm în continuare în spinarea noastră PD, fără să obținem de fapt nimic decât niște promisiuni traduse în manevre dilatorii care vor anula oricare din proiectele noastre

de lege, spuneți-mi și mie cu ce ne alegem? Ce nu ne-a promis până acum PD când a fost la ananghie? A promis orice! Când a trecut hopul, a găsit modalitățile de a-și încălca promisiunile, șantajându-ne exact cu stabilitatea guvernării. Cât despre stabilitate, dacă este doar de fațadă și nu se traduce în realizări programatice, ea duce la ceea ce discutăm noi acum. [...]

Dl Ion Diaconescu: Însă noi când am ales atunci, în 1996, nu puteam alege PDSR!

Dl Alexandru Badea: Atunci nu.

Dl Ion Diaconescu: Noi am avut ca adversar PDSR. Acum, cu mișcările care s-au făcut în ultimele zile, nu putem să zicem brusc altfel. Nu putem da cu piciorul Partidului Democrat.

Dl Alexandru Badea: Nu spune nimeni asta, dar nici nu trebuie să le dăm în public garanția că orice s-ar întâmpla mergem cu ei până la capăt împotriva PDSR.

Dl Ion Diaconescu: Eu spun să rămânem cu bunăvoință și în dreapta și în stânga, pentru că altfel e posibilă o alianță PD - PDSR.

Dl Alexandru Badea: Problema este cu cine vom trece legile prin Parlament.

Dl Alexandru Herlea: Soluția mie mi se pare relativ simplă. Problema noastră este să trecem legile care sunt fundamentale pentru noi. Deci, ca atitudine concretă, părerea mea este să salutăm evoluția PDSR, pentru că PDSR vine spre noi, nu noi spre ei. Este un lucru pozitiv, și este pozitiv chiar în interiorul coaliției, pentru că dă posibilitatea PNȚCD să se afirme și efectiv să transpună în viață o serie de legi.

Un alt comentariu în legătură cu stabilitatea. Cred că domnul Solana nu a avut niciun fel de concepție despre stabilitate, nici în sens de durată a Guvernului, nici de schimbare a coaliției. Ce interesează Occidentul este ca în România să fie efectiv stabilitate, adică o guvernare stabilă și o legislație stabilă. Aceasta este una din tarele noastre: schimbarea continuă a legilor. Eu cred că nu trebuie acordată declarației lui Solana un conținut mai amplu decât îl are. Domnul Solana are o viziune globală asupra problemelor NATO, și România este una din ele. După părerea mea, el și-a afirmat un deziderat al Occidentului, anume să fie stabilitate în regiune. Și cu asta punct.

Ce mi se pare pozitiv ca propunere este însă ce a spus domnul Opriș: obligația de a avea o analiză pe termen mediu. Această analiză trebuie pregătită și nu să se facă într-un BCCC, ci să se numească o comisie specială. După părerea mea, există două aspecte care trebuie luate în considerare: unul de ordin economic și altul politic, în care se înscrie și relația dintre PDSR și PD. [...]

3. Problema națională și relațiile cu maghiarii

Dl Gabriel Țepelea: Aș vrea să ne concentrăm asupra problemei naționale, pentru că nu putem să scăpăm din mână prezența noastră în această problemă. Dar nu țipând ca domnii Corneliu Vadim Tudor sau Valeriu Tabără[46]. De acum problema aceasta trebuie tratată în contextul aspirației de deschidere spre Europa. De câte ori am vorbit de patriotism, am reluat până la obsesie citatul acela din Maniu referitor la ce înseamnă a fi patriot în deschiderea spre Europa. Înseamnă a pregăti poporul român să nu fie neoiobag, să nu fie condamnat la munci inferioare într-o lume fără granițe. Aceasta înseamnă ca medicul român, muncitorul român să poată concura liber cu cei de peste hotare. După părerea mea, în acest sens trebuie să mergem noi, pe ideea de patriotism, și nu țipând.

Ceea ce au făcut acum ungurii cu manifestările lor privind 1848 au depășit bunul-simț și ideea de stat național unitar. Nu este o glumă. Ceea ce fac ei acum cu așezământul acela monahal de la Odorheiu Secuiesc este un abuz. Au fost aici la noi doi avocați veniți de la Paris pentru a trata situația cu clădirea de acolo. În ce constă? Investitorul, o societate din Elveția, a dat banii; constructorul e francez și acesta este dat în judecată de către investitorul elvețian că nu a predat lucrarea la termen. Până la 30 aprilie urmează să dea la cheie lucrarea. Dar ungurii din Odorhei nu-l lasă pe constructor să facă racordarea la utilități. Deci, clădirea există, măicuțele sunt înăuntru, dar degeaba, că nu s-a făcut racordarea la utilități. În aceste condiții, cum mai suntem noi un stat în care există autoritate, cum mai suntem un stat în stare să tratăm cu străinii? Avocații aceștia mi-au spus așa: „Dacă noi o să facem gălăgie pe plan internațional, vă desființăm. […] România nu mai apare ca stat de drept pentru că un stat în care Guvernul nu e în stare să facă ordine, acela nu mai e un stat de drept".

Revin acum la problema națională. Trebuie să avem fixate și aici niște repere și să nu vorbim așa cum ne vine nouă din sentiment. Politica înseamnă arta de a fi raționali și interesele noastre sunt acestea: nu putem să ne dezicem de linia noastră tradițională, dar trebuie să o spunem la modul contemporan și nu putem lăsa din mână problema națională. Noi pierdem exact leagănul nostru politic, adică Ardealul.

[…]

7. Strategia PNȚCD privind mișcările sindicale

Dl Remus Opriș: O altă problemă este cum abordăm această efervescență a mișcărilor sindicale. E clar pentru toată lumea că aceste mișcări au

[46] Valeriu Tabără - președintele Partidului Unității Naționale Române (PUNR), deputat de Timiș.

scopuri politice. Totuși, sindicatele merg înainte pe termenele fixate pentru organizarea unor pichetări ale prefecturilor, probabil pentru mitinguri, se vorbește chiar de o serie de declanșări ale conflictelor de muncă în diverse unități, care să stea la bază procedurii de declanșare a grevei generale.

În acestă situație, bine ar fi să începem două tipuri de acțiune: mai întâi ceea ce noi am constituit aici - un nucleu de colegi care să se ocupe de dialogul sindical. Bine ar fi să declarăm că domnii Mircea Ciumara, Ulm Spineanu, Sorin Lepșa și doamna Norica Nicolai, începând de luni discută cu liderii confederațiilor sindicale în vederea găsirii unor soluții pentru detensionarea crizei. Concomitent, să se înceapă același lucru la nivelul fiecărei organizații județene a PNȚCD, antrenându-se, pe lângă președintele organizației noastre, prefectul, ori subprefectul și obligatoriu și parlamentarii. Ce am putea obține în acest sens? Dacă sindicatele nu renunță la nivel de vârf la acest plan al lor, măcar printr-o serie de acțiuni PNȚCD câștigă în imagine în teritoriu și, pe de altă parte, îi dezamorsăm pe cei pe care ei îi vor monta împotriva noastră. Cu alte cuvinte, declarațiile liderilor sindicali de la vârf să rămână fără acoperire în teritoriu.

De asemenea, ar fi bine să facem publică această intenție și noi chiar să scriem organizațiilor județene ca acum, la sfârșit de săptămână, parlamentarii, fiind acasă, să-și dedice două-trei ore unor discuții în sediul partidului nostru. Dacă dumneavoastră acceptați să semnați o adresă cu acest conținut, putem să o trimitem prin fax și o vor găsi parlamentarii când ajung acasă. Repet, este o acțiune de imagine. Noi putem cere ca fiecare să vină cu o informare de o pagină-două în urma dialogurilor cu sindicatele din teritoriu, care va folosi conducerii partidului săptămâna viitoare la dialogul cu liderii confederațiilor.

Dl Mircea Ciumara: În primul rând, liderii sindicali de la centru și cei locali sunt două categorii diferite. Ne putem folosi de cei de pe plan local ca argument în discuțiile cu cei de la nivel central.

Trebuie să constat că acest colectiv care s-a format aici este superb, dar nu funcționează. De ce? Noi nu ne-am întâlnit toți patru niciodată. Atunci, să facem o diviziune a muncii. Suntem trei vicepreședinți în această comisie, nu poți să spui că unul este șef, altul nu e șef. Hai să ne împărțim sarcinile. De exemplu, să ia domnul Sorin Lepșa construcția de mașini, probabil eu aș vrea să iau metalurgia și mineritul. Din păcate, la Guvern, de această activitate se ocupă două persoane - Mircea Streiber și Marcel Macarovschi -, care habar nu au pe ce lume trăiesc. Mie mi se pare normal să găsim o formulă de comunicare cu Guvernul și, pe undeva, să ajutăm Guvernul.

Dl Gabriel Țepelea: O altă acțiune care se profilează la orizont este greva universitarilor, care peste programată pe 19 martie.

Dl Mircea Ciumara: Domnul Virgil Petrescu să se ocupă de ei, pentru că eu nu-i cunosc.

Dl Gabriel Țepelea: Îl întreb pe domnul Petrescu dacă știe ceva despre acest domn Bobulescu, pe de o parte lider sindical și, pe de altă parte, propus pentru nu știu ce post.

Dl Virgil Petrescu: Domnul Răzvan Bobulescu este conferențiar universitar la „Politehnica" din București și este președintele sindicatului Alma Mater, care face parte din Cartel Alfa. Noi avem relații absolut normale și ne informăm destul de des. În ultima săptămână nu am mai vorbit cu el, dar îl sun în seara asta și îl întreb cum este cu greva. Dar știu sigur ce va spune: „Acolo arde, dincoace nu se mai potrivește, dincolo nu avem bani pentru învățământ" - și atunci acestea sunt problemele. Ca lider sindical, sigur că trebuie să iasă și să spună câte ceva.

Dl Gabriel Țepelea: Eu l-am auzit pe post spunând că în 19 martie vor face grevă.

Dl Virgil Petrescu: Și cum vor face greva? Nu vor ține ore în ziua respectivă!

Dl Gabriel Țepelea: Care este obiectivul? Putem antama o discuție cu ei?

Dl Virgil Petrescu: În seara asta voi avea informația. Mai avem Federația Sindicatelor Libere din Învățământ (FSLI), cu domnul Aurel Cornea în frunte, care trebuie să iasă să mai spună câte ceva în momentul în care lucrurile sunt grave.

Dl Mircea Ciumara: Mai am eu ceva de spus. Deci, în problema sindicatelor, doi sunt capii grevei generale. Nu-i voi spune aici, însă trebuie angajate discuții, pentru a ști precis ce vrea președintele partidului și ce vrea prim-ministrul.

Dl Ioan Manea: Referitor la sindicate. Într-adevăr, ideea cu întâlnirea cu sindicatele la prefecturi este foarte bună. Se poate discuta cu cei de acolo, luată măcar o informare, dar poate propuse și unele soluții. Eu am avut ocazia să discut cu sindicatele și întotdeauna situația a fost foarte favorabilă.

Privitor la celelalte aspecte, cred că de aceea există SRI și noi avem destule relații pentru ca în materie și de sindicate, și de manevre financiar-bancare, să cerem niște informații de acolo.

[...]

ȘEDINȚA BIROULUI DE CONDUCERE, COORDONARE ȘI CONTROL AL PNȚCD

(31 martie 1999)

Teme dezbătute:

1. Primirea la BCCC a delegației Organizației PNȚCD-Bistrița-Năsăud
2. **Problema intrării României în NATO și în Uniunea Europeană**
3. **Pachetul de legi propus pentru asumarea răspunderii Guvernului și despre pregătirea reuniunii de la Cotroceni**
4. Validarea alegerilor pentru Biroul TUNȚ-CD și a Regulamentului de funcționare a TUNȚ-CD
5. Delegări din partea Secretariatului General pentru analizarea problemelor apărute la organizațiile PNȚCD Arad, Suceava, Botoșani, Teleorman și Alba
6. **Relațiile PNȚCD cu Alianța Civică și cu Partidul Național Liberal; reluarea ședințelor Convenției Democrate**

Au participat la discuții:

Membri ai BCCC:

Ion Diaconescu, Gabriel Țepelea, Niculae Ionescu-Galbeni, Mircea Ciumara, Remus Opriș, Victor Ciorbea

Membri supleanți ai BCCC:

Constantin Dudu Ionescu, Vlad Roșca, Ioan Avram Mureșan

Secretari generali adjuncți:

Virgil Petrescu (secretar general interimar), Mihai Grigoriu, Tănase Barde

Invitați:

Alexandru Herlea (ministrul delegat pe lângă prim-ministru pentru Integrare Europeană), Ioan Manea (președintele Senatului PNȚCD), Alexandru Badea (vicelider al Grupului parlamentar PNȚCD-civic-ecologist din Camera Deputaților), Aureliu Emil Săndulescu (deputat de Bistrița-Năsăud), Teodor Câmpean (senator de Bistrița-Năsăud)

STENOGRAMA ȘEDINȚEI

(extrase)

[…]

2. Problema intrării României în NATO și în Uniunea Europeană

Dl Ion Diaconescu: În legătură cu deplasarea mea în Germania, vă informez că din punctul de vedere al acestei țări intrarea de noi state în Uniunea Europeană se va face în două valuri: în anul 2002 și apoi în anul 2006. În primul val vor intra țările baltice (probabil și Slovacia), ca o compensație pentru faptul că nu vor putea fi primite în NATO și ar fi în interesul Europei să le scoată de sub influența rusă.

În ceea ce privește România, dacă noi vom face eforturi de redresare a situației economice, s-ar putea să intrăm în UE în al doilea val. Eu am început cu o serie de argumente de susținere a țării noastre.

Ministrul german mi-a spus: „Domnule, nu vă enervați. Dacă v-aș spune că azi dacă am face un referendum în Germania, 95% din germani nu ar fi de acord cu intrarea României în UE, căci nu vă bucurați de credibilitate. Dar dumneavoastră și bulgarii aveți mari șanse să intrați în NATO, având în vedere situația din Iugoslavia. Germania va pleda la Washington pentru această idee, pentru că Iugoslavia e în miezul Europei. Există un curent favorabil, iar dumneavoastră nu vi se cer criterii economice la NATO. Dacă noi v-am integra rapid în Uniunea Europeană, nu ați putea face față cerințelor".

Este un mare adevăr că nu putem face față. Eu i-am reproșat: „Ne aveți în vedere în NATO, unde chiar dumneavoastră ați afirmat că americanii au cuvântul decisiv". La care mi-a răspuns că nu este chiar așa. Iar în ceea ce privește investițiile, ei sunt dispuși să vină la noi, dar vor lucruri politice clare, fiindcă noi nu am creat niște instituții unde ei să vină și să știe la ce poartă să bată, la noi fiind cam haos în această privință.

Alexandru Herlea: În legătură cu poziția germană față de integrarea europeană a României, dați-mi voie să spun că informațiile mele sunt în sensul că nu se dau termene.

Diferența între cele două grupuri de țări este din ce în ce mai diluată. Începând cu anul 2000, România va beneficia de o asistență financiară de peste 1% din PIB, ceea ce înseamnă 5% din buget. Uniunea Europeană nu dă acești bani dacă integrarea României nu ar fi luată în considerare cu toată seriozitatea. […]

3. Pachetul de legi propus pentru asumarea răspunderii Guvernului și despre pregătirea reuniunii de la Cotroceni

Dl Ion Diaconescu: Referitor la asumarea răspunderii guvernamentale, am vorbit cu premierul Radu Vasile, care este la spital. Prima mea întrebare a fost de ce au introdus șase legi în pachet? El a fost de acord să rămână numai patru, să le elimine pe cele referitoare la Curtea de Conturi și la Codul comercial.

Dl Remus Opriș: Înainte de a pleca în Germania mi-ați lăsat un exemplar. L-am lăsat la ședința grupurilor reunite domnului Ulm Spineanu, astfel încât dânsul să-l dea și altor colegi din Senat, cu rugămintea ca până la 1 aprilie să culeagă eventuale amendamente și să le analizeze. Același lucru am făcut și pentru Camera Deputaților, dându-i un alt exemplar domnului Mircea Ciumara.

Dl Ion Diaconescu: Noi așa ne-am angajat față de liderii coaliției, ca până la 1 aprilie să fim pregătiți, dar acum nu mai e posibil. Oricum, până la începutul săptămânii viitoare să dăm observațiile noastre. Era programat ca mâine după-amiază să aibă loc o întâlnire a liderilor coaliției la Cotroceni.

Dl Mircea Ciumara: Este inadmisibil ca la întâlnirea cu toate partidele parlamentare domnul Valeriu Stoica, în calitate de prim-ministru interimar, să prezinte și analiza trecutului, și programul Guvernului.

Dl Ion Diaconescu: Este deja o discuție pe această temă, dar nu ai ce face când sunt niște termene cu Banca Mondială. În materialul care va fi prezentat este scris prim-ministru Radu Vasile, dar semnează altcineva pentru Radu Vasile.

Vineri, 2 aprilie, la ora 12, era prevăzută întrevederea pe care o ceruse Ion Iliescu.

Dl Mircea Ciumara: Ion Iliescu nu mai cere această întâlnire, el nu vrea discuții în lipsa lui Radu Vasile. Am vorbit personal cu Iliescu.

Dl Ion Diaconescu: Întrevederea de la Cotroceni era într-adevăr programată pentru vineri, la ora 12, dar Petre Roman mi-a telefonat că el nu s-a pregătit pentru vineri, vrea un program temeinic și să amânăm întâlnirea pentru luni după-amiază. În acest sens, m-a rugat să vorbesc eu cu președintele Emil Constantinescu. Domnul Constantinescu s-a supărat, pentru că dânsul l-a rugat pe Mugur Isărescu să-și amâne plecarea la Londra, tocmai ca să fie prezent aici, și mi-a spus că știe de ce Petre Roman vrea să amâne ședința pentru luni: până sâmbătă, 3 aprilie, este prim-ministru interimar Valeriu Stoica (PNL), iar după aceea va fi prim-ministru interimar Victor Babiuc (PD). De aceea vrea să o mute luni, 5 aprilie.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Din cele patru legi care ar rămâne să fie adoptate la pachet prin asumarea răspunderii Guvernului, cea mai impor-

tantă este Legea de revizuire a Legii privatizării, care modifică fundamental vechea lege. Lucrul este de o importanță excepțională pentru viitorul României. Nu poate fi tratată superficial. Niciunul din experții noștri, din economiștii noștri, din finanțiștii noștri nu și-a spus un punct de vedere. Să nu ne grăbim să o expediem așa repede și gata să o trecem prin asumarea răspunderii guvernamentale. Propunerea mea este ca specialiștii noștri - domnii Ulm Spineanu, Mircea Ciumara, Ioan Avram Mureșan, Sorin Dimitriu, Radu Sârbu, Vali Ionescu -, care au unele puncte de vedere, indiferent dacă ele sunt contradictorii, trebuie să se întâlnească, să ajungă la un punct de vedere comun, care să reprezinte totodată și punctul de vedere al partidului. Altfel, nu numai că ne facem de râs, dar compromitem viitorul economic al acestei țări. Nu putem să tratăm această chestiune cu superficialitate. Lucrurile sunt de mare importanță, consecințele sunt de mare gravitate. Amânăm o săptămână-două, cât e nevoie, ca să venim cu o soluție. Partidul nostru trebuie să-și spună un punct de vedere. Partidul are personalitatea lui și trebuie să și-o impună la un moment dat.

Dl Ion Diaconescu: Cu vreo două luni înainte, a venit o delegație de la Banca Mondială (BM). Delegația era condusă de un vicepreședinte și el mi-a spus că e nevoie de modificarea acestei legi. Principala modificare solicitată era ca să se aleagă o serie de mari bănci de investiții, cărora să li se dea sarcina privatizării. Eu l-am întrebat care mai este rolul Guvernului român, al FPS, adică noi ce mai facem? A răspuns că până la urmă tot Guvernul va semna, dar toată partea tehnică a privatizării să fie făcută de acele bănci. El mi-a atras atenția că această lege trebuie să treacă prin Parlament cu mare viteză, că în niciun caz BM nu va semna acordul cu România până când nu va fi votată această nouă lege a privatizării - și mi-a spus asta pe un ton aproape ultimativ. Atunci am vorbit la Guvern, dar acum am constatat că această lege a privatizării este de fapt făcută la sugestia, cu recomandările și cu punctul de vedere al delegaților BM.

Deci, să nu vă mai ambalați la multe modificări, pentru că ei nu le mai acceptă. În privința urgenței, este interesul nostru. Era vorba ca în 15 aprilie Guvernul să-și asume răspunderea, pentru ca să mai apuce în cursul lunii aprilie să vină FMI și să încheie toate acordurile. Eu îl înțeleg pe domnul Galbeni, așa este, dar în realitate suntem cam înghesuiți.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Nu vă supărați, lucrurile sunt mult mai complicate. Noi avem înscris în principiile acestui partid patriotismul luminat. Aceasta înseamnă că pe noi ne preocupă în primul rând viitorul acestei țări și rezolvarea problemelor economice, sociale, politice din perspectivă românească, nu din perspectiva holdingului bancar Goldman Sachs.

Dacă suntem în situația în care noi trebuie să capitulăm total în fața FMI, a BM, a tuturor „Goldmanilor" ș.a.m.d., atunci să ștergem din Statutul partidului nostru acest principiu. Și atunci suntem pentru internaționalis-

mul economic sionist mondial al Wall-Street-ului, și am terminat cu patriotismul. Nu se poate, sunt lucruri prea grave, prea importante, ca să nu le mai abordăm din perspectiva viitorului acestei țări.

Dl Mihai Grigoriu: Eu nu văd cum poate să ceară BM sau să aibă preferință în ideea de a împărți funcția de privatizare a FPS, care este în realitate ultima structură țărănistă, cu ministerele PD-ului. Unul din aspectele principale din acest proiect de modificare a legii privatizării este acela că se numește ca instituție implicată în privatizare atât FPS, cât și ministerele, pentru ca miniștrii Băsescu și Berceanu să-și poată face afacerile prin privatizarea regiilor transformate în companii naționale. Eu refuz să cred că, indiferent de finanța mondială din Wall-Street, ei se vor preocupa cu cine să facă vânzarea. În rest, în privința procedurilor: 1) „Ciolanul" să se dea la PD și 2) Să vindem bănci în rate. Legea de privatizare a băncilor nu are prevăzută această posibilitate.

Dl Gabriel Țepelea: La ședința de grup de data trecută noi am împărțit problemele în două: propunerile PDSR și pachetul prioritar de legi. Am considerat propunerile venite dinspre PDSR ca simple enunțuri, dar ne-am angajat să fim pregătiți cu un răspuns când ne va chema președintele Emil Constantinescu. Termenul pentru acest răspuns era 1 aprilie.

În același cadru, noi am prezentat un grup de legi. Dacă vreți le reluăm și să vedem cine dintre noi se angajează să le analizeze, dar se și simte în stare sau este abilitat să prezinte puncte de vedere. Eu îmi permit să le enumăr:

- Modificarea și completarea OUG nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale;
- Modificarea Legii nr. 51/1997 privind operațiile de leasing și societățile de leasing;
- Modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale.

De aceste trei proiecte de lege se vor ocupa domnii Mircea Ciumara, Ulm Spineanu, Ioan Avram Mureșan și Sorin Dimitriu.

Acum, continui:

- Modificarea și completarea Legii nr. 94/1992 privind Curtea de Conturi;
- Legea pentru modificarea și completarea unor dispoziții privind Codul comercial.

Prietenii noștri care vor analiza aceste ultime două legi sunt domnii Ulm Spineanu, Ioan Avram Mureșan, Sorin Dimitriu, Barbu Pițigoi, Mihai Grigoriu și Tănase Barde.

Dl Remus Opriș: Eu voi aborda trei probleme pe care le văd foarte strâns legate una de cealaltă.

Mai întâi ar fi această Lege a angajării răspunderii Guvernului. Este clar că nu are cum să treacă fără ca PNȚCD să aibă un punct de vedere consistent, pentru că este o lege cu foarte mari implicații politice și pe termen lung. Actualul Guvern nu-și va mai putea permite, dacă modifică acum Legea privatizării, să o mai modifice încă o dată. Aceasta este legea pe care o va moșteni probabil viitorul Guvern după anul 2000. Este bine că Guvernul s-a consultat cu sindicatele, cu patronatul și cu Banca Mondială când a făcut această lege pentru angajarea răspunderii. Bine ar fi fost dacă se consulta și cu partidele, sau cel puțin și cu PNȚCD. Bănuiesc că poate cu alte partide s-o fi consultat. De aceea, cred că în acest timp care ne-a mai rămas poate reușim să recuperăm teren și să emitem un punct de vedere și poate și o serie de amendamente. Și opoziția este interesată de conținutul legii.

Discuția această mai largă de la Cotroceni, care va reuni nu numai liderii partidelor politice ale puterii, ale opoziției, cât și mass-media, și formațiunile sindicale, și patronatul - va fi ca un simpozion național. Este locul la care și PNȚCD trebuie să aibă un punct de vedere față de actuala situație și, eventual, o schiță de program de ordin economic, dar și de protecție socială, care să fie predominante în acest program. Nu putem să mergem nepregătiți.

Îl admir pe Petre Roman că a spus că nu poate să meargă la Cotroceni acum, pentru că nu e pregătit. Dar este pregătit PNȚCD ca vineri să vină cu o analiză a crizei economice în care este țara și să prezinte niște soluții? Sau va fi pregătit marți să facă o astfel de prestație? Eu mă îndoiesc.

Pentru această reuniune, liberalii, lăsând la distanță ceea ce va spune Guvernul, au afirmat că pe ei îi interesează să promoveze în ochii opiniei publice programul „Ordinea și cetățeanul". Și textul care va fi recitat acolo de PNL va oglindi trei-patru elemente, care se vor potrivi cu ceea ce va spune Guvernul. Cert este că PNL aleargă acum pe acest culoar. PD își pregătește și el ceva. Oare ce își pregătește PNȚCD?

Această reuniune de la Cotroceni, ca și angajarea răspunderii Guvernului, este bine să le ducem ceva mai târziu, astfel ca prim-ministrul Radu Vasile să poată fi prezent, să fie el cel care patronează aceste proceduri, ca șef al Guvernului. Dacă asta nu se va putea și vom fi presați să le facem mai devreme decât data la care Radu Vasile să poată să facă acest lucru, este bine ca ministrul delegat cu prezentarea să fie un țărănist. Avem acest drept ca să recuperăm o pierdere care a existat încă de la configurarea actualului Guvern și care nu a fost neapărat evidentă, și anume absența unui ministru de stat PNȚCD. Radu Vasile oricând poate printr-o decizie a sa să „nască" încă un ministru de stat, pentru ca, eventual, pentru când nu va fi de față când se angajează răspunderea, când se prezintă la Cotroceni cu un pro-

gram în fața lui Iliescu și a celorlalți, această prezență să fie prin PNȚCD în numele Guvernului. Altfel este o delegitimare a partidului nostru de proiecția de vârf pe care a avut-o și pe care trebuie să și-o păstreze la nivelul Executivului. Mandatul pe care l-a primit Valeriu Stoica este limitat, face referire la administrarea strictă a problemelor de Guvern și nu la angajarea răspunderii Guvernului.

Dl Ion Diaconescu: În ceea ce privește asumarea răspunderii guvernamentale în privința Legii privatizării, noi trebuie să răspundem numai cât să-i aducem criticile de rigoare. Eu v-am spus istoricul, nu înseamnă că mi-am însușit punctul lor de vedere. După cât știu eu despre această lege, ni s-a atras atenția în ședința liderilor că nu trebuie să ne ambalăm prea tare asupra ei, pentru că deja este un acord făcut cu FMI asupra acestui proiect.

Dl Mircea Ciumara: Domnule președinte, Legea o analizăm pe 15 aprilie. Întâlnirea va fi vineri, 2 aprilie. Prioritară este întâlnirea de la Cotroceni. Cine vorbește în numele Guvernului: PNL sau PNȚCD? Asta este problema acum.

Dl Ion Diaconescu: La întâlnirea de la Cotroceni, amânată pentru luni, 5 aprilie, Radu Vasile nu poate fi prezent.

Dl Mircea Ciumara: Domnule președinte, îl drogăm pe Radu Vasile, doarme acolo în sală, dar să fie Radu Vasile, nu Valeriu Stoica. Este vorba de prestigiul partidului nostru!

Dl Ion Diaconescu: Părerea mea este că v-ați înscris prea mulți în acea comisie. Ar trebui să fie formată din vreo trei persoane, care să primească diversele amendamente și să redacteze un text.

Dl Mircea Ciumara: Să ne punem de acord: este Ulm Spineanu de la Senat și eu de la Camera Deputaților. Vin amendamentele, prezentăm la fiecare articol observațiile care sunt. Dacă unul din Guvern are obiecții, discută cu autorul amendamentului.

Dl Ion Diaconescu: Trebuie o a doua comisie, care să facă un program.

Dl Mircea Ciumara: Dacă este nevoie, stăm și noaptea și facem. Dar problema este că la Cotroceni, când se întâlnesc toate partidele parlamentare, cine reprezintă Guvernul: un țărănist sau un liberal? Să așteptăm până când Radu Vasile poate sta la ședință.

Dl Ion Diaconescu: Dacă întâlnirea de la Cotroceni va fi până sâmbătă, legea este pe numele lui Radu Vasile, dar cel care prezintă va fi Valeriu Stoica. Dacă întâlnirea va fi luni, Legea va fi tot pe numele lui Radu Vasile, dar va prezenta Victor Babiuc. Dar gândiți-vă că Guvernul are un program pentru tratativele cu FMI. Data de 15 aprilie este termenul la care legile trebuie puse la punct.

Dl Remus Opriș: Să vină de luni un ministru de stat țărănist. Se poate face treaba asta? Se poate „naște” un ministru de stat țărănist? Avem de

unde alege. Este o diferență între un Guvern condus de Radu Vasile, care a delegat unele competențe unui ministru de stat, și un Guvern condus de un prim-ministru interimar. Un Guvern cu un prim-ministru interimar este un Guvern interimar. Un Guvern interimar nu poate să facă proiecte de legi și nu poate să emită ordonanțe. Deci, dacă acceptăm ideea prim-ministrului interimar, acel Guvern nu poate face decât hotărâri de Guvern cu caracter administrativ. Și cu asta, basta! Nu mai apare nimeni care să susțină legi în Parlamentul României, nu mai răspunde nimeni la interpelări, chiar dacă miniștrii au depus jurământul. S-a întâmplat acest lucru cu Guvernul interimar Dejeu, deși noi aveam angajată răspunderea, tot Guvernul capătă eticheta de interimar pe care o poartă prim-ministrul. Deci, soluția cu un prim-ministru interimar este cea mai proastă. Este mai bună delegarea competențelor către un ministru țărănist, care nu poate fi decât ministru de stat. Așa cere încă Legea nr. 37/1990 pentru organizarea și funcționarea Guvernului.

Dl Victor Ciorbea: Pentru nominalizarea unui ministru de stat trebuie decret.

Dl Remus Opriș: PNȚCD și-a propus să emită un punct de vedere oficial. Putem spune președintelui Constantinescu că azi BCCC a propus „naș-terea" ministrului de stat? Repet, este foarte periculos să ne lansăm pe un interimat.

Dl Ion Diaconescu: Președintele Constantinescu a spus că nu mai poate amâna întâlnirea, că se face de râs.

Dl Remus Opriș: Nu se face el de râs, cerem noi acest lucru.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: La Cotroceni va fi o întâlnire cu 60 de participanți - partide, sindicate, oameni de afaceri. Aceasta este o întâlnire numai ca să se arate că președintele țării s-a implicat în problemele esențiale, își manifestă disponibilitatea ș.a.m.d. Întâlnirea este pur formală și nu va rezolva absolut nimic. Consider că nu acesta este obiectivul nostru. Trebuie să precizăm punctul nostru de vedere și, pe baza lui, punctul de vedere al coaliției, eventual și al altor partide, ca să treacă această lege prin angajare guvernamentală. Acest lucru este important, nu spectacolul pentru domnul președinte Constantinescu.

Dl Ion Diaconescu: Legea cu asumarea răspunderii guvernamentale este cerută de FMI, dar cercurile politice de la Cotroceni au produs agitație ca să lanseze un program al clasei politice pentru ieșirea din impas.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Nu păcălim pe nimeni.

Dl Ion Diaconescu: Eu spun ce agită ei.

Dl Ioan Manea: Eu vreau să-l contrazic pe domnul Ciumara. Eu nu văd așa de mare interes pentru PNȚCD ca să prezinte el această Legea a privati-

zării, așa cum este sau așa cum va fi modificată. Eu spun că e mai bine să o prezinte alții. Eu aș da un exemplu de la Maniu, întotdeauna când a fost de trecut o Lege care nu i-a convenit lui, a lăsat prim-ministru pe altcineva - pe Vaida-Voevod sau pe Ion Mihalache. [...]

Dl Remus Opriș: Cu privire la ministrul de stat, nu creăm un post, ci o poziție care este normal să fie creată, având în vedere că un țărănist nu-și mai poate exercita rolul de șef al Guvernului.

Dl Mircea Ciumara: Dacă în relațiile cu toate partidele parlamentare un liberal sau un pedist prezintă poziția Guvernului, noi ne putem retrage de la guvernare. Noi putem fi de acord să prezinte poziția Guvernului fie Valeriu Stoica, fie Victor Babiuc, dar noi ne retragem de la guvernare!

Dl Constantin Dudu Ionescu: După părerea mea sunt mai multe chestiuni în discuție. Prima este întâlnirea de vineri, care nu este așa de importantă, având în vedere caracterul de seminar. Cred că ar trebui să trimitem și băieți de la TUNȚ-CD, care să participe la acel seminar, având în vedere caracterul său informal.

În al doilea rând, în chestiunea prezentării în Parlament a poziției Guvernului, vă reamintesc că actualul Guvern are un precedent. În momentul în care s-a pus o problemă politică majoră și prim-ministrul nu era în țară, ministrul de stat Babiuc a prezentat-o în fața Parlamentului. Era chestiunea Kosovo. Eu nu cred că putem să luăm o hotărâre fără să ne uităm la avantaje și la dezavantaje. În ceea ce privește legea, fără să fiu specialist, unele din prevederile proiectului de Lege sunt deja puse în aplicare. De exemplu, s-a luat hotărârea săptămâna trecută ca Bancpost, care este cea mai sănătoasă bancă, să fie vândută în rate. Vă mărturisesc că am o altă viziune, poate mai puțin înfierbântată.

În al doilea rând, sunt de acord cu ceea ce spune domnul Manea că pe Legea aceasta oricum va scrie PNȚCD, chiar dacă nu va fi prezentată de PNȚCD.

Dl Alexandru Herlea: Cred că și Legea privatizării trebuie văzută într-un cadru foarte larg al relațiilor noastre cu celelalte partide din coaliție. Din nefericire, constatăm încă o dată că suntem depășiți și atribuțiile noastre sunt din ce în ce mai diminuate. Dacă partidul și-ar fi luat în serios rolul lui de partid-lider în coaliție, trebuia ca aceste negocieri să se desfășoare sub conducerea unui țărănist, ceea ce nu a fost cazul.

Mai mult decât atât, un lucru care mă privește în mod direct, domnul Băsescu nu este numai responsabil cu negocierile cu BM, ci este propulsat și responsabil cu coordonarea diferitelor tipuri de finanțări, ceea ce în mod practic se traduce prin faptul că mare parte din asistența PHARE, a cărei programare era asigurată de Departamentul pentru Integrare Europeană, se găsește actualmente dată domnului Băsescu. În mod clar, Departamentul pentru Integrare Europeană, o instituție care face parte din Cabinet și pe

care am onoarea să o conduc se găsește practic eliminată și trecută sub tutela unui pedist. […]

Dl Ion Diaconescu: Să tragem niște concluzii, deși părerile sunt împărțite și rezolvarea problemelor nu depinde numai de noi:

- S-a stabilit ca o comisie, în câteva zile, până luni, 5 aprilie, să transmită concluziile sale la Legea privatizării, pentru care se cere angajarea răspunderii guvernamentale.
- În ceea ce privește programul anticriză al Guvernului, noi am putea enumera un program sintetic de una-două pagini, așa cum vedem noi, ce măsuri ar mai trebui adoptate în această guvernare.

Eu îi voi spune domnului președinte Constantinescu: „Dacă vreți ca această reuniune să fie un fel de seminar, puteți să-l faceți oricând, venim și ne spunem unele păreri". Dar am înțeles că președintele vrea să-i dea o importanță foarte mare, un fel de program comun al întregului for reunit, cu un angajament de care să ne ținem. Și atunci îi transmit domnului Constantinescu această cerere a BCCC că vrem, dacă nu este valid premierul Radu Vasile, ca acest program să fie prezentat la reuniune de un locțiitor țărănist. La fel să se procedeze și la angajarea răspunderii Guvernului pe Legea privatizării în Parlament. Pentru aceasta va trebui să se mărească lista miniștrilor de stat cu încă unul, iar acela să fie cel care să-i țină efectiv locul lui Radu Vasile.

(Domnul Ion Diaconescu îi transmite telefonic aceste concluzii domnului președinte Emil Constantinescu)

Dl Ion Diaconescu: Iată ce am stabilit cu domnul Constantinescu. Noi ne întâlnim mâine să primim acest program anticriză, la care au contribuit Mugur Isărescu și Decebal-Traian Remeș. Lui Iliescu i-l dă sâmbătă. Acest program va fi cu semnătura lui Radu Vasile. Nu știu dacă prim-ministrul va fi prezent sau nu, dar va fi cu semnătura lui. Sunteți de acord?

(BCCC este de acord)

Dl Ion Diaconescu: Vineri va fi o întâlnire numai a coaliției.

[…]

6. Relațiile PNȚCD cu Alianța Civică și cu Partidul Național Liberal; reluarea reluarea ședințelor Convenției Democrate

Dl Ion Diaconescu: Am fost solicitat, și eu am aprobat deja, ca marți, la orele 17, să se reia ședințele Convenției Democrate. Am vorbit și cu cei din Alianța Civică să participe, ca să punem la punct noul protocol. Nu am

putut să le schimb poziția negativă, însă am avut o serie de solicitări din partea altor organizații civice, care ne-au cerut să ne întâlnim. Eu voi merge împreună cu domnul Opriș. Domnule Ciorbea, vrei să participi?

Dl Victor Ciorbea: Nu vreau să vă încurc.

Dl Ion Diaconescu: Nu ne încurci. Intrând într-un climat preelectoral, am aproape zilnic solicitări din partea unor partide - de unele nici nu am auzit -, ca să intre în Convenția Democrată. Ele nu-și dau seama că Legea electorală care va apărea va fi foarte restrictivă pentru alianțe. Noi nu vom putea merge la alegeri cu partide-fantomă, care să ducă pragul electoral la 20%.

La această ședință a Convenției Democrate vreau să reluăm activitatea de pe poziția pe care am spus-o și în cadrul reuniunii Comitetului de Conducere: noi nu putem să acceptăm exigențelor Alianței Civice, adică să nu luăm nicio hotărâre de partid, de Guvern, de Parlament, fără să o trecem în prealabil prin furcile caudine ale aprobării formațiunilor civice. Acest lucru nu este posibil, dar din când în când putem să ne adunăm, să purtăm discuții, să dezbatem probleme și, eventual, să facem ulterior o rectificare a hotărârilor.

În ceea ce privește condițiile politice, care au fost punctul nevralgic, partidul nostru este de acord ca toate deciziile de orice natură privind principii, programe, tactică ș.a.m.d. să se ia în forul mare al Convenției, la care participă cu vot egal toată lumea. Dar acele prerogative ale partidului de a-și numi lista de deputați, de miniștri, de prefecți, trebuie să rămână. Niciun partid nu poate să accepte ca oamenii lui să fie puși pe posturi de nu știu cine. Fiecare partid, în funcție de grila care se va face înainte de alegeri în urma câtorva sondaje, își va numi candidații.

Sunt de acord să ne supunem candidații cenzurii unei comisii a CDR, care poate să spună: „Pe Ionescu nu-l nominalizați!" Și noi, dacă ne dăm seama că au dreptate, numim un altul. Mai mult, dacă formațiunile civice au de propus din afara partidelor un număr de deputați, de miniștri, niciodată noi nu am refuzat. Într-o ședință s-a acceptat acest punct de vedere. La ședința următoare, Ticu Dumitrescu a întrebat cine va avea dreptate, dacă punctul de vedere al partidului respectiv diferă de cel al comisiei? El cerea să stipulăm în protocol că hotărârea decisivă este a Comitetului Convenției Democrate lărgite. Dar și partidul și Convenția analizează caz cu caz. Dacă acel Ionescu este pentru mine mai puțin important și dacă risc să mă cert cu toată lumea, renunț eu la el. Dar și ei se vor gândi bine dacă este cazul să strice Convenția pentru unul din candidați. Cu alte cuvinte, toți avem limite din cauza interesului electoral. Această metodă a funcționat perfect în trecut. Deci, în ședința care va avea loc marți, vreau să propun să ne reluăm activitatea, să facem măcar ședințe la două săptămâni. [...]

Dl Mihai Grigoriu: La unele filiale din teritoriu ale Convenției Democrate, liberalii au spus că merg separat la alegerile locale. S-au arătat foarte generoși,

spunând că putem să mergem noi pe CDR, dar ei, liberalii, merg separat! Cred că este cazul ca în Convenția Democrată să se discute și această problemă.

Dl Ion Diaconescu: Am discutat-o mai demult și am ajuns la concluzia să-i lăsăm pe liberali să candideze în formula lor, iar noi să mergem pe CDR. Așa am considerat atunci. Nu e bine așa?

Dl Mihai Grigoriu: Această idee ar trebui să aibă ca urmare faptul că nici la alegerile parlamentare nu mai mergem împreună cu PNL. Liberalilor care vor să rămână în CDR ar trebui să le asigurăm, ca și în 1992, când nu au intrat în Parlament, posibilități să se restructureze.

Dl Ion Diaconescu: Noi, ca să jucăm cartea Convenției Democrate, trebuie mai întâi să o reînviem. Apoi vom lua hotărârile de rigoare.

Dl Remus Opriș: Aș reveni la problema care a rămas nefinalizată. Eu cred că ar trebui să ne decidem foarte clar ce avem de făcut. Dacă liberalii ne vor abandona la alegerile locale mergând pe liste proprii - și tendința aceasta este de a-și verifica forța politică în alegeri - eu mă întreb de ce trebuie noi să folosim Convenția și să nu mergem pe semnul nostru electoral, pentru a obține și noi o validare efectivă și o reidentificare a partidului în raport cu electoratul. Ce câștigăm dacă vom rămâne fără liberali la alegerile locale, numai cu masa asta de la societatea civilă și cu partidele mici, care ne vor costa numai locuri pe listă, fără să avem practic niciun sprijin? Noi ducem în spate această imagine a Convenției pe care trebuie să o reanimăm, dar părerea mea este că ar trebui să reanimăm propriul partid. Este un efort foarte mare să ne redresăm imaginea și, pe deasupra, să ducem și o povară de imagine a Convenției Democrate, de care liberalii doresc să se debaraseze.

După ce vor da acest examen în fața propriului electorat, liberalii, mergând cu „săgeata", se vor putea după aceea lansa ușor în sondaje de opinie și demonstra cine sunt ei, pe când PNȚCD, folosind sigla CDR, își estompează ponderea în fața electoratului. Atunci, liberalii ne vor spune: „Ne pare rău, dar dacă vreți liste comune cu noi, voi sunteți pe plan secund, pentru că noi avem mai multă pondere electorală".

Dacă liberalii pleacă din Convenția Democrată la alegerile locale, ce garanție avem noi că nu vor prefera o alianță liberală mai largă cu Uniunea Forțelor de Dreapta, condusă de Varujan Vosganian, și poate chiar cu Partidul Național Român al lui Viorel Cataramă, în care se investesc foarte mulți bani și se definesc ca formațiuni de dreapta?

Dl Ion Diaconescu: Liberalii au această gândire că dacă prin sondaje vor scoate niște rezultate favorabile, atunci să se așeze pe cai mari, spunând că nu le convin fel de fel de partide fantomă care să le ia din procente. Când noi am acceptat protocoalele CDR de acum câteva luni, am mers pe ideea următoare: toate sondajele de opinie arătau cel mai mare procentaj pentru noi, liberalii erau mult în urma noastră pe vremea aceea. [...]

Când s-au făcut sondaje de opinie în 1996, după alegeri, din acel procentaj de 30% obținut de CDR o parte a spus că a votat pentru țărăniști, o altă parte pentru liberali și o parte importantă a votat Convenția în ansamblu. Adică erau oameni care nu ar fi votat pentru un anumit partid, dar acceptau ideea de coaliție. Era o zeste electorală care ne aducea un număr important de voturi de la cei mai puțin implicați politic.

Dl Gabriel Țepelea: Domnul Opriș a pus o problemă peste care nu putem trece, și anume aceea a accentuării importanței și a rolului partidului nostru. În momentul de față constatați că marele ideolog al PNL - Valeriu Stoica - utilizează o terminologie periculoasă. El nu vorbește de „noua ordine", ci vorbește de „ordinea liberală". Ce o fi asta, din moment ce ai candidat pe o listă a unei alianțe și când fiecare partid ar putea să vorbească de o ordine creștin-democrată, de o ordine social-democrată ș.a.m.d.? În orice caz, tendința liberalilor este de a se disocia de CDR. Și dacă ei au tendința de a se despărți de noi, asta îmi amintește de momentul '90-'91, când domnul Lăzărescu[47] ținea un discurs de tipul acesta: „Noi suntem locomotiva, dumneavoastră nu sunteți decât niște vagoane pe care le tragem după noi". Cam în genul acesta se reîncepe acum activitatea liberală.

Revenind la tema noastră, trebuie să mergem pe problematicile noastre și să punem accentul pe întărirea partidului. Eu niciodată nu am crezut în Convenție. Totdeauna pentru mine ea a fost o abstracție, eu nu am fost decât la vreo trei ședințe și mi-am dat seama că e o vorbărie în care nu mă regăsesc. L-am rugat pe Corneliu Coposu să mă dispenseze și l-am rugat pe domnul Ionescu-Galbeni să meargă în locul meu, dar și el s-a dispensat repede de această treabă.

Dl Ion Diaconescu: Convenția nu este o improvizație. S-a pornit încă din ianuarie 1990 o discuție cu liberalii, am refăcut mai întâi alianța veche a lui Iuliu Maniu cu liberalii și social-democrații, am trecut prin mai multe forme, până s-a ajuns la acea Convenție care a fost un succes.

Dl Gabriel Țepelea: Eu vorbesc la timpul prezent.

Dl Ion Diaconescu: La timpul prezent eu nu cred că este o greșeală când toată lumea politică s-a fărâmițat. Sigur că nu poți să-i coagulezi imediat în PNȚCD. Vreau să spun că a avut o rațiune această Convenție Democrată.

Dl Gabriel Țepelea: Noi trebuie să fim o forță încât partidul nostru să dea tonul.

Dl Ion Diaconescu: Propun să ne oprim aici.

---

[47] Dan Amedeo Lăzărescu - unul dintre inițiatorii reînființării Partidului Național Liberal; vicepreședinte al PNL (1990-1997); deputat de București (1990-1992) și senator de Timiș (1996-2000).

ȘEDINȚA BIROULUI DE CONDUCERE, COORDONARE ȘI CONTROL AL PNȚCD

(14 aprilie 1999)

Teme dezbătute:

1. **Regimul juridic al caselor preluate abuziv de stat și retrocedarea terenurilor agricole și forestiere**
2. **Situația demnitarilor PNȚCD, membri în Consiliile de administrație și în Adunările generale ale acționarilor, precum și în Comisiile de cenzori ale unitățile economice cu capital de stat**
3. Acțiuni în vederea finalizării noului proiect de Statut al partidului
4. Organizarea și funcționarea Departamentului de resurse umane
5. Organizarea și funcționarea Departamentului de relații externe
6. Organizarea unei întâlniri cu reprezentanți ai PNȚCD din administrația locală
7. **Despre disciplina parlamentară în cadrul coaliției**
8. **Ministrul Alexandru Herlea solicită sprijin politic**
9. **Problema iugoslavă și relațiile României cu Rusia și NATO**
10. **Despre asumarea răspunderii Guvernului pentru Legea accelerării reformei**
11. Propunerea de excludere din partid a domnilor Șerban Săndulescu (Vâlcea), Matei Boilă și Liviu Gârbea (Cluj) și numirea lui Ioan Vida-Simiti ca președinte interimar la Organizația PNȚCD-Cluj

Au participat la discuții:

Membri ai BCCC:

Ion Diaconescu, Gabriel Țepelea, Niculae Ionescu-Galbeni, Ion Rațiu, Vasile Lupu, Ulm Spineanu, Remus Opriș, Mircea Popa-Zlatna, Sorin Lepșa

Membri supleanți ai BCCC:

Răsvan Dobrescu, Constantin Dudu Ionescu, Ioan Avram Mureșan

Secretari generali adjuncți:

Virgil Petrescu (secretar general interimar), Barbu Pițigoi, Mihai Grigoriu, Laurențiu Dumitrașcu, Tănase Barde

Invitați:

Alexandru Herlea (ministrul delegat pe lângă prim-ministru pentru Integrare Europeană), Ioan Manea (președintele Senatului PNȚCD), Gavril Dejeu (președintele Juriului de onoare și disciplină, președintele Organizației PNȚCD-Sibiu, deputat)

STENOGRAMA ȘEDINȚEI

(extrase)

1. Regimul juridic al caselor preluate abuziv de stat și retrocedarea terenurilor agricole și forestiere

Dl Ion Diaconescu: Să trecem la discutarea primului punct de pe ordinea de zi. În discuțiile mele cu Petre Roman a rezultat că în legătură cu terenurile agricole, dânsul acceptă în principiu prima măsură - să se retrocedeze terenurile agricole care au fost ale particularilor - și, de asemenea, e de acord să se dea fiecăruia atât cât a avut. Nu a avut nimeni mai mult de 50 de hectare. De la IAS-uri s-a făcut împroprietărirea unor persoane cu câte o jumătate de hectar prin Legea nr. 18/1990. Terenurile date prin această lege nu se mai pot lua înapoi și date foștilor proprietari.

Dl Remus Opriș: Eu am solicitat să punem aceste precizări pe ordinea noastră de zi, gândindu-mă că există tendința PDSR și PD de a confisca ideea politică de retrocedare, idee care ne-a aparținut. Bine ar fi ca cei care sunt mandatați de partid - domnii Mihai Grigoriu și Răsvan Dobrescu, pentru case, respectiv domnii Vasile Lupu, Ioan Avram Mureșan și Romică Tomescu, pentru fond funciar, să analizeze acest aspect și să producă un material pe care să-l adoptăm și să-l mediatizăm, ca să se știe care este punctul nostru de vedere și să se știe că noi am avut prioritate.

Petre Roman a exploatat întâlnirea cu domnul președinte Diaconescu și a dat un comunicat. Deoarece PNȚCD nu a spus nimic, s-a înțeles că punctul de vedere al PD este și al PNȚCD. La punctul 4 din comunicatul PD, se spune așa: „În ceea ce privește retrocedarea pădurilor, Partidul Democrat împărtășește întru totul rezultatele studiilor Academiei Române și a Programului Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (volumul «România 2020»), în care se preconizează ca un posibil scenariu de dezastru până în anul 2020 scăparea de sub control a tăierilor odată cu fărâmițarea fondului forestier pe aproape un milion de proprietari forestieri minusculi și săraci, imposibil de supravegheat și sancționat pentru acțiunile lor ilicite față de regimul silvic".

Deci, remarcăm faptul că PD pornește cu suspiciunea că retrocedarea pădurilor ar putea să însemne încălcarea Codului Silvic și cer modificarea Codului Silvic, a Statutului silvicultorului și adoptarea Legii întregirii domeniului forestier al României prin împădurirea a circa 30.000 de hectare anual.

În continuarea comunicatului, se spune: „În aceste condiții, PD susține retrocedarea a 10 hectare de pădure către persoanele fizice îndreptățite la proprietate, precum și retrocedarea proprietăților forestiere ce au aparținut comunelor."

Această declarație a PD schimbă puțin datele problemei, iar noi trebuie să venim cu argumente.

Dl Ion Diaconescu: Vreau să spun câteva cuvinte în legătură cu întâlnirea cu Petre Roman. Referitor la terenurile agricole, el este de acord ca ceea ce a fost luat de statul comunist să se dea mai întâi foștilor proprietari, iar ceea ce rămâne este proprietatea statului care va fi exploatată, în principiu, în regim de economie de piață, adică se vor concesiona terenurile respective pe o anumită perioadă. I-am arătat propunerea legislativă a lui Triță Făniță și el mi-a spus că s-a schimbat, dar domnul Mureșan mi-a spus astăzi că nu s-a prea schimbat. [...]

Dl Sergiu Macarie: Dar conacele se restituie?

Dl Barbu Pițigoi: Dacă mai există.

Dl Ion Diaconescu: În ceea ce privește pădurile, Roman mi-a spus că sunt studii care arată că ar fi pericol să fie retrocedate, că s-ar scăpa de sub control tăierile. Până la urmă Roman a acceptat ideea restituirii. Unde este încurcătura? Păduri sunt șase milioane de hectare și se împart în trei părți: o treime este a statului, o treime reprezintă pădurile țărănești (normal ca ele să revină țăranilor) și o treime - composesoratele și proprietățile mănăstirești.

În programul lui Roman erau 700.000 de hectare de pădure în composesorate, 900.000 de hectare păduri țărănești și 1,2 milioane de hectare păduri comunale. I-am spus că, de pildă, în Argeș nu mai e un petic de pădure. Statul le-a luat, le-a dat în administrația unei societăți, cum ar fi Romsilva, altele le-a dat la primărie. Problema a rămas încurcată. De aceea, să-i rugăm pe domnii Mureșan, Cristea și Tomescu să facă un material ca să avem punctul nostru de vedere.

Dl Barbu Pițigoi: În legătură cu pădurile, trebuie subliniat că țăranii care nu au avut păduri, de frică să nu vină vechii proprietari, le taie repede.

Dl Ion Diaconescu: Petre Roman susține că nu e suficientă legea.

Dl Mihai Grigoriu: El e de acord să se dea foștilor proprietari?

Dl Ion Diaconescu: Da.

Dl Mihai Grigoriu: Dacă nu se dă tot, ci numai până la 30 de hectare de pădure, atunci ceea ce s-a luat de la vechii proprietari peste aceste 30 de hectare să rămână la stat și să nu se mai poată vinde. [...]

Dl Ion Diaconescu: Propun ca acest subiect să fie reluat în această ședință atunci când vor veni domnii Vasile Lupu și Ioan Avram Mureșan.

Dl Răsvan Dobrescu: În privința imobilelor, am căzut de acord asupra principiilor de restituire. PD a venit foarte aproape de principiile noastre, în sensul să se dea înapoi tot ce se poate, iar numai acolo unde nu se poate

să se dea despăgubiri. Menținem clarificarea „cu titlu” și „fără titlu”, dar definim pentru prima dată această noțiune. Mergem pe definiția din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică, în care se consideră că bunurile imobile trecute în proprietatea statului în perioada 1945-1989 sunt „cu titlu” numai acelea care au trecut cu respectarea Constituției, a statutelor internaționale la care România era parte, precum și a legilor în vigoare la acea dată. Singura lege care îndeplinește aceste cerințe este Legea marii naționalizări din 1948. La marea naționalizare s-au dat despăgubiri numai unor cetățeni ai unor state străine. Acum se merge pe ideea să se dea despăgubiri, dar și cu posibilitatea de restituire în natură. Dar este greu, pentru că au intervenit transformări foarte mari, fabricile nu mai sunt aceleași cu cele naționalizate în 1948.

Cu privire la casele de locuit sau cum spunem acum – „case cu destinația principală de locuințe” -, acolo nimic nu este „cu titlu” și totul urmează să fie dat înapoi. Decretul nr. 92/1950 pentru naționalizarea unor imobile spune că aceasta se face fără niciun fel de despăgubire. A trebuit să întrerupem negocierile timp de o lună și jumătate, pentru că a trebuit să facem OUG nr. 40/1999 privind contractele de închiriere.

În ceea ce privește casele naționalizate vândute, văzând o opoziție îndârjită din partea lui Petre Roman, ne-am gândit să procedăm cu abilitate și să nu includem în textul legii o astfel de prevedere, ci ea să rezulte din proceduri (la acestea încă lucrez). După care, dacă nu intervine un acord între fostul proprietar și cumpărător, fostul proprietar se poate adresa instanței. La nivel de principiu i-am convins ca instanța de fond să fie tribunalul și nu judecătoria.

Un al doilea lucru cu care sper să-i fi convins, e drept că atunci a lipsit PD, fiind prezent numai PNL: a rămas procedura normală, astfel încât apelurile să se judece la Curtea de Apel, iar recursurile la Curtea Supremă.

Dl Ion Diaconescu: Dacă o casă s-a vândut și în ea locuiește cel care a cumpărat-o, cine începe procesul?

Dl Răsvan Dobrescu: Persoana îndreptățită - adică fostul proprietar - se adresează deținătorului, care îi comunică ce s-a întâmplat cu casa și atunci persoana îndreptățită poate cheama în judecată.

Dl Mihai Grigoriu: Aceste imobile, vândute „fără titlu”, au fost vândute greșit.

Dl Răsvan Dobrescu: Deci, noi am reușit să ne impunem punctul de vedere. Chiriașul rămâne în casă. De ce? Pentru că prin această lege se reglementează în principal dreptul de proprietate. Rămânerea sau nerămânerea în casă e un drept de folosință. Principiul este că nimeni nu are voie să se îmbogățească fără justă cauză, dar nici să sărăcească fără justă cauză.

Dacă un chiriaș a plătit prețul locuinței și apoi nu mai e proprietar, este normal să-și capete banii înapoi. Trebuie să ne gândim și la reacțiile negative din Parlament.

Dl Ion Diaconescu: Textul legii trebuie să meargă la liderii partidelor și noi să fim de acord.

Dl Răsvan Dobrescu: Și după aceea, dumneavoastră, liderii, să dați ordin să nu se mai schimbe o virgulă de acolo. În concluzie, lucrurile decurg corespunzător.

Dl Ioan Manea: Toată lumea trece peste problema industriei, care este într-adevăr dificilă. În legislatura trecută eu am propus o lege pentru industrie. Eu cred că pentru aceasta este nevoie de două etape. Cei care revendică proprietăți să depună o cerere și, după aceea, trebuie văzut în ce măsură pot fi date înapoi.

Dl Ion Diaconescu: Dar toate aceste fabrici s-au transformat de atunci de sute de ori.

Dl Ion Manea: Am scris în acel proiect: „... față de gradul de modernizare care a existat". Am spus că dacă diferența prin modernizare depășește 30%, atunci proprietarul este obligat ca într-un anumit termen să plătească statului diferența.

Dl Mircea Popa-Zlatna: Astăzi, la ședința de Birou permanent de la Senat, Petre Roman a sărit în sus spunând că specialiștii lui au stabilit că toate aceste retrocedări costă cinci miliarde de dolari. Am spus că, în aceste condiții, noi ne retragem de la discuții, fiindcă fără avizul Guvernului nu se poate lucra. Deci, începe o mișcare a PD din acest punct de vedere.

Dl Ioan Manea: În ceea ce privește evaluarea, eu am spus atunci când eram în comisie, pe vremea Guvernului Văcăroiu, ca ei să dea 10% foștilor proprietari. Nicolae Văcăroiu și Florin Georgescu au spus că doar 5-6% ar fi evaluarea părții vechii industrii din noua industrie.

Dl Virgil Petrescu: Deci, referitor la punctul 1 al ordinii de zi, decizia BCCC este să se întocmească un material care va reprezenta punctul de vedere al partidului.

Dl Ion Diaconescu: Reluăm discuția dacă vine domnul Lupu și fixăm o comisie pentru problema caselor și o comisie pentru problema funciară.

Dl Virgil Petrescu: Ca termen, eu aș propune ca luni, 19 aprilie, sau marți, 20, materialele să ajungă direct la domnul Remus Opriș, pentru ca până la ședința viitoare a BCCC de miercuri, 21 aprilie, el să vină cu materialul prelucrat, care să reprezinte punctul nostru de vedere.

Dl Ion Diaconescu: Bine.

2. Situația demnitarilor PNȚCD, membri în Consiliile de administrație și în Adunările generale ale acționarilor, precum și în Comisiile de cenzori ale unitățile economice cu capital de stat

Dl Ion Diaconescu: Acest subiect a mai fost abordat și în ședința Convenției Democrate de săptămâna trecută, când ni s-a cerut să interzicem participarea parlamentarilor. Am spus că va trebui să votăm în BCCC.

Dl Gabriel Țepelea: O precizare. Aseară am vorbit cu domnul Radu Sârbu, care mi-a dat următoarea informație: astăzi are loc la sediul FPS demiterea tuturor membrilor AGA de proveniență parlamentară.

Dl Ion Diaconescu: Domnul Radu Sârbu este preocupat de funcționarii FPS, care sunt și membri AGA.

Dl Gabri el Țepelea: Mi-a spus că de la noi din Parlament sunt domnii Valentin Gabrielescu, Odisei Manole și Cornel Sturza Popovici.

Dl Mircea Ciumara: Cel din urmă și-a dat demisia.

Dl Ion Diaconescu: Să vedem această situație. M-am uitat pe Statutul din 1936 și am văzut că exista un punct prin care se interzicea membrilor Delegației Permanente și șefilor de organizații de partid să facă parte din Consilii de administrație.

Dl Remus Opriș: Uitați lista celor care fac parte din AGA sau CA, în care FPS are acțiuni majoritare. Însă sunt alte societăți care țin de ministere, cum ar fi regiile. Asupra acelora domnul Sârbu nu are niciun cuvânt de spus. Iar în societățile particulare, nu știu dacă este cazul, căci poate fi chiar societatea lui.

Dl Ion Diaconescu: În vechiul Statut li se interzicea participarea în CA, chiar și la societăți particulare.

Dl Barbu Pițigoi: Fiind membru în CA într-o societate particulară, parlamentarul poate să atragă anumite facilități din partea statului.

Dl Ion Rațiu: În Occident, cel care are acțiuni sau are o poziție într-un CA plasează totul într-un trust. El nu mai are nicio putere de decizie.

Dl Ion Diaconescu: Dar să nu interzicem oamenilor să aibă avere, să aibă acțiuni.

Dl Tănase Barde: Trebuie să ne bazăm totuși pe bunul-simț. Fiecare dintre noi a avut câte un cupon. Eu l-am depus la Oil-Constanța.

Dl Ion Diaconescu: Dar nu ești majoritar.

Dl Tănase Barde: Dar teoretic sunt în AGA. Acum noi ar trebui să cerem ca niciun parlamentar PNȚCD să nu fie numit într-un AGA, într-un CA, adică să nu administreze proprietatea statului.

Dl Ion Diaconescu: Atunci poți să spui așa: să nu fie reprezentantul statului în AGA.

Dl Tănase Barde: Mai am o propunere. Am văzut în ziare că domnul Petre Roman a ieșit în presă să ceară ca toți demnitarii să fie scoși din AGA și CA, ca și cum PD nu are pe nimeni acolo. Deci, să cerem domnului Sârbu lista acelor demnitari, pentru că am avea surpriza ca de la PD să fie cel puțin 15.

Dl Gavril Dejeu: Eu doresc să ridic o problemă de principiu. Se observă tendința unor partide - PDSR, PD - de a prelua tezele noastre cu privire la proprietate și cu privire la participarea în AGA și CA și acum ei ies în presă. Am citit în ziare că numai PNȚCD are membri în AGA. Trebuie să fim atenți și să restabilim poziția partidului ca promotori ai acestei idei.

În al doilea rând, nu e suficient să mărginim participarea numai la societăți unde statul este acționar majoritar. De acolo putem obține datele de la FPS, la fel și unde FPS este acționar sub 50%.

Dl Ion Diaconescu: Să mergem cu această formulă: interzicem parlamentarilor, miniștrilor, prefecților noștri, să fie membri în CA, indiferent dacă sunt firme cu capital de stat sau privat.

Dl Gavril Dejeu: De asemenea, și la SIF-uri.

Dl Ion Diaconescu: La SIF-uri sunt și ai noștri, pentru că toate partidele au numit reprezentanți acolo, dar nu trebuie să se folosească poziția politică pentru a favoriza anumite societăți comerciale.

Dl Gabriel Țepelea: Am aici o situație incompletă cu membrii noștri care fac parte din AGA: domnul Ion Gherasim cu soția; domnul Paul Alecu; domnul Vasile Lupu (Societate Națională a Cailor de Rasă); domnul Teodor Morariu, cu soția care este angajată la FPS; domnul Irinel Popescu are soția în AGA, dar nu e plătită; domnul Cornel Sturza Popovizi, care și-a depus deja demisia; domnul Florin Tudose (Societatea de Radiocomunicații). Aceștia sunt cei care au făcut declarații până acum.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Această discuție a fost inițiată în legislatura trecută de partidul nostru, pentru ca cei care ocupă aceste funcții să nu influențeze privatizarea. Eu, în 1993, am făcut o societate comercială împreună cu 25 de oameni, societate care are mare succes. Am fost în AGA până în 1997, după care mi-am dat demisia. Cred că trebuie să venim cu propuneri de lege astfel încât să oferim celor care au astfel de acțiuni să nu influențeze contractele cu statul, o lege prin care este obligatoriu să-și facă transfer de gestionare.

Pe de altă parte, mergând pe aceste declarații ca toți să renunțăm, uităm ideea de la care am plecat, și anume că cei care fac parte din CA-urile unităților ce urmează să fie privatizate, prin poziția lor, pot influența privatizarea, ceea ce nu e normal. De aceea, să-i rugăm să cedeze locul de bunăvoie.

V-am dat exemplul meu: eu am renunțat de bunăvoie, ca să am posibilitatea să vorbesc. Vă rog să ne concentrăm asupra celor care sunt în CA, în principal cei care sunt în firmele gestionate de FPS sau gestionate încă de stat. Pentru întreprinderile particulare trebuie o lege.

Dl Ion Rațiu: De ce să-i „pedepsim" pe oamenii noștri din partid să nu aibă poziții economice importante?

Dl Ioan Avram Mureșan: Delimitare între particular și stat. Noi putem decide ca la FPS și regii să nu se intre în CA-uri. Și eu sunt de acord să fie în CA oameni din ministere, pentru că altfel trebuie să le măresc veniturile care sunt mici. La cele private ar fi o anomalie să spunem ca nimeni să nu facă parte din ele. În primul rând, toți sunt membri AGA la o anumită societate. Dar problema cu CA la firmele particulare este altceva. Acolo trebuie să ai oameni influenți, care să aducă unele comenzi, să vândă ceva marfă.

Dl Ion Diaconescu: Sub ce formă să o redactăm?

Dl Remus Opriș: Deci, BCCC a decis ca toți demnitarii PNȚCD, reprezentanți ai AGA în CA-uri din partea FPS, atât la societățile din FPS, cât și în regii sau în comisiile de cenzori ale societăților cu capital majoritar sau minoritar de stat, să-și depună demisiile din aceste funcții. Trebuie să folosim termenul „demnitari".

Dl Ion Diaconescu: Redactați acest text împreună cu domnul Virgil Petrescu.

Dl Gabriel Țepelea: Eu solicit o completare: „Propunerea o adoptă BCCC și cere tuturor formațiunilor politice să aplice aceleași principii".

Dl Gavril Dejeu: În completarea rezoluției: în ceea ce privește chestiunea cu societățile private trebuie să vedem cum este legislația în alte țări.

(Se finalizează textul rezoluției, care este apoi aprobat de BCCC)

[...]

7. Despre disciplina parlamentară în cadrul coaliției

Dl Vasile Lupu: Dacă noi în Parlament nu putem reține în sală parlamentari, să nu mai avem pretenții ca în structurile guvernamentale lucrurile să meargă bine. Joi se discută Statutul funcționarului public și dacă rezolvăm această problemă, putem lăsa oameni ai noștri în funcții și în viitor. Depinde foarte mult de prezența deputaților.

Dl Gavril Dejeu: Unul din criteriile eficienței noastre politice este și felul în care funcționază Parlamentul, atât plenul, cât și comisiile. Am văzut că într-o săptămână de lucru de patru zile s-a lucrat doar câteva ore. Aici aș face apel la membrii noștri de partid. Nu e suficientă ideea de disciplină

parlamentară la noi în partid, ea trebuie impusă și în coaliție. Am observat că opoziția e mereu prezentă în sală atunci când e nevoie. Această problemă se discută de doi ani, dar nu s-au luat măsuri. Aș propune să se discute la vârful coaliției și să se impună o prezență riguroasă.

Dl Ion Diaconescu: Am impresia că și liderii nu sunt serioși, pentru că mereu se stabilește acest lucru, dar nu se respectă. Să încercăm să facem o adunare a parlamentarilor majorității.

Dl Vasile Lupu: Nu între lideri se rezolvă. UDMR are un electorat stabil, parlamentarii PD și PNL sunt băgați în tot felul de afaceri și nu le convine să stea la vot. Noi avem 88 de deputați. Dacă am avea 80 prezenți în Camera Deputaților, unde cvorumul este de 160-170, la votarea pe articole am putea trece toate textele. Dar noi, în mod cu totul excepțional, dacă reușim să adunăm 50-60 de parlamentari de-ai noștri.

În Biroul permanent am hotărât ca absențele să meargă la Serviciul financiar, pe notificarea liderului de grup parlamentar. Această prevedere am introdus-o și în inițiativa mea de modificare a Regulamentului Camerei Deputaților. [...]

Dl Gavril Dejeu: Un amendament: foarte mulți parlamentari sunt dezinteresați de salariul lor de parlamentari. Deci, aș propune să nu ne limităm la măsuri pecuniare, ci, la nivelul coaliției, să punem problema și a unor măsuri politice.

Dl Vasile Lupu: La PDSR și PRM, când începe ședința sunt 80% în bănci și ai noștri sunt 10%. Ar trebui să extindem săptămâna de lucru și vineri. [...]

8. Ministrul Alexandru Herlea solicită sprijin politic

Dl Alexandru Herlea: Există niște instituții românești care au un rol de jucat și nu sunt folosite. Fac referire la Departamentul pentru Integrare Europeană, care nu mai participă nici la întâlnirile cu Fondul Monetar Internațional, nici cu Banca Mondială. Dacă nu dăm dovadă de coerență, mergem pe o cale care nu poate să ducă decât la eșec. În mod insistent fac apel la dumneavoastră, domnule președinte, ca partidul să ia atitudine față de această lipsă totală de coordonare. Eu nu mai pot să realizez un program național pe această temă. Și nu mă refer la aspecte politice, ci la aspecte tehnice.

Dl Ion Diaconescu: Cu cine trebuie vorbit? Cu Radu Vasile?

Dl Alexandru Herlea: Departamentul trebuie luat în considerare altfel. Iată, săptămâna viitoare la Luxemburg se reunește Consiliul de asociere. Ministerul de Externe cere informații, Ministerul de Justiție cere și el. Până la sfârșitul lunii mai eu trebuie să termin programul de integrare a României.

Acest program se găsește la baza acordării asistenței financiare care va însemna, după anul 2000, 5% din PIB. E păcat să pierdem acești bani.

Dl Ion Diaconescu: Toate acestea au următoarea explicație: raporturile dintre dumneavoastră și prim-ministru nu sunt cordiale. Mai discutăm acest aspect.

Dl Gavril Dejeu: Există tendința minimalizării ministerelor noastre în Cabinet.

Dl Alexandru Herlea: Eu nu am niciun fel de ambiție, dar nu se poate lăsa țara astfel. [...]

9. Problema iugoslavă și relațiile României cu Rusia și NATO

Dl Remus Opriș: Trebuie să mai lămurim un aspect. Referitor la noua axă - Moscova-Minsk-Belgrad - am făcut o declarație, dar se pune întrebarea dacă este cazul sau nu să cerem președintelui țării o convocare a tuturor partidelor politice pentru a se examina aceste aspecte pe tema conflictului iugoslav și a situației politice din țară.

Dl Ion Diaconescu: Înșiși rușii nu-i vor da importanță. Finalitatea va fi debarcarea președintelui Slobodan Milošević, după care americanii vor veni cu o seamă de reparații pentru sârbi.

Dl Gavril Dejeu: Așa s-a mizat și pe debarcarea președintelui Irakului, Saddam Hussein. Față de aderența pe care o are la populație Slobodan Milošević, s-ar putea să nu fie prea ușor de debarcat.

Dl Remus Opriș: Problema este dacă noi solicităm o întâlnire la Cotroceni sau nu. [...]

Dl Gabriel Țepelea: Orice consultare este în favoarea opoziției, pentru că ea vine în chip de acuzator. Deci, îi dai o ocazie lui Vadim, precum și celorlalți, să se desfășoare în fața televizoarelor.

Dacă noi exploatăm inteligent această joncțiune între Rusia și Serbia, mâine vom vedea ce rezultate vor fi la sondaje.

Dl Alexandru Herlea: Nu este o acțiune împotriva poporului sârb, ci împotriva acestui exponent al comunismului, care este Slobodan Milošević.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Trebuie să subliniem că este o tentativă din partea rușilor și a sârbilor de a realiza o încercuire a României, a prinderii ei într-un angrenaj politico-militar, care pune în pericol securitatea noastră. Noi trebuie să facem tot ce putem în evoluția noastră către NATO.

Dl Gabriel Țepelea: Ceea ce a apărut din partea Albaniei nu este de disprețuit. Reeditarea unui plan Marshall este de mare efect. Să facem conjugarea acestor două lucruri, și să mergem noi în ofensivă.

10. Despre asumarea răspunderii Guvernului pentru Legea accelerării reformei

Dl Remus Opriș: Vom fi întrebați care este poziția partidului nostru în legătură cu Legea accelerării reformei și dacă mai solicităm Guvernului să-și angajeze răspunderea.

Dl Ion Diaconescu: L-am întrebat ieri pe domnul Radu Vasile și a spus „da". Am discutat cu Radu Sârbu și el nu este de acord cu această lege pentru care se asumă răspunderea.

Dl Gavril Dejeu: Radu Sârbu a spus că la ora actuală o jumătate din economie este controlată de PD. Dacă se va aplica această nouă Lege, PD va controla 75%.

Dl Ion Diaconescu: În 15 și 16 mai va avea loc Congresul UDMR la Miercurea Ciuc. Pe cine trimitem?

(BCCC decide ca domnul secretar general adjunct Florin Tudose să participe la Congresul UDMR)

[...]

ȘEDINȚA BIROULUI DE CONDUCERE, COORDONARE ȘI CONTROL AL PNȚCD

(21 aprilie 1999)

Teme dezbătute:

1. **Informare privind conflictul din Iugoslavia și implicarea României**
2. Declarația lui Markó Béla, președintele UDMD, față de poziția lui Bill Clinton, președintele SUA, în problema minorităților
3. **Plecarea lui Victor Ciorbea din PNȚCD**
4. **Greva generală anunțată de sindicate pentru 26 aprilie 1999**
5. Probleme organizatorice în teritoriu la Maramureș, Alba, Sălaj, Vaslui, Suceava, Cluj; conferința Organizației de elevi
6. **Probleme de gestiune financiară la PNȚCD**

Au participat la discuții:

Membri ai BCCC:

Ion Diaconescu, Gabriel Țepelea, Niculae Ionescu-Galbeni, Ion Rațiu, Mircea Ciumara, Vasile Lupu, Remus Opriș, Mircea Popa-Zlatna, Sorin Lepșa, Sergiu Macarie

Membri supleanți ai BCCC:

Răsvan Dobrescu, Constantin Dudu Ionescu, Ion Gherasim, Ioan Avram Mureșan, Dragoș Oncescu

Secretari generali adjuncți:

Virgil Petrescu (secretar general interimar), Barbu Pițigoi, Mihai Grigoriu, Tănase Barde

Invitați:

Ioan Vida-Simiti (secretar al Camerei Deputaților), Gavril Dejeu (președintele Juriului de onoare și disciplină, președintele Organizației PNȚCD-Sibiu, deputat), Alexandru Badea (vicelider al Grupului parlamentar PNȚCD-civic-ecologist din Camera Deputaților)

STENOGRAMA ȘEDINȚEI

(extrase)

1. Informare privind conflictul din Iugoslavia și implicarea României

Dl Ion Diaconescu: În noua cerere a NATO privind utilizarea spațiului aerian, nu numai al nostru, ci al tuturor țărilor din jurul Iugoslaviei, acestea au acceptat. Opoziția de la noi s-a declarat împotrivă și ei dețin mijloacele de informare în masă - televiziuni, ziare - care prezintă lucrurile favorabil din punctul lor de vedere, chiar și indirect. Am văzut aseară la Antena 1 că un general motiva că nu este agresiune în Iugoslavia, la care prezentatoarea i-a spus cu revoltă: „Cum nu e agresiune, când sunt morți, când sunt distrugeri?"

Dl Sergiu Macarie: Același lucru a fost spus la Marius Tucă Show, la întâlnirea dintre Gabriel Liiceanu și Cristian Tudor Popescu.

Dl Ion Diaconescu: Pro TV m-a invitat și pe mine mâine la emisiunea la care participă Dumitru Tinu și Cristian Tudor Popescu. Fiind o oră târzie, eu nu am acceptat să particip, și atunci m-au programat mâine la 16.45, ca să mă înregistreze. Mi-au garantat că vor fi politicoși. Eu nu mă sperii de argumentația lui C.T. Popescu. Până la urmă, noi nu trebuie să cădem în capcana asta că sârbii sunt vecinii noștri, prietenii noștri.

Dl Remus Opriș: Voi pregăti un punctaj cu toate aceste aspecte. Eu am făcut un periplu la Ministerul Apărării Naționale și la Ministerul de Externe.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Este interesant de citit și Revista 22, editată de Grupul pentru Dialog Social din această săptămână, despre românii din Vojvodina.

Dl Ion Diaconescu: Nu este cazul să creăm probleme privind minoritățile. Există niște priorități. Una înseamnă raporturile noastre cu un vecin, alta este securitatea europeană și mondială. Singura soluție care ne poate da siguranță este aderarea la NATO. Toate acțiunile acestea se fac pe plan mondial de către marile puteri, care, la ora actuală, s-au redus la una singură: SUA. Când eram în pușcărie și ne uitam pe cer, sperând să vină americanii, cum îi doream noi să vină? Cu război, cu forță, să impună, pentru că eram ocupați de o putere străină fără voința noastră.

Regimul de acum din Iugoslavia probabil că va dispărea, va apărea o Iugoslavie nouă, încadrată într-un sistem democrat și vom fi împreună cu ei în acest sistem de securitate. Dacă noi am ales calea democratică, a Vestului, să ne integrăm în UE, vrem oare să facem acum un pact de prietenie cu un stat din sistemul celălalt? Este un non-sens.

Dl Ion Gherasim: În legătură cu ceea ce a fost în Comisiile reunite de politică externă, rezultatul votului a fost: 29 „pentru" și 4 „împotrivă". De la PDSR au fost prezenți vreo 10 parlamentari și punctul lor de vedere a fost exprimat de vicepreședintele comisiei, Romulus Neagu, fost ambasador la Geneva. El a avut o poziție destul de calmă față de ultima poziție a PDSR. De la PDSR a mai fost și domnul Matei-Agathon Dan, dar el a refuzat să mai comenteze după ce a vorbit domnul Neagu. Rezultatul votului arată că unii de la PDSR au votat „pentru". Și senatorul neafiliat Teodor Meleșcanu a votat „pentru". Cei care au votat „împotrivă" sunt doi de la PUNR și doi de la PDSR.

Dl Ion Diaconescu: Sigur va trece în plen.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Să găsim persoana care mâine să ia cuvântul din partea noastră.

Dl Ion Gherasim: În legătură cu scrisoarea lui Solana, secretarul general NATO, și cu unele afirmații din acea scrisoare, s-au făcut remarci pro și contra. Nu se poate spune că toate pozițiile au fost pro-această scrisoare, în special când în alin. (2) se vorbește de cererea NATO de survol necondiționat în spațiul aerian al României. Aici au fost împotrivă și domnul Meleșcanu, și reprezentanții PDSR și PUNR.

Dl Ion Rațiu: La garanția care ni s-a oferit că vom fi apărați împotriva oricărei agresiuni din partea Iugoslaviei, să răspundem că cerem o garanție *erga omnes*. În 1939, nu am avut garanție *erga omnes*.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Vreau să fac două comentarii. În ceea ce privește chestiunea accesului necondiționat, din păcate, acea cerere a fost formulată politic, și nu de specialiștii militari. Dumnealor au nevoie doar de acces operațional, în sensul unei anumite fâșii pe orizontală în spațiul aerian, acces care să fie controlat împreună de structuri militare de aviație NATO și românești, astfel încât să permită să treacă și NATO. Într-o altă regiune, în care au control doar structurile civile românești, NATO dorește să aibă acces, dar astfel încât să nu se stânjenească sub nicio formă circulația aeronavelor civile. Deci, acel „necondiționat", din păcate, a fost formulat politic și nu din punct de vedere tehnic militar, care înseamnă „operațional".

În ceea ce privește garanțiile *erga omnes*, cel puțin din punct de vedere militar, americanii sunt pregătiți să-l dea și au spus că-l vor da.

Dl Vasile Lupu: Să dea în scris.

Dl Ion Rațiu: Bulgarii au trimis pe prim-ministrul lor la Bruxelles...

Dl Constantin Dudu Ionescu: ... care a fost admonestat, deoarece, ca de obicei, bulgarii au sărit iar coarda. Au venit cu pretenții.

Dl Ion Gherasim: Cu totul nefavorabilă a fost interpretarea în Comisiile reunite de politică externă a faptului că prim-ministrul bulgar Ivan Kostov

era azi la Bruxelles, exact pentru a susține interesele Bulgariei și a începe negocierile pentru bulgari.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Spre deosebire de noi, bulgarii sunt uniți și au o acțiune coerentă, care deranjează la un moment dat, dar care contează din punct de vedere mediatic, pentru ei în țară.

Din punct de vedere militar, americanii ne-au și spus clar că problema majoră este că noi nu avem documente semnate cu ei. Se pare că acum se pregătesc la Washington să ne ofere ceva, dar nu știu dacă va fi ceva consistent.

Dl Ion Gherasim: Domnul secretar de stat Mihai-Răsvan Ungureanu a făcut afirmația că 75% va fi ceva foarte consistent.

Dl Ion Rațiu: Trebuie să fie din punct de vedere militar, economic și politic. Toate acestea trebuie încadrate în felul în care noi suntem ajutați.

Dl Constantin Dudu Ionescu: S-a și cerut. [...]

Dl Mircea Ciumara: Ajutorul FMI nu este suficient. În iunie nu va mai fi război în Kosovo și cei de la FMI vor uita să-și respecte ajutorul promis.

Dl Alexandru Badea: Mai este util să informez BCCC despre Conferința Uniunii Interparlamentare și de felul cum s-a pus acolo problema? Voiam numai să spun că s-a propus de către Rusia discutarea problemei Kosovo în regim de urgență. Întrucît în formularea titlului apărea sintagma „agresiunea NATO împotriva Iugoslaviei", s-a cerut, prin metodele obișnuite, respingerea discutării acestei probleme și așa s-a întâmplat: la vot au fost 430 „împotriva" discutării, 370 „abțineri" și vreo 560 „pentru" discutare. Deoarece era vorba de regim de urgență, trebuiau două treimi de voturi „pentru", drept care propunerea a căzut.

Ce vreau să spun e următorul lucru: votul a fost paradoxal. Cei care au pierdut la vot, adică cei care ar fi susținut poziția Rusiei, reprezintă aproximativ trei sferturi din populația globului. Țările mari, cu populație multă, au votat „pentru" discutarea problemei. Țările sud-americane, în bloc, au votat alături de Rusia. De asemenea, evident și Teheranul. Iar țările africane și din Orientul Mijlociu, tradițional anti-NATO și anti-americane, s-au abținut de la vot, pentru simplul motiv că nu pot să voteze împotriva coreligionarilor lor din Kosovo. Deci, practic, votul care a fost câștigător s-a rezumat la votul țărilor europene și o parte din țările Asiei. Aceasta a fost configurația generală a voturilor.

Dl Ion Diaconescu: Pe plan mondial nu America Centrală și Africa dau tonul și reprezintă polul de putere pe glob. E clar că SUA și NATO reprezintă acest pol, iar noi am avut această opțiune. Nu putem sta în bătaia vântului, mai ales că soarta lui Slobodan Milošević e pecetluită, nu putem să ne solidarizăm cu ultimul Guvern comunist.

Guvernanții noștri s-au dus să obțină promisiuni, angajamente de la americani, fie pe plan economic, fie garanții de securitate. Dar chiar dacă nu obținem aceste garanții, așa cum dorim noi, nu avem altă cale de ales. Dacă la ora actuală luăm o atitudine de rezervă, dintr-odată toată politica de aderare la NATO este compromisă. Deci, trebuie să jucăm cartea NATO până la capăt.

Dl Sorin Lepșa: În primul rând, eu aș propune ca noi să inițiem o mișcare pentru pace în Kosovo pe linia creștin-democrației. Adică ceea ce a făcut Petre Roman cu social-democrația. Dacă ar pleca această inițiativă din partea noastră, s-ar putea să reușim.

Dl Ion Diaconescu: Adică să luăm noi inițiativa. Ce vor spune nemții, de pildă?

Dl Sorin Lepșa: Al doilea aspect. Știți că domnul deputat Mihăiță Calimente este foarte bine pregătit, cunoaște situația acelui milion de români din Valea Timocului. Ar dori ca mâine să ridice această problemă în Parlament.

Dl Remus Opriș: Noi am încercat să vorbim despre drepturile minorității românești din Iugoslavia. Mesajul a fost acceptat și preluat de Ministerul de Externe. Ar fi bine să se continue această inițiativă, dar înainte de a conchide, eu am o serie de materiale pe care le-am pregătit și cred că cel care va lua mâine cuvântul ar putea să beneficieze de ele. Sunt punctele de vedere ale Ministerului Apărării Naționale, ale Ministerului de Externe, sunt extrase dintr-o serie de hotărâri ale Parlamentului și ceea ce ar trebui poate să se arate mâine este faptul că până acum Parlamentul a adoptat opt hotărâri legate de participarea noastră la acțiuni NATO, și toate au trecut, chiar dacă au fost obiecții.

Eu aș considera că domnul deputat Iftene Pop ar fi bine dacă ar face un discurs argumentat. Este bine ca dânsul să fie „alimentat" cu toate informațiile, cu toate punctele noastre de vedere, și atunci ar putea fi validat de dumneavoastră și acceptat ca punctul de vedere al partidului. Dacă vor mai fi și alte dezbateri, pot să ia și alții cuvântul la nevoie. [...]

(BCCC a stabilit ca la ședința comună a Parlamentului din data de 22 aprilie 1999, din partea PNȚCD să ia cuvântul timp de 10 minute domnul Iftene Pop, iar ca rezervă, domnul Remus Opriș - 5 minute).

Dl Barbu Pițigoi: Este foarte important să citim discursul înainte de a-l rosti în Parlament domnul Iftene Pop.

[...]

3. Plecarea lui Victor Ciorbea din PNȚCD

Dl Ion Diaconescu: La ședința grupurilor reunite va fi abordată și problema Victor Ciorbea. Eu nu consider corect faptul că după ce partidul ți-a dat atâta încredere, tu să te retragi și, nu numai atât, ci să începi o campanie împotriva lui. Cred că această atitudine a domnului Ciorbea se datorește faptului că vrea să avanseze, să fie șef de partid, să fie în continuare prim-ministru ș.a.m.d. El avea sentimentul că rămânând la noi i s-ar fi închis calea pentru o promovare viitoare. Guvernarea lui a avut la sfârșit o popularitate mai mică decât are acum Radu Vasile. Deci, nu a avut în fața electoratului succes, o credibilitate, așa cum o afișează acum, iar după el totul este un dezastru. Cam asta este ideea de bază.

4. Greva generală anunțată de sindicate pentru 26 aprilie 1999

Dl Barbu Pițigoi: În legătură cu greva generală care se va declanșa luni, 26 aprilie, ce punct de vedere avem?

Dl Ion Diaconescu: Doar nu vom susține greva! Ea este fără sens, nu poate să aducă nicio schimbare, pentru că nu este posibil. Și așa cei de la Banca Mondială spun că nu am făcut ce trebuia, dar să mai și dai acum! De unde să dai? Dacă este să-l credem pe președintele Constantinescu - și îl credem - Bill Clinton a dat dispoziție Trezoreriei americane să intervină imediat la FMI și la alte organisme, să ne dea avizele respective pentru creditele contractate cu noi. Mi-a spus cineva că Băsescu a discutat între timp cu Michel Camdessus[48], care i-a confirmat că are undă verde. Cu alte cuvinte, există niște situații în favoarea noastră. Mi-a mai spus un om de afaceri că există un curent în SUA ca să ni se ierte datoriile, deși, ce mare datorie avem noi?

[...]

6. Probleme de gestiune financiară la PNȚCD

Dl Sergiu Macarie: La acest punct vă rog să înscriem și problema financiară a partidului. Adică a gestionărilor propriu-zise. S-au făcut alte două controale: la Mureș și la Sectorul 6 din București. Catastrofal! Eu nu pot să fac altceva decât să vă citesc ce prevede Legea contabilității. Pentru multe din cazuri se aplică art. 40 al legii, care spune: „Cel care cu știință omite înregistrări contabile având drept consecință denaturarea veniturilor, a cheltuielilor rezultatelor financiare și elementelor patrimoniale ce se reflectă în bilanțul contabil constituie infracțiune de fals intelectual și se pedepsește conform legii".

---

[48] Michel Camdessus - directorul general al Fondului Monetar Internațional

Deci, este vorba de pușcărie. Toți revizorii contabili nu vor să mai lucreze. Dacă vine cumva Curtea de Conturi să verifice, pentru că partidele sunt subvenționate de stat, ar fi un dezastru! Atunci eu fac următorul lucru: această Comisie centrală de revizie și control a PNȚCD ține, conform Statului, direct de președinte. Deci, fiecare verificare va fi urmată de o notă de prezentare în care se va scrie ceea ce s-a constatat și apoi, în conformitate cu Legea contabilității nr. 82/1991, se vor face propuneri de amenzi. Amenzile sunt de la 2 milioane la 50 de milioane de lei și, în anumite cazuri, de la 1 milion la 25 de milioane. Noi propunem acest lucru. Domnul președinte poate să ia singur măsuri sau să prezinte această situație aici în BCCC.

[…]

ȘEDINȚA GRUPURILOR PARLAMENTARE ALE PNȚCD

(21 aprilie 1999)

Teme dezbătute:

1. **Situația conflictuală din Iugoslavia și implicarea României**
2. **Stadiul reformei la Ministerul de Interne; despre unele ONG-uri care ajută Iugoslavia**
3. Legea răspunderii ministeriale
4. **„Schisma" grupului lui Victor Ciorbea**
5. Propunerea legislativă a senatorului Triță Făniță (PD) și atacul acestuia la adresa ministrului Ioan Avram Mureșan
6. **Informare privind reforma în agricultură și silvicultură și despre retrocedarea proprietăților confiscate de stat**
7. Situația PNȚCD și nevoia de programe în viziunea ministrului Andrei Marga
8. **Propunerea unei Legia lustrației de către deputatul Gheorghe Șerban**

Au participat la discuții:

Membri ai BCCC:

Ion Diaconescu, Gabriel Țepelea, Mircea Ciumara, Vasile Lupu, Remus Opriș

Membri supleanți ai BCCC:

Răsvan Dobrescu, Constantin Dudu Ionescu, Ion Gherasim, Ioan Avram Mureșan

Secretari generali adjuncți:

Virgil Petrescu (secretar general interimar), Mihai Grigoriu, Laurențiu Dumitrașcu

Miniștri:

Romică Tomescu (ministrul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului), Andrei Marga (ministrul Educației Naționale)

Senatori:

Teodor Câmpean (Bistrița-Năsăud), Gheorghe Păvălașcu (Vaslui), Mihail Grama (București), Corneliu Turianu (București)

Deputați:

Bazil Dumitrean (Alba), Mihăiță Calimente (Arad), Mircea Negrău (Bihor), Eugen Hilote (Botoșani), Paul Alecu (Brăila), Cornel Sturza Popovici (Caraș-Severin), Ioan Roman (Cluj), Ioan Vida-Simiti (Cluj), Mihail Nică (Gorj), Gheorghe Cristea (Ialomița), Mihai Dorin (Iași), Gabriela Radu (Neamț), Radu Mânea (Vrancea)

STENOGRAMA ȘEDINȚEI

(extrase)

1. Situația conflictuală din Iugoslavia și implicarea României

Dl Gabriel Țepelea: Să începem ședința noastră de grup parlamentar. A apărut pe ordinea de zi o propunere de hotărâre a Parlamentului privind cererea NATO de acces în spațiul nostru aerian, care va fi adoptată mâine. Cred că trebuie să o discutăm, să fiți informați. Îl rog pe domnul Mihail Nică, secretarul Comisiei de apărare din Camera Deputaților să-i dea citire.

Dl Mihail Nică: În urma discuțiilor din Comisiile de apărare și a avizului primit de la Comisiile de politică externă, s-a întocmit un material din care vă citesc articolul unic: „Se aprobă cererea Alianței Nord-Atlantice de acordare a accesului nerestrictiv în spațiul aerian al României pe perioada executării de operațiuni aeriene asupra teritoriului Republicii Federale Iugoslavia".

Există o diferență între textul acestui articolul unic și textul din scrisoarea de la Președinție în legătura cu durata accesului. În scrisoare s-a scris: „pe o durată nedeterminată", însă conform Legii privind apărarea națională trebuie specificată perioada. De aceea am ales această soluție de compromis cuprinsă în textul propus de cele două comisii. În Comisiile de apărare acest text s-a votat cu 18 voturi pentru, 8 împotrivă și o abținere.

Este clar că mâine, în Parlament, opoziția va vota împotrivă. Vor ridica probleme legate de Constituție, de legile privind apărarea și siguranța națională și cred că și legate de prietenia cu președintele Slobodan Milošević. Am rugămintea ca mâine tot grupul parlamentar să fie prezent în sală. Se pare că opoziția va face o mobilizare puternică.

Dl Mihail Grama: În Comisiile de politică externă, din cele 31 de persoane prezente, 27 au votat cererea președintelui și patru s-au abținut. Aș vrea să spun că în aceste comisii PDSR a fost foarte cooperant și nu a creat dificultăți. Se pare că de la noi, din PNȚCD, s-au făcut anumite afirmații și s-a acționat cu foarte multă hotărâre împotriva acestei chestiuni: ba cu suveranitatea, ba cu nenorocirile din Kosovo ș.a.m.d. Domnul deputat

Mihai Dorin a ținut un discurs foarte lung, în care nu prea și-a manifestat adeziunea față de această problemă, care este fundamentală pentru noi. Noi nu mai avem alte opțiuni și nu trebuie să existe niciun fel de alte discuții pentru ziua de mâine.

Dl Gabriel Țepelea: Problema este aceasta: hotărârea va trece în Parlament cu peste 51%, dar nu este totuna să treacă așa, la limită, ci să treacă așa cum așteaptă lumea de la noi. Prin urmare, prezența noastră de mâine la vot este imperios necesară. Și cu aceasta am încheiat acest punct. Dacă mai sunt probleme în legătură cu acest capitol? [...]

Dl Vasile Lupu: Birourile permanente au propus și plenul va vota mâine. Din câte am reținut, PNȚCD are la dispoziție 15 minute pentru intervenții.

Dl Mihăiță Calimente: Eu cred că ar trebui atacată și situația românilor din Serbia. Poate că așa îi vom face pe cei care se consideră mari patrioți și se intitulează PUNR sau mai știu eu cum să voteze altfel. Cred că trebuie să spunem clar și răspicat că noi nu putem fi prieteni cu cineva care încearcă să desnaționalizeze un milion de români de acolo. Avem niște materiale trimise de la Arad. Consiliul județean Arad a filmat 10 ore în Timocul românesc. Toate documentele au fost trimise Televiziunii române, care nu a fost în stare să facă un film de 15 minute din aceste materiale filmate.

Dl Gabriel Țepelea: Eu cred că nu putem rezolva toate problemele acum și aici. Vă propun următoarea soluție: acei colegi care cred că sunt chemați să dea mâine un răspuns la o anumită temă care va apărea în plen, ca și aceia care doresc să se prepare dinainte, să se înscrie pe o listă la domnul secretar al comisiei și să stea de vorbă cu noi, pentru a stabili împreună tactica, strategia, fiindcă nu se știe cu ce va veni opoziția.

Dl Ion Gherasim: S-a discutat această problemă și în BCCC. Eu consider că trebuie să fie o singură persoană care să aibă un discurs bine pregătit și moderat, la subiect. Aș face sugestia ca acea persoană să fie domnul deputat Iftene Pop, care a studiat această problemă. Deci, să vorbească o singură persoană timp de 10 minute și să avem cinci minute de rezervă în cazul în care opoziția ne atacă.

Dl Cornel Sturza Popovici: Dată fiind importanța votului de mâine, propun să analizați oportunitatea procedurii de vot nominal, să știm cine este cu noi și cine nu este cu noi. Sunt de acord că e bine să fie o singură luare de cuvânt, bine articulată, și din partea unei persoane avizate din grupul nostru parlamentar. Însă aș avea un mic mesaj, în special din partea celor care provenim din vestul țării: este vorba de județele Caraș-Severin, Timiș, Mehedinți, unde procentajul populației care în momentul de față judecă emotiv acest conflict este mare. Cred că în mesajul pe care îl vom transmite mâine de la tribuna Parlamentului trebuie făcută clar disocierea dintre regimul Milošević și populația Serbiei. Trebuie să contracarăm PDSR

și să spunem că avem compasiune pentru poporul sârb, însă nu și pentru regimul Milošević, care a adus poporul sârb în această situație. Hotărârea pe care o luăm în Parlamentul României este tocmai în acest sens: de a sprijini NATO în înlăturarea efectelor regimului Milošević în Kosovo. [...]

Dl Ion Diaconescu: S-a hotărât ca o singură persoană să vorbească din partea fiecărui grup - ca discuție generală. Însă când se trece la amendamente sau la răspunsuri, poate interveni și o a doua persoană.

Dl Gabriel Țepelea: A doua persoană să fie de la Senat.

Dl Ion Gherasim: Sunteți de acord cu propunerea ca domnul Iftene Pop să ia cuvântul din partea noastră?

(Grupurile parlamentare sunt de acord ca la discuția generală să ia cuvântul domnul deputat Iftene Pop, iar al doilea vorbitor să fie domnul senator Valentin Gabrielescu)

Dl Mihai Dorin: Eram în sală mai mulți membri PNȚCD și cred că acei colegi pot să infirme, fără mare dificultate, acuzația domnului senator Grama, în sensul că nu am avut suficient entuziasm. Îl rog pe domnul senator să mediteze dacă situația noastră reclamă entuziasm și dacă un posibil război regional în această zonă trebuie să ne facă să aplaudăm.

Eu nu aș vrea să repet intervenția mea, dar în esență am spus următoarele lucruri, mai ales că erau reprezentanții Ministerului de Externe, care se știe că au fost destul de incoerenți în mesajele pe care le-au transmis din momentul în care a început acest conflict. Se cunoaște bine că la un moment dat Ministerul de Externe a avut o atitudine care a provocat o legitimă reacție din partea mass-media atunci când, pe baza unei discuții care a avut loc în Franța, s-a avansat chiar ideea împărțirii Kosovo, idee care nu fusese încă lansată de țările NATO. Sigur că a fost o gafă pe care pe bună dreptate presa a sancționat-o. Eu am urmărit acest dosar Kosovo cu atenție și pentru că era și reprezentantul MApN în sală, am făcut trimitere la două lucruri: la faptul că în acest conflict noi avem doi inamici, care riscă să pună într-o situație delicată Guvernul nostru și partidele de la guvernare. Avem împotriva noastră frica românilor pentru o eventuală antrenare a României în acest război, teamă care trebuie corectată printr-un mesaj foarte clar ce trebuie să inducă în populație ideea seriozității, a responsabilității angajării noastre. Numai pe bază de tărie morală poporul poate să accepte o asemenea situație într-un moment care nu este deloc strălucit pentru noi. Responsabilitatea din partea ministerelor care au în competență această problemă este imensă și am invitat la coerență în mesajul pe care îl vom transmite către țară în perioada care urmează.

În al doilea rând, mai avem un mare inamic. Am combătut și combat ideea că există o solidaritate panortodoxă, o solidaritate etnicistă sau de

altă natură cu Iugoslavia. Nu există așa ceva, sunt convins de acest lucru și nu avem a ne teme de această posibilă solidaritate ortodoxistă. Avem a ne teme de frica românilor că ceea ce se întâmplă acolo este un pericol pentru pacea acestei zone. Aceasta este ce am vrut eu să spun, domnule senator Grama. Îmi pare rău că trebuie să traduc propriile cuvinte.

Apoi avem împotriva noastră media românească mai mult decât în oricare altă împrejurare și care ne taxează cu o extremă duritate într-un moment care implică țara într-un posibil conflict.

Împotriva acestor doi inamici trebuie să luptăm cu mare responsabilitate. Aici este lipsa mea de entuziasm, domnule senator Grama, anume că nu au fost până acum semnalele suficient de coerente. Dacă am trimis la efortul pedagogic de a ne reformula cu maximă responsabilitate și coerență mesajul către țară, am făcut-o tot din sentimentul responsabilității și nu că trebuie să răspundem cu un entuziasm facil într-un moment care este extrem de delicat.

Dl Mihail Grama: Acolo, în sală, nu am fost numai eu. A fost și domnul Dan Amedeo Lăzărescu, a fost și domnul Alexandru Paleologu și au fost și alții, care pur și simplu erau la un moment dat enervați de discursul domnului Mihai Dorin. Acolo se punea numai problema acceptării survolului, nu erau de discutat alte probleme.

Dl Gabriel Țepelea: Cum a votat domnul Mihai Dorin?

Dl Mihail Grama: De unde să știu?

Dl Ion Gherasim: Spuneți exact, domnule Grama. Eu nu consider că domnul Mihai Dorin a divagat. Problema este că și ceilalți, și domnul Amedeo Lăzărescu, care este un cunoscut istoric, a început să o ia de la Petre Carp și a început să vorbească despre toată istoria cu Serbia. Domnul Paleologu a fost mai la obiect.

Cred că nu putem să contestăm valoarea domnului Mihai Dorin și ceea ce dânsul a spus. A explicat foarte clar aici. Nu putem spune că domnul Mihai Dorin a votat împotrivă. [...]

Dl Vasile Lupu: În privința procedurii de vot nominal, aș vrea să atrag atenția că noi am putea să ne lungim peste ora 14 și să scăpăm câțiva parlamentari care nu vor renunța la transportul cu avionul sau cu trenul.

Nu e niciun pericol mâine să nu treacă scrisoarea președintelui Constantinescu. Dacă va fi votul nominal începând cu orele 12, este rezonabil ca într-o oră să fie parcurse cele două liste cu parlamentari. Dar dacă ne-am întinde cu dezbaterile până la 13.30, s-ar putea ca la votul nominal să mai pierdem din parlamentari.

2. Stadiul reformei la Ministerul de Interne; despre unele ONG-uri care ajută Iugoslavia

Dl Cornel Sturza Popovici: Mă bucur că este prezent aici domnul ministru Dudu Ionescu, care are în subordine Poliția de Frontieră. Este foarte interesant ce regim au ajutoarele pe care le trimite PRM în momentul de față în Iugoslavia, pentru că pe acest lucru se va bate multă monedă. [...]

Dl Constantin Dudu Ionescu: Aș vrea să fac un scurt comentariu ca să se înțeleagă niște lucruri pe care nu le-am spus niciodată în public, dar simt nevoia să le spun, pentru că se pare să eu nu reușesc să mă fac înțeles. În ce sens? Am vreo trei luni de când sunt ministru de Interne și dacă mi-ați încredințat această onoare să reprezint PNȚCD în acest minister, bănuiesc că mi-ați încredințat să fac și niște lucruri acolo. Am făcut o listă de priorități. Nu am ajuns deocamdată cu reforma la județe, pentru că nu am avut timpul necesar. Ba am mai avut o mineriadă, ba mai avem acum niște greve și altele. Rugămintea mea este să avem toți răbdare, pentru că în momentul în care acțiunile vizând reforma se vor realiza în județele dumneavoastră, să aveți garanția că veți fi consultați.

A doua chestiune, în ceea ce privește ajutoarele umanitare care s-au transmis către Macedonia, către Albania și probabil către Iugoslavia prin organizații neguvernamentale. Eu nu știu care este legea care să interzică unor organizații neguvernamentale să facă acest lucru, chiar dacă sunt sub oblăduirea PRM-ului. Vă dați seama că aceste informații le-am avut și mi-am pus și eu întrebarea ce putem să facem. Din punctul de vedere al dreptății, eu nu cunosc decât două modalități de a face ordine în această țară: ori cu legea, ori cu bâta. Dacă vrem să facem dreptate, din acest punct de vedere al ajutoarelor umanitare făcute de organizații neguvernamentale, domnii respectivi au dreptate. Ce să le fac?

[...]

4. „Schisma" grupului lui Victor Ciorbea

Dl Ion Diaconescu: În legătură cu „schisma" domnului Ciorbea, am observat că, în general, racolările în județe s-au făcut din rândurile unor oameni nemulțumiți. Sunt oameni care au sperat mai mult, au dorit mai mult, dar au obținut mai puțin - este un fenomen normal în firea omenească. A contribuit la aceasta și faptul că actuala conducere nu a avut grijă să-și apropie acești oameni sau au fost mulți împinși în afară. Aceștia au așteptat un prim moment și, considerând că Ciorbea provine tot din rândurile noastre, au trecut la el. Unii dintre ei au sentimentul că nu au trădat cauza național-țărăniștilor și că au găsit o variantă apropiată - sentiment care sigur că nu corespunde adevărului.

Însuși domnul Ciorbea cred că se găsește într-o asemenea stare sufletească. În fond, nu văd ce motive ar fi avut domnul Ciorbea să plece din partid? Ce rost are toată argumentația lui cu programul, cu moralitatea? Dacă a condus în acea perioadă Guvernul, cui să-i reproșeze acest lucru? Domnul Ciorbea probabil că s-a hrănit sufletește cu ideea că odată ajuns în această funcție, în conformitate cu vechea mentalitate din timpul regimului comunist, orice pas înapoi este un dezastru și, în consecință, a căutat să-și croiască alt drum. Sigur că aici joacă un rol și vanitatea omenească: a vrut să se vadă președinte de partid cât mai curând.

Cu ocazia acestor descompletări care se manifestă în unele organizații, pe cât posibil să reparăm această stare de lucruri, adică să recaptăm pe aceia care au fost marginalizați - cum este cazul la Cluj. Au fost militanți ai partidului aproape eliminați din cursă de frații Boilă. Să încercăm acum, pe cât posibil, să-i aducem pe linia de plutire.

Oricum, plecarea lui Ciorbea nu este o mișcare care să aibă un impact deosebit asupra partidului. Chiar dacă pentru moment vor apărea unele descompletări, ne reamintim că astfel de evenimente au mai existat în trecutul partidului - și au fost rupturi mari - dar până la urmă ele au avut darul de a întări organizația, trunchiul sănătos al partidului. S-a creat o sudură mai mare, s-au făcut analize și s-au constatat greșeli. Depinde de noi ca un asemenea eveniment pe care adversarii se grăbesc să-l prezinte ca pe o tragedie, să-l transformăm într-un moment de redresare.

Dl Ioan Roman: Aș ruga să ne lăsați să discutăm această problemă, care este foarte gravă. Nu știu cât se poate aprecia de aici de la centru cât este de gravă. Așa cum știți, eu sunt deputat de Cluj. Nu aș trata această problemă oarecum cu indiferență. Noi trebuie să acționăm acum, măcar în Transilvania. Eu am discutat cu câteva personalități din partid să se deplaseze la Cluj, pentru a avea o întâlnire cu oamenii de acolo din partid, pentru că cei care au plecat cu Ciorbea lucrează. Încă o dată vă rog, domnule președinte, cei care au ceva de spus în această privință să-i lăsați să spună și să hotărâm ce este de făcut.

Dl Cornel Sturza Popovici: Există oameni de-ai noștri care au trecut la Ciorbea și care se găsesc în momentul de față pe funcții în administrația descentralizată. Ei au intrat acolo printr-un concurs, poate că cei mai mulți sunt de bună calitate. Deci, vreau un răspuns de principiu, pentru că sunt și domnii miniștri aici: ce se va întâmpla cu aceste persoane?

Dl Ion Diaconescu: Dacă sunt prefecți sau subprefecți, aceștia obligatoriu trebuie să facă politica Guvernului. În privința serviciilor descentralizate, care reprezintă ministerele, de vreme ce formațiunea care vrea să se înfiripe acum este în opoziție, o tratezi ca atare, cu tot regretul. Dacă este vreo excepție, o personalitate care poate fi acceptată, nu avem nimic împotrivă. [...]

Dl Gabriel Țepelea: Părinte Roman, eu nu văd și nici nu doresc să conving pe un om neformat, needucat suficient și care nu are un rost în partid, să-l conving să stea alături de noi. Politica este un act voluntar, care nu a fost impusă nimănui și nu văd de ce trebuie să colindăm pe la casele oamenilor și să le spunem să fie cuminți și să rămână cu noi. Cei care au conștiința apartenenței la noi vor rămâne. Nici nu dorim să-i menținem pe aceia care au nevoie de o convingere în plus.

Dl Ioan Roman: Oamenii sunt influențabili, oamenii așteaptă personalități în mijlocul lor. Eu nu cred că nu trebuie pusă această chestiune. Miniștrii celorlalte partide sunt prezenți în orașe. Deci, este absolută nevoie de prezența unor lideri, mai ales în județul Cluj.

Dl Ion Diaconescu: În limita posibilităților, ei vor veni.

Dl Gabriel Țepelea: Dar sunteți de acord, în principiu, cu cele spuse de mine, că nu putem merge cu colindul?

Dl Ioan Vida-Simiti: Vreau să vă informez pe scurt care este situația la Cluj. Am fost sâmbătă și duminică prin județ și aș vrea să vă spun că nu se manifestă un interes deosebit pentru plecarea din partid. Acesta este un lucru îmbucurător. Amărăciunea noastră provine din faptul că s-a întâmplat această schismă. Au fost câțiva derutați pe care i-am lămurit prin viu grai sau telefonic.

De asemenea, vineri am avut o discuție la partid cu cetățeni și cu membri de partid, care au venit și au pus întrebări. Opinia mea este următoarea: nu este atât de important cine pleacă și câți pleacă acum. La noi până acum și-au manifestat dorința de plecare 31 de persoane, ceea ce nu înseamnă mult. Problema însă este alta: trebuie să ne reformăm mesajul. Mesajul și discursul lor se pare că ar prinde în electoratul nostru stabil - și aici trebuie să facem noi ceva. În rest, opinia mea este că nu e atât de mare motiv de îngrijorare. [...]

Dl Gheorghe Cristea: A considera că nu există o problemă pentru că nu vrem să o discutăm este un lucru greșit. Problema cu sciziunea din PNȚCD există, este reală și ea trebuie discutată. Nu pentru că ar pleca mai mulți sau mai puțini, dacă în PNȚCD nici atunci când se produce o sciziune nu este tratată ca o problemă importantă, mă întreb ca un om obișnuit, ce lucru important în partidul nostru merită să fie discutat?

Pleacă din partid fostul prim-ministru pus în acest post de PNȚCD. Lucrurile acestea trebuie discutate și sunt de mare interes. Iată, cu o săptămână înainte de anunțata sciziune, întâmplarea a făcut să fie o ședință de comitet județean la Ialomița. Vreau să vă spun că nu se mai terminau discuțiile. Vineri voi avea o ședință de birou județean. Să fiți convinși că voi fi întrebat ce a hotărât PNȚCD față de această situație, ce strategie a adoptat? Eu trebuie să transmit un mesaj al PNȚCD și nu o opinie personală, care

poate fi corectă sau incorectă. Or, eu nu pot să mă duc să spun că la ședința grupurilor parlamentare nu s-a discutat așa ceva, considerându-se că acest subiect nu trebuie discutat sau că trebuie discutat în scris, ori de transmis o statistică de la organizațiile județene. Am transmis că din Ialomița nu a plecat deocamdată nimeni, probabil că vor pleca unu-doi.

După părerea mea, problema este extrem de importantă, pentru că aceste plecări nu sunt individuale, se pleacă în grup. Dacă se consideră că primarul unui oraș ca Bârladul este o persoană nesemnificativă și fără influență - sigur că poate spune cineva și acest lucru -, numai că eu nu am cum să cred asta. Dacă se propune în locul lui ca președinte de organizație municipală un lăcătuș-mecanic, asta înseamnă că PNȚCD poate să facă la Bârlad orice altceva în afară de politică. Acestea sunt lucruri extrem de importante și cineva trebuie tras la răspundere.

Eu cred că PNȚCD trebuie să aibă o strategie față de acest fenomen extrem de grav și, mai mult, el trebuie să fie discutat foarte serios. Cred că BCCC ar fi trebuit să vină cu o ofertă de discuție, cu o mică sinteză, să expună un punct de vedere, astfel încât noi să știm ce avem de făcut, cum trebuie să ne manifestăm, cum să ne comportăm. Domnule Vida, dacă ați rezolvat telefonic situația nu știu câtor membri de partid de la Cluj, mie mi se pare o treabă neserioasă.

Dl Ion Diaconescu: Da, aveți dreptate, dar eu cred că noi totuși am răspuns și răspundem de aproape doi ani și jumătate de când suntem la putere, răspundem la toate întrebările puse de dumneavoastră. Acest conflict într-o stare incipientă a fost sesizat prima dată în momentul constituirii primului Guvern al nostru, Guvernul Ciorbea. Atunci a apărut o reacție mai mică în partid, o serie de fruntași ai partidului fiind nemulțumiți de alegerea făcută, considerând că Ciorbea nu are nici trecut, nici merite în partid. Reacția nu a avut amploare, pentru că fiind un Guvern la început de drum, toată opinia publică aștepta realizări. Din nefericire pentru noi, nu au venit acele realizări pe măsura așteptărilor opiniei publice. Poate că nu am fost nici noi zmei, dar în general dificultățile au fost mult mai mari decât am apreciat la început, iar situația economică a țării a fost mult mai gravă.

Modalitățile de a rezolva problemele în cadrul unei coaliții nesudate, cu tensiuni interne, au fost greoaie. Aceste tensiuni nu au avut amploare la început și în niciun caz nu erau pe rațiuni de program, de ideologie, ci din interese personale. Pe urmă, când s-a creat criza în Guvern din cauza defecțiunii Partidului Democrat, care a început atacurile împotriva persoanei prim-ministrului, la care s-au adăugat apoi și liberalii, au apărut reacții negative și în cadrul partidului nostru. Unii spuneau așa: „Nu are sens să mergem în continuare cu un premier contestat, căci nu se mai poate guverna; deci, să renunțăm la premier”.

Conducerea partidului a sprijinit Guvernul Ciorbea, pe domnul Ciorbea personal, până în ziua când și-a dat demisia. Niciun moment nu am avut nici cea mai mică reacție negativă împotriva lui. După demisia domnului Ciorbea, am convocat conducerea partidului în cadrul unui Comitet de Conducere, unde au fost discuții lungi. După cum știți, existau două variante: ori ne retragem de la guvernare, ori continuăm guvernarea în cadrul aceleiași coaliții, dar cu un alt premier. Poate contribui și dorința oamenilor noștri de a rămâne la putere, dar în tot cazul și interesul țării reclama să continuăm guvernarea. Alternativa era să revină la putere Iliescu pe o altă combinație politică.

Toată lumea a apreciat - și pe plan internațional și pe plan intern - că se impune continuarea acestei guvernări. În momentul în care s-a votat noul Guvern, s-au creat deja premisele acestei rupturi. Victor Ciorbea, sprijinit de un grup foarte mic, a fost împotriva acestei soluții și a început agitația pentru retragerea de la guvernare. Nu este nicio diferență de program, nicio diferență ideologică, nu este nicio diferență de realizări. Ciorbea spune acum că pe timpul lui s-au făcut minuni și în prezent nu se mai fac. Adevărul este că cele două guvernări s-au confruntat cu aceleași dificultăți și au dat cam aceleași rezultate nu foarte grozave. Ciorbea are o impresie falsă despre guvernarea lui!

Am convocat acum o lună și jumătate o nouă adunare a unui Comitet de Conducere lărgit, cu 250 de participanți. În final, s-a pus aceeași problemă și marea majoritate s-a pronunțat pentru continuarea guvernării cu această coaliție, cu acest Guvern. Varianta cu retragerea de la guvernare a luat patru voturi. Ce se putea face mai mult ca atitudine democratică, decât această manifestare în văzul lumii? Nu s-a greșit cu nimic în această privință. Nu știu dacă soluția adoptată de noi este cea mai bună.

Ceea ce este important este ca noi să fim uniți. Chiar un pas greșit făcut de partid, dacă rămân toți solidari, se repară imediat. Dar a ieși din partid, fiindcă majoritatea nu este de acord cu tine, este un non-sens. O poate face numai cineva care nu este sudat sufletește cu partidul. Atașamentul pentru partid nu înseamnă un program care se schimbă la fiecare șase luni și nu se realizează niciodată, ci este activitatea și lupta permanentă, este sudura sufletească dintre noi. Și dacă acest lucru există, se va scutura copacul, dar va rămâne trunchiul.

Cineva care a fost prim-ministru, care a avut atâtea onoruri, acum să plece pentru faptul că nu mai este în acea funcție și să considere partidul o adunătură - fel de fel de expresii de acest fel - este ceva incalificabil...

Deci, domnule Cristea, consider că nu am greșit. Care sunt greșelile pe care noi le facem acum și nu le-a făcut Ciorbea? Câți corupți a prins el și a băgat la pușcărie într-un an și patru luni? Nu-l acuz, pentru că nu depindea

numai de el, dar de ce să ne acuze pe noi, când toți reprezentăm consecința unei jumătăți de secol de comunism, a zece ani de post-comunism? Până când nu se formează noi cadre, o nouă Justiție, o nouă Poliție, o nouă Procuratură ș.a.m.d., nu se poate face mare lucru. Degeaba se spune că este așa de coruptă clasa politică; ea este doar produsul societății românești în acest moment.

Consider că nu greșim nici prin reacția pe care o avem față de această sciziune. Vom vorbi în felul aceasta când vom fi întrebați, este bine să fim prezenți pe teren și vom ruga pe colegii noștri mai tineri să fie prezenți în teritoriu cât mai mult, nu să aștepte de la noi, cei mai vârstnici, pentru că nouă ne este foarte greu să ne deplasăm în județe.

La Cluj au fost mereu prezenți doi-trei miniștri, este o comunicare permanentă între teritoriu și centru. Nu acestea sunt cauzele. Cauza principală a nemulțumirilor este faptul că parcurgem o gravă criză economică. Când lumea vede că Guvernul nu are succese economice, trage concluzia că guvernarea este slabă. Dacă noi aveam șansa să traversăm o perioadă mai bună, am fi avut o guvernare considerată bună. Eu sper, din cele ce mi-au comunicat și mie responsabilii economici ai Guvernului, că acest an va însemna trecerea hopului și că anul viitor va începe redresarea, suficient ca noi să ne prezentăm altfel la alegerile din 2000. Este suficient ca lumea să simtă că a început mersul spre bine, să i se dea speranța și atunci lucrurile se vor îndrepta.

Dl Gabriel Țepelea: Eu nu am spus să nu discutăm, ci că trebuie să discutăm pe baze organizate, adică să știm în momentul în care angajăm o discuție, discuția să nu fie individualizată, să se meargă pe teme, în cele din urmă să aflăm dacă aceste greșeli le-am făcut noi, cei de la conducere, le-au făcut cei din structurile locale și care anume sunt acele greșeli. Din capul locului nu am mers pe ideea amânării unei discuții, numai că această discuție trebuie să se facă după ce se examinează situația atent, în profunzime.

Dl Mircea Ciumara: Există foarte mulți membri ai partidului nehotărâți la ora actuală, oameni simpli și de bună-credință. Am muncit zece ani să-i strângem în partid și acum nu putem să le spunem că pot să plece. Sunt oameni care au nevoie de explicații și am fost abordat de mulți dintre ei, întrebându-mă de ce nu am plecat cu Ciorbea. Oamenii vor explicații de ce soluția adoptată de cei care au plecat nu este bună. Noi nu putem să spunem că unele motive invocate de unii membri care au părăsit partidul nu sunt corecte. Ideea este de a vorbi cu oamenii simpli, pentru că îi pierdem și este păcat.

Dl Gheorghe Păvălașcu: Eu sunt senator de Vaslui și locuiesc în Bârlad. Din 1991 și până acum gândul meu a fost să crească PNȚCD. Organizația municipală din Bârlad a fost singura care a avut câștig de cauză la alege-

rile locale din 1996, în sudul Moldovei, cu primar și viceprimar țărănist. Vreau să vă mărturisesc că relațiile mele ca senator și ale deputatului Virgil Petrescu, secretar general interimar, cu organizația municipală Bârlad, cu instituția primăriei, sunt foarte bune. Domnii miniștri care sunt prezenți aici în sală știu de câte ori le-am bătut la ușă ca să rezolvăm anumite probleme în Bârlad. [...]

În situația plecării din partid a primarului Doru Gabriel Craus, a viceprimarului Valentin Guzgan și a întregului birou de conducere de la Bârlad, aș vrea să vă spun ce declarație a dat prefectul de Vaslui în ziarul Monitorul de Vaslui: „Când corabia se scufundă, guzganii o părăsesc primii". Eu v-am dat un exemplu, dar au fost mai multe neînțelegeri cu prefectul și cu directorul FPS, inclusiv situații conflictuale între președintele Organizației județene și conducerea primăriei din Bârlad și, deci, a organizației municipale Bârlad. S-ar putea ca pe cei din Vaslui să-i deranjeze faptul că la Bârlad a fost și încă este o organizație puternică.

Eu am avut o atitudine necolegială față de domnul deputat Virgil Petrescu. Am fost președintele organizației municipale Bârlad timp de patru ani. Domnul Mircea Ciumara a fost martor când am vrut să mă las de politică și am considerat că mi-am făcut datoria când am câștigat acolo alegerile. Domnii Ciumara și Rațiu mi-au spus să merg mai departe. Nu am avut o duminică liberă, am fost prin toate orașele și comunele din județ, am făcut treabă. Acum, în fruntea organizației municipale din Bârlad a fost pus un muncitor, cine va mai veni lângă el? Există un senator țărănist, dar s-a trecut peste el! Poate pentru dumneavoastră, domnule președinte și domnule prim-vicepreședinte, acesta este un punct de vedere de care trebuie să țineți cont.

Dl Ion Diaconescu: Dar cine l-a propus?

Dl Gheorghe Păvălașcu: Nu știu cine l-a propus. Biroul de conducere municipal Bârlad nu mai există.

Dl Ion Diaconescu: Dar cei de la Vaslui?

Dl Virgil Petrescu: Vă spun eu ce s-a întâmplat la Bârlad. Președintele și secretarul organizației municipale Bârlad nu mai sunt membri PNȚCD și decizia noastră de astăzi a fost aceasta: până când comitetul municipal Bârlad nu vine cu o propunere către biroul județean, care apoi să fie trimisă Secretariatului General, până atunci nu se validează numirea domnului Nicolae Postolache, în calitate de președinte interimar la Bârlad.

Dumneavoastră, domnule senator Păvălașcu, spuneți că nu mai există nici birou, nici comitet municipal la Bârlad. Vom verifica acest lucru. În această situație, hotărârea va trebui luată de biroul județean.

Dl Gheorghe Păvălașcu: Domnul Lupu a fost la conferința județeană și știe ce greutăți au fost acolo, acestea fiind atribuite rivalității dintre munici-

piile Bârlad și Vaslui. Dar nu este așa. Poate că pe unii de la Vaslui îi deranjează faptul că în zona Bârladului sunt organizații puternice. Repet, relațiile mele ca senator și ale deputatului Virgil Petrescu față de toate celelalte organizații sunt foarte bune.

Dl Gabriel Țepelea: Care este cauza?

Dl Gheorghe Păvălașcu: În primul rând, să nu uităm că primarul Bârladului, Doru Gabriel Craus, este primarul unui municipiu cu aproape 60.000 de locuitori și pur și simplu i-a pus la colț pe cei din Vaslui. Și declarația primarului și cea a viceprimarului au subliniat de multe ori că singura problemă a fost că ei nu colaborează cu președintele și cu secretarul organizației județene. Unii s-au trezit prefecți și nu au avut niciun merit, iar în alte județe poate că alții au avut merite, dar nu au avut prefect. Imaginea PNȚCD în județ este dezastruoasă.

Dl Paul Alecu: Am o propunere. Avem oameni care cunosc bine politica la nivelul vârfului partidului. Opinia mea este că se impune publicarea unui comunicat din partea BCCC, dat rapid pe mass-media, care să devină și obiectul nostru de lucru în teritoriu. Acest comunicat, în esență, să pună accentul pe următoarele aspecte:

- În primul rând, majoritatea problemelor care fac parte acum din gândirea aripii care s-a desprins sunt de fapt probleme și ale PNȚCD.
- În al doilea rând, plecarea lor este legată strict de nerealizarea personală a unora, de ranchiună, de lipsa unei legături solidare cu partidul.
- În al treilea rând, să se arate că partidul găsește modalități de soluționare a acestei situații de criză. Nu vreau să zic că s-ar impune o reuniune a Comitetului de Conducere al PNȚCD, care să discute un document de partid în care să se spună: „partidul rămâne unit", dar se impune totuși ca în cadrul partidului, în forurile lui, să se găsească niște termene, niște modalități, niște oameni, niște responsabilități, astfel încât până la Delegație, până la Congres, să se discute și să se caute rezolvare la cele câteva probleme legate de disciplină, de viitorul partidului, de structurile de conducere. [...]

Dl Bazil Dumitrean: Aș vrea să vă relatez ce se întâmplă în Alba Iulia și cred că este important să știți, întrucât acolo există o legătură afectivă deosebită cu domnul Ciorbea. Din proprie inițiativă, noi am prevăzut și cunoaștem situația locală, unde președintele Organizației județene Alba este puternic contestat. Am reușit până astăzi să blocăm demisia în masă la trei organizații teritoriale: Blaj, Câmpeni și Abrud. La niciuna din aceste organizații din biroul sau din comitetul de curând ales nu au existat demisii, pentru că personal am vorbit cu oamenii și am insistat să nu plece. Cât voi mai reuși de aici încolo nu știu. Altfel, cel puțin în Munții Apuseni, lumea este extrem de pornită și am putea pierde acolo aproape toți oamenii.

Dl Remus Opriș: Și eu vreau să spun că nu avem de-a face cu un proces care s-a terminat, ci cu un proces care abia începe. Nu există încă un partid legal constituit, dar partidul acesta dorește să se nască. De unde își va lua el oamenii? Evident că de la PNȚCD, de la Alianța Civică și de la AFDPR[49].

Iată pentru ce eu mi-am permis să fac deja o recomandare purtătorilor de cuvânt din organizațiile dumneavoastră, ca odată cu discursul domnului Diaconescu de la conferința de presă, unde s-au punctat cu lux de amănunte tezele noastre legate de inutilitatea demersului lui Ciorbea, să aveți și această recomandare transmisă în teritoriu. Cred că este important ca dumneavoastră, vineri, să faceți cu toții conferințe de presă în teritoriu și să marcați același lucru: inutilitatea unui astfel de demers.

Pe de altă parte, eu cred că-i putem acuza de multe, dar nu-i putem suspecta nici pe Victor Ciorbea și nici pe frații Boilă de lipsă de tenacitate, de lipsă de vehemență în a-și atinge obiectivele pe care și le-au propus. Iată pentru ce eu îi găsesc ferm angajați în acest demers, foarte bine sprijiniți în teritoriu și de foștii deținuți politici, și de Alianța Civică, așa că ei rămân în continuare, până ce vor aduna cele 10.000 de semnături, un permanent pericol pentru noi.

În acest an vom avea alegeri în organizațiile județene și vor fi unii mulțumiți, alții nemulțumiți. Să ne gândim că acei nemulțumiți vor avea o alternativă unde să se ducă, iar PNȚCD trebuie să dea un răspuns clar care este raportul său cu viitorul partid care se va naște.

Nu a fost întâmplătoare declarația de astăzi a doamnei Ana Blandiana care a spus: „Nu este permis ca PNȚCD și ANCD[50] să se atace reciproc". De ce? Pentru că se dorește ca ANCD să se afle undeva foarte aproape de PNȚCD, ca să-i permită acestei viitoare formațiuni absorbția unui număr cât mai mare de țărăniști. Să vă mai spun că în planurile unora intră chiar o intenție de a se înscrie ulterior în Convenția Democrată ca un alt partid creștin-democrat? Să vă mai spun că e posibil ca însăși Alianța Civică să condiționeze revenirea sa în Convenția Democrată și de inserția acestui viitor partid în CDR? Sunt întrebări care se vor naște, sunt întrebări pe care trebuie să ni le punem și să găsim răspunsuri. Trebuie să găsim o strategie unitară în a ne păstra membrii în partid, în a nu crea confuzii în rândul electoratului prin dezvoltarea acestui nou partid.

Pe de altă parte, eu am la ora actuală înregistrarea pe bandă audio a tuturor discursurilor pe care le-au ținut la Consiliul Național de Inițiativă, o structură compusă din doi sau trei reprezentanți de la nivelul fiecărui

---

[49] AFDPR - Asociației Foștilor Deținuți Politici din România, înființată în ianuarie 1990 și condusă până în 1998 de Constantin-Ticu Dumitrescu.

[50] ANCD - Alianța Națională Creștin Democrată, partid înființat în aprilie 1999 de frații Boilă și de fostul premier Victor Ciorbea.

județ. Bine ar fi să intrați și dumneavoastră în posesia acestor înregistrări și să vedeți cine este mandatat să se ocupe de organizarea noului partid în județul dumneavoastră, pentru ca ulterior să știți despre ce este vorba, pe cine veți avea în față. Părerea mea este să contactați liderii Alianței Civice din județe, liderii AFDPR, pentru a-i întoarce cu fața către CDR și către PNȚCD. De asemenea, putem să-i și acuzăm pe cei care merg la ANCD. Eu unul am și spus că acest nou partid nu poate fi decât în opoziție, va fi la distanță de PNȚCD căruia dorește să-i confișteprogramul, ideologia și tradiția. [...]

Dl Eugen Hilote: Sunt întru totul de acord cu ceea ce a spus mai înainte domnul Opriș. Vreau însă să punctez faptul că în teritoriu organizațiile aparținând Alianței Civice și AFDPR sunt nemulțumite că de doi ani și jumătate, în marea majoritate a județelor, ele nu au mai fost luate în seamă. Convenția Democrată nu a funcționat. Am înțeles rațiunea conform căreia CDR, în forma extinsă, rămâne o alianță electorală și nu una de guvernare, dar în teritoriu asta nu s-a înțeles. Din această cauză există nemulțumiri. Fiind un an preelectoral, este ușor de reactivat Convenția Democrată, ca alianță de partide și de formațiuni civice. Măcar o dată pe lună să fie organizate ședințe de birou ale Convenției Democrate și multe dintre aceste probleme se vor rezolva.

Dl Laurențiu Dumitrașcu: Aș vrea să salut faptul că, în sfârșit, conducerea partidului, la ultima conferință de presă, a recunoscut că cea mai mare greșeală politică pe care a făcut-o partidul nostru din 1989 și până în prezent a fost desemnarea lui Victor Ciorbea ca prim-ministru. Trebuie, de asemenea, să ne înarmăm membrii noștri cu o serie de argumente pe care să le folosească pentru a stopa scurgerea de membri către noua formațiune politică.

Este un lucru pe care trebuie să-l știm cu toții: domnul Ciorbea a ajuns la cel de-al cincilea partid. Este o realitate de la care trebuie să pornim. Trebuie să înțelegem că acest partid se adresează în primul rând electoratului nostru cel mai loial, grupului dur de simpatizanți, celor care s-au înscris încă din 1990 și care, cu toate riscurile acelor momente, au înțeles să rămână alături de noi. Acest nou partid va fi unul exclusiv de scandal, îndreptat împotriva noastră. Faptul că în conducerea lui este și senatorul Șerban Săndulescu, ale cărui dificultăți psihice le cunoaștem cu toții, și cunoaștem și vehemența unor lideri ai acestui partid, vom asista - și sper să nu stăm cu mâinile încrucișate - la o serie de atacuri pe toate posturile de televiziune și în cele mai importante ziare. Mesajul nostru împotriva lor trebuie să fie suficient de virulent. Să convingem pe toți președinții filialelor județene să organizeze echipe care să treacă prin absolut toate filialele locale și să obțină semnături de loialitate față de partidul nostru și de respingere a demersului lui Ciorbea.

Dl Mircea Negrău: Eu nu cred că putem creşte cota partidului nostru lansând atacuri împotriva unor persoane care au plecat la ANCD. Printre alte sugestii care au fost făcute, îmi permit să vă mai spun şi eu două.

În primul rând, fiind tot un partid creştin-democrat, cel puţin în titulatură, ANCD nu poate să aibă un program diferit de al nostru. Ei practic îl vor copia schimbând câte o virgulă. Trebuie să scoatem în evidenţă că, de fapt, această nouă formaţiune politică nu aduce nimic nou, nici ca program, nici ca doctrină. Neaducând nimic nou, e clar că ei sunt mânaţi din spate de diverse interese.

În al doilea rând, eu cred că este momentul să-i stopăm pe mulţi membri ţărănişti cărora le-ar trece prin cap că poate este mai bine cu ceilalţi, începând să le spunem adevărul. Adică, de dragul coaliţiei, noi am cam tăcut şi am zis să fim pe post de sacrificaţi. Este momentul să spunem ce e bine, ce e rău, de ce s-a ajuns aici, cine nu ne-a lăsat, care sunt greşelile noastre, care sunt greşelile altora. Dacă vom spune adevărul în mass-media şi vom spune exact de ce şi cine se face vinovat că s-a ajuns aici, eu cred că mulţi ţărănişti care ar fi intenţionat să treacă la ANCD vor renunţa.

Dl Gabriel Ţepelea: S-a vorbit aici despre circulare care s-au trimis la organizaţiile judeţene, dar noi avem şi ziarul „Dreptatea", în care s-a tipărit intervenţia preşedintelui Ion Diaconescu la conferinţa de presă a partidului, precum şi alte materiale. Este ziarul nostru de partid care ar trebui să ajungă la organizaţiile judeţene.

Dl Vasile Lupu: Voi fi foarte scurt. Cu vorbe şi comunicate nu rezolvăm problema. Electoratul nostru, chiar şi cel mai fidel, se simte abandonat. Eu am luat o iniţiativă împreună cu domnul secretar general interimar Virgil Petrescu să adunăm pe 18 mai prefecţii, subprefecţii, directorii noştri din prefecturi şi să le mai amintim încă odată ce au de făcut. Cel mai bun mijloc de potolire a acestui concurent este să ne facem datoria, să scoatem în Parlament legile proprietăţii, să ne ferim de vreun scandal de corupţie şi, mai mult, să intrăm în legalitate cu partidul privind convocarea statutară a forurilor de conducere. În toate judeţele există frământări, agitaţii. BCCC trebuie să anunţe în cel mai scurt timp data convocării Delegaţiei Permanente, care nu s-a mai întrunit de trei ani. Apoi să stabilească data Congresului la termen, adică în ianuarie 2000.

Eu voi fi duminică la o masa rotundă cu Victor Ciorbea, probabil voi avea şi înregistrarea. Eu am câteva exemple cu şi despre Victor Ciorbea: semnat-a dumnealui ordonanţa care a dezincriminat bancruta frauduloasă? Era prim-ministrul Guvernului. A semnat-o! A legalizat nişte acte aiurea, care nu au fost publicate integral? A făcut-o! L-am rugat în BCCC şi s-a angajat ferm să nu-l destituie pe Valerian Stan, şeful Corpului de control al Guvernului, care a atacat Partidul Democrat. L-a destituit! Am zeci de asemenea argumente şi i le voi servi.

Dar, pe de altă parte, dacă nu ne facem datoria aici și dacă în această sesiune nu isprăvim cu legile importante, și dacă prefecții noștri nu-și fac datoria și nu au inventarul abuzurilor din fiecare comună, din fiecare sat, chiar acest electorat fidel nu va mai putea fi ținut la noi. De aceea, pe 18 mai vom aduna prefecții, le vom da câte un chestionar, insistați și dumneavoastră, parlamentarii, pe lângă ei să aibă inventariate toate abuzurile și să găsim căile de a pune în mișcare Poliția, Parchetul. I-am cerut și ministrului Justiției să-și asume răspunderea pentru harababura din Justiție și cu fapte să combatem ceea ce nu mai putem combate cu vorbe și comunicate.

Dl Cornel Sturza Popovici: La problema sciziunii, sunt întru totul de acord cu colegii care au vorbit astăzi și care și-au manifestat îngrijorarea. Înainte cu o săptămână au fost unele voci care au spus că este o chestiune care nu trebuie să ne îngrijoreze, iar altele au spus că cine vrea să plece e bun plecat. În momentul de față, fiecare membru al partidului contează și, din acest punct de vedere, eu cred că reacția noastră către membrii noștri de bază trebuie să fie printr-un mesaj diferențiat. După părerea mea, trebuie să mergem cu argumentul rațional că o formațiune politică nu se pune pe picioare într-un an de zile.

Pentru electoratul nostru radical - și s-au prezentat trei segmente de unde vine el - trebuie să nu mergem cu aversiune împotriva acestei disidențe a lui Ciorbea, pentru că ei ne spun: „Bine, dar o parte din mesajul lui Ciorbea este valabil și pentru cei care suntem în partid și împărtășim aceste nemulțumiri". Eu cred că și pentru aceștia trebuie mers pe ideea că un partid nou creat nu va reuși să-și facă o bază electorală și, până la urmă, locul lor este tot alături de noi. Nu trebuie să spunem că de acum înainte nu ne mai interesează ce va fi cu ei.

[...]

6. Informare privind reforma în agricultură și silvicultură și despre retrocedarea proprietăților confiscate de stat

Dl Ioan Avram Mureșan: Eu cred că, legat de zona executivă, comportamentul nostru este esențial. Nu voi spune aici că simțeam nevoia unui ajutor din partea partidului, pentru că este o adevărată aventură în ceea ce am intrat. Ministerul Agriculturii pe care îl conduc acum este un minister de proporții gigantice, cu mentalități învechite, cu structuri neschimbate de 30 de ani, cu abordări total opuse de ceea ce înseamnă proiectul politic al PNȚCD în agricultură. Toate schimbările pe care le-am făcut au fost în sensul ca în acest domeniu numai PNȚCD să aibă o voce.

Lucrez foarte bine cu colegii mei de la Camera Deputaților – cu domnul Vasile Lupu, cu domnul Gheorghe Cristea - în ceea ce privește setul de legi

pe care noi îl propunem legat de retrocedare, dar și de gestionarea domeniului public și privat al statului și de ajutorarea întreprinzătorului mic și mijlociu. De aceea, orice declarație a dumneavoastră în același sens, cu aceleași cuvinte, mă ajută și mă face mai puternic acolo unde dumneavoastră m-ați pus.

Dl Romică Tomescu: Cred că azi în Comisia pentru agricultură și silvicultură a fost parcursă o etapă importantă, chiar dacă PNȚCD nu a reușit să-și impună punctul de vedere în privința suprafeței maxime care urmează să facă obiectul restituirii pădurilor. Eu cred că lucrurile pot fi tranșate în plenul Camerei Deputaților.

Am însă o rugăminte la dumneavoastră: se fac uneori niște afirmații care nu cad bine în perioada actuală, afirmații de genul că în pădurile României continuă jaful. Domnilor parlamentari, am rugămintea să fiți atenți când faceți asemenea declarații, pentru că ele pot frâna procesul de reconstituire a dreptului de proprietate la păduri. Ceea ce a depins de minister, eu cred că am făcut. În primul rând, mă refer la promovarea unor proiecte de legi care să dea siguranță că acest transfer de proprietate nu va avea un impact major negativ asupra pădurilor. Rugămintea pe care o am la domnii senatori este să mă ajute să introducem pe ordinea de zi Ordonanța privind regimul silvic și administrarea fondului forestier, care reglementează toate aspectele legate de regimul silvic, indiferent de natura proprietății, și care creează premise pentru înființarea structurilor care să se ocupe de controlul aplicării regimului silvic în teritoriu.

Un al doilea aspect asupra căruia vreau să mă opresc este legat de ceea ce se scrie în mass-media în ultimele zile în legătură cu calitatea factorilor de mediu ca urmare a războiului din Iugoslavia. Am luat măsura și am constituit o structură care funcționează în permanență la sediul ministerului, pe lângă dispeceratul care funcționează 24 din 24 de ore, și care este însărcinată cu monitorizarea calității factorilor de mediu. În fiecare zi se fac pe tot cursul Dunării câte 30 de analize ale indicatorilor de calitate a apei și câte 20 de analize pentru calitatea aerului. [...]

Ceea ce pot să vă spun acum, și este bine să informați la rândul dumneavoastră opinia publică, este că în ultimele zile a crescut în zona de graniță cu Iugoslavia concentrația de amoniu în aer de patru ori, însă ea reprezintă 40% din nivelul maxim admis. Noi vom monitoriza în continuare calitatea factorilor de mediu și vom informa opinia publică.

Am făcut o propunere în ședința de Guvern de săptămâna trecută, m-am adresat în primul rând domnului prim-ministru și am cerut miniștrilor de Interne, al Afacerilor Externe și al Transporturilor să facă corp comun cu Ministerul Apelor și Protecției Mediului în privința solicitării unui sprijin din partea NATO, sprijin financiar, dar și de asistență tehnică, pentru

a ne putea dota și interveni în caz de nevoie pentru depoluarea, în principal, a cursului Dunării. În acest sens, am trimis un material la Ministerul Afacerilor Externe și am cuantificat aportul valutar care în prima fază poate rezolva problemele majore cu care ne confruntăm. Rămâne să vedem care va fi reacția NATO. [...]

Dra Gabriela Radu: Este evident că domnul ministru Mureșan trebuie sprijinit. Dar acest lucru este valabil și pentru alți miniștri ai noștri. Fiindcă a schimbat 30 de mafioți din Romsilva, domnul ministru Tomescu are acum 30 de procese pe rol, unde nu s-au admis probe în instanță. Procesele sunt pe cale de a fi pierdute, iar PNȚCD nu a făcut nimic pentru sprijinirea domnului ministru. Pe de altă parte, acel principiu de solidaritate cred că trebuie să fie valabil pentru noi toți, pentru că ori de câte ori unul dintre ai noștri este atacat, conducerea partidului trebuie să aibă un punct de vedere foarte clar în sprijinul lui, dacă este un membru fidel partidului și dacă a fost corect.

Domnul Lupu vrea să convoace prefecții, subprefecții, directorii de prefectură pentru a-i trage la răspundere. Ei nu au nevoie de atenționări, pentru că știu ce au de făcut. Ei au nevoie de sprijin clar atunci când vin cu dosare și cu probleme fie la Guvern, fie la Parlament, și acele dosare sunt puse în sertar și pe urmă dispar. Și aici este nevoie de sprijin clar din partea conducerii partidului.

Cazul Romsilva este cunoscut. Am reușit să câștigăm foarte mult capital electoral schimbând directorii de acolo, dar dacă aceste procese sunt pierdute, vom pierde din ce în ce mai mult teren.

Dl Radu Mânea: S-a ridicat aici problema atacurilor practicate din exteriorul partidului cu adresă la miniștri și la alți demnitari ai PNȚCD. Este desigur foarte important ca noi să fim solidari și să-i apărăm cu orice ocazie. Dar mi se pare că totuși s-a ocolit o chestiune extrem de importantă: ce facem cu atacurile din interiorul partidului, care se petrec între membrii PNȚCD, plecând de la nivel de vârf și până la organizațiile locale. Eu cred că ar trebui să identificăm cauzele și să găsim soluții pentru ca aceste chestiuni să dispară.

O altă problemă. Există o propunere la Biroul permanent al Camerei Deputaților pentru prelungirea activității comisiei de anchetă privind situația economiei forestiere, cu termen până la 30 iunie a.c. L-aș întreba pe domnul ministru Tomescu dacă dânsul consideră că prelungirea activității comisiei ar fi benefică și ar susține activitatea ministerului în procesul de restructurare.

Dl Romică Tomescu: Pentru acest lucru ar trebui să vedem mai întâi raportul în forma finală. În al doilea rând, trebuie văzut dacă toate obiectivele pe care comisia le-a avut în vedere au fost realizate sau nu. Din punc-

tul meu de vedere, activitatea comisiei poate continua și poate să ne ajute în rezolvarea altor probleme cu care se confruntă sectorul, cu atât mai mult cu cât dacă Legea privind reconstituirea dreptului de proprietate va intra în discuție, sigur se vor crea probleme noi legate de acest transfer de proprietate.

Aș vrea să fac o singură precizare. În urmă cu circa două luni, domnul Petre Roman, președintele Senatului, m-a acuzat de faptul că am ordonat defrișarea unor suprafețe de păduri. Am solicitat domnului prim-ministru să trimită Corpul de control al Guvernului, care a venit și a verificat timp de două săptămâni toate documentele existente la minister și la Regia Națională a Pădurilor „Romsilva". S-a prezentat raportul acestui control și a fost extins controlul și pentru alte probleme. Vreau să vă spun că nu s-a reținut nicio deficiență la adresa mea sau a conducerii actuale a regiei.

[…]

8. Propunerea unei Legi a lustrației de către deputatul Gheorghe Șerban

Dl Mihai Grigoriu: În primul rând, aș dori să apreciez că în partidul nostru nu are loc niciun fel de sciziune. După părerea mea, ceea ce se întâmplă acum sunt niște plecări individuale ale unor oameni frustrați sau ale unor oameni care fie nu s-au putut face auziți, fie nu au putut pătrunde în ierarhia de partid. Numai acești nemulțumiți sunt cei care pleacă.

În al doilea rând, vreau să vă fac un anunț: de la regretatul nostru coleg Gheorghe Șerban ne-a parvenit textul Legii lustrației pe care l-am adus la o formă aproape finală, adăugând chestiuni de procedură ca să evităm ideea de a completa legea cu norme metodologice. Textul îl găsiți la secretariatului grupului parlamentar, el este în faza de perfecționare tehnică și v-aș ruga să-mi transmiteți observațiile. [...]

Dl Gabriel Țepelea: Înțeleg că nu mai dorește nimeni să ia cuvântul. Încheiem aici întâlnirea noastră. Vă mulțumesc!

ȘEDINȚA BIROULUI DE CONDUCERE, COORDONARE ȘI CONTROL AL PNȚCD

(27 aprilie 1999)

Teme dezbătute:

1. **Situația Organizației PNȚCD-Cluj după plecarea fraților Boilă**
2. Probleme organizatorice în teritoriu la Dolj, Gorj, Caraș-Severin, Vaslui și Prahova
3. **Raport cu privire la Protocolul CDR și despre relațiile PNȚCD cu PNL și cu formațiunile civice**

Au participat la discuții:

Membri ai BCCC:
Ion Diaconescu, Gabriel Țepelea, Niculae Ionescu-Galbeni, Mircea Ciumara, Remus Opriș, Sorin Lepșa, Sergiu Macarie

Membri supleanți ai BCCC:
Răsvan Dobrescu, Constantin Dudu Ionescu, Ion Gherasim, Ioan Avram Mureșan, Vlad Roșca

Secretari generali adjuncți:
Virgil Petrescu (secretar general interimar), Barbu Pițigoi, Mihai Grigoriu, Petrișor Peiu

Invitați:
Ioan Vida-Simiti (secretar al Camerei Deputaților), Ioan Manea (președintele Senatului PNȚCD), Alexandru Badea (vicelider al Grupului parlamentar PNȚCD-civic-ecologist din Camera Deputaților), Mircea Mihăilescu (Organizația PNȚCD-Cluj)

STENOGRAMA ȘEDINȚEI

(extrase)

1. Situația Organizației PNȚCD-Cluj după plecarea fraților Boilă

Dl Ion Diaconescu: Aș vrea să abordăm mai întâi problema Organizației PNȚCD de la Cluj. La secretariat se află domnul profesor Mircea Mihăilescu și domnul deputat Ioan Roman.

În comitetul de conducere al PNȚCD-Cluj, prin plecarea a 9-10 persoane, au rămas 37 de membri. Comitetul poate funcționa ca atare și nu ar fi obligatorie o nouă alegere. În birou, din 11 membri au rămas șapte, și s-ar putea, conform practicii obișnuite, ca acest comitet existent să aleagă patru noi membri pentru completarea biroului. Acesta este punctul meu de vedere, precum și al majorității dintre dumneavoastră, amintindu-ne că au fost la Cluj fel de fel de tensiuni cu ocazia alegerilor anterioare. Am spus ca măcar la o nouă organizare pe locurile rămase libere în comitet și în birou să fie promovați unii dintre cei marginalizați.

În aceste condiții, am făcut apel la un articol din Statut care ne dă nouă, BCCC, dreptul să numim câteva persoane în comitet. În birou nu putem numi, căci nu ar fi statutar. Deci, noi putem numi în comitet 9-10 persoane. Acest comitet întregit va trebui să aleagă patru persoane ca să completeze biroul. De aceea, va trebui să ne înțelegem cu ei ca să accepte această idee și să împăcăm astfel lucrurile. După părerea mea, lista făcută pentru întregirea comitetului este acceptabilă și corespunde solicitării noastre.

Dl Virgil Petrescu: Sâmbătă, 1 mai, va avea loc o ședință a comitetului de conducere pentru completarea biroului județean. Dacă se întregește comitetul cu cele 10 persoane, atunci acel comitet va alege pe cei patru membri pentru completarea biroului, dar aici poate să apară o problemă. Singurul nostru element de presiune pentru comitetul completat este alternativa de a face în locul lui un comitet interimar de conducere, un CIC. În ipoteza că nu va ieși propunerea noastră pentru completarea biroului, rămâne instalarea unui CIC.

Vrând-nevrând, la Cluj sunt stăpâni pe situația din partid două persoane: domnul Radu Sârbu și domnul prefect Alexandru Fărcaș. Propun să-i invităm pe amândoi aici, înainte de ziua în care vor fi alegerile de completare a forurilor de conducere de la Cluj.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Poate că nu numai la Cluj, ci peste tot ar trebui să se discute pe baza unui *gentleman agreement*, care nu știu cât va fi respectat, în sensul ca să nu se mai repete situația care a fost la alegerile trecute de la Cluj, când cu 51% din voturi s-au luat toate locurile în comitet.

Dacă cineva are 51% sau 60%, foarte bine, preia 51% sau 60% din locuri, dar lasă și celorlalți să aibă reprezentanți în toate eșaloanele de conducere ale partidului.

Dl Mihai Grigoriu: Aceasta cere o modificare statutară. Ar fi un sistem de vot pe moțiuni, sistem pe care îl putem introduce în noul Statut al partidului.

(Intră domnul profesor universitar Mircea Mihăilescu)

Dl Ion Diaconescu: L-am invitat pe domnul profesor Mircea Mihăilescu, care susține un punct de vedere pe care îl rugăm să-l exprime.

Dl Mircea Mihăilescu: Regret că prezența mea pentru prima dată la o asemenea ședință are loc într-un moment relativ penibil, acela al ieșirii din rânduri a domnului Matei Boilă, președintele Organizației județene PNȚCD-Cluj, pentru că oricât de eufemistic aș încerca eu să mă exprim, gestul este tot unul de trădare, mai ales al încrederii pe care dumneavoastră ați acordat-o, validând alegerile de la Cluj. Dumnealui a justificat plecarea prin faptul că nu a fost respectată democrația în cadrul partidului nostru. Evident, fiecare dintre noi are de adus reproșuri modului în care funcționează partidul. Dar asta nu înseamnă să ieșim din rânduri, pentru că asta înseamnă să-i sfidăm pe colegii noștri cu care am fost alături într-o luptă cu scopuri mult mai importante.

În momentul de față, ne pare rău de această plecare, dar țin să subliniez că acum încercăm să dăm la o parte ceea ce se cheamă abuzul pe care l-a comis la Cluj părintele Boilă, spre puțina laudă a domniei sale. La ultimele alegeri, părintele Boilă a spus așa: „Nu facem liste cu cei care au drept de vot, nu anunțăm datele alegerilor pe cartiere, ci punem invitațiile pentru alegători în cutiile poștale". Și la unii a pus, la alții nu a pus, iar data era scrisă în invitația din cutia poștală.

Eu m-am dus la alegerile dintr-un cartier și ce-am văzut? Domnul prefect Alexandru Fărcaș, cumnatul domnului Matei Boilă, era președinte de ședință la aceste alegeri. În sală, printre alții, erau și vreo 10-12 tineri. M-am interesat dacă aceștia erau membri cu domiciliul în cartier, dar mi s-a răspuns că nu se discută acest aspect. Indiferent ce propunere de delegat la conferința județeană se făcea, indiferent cum era ea motivată, cei 10-12 ridicau în bloc mâna doar pentru candidatul prestabilit.

În final, la ultimele alegeri la care am fost eu prezent, respectiv la comitetul municipal, participarea a fost exclusiv formată din oameni care au acordat pentru biroul de conducere municipal, de exemplu, domnului Ion Rațiu patru voturi din cele 30-40. Nici Lia Lazăr nu a intrat în birou, nici Adrian Marino și nici eu.

Acum propun să procedăm radical: să facem astfel încât în noul comitet județean să fie promovate și cadre universitare pe care le avem în Cluj - nu numai de la Universitatea Babeș-Bolyai -, dar avem membri și la Universitatea Tehnică, și la Universitatea Agricolă, și la Universitatea de Medicină și Farmacie.

La Cluj, numirile în diferite organisme au fost făcute de părintele Matei Boilă, cu o consultare minimă. Și dumneavoastră știți bine că la un moment dat v-ați opus ca prefect de Cluj să fie numit cumnatul lui, domnul Alexandru Fărcaș, și nu ați avut câștig de cauză. V-ați opus ca la primărie candidatul să fie Radu Sârbu, pentru că era un alt candidat care avea șanse mai mari, dar părintele Boilă nu a cedat.

Știți bine că eu nu m-am recomandat niciodată, nici nu vreau să mă recomand și nici nu vreau să vă fac o recomandare. Dumneavoastră este normal să dispuneți de dosare cu oamenii pe care-i aveți în vedere și să numiți un comitet din care, fără supărare, locotenenții vechiului sistem să fie pe locul doi. Adică, nu se poate ca plecând Matei Boilă, noi să rămânem cu o parte din locotenenții lui.

Vreau să închei cu un amănunt: la invitația mea, a venit la Cluj ministrul Agriculturii, Ioan Avram Mureșan. L-am dus la Universitate și am prezentat această vizită ca pe o acțiune a partidului nostru. Cu chiu, cu vai, a venit domnul prefect Fărcaș și, atunci când domnul ministru Mureșan a spus că vrea să meargă și la partid, domnul Fărcaș a refuzat, zicând că acolo discuția s-ar purta de pe două poziții: pro-Boilă și anti-Boilă. Vă mulțumesc.

Dl Ion Diaconescu: Mulțumesc și eu, domnule profesor. Pentru informarea dumneavoastră, în spiritul Statutului, problema crizei de la Cluj s-ar putea rezolva în felul următor: chiar dacă s-a descompletat comitetul de conducere, acesta are mai mult de două treimi și poate funcționa. În speță, la Cluj, din 47 de membri în comitet au mai rămas parcă 37. Acest comitet are obligația să aleagă patru membri noi ca să se completeze biroul, ținând seama că au plecat patru de acolo. Sigur că această soluție nu ar corespunde nici punctului dumneavoastră de vedere, nici punctului de vedere care s-a exprimat aici în cadrul BCCC. Deci, propun să facem o primenire, fără să dizolvăm conducerea, dar să completăm acele locuri cu oameni dintre cei care au fost marginalizați până acum.

Dl Mircea Mihăilescu: Domnule președinte, dumneavoastră știți că eu v-am fost întotdeauna devotat și, în decursul timpului, a apreciat acest devotament și președintele Corneliu Coposu. Aici însă este o problemă de abuz, pentru că alegerile care au fost făcute, ultimele la care am participat eu, au fost anulate de domnul Gavril Dejeu, președintele Juriului de onoare și disciplină. După aceea, printr-un fel de concesie care i s-a făcut părintelui Boilă, acele alegeri au fost validate într-un mod care, de asemenea, a fost abuziv.

Mai este o chestiune. Noi, ceilalți, care nu am fost aleși în biroului de conducere, nu mai avem toți forță de luptă. De pildă, Adrian Marino spune că nu vrea să se mai ducă să se certe cu copiii care-i spun: „Măi bătrânule, de ce nu stai acasă?" sau „Măi babornițo"- i-au spus Liei Lazăr. Iertați-mă, acestea sunt raporturile de acolo. Și atunci mie mi se pare că măcar biroul de conducere să fie reformat. Aceasta e părerea mea.

Dl Ioan Manea: Având în vedere situația gravă de la Cluj, eu cred că trebuie adoptată a doua soluție. Adică dizolvarea conducerii și numirea unui CIC.

Dl Ion Diaconescu: În ceea ce privește comitetul, eu zic că suntem în regulă. Pentru birou, să vedem în ce măsură se poate completa acceptabil. S-a spus așa: să-l punem pe Oliviu Pascu, rectorul Universității de Medicină și Farmacie, pe care eu cred că ei îl vor accepta. Apoi îl punem pe Radu Sârbu. Eu l-aș pune pe domnul profesor Mihăilescu, dar probabil că nu-l vor accepta.

Dl Ion Gherasim: Împreună cu domnul Popa-Zlatna am condus ultima conferință de alegeri de la Cluj, acum doi ani, când în birou și în comitet au fost sută la sută oameni de-ai lui Matei Boilă. Până și domnii Radu Sârbu și Șerban Rădulescu nu au fost aleși în comitet, pentru că așa s-a dat dispoziție și așa s-a întâmplat. În momentul în care, să zicem, că ar intra în comitet domnii Bogdan Cerghizan și Mircea Mihăilescu, nu cred că va fi vreunul dintre ei votat pentru birou!

Dl Ion Diaconescu: Dar dacă Alexandru Farcaș și Radu Sârbu discută cu ei și le spun că așa s-au înțeles la București…

Dl Ion Gherasim: Trebuie să le spuneți foarte clar, domnule președinte. […]

Dl Remus Opriș: Activitatea la Cluj în ultimii ani s-a desfășurat pe două curente de opinie: pro-Boilă și anti-Boilă, cu o dominație a grupului Boilă. La ora actuală, Boilă este în afara PNȚCD. Cred că această mentalitate de luptă nu ar mai trebui să se perpetueze, pentru că există două riscuri: dacă cei care au fost implantați pe funcții de conducere în organizație sau în administrația locală de Boilă sunt brusc eliminați, fie prin alegeri, fie prin completări de comitet sau de birou, riscăm să-l motivăm pe Boilă să-și întărească noua organizație a ANCD. Nu este în interesul nostru să întărim demersul lui Boilă ca toți cei pe care i-a susținut să-l urmeze. Interesul partidului este să existe o autoritate consistentă a PNȚCD, ca să facă față luptei cu Boilă. Cred că în interesul partidului nostru este să adoptăm o atitudine de toleranță. Cei din Secretariatul General, care probabil vor fi mandatați de BCCC să rezolve această problemă, cred că trebuie să dezvolte exact această teorie. În interesul nostru este ca PNȚCD de acolo evident să deschidă ușa celor care au fost persecutați și care pot fi ulterior repuși în

drepturi, eventual în timpul doi, adică pe baza unor autentice alegeri ale forurilor de conducere.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Eu aș avea unele rezerve față de formula propusă de domnul Opriș. Aceasta îmi aduce aminte de situația Guvernului lui Petru Groza, întărit la 7 ianuarie 1946, când, pentru concesii făcute Conferinței de la Moscova a celor trei Mari Puteri, au fost introduși în Guvern Emil Hațieganu (PNȚ) și Mihail Romniceanu (PNL). Și cu asta s-a întărit democrația în România! Mă tem că același lucru se va întâmpla și acum, adică dezechilibrul rămâne același. Pe fond, argumentele pe care le aduce Remus Opriș sunt pertinente. E adevărat, nu trebuie să-i motivăm pe cei care eventual ar dori să plece, dar pe cei care au fost permanent marginalizați, cum îi motivăm?

Dl Ion Diaconescu: Comitetul se va completa cu aceștia zece: Oliviu Pascu, Radu Sârbu, Doru Radosav, Bogdan Cerghizan, Șerban Rădulescu, Sorin Naș, Mircea Mihăilescu, Nicușor Ciumarenco, Lungu și Groșan, iar în birou cerem să fie promovați: Oliviu Pascu, Radu Sârbu, Doru Radosav și Mircea Mihăilescu. La Mihăilescu, probabil că va fi multă opoziție. Și să le spunem așa: ideea noastră este să ajungem la liniște în organizație. Dacă nu se acceptă această soluție, BCCC va merge pe ideea să numească de la centru o comisie interimară de conducere. Sunteți de acord?

(BCCC este de acord)

Dl Virgil Petrescu: Mai este o problemă: viitorul președinte. În momentul de față sunt doi vicepreședinți: Ioan Vida-Simiti și Alexandru Fărcaș. Trebuie ales președintele, care va propune un secretar și pe urmă se completează biroul.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Domnul Fărcaș acceptase indirect să fie președinte domnul Vida-Simiti. Trebuie să se simtă acolo că s-a schimbat ceva din succesiunea Boilă. Propunerea este clar: Vida-Simiti.

Dl Ion Diaconescu: Crezi că nu vor fi obiecții și cu dumneata, domnule Vida?

Dl Ioan Vida-Simiti: Miza nu este foarte mare. Miza pentru președinte este doar de a încerca să facă niște alegeri normale.

Dl Barbu Pițigoi: Dar este rău, pentru că domnul Vida-Simiti va fi plecat în Bolivia.

Dl Ion Diaconescu: Sigur, acest lucru este un impediment.

Dl Gabriel Țepelea: Domnule Vida, ori mergeți la luptă ca un om hotărât, ori vă retrageți. Într-o situație de acest gen, nu putem avea câștig de cauză decât dacă în fruntea acestui județ se așază un om hotărât, care pune

pe deasupra oricărui alt interes interesul partidului la Cluj. Acest interes se leagă de dumneavoastră. Dacă nu-l acceptați, spuneți hotărât acest lucru! [...]

Dl Sorin Lepșa: Din ceea ce cunosc - e adevărat că nu cunosc prea bine organizația de la Cluj - impunerea de membri în comitet nu e atât de gravă. Dacă vrei să impui și în birou, atunci apar discuții.

Dl Ioan Vida-Simiti: E adevărat, dar este opinia și dorința BCCC să intre unii oameni de pe această listă, care ar îmbunătăți imaginea partidului. Trebuie ceva propus, dacă nu impus.

Dl Alexandru Badea: Depinde către ce se îndreaptă BCCC. Dacă am înțeles bine, deocamdată, în mare măsură, comitetul și județul sunt controlate de domnul prefect Alexandru Fărcaș. Dacă noi ne propunem acum să înlocuim la Cluj un control absolut al familiei Boilă prin controlul absolut al celor care au fost împotriva familiei Boilă - e una. Dacă însă vrem cumva să creăm o viață de organizație normală, atunci, într-adevăr, introduce BCCC niște oameni, dar cu riscul ca acești oameni, prin însuși faptul că au fost implantați acolo, dacă nu reușesc în două luni să-și creeze propria bază de susținere, aceștia sunt niște oameni sacrificați. Acestea sunt realitățile.

Dl Mihai Grigoriu: Ce a spus domnul Badea este perfect adevărat, și aici BCCC ar trebui să aibă o hotărâre poate într-un cadru mai restrâns. Problema care se pune într-o conferință județeană este accesul la adunările generale al persoanelor care doresc să candideze. Dacă țineți o ședință de comitet nepregătită, acolo vor fi confruntări, indiferent de deciziile BCCC. În momentul în care va fi votul secret, ei vor vota exact așa cum vor. Dacă vreți ca propunerea BCCC să aibă vreo șanse de reușită, este necesar ca oamenii care nu au fost chemați aici - Radu Sârbu și Alexandru Fărcaș - să se discute tot aici cu ei și să promită că vor face ei lobby în direcția dorită de BCCC. [...]

Dl Ioan Avram Mureșan: Problema este că domnul Vida-Simiti nu vrea să se angreneze într-o astfel de luptă.

Dl Ioan Vida-Simiti: Nu am spus asta.

Dl Ioan Avram Mureșan: Din moment ce nu renunți la deplasarea în Bolivia, ca să duci bătălia acolo la Cluj... Problema liderului este la Cluj, nu în Bolivia! [...]

Dl Ioan Vida-Simiti: Ca să nu apară animozități, dacă dumneavoastră, domnule președinte, îi chemați pe Sârbu și pe Fărcaș și le expuneți acest semnal din partea BCCC, în sensul ca cei patru să fie acceptați prin vot în biroul județean, atunci ei trebuie să se țină de cuvânt. Dacă ei mint, înseamnă că nu mai avem organizație la Cluj.

Dl Ion Diaconescu: Deci, mâine la ora 15 să vină aici Radu Sârbu, Alexandru Fărcaș și Ioan Vida-Simiti. Dacă Sârbu și Fărcaș îmi dau garanția că acceptă cererile noastre, va fi în regulă.

[…]

3. Raport cu privire la Protocolul CDR și despre relațiile PNȚCD cu PNL și cu formațiunile civice

Dl Ion Diaconescu: Să trecem la punctul următor. Are cuvântul domnul Remus Opriș.

Dl Remus Opriș: Pun la dispoziția tuturor membrilor BCCC următoarele materialele: trei tipuri de protocoale ale CDR, punctele de vedere aflate în divergență și articolul „X".

După ce a apărut Legea partidelor politice, s-a înregistrat Convenția Democrată ca alianță de partide politice, dar a rămas și celălalt protocol al Convenției Democrate extinse, ca asociere între partide și formațiuni civice.

Am multiplicat ultima formă a protocolului politic, cu număr de înregistrare de la Tribunalul Municipiului București, în baza căruia ne-am prezentat la alegerile parțiale din București de anul trecut. Acum el nu mai este de actualitate, ca urmare a plecării din CDR a Partidului Alternativa României, și trebuie din nou înregistrat prin eliminarea acestui partid. Au fost discuții aprinse care însă nu au vizat acest protocol politic, ci acel protocol larg de asociere a partidelor cu structurile civice, din cauza nemulțumirii formațiunilor civice.

În cel de al doilea material pe care l-am pregătit, sunt două variante de protocol: forma existentă și forma amendată în urma discuțiilor. La art. 4, în coloana a doua, vedeți că se face referire la ceea ce se cheamă articolul „X" și pe o pagină există o detaliere cu privire la completarea acestui articol sau la introducerea lui în protocol. Punctele de vedere nu au fost încă armonizate între reprezentanții partidelor și reprezentanții formațiunilor civice și, de aceea, urmează să se aleagă una dintre cele două variante într-o viitoare ședință.

Pe de altă parte, PNL vine cu un amendament atât pentru protocolul politic, cât și pentru protocolul extins, prin care dorește să participe la alegerile locale pe liste proprii în unele județe. Din punct de vedere juridic și tehnic acest lucru nu este posibil, pentru că în aceeași zi am avea două tipuri de alianțe electorale: una va fi Convenția Democrată cu Partidul Național Liberal în unele județe și alta va fi Convenția Democrată fără Partidul Național Liberal în alte județe, dar în aceeași zi.

Dl Ion Diaconescu: În protocol se poate introduce prevederea că unele partide pot candida la alegerile locale pe liste proprii, deci ei sunt în CDR, dar au această derogare.

Dl Remus Opriș: Se poate demonstra că din punct de vedere juridic nu se poate să te prezinți la același tip de alegeri în două maniere. Probabil că noi va trebui să le spunem liberalilor că suntem de acord ca ei să se prezinte în toată țara pe liste proprii, dar atunci ies din Convenție și noi reînregistrăm CDR pentru alegerile locale fără PNL. În acest caz, noi păstrăm, în condițiile art. 4, semnul electoral și denumirea alianței, dar în toată țara fără PNL, eventual și fără FER. Alternativa ar fi să le spunem liberalilor că nu acceptăm liste separate.

Oare ce de ce dorește PNL să candideze la alegerile locale pe liste proprii? Eu cred că PNL nu dorește numai să-și valideze ponderea în fața electoratului și a trece astfel un examen electoral pe cont propriu, ci dorește să-și întărească prin alegerile locale imaginea în fața electoratului. S-a păstrat în protocol ca punct de diferențiere a partidelor politice ponderea lor electorală și, mai mult decât atât, ponderea pe baza unor sondaje de opinie. Or, dacă PNL va merge în alegerile locale pe cont propriu, cu semnul electoral „săgeata", făcându-și campanie electorală, ulterior, cu o lună-două înainte de alegerile generale, acest aspect va fi în favoarea acestui partid când el va reveni în Convenție.

Putem contracara acest efect dacă abandonăm și noi Convenția Democrată și ne prezentăm ca partid politic în toată țara cu sigla electorală a partidului, „ochiul". Dezavantajul este că nu vom reuși să promovăm primari, în special în marile orașe, iar pe ansamblu, atât noi cât și PNL vom avea pierderi electorale consistente.

La ultima ședință a CDR, știți bine că PNL, probabil gândindu-se la Valeriu Stoica, a ridicat din nou problema preluării președinției Convenției Democrate la nivel național. De asemenea, doresc acest lucru și la nivelul cât mai multor județe, mergând pe argumentul că, la ora actuală, PNL nu mai este partidul clasic, ci este o sumă a PNL cu partidul lui Câmpeanu[51], cu cel al lui Patriciu[52], cu PAR ș.a.m.d., dar nu există niciun sondaj de opinie care să arate o egalitate între PNL și PNȚCD. În interiorul Convenției

---

[51] Radu Câmpeanu - președintele PNL din 1990; în aprilie 1992, PNL a decis să părăsească CDR și să participe independent la alegerile din 1992, când nu a intrat în Parlament; în februarie 1993, Mircea Ionescu-Quintus a fost ales președinte și, ulterior, PNL a revenit în Convenție; Radu Câmpeanu a înscris un nou partid liberal, PNL-Câmpeanu, fără rezultate la alegerile parlamentare din 1996; ulterior, a fost absorbit de PNL.

[52] Partidul Național Liberal - Aripa Tânără (PNL-AT) a fost un partid politic desprins din PNL, care a activat pe scena politică între 1990-1993, când și-a schimbat numele în Partidul Liberal 1993 (PL'93), ca în iunie 1997 să fuzioneze cu PNL-CD, sub numele de Partidul Liberal, iar din septembrie 1998 să revină în PNL.

Democrate, PNȚCD, în ciuda unor divergențe cu care suntem confruntați, ne păstrăm totuși un avantaj. Mai mult decât atât, este de neconceput să cedăm președinția Convenției Democrate sau chiar președinția județelor în contextul în care ei abandonează Convenția la alegerile locale, pentru că același președinte, dacă este de la liberali, nu poate depune în aceeași zi, pentru aceleași alegeri, semnătură pentru PNL și pentru CDR. [...]

Dl Gabriel Țepelea: Eu am participat la congresul liberalilor și pot da detalii. Partea întâia a ședinței lor, la care nu am participat, se pare că a fost foarte dură la adresa noastră și la adresa tuturor aliaților din Convenția Democrată. Partea a doua, la care am luat parte, a constituit după părerea lor o demonstrație de forță numerică și, natural, intelectuală, fiindcă ei au spus că au cei mai inteligenți, cei mai pricepuți oameni etc. În momentul în care s-a propus ca PNL să meargă pe liste separate la alegerile locale, s-a produs un entuziasm general, iar reflectarea în presă a fost așa: „Reprezentantul PNȚCD, ca spion acolo, era să facă infarct la văzul acestui număr imens de reprezentanți ai PNL". Deci, scopul lor a fost de a arăta că PNL este puternic, că este la egalitate electorală cu noi.

Ar fi bine dacă cineva ar examina materialele PNL în detaliu: un material cu privire la managementul electoral și politic, un altul cu programul economic, care este destul de amplu. Mai este un material în care se spun multe enormități. Pare a fi serios doar materialul privind domeniul economic.

Dl Mircea Ciumara: Nu este serios nici ăsta, domnule profesor.

Dl Gabriel Țepelea: În ceea ce privește însumarea rezultatelor de la alegerile locale anterioare, ei au făcut-o în felul următor: PNL a luat 5% la consilieri și 6% la primari; au adaugat 3% de la PAC și 2% de la PL'93. Adunând toate aceste procentaje, PNL spune: „Suntem la egalitate cu PNȚCD". În sondajul CURS, noi suntem cotați cu 12% și liberalii cu 9%. Deci, lor le-au trebuit aceste socoteli, cu scopul de a revendica rotația conducerii în Convenția Democrată.

Stimați colegi, impresia mea este că există acolo atitudini diferite: una este aceea a președintelui Mircea Ionescu-Quintus, mai rezonabilă, și alta este aceea a vicepreședintelui Valeriu Stoica, puțin ieșită din comun, exacerbând calitățile liberale. Domnilor, pe liberali trebuie să-i cunoaștem mai bine și pentru asta trebuie să studiem materialele lor. În al doilea rând, să tratăm diferențiat între acești doi poli de influență.

Dl Ion Diaconescu: Noi, când am făcut această Convenție exista un prag electoral pentru coaliții egal cu pragul pentru partide, adică de 3%. Acum se preconizează o nouă lege electorală, care probabil va spune ca fiecare partid care compune o coaliție să vină cu pragul lui propriu, adică 5%, dar chiar și cu 3% pentru un al doilea partid ar însemna: 5% plus 3%, adică două partide în coaliție ar avea un prag de 8%, nu ar fi totuși o diferență prea mare.

Când am luat hotărârea de înființare a CDR, ne-am gândit să cuprindem și societatea civilă. Sunt foarte mulți oameni care nu agreau participarea la viața unui partid, dar agreau ideea de opoziție comună față de criptocomuniști. Toate sondajele de opinie de până în momentul de față arată un procentaj important de alegători care nu ar da votul nici țărăniștilor, nici liberalilor, dar l-ar da Convenției Democrate în ansamblu. Acei votanți nu trebuie pierduți.

În protocolul anterior, admisesem posibilitatea ca un partid, dacă solicită, poate să candideze pe liste separate la alegerile locale, iar celelalte partide care rămân împreună au dreptul de a folosi numele și semnul electoral al Convenției. Eu chiar mă gândeam la un moment dat să-i încurajăm pe liberali să se desprindă încet din CDR, pentru că nu ne sunt de niciun folos. Prezența lor nu aduce multe voturi din societatea civilă, cele mai multe le aducem noi.

În consecință, eu cred că este preferabil pentru noi să rămânem să candidăm pe Convenția Democrată și să permitem liberalilor să candideze pe liste proprii, dar obligatoriu pe plan național. Ei probabil că vor să cumpere niște independenți, aceștia să candideze pe sigla PNL și să câștige unele primării.

Noi am prevăzut în protocol pentru alegerile parlamentare exact așa cum am procedat și în 1992, și în 1996: facem trei sondaje de opinie și media lor reprezintă raportul de forțe dintre partidele componente ale CDR. Alegerile locale nu sunt concludente pentru a stabili ponderea politică a partidelor. La alegerile locale contează foarte mult candidații independenți.

Domnule Opriș, să nu complicăm lucrurile. Sigur, protocolul trebuie schimbat, pentru că au rămas patru partide. Noi scriem în protocol că la alegerile locale aceste partide pot candida fie împreună, fie pe liste separate. [...]

Dl Sorin Lepșa: La ora actuală PNL a racolat primari PDSR, primari PRM ș.a.m.d. De ce oare? Viitorul primar va influența și alegerile parlamentare. Dintre actualii primari, puțini vor pierde viitoarele alegeri locale. În această situație, noi vom avea mari greutăți la alegerile parlamentare. Dacă mergem și noi separat la locale, nu sub sigla Convenției Democrate, vom pierde.

Dl Ion Diaconescu: Dacă mergem separat, voturile Alianței Civice se vor duce la ANCD, la partidul lui Ciorbea. A fost aici Alexandru Ionescu, liderul FER, care a anunțat că vrea să meargă și el separat la alegerile locale, pentru că mai sunt încă patru partide ecologiste, aflate în agonie, și că el apărând pe scenă cu sigla de ecologist, toți aceia îi vor da votul. Deci, dispare din CDR și acest partid. Ca să menținem Convenția Democrată, noi îl mai avem numai pe domnul Weber[53] cu PER. El este doar un nume, dar

[53] Otto Ernest Weber - președintele Partidului Ecologist Român (PER), deputat între anii 1990 și 2000.

ne dă dreptul să vorbim de Convenție. Noua lege electorală nu e făcută de Valeriu Stoica, e făcută de PDSR.

Dl Mihai Grigoriu: Nu e așa. Sunt amendamente de la PDSR, dar și de la noi.

Dl Ion Diaconescu: Pentru alegerile locale nu s-au făcut modificări. Să facem modificări și pentru locale. [...]

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Esențial este raportul nostru cu PNL. Liberalii sunt în ofensivă și noi ne uităm la Legea electorală. Nu asta discutăm acum. Acum trebuie să găsim o reacție adecvată a noastră ca partid și ca CDR. Să avem o contraofensivă mediatică, programatică. Lasă-i în pace dacă vor să plece, dar dacă vor să plece la alegerile locale, pleacă de la toate alegerile.

Dl Remus Opriș: Ar trebui să dăm un răspuns, pentru că eu chiar am formulat întrebarea dacă acceptăm sau nu liste separate ale PNL și FER, în contextul în care îi păstrăm ca aliați, sau aceste partide pleacă din Convenția Democrată.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Ceea ce ne reproșează electorii noștri, oamenii care ne-au sprijinit, populația și o bună parte din membrii noștri de partid, este faptul că tot mereu am fost pe o poziție de cedare. Am cedat mereu față de PD, acum cedăm și față de PNL. Ei toți sunt în ofensivă împotriva noastră și noi nu reacționăm în niciun fel. Acesta este reproșul și decepția mare din cadrul populației, a electoratului și a membrilor noștri. De aceea ne părăsesc unii oameni, considerând că noi nu am putut face față presiunilor, ingerințelor și a tot felul de mașinațiuni la care am fost supuși în cadrul acestei coaliții. Dacă noi nu înțelegem nici acum să luăm o poziție fermă, să ne afirmăm punctul nostru de vedere, vom plăti acest lucru la viitoarele alegeri. Trebuie să le spunem foarte clar liberalilor: „Vreți să participați separat acolo unde vă convine ca să vă scoateți în evidență în anumite localități sau județe anumite avantaje? Dacă vreți să plecați, foarte bine, atunci se desființează Convenția Democrată, nici nu mai are vreo rațiune de a mai fi această Convenție. Dacă vreți să rămâneți în Convenția Democrată, rămânem împreună".

Pe de altă parte, liberalii și-au adus în partid o mulțime de alte fracțiuni de care s-au despărțit cândva fără să ne întrebe dacă acest lucru este agreat sau nu, dacă este suportabil sau nu de partidul nostru. Ultimul care a rămas în afara PNL este partidul lui Radu Câmpeanu. Acest Câmpeanu a atacat permanent partidul nostru, chiar și în ultima vreme, după moartea lui Corneliu Coposu. Eu am spus acest lucru la ședința noastră de Comitet de Conducere din februarie, dar nimeni nu a băgat în seamă aceste lucruri. După părerea mea, este inacceptabil ca noi să consimțim să intre în CDR și Radu Câmpeanu! Dacă noi continuăm să avem această poziție de pasivi-

tate la toate ingerințele PNL, vom plăti în fața electoratului și a membrilor noștri. [...]

Dl Remus Opriș: PNL a mai făcut și alte tatonări. El nu e un partid care, în perspectiva anului 2000, cu alegeri generale și prezidențiale, să-și gândească viitorul numai pe o singură variantă - aceea a rămânerii alături de noi în CDR. Mai există tatonări, de exemplu cu ApR[54], cu UFD[55]. Din punct de vedere ideologic le-ar sta mai bine liberalilor ca ei să întregească o dreaptă, ba sunt chiar oameni care alocă sume importante ca să se facă această lipitură. Ne vom trezi poate într-un viitor nu chiar îndepărtat cu această discuție: „Ne dați atât, rămânem în CDR, nu ne dați atât, noi plecăm în altă parte".

Apoi, mai este și celălalt aspect, al structurilor civice din Convenția Democrată, și pentru aceasta aveți materialul intitulat articolul „X", cu două variante. Structurile civice își doresc să aibă garantată o anumită proiecție pe locurile eligibile la alegerile locale și generale. Totodată, își doresc să aibă un cuvânt de spus în selectarea pe criterii de profesionalism, de moralitate și de competență politică a persoanelor de pe listele pe care le fac partidele. Aceste diferențe sunt oarecum zugrăvite de variantele 1 și 2 ale articolului „X". Este trecută acolo varianta Asociației Foștilor Deținuți Politici din România (AFDPR), care a căpătat calitatea de purtător de cuvânt în Convenția Democrată a majorității formațiunilor civice: Solidaritatea Universitară, Asociația „21 Decembrie", Uniunea Mondială a Românilor Liberi, Convenția Medicilor Democrați și, câteodată, a făcut referire că s-a consultat chiar și cu Alianța Civică.

Noi am spus așa: la stabilirea listelor, care trebuie să rămână apanajul partidelor politice, formațiunile civice pot face propuneri de personalități marcante ale vieții publice, în măsura în care acestea sunt acceptate de conducerea partidelor politice. Este varianta 2 a articolului „X". S-a cam căzut de acord cu ei în sensul că, la ultima discuție pe care am avut-o în urmă cu două săptămâni, au plecat oarecum mulțumiți de această formulare.

Am mai spus faptul că ANCD, după ce se va constitui ca partid politic, își va dori înscrierea în Convenția Democrată ca un alt partid creștin-democrat, care să coexiste cu PNȚCD, demersul lor fiind acela de a recupera nemulțumiții față de guvernarea Convenției Democrate și de viața politică din PNȚCD. Este posibilă și condiționarea Alianței Civice de reinserție în Convenția Democrată legată de revenirea sub forma ANCD a acelora care pleacă din PNȚCD. Și ar fi două variante: revine în CDR și Alianța Civică

[54] ApR - Alianța pentru România, partid înființat în 1997 de un grup desprins din PDSR, condus de Teodor Meleșcanu.

[55] UFD - Uniunea Forțelor de Dreapta, partid înființat în 1996 sub denumirea de Alternativa României, devenit în 1997 Partidul Alternativa României; în martie 1999 și-a schimbat din nou denumirea, devenind Uniunea Forțelor de Dreapta, având ca președinte pe Varujan Vosganian.

odată cu ANCD, sau dacă noi nu acceptăm ANCD, acest nou partid se va duce alături de Alianța Civică, posibil și de AFDPR cu Ticu Dumitrescu, și să mai pună de o Convenție Democrată, alta decât cea în care suntem noi.

Cam acestea sunt riscurile și dacă-mi sunt mie cunoscute, de bună seamă că liderului liberal Valeriu Stoica nu-i sunt necunoscute și de aceea are el tupeul să ne joace așa pe degete și să ceară tot - și liste separate, și președinția CDR, desigur pentru el, nu pentru Ionescu-Quintus. [...]

Dl Ioan Manea: Ce șanse avem să impunem în Convenția Democrată hotărârea pe care o vom lua noi aici?

Dl Remus Opriș: Ei joacă foarte organizat. Data viitoare, la ședința Convenției Democrate, Ionescu-Quintus, Paul Păcuraru și Valeriu Stoica vor spune: „Noi avem mandatul ăsta de la Consiliul Național și altceva nu suntem mandatați să facem!" Problema este ce mandat va avea PNȚCD când va discută cu ei?

Dl Ioan Manea: Dar le puteți impune ceva anume, sau nu?

Dl Remus Opriș: Domnule Manea, problema este că noi nu ne-am formulat nicio cerință. [...]

Dl Ion Diaconescu: Este de decis dacă le dăm încuviințarea liberalilor să meargă separat în alegerile locale și să rămână totuși în Convenția Democrată.

Sala: Nu, nu se poate!

Dl Ion Diaconescu: Categoric, nu!

Dl Alexandru Badea: La ora actuală, ceea ce este în joc nu este compoziția Convenției Democrate, ci imaginea ei. Să fie foarte clar! Ceea ce se compromite prin uzura puterii - și nu fac niciun fel de aluzie - sunt partidele. Deocamdată, Convenția Democrată este cel mai puțin erodată de guvernare. Or, în momentul în care liberalii vor să joace singuri la alegerile locale, trebuie să fie schimbat statutul juridic al Convenției Democrate. Noi nu putem să rămânem cu această personalitate juridică a Convenției Democrate la ambele alegeri, locale și parlamentare. Adică la alegerile locale PNL iese din Convenție și, după aceea, cu asentimentul nostru, reintră în Convenția Democrată pentru alegerile parlamentare. Ar fi o greșeală capitală.

Dl Barbu Pițigoi: La următoarea ședință a CDR, liberalii vor veni cu mandat să meargă separat la alegerile locale. Dacă se duce și reprezentantul nostru cu mandat de la BCCC, îi punem pe ei în situația de a lua o hotărâre. Deci, să hotărâm acum.

Dl Remus Opriș: Hotărâm că dacă liberalii vor să meargă singuri la alegerile locale, îi considerăm că au părăsit Convenția Democrată?

Dl Sorin Lepșa: Dacă liberalii pleacă la locale, pleacă de tot. Aceasta să fie hotărârea noastră de acum: plecați pe toată țara, vă depuneți separat candidații, nu mergeți nicăieri cu vreun candidat liberal sub sigla CDR „cheia”!

Dl Remus Opriș: Nu lămurim lucrurile așa. Dacă ei pleacă, aplicăm art. 4: au părăsit o alianță. Cu aceasta suntem înregistrați la tribunal.

Dl Sorin Lepșa: Să facem și noi o demonstrație de forță. Și noi putem chema toate comitetele noastre județene - mai ales că suntem în situația aceasta cu partidul lui Ciorbea -, toți primarii noștri, toți prefecții, consilierii județeni - să fie tot așa între 5.000 și 6.000 de participanți. Uitați-vă ce imagine au creat ei cu acest lucru! Și la fel procedează și PD! [...]

Dl Remus Opriș: Ceea ce spune domnul Lepșa este o acțiune de imagine. Poate o putem și noi face altă dată. Dar eu aș veni cu o altă propunere. Cred că ar fi bine să avem o analiză a impactului asupra PNȚCD a plecării unor oameni la ANCD. Poate îl cunoaștem, poate nu-l cunoaștem. Dar cred că ar fi necesar și pentru o comunicare de la nivelul BCCC către județe și invers, să facem noi o reuniune foarte eficientă, fără publicitate, fără presă, fără invitați speciali, ca să păstrăm un canal de legătură cu teritoriul.

Am luat și eu legătura cu câteva județe și există în unele dintre acestea o reacție de alarmă, prin ceea ce se vede în presă, prin ceea ce declară liberalii, prin ceea ce declară Ciorbea ș.a.m.d. Poate nu ar strica, dacă am fi dispuși să ne sacrificăm trei zile la un sfârșit de săptămână, să convocăm în fiecare zi câte 10-12, maximum 15 județe, având ca reprezentanți pe președintele organizației județene, pe secretarul județean și eventual pe purtătorul de cuvânt. Aceasta ar însemna că la un sfârșit de săptămână am putea, din punct de vedere organizatoric, să stabilim o punte pe care eu o socotesc absolut necesară între conducere și județe. Sunt mulți președinți de organizații județene care sunt frustrați pentru faptul că parlamentarul lui este consultat săptămânal de conducerea partidului, dar lui nu i se cere decât rar punctul de vedere. Nu cred că este un efort colosal dacă am face o astfel de discuție, după care Secretariatul General poate face un bilanț al problemelor din teritoriu și am putea să-i întrebăm pe ei cum văd colaborarea cu liberalii, cum este cu serviciile descentralizate, care este relația cu prefectura, care este relația cu Parlamentul ș.a.m.d. O astfel de analiză dacă ar face-o ulterior Secretariatul, am putea discuta în cunoștință de cauză față de propriul nostru partid.

Dl Sorin Lepșa: Să chemăm comitetele pentru că altfel, într-adevăr, apar frustrările. Că vrem, că nu vrem, cei nemulțumiți tot se duc la Ciorbea. Aici este problema.

Dl Vlad Roșca: Suntem într-un an pregătitor al alegerilor. Și eu sunt în panică, pentru că trebuie să ni se clarifice relațiile în județe cu ceilalți și apoi să primim un mesaj politic de la nivelul conducerii.

Dl Remus Opriș: Dar pentru asta, acceptați ideea că nu trebuie să fie cu mii de oameni, ci într-un cadru foarte restrâns?

Dl Gabriel Țepelea: În asemenea momente, eu cred că nu avem decât șansa de a fi în ofensivă, [...] nu de a ceda conjunctural. Există lucruri care s-au făcut aici și sunt foarte bune. Astăzi, noi am analizat ce se întâmplă în alte formațiuni politice - la liberali -, și Remus Opriș a încercat să ne spună ce se întâmplă și cu formațiunile civice. Dar nu ne-am dus treaba până la capăt. Acest lucru trebuie finalizat și eu repet ceea ce am spus: nu degeaba am fost la congresul liberalilor și nu degeaba m-am expus la ironii, ci am vrut să văd exact ce se întâmplă acolo. Sunt niște materiale pe care trebuie să le luăm în serios - programul economic -, dar sunt și materiale rizibile, care sunt non-model din punct de vedere politic. Evident că noi nu putem să-i atacăm acum pe liberali, pentru că nu suntem deocamdată în luptă cu ei.

Ce avem noi la dispoziție? Fără îndoială că putem chema oameni din provincie, dar până atunci amintiți-vă că la ședința de grup parlamentar s-a anunțat că am obținut dreptul de antenă în principalele orașe din țară: Cluj, Constanța, Galați, Timișoara, Arad, și că ați fost rugați să luați legătura cu posturile locale pentru a programa oamenii noștri acolo. Nu este nevoie neapărat ca mâine să vină oameni aici, putem să mergem și noi la ei. Vom încerca același lucru pe linia televiziunii. La radio am reușit, pentru că au făcut ei o mare greșeală și a trebuit să intervin brutal. Deci, să realizăm prezența noastră pe posturile din provincie.

În ceea ce privește formațiunile civice, domnule Opriș, ești mai apropiat de aceste lucruri: faceți o prezentare mai detaliată, nu doar a tacticii, dar și a conținutului acestor orientări. Ce ne apropie și ce ne desparte de aceste formațiuni civice?

Dl Remus Opriș: Ne apropie numai interesul electoral.

Dl Gabriel Țepelea: Interes electoral s-a manifestat și din partea PUR[56], care a venit să aibă o discuție cu noi și care ne-a spus, ca oameni de afaceri: „Ne interesează ca noi la alegeri să fim alături de o formațiune care are certitudinea că intră în Parlament și vrem să intrăm alături de ea!" În momentul acela i-am spus președintelui lor: „Vă numiți partid umanist, nu umanitar. Dacă sunteți partid umanist, sunteți alături de creștin-democrați, dacă sunteți umanitari, sunteți alături de social-democrați. Deci, porniți de la doctrină spre alianțe și nu invers". Lucrurile s-au oprit la prima discuție.

Ultima informație este cea transmisă de doamna deputat Lia Galic în legătură cu un seminar cu privire la rolul parlamentarului și implicațiile lui în viața socială, seminar care va avea loc miercuri, la ora 13.30, la sediul partidului.

---

[56] PUR - Partidul Umanist din România, fondat în 1991 de Dan Voiculescu, om politic și de afaceri.

La Poiana Braşov va avea loc o discuţie pe tema minorităţilor, în prezenţa liderilor lor. Nu îmi face plăcere, dar nu am ce să fac, voi merge şi eu împreună cu domnii Ionescu-Galbeni, Mureşan, Dudu Ionescu şi cine mai doreşte. Aceasta este organizată de o mare fundaţie din SUA.

Dl Ion Diaconescu: Până la următoarea şedinţă mai avem timp să studiem, să ne informăm ca să luăm o decizie corespunzătoare.

În încheiere, vă informez că în perioada 29 aprilie - 2 mai a.c. va avea loc la Paris al XVIII-lea Congres al DEMYC[57]. La acest eveniment va participa o delegaţie formată din opt persoane. S-a solicitat suma de 2.720 USD pentru transport. Sunteţi de acord?

(BCCC aprobă aceste cheltuieli de transport la Paris)

Dl Ion Diaconescu: Cu aceasta încheiem şedinţa de azi.

[57] DEMYC - Comunitatea Tinerilor Democraţi din Europa (Democrat Youth Community of Europe), organizaţie înfiinţată în 1964, care cuprinde tineretul din partidele creştin-democrate, conservatoare şi similare din Europa.

ȘEDINȚA BIROULUI DE CONDUCERE, COORDONARE ȘI CONTROL AL PNȚCD

(6 mai 1999)

Teme dezbătute:

1. **Precizări privind pregătirea și desfășurarea conferințelor județene de alegeri în PNȚCD în 1999**
2. Probleme organizatorice la Cluj, Gorj, Dolj, Caraș-Severin și Alba
3. **Discuții privind noua Lege electorală și Legea dosarelor Securității**
4. **Scrisoarea fraților Boilă referitoare la încercarea de a crea o ramură PNȚ-Ardeal în 1990/1991**
5. Despre anumite acțiuni ale ANCD
6. Amănunte legate de vizita Sanctității Sale Papa Ioan Paul al II-lea
7. Problema prezențelor la lucrările din Parlament și unele atitudini discordante ale unor parlamentari

Au participat la discuții:

Membri ai BCCC:
Ion Diaconescu, Niculae Ionescu-Galbeni, Ion Rațiu, Mircea Ciumara, Ulm Spineanu, Mircea Popa-Zlatna, Sorin Lepșa, Sergiu Macarie

Membri supleanți ai BCCC:
Răsvan Dobrescu

Secretari generali adjuncți:
Virgil Petrescu (secretar general interimar), Barbu Pițigoi, Mihai Grigoriu, Laurențiu Dumitrașcu, Tănase Barde, Costel Păunescu

Invitați:
Ioan Manea (președintele Senatului PNȚCD), Alexandru Badea (vicelider al grupului parlamentar PNȚCD-civic-ecologist din Camera Deputaților), Daria Vrăbete (secretar executiv)

STENOGRAMA ȘEDINȚEI

(extrase)

1. Precizări privind pregătirea și desfășurarea conferințelor județene de alegeri în PNȚCD în 1999

Dl Ion Diaconescu: Domnule Petrescu, vă rog să prezentați primul punct al ordinii de zi.

Dl Virgil Petrescu: Precizările metodologice privind pregătirea și desfășurarea conferințelor județene de alegeri sunt de peste o lună și jumătate în lucru, ajungându-se la a zecea variantă. Au lucrat aproape în totalitate membrii Secretariatului General, dar am mai apelat la încă două-trei persoane din afară acestuia.

În principiu, aceste instrucțiuni se referă la pregătirea conferințelor județene, în special la actualizarea evidenței membrilor de partid, desfășurarea adunărilor generale de alegeri la nivel local și alegerea delegaților pentru conferințele județene.

Cel mai important lucru este pregătirea mapei unei conferințe județene, în care să existe câte un mic dosar pentru fiecare localitate în parte, pentru că este important să se facă verificări nu numai în cele câteva ore în care reprezentanții BCCC sunt prezenți la conferință. De asemenea, s-a dorit uniformizarea procedurilor pentru cei care candidează la diferite funcții în cadrul conferinței județene.

Dl Răsvan Dobrescu: Ce înseamnă uniformizare?

Dl Virgil Petrescu: Uniformizare înseamnă respectarea acelorași proceduri. Adică, un *curriculum vitae* tipizat pentru candidați și un tabel centralizator însoțit de instrucțiunile de completare. Acesta este materialul care a fost prezentat de Secretariatul General tuturor membrilor BCCC încă de săptămâna trecută. [...]

Dl Sorin Lepșa: Mi se pare că noi centralizăm într-un mod excesiv. Eu aș solicita să fie transmise propunerile respective către toate organizațiile județene și să se dea un termen ca și ei să trimită niște observații asupra acestui material.

Dl Virgil Petrescu: Nu se centralizează decizia, ci se aplică aceeași procedură.

Dl Sorin Lepșa: Propun amânarea cu 10 zile a luării unei decizii. Probabil că dacă sunt transmise aceste instrucțiuni, unele organizații județene vor avea opinii, altele nu.

Dl Virgil Petrescu: Deja unele organizații locale și-au făcut adunările de alegeri. Nu mai putem întârzia trimiterea instrucțiunilor. În iunie vor începe conferințele județene. Odată ce trecem prin BCCC aceste instrucțiuni, ele au putere de lege. Ce să trec prin BCCC, doar variante de proiect? Discuțiile acestea le avem de două luni. Nu mai este posibil să le mai amânăm.

Dl Sorin Lepșa: Discutăm noi în BCCC de două luni?

Dl Virgil Petrescu: Nu în BCCC, ci în cadrul Secretariatului General.

Dl Sorin Lepșa: Acum le discutăm pentru prima dată în BCCC. Or, dacă era vorba de două luni, se puteau transmite ca să avem și noi niște opinii în această privință. Eu cred că în două săptămâni nu se întâmplă nimic.

Dl Virgil Petrescu: Eu vorbesc acum de adunări generale de alegeri la organizațiile locale. Multe dintre ele nu sunt încă făcute. Dacă aveți observații la acest material, vă rog să le faceți. Dar doar așa ca să se mai întârzie, nu cred că este bine.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Inițiativa pe care a avut-o Secretariatul General pentru a determina un cadru puțin mai organizat, mai riguros, al desfășurării viitoarelor conferințe județene este foarte bine văzută. Este adevărat că în prezent există o deficiență în ceea ce privește detaliile de desfășurare a conferințelor, în special desemnarea delegaților organizațiilor locale. Este bine să fie o uniformitate în modul de abordare.

Eu aș avea de făcut o completare în sensul că, din experiență, am constatat în ultima vreme că vin extrem de multe contestații de la conferințele organizațiilor municipale-reședințe de județ, care reprezintă cam tot greul unui județ. Prevederea statutară este ca să fie prezent un reprezentant al organizației județene. Consider însă că nu e suficient atât, pentru că acolo apar cele mai multe nemulțumiri și abateri de la Statut. Aș propune ca și la alegerile de la organizațiile municipale-reședință de județ să participe, în mod obligatoriu, secretarul general adjunct responsabil de județul respectiv, eventual și un membru plin sau adjunct al BCCC, și ei să constituie o comisie, pentru că acolo apar foarte multe distorsionări. […]

Dl Virgil Petrescu: În ceea ce privește alegerile la organizațiile municipale, sigur că acestea sunt tot organizații locale, ca și comunele, ca și orașele, deci statutar ar fi necesară numai prezența reprezentanților comitetului județean sau ai biroului județean. Totuși, pentru alegerile la organizațiile municipale, am propus ca Secretariatul General să aibă dreptul de a delega un reprezentant al său la aceste lucrări.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Având în vedere situațiile care s-au creat și se creează în continuare, eu cred că este o măsură adecvată.

Aș mai avea ceva de adăugat în privința contestațiilor. S-a statornicit la noi un obicei în perioada premergătoare desfășurării efective a alegerilor,

care ține de șmecheria românească. Nu se contestă nimic înainte de alegeri sau sunt doar contestații minore, trecute cu vederea. După alegeri, uneori cei care pierd contestă aceste alegeri, susținând că s-au comis abateri importante. Ulterior, sunt admise unele contestații, pentru că într-adevăr sunt justificate, dar nu au fost formulate la timp și nu au fost rezolvate la timp.

Dl Răsvan Dobrescu: Prima chestiune care trebuie judecată într-o contestație nu este fondul. Poate să aibă dreptate de o mie de ori, dacă este tardivă, trebuie respinsă ca tardivă.

Dl Sorin Lepșa: În cadrul adunării respective se întreabă, înainte de a se vota, dacă are cineva ceva de contestat. Nimeni nu are de contestat. Dacă se dă cuiva ulterior dreptate, înseamnă că s-a făcut o mare greșeală. [...]

Dl Mircea Ciumara: Am și eu ceva de spus. Domnule Ionescu-Galbeni, suntem practic șapte persoane din BCCC care putem merge în teritoriu. Ajungem în situația în care nu se pot ține alegerile municipale, fiindcă nu ai pe cine trimite. Rugămintea mea este ca propunerea din instrucțiuni să se facă în așa fel încât să nu fie obligatorie prezența reprezentanților de la centru când nu ai pe cine trimite sau când știi că nu sunt probleme acolo.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Putem găsi și alte modalități. Un președinte de organizație județeană, de pildă de la Arad, să se ducă la Iași, sau invers. Deci, să mărim numărul persoanelor care sunt abilitate să fie observatori. [...]

Dl Virgil Petrescu: În situația aceasta, noi am scris: „Contestațiile cu privire la membrii participanți la adunarea generală de alegeri se pot face numai înainte de declanșarea procedurii de alegeri și se soluționează pe loc de către delegații organizației județene". În situația în care există reprezentanți ai Secretariatului General sau ai conducerii partidului, aici nu mai pot să spun că soluționarea se face doar de delegații organizației județene, ci împreună cu reprezentanții de la centru. [...]

La terminarea alegerilor la comune și orașe, dacă sunt contestații privind desfășurarea și procedura de vot, noi propunem ca acestea să fie depuse pe loc, nu după o anumită perioadă, cu excepția alegerilor de la municipii, pentru că și de la conferința județeană se admit contestații în termen de cinci zile, cu minimum 25 de delegați și din cel puțin trei localități.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Se poate întâmpla ca anumite nereguli din timpul votării să nu fie aflate imediat, ci să se afle după o zi sau două. Atunci eu trebuie să-mi păstrez posibilitatea să contest într-un termen pe care noi îl considerăm rezonabil.

Dl Virgil Petrescu: La conferința județeană poți contesta după cinci zile, la organizațiile locale nu s-a specificat. [...]

Dl Răsvan Dobrescu: Te-ar deranja, domnule Petrescu, dacă termenul ar fi de cinci zile la toate organizațiile locale?

Dl Virgil Petrescu: Nu.

Dl Răsvan Dobrescu: Atunci punem cinci zile peste tot. Dacă deranjează, atunci scurtați-l. Cine vrea să conteste vine la reședința de județ. [...]

Dl Ion Diaconescu: Lasă-i pe toți la trei zile. Să fie redactarea în așa fel încât să descurajeze aceste situații.

Contestații ulterioare nu se mai pot face decât în cazuri excepționale. [...]

Dl Ion Diaconescu: Să luăm o hotărâre. Sunt două variante:

1) Așa cum propune domnul secretar general: să trimitem aceste instrucțiuni acum, chiar dacă nu sunt perfecte, sunt experimentale și, pe parcurs, le mai corectăm.

2) Sau să mai întârziem.

Dl Sorin Lepșa: Eu spun să le trimitem. Dacă nu apar observații importante, putem să le adoptăm.

Dl Virgil Petrescu: Nu le pot trimite sub formă de proiect, ci de decizie a BCCC, pentru că aceste instrucțiuni sunt valabile numai până în septembrie. [...]

Dl Tănase Barde: Noi trebuie să urmărim, după părerea mea, două aspecte:

- Prezența oamenilor în sală să fie corectă, adică oameni care sunt membri ai partidului, și-au plătit cotizația și îndeplinesc celelalte criterii;
- Modul în care se face votarea să fie corect. [...]

Dl Virgil Petrescu: Hotărâm ca președintele comisiei de contestații în privința delegărilor la conferința județeană să fie reprezentantul conducerii partidului, dacă acesta există, iar cel care conduce conferința și dă cuvântul delegaților să fie reprezentantul comitetului județean. [...]

Dl Ion Diaconescu: Vă propun să fie trimise aceste instrucțiuni, cu amendamentele făcute aici, și dacă vedem că mai sunt deficiențe, putem corecta pe parcurs.

Pot supune la vot, fiindcă în acest moment sunt prezenți șase din cei 11 membri ai BCCC.

(BCCC este de acord)

[...]

3. Discuții privind noua Lege electorală și Legea dosarelor Securității

Dl Ion Diaconescu: Trecem la altă problemă. În Parlament se dezbate Legea electorală, la care noi am agreat pragul de 5%. Domnul Grigoriu mi-a demonstrat că folosind sistemul de repartiție D'Hondt[58] a mandatelor, la județe partidele mari vor fi avantajate.

Acum vreo trei zile, m-am pomenit cu un telefon de la președintele Constantinescu, care m-a întrebat ce facem cu Legea electorală, deoarece PD i-a spus că PNȚCD sprijină ideea PDSR-ului. Când am lansat ideea cu repartiția D'Hondt, desigur că noi ne-am gândit la poziția noastră, pentru că mergând cu CDR noi eram pe poziția întâi. Președintele Constantinescu mi-a spus că marele profitor va fi PDSR și că alte formațiuni vor pierde, iar dacă un partid face 32-34%, s-ar putea să facă majoritatea în Parlament și nu mai are nevoie de nicio alianță. L-am chemat pe domnul Mihai Grigoriu să ne explice mai exact.

Dl Mihai Grigoriu: Am luat ultimul sondaj făcut de IMAS, am introdus în calcule ApR, care nu exista la alegerile anterioare, am eliminat PUNR, am aplicat un coeficient de reducție față de valorile obținute în 1996 de fiecare partid (CDR a ajuns la 24%, iar PDSR la 32%). Am actualizat datele rezultate la alegerile din 1996, aplicând variațiile procentuale pe care le-a dat sondajul IMAS. Am aplicat distribuția nouă de voturi pe legea în vigoare și pe metoda D'Hondt propusă de PDSR. Cu distribuția D'Hondt noi câștigăm la Camera Deputaților opt locuri, adică 93 de deputați, față de 85, dacă am rămâne pe legea veche. PDSR este într-adevăr marele câștigător, cu un plus de 19 deputați, ajungând la 131 de deputați. PD pierde 11 locuri, UDMR crește cu două locuri, PRM pierde 10 locuri, ApR pierde opt locuri.

Pe ansamblu, coaliția de stânga - PDSR, ApR, PRM - câștigă un loc, iar coaliția actuală pierde un loc. Locurile pe care le pierde PD le luăm noi și UDMR. Nu am făcut socoteala la Senat. Acolo situația este mai dură.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Ce majoritate parlamentară putem constitui noi? Cu PD și cu ungurii mai putem?

Dl Mihai Grigoriu: Noi, cu ApR și cu PD. Teodor Meleșcanu de la ApR este arbitru în Parlament, fie că se va aplica metoda D'Hondt, fie Legea veche.

Dl Ion Diaconescu: PDSR cu PD și cu ApR fac majoritatea. Dacă mergem pe legea veche, ApR este mai puternic. Mai întâi, s-ar putea ca noi să nu facem acest procentaj luat în calcul, iar în al doilea rând, dacă PD a luat această poziție categorică, înseamnă că va fi un nou scandal în coaliție.

---

[58] Sistem electoral de repartiție a mandatelor la alegerile pe liste de candidați, sistem propus în 1878 de Victor d'Hondt, jurist și matematician belgian.

Dacă vom vota alături de PDSR, vom fi luați în tărbacă pentru faptul că ne-am aliat cu comuniștii.

Dl Mihai Grigoriu: Vă informez că s-a discutat cu toate partidele parlamentare. La prima ședință, PD a fost de acord cu metoda D'Hondt. Apoi au făcut ei ceva socoteli și și-au schimbat opțiunea. De aici s-a dedus că PDSR și Convenția Democrată au aceeași opinie. Dar prin aplicarea metodei D'Hondt se realizează o stabilitate parlamentară: cei mici rămân mici și, în consecință, arbitrează mai puțin majoritățile în Parlament. [...]

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Având în vedere că există o mare fluctuație de reprezentativitate a noastră și de evoluție a noastră în aprecierea electoratului, de asemenea, având în vedere că nu știu cum va evolua situația externă și internă, eu cred că hotărârea noastră definitivă asupra modului în care trebuie să adoptăm această Lege este prematură.

Dl Ion Diaconescu: A fost introdusă pe ordinea de zi.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Dacă am amâna-o până la toamnă sau până la primăvară, cred că ar fi mai bine. Atunci vom fi mai aproape de data alegerilor, vom avea evoluția în timp, vom ști către ce ne îndreptăm, vom ști ce ne așteaptă. Acum avem 24%, la anul putem avea 30%, sau, dimpotrivă, să scădem. Nu se știe ce se va întâmpla. În momentele astrale, România a avut noroc. Situația este așa de fluidă!

Dl Mihai Grigoriu: Cei de la PDSR vor să treacă punctul 3 din proiectul lor de Lege. La punctul 4 urma să ies eu la tribună și să spun că referitor la președinții secțiilor de votare nu e bine cum e pus în proiect, că avem propuneri noi și vrem să retrimitem Legea la comisie. La comisie se va face un raport suplimentar, pe propunerea mea și apoi se va reintră în plen.

În intervalul respectiv urmează să se discute punctul următor de pe ordinea de zi, adică Legea dosarelor Securității. Nu s-a reușit în această săptămână să se facă această operațiune. În Biroul permanent s-a hotărât să se păstreze ordinea de zi. Luni va începe din nou bătălia în Camera Deputaților, în care iar va spune PD: „Voi, țărăniștii cu pedeseriștii, ați făcut monstruoasa coaliția ca să nu treacă Legea Ticu în față pe ordinea de zi". Eu propun ca PNȚCD să voteze să treacă în față Legea Ticu Dumitrescu.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Lăsăm Legea electorală pentru la toamnă.

Dl Ion Diaconescu: O blocăm la Senat.

Dl Mihai Grigoriu: Deci, sunteți de acord ca PNȚCD să voteze schimbarea ordinii de zi? Atunci avem timp să comentăm Legea electorală încă două luni.

Dl Sergiu Macarie: Eu cred că la Legea dosarelor Securității nu vor fi discuții lungi. Între Senat și Camera Deputaților nu sunt probleme mari în divergență.

Dl Mihai Grigoriu: Sunt foarte mari. Dar normal, în plen, nu ar trebui să fie probleme. Aici se va vedea buna-credință, pentru că această lege e clară, cu excepția unui punct. Deci, facem acest lucru, adică să trecem în față Legea lui Ticu?

Dl Ion Diaconescu: Da.

4. Scrisoarea fraților Boilă referitoare la încercarea de a crea o ramură PNȚ-Ardeal în 1990/1991

Dl Ion Diaconescu: Acum să trecem la altă problemă. Am primit o scrisoare de la frații Boilă. (*Domnul Diaconescu dă citire unor fragmente din scrisoare*).

Adică ei au plecat din partid pentru că nu mai puteau suporta atâta corupție, atâta incapacitate ș.a.m.d. Acelea erau motivele considerate de ei și acum tot umblă să racoleze oameni din partid. Pe oameni îi momește probabil cu principiile de moralitate. Spun frații Boilă în scrisoare: „Dumneavoastră ați afirmat într-o emisiune recentă la TV că noi, Matei și Ioan Boilă, am inițiat în 1990 formarea regionalei Ardeal, care să reprezinte partidul pe baza autonomiei Ardealului și care urma să fie condusă de noi. Această afirmație este în întregime falsă, denigratoare și calomnioasă".

Vă spun că noi, „regățenii", la care s-a alăturat Corneliu Coposu, ne-am opus categoric propunerii unui grup de două-trei persoane din Cluj, grup care dorea revenirea la vechea organizare a partidului pe criterii regionale.

Mai departe, scrie Matei Boilă: „Dat fiind că această afirmație calomnioasă a dumneavoastră ne aduce grave prejudicii morale și politice, și în speranța că acestea au fost doar rezultatul unei dezinformări, nu a unei intenții deliberate, vă rugăm, pentru a nu se ajunge la situații penibile pentru dumneavoastră, să dezmințiți și să retractați complet calomnia".

Ce s-a întâmplat în realitate? La TVR nu am spus „în 1990", am spus: „poate prin 1990, poate prin 1991". Corneliu Coposu mi-a prezentat atunci o scrisoare a conducerii de la Cluj, prin care se propunea să se revină la vechea organizare din 1926. Ca să se obișnuiască lumea cu noua situație de după Unirea din 1918, s-a scris în Statutul de pe vremea aceea că se mențin organizațiile regionale: o organizație la Cluj, una la București (pentru Vechiul Regat) și altele mai mici în Basarabia și în Bucovina, organizații care au funcționat câțiva ani, dar care au căzut în desuetudine pe măsură ce s-au scurs anii și partidul s-a comportat ca un tot unitar.

Așadar, în 1990 sau în 1991, ne-a venit hârtia prin care trebuia să refacem organizațiile regionale - una la Cluj și alta la București -, rămânând categoric ca Boileștii să conducă Ardealul. La care Corneliu Coposu, chiar amuzându-se, știu că i-a repezit la telefon pe cei de la Cluj și a trimis și o

hârtie în care a spus că această propunere ar fi de natură să avanseze ideea unei autonomii a Transilvaniei. Deci, s-a răspuns în această manieră.

Eu am declarat acum la TVR că ei, Boileștii, au adoptat un naționalism regional exagerat, care s-a manifestat cu ocazia acelei inițiative și cu care partidul nu a fost de acord. Corneliu Coposu și noi toți am fost contra. Domnule Rațiu, vă mai aduceți aminte?

Dl Ulm Spineanu: Am participat și eu la acele discuții, am fost martor și la acel telefon dat de Corneliu Coposu. Este imposibil ca în procesele-verbale din '90-'91 să nu fie consemnat măcar un rând.

Dl Ion Diaconescu: Pe atunci nu prea se făceau procese-verbale. Doamna Daria vă rog să verificați dacă există un asemenea proces-verbal.

Dl Ion Rațiu: Domnule președinte, îmi pare bine că îmi dai voie și mie să vorbesc în această problemă. De la început, după ce eu am fost acceptat ca un compromis între cele două tabere Boilă, la câteva luni după aceea au venit la mine Matei și Ioan (doctorul Ioan Boilă a fost adevăratul om al partidului, care a făcut închisoare pentru partid), ca să facem un partid național-țărănesc al Ardealului. Asta se întâmpla în 1990. Eu am spus de la început că este o greșeală. Atunci am vorbit cu Corneliu Coposu și el mi-a spus că am dreptate. Asta se întâmpla înainte de alegerile din 1990. Deci, ei au avut această idee de la început, idee care a fost respinsă de Corneliu Coposu.

Eu am fost președinte la Cluj, acceptat de toată lumea, dar în momentul în care nu am fost de acord cu această formulă, ei au început o campanie, mai întâi să-i dea afară pe Cerghizan, pe Marian, pe Mihăilescu ș.a.m.d. Eu i-am apărat pe toți aceștia. Când am sosit eu la Cluj, președinte activ era Ioan Boilă. După aceea am fost eu președinte, cu acordul lui Corneliu Coposu, și am sugerat ca ei să se împace. Atunci, Ioan Boilă a acceptat să fie președinte de onoare, iar eu să fiu un fel de împăciuitor între cele două tabere Boilă. [...]

Dl Ion Diaconescu: Vrei să faci o declarație în acest sens?

Dl Ion Rațiu: Oricând. Poziția noastră a fost întotdeauna că noi suntem toți români.

Dl Ion Diaconescu: Eu fac o declarație în care repet ceea ce am spus eu aici.

Dl Ion Rațiu: Faceți o declarație și o semnez cu mare plăcere.

[...]

ȘEDINȚA BIROULUI DE CONDUCERE, COORDONARE ȘI CONTROL AL PNȚCD

(19 mai 1999)

Teme dezbătute:

1. **Din activitatea Ministerului Culturii și relația PNȚCD cu intelectualii**
2. **Completarea comitetului de conducere județean și a biroului județean la Organizația PNȚCD-Cluj**
3. Probleme organizatorice în teritoriu: Sibiu, Bacău, Caraș-Severin, Gorj, Dolj, Constanța
4. **Despre propunerea ministrului liberal Valeriu Stoica de modificare a Codului Penal**
5. **Politica de cadre în administrația centrală și locală**
6. Situația proiectului de Statut al PNȚCD
7. **Relațiile cu liberalii în cadrul Convenției Democrate**
8. **Discuții privind pragul de 5% în Legea electorală**
9. **Despre lustrație și legile proprietății**
10. Departamentul de relații externe al partidului

Au participat la discuții:

Membri ai BCCC:

Ion Diaconescu, Niculae Ionescu-Galbeni, Ion Rațiu, Vasile Lupu, Ulm Spineanu, Remus Opriș, Sorin Lepșa, Sergiu Macarie

Membri supleanți ai BCCC:

Răsvan Dobrescu, Constantin Dudu Ionescu, Dragoș Oncescu

Secretari generali adjuncți:

Virgil Petrescu (secretar general interimar), Mihai Grigoriu, Laurențiu Dumitrașcu, Petrișor Peiu, Tănase Barde, Costel Păunescu

Invitați:

Ion Caramitru (ministrul Culturii), Alexandru Herlea (ministrul delegat pe lângă prim-ministru pentru Integrare Europeană), Ioan Vida-Simiti (secretar al Camerei Deputaților), Ioan Manea (președintele Senatului PNȚCD), Gavril Dejeu (președintele Juriului de onoare și disciplină, președintele Organizației PNȚCD-Sibiu, deputat), Alexandru Badea (vicelider al Grupului parlamentar PNȚCD-civic-ecologist din Camera Deputaților)

STENOGRAMA ȘEDINȚEI

(extrase)

1. Din activitatea Ministerului Culturii și relația PNȚCD cu intelectualii

Dl Ion Diaconescu: Îi dăm cuvântul domnului ministru Ion Caramitru.

Dl Ion Caramitru: Pot raporta o situație excepțională, fără precedent în istoria recentă a devenirii culturii românești, și anume că suntem în acest moment singurii beneficiari din lume ai unui împrumut de la Banca Mondială de 5 milioane USD pentru obiective culturale: ansamblul Brâncuși de la Târgu Jiu, traseul brâncovenesc Potlogi-Mogoșoaia, patru sate săsești - monumente de referință. Dobânda este mică, iar termenul de grație lung. Este un balon de oxigen pe care l-am primit.

Apoi este deschiderea unui program PHARE de 2 milioane USD câștigat anul trecut și a cărui derulare începe acum. Mai mult decât atât, am reușit să câștigăm „meciul" cu Marea Britanie vizavi de organizarea lansării programului Consiliului Europei, numit „Europa - un patrimoniu comun". Lansarea va avea loc în septembrie în prezența șefilor de state.

În ceea ce privește municipiul Sibiu, sper ca pe baza constituirii unui comitet „Sibiu 2000", să se poată obține o politică de facilități. Restaurarea Sibiului va începe oficial cu o casă pe care o restaurează Guvernul luxemburghez. [...]

În schimb, în interior stăm prost. Vă cer îngăduința să raportez această situație. Timp de doi ani, am reușit să avem doar câteva persoane din cultură care să critice coaliția și partidul nostru, pentru că au fost mulțumiți de faptul că am deschis fondurile noastre la toată lumea, pe bază de licitație publică. Lumea a cârâit la început, dar s-a obișnuit. Am descentralizat, am dat înapoi la județe și municipii 186 de instituții care fuseseră luate cu japca, am deschis fondurile pentru reviste culturale. [...]

Legea nr. 154/1998, care în principiu e bună și care stabilește salariile pe baza evaluării calității, nu pe cantitate și pe vechime, nu a putut fi aplicată și nu s-a primit niciun leu în plus. Mărirea salariilor se ridică la maximum 20% față de cele anterioare, care în valoare absolută este cu 40% mai mică decât puterea de cumpărare. Deci, practic, am făcut un lucru care teoretic este bun, dar practic este un dezastru. În acest moment, colectivele teatrelor, filarmonicelor, operelor - toate sunt în această situație și sunt nemulțumite în bloc.

Am reușit semnarea contractului colectiv de muncă pe ramură cu sindicatele - sunt primul dintre miniștri care a făcut această treabă. Aceasta

este cu două tăișuri, pentru că din cauza lipsei de fonduri trebuie găsite alte soluții care să justifice întârzierea reformei. Soluția viabilă ar fi fost o Lege specifică oamenilor de artă și cultură.

Unde am putut să-i mulțumesc pe artiști a fost la pensionarea lor, care se face acum, până la modificarea Legii pensiilor, cu o pensionare relativ bună, pentru că au ieșit cu o pensie mai mare decât salariul brut și au grupa a II-a de muncă, având astfel 1.600.000-1.800.000 de lei/lunar. Cei care sunt încă în forță și pot lucra cumulează, adică și joacă, și iau și pensie, cum ar fi Radu Beligan.

În tot sectorul artistic, care ține de instituțiile bugetare, lucrează vreo 13-14 mii de oameni în toată țara. Este un segment mic, dar cu gura mare, cu personalități, cu scriitori, cu lideri de opinie - oameni care ca și mine au susținut campaniile opoziției din guvernările anterioare. În 1995 am avut puterea să organizez o alianță numită ANUC[59] și am făcut toată politica de opoziție, câștigând enorm. Acum, uniunile nu mai sunt unite. Cele două Uniuni, ale Compozitorilor și respectiv ale Scriitorilor, au ca lideri membri UFD. La nivelul cel mai de jos, cântăreți importanți au trecut la PRM. Mai toți cântă la nunți și pe la țară, tot timpul cu PRM și PUNR în gât.

În ultimii doi ani nu ne-au mai venit intelectuali importanți în partid. Cum se apropie campania, cum se agită oamenii să atragă aceste persoane, care sunt foarte importante. Mai este un an până la alegeri și ar trebui să se întâmple o revigorare urgentă, pe care eu o văd astfel: mai întâi, o poziție foarte clară a partidului față de politicile culturale, deoarece PNȚCD are dimensiunea culturală necesară în structura doctrinară.

Sunt lucruri pe care eu le-am făcut în spiritul partidului. Cred că acest lucru este necesar să fie știut. Trebuie ajuns la un spirit de frățietate cu mișcarea culturală, care a fost cap de pod în rezistența anticomunistă. Artiștii au făcut permanent o disidență politică în condițiile riscurilor de rigoare. Oamenii veneau să vadă „Hamlet" sau recitalul meu cu marele pianist Dan Grigore, înnebuniți pentru că spuneam lucruri care nu se puteau spune. Acum i-am pierdut. Oamenii migrează după interesul material sau după alte interese. [...]

Sunt două lucruri aici: pe de o parte, un aspect teoretic ce ține de o strategie bine pusă la punct în momentele cheie și, pe de altă parte, dacă nu cer prea mult, la rectificare, la inițiativa miniștrilor PNȚCD și a conducerii partidului, să se obțină o sumă care în principal să fie folosită pentru salariile artiștilor și pentru restaurări, deoarece a trebuit să închid o jumătate din șantierele deschise. [...]

---

[59] ANUC - Alianța Națională a Uniunilor de Creatori din România, fondată în 1995, cuprinde șase uniuni de creație și reprezintă interesele a aproximativ 12.000 de creatori profesioniști de artă și interpreți profesioniști.

Dl Remus Opriș: Aș vrea să continui în spiritul celor prezentate de domnul ministru Caramitru. Am avut plăcerea să-l văd la lucru. Cred că a făcut mai multă reformă la Cultură decât ministrul Traian Băsescu în Transporturi, și de două ori mai multă, pentru că nu a avut bani, spre deosebire de Băsescu, care s-a scăldat în bani în raport cu alți miniștri.

La ora actuală ministrul Caramitru nu mai poate să facă reformă, pentru că fără bani nu se poate face nimic. Dar ceea ce spune dânsul este, într-adevăr, deosebit de periculos, pentru că apare al doilea semnal de alarmă, după ce venise primul cu o lună înainte, când intelectualitatea s-a dezangajat de actuala putere.

Dânsul întreba de ce nu vin oamenii la noi. Dar eu pun o altă întrebare: cum îi folosim pe cei care s-au înscris,? Se pare că noi nu avem nevoie de ei. Au venit chiar și acum oameni de valoare, și-au plătit cotizația de înscriere, și-au luat carnetul, dar nu au mai fost băgați în seamă și nu li s-a întins nicio mână, nu li s-a dat absolut nimic de făcut și în momentul în care cineva anume a început să povestească de Guvern, de tehnocrați, că de fapt clasa politică se dovedește a fi incompetentă, ei simțindu-se oarecum specialiști și membri PNȚCD, au venit și m-au întrebat: „Chiar nu aveți nevoie de noi? Nu aveți nevoie să vă dăm niște soluții, să vă sprijinim miniștrii pe care îi aveți?" Drept să vă spun, nu știu ce să le spun.

După aceea, am văzut un lucru extraordinar: când părerile erau împărțite - pro-NATO, anti-NATO -, a venit o scrisoare semnată de 100 de intelectuali din România, care au spus: „Da" pentru NATO, cu argumente zdrobitoare. Intelectualitatea a fost cu noi. Și am stat și m-am întrebat: oare din cei 100 de oameni, nu am putea avea în rândul PNȚCD vreo 30-40 de persoane? Problema este să nu ne deranjeze prezența lor, problema este ca, în momentul în care vin, să nu asiste la lupte interne de partid. Problema este mediul în care-i absorbim și ceea ce le dăm să facă în interiorul partidului. A sosit momentul să facem și noi mult mai mult decât atât și să-i folosim pe ai noștri în toate emisiunile de televiziune, în public, și să-i avem mai aproape de grupurile parlamentare, de miniștrii noștri.

Îmi amintesc de o discuție cu FORS, o organizație neguvernamentală cu circa 1.000 de cercetători științifici și cadre universitare. Ei au venit și ne-au spus că vor să fie alături de noi și să le dăm ceva de făcut. După asta, iarăși am uitat de ei. Dacă i-am aduce alături de noi, ca structură în sine în CDR, am avea alături de noi niște oameni pe care eu îi consider fideli.

Dl Ion Diaconescu: În legătură cu FORS, noi ne-am angajat atunci să ținem un contact permanent și să îi susținem ca să intre în Convenția Democrată - și pe ei, și pe Propact. Suntem în curs să redactăm noul protocol. Să și anunțăm la prima ședință aceste două cereri. [...]

În general, intelectualii provin din centrele mari universitare și se pot organiza un fel de filiale ale Departamentelor de studii, pe care le avem și care trebuie revigorate.

Dl Virgil Petrescu: La Cluj, de unde vin acum, unul din rectorii de renume - profesorul Oliviu Pascu - este deja membru al nostru de mai mult de șase luni și, din nefericire, nu a intrat în biroul județean, dar am vorbit cu dânsul să devină directorul coordonator pe toate Departamentele de studii din județul Cluj.

Dl Ion Diaconescu: Să dăm viață și acelui Departament de resurse umane.

Dl Virgil Petrescu: Departamentul de resurse umane, ca departament funcțional, este condus de domnul deputat Mihai Gheorghiu, care are un material pe care nu l-am pus încă în dezbatere, pentru că trebuie să mai vedem puțin corelarea cu celelalte departamente și cu Secretariatul General. Probabil săptămâna viitoare vom prezenta acest material în BCCC.

Dl Remus Opriș: E obligatoriu să ne mișcăm repede. Este bun cazul acesta cu domnul Oliviu Pascu, dar problema este că persoanele de care spun eu, cei din FORS, din august anul trecut și până acum nu i-am băgat în seamă. Și cred că este un lux pentru care putem fi condamnați.

Și ca să fiu în acord cu realitatea, vreau să vă spun că din ianuarie până în aprilie a.c., Convenția Democrată a scăzut cu 12 puncte procentuale, și la fel toate personalitățile politice reprezentative pentru Convenția Democrată. Lună de lună marcăm o scădere și aceste procente merg către PDSR și ApR. Nu e vorba doar de o pierdere a electoratului, ci și de o redistribuire echivalentă a acestor procente. Voi căuta să transpun aceste procente în numărul de fotolii parlamentare. Parlamentarii, la toate ședințele, o dată pe lună, să afle că suntem mai puțini cu 7 sau cu 10 persoane. Noi trebuie să luăm niște măsuri ca să oprim declinul.

Dl Ion Caramitru: Am o soluție pentru acești oameni nou intrați și nebăgați în seamă. Se poate găsi un moment festiv, un eveniment artistic, unde să fie invitați împreună cu dumneavoastră. Ei trebuie aduși să vă cunoască, să vă întâlniți, să discutați, și pe urmă, fără niciun fel de efort, să le propunem ceva legat de ce știu ei să facă.

Dl Sergiu Macarie: Trebuie să găsim formula organizatorică, pentru că dacă ei își manifestă la un moment dat atașamentul și dorința de a lucra pentru partid, dacă noi nu le creăm cadrul în care să activeze, atunci pleacă.

Dl Ion Diaconescu: Să-i mulțumim domnului ministru Caramitru că, într-adevăr, ne-a dat un semnal de alarmă. Ne însușim această critică în privința sectorului artistic, dar situația devine generală la ora actuală.

Dl Ion Caramitru: Contează mult declarația dumneavoastră.

Dl Ion Diaconescu: Ne însușim și trebuie să căutăm, în limita posibilităților, să facem ceva și să mediatizăm ceea ce facem.

Dl Remus Opriș: Nu ar fi bine să facem o reuniune de o oră a BCCC cu ANUC?

Dl Ion Caramitru: Desigur. Spuneți-mi când?

Dl Remus Opriș: Săptămâna viitoare. [...]

Dl Alexandru Badea: O chestiune punctuală. Domnul ministru Caramitru a spus aici un lucru, dar nu l-a accentuat suficient, și acolo de fapt este singura noastră vină reală: că am acceptat ca la repartiția bugetului, ponderea din PIB repartizat Ministerului Culturii să fie cea mai mică din decembrie '89 și până astăzi. Ceea ce s-a scăzut aici a mers la alte sectoare, care ar fi trebuit să aducă venituri. Sărăcia e mare, dar la această sărăcie să nu mai vitregim exact acele domenii care pe noi ne interesează cel mai tare și sunt cele mai sensibile la sărăcie.

2. Completarea comitetului de conducere județean și a biroului județean ale Organizației PNȚCD-Cluj

Dl Ion Diaconescu: Domnule Petrescu, să trecem la problemele organizatorice.

Dl Virgil Petrescu: La data de 15 mai 1999, a avut loc adunarea de alegeri pentru completarea biroului și comitetului județean al Organizației PNȚCD-Cluj. Din partea conducerii partidului au participat vicepreședintele Mircea Ciumara și secretarul general interimar Virgil Petrescu.

Drept urmare, propun validarea biroului județean ales de comitetul de conducere județean, după cum urmează: președinte - Ioan Vida-Simiti; vicepreședinți - Alexandru Fărcaș și Radu Sârbu; secretar - Ionel Chicinaș; membri - Tiberiu Breharu, Nicușor Ciumancenco, Dan Horoba, Andrei Marga, Monica Moldovan, Șerban Rădulescu, Raul Vocinschi. [...]

În legătură cu această adunare de alegeri, aș spune că la vot nu a ieșit chiar așa cum am fi dorit. Domnul Vida-Simiti a ieșit președinte la limită: 16 la 14. Au lipsit șase persoane din cei care ar fi trebuit să fie la ședința comitetului. Domnul rector Oliviu Pascu a obținut cu trei-patru voturi mai puțin ca să intre în birou, intrând pe ultimul loc președintele organizației de la Gherla.

Să sperăm că domnul Ioan Vida-Simiti va desfășura o activitate în sensul de deschidere față de societatea civilă. [...]

În timpul ședinței, unul din deputații noștri - popa Roman - a spus că domnul Andrei Marga contestă alegerea sa în biroul județean, întrucât dân-

sul face sau nu face parte din Organizația PNȚCD-Cluj. Pe de altă parte, știu că domnul Marga a intrat în PNȚCD în ianuarie 1999, zicând că e o situație grea pentru partid și că prin imaginea sa publică dorește să sprijine partidul. Dumneavoastră ați vorbit personal cu domnul Marga și nu avea nimic împotrivă să facă parte din biroul județean al Organizației PNȚCD-Cluj. Domnul Vida-Simiti a vorbit și dânsul cu domnul Marga, având același răspuns, dar iată că a apărut ieri pe Mediafax o informație care puțin ne-a pus pe gânduri.

Dl Ion Diaconescu: Am vorbit cu domnul Marga de maniera următoare: am hotărât să refacem Organizația de la Cluj - în urma defecțiunii de care știți -, noi BCCC am propus ca și dumneavoastră să faceți parte din comitet, pentru că aveți mai multă pondere. Aveți ceva împotrivă? Mi-a spus că nu are nimic împotrivă dacă este dispoziție de la partid, dar că nu ține la acest lucru. Dânsul nu a cerut, dar a acceptat, și m-a surprins ce a scris în ziare și vă rog să mă autorizați, dacă îl întâlnesc, să reconstitui discuția și să-l întreb dacă este adevărat ce s-a scris în ziare, în sensul că dânsul nu se gândește la asemenea funcții și că va solicita funcții în partid numai după ce se va reorganiza PNȚCD - ceea ce este cu totul inacceptabil. Este deci necesar să primesc o explicație.

Dl Ion Rațiu: Eu cunosc situația de la Cluj. Mulți membri de partid, care au continuat să activeze în această perioadă au fost total marginalizați de grupul Boilă. Acum s-a completat comitetul, care ar trebui să pregătească alegeri județene corecte, dar acest comitet nu este altceva decât o altă parte a aceluiași grup: este partida Boilă-bis. Vă rog să fie înregistrat acest lucru.

Dl Ion Diaconescu: S-a discutat deja acest aspect. Profesorul Mihăilescu a venit la noi și a zis că partida Boilă s-a retras și dânsul ne roagă ca lor, cei care au fost oprimați, să li se predea ștafeta. Era o soluție. Aici am discutat cu toții și am zis că asta ar însemna că toți care au fost la conducere până acum, dându-i noi afară, îi considerăm pe toți Boilești, îi împingem spre noua grupare ANCD, și nu sunt doar unu-doi. Adică ni se cerea să desființăm complet organizația. Nu mi se părea a fi o soluție înțeleaptă. Am discutat cu toții și am stabilit să încercăm să-i adunăm, nu să-i separăm. Dar de ce nu a venit profesorul Mihăilescu la ședința de completare a biroului județean? Îl propusesem și pentru birou. Dânsul ar fi vrut să-l numim de aici, din BCCC, direct președinte. Acest lucru este greu de făcut!

Dl Ion Rațiu: Nu trebuia acest lucru, însă trebuia să fie un echilibru oarecare.

Dl Ion Diaconescu: Trebuie ținut seama de ceea ce este mai util pentru partid.

Dl Ion Rațiu: Această conducere a partidului de la Cluj a fost obținută prin fraudă. Ei bine, unii au plecat. Acum ce facem? Completăm același

comitet. Noi facem o greșeală, noi trebuia să dăm impresia la Cluj că suntem absolut echidistanți, corecți.

Dl Ion Diaconescu: Din cei 47 au plecat 10. Acum îi elimini și pe cei care au rămas? Din birou au plecat patru. Și pe restul de ce să-i dizolvi? Ca pedeapsă că au rămas?

Dl Ion Rațiu: După părerea mea, trebuia să găsim o formulă interimară, care să dea posibilitatea ca toți membrii să fie luați în seamă.

Dl Virgil Petrescu: Dar peste două-trei luni sunt alegeri noi.

Dl Ion Rațiu: În acest birou să fi fost Victor Marian, Bogdan Cerghizan…

Dl Ioan Vida-Simiti: Eu cred că soluția aleasă de BCCC a fost cea mai înțeleaptă, pentru că dacă făceam un comitet interimar de conducere, se dădea impresia că Organizația județeană din Cluj a fost decimată ca urmare a mișcării Boilă. Această situație era de mare pericol. Și atunci s-au propus 10 personalități, din care făceau parte foarte mulți dintre cei marginalizați - Mihăilescu, Cerghizan, Radosav, care să intre în comitetul județean. [...]

Din păcate, din cauza unei mediocrități care ne înconjoară și acolo în politica de cadre, nu a intrat în birou domnul Radosav. Aș fi avut nevoie de dânsul, dar voi face tot posibilul să-l atrag, ca și pe domnul Sălcudeanu. Domnule Rațiu, asta este situația la Cluj: până acum politica de cadre a făcut-o o echipă de mediocri și vreau să modific acest aspect. Dacă alegeam varianta pe care o spuneți dumneavoastră, dădeam impresia că Organizația din Cluj a fost decimată și atunci afluxul către ANCD ar fi fost mult mai mare.

[...]

4. Despre propunerea ministrului liberal Valeriu Stoica de modificare a Codului Penal

Dl Constantin Dudu Ionescu: Am o rugăminte, mai ales pentru domnii juriști prezenți. Prietenul nostru, domnul Valeriu Stoica, a propus o modificare a Codului Penal, care este inacceptabilă din toate punctele de vedere, cel puțin pentru Ministerul de Interne și pentru procurori. Dumnealui vrea să vină cu o revoluție, chipurile la cererea Uniunii Europene, să facă schimbări care, în vorbire populară, nu sunt nici cal, nici măgar. Adică să facă o combinație între sistemul continental de drept și sistemul anglo-saxon. Mai mult decât atât, vrea să se renunțe la instituția procurorului și, în loc să-l facă și pe procuror așa cum este acum magistratul, adică să-l facă și pe el independent, vrea să-l facă judecător special de anchetă.

Este vorba de modificarea Codului Penal și a Codului de Procedură Penală. Proiectul este la minister. Dânsul vrea ca într-o săptămână să-i dau

avizul. Eu i-am spus în ședința de Guvern că mai repede de două luni nu primește nimic.

Am rugămintea, dacă sunteți dispuși să vă uitați cu ochi de oameni ai dreptului, pentru că după părerea mea se va naște un scandal imens dacă se ajunge să acceptăm acest proiect de lege în Guvern și, după aceea, să fie transmis la Parlament. Dacă doriți, chiar vă invit la minister sau domnul Ovidiu Popescu să aibă o scurtă prezentare înainte de a vă da documentul.

Dl Vasile Lupu: Propun ca mai întâi să vedem documentul și apoi să ne pronunțăm. Nu știu ce e acolo, dar sistemul judiciar merge foarte prost.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Același lucru s-a întâmplat și în momentul în care au crescut salariile magistraților. După părerea mea, salariile magistraților trebuie să fie acolo unde sunt acum, dar, din păcate, diferența între salariile magistraților și salariile celorlalți funcționari publici este enormă, creează o discrepanță și un disconfort pentru celelalte structuri ale administrației, ceea ce este inacceptabil. Peste tot în lume, președintele Curții Constituționale sau președintele Curții Supreme primește mai mult decât președintele țării respective, suntem cu totul de acord, dar eu nu pot să aduc specialiști în minister, pentru că un procuror în județ primește patru milioane de lei și eu unui consilier al ministrului nu pot să-i dau mai mult de trei milioane. [...]

Dl Gavril Dejeu: Demn de invidiat cum dinamizează PNL viața politică! [...]

5. Politica de cadre în administrația centrală și locală

Dl Gavril Dejeu: Mereu vorbim de necesitatea de a pune pe cât posibil oameni de-ai noștri în anumite structuri. Iată cazul concret de la Sibiu. În cadrul biroului județean am hotărât ca un membru de-al nostru, membru al biroului, să ocupe postul de șef de vamă în Sibiu, care la ora actuală este ocupat de un pedist, care se învârte în cercuri mafiote. Recent, a fost un concurs pentru ocuparea acestui post. Domnul Nini Săpunaru s-a declarat de acord să-l promoveze pe omul nostru. La scris, concurenții au luat aceeași notă, la oral al nostru a luat două sutimi mai puțin. Avem informații că s-a intervenit din partea PD și, culmea, se pare că s-a intervenit chiar din partea propriilor noștri membri ca să nu fie promovat omul nostru. Deci, eu v-aș ruga pe dumneavoastră să dați un acord pozitiv pentru persoana respectivă.

Dl Ion Diaconescu: Mâine va fi ministrul Remeș aici și te rog, domnule Dejeu, să vii mâine să lămurim problema.

Dl Sorin Lepșa: Apropo de cele ridicate de domnul Dejeu. Organizațiile teritoriale PNȚCD se lovesc de miniștrii noștri și de oamenii noștri din FPS. Vă dau un singur exemplu: conducerea centrală a FPS a schimbat directorul

țărănist din FPS-Brașov. Noi nu ne dăm seama că am ajuns în situația de a cădea din ce în ce mai jos. Este un semnal de alarmă. Dacă nu facem ceva până în toamnă, nu știu dacă vom mai recupera din pierderi.

Dl Tănase Barde: Se instituise la început un principiu care spunea clar că organizațiile județene au ultimul cuvânt de spus în aceste probleme, că la direcțiile descentralizate, la FPS...

Dl Ion Diaconescu: Să mai dăm încă o dată o circulară în acest sens, domnule Petrescu.

Dl Sorin Lepșa: Cred că ar trebui schimbați oamenii pe care PNȚCD i-a pus în funcții foarte importante și chiar ei ne lovesc.

Dl Ulm Spineanu: Vreau și eu să ridic o problemă. Sunt niște situații imposibile. Vă rog să mă credeți. Dacă vreau să-l atac pe Băsescu, mă rețin oamenii mei. Facem o licitație la Metrorex și culmea este că unul care a fost mai apropiat de noi și a avut oferta cea mai bună nu a reușit. Acum, pe la Casa de Sănătate, la nu știu ce licitație, este un alt aranjament. Nu se pot face asemenea lucruri! Și te judecă: ești vicepreședinte PNȚCD. La Botoșani, aceeași situație, la Teleorman, nici nu mai vorbesc. Aveți toată considerația mea, dar dacă lucrurile nu se înțeleg la justa lor valoare, mai bine mă dau eu la o parte.

Dl Ion Diaconescu: Să creăm un corp de control sau de avocați ai partidului, care să preia aceste chestiuni, cu delegație specială din partea PNȚCD, să bată la toate porțile.

Dl Sorin Lepșa: Știți ce trebuie? Atunci când a venit de la biroul organizației județene o solicitare și cineva de aici, din minister sau din altă structură, nu s-a conformat, atunci acel om trebuie ca a doua zi să plece.

Dl Vasile Lupu: A izbucnit un scandal în presa de la Iași în legătură cu lista membrilor AGA și CA din FPS. M-a atacat presa pe mine că acopăr nu știu ce „agamani". Am cerut FPS-ului de la Iași să dea publicității lista cu membrii AGA și membrii CA de la societățile cu capital de stat. Lista nu poate fi secretă. Orice ziarist care se duce la o societate află cine este în AGA. Și mi se spune că domnul Radu Sârbu a dat ordin ca aceste liste să fie secrete! De ce? Eu am lista și o voi da publicității. Domnul Radu Sârbu va veni la Iași vineri. Dar dacă și dumneavoastră susțineți că aceste liste sunt secrete, atunci eu sunt cel care nu am dreptate. Ce secret poate fi în această listă?

Iată că a ajuns și domnul Dejeu să suporte ceea ce suport eu la Iași de un an și jumătate cu șeful Poliției. De un an și jumătate aștept să fie numit un om acolo și l-am informat pe domnul ministru Dudu Ionescu, care mă amână de patru-cinci luni. Cel care a ieșit la pensie și a fost protejat până acum a dat o masă și le-a spus polițiștilor: „Băieți, mergeți pe linia pe care am trasat-o eu, că într-un an eu voi fi din nou șef, căci vin cu PDSR". Vedem

că acolo unde e un om de afaceri țărănist sau unde un țărănist a călcat alături de zebră, se strigă imediat: „Pe el!" Aștept și eu ca la Iași să se facă ordine, să am un om la Poliție cu care să pot sta de vorbă. [...]

Dl Ion Diaconescu: Ca să terminăm cu plângerile acestea, mă gândeam să-mi dați în scris și eu să fac, în numele BCCC, o intervenție la ministrul de Interne: „Vă facem cunoscut că în ședința din... s-au ridicat următoarele probleme... Conducerea partidului solicită schimbarea..." Și în acest fel să-i luăm la rând pe miniștri.

Dl Remus Opriș: Cred că dacă era funcțional Departamentul de resurse umane, acolo era locul unde se puteau centraliza propunerile și înainta către miniștri.

Dl Ion Diaconescu: Am propus să dăm acest departament lui Mihai Gheorghiu. Unii însă au spus că e prea tânăr.

Dl Ulm Spineanu: Dacă vreți, iau eu Departamentul de resurse umane.

[...]

7. Relațiile cu liberalii în cadrul Convenției Democrate

Dl Ion Diaconescu: În legătură cu CDR, mâine avem o întâlnire cu liberalii. Să ne fixăm poziția. L-am întrebat pe președintele Constantinescu ce s-a discutat ieri la Cotroceni și mi-a spus că nimic despre CDR. Mi-a spus că a făcut un apel la unitate și liberalii au fost de acord.

Eu am vorbit acum câteva zile cu domnul președinte al PNL, Ionescu-Quintus, și i-am comunicat că poziția noastră a rămas cea veche, în care partidele să candideze la toate tipurile de alegeri pe liste comune. Aceasta e rațiunea de a fi a Convenției. Am văzut un sondaj în care PDSR era cotat cu 21%, CDR 17%, din care 7,5% PNȚCD, 3,5% liberalii și 6% - Convenția nediferențiată.

Dl Remus Opriș: Acest sondaj a fost făcut de ISOP - cel mai lipsit de credibilitate. Părerea mea este ca pe viitor se impune ca puncte de referință sondajele IMAS și IRSOP. INSOMAR este foarte bun, numai că acesta nu are capacitatea de testare a opiniei publice în mediul rural, ci doar în mediul urban.

(Domnul Remus Opriș citește o serie de evaluări din sondaj)

Teodor Meleșcanu este personalitatea politică cea mai credibilă, cu 47,3%.

Dl Ion Diaconescu: Cum e posibil?

Dl Remus Opriș: Este foarte posibil. Sunt oameni care sunt decepționați de guvernare, de prestația noastră politică. El nu poartă povara guvernării, își face campanie electorală și are situația cea mai confortabilă. Cei

care sunt nemulțumiți de noi parcă nu s-ar duce la PDSR, pentru că nu le-a fost prea bine nici atunci și [...] instinctiv se duce către Meleșcanu și ApR. Domnul Meleșcanu este o personalitate care apare frumos pe televizor. ApR are bani foarte mulți și și-a dezvoltat organizații în special în mediul urban, mai ales în orașele mici aflate în cădere. Acolo, o întreprindere închisă înseamnă aproape șomaj total. [...]

Pentru că vorbim despre CDR, vreau să vă spun ce am pățit într-o comună, Ștefești, din județul Prahova, unde am mers împreună - țărăniști și liberali - pe semnul electoral „cheia" și am ales drept candidat la alegerile parțiale de primar, un gospodar al satului foarte popular. Venise acolo toată floarea CDR din județ. Venise și domnul Ionescu-Quintus, al cărui discurs a fost acompaniat de vociferările unor oameni care veniseră probabil aduși de candidatul nostru! La alegeri, în primul tur, CDR a ieșit pe locul 3. Pe locul 1 a ieșit PUR[60] și pe locul 2 - PD. În turul II s-au inversat voturile și a ieșit PD, iar PUR s-a situat pe locul 2, pentru că președintele Consiliului județean Prahova este din Partidul Democrat și a găsit repede bani ca să netezească drumul comunal. Asta este ce am pățit eu. Și atunci i-am spus domnului președinte Ionescu-Quintus: „Împreună nu am reușit. Duceți-vă din Convenția Democrată și să vedeți ce succes colosal vom avea!" Și nu știu dacă asta le servește la ceva liberalilor, pentru că ei au alte intenții. Mi-e teamă că în spatele acestor tendințe de părăsire a CDR stă, pe lângă examenul de forță proprie în alegerile locale, și ideea ca în turul II probabil se vor gândi la o altă formulă de alianță electorală. Eu nu-i văd incompatibili pe cei de la PNL nici cu ApR, și nici cu UFD.

Dl Ion Diaconescu: În ce ne privește pe noi, înțelept este să menținem Convenția Democrată. De aici se despart două variante. Liberalii s-ar putea ca la demersul nostru de mâine să accepte să rămână în continuare în CDR. Argumentul lor de despărțire e următorul: „Deschidem mai multe posibilități la locale. În CDR ne prezentăm cu un singur candidat de primar, pe când așa ne prezentăm cu doi". Dar dacă la alegerile locale ne atacăm, foarte greu va fi pe urmă, la alegerile parlamentare, să ne adunăm și să ne sprijinim.

Dl Remus Opriș: Nu trebuie să mergem pe presupuneri. Noi am câștigat cu greu campania electorală în București acum câteva luni când aveam procente mai mari cu 10% decât avem acum. Am câștigat față de PDSR cu doar 5.000 de voturi. Dacă era și un candidat al PNL, atunci pierdeam și noi, pierdeau și ei. Și unde? În București, unde totuși CDR stă mai bine.

Dl Sorin Lepșa: În teritoriu, ApR crește pe zi ce trece și s-a spus că la partidul lui Meleșcanu se duce și Stolojan, care are o imagine bună, și dacă mai pleacă și Alexandru Athanasiu de la PSDR, și împreună cu Mircea Coșea, pot constitui o echipă care greu va putea fi demolată.

---

[60] PUR - Partidul Umanist din România, fondat în 1991 de Dan Voiculescu, om politic și de afaceri

Liberalii - este hotărârea acelui for al lor de 5.000 de oameni - pleacă din Convenția Democrată. Restul sunt numai jocuri pe care le fac ca să mai câștige din punct de vedere electoral. Dar să știți că PDSR și-a dat mâna cu ApR, PNL și cu PD. Cel mai bun barometru îl reprezintă oamenii de afaceri, care au fost alături de PNȚCD și care acum pleacă în special la Meleșcanu. Se spune că Meleșcanu are bani. De aici are banii, de la acei oameni pe care noi i-am neglijat. Suntem în degringoladă în județe. La alegerile locale, 70% din actualii primari vor fi și viitori primari. Or, foarte mulți primari au fost de la PDSR și o mare parte dintre ei au trecut la PNL și la PD. Foarte puțini primari mai sunt la PNȚCD.

Dl Ion Diaconescu: Acestea sunt chestiuni generale. Deci, am hotărât că noi mergem la alegeri în Convenția Democrată. Dacă liberalii vor să rămână în Convenție, mergem împreună, dar nu cedăm conducerea Convenției. [...] Președintele Convenției Democrate este cel ce reprezintă partidul principal. Ce vor face liberalii în continuare? Parcă vor așa: să candideze în unele județe pe liste proprii, în alte județe cu CDR. Noi nu acceptăm asta, căci ne încurcă. Textul Convenției prevedea în mod obligatoriu alegeri pe liste comune.

Dl Remus Opriș: Dacă se înregistrează la tribunal alianța politică Convenția Democrată, având în cuprinsul ei Partidul Național Liberal, juridic este un non-sens ca să avem o listă a Convenției, iar PNL, în aceeași zi, să meargă pe o altă listă! [...]

Dl Ion Diaconescu: Dacă ei hotărăsc să candideze aparte, atunci în toate localitățile să fie aparte.

Dl Gavril Dejeu: După părerea mea, noi nu am dat dovadă de fermitate în această problemă. Dumneavoastră trebuia să le puneți problema limpede: cu sau fără Convenție. Dacă PNL este cu CDR, atunci să se supună regulilor CDR, să punem candidați comuni și să luptăm împreună. [...]

Dl Alexandru Herlea: Și asupra lor sunt convins că se vor face presiuni externe prin Internaționala Liberală din care fac ei parte, pentru că se consideră a fi o catastrofă pentru România dacă se produce o basculare politică.

Dl Ion Diaconescu: Ca să mai putem vorbi de o Convenție la alegerile parlamentare, trebuie să fim noi, PNȚCD, și maximum un partid mic. Nu poți să-i pui în CDR și pe Ionescu de la FER și pe Weber de la PER, și astfel să majorăm pragul electoral cu câte trei procente la fiecare.

Dl Remus Opriș: Să trecem în revistă problemele ridicate de liberali și să găsim răspunsul. Prima problemă: acceptăm ca ei să rămână în Convenția Democrată și să candideze pe liste separate?

Sala: Nu!

Dl Remus Opriș: Sau să le spunem: „Plecați din Convenție!"

Dl Ulm Spineanu: Lasă-i să plece, dar fără să le spui tu.

Dl Răsvan Dobrescu: Să le spunem: „Rămâneți în Convenție și mergem pe liste comune!”

Dl Remus Opriș: A doua problemă: dacă rămân în Convenția Democrată, au paritate cu PNȚCD sau nu?

Dl Ion Diaconescu: Vedem raportul PNȚCD/PNL prin sondaje de opinie.

Dl Remus Opriș: Al treilea punct pe care îl ridică: suntem de acord cu cedări de președinți către PNL la convențiile teritoriale sau nu? Au ridicat ideea rotației la conducere. Aceasta înseamnă și în plan național, și la județe. Au spus: „Dacă nu vreți nici rotație, atunci să facem copreședințe”.

Cam acestea sunt problemele ridicate de ei. Trebuie să găsim răspuns pentru fiecare.

Dl Sorin Lepșa: Să nu le cerem noi să plece din Convenția Democrată. Sigur pleacă la alegerile locale și vor fi în afara CDR. Noi să spunem: „Nu poți să fii și în CDR, ca partid, să fii și în afara CDR, tot ca partid”.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Ei vor să aplice următoarea tactică: pun niște condiții și nu sunt dispuși să semneze protocolul. Astfel, nu se poate înscrie Convenția la tribunal.

Dl Sorin Lepșa: Facem altă Convenție.

Dl Ion Diaconescu: Dacă PNL acceptă liste comune, facem înscrierea CDR cu patru sau chiar cu trei partide, pentru că Alexandru Ionescu de la FER a spus că el, dacă va candida separat, ia 12%. În această situație, înscriem doar trei partide, apoi propunem pentru președinție formula pe care o prevăzusem noi prin sondaje de opinie și prin votul majorității biroului, adică noi și PER.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Liberalii vor tergiversa. Trebuie să le spunem care este termenul de înscriere al Convenției Democrate, să spunem 30 iunie. Cine nu semnează până la acea dată protocolul stabilit rămâne afară.

Dl Remus Opriș: Ei ne mai șantajează și altfel. Actualul protocol al Convenției, cu care suntem înregistrați la tribunal, are în cuprinsul său și Partidul Alianța pentru România (PAR). Noi trebuie să mai luăm o dată semnături de la toți președinții partidelor ca să fie înregistrată Convenția fără PAR. Și nu ne mai dau nicio semnătură până nu modificăm protocolul.

Dl Ion Diaconescu: Dar dacă ne înscriem numai noi cu PER?

Dl Remus Opriș: Atunci le spunem: aveți termen o lună să vă gândiți, după care renunțăm și la PAR, și la voi.

Dl Ion Diaconescu: Noi facem un protocol al coaliției extinse - în care introducem și FORS, și Propact. Între timp, dacă PNL tot nu cedează, înscriem și Convenția partidelor fără PNL.

Dl Sorin Lepșa: Liberalii încearcă acum să apară că au fost dați afară din CDR de către PNȚCD. Ei joacă acum la imaginea electorală, dar oricum vor pleca.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Noi îi invităm să semneze protocolul. [...]

Dl Remus Opriș: Argumentul față de liberali este conținut chiar în actualul protocol, pentru că se spune așa: Convenția Democrată are la bază un program politic comun. În momentul în care o formațiune merge pe liste proprii are alt program politic decât cel al Convenției Democrate. Noi cerem ca ei să rămână alături de noi în baza unui program politic comun.

Al doilea element: Convenția are o strategie electorală comună. Acestea sunt definițiile actualei coaliții. Noi putem să spunem că, din punctul nostru de vedere, liberalii părăsind alianța la alegerile locale echivalează cu retragerea lor din CDR. Retragerea este decizia lor, nu că le impunem noi să plece ca urmare a faptului că abandonează programul politic și strategia electorală comună.

Dl Ion Diaconescu: Noi, ca să fim în regulă, înscriem iarăși la tribunal Convenția Democrată. Dacă PNL nu vrea să meargă pe liste comune, o înscriem mai întâi pentru alegerile locale cu două partide, PNȚCD și PER. Vom vedea ce vom face la celelalte alegeri.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Asta e Convenția mică, între partide, dar Convenția mare, cu formațiunile civice, nu o înscriem?

Dl Ion Diaconescu: Și pe aceea o înscriem.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Dar liberalii poate vor să se înscrie în aceea.

Dl Remus Opriș: În aceea liberalii nu vor să intre, pentru că acolo, fiind structurile civice pe care ei nu le suportă, nu au de ce să participe. Convenția largă de asociere cu structuri civice este pornită de la alianța politică la care se adaugă ceva. Dacă nu ești în alianța politică, nu poți fi ca partid politic dincolo.

Dl Ion Diaconescu: Valeriu Stoica va spune să înscriem patru partide, adică să-i înscriem și pe ei în Convenția lărgită.

Dl Remus Opriș: E pur și simplu imoral. Noi luptăm pentru Convenție, le ținem locul cald, ei ba intră, ba ies, în funcție de cum bate vântul. Adică dacă se simt stăpâni pe situația politică, merg pe cont propriu. Când nu mai pot, vin alături de noi în Convenție. Adică noi ce suntem acolo?

Dl Ion Diaconescu: Să vedem cum va fi legea, noi nu facem Convenția până nu apare legea. Le spunem liberalilor că dacă nu vor să mergem împreună la alegerile locale, înscriem CDR cu două partide și vom vorbi ulterior pentru alegerile parlamentare. Deci, să mergem pe această formulă.

8. Discuții privind pragul de 5% în Legea electorală

Dl Mihai Grigoriu: Referitor la proiectul Legii electorale. Dacă vrem, votăm chestiunea cu pragul propus de PDSR și, în rest, nu mai pomenim nimic de sistemul d'Hondt. Pe acesta îl lăsăm să-i vină rândul la Comisia juridică. Noi trebuie să spunem că proiectul de lege a fost conceput pentru stabilitate guvernamentală și parlamentară. [...]

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Am înțeles că PDSR nu mai vrea sistemul d'Hondt.

Dl Tănase Barde: Astăzi, în Biroul permanent, Miron Mitrea a anunțat aproape în mod oficial că PDSR nu mai susține acest sistem.

Dl Vasile Lupu: Guvernul viitor, dea Domnul să nu fie așa, îl va face PDSR cu ApR.

Dl Ion Diaconescu: Trebuie să umblăm și la Legea pentru alegerile locale. Toată lumea se plânge că apar în consilii numai independenți. Dacă am pune și acolo un prag? Adică tot pragul de 5% și acolo.

Dl Sorin Lepșa: La alegerile locale sistemul este diferit. Un sistem este pentru primar și alt sistem pentru consiliul local și consiliul județean.

Dl Mihai Grigoriu: Deci, propunem prag la fiecare comună.

Dl Vasile Lupu: Ce spunem la Legea electorală?

Dl Ion Diaconescu: Prag de 5%.

Dl Vasile Lupu: Și sistemul d'Hondt. Nu va trece, dar numai de propagandă.

Dl Sorin Lepșa: Singurii care pricep sistemul d'Hondt sunt colegii noștri de la PD și PNL. Dacă dorim să-i iritățm, vorbim de sistemul d'Hondt. Dacă nu dorim să-i iritățm, nu vorbim de d'Hondt, ci doar de pragul de 5%.

(BCCC aprobă susținerea ca propunere a unui prag electoral de 5%)

9. Despre Legea lustrației și legile proprietății

Dl Remus Opriș: Mai am ceva de spus: ce facem cu Legea lustrației? Dacă tot s-a divulgat proiectul în presă, eu zic să-i dăm drumul.

Dl Ioan Manea: Ce sens are un asemenea proiect de lege? Este o lege care se naște moartă!

Dl Remus Opriș: Acum evenimentul s-a produs în ziare.

Dl Mihai Grigoriu: E regretabil că s-a produs. După părerea mea, trebuie să spunem că e o știre de presă de tip senzațional, că într-adevăr Legea este în lucru și se așteaptă avizele juriștilor partidului. Niciun jurist din partid nu mi-a dat niciun răspuns, deși le-am dat proiectul de trei săptămâni. Emil Popescu mi-a promis că-mi dă luni observațiile la câteva texte. Eu pot

să promit că punem legea cât mai devreme în Parlament. Dar mi-ar fi făcut mai multă plăcere să spun că s-a dat în presă un text intermediar și s-a făcut o știre brambura.

Dl Ulm Spineanu: Cine a dat acel text?

Dl Mihai Grigoriu: Nu l-am dat eu. A fost smuls textul de la unii colegi parlamentari, la insistențele ziariștilor. Mai demult am împărțit 40 de exemplare la colegi și nu a mers niciunul la presă. Ieri au venit cinci colegi la mine să-mi mai ceară câte un exemplar, dar n-am mai dat. La presă a ajuns o formă foarte veche, varianta 1. Efectiv, știrea de presă este complet greșită!

Dl Remus Opriș: Azi se va pune întrebarea ce a decis BCCC?

Dl Mihai Grigoriu: PNȚCD sprijină acest principiu și când Legea va fi gata, va fi depusă la Parlament. Este posibil chiar săptămâna viitoare.

Dl Alexandru Badea: Trebuie să ne gândim foarte bine ce imagine politică promovăm. Aici s-a spus că ApR face și drege. Ceea ce este compromis în ochii populației este însăși ideea de politizare. Din acest punct de vedere, faptul că cei care se îndreaptă spre alte forțe nu se duc la PDSR nu este atât din cauza compromiterii PDSR, cât a faptului că în conștiința oamenilor politica de până acum nu a făcut decât să le înrăutățească nivelul de trai. Dacă discutați cu omul de pe stradă, veți vedea că asta e realitatea. Iar ApR crește pentru că dacă priviți aparițiile lor, veți vedea că sunt cele mai puțin politizate.

Eu vă întreb un lucru, apropo de Legea lustrației cu care suntem cu toții de acord în principiu. Este aceasta o lege care ne va ajuta să ne îmbunătățim imaginea, acum când problemele publicului sunt cu totul altele? Această Lege ridică probleme și în Cehia, pentru că încalcă niște drepturi ale omului. Noi ce facem? Pe de o parte, ne îngrijim de o anumită imagine, care ne este foarte prețioasă, dar care în societate este contraproductivă, iar problemele economice ne trag în jos.

Dl Vasile Lupu: În condițiile în care noi nu aducem decât jumătate din parlamentarii noștri la ședințele Parlamentului, apărem și cu Legea lustrației?

Dl Alexandru Badea: Credeți cumva că Legea lustrației ține loc de rezolvarea problemei proprietății pentru electoratul nostru? Vom fi foarte sever sancționați.

Dl Ioan Manea: Domnul Badea a spus o mare parte din ce voiam să spun și eu. Dar mai e ceva. Ce șanse are Legea lustrației să treacă? Nu are nicio șansă. Atunci, ne punem în situația să apărem cu o Lege și să ieșim terfeliți. De aceea a și scos presa această problemă, fiindcă suntem într-o dilemă: ori renunțăm la lege, și atunci se va spune că am abandonat ideea lustrației, ori ieșim cu ea și suntem învinși - și iar este rău pentru noi.

Dl Sergiu Macarie: Cedând așa mereu, nu mai suntem noi.

Dl Ioan Manea: Cine a introdus acum Legea lustrației a greșit. După 10 ani de guvernare, nu mai merge această lege. Îi vom spune lui Iliescu că nu mai are voie să facă politică pentru că a ieșit Legea lustrației, după ce a fost președinte al țării două legislaturi? E o absurditate. Dacă era atunci, în 1990, era foarte bună.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Aici se face o confuzie. Noi avem un electorat foarte variat - de la electoratul de masă, care a trecut destul de masiv la noi în 1996, un electorat de nemulțumiri față de regimul Iliescu, și până la electoratul zis și „nucleul dur" al nostru, care merge pe ideile fundamentaliste. Acest nucleu dur, care este reprezentat și de cei din Alianța Civică, este apropiat de noi ca gândire și cere Legea lustrației.

La Legea Ticu, eu am spus aici, și poate mi-a scăpat un cuvânt nepotrivit, că deschidem „Cutia Pandorei". Uite, „Cutia Pandorei" este acum deschisă. Dar electoratul nostru dur cere Legea Ticu, cere și Legea lustrației.

Dl Ioan Manea: Dar nu o scoatem!

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: O propunem. Că va ieși, că nu va ieși... Dar asta ni se cere nouă. Este adevărat că sunt probleme economice foarte grave, țara se prăbușește și e adevărat că nu asta va salva țara. Dar noi avem un electorat pe care îl nemulțumim și mai mult dacă demonstrăm slăbiciune în acest domeniu. Acesta este electoratul nostru: bun, rău, ăsta este.

Dl Alexandru Herlea: Cred că domnul Ionescu-Galbeni are perfectă dreptate. Este vorba de o dimensiune morală, care este dimensiunea noastră.

Dl Sorin Lepșa: Este vorba și de procedură. Nu trebuie să ne punem în plan să o votăm în două luni. Pentru că a ieșit în presă, important este să o depunem. Când va fi luată în discuție, asta e cu totul altceva.

Dl Alexandru Badea: Spunem că lucrăm la ea.

Dl Mihai Grigoriu: Obiecția principală este o directivă a Consiliului Europei, care atrage atenția că, în ceea ce privește acest principiu al lustrației, trebuie să se țină seama de vinovății individuale și nu de vinovății colective. Eu, ca susținere de motive, am zis că regimul comunist și aparatul lui sunt de notorietate vinovați. Dacă vreți, atunci incriminăm toate funcțiile acelea din nomenclatură, cu condiția să fie persoana vinovată față de un terț. Și atunci sigur că se complică lucrurile, dar acest principiu ar fi satisfăcut. Legea Ticu nu are sancțiuni și atunci își permite să supună oprobriului public categorii întregi de persoane. [...]

Acum, când sancționez omul și îi spun că nu poate să candideze, mă gândesc că în afara excluderii funcțiilor, cum este în Cehia, cum este în Ungaria, să apară și o idee de vinovăție. Sigur că legea este neconstituțională, este foarte corect ce spune Sorin Lepșa, dar este o problemă de voință politică.

Dl Remus Opriș: Eu cred că în general ori nu ducem o informație până la capăt, ori facem o analiză numai pe o singură direcție - și nu este corect. Într-adevăr, nucleul dur este acela care cere această lege și acel nucleu deja are și alte voci prin care se exprimă. ANCD va cere această lege, Alianța Civică va cere această lege. Dar punctul 8 de la Timișoara și Proclamația de la Timișoara cereau așa: aplicarea lustrației pe timp de 10 ani. Or, eu încerc să aplic lustrația din momentul în care s-au împlinit cei 10 ani. Este un alt tip de interpretare și care te va pune în luptă cu aparatul de propagandă al PDSR, iar această lege, dacă va apărea, va avea o singură victimă: Ion Iliescu. Deci, vreți să-l victimizați pe Ion Iliescu? Lui Ion Iliescu nu mai avem o altă frână de a-i bloca candidatura pentru anul 2000 decât această Lege? Și multă lume va simți că facem o lege pentru o singură persoană. Este un alt punct de vedere.

Dl Vasile Lupu: Domnule președinte, stimați colegi, să trecem la Legea proprietății și la nucleul dur. Oamenii din nucleu cel dur al nostru, care nu și-au luat pământul, nu și-au luat casa, umblă acum pe la ApR și chiar pe la PRM, spunând: „Decât dreptate cum ați făcut voi, mai bine mă duc la ăștia, că sunt naționaliști ș.a.m.d."

La mine au venit trei dintre aceștia care nu au reușit să rezolve nimic și chiar unii din diasporă gândesc așa. Dacă am reușit să trec inițiativa mea prin Comisia de agricultură foarte greu, războiul abia acum începe. Iar ca să avem câștig, niciun parlamentar de-al nostru nu are voie să lipsească din plen. Nu sunt șanse să ajungă la promulgare legea cu limita de 30 de hectare la păduri. Eu mă voi bate pentru aceasta și vă rog să mă lăsați pe mine să tratez cu PD, dacă mai este ce trata. Le voi scoate la iveală afacerile parlamentarilor PD și datoriile pe care le au la stat. Voi lua de câteva ori lista de prezență semnată în fals și o voi confrunta cu lista de pe statele de plată, pentru că trei sferturi semnează în fals, și asta înseamnă dosare penale.

Dl Costel Păunescu: Dar această situație este și la noi.

Dl Vasile Lupu: Dar trebuie să ne ținem tare pe poziție. Dacă am reușit să-i mobilizăm pe parlamentari la Legea dosarelor, s-a mișcat ceva. Însă aici ar trebuie să vină un deputat și să citească Monitorul Oficial cu decorarea lui Ticu Dumitrescu de către comuniști, pentru că el, sistematic, pălește în noi, iar presa, până și la BBC, a recepționat asta. Legea actuală e mai radicală decât a propus-o Ticu.

Vă rog să ne organizăm. Să vedem cum instaurăm disciplina în Parlament și la Guvern. Dacă noi nu reușim să ne protejăm electoratul nostru în drepturile firești, prevăzute în lege, în ce le-am promis, degeaba venim cu lustrația.

La legile proprietății să ne ținem de vot și mai avem de trecut și Statutul funcționarului public. În ceea ce privește minoritățile, UDMR nu a cerut

mult la Statutul funcționarului public, și atunci trebuia să-i mobilizăm pe ai noștri și să-i sprijinim mai consistent. Ce au spus ei? Acolo unde o minoritate are o pondere de peste 20%, cel de la serviciul relații cu publicul trebuie să știe și limba minorității. Dacă noi reușeam să trecem asta prin Parlament, nu ridicau glasul la Consiliul Europei. Dar nu reacționăm la timp, PD își face jocul și nici nu atragem atenția clar UDMR-ului că Partidul Democrat este cel care blochează și nu noi. [...]

Dl Mihai Grigoriu: Dacă nu depun eu repede Legea lustrației, în două luni vă garantez că o depune Ticu.

Dl Sorin Lepșa: Pasul a fost făcut. Ea trebuie să meargă la Consiliul legislativ.

Dl Ioan Manea: Cea mai bună soluție ar fi să o depuneți ca inițiativă personală.

Dl Sorin Lepșa: Noi am pierdut majoritatea la Senat și astăzi am avut discuții foarte ample cu sindicatele pe problema legii care a fost ieri la Senat, la care grupul nostru parlamentar i-a creat greutăți domnului Ulm Spineanu. [...]

Dl Ion Diaconescu: Ce putem face? Am rămas în minoritate la Senat. [...]

ȘEDINȚA BIROULUI DE CONDUCERE, COORDONARE ȘI CONTROL AL PNȚCD

(26 mai 1999)

Teme dezbătute:

1. **Departamentul de relații externe al PNȚCD**
2. **Departamentul de resurse umane al PNȚCD**
3. **Starea conflictuală dintre președintele Emil Constantinescu și prim-ministrul Radu Vasile**
4. **Deficiențe în activitatea PNȚCD în sfera politicii românești**
5. Probleme organizatorice la Sălaj, Gorj, Neamț, Satu Mare și Călărași
6. **Poziția PNȚCD față de propunerea PNL vizând protocolul Convenției Democrate**

Au participat la discuții:

Membri ai BCCC:
Ion Diaconescu, Gabriel Țepelea, Niculae Ionescu-Galbeni, Mircea Ciumara, Ulm Spineanu, Remus Opriș, Sergiu Macarie

Membri supleanți ai BCCC:
Răsvan Dobrescu, Constantin Dudu Ionescu, Vlad Roșca

Secretari generali adjuncți:
Virgil Petrescu (secretar general interimar), Barbu Pițigoi, Mihai Grigoriu, Laurențiu Dumitrașcu, Petrișor Peiu, Tănase Barde, Florin Tudose

Invitați:
Alexandru Herlea (ministrul delegat pe lângă prim-ministru pentru Integrare Europeană), Ioan Vida-Simiti (secretar al Camerei Deputaților), Ioan Manea (președintele Senatului PNȚCD), Gavril Dejeu (președintele Juriului de onoare și disciplină, președintele Organizației PNȚCD-Sibiu, deputat), Alexandru Badea (vicelider al Grupului parlamentar PNȚCD-civic-ecologist din Camera Deputaților), Mihai Gheorghiu (deputat PNȚCD de București), Gabriela Radu (deputat PNȚCD de Neamț), Marcela Stoica (director la Departamentul de relații externe al PNȚCD)

STENOGRAMA ȘEDINȚEI

(extrase)

1. Departamentul de relații externe al PNȚCD

Dl Ion Diaconescu: Îl rugăm pe domnul Herlea să ne prezinte primul punct al ordinii de zi: „Relansarea Departamentului de relații externe al partidului".

Dl Alexandru Herlea: Cred că este momentul ca partidul să acorde o mai mare importanță relațiilor internaționale. Cred că ar fi bine ca lucrurile să fie mai clar definite din punct de vedere instituțional. În acest sens, am făcut un proiect, cu o notă de fundamentare și cu propunerea organizării Departamentului funcțional de relații externe.

În Statutul partidului este precizat faptul că președintele partidului coordonează problemele financiare și relațiile externe. Eu consider că așa trebuie să rămână. La realizarea acestui proiect, m-am consultat și m-am inspirat și după proiectul Departamentului funcțional de relații interne. Președintele oricărui partid care se respectă are atribuțiile și responsabilitatea relațiilor internaționale, dar există și un secretar internațional, responsabil direct cu aceste relații. Am înțeles, domnule președinte, că dumneavoastră ați numit-o pe doamna Marcela Stoica.

Dl Ion Diaconescu: Se ocupa dinainte cu gestionarea acestor relații.

Dl Alexandru Herlea: Deci, dânsa este directorul executiv care coordonează anumite aspecte ale relațiilor internaționale. Inițial, propunerea pe care am făcut-o prevedea scopul și atribuțiile principale ale acestui departament. El asigura relațiile bilaterale cu toate partidele, dar în primul rând cu partidele din familia noastră politică, partide creștin-democrate, partide conservatoare și de centru-dreapta, dar și cu unele partide socialiste.

Organizațiile internaționale și marile familii politice au fost deja definite. Există următoarele structuri internaționale creștin-democrate cu care partidul are relații de colaborare: Partidul Popular European (PPE), Internaționala Creștin-Democrată (ICD) și Uniunea Democratică Europeană (EDU). Eu am onoarea, ca secretar internațional, să fiu membru în birourile acestor organizații, ca reprezentant al PNȚCD. Cu Internaționala Creștin-Democrată relațiile sunt cu totul deosebite, prin alegerea mea ca vicepreședinte al acesteia. […]

Departamentul de relații externe are, de asemenea, vocația să facă propuneri și să reacționeze rapid la evenimentele care se produc și să facă președintelui PNȚCD propuneri de luări de poziție. Desigur, acest departament trebuie să monitorizeze circulația informației, să organizeze o documenta-

ție corespunzătoare și să asigure relațiile cu alte instituții la nivel teritorial, dar și la nivelul fundațiilor existente.

În ceea ce privește organizarea, inițial eu am considerat normal ca în această structură să fie cuprins BCCC, prin președintele partidului, directorul coordonator sau secretarul internațional, subordonat președintelui partidului, cel care are responsabilitatea activității, și pe urmă directorul executiv.

Dl Ion Diaconescu: Să rămână primul post, așa cum l-am denumit deja, de secretar internațional, iar al doilea post, de director. [...]

Dl Remus Opriș: Este foarte bine ce a spus domnul Herlea. Acestea sunt probleme care țin mai mult de organizare, care ar trebui să-i privească pe dânșii. Dar pe lângă aceste dimensiuni, poate că ar trebui ca acest departament să reducă de acum înainte handicapul pe care îl are PNȚCD în raport cu politica externă a României, ținând seama că suntem partid la guvernare și noi am văzut numai pe dinafară Ministerul Afacerilor Externe (MAE).

Am în vedere faptul că PNȚCD nu poate să-și afle o relație corectă cu MAE, nu avem niciun fel de conexiune cu departamentele comerciale din ambasade. Atașații militari din ambasade sunt ai PD, iar ambasadorii sunt sub tutela ministrului Afacerilor Externe. Și această conexiune cu MAE ar trebui să intre în atribuțiile acestui departament.

Încă un element: avem și noi, de bine, de rău, o serie de parlamentari în Comisiile de politică externă ale celor două Camere, precum și alți parlamentari care ne reprezintă la Consiliul Europei, la Uniunea Europeană. Toate acțiunile lor ar trebui într-un fel să fie articulate și ar trebui ca activitatea desfășurată de toate delegațiile PNȚCD să se finalizeze cu câte un raport, astfel încât acest nou departament să aibă într-adevăr o reprezentare a ceea ce înseamnă implicarea noastră, chiar timidă, în anumite fapte de politică externă. Nu văd decât a-i coopta în Departamentul de relații externe pe toți parlamentarii noștri care au misiuni în aceste comisii de politică externă.

Dl Alexandru Herlea: Domnul Opriș are perfectă dreptate, dar nu e vorba numai de parlamentari. Aș propune ca să fie considerați ca implicați *ex officio* toți țărăniștii din Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Comerțului, Ministerul Apărării Naționale, care au în activitatea lor o implicare cu aspect internațional.

Dl Ion Diaconescu: Tânărul secretar de stat Mihai Răzvan Ungureanu nu cred că se declară țărănist.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: A fost invitat la un seminar organizat de PNȚCD la Suceava acum vreo lună. Este apropiat de noi și de gândirea noastră.

Dl Ion Diaconescu: Pe mine m-a deranjat faptul că i-am trimis câte un om pentru o intervenție și reacția lui a fost: „De ce apelați la domnul Diaconescu sau la oameni politici? Dumneavoastră trebuia să veniți direct la mine".

Dl Constantin Dudu Ionescu: Mai avem ceva resurse pe care le-am putea utiliza. După părerea mea, una dintre ele este domnul Ioan Mircea Plângu, care încă ocupă poziția de secretar de stat cu atribuții de relații internaționale la Ministerul Apărării Naționale. E adevărat că pe acelea le gestionează direct domnul ministru Victor Babiuc, care pleacă foarte des în străinătate și menține un permanent contact cu realitățile din afara țării.

Dar cred că o cooptare *ex officio* în acest departament ar însemna, de fapt, mai nimic. După părerea mea, ar trebui, pe lângă secretarul internațional, să existe un grup de lucru format din oameni care sunt direct implicați în această chestiune, cu care să aibă întâlniri regulate, care să genereze pentru domnul președinte și pentru BCCC proiecte de politică externă ș.a.m.d. Dacă nu formalizăm activitatea, atunci această chestiune rămâne ca și cum nu ar fi. Cred că domnul Mircea Plângu, domnul deputat Iftene Pop, ar putea face parte dintr-un asemenea grup de lucru pe lângă directorul departamentului sau pe lângă secretarul internațional.

Cred că la Secretariatul General ar trebui să existe un secretar executiv care să se ocupe de gestionarea treburilor. Am înțeles că doamna Marcela Stoica are și alte îndatoriri, nu numai aceea de a fi permanent prezentă acolo.

Dna Marcela Stoica: Colaborăm deja cu niște tineri absolvenți de Științe politice, cum este de pildă Ana Serafim, care este o bună cunoscătoare de limbi străine.

Dl Ion Diaconescu: Văd aici în proiect titulatura de „secretar internațional".

Dna Marcela Stoica: Sunt cei de la organizațiile speciale ale partidului.

Dl Ion Diaconescu: Pentru relațiile cu ICD, EDU și PPE, nu putem să numim atâția oameni. De fapt, este necesar să fie unul singur, care să țină legătura cu toate aceste structuri internaționale.

Dl Vlad Roșca: Mai trebuie luat în calcul un aspect: toate organizațiile speciale sunt afiliate internațional și au o corespondență directă, care până acum a fost asigurată foarte bine de doamna Stoica, în sensul că datele respective trebuie transmise pe linie ierarhică la structurile partidului. Aceasta a fost o colaborare tehnică, nu pe un palier politic. Eu cred că ar fi util ca această structură să aibă directorat, care, pe lângă o legătură directă cu dumneavoastră, să aibă și o legătură directă cu organizațiile speciale.

Dl Alexandru Herlea: Există la fiecare organizație specială câte un secretar internațional. De un an de zile eu am organizat reuniuni cu acești

secretari internaționali ai organizațiilor speciale, pentru a încerca să mă familiarizez și să coordonez această activitate.

Dl Remus Opriș: Și parlamentarii, și secretarii de stat, câți mai avem pe aceste probleme, alături de secretarii cu relații internaționale sau președinții organizațiilor speciale, care au conexiuni directe, trebuie consultați pe probleme punctuale și cooptați în acest departament. [...]

Dl Gabriel Țepelea: Am o observație de fond. În proiect este scris că între atribuțiile Departamentului de relații externe este aceea că promovează și aplică politica externă a PNȚCD. Nu „promovează", doar „aplică". Vă rog să renunțați la termenul „promovează". În rest, acest material este bine făcut.

Dl Alexandru Herlea: Aș dori ca organigrama propusă să fie aprobată de BCCC. În această organigramă apare BCCC, președintele partidului și secretarul internațional. Doamna Stoica vedea directorul pe același nivel cu secretarul internațional. Eu propun ca directorul să aibă relații privilegiate cu președintele partidului și cu secretarul internațional. Schema trebuie adaptată și din punct de vedere grafic.

Dl Ion Diaconescu: Propun să aprobăm proiectul și organigrama Departamentului de relații externe, iar pe parcurs găsim metodele de armonizare.

Dl Sergiu Macarie: A venit o adresă de la EDU, solicitând să plătim cotizația și la această a treia organizație internațională, ceea ce ridică la 700-800 de milioane de lei anual toate cotizațiile pe care le plătim acestor organizații.

Dl Alexandru Herlea: Pe 21 iunie, va fi organizată la Paris o reuniune a EDU și v-am pregătit documentele respective, domnule președinte, pentru că sunteți invitat să participați. Este o reuniune foarte importantă, pentru că președintele EDU este finlandezul care are un rol important la Conferința de la Helsinki, Finlanda având președinția Consiliului Uniunii Europene. Ar fi util ca măcar o dată să corespundem cu EDU și din punctul de vedere al cotizației.

Dl Ion Diaconescu: Până acum am corespuns. Suma care ne revine nouă este de vreo 200 milioane pe an - toate aceste cotizații ne duc la aproape un miliard de lei, pentru că plătim la ICD, la PPE, la EDU. Mai vin organizațiile de tineret, de femei și nu au bani. Deci, domnule Herlea, poate găsiți vreo posibilitate printr-o țară europeană...

Dl Alexandru Herlea: Eu am vorbit ieri cu secretarul general al EDU și mi-a spus că s-a obținut pentru noi o reducere la jumătate a cotizației. Deci, suma este de 174.854 șilingi, care înseamnă 207 milioane de lei. Voi mai face unele demersuri. Pe 21 iunie voi merge la această reuniune de la Helsinki. Vreau să spun că aceste deplasări le fac fără să solicit asistență financiară de la partid.

Dl Remus Opriș: Deci, adoptăm organizarea Departamentului pentru relații externe?

(BCCC aprobă organizarea Departamentului pentru relații externe)

2. Departamentul de resurse umane al PNȚCD

Dl Virgil Petrescu: Îl rugăm pe domnul deputat Mihai Gheorghiu să prezinte modul de organizare a Departamentului de resurse umane.

Dl Mihai Gheorghiu: În primul rând, vreau să rețineți că acest departament este o structură executivă menită, alături de celelalte departamente funcționale și în colaborare cu ele, și împreună cu Secretariatul General, să dea un nou impuls profesionalizării activității executive, general-administrative a partidului nostru. Resursa umană este principalul capital al oricărei organizații politice și cred că a sosit momentul pentru noi să avem o structură organizată, coerentă, cu activitate consecventă. Principiile de funcționare sunt:

1) Să colaboreze cu Secretariatul General, atât la centru cât și în teritoriu, pentru constituirea unei baze de date informatizate a PNȚCD, ca să putem avea centralizat fișele tuturor membrilor PNȚCD, pentru a apela oricând la propriile noastre date curriculare.

2) Să avem o bună evidență a membrilor noștri din organizațiile județene și municipale, astfel încât în momentele de acțiune politică efectivă să știm pe cine contăm, cum ajungem la ei, ce ne pot oferi, cu ce îi putem noi ajuta.

În sensul activității politice, aceste aspecte trebuie legate de un plan de investiții al PNȚCD, pentru că la ora actuală organizațiile locale nu sunt legate eficient informațional nici între ele, și nici cu centrul.

În afară de baza de date pe care trebuie să o construiască Departamentul de resurse umane, în colaborare cu Secretariatul General și cu celelalte departamente, conceptul acestui departament, cel puțin la nivel național, va fi orientat pe construcția de programe și strategii. Nu vom avea foarte mulți oameni alături de noi și nu vom putea avea câte un departament în fiecare organizație județeană. Acolo, secretarul județean va numi o persoană - un director - care să se ocupe în mod special de resursele umane. Practic, structura de bază a departamentului va fi la nivel național. Aici va trebui să construim „programe de activism politic", alături de Departamentele de studii, de celelalte departamente funcționale, cu ajutor financiar de la fundații sau de la partid.

În primul rând, trebuie să ne pregătim propria resursă umană. Va trebui să căutăm mijloacele și căile cele mai eficiente pentru a face instruire poli-

tică sub formă instituționalizată. Deci, să realizăm o evidență ușor de lucrat cu ea, care ajută și la comunicare.

În plus, vom încerca să generalizăm procesul de instruire a militantului PNȚCD, un om relativ tânăr și bine instruit pentru acțiunea politică. Prin acest program ne propunem să oferim un fel de ghid de instruire, dar avem și posibilitatea să inițiem mici școli - în funcție de ajutorul fundațiilor care ne-au mai ajutat și până acum -, deci de a crea posibilitatea de a ajunge mai ușor la membrii noștri, de a-i cunoaște mai bine și de a încerca să facem din ei militanți politici.

Probabil că în urma constituirii bazei de date, s-ar putea să avem o evidență generală a membrilor PNȚCD - și vom putea ști și ce categorii de persoane vin spre noi, care este dinamica ș.a.m.d.

Bineînțeles, Departamentul de resurse umane trebuie să pună la dispoziția BCCC și a Secretariatului General date utile și actualizate pentru soluționarea problemelor care apar: probleme organizatorice și de folosire a resurselor umane din diferite organizații. Trebuie să vedeți acest departament ca un instrument al forurilor de conducere, un instrument de lucru și un pas înainte către profesionalizarea organizării PNȚCD și a gestiunii organizațiilor.

Având în vedere importanța și colaborarea aproape zilnică pe care o va avea cu Secretariatul General, cu BCCC, acest departament va fi coordonat direct de domnul președinte Ion Diaconescu. Acestea sunt datele principale pe care mi le-am permis să le expun.

Dl Ion Diaconescu: O primă întrebare: ca personal, câți sunt angajați în această muncă și câți sunt plătiți?

Dl Mihai Gheorghiu: În general, vom căuta să folosim personalul care deja are o retribuție de la PNȚCD - fie direct de la partid, fie prin sumele forfetare ale parlamentarilor. Dar nu exclud posibilitatea de a avea nevoie și de unu-doi angajați noi.

Dl Ion Diaconescu: Stabilim ca directivă generală: când creăm asemenea structuri, să căutăm să ne sprijinim pe parlamentari. Noi avem mai mult de 100 de parlamentari, care toți au câte un secretar sau un consilier.

Dl Sergiu Macarie: Sunt și câte două-trei persoane angajate de parlamentari.

Dl Mihai Gheorghiu: Vreau să vă mai spun că nu dorim să creăm paralelisme și nici sarcini financiare în plus.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Eu am o problemă mai generală. În momentul în care anumite structuri, care ar fi trebuit să-și facă datoria, nu și-au îndeplinit-o, brusc inventăm ceva nou, care să preia din sarcinile acestor structuri. Așa s-au inventat în statul românesc zeci de comitete și

comiții, care să preia și să facă ceea ce trebuia să facă Ministerul de Justiție, Ministerul de Interne ș.a.m.d.

Neavând niciun document în față, doar auzind ce a spus Mihai Gheorghiu și înțelegând din ce spune el că este mai degrabă o chestiune de educație, problema e următoarea: va folosi băncile de date de la Secretariatul General și competențele de la Departamentele de studii? Cam asta înțeleg eu că ar trebui să facă și să le adune la un loc. Adică un departament de sinteză. Însă problema nu e așa. Lucrurile acestea cu băncile de date și eventual chestiunea educației permanente, ar putea fi oricând gestionată de Secretariatul General, dacă acesta ar fi existat - nu vorbesc de epoca dumneavoastră, domnule secretar general interimar Virgil Petrescu.

Apoi, chestiunile care țin de experți ar trebui să fie o atribuție a Departamentelor de studii. Dacă Departamentul de resurse umane vrea să încerce să suplinească muncile celorlalte două structuri, pentru că ele nu și-au făcut datoria, sau dacă vrea să vină cu ceva în plus, asta este altceva. Nu am înțeles foarte bine această chestiune.

Dl Mihai Gheorghiu: Problema este interesantă, dar nu este corect pusă, pentru că un Departament de resurse umane nu poate suplini munca și rezultatele a 24 de Departamente de studii. Nu se pune o astfel de problemă. Încercăm să armonizăm rezultatele diverselor paliere administrative și executive din PNȚCD, atât ale efortului uman, cât și ale rezultatelor ca atare. Se pune problema de a face o structură stabilă, care să aibă o consecvență în existența ei și un interes specific. Interesul focalizat al Secretariatului General și al Departamentelor de studii nu este neapărat resursa umană. Folosind ceea ce pot aduce specialiștii care activează în Departamentele de studii, ca informare, ca modalități de lucru, folosind competențele organizatorice și o anumită parte a bazei de date pe care o construiește Secretariatul General, putem să avem rezultate pozitive. Repet, nu se dorește crearea unor paralelisme, ci crearea unei zone focalizate asupra unei singure componente majore: resursa umană.

Dl Gabriel Țepelea: La început, când venea lumea după 1990 spre noi, nu puteam stabili de ce vine, de unde vine, cu ce scop ș.a.m.d. Și atunci s-a pus problema să-i cercetăm, să ne ocupăm de trecutul lor ș.a.m.d. Când s-a încercat această formulă de a se alcătui liste cu întrebări, a apărut imediat o reacție: cum adică, iar începeți cu birourile de cadre? Și atunci metoda a fost în felul următor și de la sine s-au despărțit apele de uscat: fiind oamenii adunați pe aceleași profesiuni, ei în mod fatal știau unii despre alții și veneau și ne aduceau la cunoștință care sunt elementele indezirabile pentru partid. Adică s-a făcut un fel de triere fără acte, dar o triere pe parcurs.

Acum se pune problema de a merge metodic, de a crea un sistem care privește întregul partid. Și atunci, ca să nu existe paralelisme, să nu existe

contradicții, eu cred că Departamentul de resurse umane poate furniza partidului o bază de date care trebuie să fie concepută după un anumit plan. Și atunci, care este chestionarul pe care îl puneți la dispoziție? Aveți acum aici un chestionar?

Dl Mihai Gheorghiu: Nu.

Dl Gabriel Țepelea: Problema este ce întrebări se pun pentru a nu jigni oamenii. Rugămintea mea ar fi să-l concepeți sau să atașați la această propunere de înființare a departamentului un chestionar-tip, un chestionar general și, eventual, un chestionar de specialitate. Eu știu că există o propunere de chestionar făcută de domnul Dan Budacu. [...]

Dl Ulm Spineanu: Nu știu dacă ceea ce mi-a ajuns mie la urechi este propunerea de chestionar a domnului Dan Budacu, dar pot să spun că, dincolo de caracterizarea profesională, de standing-ul profesional și de realizări, m-am uitat pe acea fișă și, undeva, mi s-a cam strâns spinarea din nou. Este adevărat că nu este summum-ul de declarații pe care trebuia să-l faci înainte de decembrie '89, dar sunt suficient de multe. Nu este problema partidului starea de avere a unei persoane. De exemplu, eu nu v-aș face dumneavoastră o declarație despre numărul de tablouri, sau să-mi evaluez colecția de timbre, sau cât valorează argintăria moștenită de la tata. Apoi, despre proba de moralitate: dacă persoana a făcut parte din organizații de nu mai știu ce tip. Asta se face pe adeziunea la partid, nu mai trebuie să apară într-un asemenea chestionar. [...]

Dl Virgil Petrescu: Există încă de la Congresul PNȚCD din 1996, un CV-tip, care include aspectul profesional și aspectul politic. Pe acesta l-a modificat Secretariatul General și, înainte de reuniunea Comitetului de Conducere din februarie anul acesta, acel CV a reprezentat o bază a colaborării directe a Departamentului de resurse umane cu Secretariatul General. Deci, de la acest CV s-a plecat. Are trei pagini și jumătate. Orice persoană care va candida la conferința județeană pentru a fi membru în comitetul de conducere județean sau în biroul județean va completa acest CV-tip. De asemenea, există și întrebări profesionale, care privesc și Departamentele de studii, precum și unele aspecte confidențiale.

Este normal ca Departamentul de resurse umane să se bazeze pe Secretariatul General, care are ca sarcină principală administrarea organizațiilor. De asemenea, el trebuie să colaboreze cu celelalte departamentele funcționale, dar mai ales cu Departamentele de studii, care se ocupă de rezultatele activității profesionale a membrilor respectivi.

Departamentul de resurse umane sintetizează și pune la dispoziția partidului o bancă de date. Dacă avem nevoie, de pildă, de un inginer de specialitatea cutare, îl găsim în calculator la specialitatea respectivă. Nu se suprapune acest departament peste activitatea altora, ci colaborează cu

ele. Și mai face ceva: împreună cu Departamentele de studii, prin fundațiile care ne ajută, poate școlariza manageri electorali. Partea de aplicare o face Departamentul de imagine, iar partea de strategie poate să o facă Departamentul de resurse umane.

Dl Remus Opriș: S-au făcut multe aprecieri cu care în general sunt de acord, dar pentru a avea un management al resurselor umane corect, în PNȚCD s-a demonstrat faptul că, din nefericire, nu este suficient Secretariatul General al partidului și nici Departamentele de studii. Programele reprezintă un aspect, iar resursa umană este altceva. Îmi amintesc de rușinea pe care am trăit-o cu toții în momentul în care ne-am apucat noi să remaniem un ministru al Agriculturii și am propus pe cineva de la PUNR!

Zic așa: dacă ar fi un departament statutar prevăzut, desigur că vom vedea cum se va articula cu Secretariatul General, cu Departamentele de studii și cu structurile teritoriale, dar e nevoie de el. Am ajuns de mult la concluzia că niște prefecți nu au fost corect selecționați, că o serie de primari ne fac de râs. Poate că ar trebui să cunoaștem calitatea oamenilor pe care îi propunem ceva mai bine decât am cunoscut-o până acum. Avem totuși o experiență de 10 ani în baza căreia funcționăm, și acum să venim cu asemenea eșecuri umane?

Avem de pregătit o serie de cadre în vederea alegerilor locale. Ca să facem o bună selecție poate a câtorva mii de oameni la nivelul țării, evident nu o vom face noi, la centru, aceasta se va face în teritoriu, dar trebuie să existe încă un for care să facă o triere, să stabilească niște criterii, să-i poată avea în evidență pe acești viitori primari și consilieri. Există o presiune mare în precampania electorală asupra conducerii partidului, asupra BCCC, asupra președintelui și a secretarului general, când zeci și sute de contestații vin să spună că nu a fost pus candidat cutare în locul altuia. Acest departament ar fi bine să fie consultat atunci când apar astfel de contestații, când apar tensiuni care țin de relațiile interumane, care uneori sunt proaste în teritoriu și care dezarticulează activitatea unor organizații.

Dl Vlad Roșca: Eu cred că un asemenea departament este necesar, pentru că eu știu că există așa ceva și în structura altor partide creștin-democrate. Este normal ca oricând președintele partidului, când dorește niște date minimale, să poată avea la îndemână datele respective în legătură cu orice persoană din partid. Nu este nicio rușine ca o persoană din partid să dea un CV minimal, atâta vreme cât, atunci când e vorba de ocuparea unui post, adunăm mormane de asemenea CV-uri, fără că cineva să aibă vreo teamă de ceea ce s-ar putea întâmpla cu documentul respectiv. Eu am reținut trei cuvinte-cheie din prezentarea domnului deputat Mihai Gheorghiu:

1) „Bază de date” - ar fi trebuit să fie deja finalizată.

2) Departamentul este privit ca un „instrument” și nu ar trebui să se suprapună în atribuții peste structura aleasă a partidului și peste dreptul suveran al președintelui de organizație de a face propuneri.

3) „Militanți”; eu cred că fiind într-un an preelectoral, avem nevoie de această categorie de persoane, care nu trebuie să fie filosofi, dar trebuie să știe câteva mesaje cu are să iasă în stradă.

Că acest departament este separat, că este în structura Secretariatului General, aceasta este o soluție alternativă, dar structura ca atare, după părerea mea, este necesară. Cred că nimeni nu va reclama un CV completat la 10 ani după 1989.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Când a apărut ideea constituirii acestui departament, s-a plecat de la un lucru practic. Având, de exemplu, nevoie de cadre pentru Curtea de Conturi, până la urmă s-a căzut greu la un consens, mergând fiecare pe mâna altuia. A recomandat domnul Răsvan Dobrescu pe cineva, a venit altcineva cu o altă persoană. La fel la Banca Națională. La orice instituție la care a trebuit să recomandăm oameni a trebuit să bâjbâim până să-i găsim. Deci, de la aceste chestiuni foarte practice a plecat necesitatea de a avea o evidență de persoane, de capacități, de competențe.

Domnul Ulm Spineanu s-a supărat pe chestiunea cu averea. Mi se pare foarte normal să întrebăm și despre avere, pentru că nu trebuie neapărat să ne declarăm furculițele de argint, dar de multe ori s-a făcut constatarea că oamenii de bună valoare politică, în viziunea partidului nostru cel puțin, trebuie să fie diferențiați de oamenii de afaceri. Pentru funcțiile de mare importanță, trebuie să existe o delimitare între activitatea politică și activitatea economică de mare anvergură, de natura celei desfășurate de Viorel Cataramă de pildă.

Dl Răsvan Dobrescu: Am impresia că este o contradicție în ceea ce spuneți dumneavoastră. Averea înseamnă altceva. Deci, una este să aibă o activitate economică și alta să aibă o avere. Are cinci case, poftim! Ce importanță are?

Dl Barbu Pițigoi: Domnule Dobrescu, dumneavoastră când ați intrat în Parlament ați dat o declarație de avere?

Dl Răsvan Dobrescu: Da.

Dl Barbu Pițigoi: Același lucru este și aici. Ca să se vadă cu ce ai intrat și cu ce ai ieșit. Pentru că unii intră cu degetul în gură și ies cu tolbele pline! [...]

Dl Ulm Spineanu: Dacă ai o firmă, asta face parte din standardul social.

Dl Barbu Pițigoi: Domnule Spinenu, nu te face că nu înțelegi!

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Eu voiam să spun altceva. La un moment dat, s-a pus problema schimbării secretarului de stat de la Educație. S-au

prezentat aici 11 inspectori generali din învățământ. Comisia constituită ad-hoc poate nu a fost cea mai potrivită, cea mai competentă, cea mai onorabilă - asta e cu totul altceva. Dar această comisie a avut câte un dialog cu acești oameni și a selectat până la urmă o persoană. Ca principiu, eu cred că acest mod de abordare trebuie avut în vedere și în viitor. Acest departament poate să prezinte un material brut, care să constituie elementul sau mediul din care să se selecteze persoane pentru diverse funcții. De la comune și până la miniștri există posibilitatea unei aprecieri cu oarecare doză de obiectivitate. Adevărul este că la noi există o imensă criză de oameni competenți pentru funcțiile din aparatul de stat pe care trebuia să-l umplem după '96 și nu am avut oameni. Trebuie să recunoaștem că acesta este marele deficit al nostru de guvernare. Or, acest departament este un început în vederea pregătirii și selecției cadrelor necesare pentru diferite poziții.

Dl Tănase Barde: Toată lumea spune că este absolut necesar un asemenea departament. Sunt de aceeași părere, dar cu atribuțiile care s-au definit aici, în BCCC, nu cu atribuțiile pe care le-a prezentat domnul Mihai Gheorghiu. Eu am sesizat că este o mare diferență între ceea ce a prezentat domnul Mihai Gheorghiu, ce a citit domnul Ulm Spineanu și ce au spus domnii Remus Opriș, Virgil Petrescu și Ionescu-Galbeni. Sunt total de acord cu ce au spus ultimii trei. Nu cred că e normal ca acest departament să facă selecții, să propună retrogradări sau promovări pe funcții. Cred că acest departament trebuie să se rezume la a avea o bază de date cu membrii noștri, cu ceea ce pot face aceștia, cu o parte din trecutul lor.

Dl Alexandru Herlea: Există deja un prealabil, pentru că în Convenția Democrată a fost o încercare, profesional organizată, de realizare a unei astfel de politici de cadre și există o fișă, o metodologie. Domnul doctor Jinga s-a ocupat în mod deosebit, ca și doamna Stamboli, și a făcut un material foarte bogat și cred că a fost un mare eșec faptul că nu s-a continuat pe această linie. Deci, eu aș face propunerea să fie contactat, dacă sunteți de acord, domnul doctor Jinga și să aducă acea metodologie. [...]

Dl Ion Diaconescu: Eu propun să-i dăm drumul să meargă acest Departament de resurse umane și pe parcurs vom putea face corective.

Dl Ioan Manea: Vă rog să se fixeze un termen.

Dl Virgil Petrescu: La nivel de comitete de conducere și birouri județene datele sunt deja strânse și pot fi puse la dispoziție. Delegația Permanentă va avea la dispoziție cel puțin o mie de persoane ale căror date vor fi puse pe calculator.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Nașterea acestui departament este rezultatul activității incalificabile pe care a avut-o în timp un Secretariat General, care nu a realizat o bază de date și apoi o parte din lucrurile pe care le gestionezi dumneata, domnule Petrescu.

Nu văd cum să fie puși experți la Ministerul Agriculturii, de pildă, alții decât cei care fac politica agricolă a PNȚCD în Departamentele de studii. Noi am avut probleme să găsim un ministru, un secretar de stat, un director.

Dl Ion Diaconescu: Dar, de pildă, câți dintre miniștrii pe care i-am pus noi participă la aceste Departamente de studii? Deci, încă o dată, sunteți de acord cu înființarea Departamentului de resurse umane?

(BCCC este de acord cu înființarea Departamentului de resurse umane)

Dl Ion Diaconescu: În ceea ce-l privește pe domnul Dan Budacu, el este un băiat foarte bun. Eu spun să-l luați colaborator, domnule Gheorghiu, pentru că se pricepe.

3. Starea conflictuală dintre președintele Emil Constantinescu și prim-ministrul Radu Vasile

Dl Ion Diaconescu: Să trecem la alt subiect. După cum știți, la reuniunea PNȚCD de la Mangalia, calul de bătaie al ziariștilor a fost raportul dintre președintele Emil Constantinescu și premierul Radu Vasile. Această problemă a avut ecouri și a generat o serie de discuții. Domnul președinte Constantinescu m-a rugat să merg la dânsul cu o delegație a partidului. Am fost cu domnul Ionescu-Galbeni la Cotroceni. Acolo, domnul Constantinescu s-a dezvinovățit că nu a avut de gând să-l aducă premier pe Teodor Stolojan. În același timp, a solicitat ca noi să facem o declarație din care să rezulte că există armonie în guvernare, că dezavuăm asemenea ieșiri, că nu există o ruptură între Președinție, PNȚCD, Guvern și coaliție.

Mai mult decât atât, președintele mi-a spus cu o săptămână înainte că liberalii au dat o declarație prin care s-au angajat ca la viitoarele alegeri să-l susțină pe Emil Constantinescu la viitoarea Președinție. Dânsul ar dori să facem și noi la fel. I-am spus că e cam devreme. Ieri a insistat asupra acestei chestiuni, legat și de faptul că au apărut în presă acele ieșiri de la Mangalia pe care le-a avut Radu Vasile.

Domnul Constantinescu a zis: „Sper că partidul mă va susține și aștept să văd punctul de vedere al partidului". Punctul meu de vedere a fost că, în general, sunt pentru colaborare între toate structurile și că, sigur, îi dăm și președintelui sprijin, dar și Guvernului.

În urma discuției de ieri de la Cotroceni, și în lumina celor discutate, am conceput împreună cu domnul Ionescu-Galbeni un comunicat de presă. (*Îi dă citire*)

Sunteți de acord cu această formă?

(BCCC este de acord)

4. Deficiențe în activitatea PNȚCD în sfera politicii românești

Dl Constantin Dudu Ionescu: Văd că următorul punct de pe ordinea de zi este „Activitatea PNȚCD pe termen scurt și mediu în sfera politicii românești". Este prima oară când pe ordinea de zi a BCCC este înscris un astfel de punct și mie mi se pare interesant. Sunt două chestiuni:

1) Prima chestiune este legată de seminarul de la Mangalia. Din păcate, noi nu am reușit încă să ne educăm și să explicăm mass-media că un partid politic își poate exprima punctele de vedere oficiale doar prin organismele statutar alese - BCCC, Comitet de Conducere, Delegație Permanentă ș.a.m.d. -, iar la seminarii, fiecare dintre noi, cu câteva excepții notabile - președintele, prim-ministrul - ne exprimăm puncte de vedere personale.

2) A doua chestiune este legată și de dezbaterea pe care am avut-o adineauri asupra Departamentului de resurse umane.

Din păcate, convingerea pe care o aveam mai demult și care văd că se confirmă, este că noi, PNȚCD, în loc să creăm politică, reacționăm la ce ne propun alții, așa cum ne-a propus mass-media dezbaterea despre Theodor Stolojan. Reacționăm la politica parșivă pe care o face domnul Valeriu Stoica de a acapara tot ce este în țara asta, de la Finanțe, până la Justiție. Noi nu avem o politică în sensul creării de probleme PNL-ului. Noi doar am reacționat când PD a pus mâna pe resurse, și acum PD are toate resursele, cu excepția FPS, care mai este al PNȚCD.

Încep să văd că în Guvern este iarăși o stare de letargie în care nu există o colaborare între miniștrii PNȚCD. Am reușit doar cu domnul Mureșan să-l blocăm o lună de zile pe domnul ministru Babiuc în generarea acelei nefericite hotărâri de Guvern, care distruge un minister și o structură necesară statului român, dar după aceea, prin alte intervenții, a reușit să o treacă fără opoziția noastră ș.a.m.d. Hotărârea aceea prevedea că toate structurile de informații din Armată sunt la mâna domnului ministru, tot ceea ce este resursă în Ministerul Apărării Naționale ajunge la mâna domnului ministru, dar dânsul nu este niciodată în România. Și atunci îmi pun și eu întrebarea: la cine o fi puterea? Este la anumiți domni, care nu sunt nici ai PD, nici ai PNȚCD, ci sunt ai PDSR și ai altor structuri, mai mult sau mai puțin politice din România.

Eu consider că sunt unul dintre vinovații pentru aceste lucruri, pentru că am avut ceva responsabilități în partid și cred că va trebui ca din când în când să tragem și consecințe personale asupra modului în care nu ne-am îndeplinit anumite atribuții.

Eu am pregătită aici demisia mea din funcția de ministru de Interne, pentru modul în care noi, PNȚCD, acționăm în viața politică. Încă o dată spun că suntem singurul partid realmente național, dar modul în care gestionăm vremelnic ceea ce se cheamă și Președinție, și Guvern, și Parlament,

nu cred că ne dă posibilitatea să ne punem în aplicare linia politică. Noi nu facem decât să reacționăm la stimuli din afara partidului, pe care apoi îi gestionăm mai mult sau mai puțin corect.

Care sunt direcțiile politice pe care PNȚCD vrea să le aibă pe termen scurt, mediu și lung în politica românească? Când am discutat noi așa ceva aici? Aici noi am discutat despre Dolj și despre Cucuieții din Deal, sau am discutat despre orice altceva, dar nu despre lucrurile acestea esențiale.

Dl Ion Diaconescu: Când ești în opoziție, partidul își pune la punct un program și o strategie electorală ca să ajungă la putere. Când ești la putere - puterea la noi fiind oarecum disipată -, noi, ca partid, ne exprimăm prin cota-parte a noastră din Guvern. În teritoriu facem același lucru, în Parlament sprijinim promovarea unor legi. Acest aspect desigur că este puțin mai complicat. Noi nu am obținut guvernarea în nume propriu, ci mai întâi într-o Convenție Democrată, apoi într-o coaliție - și toate aceste lucruri trebuie să le armonizăm cu partenerii noștri. Este destul de complicat, dar la tot ce ați spus dumneavoastră, dacă facem o analiză și ne fixăm niște obiective, vă asigur că peste o lună ele nu mai sunt valabile. Trăim într-o permanentă schimbare. Tot acest program politic de guvernare nu este ceva bătut în cuie.

Dl Ioan Manea: Suntem ca o corabie de pe vremuri, care nu avea motoare moderne. Dar corabia avea măcar steaua polară ca să se orienteze. Măcar atât să avem și noi acum.

Dl Ion Diaconescu: Spuneți, ce să facem? Care este acea stea polară?

Dl Ioan Manea: Uitați, aici este scris: „Prioritățile legislative". Aș vrea să văd ce am făcut noi din prioritățile noastre legislative.

Dl Ion Diaconescu: Nu poți să le obții, pentru că nu ai majoritatea în Parlament. Uite, legile lui Lupu, apoi legea cu alegerile - toate merg greu sau au căzut.

Dl Ioan Manea: Dacă noi nu depunem Legea caselor…

Dl Ion Diaconescu: Dar de ce nu o depunem? Am numit o comisie. Avem 19 senatori. Trage-i la răspundere că nu scot legile. De ce nu am fost capabili să avem 70 de senatori? Domnule Manea, dacă dumneata crezi că poți face mai mult decât noi, treci la comandă!

Dl Ioan Manea: Există această problemă a legilor pe care trebuie să le promovăm, pentru care v-ați luat angajamentul la Comitetul de Conducere. În afara de Legea lui Ticu Dumitrescu, care este meritul lui (cel puțin așa este pentru opinia publică), restul legilor nu reușim să le promovăm. Ba că nu vrea PD, ba că nu vrea PNL…

Dl Mihai Grigoriu: Nu este chiar așa. Legea lui Lupu a trecut de Comisia pentru agricultură, a intrat pe ordinea de zi. Legea caselor este în proporție

de 99% finalizată și va trebui aprobată de Guvern ca text, după aceea o va înlocui pe cea care a venit de la Guvern și va fi pusă pe ordinea de zi.

Însă ce a zis Dudu Ionescu, după părerea mea, nu se referă la acest lucru, ci se referă la niște obiective politice, pe domenii sectoriale, pe care PNȚCD să fie clar că le are în cap, indiferent că ne aflăm în această perioadă de tranziție. Adică în materie de Interne - ce vrea PNȚCD, iar ministrul să aibă acel obiectiv. În materie de Economie, la fel ș.a.m.d.

Sigur că esențiale ar fi obiectivele în domeniul politicii economice, pentru că asta doare foarte tare. Dacă aceste obiective sunt de natura celor expuse de Radu Vasile în legea adoptată prin asumarea responsabilității Guvernului, acestea sunt, și să dea Dumnezeu să fie bine.

Dl Ion Diaconescu: Văd că în ordinea de zi există și punctul referitor la prioritățile legislative prin care se poate răspunde și domnului Manea. Dacă punctul intitulat „Activitatea PNȚCD pe termen scurt și mediu în sfera politicii românești" este ceea ce a spus domnul Dudu Ionescu, atunci acest punct nu poate face obiectul ordinii de zi de azi, pentru că este o temă foarte grea la care trebuie să lucrăm câteva ore bune.

[...]

6. Poziția PNȚCD față de propunerea PNL vizând protocolul Convenției Democrate

Dl Remus Opriș: Domnule președinte, aș vrea să se spună câteva cuvinte în legătură cu poziția noastră la propunerea liberalilor față de CDR.

Dl Ion Diaconescu: Vineri am convocat Convenția Democrată la nivelul extins, partide și structuri civice. Vreau să discut cu ei numai protocolul privind această Convenție extinsă, care nu e legată de legile electorale. Ne-am angajat să facem ședințe lunare ale CDR. Te rog, domnule Opriș, mai uită-te pe protocol, să clarificăm punctele aflate în suspensie. Eu vreau ca acest protocol să sune ca cel vechi și să dăm partenerilor noștri din Convenția extinsă toate drepturile posibile. Neînțelegerile vor fi la Convenția politică. Obligatoriu, membrii din Convenția politică sunt și membri în Convenția extinse, iar președintele trebuie să fie aceeași persoană în ambele Convenții, ca delegat al unui partid politic.

Dl Remus Opriș: Întrebarea pe care ne-o pun liberalii este dacă noi vom fi de acord ca ei să meargă pe liste separate la alegerile locale, dar să rămână în CDR.

Dl Ion Diaconescu: Punctul nostru de vedere este să fim cu toții pe liste comune la orice alegeri. Pentru alegerile parlamentare, criteriul de departajare să rămână media celor două-trei sondaje de opinie, care se vor

face înainte de acele alegeri. Chestiunea nu este așa de simplă, pentru că avem Legea electorală în dezbatere și noi nu vom aborda problema politică până nu va ieși legea, pentru simplul motiv că sunt unii care propun să fie un prag de 5% pentru fiecare partener. Asta ar însemna ca noi, cu PNL și cu cele două partide ecologiste, FER și PER, să ajungem la un prag electoral de 20%. Noi nu avem curajul să intrăm în alegeri parlamentare cu acest prag, nici chiar cu un prag de 14%. Deci, nu ne putem fixa o poziție decât după ce apare Legea electorală.

Președintele PNL Ionescu-Quintus s-a speriat și cred că preferă să rămână pe liste unice decât să riște o scoatere din Convenție.

Dl Barbu Pițigoi: Ionescu-Quintus este în conflict cu Stoica pe această temă.

Dl Ion Diaconescu: Mai întâi vor fi alegerile locale, care vor avea loc în mai-iunie anul viitor. Celelalte alegeri, parlamentare și prezidențiale, vor fi cel mai devreme prin noiembrie. Între alegerile locale și celelalte vor fi șase luni și vom vedea cum vom face.

Deocamdată, aș propune așa: dacă liberalii vor să meargă pe liste comune la locale, foarte bine, mergem pe liste comune, dar ar însemna să înscriem Convenția cu patru partide, căci a plecat PAR, sau cu trei partide, dacă pleacă și FER. În caz că liberalii merg pe liste separate la locale, noi măcar să păstrăm în Convenție PER-ul lui Weber, ca să putem candida în numele CDR. La alegerile celelalte, dacă liberalii vor să revină în Convenție, trebuie să o reînscriem, cu cel puțin trei partide.

Dl Gavril Dejeu: Veți accepta propunerea liberalilor de a candida separat la alegerile locale?

Dl Ion Diaconescu: În mod normal, nu.

Dl Remus Opriș: Cea mai drastică cerere a lor este ca viitorul protocol să prevadă liste comune doar la alegerile parlamentare. Cu alte cuvinte, ne obligă să nu folosim sigla CDR la viitoarele alegeri locale. Se pune problema dacă PNȚCD acceptă această formulă. Asta implică să meargă și PNȚCD pe semn propriu sau PNȚCD nu acceptă propunerea liberală și cere dreptul de a folosi la viitoarele alegeri locale sigla CDR, împreună cu partidele care vor rămâne, dar fără PNL.

Dl Constantin Dudu Ionescu: În momentul în care PNL va părăsi Convenția la alegerile locale și noi vom rămâne în Convenție, primul lucru pe care îl vor spune liberalii va fi: „PNȚCD nu are curajul să se bată cu semnul electoral propriu". La asta există desigur replică. Pe de altă parte, dacă dânșii vor să facă ce vor, să ne lase și pe noi să facem ce vrem. Iar noi spunem că vrem să rămânem în Convenție. Dacă dumnealor vor să plece, nu au decât!

Dl Ion Diaconescu: Există și varianta de mijloc: dacă vor candida la alegeri locale separat, pot să revină automat la alegerile parlamentare? Acceptăm asta?

Sala: Nu!

Dl Constantin Dudu Ionescu: Convenția asta nu este cârpă cu care să te ștergi când îți convine și când nu-ți mai convine să o arunci. [...]

Dl Ion Diaconescu: Nu voi discuta în ședința de mâine cu liberalii decât protocolul Convenției lărgite. Relațiile politice spinoase urmează să le discutăm separat cu liberalii.

Dl Gavril Dejeu: O întrebare la care noi trebuie să răspundem: Convenția este și rămâne în continuare un pion politic în România?

Dl Ion Diaconescu: De unde să știm? Există riscul ca alte forțe - mă refer la ANCD-ul lui Ciorbea - să refacă ei Convenția.

Dl Laurențiu Dumitrașcu: Imensa majoritate a membrilor noștri ar dori să mergem în alegerile locale în cadrul CDR, dar fără liberali. Liberalii nu au avut filiale timp de șase ani și le-au făcut după câștigarea alegerilor din 1996 cu primari pedeseriști. Va fi imposibil să ne convingem membrii din anumite localități să-l susțină la alegerile locale pe fostul primar PDSR trecut la PNL. Și atunci îi vom face cadou lui Ciorbea filiale întregi de-ale noastre. Este și în interesul nostru ca liberalii să meargă la locale separat de Convenția Democrată.

Dl Ion Diaconescu: Ei ar merge separat, cu o condiție: să le garantăm că pentru celelalte alegeri îi primim înapoi. [...]

ȘEDINȚA BIROULUI DE CONDUCERE, COORDONARE ȘI CONTROL AL PNȚCD

(3 iunie 1999)

Teme dezbătute:

1. Propunerea deputatului Iftene Pop ca Papa Ioan Paul al II-lea fie declarat personalitatea secolului XX
2. **Divergențe în Parlament între partidele din coaliție**
3. **Despre disciplina parlamentară a coaliției, inclusiv a parlamentarilor PNȚCD**
4. **Legea funciară și dezacordul din coaliție la retrocedarea pădurilor**
5. Discuții cu sindicatele despre unele prevederi legislative: conflictele de muncă, legea funcționarului public, organizarea judecătorească
6. **Proiectul de lege privind privatizarea societăților comerciale care administrează terenuri agricole și bălți, propus de ministrul Ioan Avram Mureșan**
7. Despre grevele de la Brașov, Iași și Metrorex din București
8. **Disfuncționalități în coaliția de guvernare și propunerea de înființare a unei noi funcții de ministru de stat atribuită PNȚCD**
9. Problema corupției în partid
10. Propunerea ca Mircea Ciumara să fie președinte al Organizației PNȚCD a Capitalei
11. Probleme organizatorice în județele Constanța, Bacău, Arad, Gorj, Dolj, Călărași

Au participat la discuții:

Membri ai BCCC:
Ion Diaconescu, Gabriel Țepelea, Niculae Ionescu-Galbeni, Vasile Lupu, Ulm Spineanu, Remus Opriș, Mircea Popa-Zlatna, Sergiu Macarie

Membri supleanți ai BCCC:
Constantin Dudu Ionescu, Ioan Avram Mureșan

Secretari generali adjuncți:
Virgil Petrescu (secretar general interimar), Barbu Pițigoi, Mihai Grigoriu, Tănase Barde

Invitați:
Ioan Manea (președintele Senatului PNȚCD), Alexandru Badea (vicelider al Grupului parlamentar PNȚCD-civic-ecologist din Camera Deputaților), Iftene Pop (deputat PNȚCD de Cluj)

STENOGRAMA ȘEDINȚEI

(extrase)

[...]

2. Divergențe în Parlament între partidele din coaliție

Dl Vasile Lupu: Voi relata pe scurt ce s-a întâmplat azi în Camera Deputaților. Nu mai există nicio armonizare a coaliției la votarea proiectele de legi. Statutul funcționarului public este barat în special la Ministerul Justiției. Secretarul de stat Flavius Baias este în conflict cu grupul liberal. Partidul Democrat a respins solicitarea UDMR privind angajarea unor persoane pe funcții administrative care să știe și ungurește, cerere care nu era deloc exagerată, și pentru că nu a primit garanții, UDMR nu a mai participat astăzi la vot. Liberalii au votat împotriva Guvernului și jumătate din timp am consumat-o pe două fraze din această Lege. Noi, dacă mergem în acest ritm, nu avem șansa să mai scoatem nicio lege serioasă în această sesiune. [...]

Dl Ion Diaconescu: Poate la întâlnirea de luni, 7 iunie, am putea aborda și alte domenii. Acolo maghiarii vor începe discuțiile despre Legea învățământului. Apoi mai sunt câteva lucruri în divergență. Totuși, era bun acel COCOPO, pe care îl făceam pe vremuri. Era mai multă armonie.

Dl Vasile Lupu: Noi, cu mari eforturi, dacă mai putem scoate prin Camera Deputaților următoarele legi: Legea funcționarului public, Legea funciară, Legea dosarelor Securității și niște legi mai mărunte. Dacă am reuși să hotărâm în coaliție și să ne impunem voința ca să lucrăm și vineri în plen, cred că ar fi bine. Nu suntem siguri că nu se rupe coaliția în sesiunea următoare. Deci, în această sesiune ar trebui să arătăm și noi că putem cât de cât guverna țara. Să facem un program sever și să începem ședințele de plen la ora 8.30.

Dl Ion Diaconescu: Trebuie să vorbesc cu Petre Roman, cu Ionescu-Quintus, dacă sunt dispuși să abordăm și alte probleme - adică și Legea funcționarului public, și Legea învățământului.

Dl Vasile Lupu: Apropo de Legea învățământului, trebuie să punem de acord ce s-a votat la Senat cu ceea ce s-a votat în Camera Deputaților. [...]

Dl Remus Opriș: Indiferent cât de multă ordine am face în modul de derulare a ședințelor Camerei Deputaților, dacă nu facem o bună orânduială

cu partidele interesate să promoveze aceste legi, nu facem decât să riscăm să facem ordine în tabăra opoziției. Cu alte cuvinte, este bine ce s-a spus, dar nu înseamnă că putem suplini absența unor negocieri foarte serioase făcute la fiecare lege cu partidele din coaliție și, de ce nu, cu partidele aflate în opoziție. Cred că ar trebui reluată ideea consultărilor între președinții partidelor, eventual și cu o serie de specialiști, altfel fiecare partid va căuta să se desprindă de obligațiile coaliției și de obligațiile programului de guvernare. Bine ar fi ca o serie de lucruri de discutat în ședințele de Guvern să fie parcurse în prealabil într-un astfel de for. Bine ar fi ca și armonizările între miniștri și parlamentari să aibă loc tot acolo. Altfel, pierdem multă vreme și, mai ales, ne lăsăm exploatați de partidele din opoziție. După cum trebuie să acceptăm și ideea că partidele aflate în afara arcului guvernamental sunt o forță și avem nevoie uneori de voturile lor. Bine ar fi să existe niște persoane care să se ocupe în mod constant de o conexiune pe teme legislative cu fiecare din partidele parlamentare. Să avem un om pe care BCCC îl desemnează să țină legătura pe probleme de legi cu PDSR, altul cu ApR, sau cu PNL, sau cu indiferent ce altă formațiune. Periodic, evoluția punctelor de vedere ale acelor partid să ne fie aduse la cunoștință în cadrul ședințelor de BCCC.

Aceasta nu înseamnă să abandonăm coaliția, nu înseamnă să ne dezicem de ea, dar trebuie să ținem seama că, iată, liberalii merg sau nu merg alături de noi, și avem nevoie de o poartă deschisă pentru obținerea majorității parlamentare. Acolo unde Partidul Democrat nu merge alături de noi, cu ce suplinim? Și nu la modul general vorbesc, ci punctual, pe anumite articole din textele de lege.

3. Despre disciplina parlamentară a coaliției, inclusiv a parlamentarilor PNȚCD

Dl Vasile Lupu: În ceea ce privește disciplina parlamentară, aceeași poveste. Avem principala răspundere a guvernării acestei țări și eu mă simt vinovat de dezastrul în care a ajuns țara. Dacă noi continuăm așa, după părerea mea ar trebui să declanșăm alegeri anticipate și să vină PDSR, care știe să-și țină oamenii la vot. Ei știu să mențină disciplina și, vorba domnului Ciumara, să nu mai chinuim acest popor, pentru că îl chinuim degeaba.

Domnule președinte, știu că sunteți foarte solicitat, situația în partid este așa cum este, dar trebuie să avem o împărțire a îndatoririlor, o diviziune a muncii și să ajungem să ne punem de acord în coaliție. La legile importante să fie o consultare între lideri și să știm dinainte ce avem de votat. La liberali, care sunt frământați de modificarea Constituției, sunt cinci deputați din 30 în sală, la PD - 11 din 36, la PNȚCD circa 40 din 88.

Dumneavoastră cunoașteți foarte bine practica parlamentară de până în '96 și cei care ați fost parlamentari în legislaturile trecute știți cum își ținea

PDSR oamenii la vot, ce era atunci în Parlament și ce este acum. PDSR se mobilizează rapid când e nevoie. La noi, te lupți să-ți aduni deputații. Eu fac propunerea să discutăm cu liderii grupurilor parlamentare o modificare de Regulament, apelul nominal să fie constatator pentru absențe și absențele să nu fie motivate decât de grupul parlamentar. În zilele de ședință, cam două treimi din lista de prezență este semnată în fals. Aceasta înseamnă fals, uz de fals, înșelăciune în dauna avutului public. Am luat toată documentația de la arhivă. Mai întâi trebuie să se declanșeze procedura de ridicare a imunității parlamentare și apoi se trimite deputatul în fața Parchetului. Nu voi face mare tam-tam decât dacă voi fi nevoit, pentru că au mai păcătuit și ai noștri, dar de la liberali și de la PD jumătate așa lucrează. Ce ordine să fie în țară, în Guvern, în administrația publică locală, când aici, în Parlament, e prăpăd? [...]

Dl Tănase Barde: Referitor la prezența în plen, de ce nu modificăm Regulamentul Camerei Deputaților ca să nu mai fie nevoie de acel cvorum la dezbaterea pe articole? Să fie nevoie de cvorum numai la votul final.

Dl Vasile Lupu: Inițiativa există, dar, cum se zice la mine în sat: „Am bani să-i mănânc cu lingura, dar nu am bani să-mi cumpăr lingură". Ca să se voteze acea modificare în Regulament, trebuie să facem o modificare mai mică, să-i putem ține la vot. Trebuie să ne armonizăm cu Senatul la art. 125 din Regulamentul Camerei Deputaților referitor la absențe. Dar ca să-i putem aduce pe deputați la dezbaterea acestei inițiative mai mari, aș încerca o inițiativă mai mică, cea referitoare la imunitatea parlamentară. Dacă s-ar vota întâi imunitatea, nu ar mai fi piedici să vină și cealaltă inițiativă. Domnule Barde, nu ați fost în Parlamentul anterior; acolo, dacă lipseai un sfert de oră, îți tăia ziua de la comisie și din plen, și nu te mai salva nimeni.

Dl Tănase Barde: Dacă se stabilește regula cu apel nominal o dată pe zi, după apel se golește sala.

Dl Vasile Lupu: Dacă va ști că îi tai ziua, omul stă!

Dl Alexandru Badea: Concretizarea acordului politic se face în comisii. Noi ce am făcut? De o lună am exilat comisiile cândva după-amiază, după patru-cinci ore de solicitare dimineața în plen. După părerea mea, dacă vrem într-adevăr să rezolvăm problemele, din comisii trebuie să iasă lucrurile gata pregătite.

Dl Ion Diaconescu: Într-adevăr, trebuie schimbat Regulamentul Camerei. Am fost în SUA și am văzut cum se procedează la ei: a trecut legea prin comisie, îi stabilește două ore pentru discursuri și apoi votul.

Uitați ce spune art. 125 din Regulament: „Deputatul care nu poate lua parte la ședință, din motive independente de voința sa, va trebui să anunțe din timp Biroul permanent, menționând cauzele care îl împiedică să participe". Deci, dacă el nu a anunțat Biroul permanent că va lipsi a doua zi, pen-

tru mine nu e motivat. Să zicem că a apărut ceva neprevăzut, aduce la cunoștința președintelui de ședință. Deputatului care nu-și poate motiva absența i se reține din indemnizația lunară. Aceasta pentru cazul în care nu anunță.

Dl Tănase Barde: Se întâmplă să se facă prezența, un deputat este absent, după care apare la microfon și vorbește și e trecut în stenogramă.

Dl Ion Diaconescu: Cum spuneam mai devreme, ce ne împiedică să aplicăm sistemul din SUA?

Dl Tănase Barde: Nimic nu ne împiedică.

Dl Mihai Grigoriu: Constituția ne împiedică. În Constituție scrie că legile se adoptă pe articole.

Dl Vasile Lupu: La dezbaterile generale, la dezbaterile pe texte, când fiecare ia cuvântul, dar nu se votează, atunci nu e nevoie de cvorum. Și putem stabili două ore pe zi în care votăm și, în rest, să fie dezbateri. [...]

4. Legea funciară și dezacordul din coaliție la retrocedarea pădurilor

Dl Vasile Lupu: Trec imediat la Legea funciară, care este gata ca propunere legislativă de opt luni. De patru-cinci luni Guvernul nu ne-a trimis avizul, de două-trei luni nu l-am putut convinge pe președintele comisiei să o ia în dezbatere. [...]

Pentru diferența de la 10 la 30 de hectare la retrocedarea pădurilor, care provoacă divergențele noastre cu PD, eu v-aș ruga să cerem Partidul Democrat să-și susțină măcar varianta lor. Camera Deputaților va tranșa prin vot și vom obține cele 10 hectare. Apoi, dacă ajungem la 10 hectare, domnule președinte, să-mi îngăduiți să tratez mai drastic cu ei, să fie 10 hectare de familie moștenitoare sau de succesibili. Dacă autorul a decedat și sunt 10-15 moștenitori pe numai 10 hectare, nu am realizat nimic. După un studiu făcut de oamenii PD-ului și invocat prin presă că ar fi un studiu al Băncii Mondiale, cu limita de 30 de hectare, s-ar retroceda în proprietate privată 12% din păduri.

Dl Ion Diaconescu: Cele care sunt în composesorate în ce categorie le pui?

Dl Vasile Lupu: La proprietate privată.

Dl Ion Diaconescu: În România sunt peste șase milioane de hectare de pădure, din care în proprietatea veche a statului sunt vreo două milioane de hectare.

Dl Vasile Lupu: Să facem distincția între pădurile proprietate particulară și pădurile comunitare. În această lege s-au mai cerut păduri și în numele comunităților locale reprezentate de primării și de consiliile locale.

În Franța, unde procentajul proprietăților private este de 82%, într-o sută de ani proprietarii particulari au dublat suprafața împădurită. La noi, știu că Petre Roman ar accepta, dar este interesul lui Bogdan Niculescu Duvăz, care stă numai pe la vânătoare cu străinii care nu plătesc taxe la regie, și să nu fie încurcați de proprietarii privați, mai ales că cei care aveau între 10 și 30 de hectare mai aveau și ceva cabane de vânătoare, mai aveau gatere și asta deranjează PD-ul.

Eu sunt de acord să ajungem cu limita de 10 hectare la păduri, dar după niște tratative amănunțite, și dacă e așa, luni, la ordinea de zi, să avem o discuție cu grupul nostru parlamentar, cu liberalii, cu UDMR, și cu ceilalți care ne susțin, iar marți să deschidem dezbaterile pe această lege.

În legătură cu legea înaintată de ministrul Mureșan, ne putem pune de acord, dar legea conține o mare eroare juridică: vorbește de concesionare la terenuri agricole. Printr-o adresă, eu am cerut opinia Comisiei de la Uniunea Europeană: în scopul exploatației, la terenuri agricole proprietate privată nu poate fi vorba de concesionare, ci numai de arendare. Concesionarea se face pentru terenurile pe care se construiește ceva sau, dacă vrei să concesionezi un IAS, se concesionează întreaga afacere. Apoi, în proiect se dezvoltă un întreg text paralel cu legea concesionării. Sub aspect juridic, legea nu e făcută cum trebuie și ne facem de râs. În rest, pot să fiu de acord ca din IAS-uri să se retrocedeze agenției pe care o proiectează ministrul Mureșan, și nu comisiei locale. Dar trebuie să ne punem de acord cu PD, pentru că la Camera Deputaților putem scoate și legea mea, și pe a lui Mureșan, dar la Senat, nu vom putea. De aceea, luni la negocieri, să-mi dați mandat să discut cu dânșii.

Dl Ion Diaconescu: Nu îți dau mandat, pentru că particip și eu și stau până la miezul nopții dacă e nevoie. În ceea ce privește problema cu 10 hectare de familie, sunt doi ani de când ținem aceste ședințe pentru armonizarea punctelor de vedere. Eu am propus acest lucru. Am spus că Legea nr. 18/1991 cu CAP-urile, făcută pe vremea FSN, s-a făcut pe 10 hectare, mi s-a părut ilogic ca prin noile legi să dăm până la 50 de hectare la terenuri agricole. Și atunci, ca să ajung la un punct de vedere care să împace cerințele tuturor, am zis să nu ne legăm de acele 10 hectare, dar noi facem această concesie să zicem 10 hectare de teren forestier de fiecare moștenitor legal. Este o altă interpretare, și atunci ei s-au arătat dispuși să o accepte.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Această soluția alternativă, adică să se dea pe moștenitori - mă tem că moștenitorii actuali, la trecerea a 50 de ani, sunt mai mult de trei pe o veche posesiune forestieră.

Dl Vasile Lupu: Când este o suprafață mai mare de pădure, omul poate angaja un inginer silvic, un pădurar, și poate întreține științific pădurea - și această situație ar fi un exemplu și pentru proprietarii mai mici de a se

asocia și de a angaja personal de specialitate, ca să nu mai fie nevoită acea asociație să facă contract cu Romsilva, societatea concurentă în exploatarea pădurilor și, evident, șicanatorie.

La Legea nr. 18/1991 a fondului funciar s-au dat până la 10 hectare, s-au făcut și constituiri de proprietate, s-au refuzat proprietățile private mai mari - și uitați-vă cum arată agricultura României. În toată Europa nu se vede din avion așa ceva ca la noi: numai fâșii, numai curele de pământ, una arată, una semănată, alta bălării. Deci, interesul nostru - chiar cu titlu de exemplu - să apară câteva proprietăți care să stimuleze exploatațiile. Eu și aici vreau să vă asigur că nu am de luat un hectar de teren arabil sau de pădure pe această lege, deci orice interes personal se exclude.

Luni ne întâlnim în coaliție, noi să rămânem pe protocolul încheiat în 1997 cu PD pentru electoratul nostru de toate categoriile. În Parlament să spunem o limită de 30 de hectare de pădure. Dacă nu trece, venim la 10 hectare de pădure de moștenitor, o votăm și spunem că doar atât a întrunit majoritatea.

[...]

6. Proiectul de lege privind privatizarea societăților comerciale care administrează terenuri agricole și bălți, propus de ministrul Ioan Avram Mureșan

Dl Ioan Avram Mureșan: În legătură cu prioritățile legislative, vreau să abordez o problemă. Se spune așa: PD este mare reformist, liberalii au făcut ceva pe la Justiție, țărăniști nu au făcut nimic. Și atunci eu am spus: noi suntem identificați cu rezolvarea problemei proprietății, nu ni se cere să facem altceva. Nu suntem întrebați nici de restructurarea uzinei Tractorul, nici de Roman, nici de siderurgie, ci ni se cere rezolvarea problemelor proprietăților - case, păduri, terenuri - și ni se reproșează că nu am făcut-o încă.

Inițiativa pe care am avut-o cu Legea privatizării societăților comerciale care administrează terenuri agricole și bălți a pornit tocmai ca să faciliteze pasul al doilea, căci principalii oponenți sunt directorii de IAS-uri. Am separat terenurile de societățile comerciale și le-am spus directorilor să se ocupe de privatizarea lor. În pasul al doilea, le dăm terenurile rămase după ce am făcut delimitarea terenurilor care aparțin domeniului public de terenurile retrocedabile și le vom spune că acestea sunt terenurile pe care trebuie să le lucreze și pe care să-și facă planuri de afaceri multianuale. Decuplând aceste probleme, am rezolvat problema cu principalii oponenți, directorii de IAS-uri, care așteaptă din toamnă privatizarea societăților comerciale și acceptă faptul că nu mai pot să lucreze terenurile care nu sunt ale lor.

A doua decuplare este cea legată de institutele de cercetare. Această problemă a fost la început neglijată de mine. Pe urmă, tot ce am văzut în

presă m-a făcut să stau de vorbă cu cei din institutele de cercetare și să soluționăm problema terenurilor de maniera în care le oferim de la 120.000 de hectare cât au acum, la 86.000 de hectare, care și așa este mult prea mult, dar trebuie să-i liniștim un pic, să putem intra pe retrocedarea mare de care avem nevoie - de până la un milion de hectare.

În ceea ce privește Legea de retrocedare, nu mai putem face greșelile din 1991-1992, în sensul să aplice legea comisiile locale. În momentul în care se face delimitarea terenurilor, primul lucru este măsurarea. Eu declanșez acum măsurarea terenurilor de la IAS-uri. Mi se raportează că ar fi 1.700.000 de hectare, dar cred că este mult mai mult teren. Al doilea lucru este delimitarea domeniului public al statului, pe care îl dăm deoparte. Al treilea lucru este delimitarea domeniului retrocedabil. Al patrulea lucru este darea în concesiune a restului de terenuri, pentru că acum se înființează culturi pe suprafețe tot mai reduse. Și aceasta nu pentru că nu există voință, ci pentru că mai trebuie făcută o decuplare a societăților comerciale de bănci, care le-au apăsat cu credite, dobânzi și penalități - și lucrul acesta nu se poate face decât în momentul privatizării. V-aș ruga să mă susțineți în trecerea acestei legi prin Camera Deputaților și prin Senat.

Dl Ion Diaconescu: Luni ne întâlnim cu liderii coaliției și să vorbim măcar noi, în cadrul partidului, aceeași limbă.

Dl Ioan Avram Mureșan: Noi trebuie să soluționăm problema, nu să o menținem. Proiectul meu de lege - Legea privind privatizarea societăților comerciale care administrează terenuri agricole și bălți - are 32 de articole. Într-o zi poate fi votată în Camera Deputaților.

Dl Mihai Grigoriu: Pentru toate legile de retrocedare s-a spus că nu sunt bani pentru reparații. În legea domnului Lupu, art. 2, după părerea mea, este unul din punctele slabe, pentru că este scris așa: „În ceea ce privește despăgubirile se va face o lege specială". Iarăși o lege ulterioară. Eu m-am gândit la un amendament și am spus să facem un cont special. Domnul Lupu a fost de acord. Pe urmă au venit specialiștii și mi-au spus că trebuie să scriu sursa de finanțare. La care, domnul Iuliu Vida, președintele Comisiei economice, îmi spune: „Scrie ca sursă bugetul de stat". Când s-a pus problema așa, am renunțat la amendament.

Dl Ioan Avram Mureșan: Ai spus că nu sunt bani.

Dl Mihai Grigoriu: Nu sunt bani pentru reparații.

Dl Ioan Avram Mureșan: Sunt 1.700.000 de hectare care se lucrează de către societăți comerciale de nouă ani, fără să se plătească un leu la stat. Dacă se pune media de 600 kg grâu la hectar, care trebuia dată la oameni la 1.000 de lei/kg, ajungem la aproape 1.000 de miliarde de lei.

Cealaltă sursă este privatizarea societăților comerciale și am spus așa: 10%, prima rată, intră în fondul de dezvoltare a Agriculturii, care înseamnă

încă 450 de miliarde. Deci, peste 1.000 de miliarde se pot scoate în acest an, din care se fac reparații și politici de dezvoltare - subvenții la producător și subvenții pentru produsele pe piețele externe. [...]

Dl Barbu Pițigoi: Domnule Mureșan, ce spui dumneata este o dorință. [...]

Dl Mihai Grigoriu: Amendamentul l-am scris eu și poate găsește domnul ministru Mureșan sursele de finanțare.

Dl Ioan Avram Mureșan: Resursele sunt din ce s-a generat 40 de ani pe acel pământ.

Dl Vasile Lupu: La o întâlnire cu președintele FPS, cu ministrul Agriculturii, trebuie să discutăm și despre aceste despăgubiri. Dar problema noastră mare este că PDSR în legislatura trecută a golit băncile și a îmbogățit oamenii lui, a pus mâna pe puterea economică și noi, în guvernarea noastră, nu am făcut mai nimic.

Referitor la utilajele agricole. Nu este imposibil să o rezolvăm. Va fi ajutată uzina Tractorul, dar dacă nu are undeva o concurență, nu se mișcă lucrurile. Nu putem valorifica toate produsele.

Este o ofertă din Belarus, care vor produse agroalimentare plătibile în trei ani și dau tractoare la discreție. Comunitatea Statelor Independente (CSI) lucrează cu tractoare din Belarus.

Dl Ioan Avram Mureșan: Tractoarele acelea au consumuri de două ori mai mari decât cele din Occident, căci în CSI motorina este ieftină.

Țăranul român consumă o motorină de două ori mai scumpă decât țăranul francez, pentru că acesta nu plătește acciză pentru motorina pentru lucrul la câmp și nu plătește nici taxa lui Băsescu. Am făcut o ordonanță pentru asta, care ar fi dus prețul la aproape jumătate. Mi-au amânat-o în ședința de Guvern, au spus să-i las până în iulie-august. Fac din nou o ordonanță în perioada de vacanță parlamentară.

Am trei programe pentru retehnologizare cu tractoare. Dacă spun un lucru, imediat sare lumea. Am vorbit de tractoarele din Cehia. A venit ministrul ceh aici și mi-a cerut să dăm vin la schimb.

Dl Barbu Pițigoi: În legătură cu uzina Tractorul și cu ce se întâmplă acum la Brașov, cei din Belarus sunt dispuși să aibă o colaborare, adică să creăm locuri de muncă la noi cu piese de la ei, care se montează aici, și pentru aceste piese să le dăm vin, carne și grâu. Și au motoare Ford.

Dl Ion Diaconescu: Dar dacă tractoarele lor consumă precum cele de la Brașov, atunci le dăm să le facă la Brașov.

[...]

8. Disfuncționalități în coaliția de guvernare și propunerea de înființare a unei noi funcții de ministru de stat atribuită PNȚCD

Dl Constantin Dudu Ionescu: Aș vrea să ridic și eu câteva probleme. Problema numărul unu este decizia pe care a luat-o ieri Biroul de conducere al PNL că liberalii merg în orice condiții pe liste separate. Liberalii se simt pe cai mari pentru că, datorită unei excesive înțelegeri pe care am avut-o noi față de modul în care am abordat guvernarea, stăpânesc toate locurile cheie: Secretariatul General al Guvernului, Ministerul Justiției, în plus și-au băgat oameni peste tot, inclusiv la Președinție, și cu această ocazie îi mulțumesc celui care transmite Președinției discuțiile noastre.

PNȚCD este supus unor presiuni care au avut la un moment dat un efect benefic, a reușit să mai strângă lumea. Eu cred că mai avem unele idei învechite, care înseamnă în primul rând moralitate. Dacă noi nu ne comportăm așa cum am promis, riscăm să pierdem și acest ultim dram de capital.

Situația este mai gravă decât credeam eu, să dea Dumnezeu să nu fie adevărat, dar eu cred că PNȚCD este singurul instrument care a rămas țării în momentul de față. Totuși. suntem în situația în care nu avem oameni capabili să schimbe mentalitatea în ceea ce privește funcționarul public. Datorită ideii măreție pe care a avut-o domnul ministru Valeriu Stoica de a da salarii mari la magistrați - ceea ce e foarte bine pentru lupta anticorupție -, s-au creat diferențe enorme între salarizarea magistraților și salarizarea celorlalți funcționari publici. Dacă noi vrem să schimbăm funcționarea acestui stat, în sensul de a fi în slujba cetățeanului, trebuie să avem funcționari publici bine plătiți.

Dl Ion Diaconescu: Oarecum trebuia să ne așteptăm la această situație, pentru că de fapt abia acum a început propriu-zis să se facă reforma, cu restructurări de întreprinderi, cu închideri de întreprinderi, cu șomaj ș.a.m.d. Sigur că această situație este de ușor de speculat de adversarii politicii.

Partea dureroasă este că această putere este formată din bucăți. Când lucrurile merg rău, toți tovarășii de drum încearcă să se dea deoparte, să bată în retragere. În partidul nostru sunt atâtea disensiuni, atâtea șovăieli, ca să nu mai vorbesc despre ce se întâmplă în coaliție.

Vedeți raporturile dintre Președinție și Guvern, între Parlament și Guvern, între partidele din coaliție ș.a.m.d. Cred că singura modalitate, ca tactică de luptă în împrejurările actuale, trebuie să fie o acțiune extraordinară de refacere a acestei guvernări. Dacă președintele, prim-ministrul, miniștrii, parlamentarii, liderii acestor partide vor vorbi aceeași limbă, puterea actuală va putea fi pusă pe picioare și va stăpâni situația. Dacă reîncepem atacuri între noi, lucrurile s-au terminat. Nu putem depăși acest moment critic decât prin solidaritate. Eu cel puțin așa văd lucrurile și așa vă propun. Să declanșăm o

acțiune în această idee: un apel de solidarizare. Adică să se înțeleagă faptul că dacă vom cădea, vom cădea cu toții! Vrând-nevrând, suntem solidari în aceaste acțiuni ale noastre. Legile acestea constituie o metodă de refacere a popularității noastre.

A fost la mine ambasadorul Finlandei să mă anunțe că zilele acestea va veni ministrul Integrării de la ei, o doamnă care va fi viitoarea președintă a Finlandei, care acum are președinția Consiliului Uniunii Europene. M-a întrebat cum ne pot ei ajuta. Am spus că noi, la ora actuală, nu putem emite pretenții să fim membri ai Uniunii Europene, dar să se facă acea politică pe care o preconizasem noi și care ni se promisese. Adică toate țările candidate să fie în principiu declarate ca admise, urmând ca integrarea propriu-zisă să se realizeze atunci când țările respective îndeplinesc criteriile de aderare. Dar să se știe de pe acum că țara noastră este membră în UE. Ar însemna ceva pentru noi, pentru că am mai da opiniei publice imaginea că ne-am înscris pe traiectoria de integrare europeană.

Dl Remus Opriș: Vă rog să-mi permiteți să vă spun și eu, rămânând într-un registru mai pesimist, că suferim de foarte mare lipsă de comunicare. Mie mi se pare că nu sunt suficient de bun cunoscător al unor evenimente politice care se desfășoară. Ca urmare, nici nu știu ce răspunsuri să dau în anumite situații - și cred că de această suferință sunt afectați și alți colegi. [...]

Am fost întrebat ce părere am despre adevărul privind Bancorex. Toată lumea știe acum adevărul, despre rolul PDSR în devalizarea ei. Și atunci întrebarea pe care o pun când e vorba de mii de oameni pe care îi vedem cu toții că stau la cozi la bănci, protejându-și bruma de avere pe care au băgat-o în bănci, eu, PNȚCD, am oare de dat un răspuns legat de acest aspect? Noi suntem „hoții" din acest punct de vedere. Eu nu pot să garantez că nu s-au mai dat credite neperformante prin Bancorex sau prin alte bănci de când suntem noi la putere, pentru că eu nu cunosc adevărul despre Bancorex, despre Bancoop, despre Banca Națională și - repet - când e vorba de bani, toată populația țării e interesată să știe cine a furat și unde s-au dus economiile ei.

De aceea eu cerusem ca astăzi să avem și noi un expert de la Guvern, să avem și noi pe domnul Ovidiu Grecea, șeful Corpului de control al premierului, să avem și noi pe cineva care să ne spună: „Uite, domnule Opriș, dacă te întreabă cineva, tu să spui că ăia au fost hoții și că noi suntem corecți, că ăia au fost incapabilii și că noi suntem capabili". Dar nimeni nu mă învață - poate dumneavoastră știți toate acestea și mă instruiți în pauză. Vom pleca în circumscripții și vom face conferințe de presă, sau ne invită televiziunile la talk-show-uri și noi nu avem un grai articulat la aceste probleme.

Apoi, suntem în pragul unor greve și în lumea medicală, avem mari probleme și în învățământ. Eu mâine mă duc în Prahova și mă vor întreba o serie de medici, poate și o serie de ziariști, ce avem de gând cu sistemul

sanitar. L-am acuzat pe profesorul Iulian Mincu[61] de lipsa reformei în sănătate și că nu a introdus contribuțiile de asigurări de sănătate. Ei bine, am făcut noi o lege bună, de tip Vest, vom face și alte legi bune, dar dacă nu le aplicăm și nu ducem totul până la capăt, năruim și ultima brumă de încredere pe care ne-o mai alocă electoratul. Mie mi-e teamă de viitoarele confruntări cu medicii, cu profesorii.

Revin puțin la sondajele de opinie. Sunt voci care spun că valorile sunt puțin alterate, însă este totuși îngrijorător faptul că suntem în descreștere de popularitate. Niciodată PDSR-ului nu i s-a întâmplat să descrească atât de accelerat atunci când a fost la guvernare așa cum ni se întâmplă nouă. Niciodată PDSR nu a avut patru sau cinci luni la rând în care să piardă în total aproape 15%, așa cum ni se întâmplă nouă. Suntem cu 15% mai puțin credibili în fața electoratului față de 1 ianuarie 1999.

În această vreme când nu numai eu, ci poate și alții sunt blocați că nu știu să dea niște răspunsuri la zi, Ion Iliescu, Adrian Năstase și mulți alții din PDSR trec din comună în comună, din județ în județ, și spun despre noi exact ce spun sondajele de opinie, idei pe care ei le-au băgat în cap populației: că suntem incapabili să guvernăm, că suntem corupți, că furăm, că dăm vina pe ei, că ei sunt buni și noi răi. Astăzi ne înjură Meleșcanu, mâine ne înjură Iliescu, poimâine ne înjură în continuare Vadim Tudor, și noi, pentru că nu avem un răspuns clar la problemele existente, nu putem să facem nimic ca să contracarăm creșterea PDSR și a opoziției. Când cineva s-a întors cu spatele la tine, este foarte greu, în condiții de declin economic, să-i mai oferi argumente să revină cu fața spre tine.

În acest context, mai avem un lucru foarte grav. Noi nu mai avem un discurs anti-PDSR, nu mai avem un discurs anti-opoziție. Acest discurs radical îl au acum Victor Ciorbea și Matei Boilă și, în acest fel, ei devin credibili.

Ce am vrut să spun cu asta? Avem nevoie, poate nu acum, dar în viitor, aici la BCCC să se nască o serie de răspunsuri de ordin politic. Dar pentru aceasta trebuie să fim informați. Mi se pare inadmisibil faptul că de la ședințele de Guvern nu avem acces decât la ceea ce are acces și presa - adică briefingul săptămânal al purtătorului de cuvânt.

Dl Ion Diaconescu: Era bine dacă ar fi venit aici prim-ministrul. Dar, pentru următoarea ședință de BCCC îl anunțăm din timp și va fi prezent. În același timp să dea dispoziție organelor tehnice ale Guvernului să ne transmită informațiile necesare. Trebuie să devenim ofensivi. Îi voi cere să ne pregătească subiectul Bancorex. Nu am băgat noi pe vremea guvernării Ciorbea un miliard de dolari în bănci?

---

[61] Iulian Mincu - fost senator PDSR și ministru al Sănătății în Guvernul Văcăroiu (1992-1996); profesor universitar, creatorul planului de alimentație rațională a populației de pe vremea lui Nicolae Ceaușescu.

Dl Remus Opriș: Referitor la lipsa de comunicare, mai aveam ceva de adăugat. Îmi cer scuze dacă ceea ce voi spune va părea multora indigest, dar o voi spune, pentru că mă simt dator să trag aceste semnale de alarmă. Iată, avem mai bine de un an în care comunicarea cu Guvernul nu s-a prea făcut. Și e puțin probabil că lucrurile se vor îndrepta, având în vedere și starea de sănătate a prim-ministrului. Cred că prim-ministrul trebuie să fie un pic ajutat de PNȚCD să-și facă acolo treaba într-o manieră mai proeminentă și mai cu folos pentru PNȚCD. În acest sens, eu am mai ridicat cu ceva vreme în urmă problema unui ministru de stat din partea PNȚCD. Nici acum nu e târziu. La ora actuală, cred că această lipsă de comunicare poate fi suplinită de un ministru de stat al PNȚCD, care poate să se impună în Guvern mai bine, poate să-l ajute pe prim-ministru să se impună în Guvern și, în același timp, acel ministru de stat țărănist poate, inclusiv prin cabinetul pe care îl va avea, să fie o curea de transmisie între Guvern și PNȚCD.

Mai mult decât atât, cred că nici miniștrii noștri nu sunt suficient de bine coordonați sau poate chiar apărați. Atâta vreme cât ceilalți miniștri - ai PNL, ai PD - sunt o singură voce în ședința de Guvern, nu se poate explica acest lucru decât printr-o serie de reuniuni prealabile pe care ei le au, și foarte bine că le au, și e foarte rău că nu face la fel și PNȚCD. Eu așa văd: cabinetul ministrului de stat al PNȚCD să fie locul în care se adună înaintea ședințelor de Guvern miniștrii noștri și reușesc și ei să fie puși la curent cu problemele. Avem și noi secretari de stat în ministerele Partidului Democrat sau ale Partidului Național Liberal, de care am auzit, dar despre care nu știm ce fac. Eu, ca vicepreședinte al partidului, nu am primit nicio informare de la secretarii de stat de la Transporturi, de la Industrie ș.a.m.d.

Revin. Aș dori să am un răspuns: vrea PNȚCD să aibă ministru de stat în Guvern sau nu vrea? Apoi vedem dacă avem posibilitatea să aplicăm în practică o decizie sau suntem incapabili până și de a lua o decizie.

Dl Ion Diaconescu: Eu am spus că ideea este bună, dar sunt sceptic că se va realiza.

Dl Remus Opriș: Dacă dumneavoastră, președintele partidului, cereți acest lucru, nu cred că prim-ministrul nu vă va asculta.

Dl Gabriel Țepelea: La întrebarea domnului Opriș și la întrebările pe care le punem noi, răspunsurile nu pot veni decât din partea unor oameni abilitați. Eu nu știu să-i dau răspuns. Cineva din sistemul de guvernare trebuie să fie prezent aici. Eu cred că nu se va putea institui acel ministru de stat, pentru că vor fi ambițiile celorlalți.

Sala: Ceilalți au miniștri de stat!

Dl Gabriel Țepelea: Socot că este realist să avem o dezbatere pe teme, dar cu specialiști.

Dl Ulm Spineanu: De acord cu ce a spus domnul Opriș și să mai reconstruim o șansă, dar trebuie luate patru măsuri:

1) Combaterea corupției; să începem de la noi și nu de la ei: la trei de-ai noștri, unul de-al lor, în procedură urgentă.

2) Chestiunea proprietății - într-un fel sau altul trebuie să o lămurim.

3) Legea funcționarului public - îmi permit să vă spun că în 1990 față de 1989, birocrația de stat a crescut cu 10%, acum a mai crescut cu 50%. Asta e reforma pe care am făcut-o noi: am birocratizat statul, și furtul, și corupția; de unde să dai salarii mari, când ai acest excedent birocratic?

4) Restructurare cu cap a Guvernului.

Eu nu pot să accept că asemenea stări de lucruri nu sunt cunoscute. Vă dau un exemplu. Matricea după care lucrează FMI spune așa: scădeți deficitul bugetar cu 1% din PIB și obțineți o restrângere a deficitului extern cu 0,75%. Și de aici au făcut toate calculele care ne-au pus la pământ. Schema nu funcționează. Dacă vă uitați pe statistica de săptămâna trecută, veți vedea că deficitul va fi de peste trei miliarde USD.

Deci, eu văd ca asolut necesare aceste patru măsuri și vă pot prognoza o creștere electorală. După acțiuni anticorupție se iau 8-10%, după debirocratizare încă 4-5%. [...]

Dl Gabriel Țepelea: A doua propunere a fost a mea: să fie invitați specialiști la BCCC.

Dl Ion Diaconescu: Repet propunerea mea ca să vorbesc cu liderii coaliției, nu să facem un nou COCOPO, dar să ne întâlnim măcar o dată la două săptămâni, să discutăm problemele spinoase și să cădem de acord. Arătăm că e nevoie de unitate dacă vrem ca această guvernare să dureze până la alegerile din toamna anului 2000.

Dl Ioan Manea: Domnul Opriș a făcut și propunerea ca din partea partidului nostru să se discute și cu partidele din opoziție. În legătură cu prioritățile legislative v-ați oprit la cele două legi. În regulă, dar cele referitoare la proprietate, se spune că sunt gata, dar când vor fi depuse?

Dl Mihai Grigoriu: În ceea ce privește Legea caselor, s-a ajuns la ultimul articol în comisia interpartide. Există un proiect de lege depus de Guvern, iar textul convenit de comisia interpartide ar trebui să-l înlocuiască. Pentru asta, ori se procedează prin amendarea proiectului inițial, ori Guvernul își retrage proiectul său și analizează textul comisiei pentru a înainta un nou proiect de lege. Aceasta se poate face în 10-14 zile din acest moment.

Dl Ion Diaconescu: Legea va fi dezbătută în sesiunea de toamnă.

Dl Ioan Manea: Dar măcar să spunem că s-a depus, că a intrat pe circuit și să facem tam-tam că partidul a depus legile privitoare la proprietatea industrială și imobiliară. [...]

Dl Remus Opriș: În urmă cu o lună s-a constituit o comisie care trebuia să emită un punct de vedere al partidului legat de Legea caselor. Nu am găsit până la ora actuală un text în care, cu tot impactul social, juridic, să fie descrisă problematica acestor imobile în trei-patru pagini, pentru ca acesta să devină material de imagine. Acesta să fie punctul de vedere al tuturor parlamentarilor noștri în momentul în care iau cuvântul în plen sau în teritoriu.

La fel am spus să apară un singur text legat de principiile restituirii terenurilor, un singur text privitor la retrocedarea pădurilor. Domnul Manea s-a oferit să facă un material legat de proprietatea industrială. Până la ora actuală aceste lucruri nu s-au concretizat. Nu e târziu nici acum. [...]

Există în continuare divergențe tehnice legate de legi, de viteza de adoptare a lor, există tendința unora, asemenea lui Ticu Dumitrescu, de a-și lega un text de lege de propria persoană. PNȚCD este interesat să-și lege numele de aceste legi, nu o persoană anume, pentru că nu facem o lege pentru o persoană. [...]

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: În abordarea problemelor politice și economice nouă ne scapă aproape întotdeauna ceea ce este esențial. Pentru ziua de astăzi, față de situația economică și politică din țară, esențial a fost într-un fel mesajul îndurerat - pentru că nu pot să-l caracterizez altfel - al lui Dudu Ionescu, venit din Guvern, din care reiese că există grave disfuncționalități în activitatea politică și economică și că nu se găsesc soluții radicale pentru a le rezolva.

Nu suntem aici ca să criticăm Guvernul. Toată lumea a spus: „Sprijinim Guvernul". La Mangalia s-a întins covorul roșu pentru solidaritate, unitate - cuvinte mari, frumoase. Dar problema care se pune este caracterul legăturilor de comunicare și al relațiilor de reciprocitate între Guvern și partid. Or, acest fapt, în momentul de față, nu se manifestă sub nicio formă. Cred că exemplul cel mai concludent este cel petrecut când a fost luat în discuție pachetul de legi referitoare la privatizare. S-a afirmat cu acel prilej că partidul trebuie să-și spună și el cuvântul. BCCC a constituit o comisie din care au făcut parte domnii Spineanu, Ciumara și alții ca să sintetizeze punctul de vedere al partidului. Ce a rămas din acel punct de vedere? Oare partidul nu are și el ceva de spus privitor la actul de guvernare? Dacă nu are niciun cuvânt de spus, atunci de ce se cere responsabilitatea partidului pentru actul de guvernare? Această ruptură care se manifestă între Guvern și PNȚCD cred că este de natură să ducă spre o prăbușire a partidului - și este una din cauzele prăbușirii imaginii noastre.

Noi, partidul, nu putem să acționăm și să reacționăm într-un fel oarecare, pentru că nu avem o bună comunicare cu Guvernul. Propunerile pe care le-a făcut aici domnul Opriș sunt foarte bine-venite.

Să concretizăm. Este necesar un ministru de stat? Să stabilim acum! Noi, partidul, stabilim. Și cerem prim-ministrului și președintelui țării să aprobe acest lucru pe care îl cere partidul, pentru că acest partid există și este la guvernare. Dacă nu există acest partid, atunci spunem: „Acest partid nu mai există, suntem o anexă a Guvernului, suntem o anexă a Președinției, noi nu mai existăm și primim dispoziții din altă parte". Dar dacă acest partid încă mai există, el trebuie să-și impună personalitatea și punctul lui de vedere. [...]

Dl Tănase Barde: Aș vrea să fac o propunere. În afară de marile probleme cu care se confruntă guvernarea, o altă problemă este că PNȚCD nu acționează ca o echipă. Spunea domnul ministru Mureșan că luptă singur cu Triță Făniță și are dreptate, dar nu are voie să lupte singur, pentru că face parte dintr-un partid și dacă luăm ziarele veți vedea că Triță Făniță nu e singur, el are în spate un număr de senatori ai PD. La noi, miniștrii noștri rămân singuri. Cineva trebuie să coordoneze acest război mediatic. Eu aș propune ca fiecare ministru să desemneze pe cineva din minister care să țină legătura cu Departamentul de imagine, coordonat de domnul Opriș. Iar acest departament să strângă 10-20 de parlamentari țărăniști și să le spună: „Tu ieși cu declarația asta, tu cu declarația asta!"

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Săptămâna viitoare urmează să aibă loc o întâlnire la vârf a participanților la coaliția de guvernare. Referitor la această coaliție, am spus mai demult de când s-a constituit Guvernul Radu Vasile că acest Guvern este rezultatul unui mare pariu. Se poate sau nu se poate guverna împreună cu Partidul Democrat? Părerea mea, pe care am exprimat-o atunci și pe care mi-o mențin, este că nu se poate. Adică lipsa de sinceritate, de loialitate în colaborare și manifestările de rea-credință ale Partidului Democrat sunt atât de mari, încât nu este posibilă o coabitare. Dar acesta este pariul domnului Radu Vasile. Dânsul crede că se poate guverna, foarte bine, să guverneze mai departe, vom vedea cu ce rezultate. Dar poziția partidului, atunci când au loc discuții - nu în Guvern, ci între partide -, eu cred că trebuie să fie foarte bine exprimată. Sunt lucruri cu care nu ne putem târgui: problema proprietății, problema pădurilor, problema terenurilor, a caselor și a altor lucruri pentru care noi trebuie să avem o poziție clară și fermă.

Din păcate, de la momentul crizei de Guvern din 1998, când antagonismul se manifesta doar față de PD, acum divergențele încep să se manifeste și în relațiile cu PNL. Constatăm că suntem din ce în ce mai singuri. Dar trebuie să avem aceeași poziție foarte limpede, de principii, foarte bine conturată față de ceea ce noi dorim, față de ceea ce noi considerăm că este necesar să realizăm.

Îl rog pe domnul președinte și insist asupra acestui lucru - îl rog ca președinte al partidului, îl rog ca prieten de 50 de ani -, să aibă în relațiile cu partidele din coaliție, față de Guvern, față de Președinție, poziția unui pre-

şedinte de mare partid, care trebuie să-şi ducă mai departe misiunea - aşa cum a făcut-o partidul în trecut sub Iuliu Maniu, sub Ion Mihalache, sub Corneliu Coposu - şi să-şi îndeplinească cu verticalitate rolul pe care l-a avut şi pe care trebuie să şi-l păstreze. Altfel nu vom reveni din prăpastia în care alunecăm din ce în ce mai adânc. [...]

Dl Ion Diaconescu: Supun la vot propunerea care se referă la numirea unui ministru de stat ţărănist. Pentru aceasta eu am spus că va trebui totuşi să-i consultăm şi pe prim-ministru, şi pe preşedintele ţării, pentru că ei semnează numirea. Eu spun că trebuie să fie o colaborare amiabilă.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Asupra persoanei, prim-ministrul poate să aibă o preferinţă. Asupra funcţiei în sine, constituirea ei ca atare, aceasta trebuie să fie hotărârea BCCC.

Dl Ion Diaconescu: Supun la vot crearea funcţiei de ministru de stat din partea PNŢCD.

(BCCC, în unanimitate, este de acord)

Dl Ion Diaconescu: În problemele acestea generale pe care le-a ridicat domnul Ionescu-Galbeni, punctul meu de vedere nu este aşa de simplu. Noi avem un Guvern de coaliţie şi trebuie să existe un minimum de înţelegere. Puteam foarte bine în 1996 să spunem că nu primim guvernarea. Nu am fi avut bătaie de cap. Partidul nu a avut niciun avantaj în această guvernare, ba chiar a avut ulterior dezavantaje, dar aşa am interpretat şi eu şi majoritatea dintre dumneavoastră că nu ne era permis să ne dăm deoparte faţă de rezultatul acelor alegeri. [...]

Dacă în momentul acesta adoptăm o atitudine de confruntare, înseamnă automat să spargem această coaliţie şi să ne gândim la alegeri anticipate sau la un alt Guvern. Nu este nicio greutate, oricând facem o şedinţă, adunăm un Comitet şi luăm decizia de retragere de la guvernare. Când s-a declanşat procesul de reformă şi când au apărut aceste greutăţi extraordinare, consider că retragerea noastră de la guvernare ar fi fost o greşeală. Procesul de reformă va fi stopat, iar noi vom părăsi guvernarea nu ca învingători, ci ca oameni învinşi de dificultăţi.

Trecând în revistă toate aceste aspecte când mai avem un an până la alegeri, părerea mea este că acum e prea târziu să mai avem această atitudine. Nici nu mai putem, pentru că nu am reuşit să refacem cine ştie ce din blazonul nostru şifonat cu ocazia guvernării. Mai degrabă mi se părea o cale mai înţeleaptă să facem eforturi disperate ca această parte finală a guvernării să fie mai bună, să avem ceva rezultate şi să aşteptăm sentinţa din toamna anului 2000. [...]

Sigur că vom lupta, vom avea permanent discuţii în coaliţie şi vă rog să participaţi cu mine la şedinţe, să nu mă lăsaţi să vorbesc numai eu. În toate

convorbirile pe care le-am avut cu reprezentanții străini, una din primele întrebări care mi s-au pus a fost: „Care este situația în România, este stabil Guvernul?” La ora actuală, ei consideră că puterea este de centru-dreapta, un Guvern orientat spre Vest, iar opoziția, reprezentată de domnul Iliescu, președintele formațiunii celei mai importante, reprezintă stânga, reprezintă pro-sovieticii, pro-comuniștii. Toți cei care vin să investească aici sunt speriați că Guvernul este pe căzute și alternativa este o stângă pro-comunistă.

Deci, privind problema din punctul de vedere al țării, eu spun că nu este indicat să riscăm o ruptură a coaliției. Să ne batem până la limita respectivă. Dacă vreți însă să mergeți până dincolo de acea limită…

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Nu vă supărați, dar puneți problema greșit sau nu ați interpretat corect ceea ce am vrut să spun eu. Nu pledez niciun moment pentru criză de Guvern, pentru ieșirea de la guvernare, pentru ruperea coaliției. Niciodată nu am pledat pentru așa ceva. Dar în această coaliție noi trebuie să avem un cuvânt, pentru că de aceea suntem un partid la guvernare.

Noi nu putem să fim desconsiderați și să-și impună autoritatea și politica mereu Valeriu Stoica, mereu Radu Berceanu, mereu Traian Băsescu, și noi să nu avem niciun cuvânt. Un exemplu foarte concret: a trebuit să se ducă tratative cu Banca Mondială și cu Fondul Monetar Internațional. Nu era mai oportun ca în loc să fie delegat domnul Băsescu din partea PD să fi fost delegat cineva din partea noastră? De exemplu, domnul Ulm Spineanu. Sau referitor la Romgaz. Au venit aici oamenii noștri de la Romgaz și ni s-au plâns. De când a venit Berceanu, au fost dați afară toți membrii partidului nostru. Este normal?

Dl Ion Diaconescu: Radu Vasile era în Turcia când eu i-am telefonat și i-am spus ce a făcut Berceanu. A spus că ia măsuri. Uite că nu a luat nicio măsură.

[…]

ȘEDINȚA BIROULUI DE CONDUCERE, COORDONARE ȘI CONTROL AL PNȚCD

(8 iunie 1999)

Teme dezbătute:

1. **Prezentarea de către prim-ministrul Radu Vasile a situației generale a guvernării**
2. Sprijinul acordat de PNȚCD Asociației victimelor mineriadelor
3. Probleme organizatorice la Alba, Cluj, Brașov, Vaslui și Harghita
4. **Intenția de demisie a domnului Gavril Dejeu din funcția de președinte al Organizației PNȚCD-Sibiu**
5. **Critici cu privire la activitatea Departamentului pentru Integrare Europeană**
6. Legea electorală și problema cărților de alegător

Au participat la discuții:

Membri ai BCCC:
Ion Diaconescu, Gabriel Țepelea, Radu Vasile, Niculae Ionescu-Galbeni, Mircea Ciumara, Vasile Lupu, Remus Opriș, Sorin Lepșa, Sergiu Macarie

Membri supleanți ai BCCC:
Constantin Dudu Ionescu, Vlad Roșca

Secretari generali adjuncți:
Virgil Petrescu (secretar general interimar), Barbu Pițigoi, Mihai Grigoriu, Laurențiu Dumitrașcu, Tănase Barde, Costel Păunescu

Invitați:
Alexandru Herlea (ministrul delegat pe lângă prim-ministru pentru Integrare Europeană), Ioan Vida-Simiti (secretar al Camerei Deputaților), Ioan Manea (președintele Senatului PNȚCD), Gavril Dejeu (președintele Juriului de Onoare și Disciplină al PNȚCD, președintele Organizației PNȚCD-Sibiu, deputat)

STENOGRAMA ȘEDINȚEI

(extrase)

1. Prezentarea de către prim-ministrul Radu Vasile a situației generale a guvernării

Dl Ion Diaconescu: În ședința trecută s-a scos în evidență lipsa de comunicare între partid și Guvern, între membrii coaliției, între Președinție și Guvern ș.a.m.d. De aceea l-am rugat pe domnul prim-ministru să începem să corectăm aceste neajunsuri în toate domeniile. Eu am participat la ședința liderilor coaliției și acolo am convenit cu ei să refacem această colaborare la un nivel care să ne pună în situația de a fi mai eficienți, pentru ca întreaga guvernare să se prezinte în altă lumină.

Îl rog pe domnul prim-ministru să ne facă o prezentare a situației generale, a politicii Guvernului, după care să urmeze întrebările dumneavoastră.

Dl Radu Vasile: În primul rând, am mai absentat nu numai datorită treburilor de la Guvern, dar și a situației mele fizice. Acum lucrurile s-au aranjat și voi veni permanent la ședințele BCCC și ale grupurilor parlamentare.

Toată lumea este preocupată de faptul că în sondaje Convenția Democrată scade și PDSR crește. PD scade și el, și drama e foarte mare. Ei consideră că se află pe primul plan al reformei și au ajuns la 6-7%.

În general, cred că toți cei care sunt la guvernare nu au pretenția să le crească procentajul. Ce aș vrea eu să subliniez este că noi trebuie să fim, nu neapărat mândri, dar măcar convinși că au fost guverne după 1996 care au preferat să nu ascundă gunoiul sub covor, așa cum a făcut PDSR. Noi trebuie să scoatem acum gunoiul afară. Din această cauză apar tensiuni în toate segmentele socio-economice. E o societate în tensiune - nimeni nu neagă acest lucru.

Pentru că jocul în care se află țara este decisiv în această perioadă, datele arată că practic se cheltuie tot ce are astăzi disponibil România. Suntem absolut obligați ca sursele de finanțare să vină din afară. Nu există altă soluție. Odată stabilit acest lucru, trecem la faza a doua. Când îi aud pe unii și pe alții că trebuie făcut așa sau așa, întrebarea este de unde bani?

La ora actuală nu mai există marja de manevră din 1992-1996. Mai ales după 1994, guvernanții s-au bucurat și de o anumită deschidere pentru România și au primit credite. Aici este partea care nu este accentuată suficient, și anume că aceste credite au scadența mică, de maximum doi ani. În mod normal puteau fi negociate credite cu scadență pe 5-10 ani. În 1996

sunt declarații ferme ale lui Florin Georgescu[62] și ale celorlalți în care spuneau: „Să plătească cei care vin".

Deci, s-a ajuns la concluzia că sursele financiare externe sunt practic obligatorii în această perioadă, dar nu mai avem marjă de acțiune pe piața externă - abia acum revenim pe aceată piață, adică revenim în sensul de intenție! Există doar relațiile cu Banca Mondială (BM) și cu Fondul Monetar Internațional (FMI). În ceea ce privește BM, deschiderea este evidentă și sprijinul clar. Singura problemă pe care o ridică BM este dacă FPS acționează sau nu în problema închiderii combinatului Comtim.

Problema noastră este la FMI. Aici sunt două aspecte: unul este legat de atitudinea reprezentantului FMI, domnul Hill[63], care este un om de treabă, foarte activ, dar în toate atitudinile lui este clar că nu agreează deloc România, iar celălalt aspect de faptul că negociatorul șef Zervoudakis[64] rezistă foarte mult la intențiile lui Hill de a amâna acordul. El a fost și afectat de declarația lui Traian Băsescu și așteaptă o scrisoare, o mângâiere din partea Guvernului, care nu a venit până acum. Poate mai încolo o vom realiza. Azi, la ora 18.30, va suna de la FMI domnul Fischer[65], cel care decide pe dosarul României. Ei sunt afectați de decizia noastră de a da o serie de facilități unor mari investitori, pornind cu cazul Renault, și au cerut moratoriu de aplicare.

Referator la Petromidia, alternativa la vânzare este închiderea. Nu există altă soluție, iar conservarea este la fel de scumpă. De această dată a sărit Radu Berceanu și i-a atacat violent pe turcii de la Akmaya cu care se negociază vânzarea, care nu sunt în regulă - trebuie să recunosc -, dar nici nu sunt fitecine. Să nu vă imaginați că este o firmă de doi bani, este o firmă foarte puternică. Radu Sârbu ne poate da detalii mai multe. Eu v-aș recomanda să-l chemați și pe Radu Sârbu urgent aici. Cheia problemei este la FPS, nu la Guvern.

Deci, vă atrag atenția în mod serios că trei sferturi din problemele cu care se confruntă Guvernul sunt de la FPS, inclusiv ce s-a întâmplat inițial la Brașov, când Sârbu a anunțat de două ori că lichidează uzinele Tractorul și Roman SA, ca și ceea ce vrea să facă la RAFO-Onești, pe care am rezolvat-o parțial, dar pe care mai întâi a anunțat că o lichidează. Declarații de genul acesta inflamează lumea și datorită reacțiilor unor forțe politice, precum PDSR, cu influență foarte mare și la Brașov, și în Moldova. De aceea, la toate ședințele la care vreți să abordați probleme economice, să vină Radu Sârbu aici ca să vă dea explicații clare pentru că la el este soluția.

A doua problemă de finanțare externă este cea creată de evenimentele din Iugoslavia. Pierderile românești, evaluate de diverse foruri, se învârt în

---

62 Florin Georgescu - fost ministru al Finanțelor în Guvernul Văcăroiu (1992-1996).

63 John Hill - reprezentantul rezident al FMI în România.

64 Emanuel Zervoudakis - negociatorul principal al FMI pentru România.

65 Stanley Fischer - prim-director adjunct al FMI.

jurul a 200-250 de milioane USD. Președintele Bill Clinton, pe 21 mai, a suplimentat fondurile situațiilor de urgență. Pentru Kosovo a alocat 968 de milioane USD, dintre care 256 de milioane pentru refugiați, 165 de milioane pentru migrație, 163 de milioane pentru asistență internațională la dezastre, 163 de milioane destinate democrației europene, 150 de milioane ca ajutoare alimentare. Din acești bani, vor fi utilizați doar cei pentru ajutorul de urgență al refugiaților comunităților afectate de abuzuri.

Pe baza calculelor făcute de FMI, au fost alocate 58 de milioane USD țărilor afectate de situația din Kosovo: Albania 12 milioane, Bosnia 12 milioane, Bulgaria 25 milioane, Macedonia 22 milioane, Munenegru 15 milioane, România 14 milioane. Buni și banii ăștia. Pentru asistența refugiaților s-a alocat României un milion USD. Dar refugiații vin la noi, văd care e situația - este rea și pentru refugiați. Albanezii din Kosovo nu vor să stea nici în Albania, nici în Macedonia, nici în România. Ei vor să meargă în Germania!

Din punctul de vedere al Guvernului sau al poziției partidului, eu atât aș vrea să spun. Fără îndoială că sondajele arată pentru noi 23-24% - trebuie văzut și cine face aceste sondaje -, dar este clar că există o tendință de scădere. După părerea mea, 24% după doi ani și ceva de guvernare, când ambele Guverne s-au luat de piept cu problemele, nu le-au ascuns, mi se pare un procentaj foarte bun. Putea să fie și mai rău. De felul meu sunt optimist!

Pe de altă parte, într-un an și jumătate cât mai rămâne până la alegeri, primele rezultate valabile pentru anumite categorii ale populației vor fi cam pe la începutul anului viitor. Pe urmă putem să luăm și noi măsuri populiste de dublare a pensiei țăranilor, de pildă. Dar avem totuși calitatea că suntem un Guvern care s-a luptat cu problemele, făcând față unor situații complexe și dificile, care nu au mai existat până acum după anul 1990. Adică o combinație între datoria externă de trei miliarde de USD, tensiuni sociale din cauza întârzierii restructurării energiei ș.a.m.d., în combinație cu sectoarele care nu au bani - sănătatea și învățământul. Nu a mai existat o asemenea combinație de factori negativi. Este de mirare cum rezistă această guvernare la 23-24% în sondaje.

Dl Sergiu Macarie: Procentajul este de doar 13%.

Dl Radu Vasile: Dacă este 13%, este deja grav. Mie mi s-a spus 24%. Dar este preferabil să poți spune că ai făcut ceva pentru însănătoșire decât să te retragi și să spui că nu ai fost înțeles. Partidul va rezista și va răzbate, va rămâne o forță politică importantă, acționând ofensiv și arătând ceea ce este de făcut și atacând ceea ce spun ei că nu s-a făcut. De fapt, s-au făcut mai multe, dar nu se vede în acest context. Dacă rașchetezi tot parchetul, este clar că ai o mizerie totală până se amenajează camera. Dacă faci numai un colț și spui că ai făcut ceva, e în regulă, dar restul de mizerie rămâne.

Asta am încercat: am abordat în același timp toate problemele, pentru că nu mai este timp. Toate sunt inflamante la ora actuală: de la chestiuni locale până la chestiuni globale, care trebuie rezolvate în funcție de FMI, de BM, de UE.

Vă atenționez că începând cu anul viitor, de la UE vin sume importante de bani, de ordinul a sute de milioane de euro. Este prevăzut pentru anul 2000 aproape 400 milioane pentru România, iar pentru 2001 și mai mult. Prin urmare, există în momentul de față o schimbare în înțelegerea faptului că România trebuie sprijinită din afară. Noi trebuie să demonstrăm forță, decizie și stabilitate. Toată lumea din afară cu care stau de vorbă întreabă: durează, nu durează, cum stau partidele, de ce apare un conflict între prim-ministru și președinte, de ce apare un conflict între prim-ministru și Banca Națională? Apar tot felul de chestiuni din acestea și în presa din Japonia, și din Anglia, pentru că toți sunt interesați. Ce să mai spun de China, unde se citește „Adevărul" și alte ziare, și astea se transmit și la Washington.

Singura reacție normală este să ne vedem de drum. Partidul nu va pierde, partidul va câștiga din acest purgatoriu care este guvernarea. Va câștiga și se va însănătoși în mod cert, din toate punctele de vedere. Dar ești cu un ochi în sondaje și cu un ochi la guvernare, atunci nu mai rămâi la putere. Dacă rămâi la putere, îți asumi această scădere în sondaje. [...]

Noi să fim conștienți că am făcut lucruri pe care nu le-au făcut alții timp de nouă ani și ne luptăm cu lucruri care au fost evitate până în 1996-1997. S-a evitat confruntarea directă cu problematica economică din motive politice.

Opoziția, respectiv PDSR, crește în sondaje și, ca urmare, acest partid a redevenit unit. În 1997, când PDSR scădea, începuseră tensiuni în interiorul său, dar acum va acționa și deja a pregătit două moțiuni ș.a.m.d. Dar ce este rău este că partidele din coaliție nu atacă PDSR sistematic, cu argumente. Adică tocat fiecare sector în parte. Miniștrii titulari pot să vă dea datele respective pentru perioada 1992-1996 în fiecare sector.

Cei din PDSR sunt deja în campanie electorală și nu vedem de ce și noi nu am putea fi în campanie electorală, arătând că de fapt trei sferturi din ceea ce ni se întâmplă azi li se datorează lor. Faptul că au făcut o datorie externă pe doi ani, cu scadența în 1999-2000, când puteau să stabilească o perioadă de cinci ani.

În al doilea rând, faptul că ei au hrănit sistemul bancar. Vezi Banca Agricolă, Bancorex - de unde au dispărut miliarde de USD. Dacă am avea acești bani acum, vă dați seama cum am sta! Cu alte cuvinte, ei au făcut precum Ceaușescu în anii '70 când, luând credite externe, a făcut o anumită dezvoltare macro-economică. Atunci când s-au blocat acordurile cu FMI, a început declinul. Toate acestea s-au acumulat și ele nu mai pot fi amânate decât cu riscul de a duce țara în situația Bulgariei de acum trei ani.

Șansa noastră mare este că PDSR nu reprezintă o alternativă. Există o lipsă de încredere în clasa politică românească - așa cum e privită ea de la Bruxelles. Nu spun că cei de la Bruxelles au dreptate, pentru că ei nu înțeleg un anume specific al nostru. Dar ni s-a spus clar în față că dacă apare Iliescu în 2000 - de la NATO s-a spus asta -, în următorii trei ani trebuie să se uite că există România. Deci, lucrurile sunt clare din acest punct de vedere. Avem sprijin din afară și ca Guvern, căci ei văd coaliția ca singura posibilă să guverneze. Apropo de aceasta, Helmut Kohl[66], în general, nu ne-a fost favorabil cât a fost cancelar, din motive asupra cărora nu insist. Eu aș propune partidului să-l invite pe Kohl în România. Ar fi un lucru extraordinar. În plus, el este puternic în domeniul economico-financiar.

Ca aspecte imediate, avem problema cu profesorii. Deocamdată nu am dat niciun răspuns. Eu am spus mai demult că aici este un joc. Nu mai insist asupra atitudinii domnului ministru Marga, care e sindicalist fruntaș, căci el i-a incitat. Dar ceea ce cer profesorii este corect și vom rezolva această problemă la rectificarea bugetului. Atrag atenția că rectificarea se va face pe plus, nu o voi accepta pe minus. De fapt, nici nu mai ajung banii din buget decât până în iulie-august, maximum septembrie.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: De unde rectificare pe plus? Din impozite?

Dl Radu Vasile: Fără impozite. Sunt trei surse:

1) O parte din banii de la privatizare, căci FMI nu a acceptat ca toți banii să fie prevăzuți ca surse bugetare.

2) Din rezervele care rămân din colectare. Ministrul Remeș ne-a arătat că există această sursă.

3) Programele speciale care se adaugă bugetului, dar fără să treacă prin buget, din partea Uniunii Europene și a Băncii Mondiale.

Deci, cu aceste trei surse, noi ne putem permite să mărim cheltuielile pentru învățământ, sănătate, armată, externe - cam atât. Restul vom vedea.

Dl Virgil Petrescu: Ar trebui să dăm un semnal.

Dl Radu Vasile: Până nu se încheie acordul cu FMI, nu dau niciun semnal.

Dl Virgil Petrescu: Întâlnirea cu Remeș va fi joi. Elevii sunt lăsați de izbeliște. Trebuie să dăm și noi un semnal.

Dl Radu Vasile: Dă-le! Cornea[67], care este cel apropiat de voi, poate să vorbească.

---

[66] Helmut Josef Michael Kohl – fostul cancelar al Republicii Federale Germania (1982-1998), principalul arhitect al reunificării Germaniei; împreună cu președintele francez François Mitterrand este considerat arhitectul Tratatului de la Maastricht (1992), care a pus bazele Uniunii Europene.

[67] Aurel Cornea - președintele Federației Sindicatelor Libere din Învățământ (FSLI).

Dl Virgil Petrescu: Eu le propun în această noapte profesorilor să suspende greva până luni, joi fiind întâlnirea respectivă cu ministrul Remeș.

Dl Radu Vasile: Să o suspende! Chiar dacă fac grevă, tot nu sunt bani.

Dl Virgil Petrescu: Este o grevă care poate fi ușor dezamorsată. În schimb, poate fi ușor transformată în ceva mai mare.

Dl Radu Vasile: Asta o tot aud de la mineriade: „Facem o grevă, dar nu e chiar o grevă. Dacă vorbești cu..., s-ar putea să nu mai fie grevă". Ce treabă este asta? Eu le-am spus și altor sindicaliști: ori faceți o grevă generală, ori dacă nu e grevă generală, vorbim. I-am înjumătățit și până la urmă nu a mai fost nicio grevă generală. Și cu învățământul este la fel. De ce o fac, dacă știu că nu iese? Și atunci singurul răspuns este că îi împinge cineva de la spate, să spunem membrii de jos, deși profesorii au salarii mai mari decât medicii. Dacă nu sunt bani acum, ei știu precis că nu sunt bani, asta le-o spun și lor, că se rezolvă la rectificare. Cui aparțin aceste jocuri?

Dl Ion Diaconescu: Ce e cu al 13-lea salariu în învățământ?

Dl Virgil Petrescu: Știu că au renunțat. În realitate, se pleacă de la alte lucruri.

Dl Radu Vasile: I-am spus lui Andrei Marga de 15 ori să le spună profesorilor că la rectificare învățământul va avea în plus.

Dl Virgil Petrescu: De fapt, greva nu este împotriva ministrului.

Dl Radu Vasile: Nu este împotriva lui, de fapt el incită. Problemele de natură socială, speculate de opoziție, s-au datorat nu numai condițiilor generale impuse de realități, dar și faptului că ei au găsit slăbiciuni ale coaliției guvernamentale. După părerea mea, ei au utilizat acest tip de conflicte, care sunt reale - sunt partide cu memorii istorice diferite și evoluții diferite în coaliție. Acesta este un fapt de care trebuie să ținem permanent seama.

Slăbiciunile coaliției au fost speculate de opoziție într-o manieră destul de eficientă. Având în vedere faptul că, prin firea lucrurilor, PNȚCD este forța principală a acestei coaliții, este clar că au fost speculate și unele manifestări și conflicte.

În perioada care urmează ar trebui să renunțăm la reproșurile istorice, iar concluzia ar fi așa: un mesaj puternic ofensiv. Nu trebuie iertat PDSR. Când îi vom ataca noi pe ei? În campanie electorală? Trebuie pregătit terenul, căci motive sunt destule. Fiecare ministru are documente din perioada 1992-1996. Unele pot fi spuse acum, alte mai târziu, altele niciodată. Noi nu putem ataca PDSR numai în campanie electorală, când de fapt va trebui ca noi să răspundem atacurilor lor. Părerea mea este că trebuie schimbat tonul, chiar exagerând.

Sigur, starea socială este tensionată, dar revin la ceea ce am spus, aceasta e caracteristica României, nu s-a produs mai întâi stabilitate și

după aceea să se facă restructurare. Acum se fac amândouă în același timp, ele având uneori tendințe contrare ca acțiune. Macrostabilizarea înseamnă un lucru, restructurarea înseamnă șomaj, tensiuni, destabilizare, recesiune.

Programul FMI de macrostabilizare este egal recesiune, datorită unor instabilități anterioare extrem de puternice. Ca urmare, noi suntem într-un fel prinși la mijloc, dar nu putem să rămânem pasivi. Criticile noastre pot fi punctuale, cu exemple care plac populației: de la Bancorex, până la Creditbank, de la Banca Agricolă, până la Columna sau Dacia-Felix ș.a.m.d. În fiecare sector găsești câte ceva.

A doua chestiune: trebuie venit cu specificul nostru. Tema noastră este proprietatea. Ca să refaci proprietatea, nu este ușor după 50 de ani de comunism și nouă ani de bulibășeală. Cum refaci proprietatea? Prin cele două legi, altă soluție nu avem. Și aici vine următoarea întrebare: vrei să rămâi pe poziția noastră - aceștia sunt termenii noștri și acceptăm numai dacă se face așa - sau facem un compromis cu aliații, valabil pentru toți? Să spunem că în timpul guvernării am făcut asta, nu am putut să rezolvăm cu 50 de hectare, pentru că suntem în coaliție și nu am reușit decât 10 sau 15 hectare. Dar avem ce să spunem. După părerea mea, aceasta este cheia următoarei etape în pregătirea alegerilor, inclusiv cele locale. Este posibil ca de această dată câștigul CDR să se facă în mediul rural și nu în mediul urban. Sunt cupoanele ministrului Mureșan, mai găsim o soluție cu motorina, mai găsim ceva cu pensiile agricole. Deci, rezolvați problema cu pădurile și cu privatizarea IAS-urilor. Să fie cu aport de capital. Cel care vine cu bani vine și cu piață. Nu privatizați prin licitație.

În ceea ce privește partea politică, eu cred că trebuie pus piciorul în prag, trebuie un autoritarism în partid. De asemenea, în Convenția Democrată nu trebuie cedat liberalilor. Mâine seară mă întâlnesc cu mai mulți liberali care sunt împotriva lui Valeriu Stoica.

Dl Ioan Manea: Exact în ședința trecută s-a spus să se insiste pe legile noastre. Vă rugăm să ne sprijiniți.

Dl Radu Vasile: Repet. Partidul va ieși întărit după această experiență.

Dl Ion Diaconescu: În perioada interbelică, după o guvernare popularitatea se reducea la o treime. PNȚ a venit prima dată la putere în noiembrie 1928 cu 78% și deja în 1931, când a fost prima guvernare Iorga, a avut 18-20%. Întotdeauna valul popular este fluctuant. Ceea ce contează este acea permanență a partidului, care trebuie menținută și întărită, aceea îți asigură continuitatea. Dacă ai o bază de 10-20% ești partid mare.

Este adevărat ce s-a spus aici că trebuie să fim ofensivi, adică să criticăm puternic și să spunem că tot ce se întâmplă acum nu ni se datorează. În același timp, dacă am ajuns la concluzia că nu se poate guverna decât în

coaliție, atunci suntem obligați să încercăm să menținem această coaliție. Dar să consolidăm și partidul. [...]

Dl Remus Opriș: Eu nu vreau să schimb macazul discuției, dimpotrivă, aș vrea să concretizez ceva. Este bine-venită ideea consolidării partidului. Eu văd trei direcții de consolidare: în actul de guvernare, în viața parlamentară și în plan organizatoric. Evident că o singură persoană nu poate face toate aceste trei lucruri. Haideți să vedem cine își va propune de azi înainte să consolideze partidul în planul vieții interne, în plan parlamentar și în actul de guvernare.

Dl Radu Vasile: O singură observație. Consolidarea organizatorică și parlamentară aparțin direct partidului. În plan guvernamental, la consolidarea partidului apar probleme legate de coaliție. Și atunci trebuie găsite soluții. Aici, eu văd consolidarea partidului nu în sensul prezenței unui număr mai mare de secretari de stat, ci în efectele guvernării asupra populației, indiferent că avem doi sau cinci miniștri. Nu contează că au plecat 50 sau 150 de membri la Ciorbea, aceia nici nu contează la vot.

Consolidarea partidului în plan guvernamental se face prin punerea în relief a politicii Guvernului. Dacă avem mai mulți țărăniști, să spunem la Romgaz, este în regulă, dar la nivelul celui care votează în Moldova, el habar nu are că a devenit director unul de la țărăniști. V-am spus, Guvernul este foarte bine privit în exterior. Dar trebuie să scoatem în evidență avantajele noastre, să spunem că sunt rezultate ale activității PNȚCD. Deci, am dat o temă de discuție, nu am dat soluții.

Dl Sorin Lepșa: Nu se văd efectele pozitive, se văd doar cele negative, care sunt trecute în contul PNȚCD.

Dl Radu Vasile: Dar gândiți-vă că PD are 6%, cu toate avantajele lui!

Dl Vasile Lupu: În problema proprietății funciare, ne-am întâlnit aseară și s-a discutat proiectul de lege al Guvernului, prezentat de domnul ministru Mureșan, și propunerea legislativă a senatorului PD Triță Făniță, referitor la înființarea Agenției Naționale a Fermelor de Stat. S-au mai discutat Legea administrației publicii locale și Legea învățământului.

În privința limitei la retrocedarea terenurilor arabile nu s-a discutat nimic, dar în 1997, când am făcut o lege privind dreptul de a cere retrocedarea și procedura de retrocedare, Partidul Democrat a rupt legea în două. Au solicitat balanța fondului funciar, care nu se putea realiza, dar pentru a institui măcar acele drepturi, am acceptat. Acum, când am elaborat partea a doua a legii, Bogdan Niculescu Duvăz mi-a cerut iarăși să rup legea în două - de o parte pădurile, de altă parte terenurile arabile.

Aseară, domnul Petre Roman a spus că nu putem trece la retrocedarea proprietăților funciare arabile, pentru că nu am stabilit volumul despăgubirilor și nu am identificat fondurile pentru aceste despăgubiri. Ministrul

Mureșan a venit cu fondul lui de dezvoltare a agriculturii, scos din privatizarea IAS-urilor și din veniturile obținute pe concesiuni, și l-a pus sub nasul lui Roman. Petre Roman a refuzat să discute mai departe. I-am spus că dacă nu acceptă să discute terenurile arabile, unde nu ar fi pământ cât se cere a fi restituit, atunci să trecem la păduri, pentru că acolo este suficient teren. La care Roman zice: „Pădurile reprezintă o problemă de conștiință, de conservare a mediului". Și eu atât am adăugat: „Conștiința de a umbla cu pușca în spate prin pădurile oamenilor".

În platforma partidului nostru și în înțelegerea noastră creștin-democrată, într-un stat de drept, politicienii nu pot hotărî dacă să i se retrocedează omului din proprietatea confiscată o jumătate, o cincime sau o zecime. Noi susținem că acolo unde este bunul imobiliar și proprietarul sau moștenitorul există, să se retrocedeze bunul. Dar noi suntem 25% în Parlament și atunci nu ne rămâne altceva decât să aducem această lege în Parlament, să vedem cum votează fiecare, să nu mai pierdem timpul la tratative și la negocieri care țin de la fereastră până la ușă.

Ne sprijină PNL, PSDR, minoritățile, ApR și, pe ici pe colo, și PUNR. Dacă avem majoritate în Biroul permanent voi propune să intre în dezbatere Legea lui Mureșan privind privatizarea IAS-urilor. O trecem în două zile și o adaptăm pe cea susținută de mine după prevederile din Legea lui Mureșan.

Aici sunt de acord, dar eu vreau să mai fac niște precizări, apropo de ce spunea Remuș Opriș și prim-ministrul. Este vorba de acțiunea noastră guvernamentală în teritoriu și cea parlamentară de aici. Oricât am critica PDSR și cu orice ne-am duce în campania electorală, dacă prefecții noștri nu sunt în stare să facă niște acte elementare de dreptate, atunci degeaba. Noi i-am invitat la București și le-am spus că am obținut scutire de taxă de timbru pentru acțiunile în constatarea proprietății pe Legea fondului funciar și le-am cerut să acționeze. După ce am plecat, ei se mirau că de ce îi încarc eu cu această activitate. Pentru că sunt reprezentanții Guvernului! Prefecții noștri trebuie puși la treabă, iar parlamentarii aduși la vot. Liberalii, din 29 de deputați, cinci au participat la vot. Și eu din oră în oră am anunțat: cinci liberali, 10 pediști, 40 de țărăniști, dar de fapt erau doar 30!

Dl Constantin Dudu Ionescu: Dacă noi nu-i facem pe funcționarii publici să aibă unele avantaje și abia apoi să-i sancționăm, nu vom reuși niciodată să conducem civilizat. Propun retragerea Legii funcționarului public.

A doua chestiune. Din punct de vedere economic, PD și PNL și-au dat mâna. Vă dau un singur exemplu: zona liberă Curtici-Arad, în care PNȚCD nu are nimic. Acolo este tragedie, va fi paradis financiar, au aeroport, au totul. Din punct de vedere economic noi suntem zero. [...]

Dl Radu Vasile: A cui e vina? Noi nu am avut asemenea oameni în partid precum Patriciu, Cataramă. Noi am avut funcționari de la diverse instituții.

Dl Mircea Ciumara: Dar Legea funcționarului public este o nenorocire.

Dl Radu Vasile: Dacă vreți, o retrag.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: O chestiune de principiu. În actul de guvernare, în Parlament, în viața publică, din păcate noi ne pierdem din ce în ce mai mult individualitatea și personalitatea. Suntem mereu încălecați de Partidul Democrat. Dumneavoastră spuneți că nu contează dacă la Romgaz sunt sau nu sunt oameni de-ai noștri. Dar oamenii noștri au și ei niște iradieri în teritoriu. Unii poate pleacă, dar alții rămân și sunt complet dezarmați și descurajați.

Așadar, poziția noastră față de coaliție - sunt perfect de acord cu dumneavoastră că vom avea nevoie de coaliție și în viitor - dacă însă noi vom face din acest lucru un tabu, vom fi permanent sub șantajul PD și PNL.

Dl Radu Vasile: Eu nu am spus „aceeași coaliție". Coaliții vor fi. Nu știu cum vor fi. PD și-a pus sute de directori, fac afaceri. Cum explicați că în sondaje pică? Vedeți că nu este suficient asta?

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Dacă mereu capitulăm, nu am făcut nimic.

Dl Gabriel Țepelea: Fac o propunere. Problema cea mai grea la ora actuală este greva profesorilor. Cunosc psihologia acestor oameni. Majoritatea lor sunt oameni de bună-credință și cu ei trebuie să vorbești. În condițiile date, eu cred că este indicat să ieșiți pe post și să dați o lămurire acestor oameni, spunând că suntem conștienți de rolul lor, de prioritatea învățământului ș.a.m.d., că situația e grea - știți dumneavoastră ce să spuneți. Sunt foarte mulți profesori care au mers la școală, au încheiat mediile și noi ar trebui să facem o breșă între cei buni și cei răi. Să le spuneți să aibă puțină răbdare.

Dl Radu Vasile: Nu pot să spun acest lucru până nu se încheie discuția cu FMI pe 21 iunie. [...]

Dl Gabriel Țepelea: Dar din punct de vedere psihologic?

Dl Radu Vasile: Să anunțe partidul.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Dar în ceea ce privește ministrul de stat țărănist necesar pentru a coordona activitatea? Sunt niște rațiuni practice care impun acest lucru.

Dl Radu Vasile: Dacă acela îl va ține în frâu pe ministrul Marga, nu am nimic împotrivă.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Este o simplă funcție de coordonare.

Dl Remus Opriș: Putem spune că acceptați ideea unui ministru de stat țărănist?

Dl Radu Vasile: Da.

Dl Remus Opriș: Acum mai sunt două probleme punctuale. Este vacant un post de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe. Are dreptul PNȚCD să se gândească măcar că ar putea să prindă acest post?

Dl Radu Vasile: Va fi vacant și postul de ministru. [...]

Dl Remus Opriș: Domnule prim-ministru, putem să ne gândim că am avea o temă de lucru să găsim un om pentru postul de secretar de stat la Externe?

Dl Radu Vasile: Ministrul Andrei Pleșu își va da demisia în august. Din ce știu, PD nu mai are pe cine pune. Ca urmare, puteți negocia chiar postul de ministru. Deci, secretar de stat puteți pune.

Știu că Pleșu vrea să-l lase secretar de stat pe Mihnea Constantinescu, foarte apropiat de Roman. Atunci, negociați așa: dacă se acceptă Mihnea Constantinescu, pur PD, atunci să se accepte și un secretar de stat pur PNȚCD. [...]

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Este domnul Ion Jinga, un om din Ministerul Afacerilor Externe, specialist în probleme privind Uniunea Europeană, fără să fie PNȚCD.

Dl Remus Opriș: Al doilea lucru. Se poate accepta ca la Departamentul pentru Integrare Europeană să fie schimbat domnul Nicolae Idu?

Dl Radu Vasile: Nimeni nu stă de vorbă cu el.

Dl Remus Opriș: În 1997, toți românii voiau NATO. La ora actuală, singurul lucru care ne mai crește în popularitate este integrarea europeană. Iar acest domn Idu este cel care dirijează toate programele PHARE.

Problema este: cu Herlea, fără Herlea, acest Idu trebuie scos din structură.

Dl Radu Vasile: De acord.

Dl Ion Diaconescu: Ion Jinga ar merge în locul lui Alexandru Herlea?

Dl Mihai Grigoriu: Ion Jinga merge în locul lui Constantin Ene la Bruxelles.

Dl Remus Opriș: Revenind la domnul Nicolae Idu, ultima funcție pe care o ocupă el este, prin semnătura dumneavoastră, director coordonator cu rang de secretar de stat.

Dl Radu Vasile: Propunerea a venit de la Herlea.

(Domnul prim-ministru pleacă de la ședință)

[...]

4. Intenția de demisie a domnului Gavril Dejeu din funcția de președinte al Organizației PNȚCD-Sibiu

Dl Ion Diaconescu: Să trecem la următorul punct, respectiv al intenției de demisie a domnului deputat Gavril Dejeu din funcția de președinte al Organizației județene PNȚCD-Sibiu.

(Domnul președinte Ion Diaconescu dă citire scrisorii Organizației PNȚCD-Sibiu, care se încheie astfel: „În consecință, vă rugăm să nu acceptați demisia domnului Gavril Dejeu, întrucât organizația județeană are mare nevoie de prezența dânsului în fruntea partidului")

Domnule Dejeu, și noi am fost surprinși de această declarație a dumneavoastră. Înțelegem că toți avem probleme, dar trebuie să le înfrângem. Trebuie să ne obișnuim cu viața politică din acest sud-est-european. Nu trebuie să punem la inimă toate acestea.

Dl Gavril Dejeu: Această scrisoare provine de la una din cele patru grupări care s-au conturat în ultima vreme în organizație. Sunt cei doi vicepreședinți care au rămas în biroul județean de la ultimele alegeri. După cum știți, încă din 1990 au fost frământări cam în toate organizațiile, dar nu de anvergura celor care există la ora actuală. În timpul celor doi ani cât am fost ministru, eu nu mi-am putut face datoria de președinte al organizației așa cum trebuia, am pierdut legătura cu organizația în care s-au conturat niște aripi mai consistente. Acum sunt alegerile locale de partid. La toamnă vor fi cele județene. Nu știu dacă în alte organizații a început agitația în legătură cu viitoarele alegeri parlamentare, dar la Sibiu au început în mod sigur.

Dl Mircea Ciumara: Peste tot au început.

Dl Gavril Dejeu: Într-o atare situație, acum, la Sibiu, există patru ramuri. Unele dintre ele, nu numai acum, ci și în 1996, au țintit împotriva mea, ca fiind cel care barez evoluția unor persoane spre diferite posturi. La ora actuală eu, în calitate de președinte, nu pot să mai fac față. Eu înțeleg să fac o politică de un anumit nivel. Organizația județeană trebuie să facă față concurenței cu partenerii politici din județ, deveniți adversari politici: PNL și PD. Organizația județeană PNȚCD trebuie să promoveze prestigiul partidului, or, în condițiile date, în loc să mă ocup de astfel de acțiuni, eu sunt nevoit să mă ocup de cineva din cutare aripă, care atacă pe altul din aripa cealaltă, certuri care au început să iasă și în presă.

După părerea mea, la Sibiu s-a dus o politică bună. Atâta vreme cât am fost o organizație închegată, la Sibiu nu s-a ieșit în presă. Chiar dacă adversarii ne-au atacat, noi luaserăm hotărârea să tăcem, și atunci, dacă noi nu replicam, tăceau și adversarii. La ora actuală, din păcate, presa este alimentată de unii împotriva altora dintre noi. Ilustrativ este cazul prefectului. Un ziar local a deschis o campanie împotriva prefectului. Acest prefect nu are

o experiență politică bogată, nu este foarte prezentabil, nu are un discurs politic grozav, dar a început să se ia la harță cu aceia pe care nu a îndrăznit nimeni să-i atingă timp de 10 ani. Sunt în joc niște interese foarte mari: probleme economice de privatizare, de fond funciar. El este singurul prefect din țară care și-a luat răspunderea de a da pământ din IAS-uri. Este singurul prefect care i-a cerut președintelui consiliului județean - care este omul PD-ului și care s-a socotit inatacabil - situația retrocedărilor la nivel de județ, în calitate de prefect.

Aceste tensiuni paroxistice fac misiunea mea imposibilă. Eu nu am înțeles și nici nu voi înțelege să fac o politică de balans de la o aripă la alta. Trebuie să vă spun că în ciuda diferendelor care existau în partid, chiar și până în 1996, noi am reușit să ne menținem unitatea și am câștigat cu CDR și cu partidul nostru în 1996, fiind printre județele fruntașe.

Așa cum se prezintă situația la ora actuală, eu nu mai pot să rămân președinte. Nu vreau să-mi mănânc sănătatea și nervii, încercând să temperez un copil de 18 ani care atacă un coleg de partid de 60 de ani. Din nefericire, la Sibiu, deja s-a implementat mentalitatea că de acum „noi, tinerii, trebuie să venim și bătrânii trebuie să se dea la o parte". Deși nu contest alegerile de la municipiu, vă pot spune că ele au fost influențate de un detașament de tineri a căror activitate în partid este zero, în schimb au făcut ca o parte din oameni să voteze împotriva celor care au activat în acest partid din 1990.

Eu mi-am motivat și în scris această decizie și trebuie să vă spun că, în afară de situația concretă existentă în organizație, mai am și niște motive colaterale, care completează situația de la Sibiu. Percepția noastră ca partid în rândul opiniei publice este în grea suferință. În ciuda optimismului afișat de unii, eu trebuie să mă conduc după realități. Am făcut o actualizare a membrilor partidului din Sibiu în vederea alegerilor. Am luat la rând circa 600 de fișe ale membrilor partidului nostru și am constatat cu regret că oameni de valoare au declarat că se vor retrage din partid, întrucât sunt decepționați de performanța noastră la guvernare.

În această ordine de idei, vă spun că fiecare dintre noi, când ne-am angajat în viața politică în acest partid, cred că am avut o motivație personală. Am înțeles ca în 1990 să intru în rândurile bătăliei politice în numele și pentru idealurile pentru care am dat jertfe. Din păcate, modul cum evoluează lucrurile duc la constatarea că atât sacrificiul, cât și efortul pe care îl depunem nu se materializează în ceva bun. Iar, din punctul meu de vedere, perspectiva vieții politice a partidului nostru în actuala coaliție de guvernare și în evoluția economico-socială și morală este descurajantă.

Iată motivul pentru care am decis să mă retrag din linia întâi. Eu nu demisionez din partid, nu demisionez din comitetul de conducere județean, dar doresc să fie ales un nou președinte, un om acceptat de cei mai mulți membri ai partidului, să nu fie contestat și pe care eu să-l ajut.

Eu am biroul deputatului în sediul partidului, susțin din suma forfetară de la omul de serviciu până la șeful de cabinet. De asemenea, aparatura pe care am primit-o de la Parlament este în serviciul partidului și va rămâne în continuare. Dar doresc să mă retrag în linia a doua. Este adevărat, trebuie să recunosc acest lucru, că este o surpriză pentru foarte mulți dintre colegii de partid care au venit la mine și mi-au făcut reproșuri că nici măcar nu i-am anunțat în privința acestei decizii. Și mai este adevărat că timp de 10 ani dânșii au fost obișnuiți să se exprime și să lucreze prin mine și acum sunt descumpăniți. Dar eu socot că această perioadă va trece și lucrurile se vor așeza. Aceasta este situația și motivul pentru care am înțeles să mă retrag.

Dl Ion Diaconescu: Sigur, sunt reale ceea ce ați prezentat dumneavoastră. Mă refer la erodarea popularității partidului nostru după doi ani de guvernare cu atâtea dificultăți. De asemenea, aveți dreptate asupra acestei situații neplăcute în care ne găsim toți fruntașii partidului, toți suntem forfecați, atacați, mai ales dacă deținem o funcție importantă pe care o râvnesc și alții. Aveți dreptate, dar reacția față de această situație, desigur reală, mă mâhnește, pentru că vă știu un luptător și un luptător întotdeauna se așteaptă la asemenea atacuri și la ele nu se răspunde prin a te da la o parte. Sunt atâția care mă atacă și pe mine pentru poziția în care sunt. Este un climat favorabil pentru aceste atacuri și prin faptul că partidul nostru este în regres, și prin faptul că dumneavoastră nu mai sunteți ministru de Interne. Au fost exacerbate aceste atacuri. Se poate să fie adevărat, însă nu se poate ca reacția la ele să fie calea aleasă de dumneavoastră. Ce să mai spună generația mea, noi care am acceptat să rămânem. Nici noi nu suntem scutiți de asemenea atacuri, dar este obligatoriu spiritul de luptă.

La Sibiu, pe oricine ai numi la conducere, ceilalți vor fi nemulțumiți că nu sunt puși ei. Cred că indiferent cine ar fi la conducere, ar avea mai puțin sprijin decât dumneavoastră. Părerea mea este ca dumneavoastră să mai reflectați, noi să răspundem în scris celor doi vicepreședinți de la Sibiu, în care arătăm tot respectul, toată încrederea și toată admirația pentru ceea ce ați făcut pentru partid, sperăm că dumneavoastră veți reveni și cerem Organizației PNȚCD-Sibiu o solidarizare pentru unitatea partidului. Și dumneavoastră să rămâneți, pentru că aveți în față un examen. Nu este ca și cum v-am pune noi într-o poziție, pentru că dumneavoastră ați fost ales acolo și trebuie să vă faceți datoria până la capăt.

Să presupunem că ei nu vă mai acceptă. Atunci, la alegerile din toamnă, foarte onorabil, nu vă mai aleg sau nu mai candidați, dar eu cred că trebuie să candidați. De ce să le dați satisfacție pentru niște atacuri?

Rog și pe colegi să-și spună punctul de vedere, însă interesul partidului este să reveniți asupra deciziei, printr-un gest de înțelepciune al dumneavoastră.

Dl Mircea Ciumara: Situația expusă aici este absolut reală. Dar dați-mi și mie un sfat: în situația aceasta dificilă, ne retragem cu toții? Rugămintea mea: învățați-mă, îmi dau și eu demisia?

Dl Gavril Dejeu: Dacă, de pildă, domnul președinte ar face o scrisoare către biroul municipal Sibiu și ar cere părerea dacă să rămân sau nu, v-ar spune să plec.

Dl Virgil Petrescu: Dumneavoastră ați fost ales președintele organizației județene Sibiu. Se face scrisoarea către comitetul de conducere județean și către biroul județean - în fruntea căruia sunteți.

Dl Ion Diaconescu: Eu nu fac o scrisoare ca să le cer lor părerea. Mandatul de președinte este de doi ani. Alegerile sunt programate în toamnă, atunci ei se pot pronunța. Până atunci, vă rugăm să rămâneți la datorie. Noi considerăm toate aceste atacuri la adresa dumneavoastră - atâta vreme cât sunteți ales în funcție și având sprijinul conducerii partidului - ca niște manifestări de ostilitate împotriva partidului, ca acte de indisciplină. Trimitem o scrisoare de maniera aceasta către biroul județean. Va fi și un răspuns la scrisoarea celor doi vicepreședinți. Eventual putem trimite și pe numele lor.

Dl Gavril Dejeu: Nu pot să rămân într-o situație în care, de pildă, oameni pe care eu însumi i-am promovat în funcții administrative fac jocul altor partide. Motivul de tensiune și de discuții a constat în faptul că din ianuarie, aproape la fiecare ședință, cel de la FPS, cel de la învățământ, cel de la agricultură au susținut oameni ai PD și PDSR și nu au promovat oamenii noștri. Să vă dau un exemplu. La învățământ sunt 27 de inspectori de specialitate la nivel județean. Știți câți are CDR? Trei!

Dl Mircea Ciumara: Cine l-a propus pe inspectorul acela de la învățământ? Nu dumneavoastră?

Dl Gavril Dejeu: Eu.

Dl Mircea Ciumara: Și atunci, vă supărați pe noi?

Dl Gavril Dejeu: L-am pus la recomandarea doamnei deputat Lia Galic. Restul de 24 de inspectori de specialitate sunt cei vechi. Profesori de-ai noștri foarte buni s-au dus să fie examinați pentru funcție de director de școală de către o comisie de inspectori dintre aceștia, examinatorii fiind pedeseriști sau pediști. Sigur că i-au picat. Ei bine, așa cum este la învățământ, așa este și la FPS, unde avem doar trei directori de societăți comerciale țărăniști din vreo 80. Acești oameni nu țin cu noi.

Dl Vlad Roșca: La Sibiu prefectul este în război cu foarte multă lume. Dacă domnul Dejeu pleacă, prefectul rămâne în aer. Trebuie întărită o anumită poziție, care să se reflecte apoi în niște măsuri. Problema e dacă o facem sau nu. Dacă vrem să fie susținut prefectul, atunci trebuie să facem curățenie. Poate dăm la Sibiu un exemplu. Acel război dus de prefect trebuie susținut.

Dl Gavril Dejeu: PNL și PD vor să dea jos prefectul, iar unii dintre membrii noștri sunt alături de ei și împotriva noastră.

Dl Ion Diaconescu: Am traversat noi o jumătate de secol de comunism și acum dezarmăm?

Dl Gavril Dejeu: Nu e vorba de dezarmare. Găsesc eu niște oameni care să conducă organizația.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Mai bine rămâneți dumneavoastră.

Dl Virgil Petrescu: Acum o săptămână am completat biroul cu cinci persoane. Conform Statutului, dacă se retrage domnul Dejeu, dacă se retrage și secretarul județean, trebuie să facem noi alegeri pentru biroul județean.

Dl Remus Opriș: Poate nu am înțeles eu. Dacă la ora actuală comitetul județean ar alege un președinte și ar candida domnul Dejeu, ar mai ieși domnul Dejeu?

Dl Gavril Dejeu: Aș ieși sigur.

Dl Tănase Barde: De fapt, dânsul vrea să ne transmită următorul mesaj: ar rămâne președinte, dar pentru asta trebuie susținut.

Dl Ion Diaconescu: La Direcția agricolă vom rezolva, dar la învățământ și FPS, nu știu. Trebuie să facem presiuni asupra domnilor Marga și Sârbu.

Dl Ioan Manea: Dacă domnul Dejeu își menține decizia, situația se agravează. Eu l-aș întreba: crede că excesul acesta de demnitate va fi folositor partidului? Dumneavoastră sunteți un membru de partid devotat.

Dl Gavril Dejeu: Eu vă declar că oricum la toamnă nu candidez.

Dl Ioan Manea: Dacă ați cere un vot de încredere?

Dl Virgil Petrescu: Pentru ce vot de încredere?

Dl Ioan Manea: Plecarea în aceste condiții e aproape o dezertare.

Dl Alexandru Herlea: Eu cred că este bine ceea ce spunea domnul Barde: să-l întrebăm pe domnul Dejeu cum îl putem ajuta și să facem, în același timp, un apel ca să nu demisioneze.

Dl Virgil Petrescu: Piesa principală acolo în ceea ce privește starea conflictuală este directorul FPS.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Domnule Dejeu, eu vreau să vă spun că aveți o datorie și această datorie este - în cazul în care nu mai vreți să mai candidați în toamnă - alegerea unui birou reprezentativ pentru PNȚCD. Această datorie nu o puteți împlini din afară, o puteți face doar dinăuntru, ca un președinte imparțial. Nu cred că în momentul în care BCCC vă cere în mod imperios să rămâneți la conducere și să organizați alegerile, mai este nevoie de un vot de încredere.

Dl Ion Diaconescu: Vă trimitem o scrisoare din partea BCCC, în care spunem că la intenția dumneavoastră, exprimată oral, de a vă retrage de la conducerea Organizației județene PNȚCD-Sibiu, BCCC vă cere să continuați lupta așa cum ați făcut și până acum pentru principiile partidului și cere tuturor membrilor PNȚCD-Sibiu să fie solidari cu președintele lor, urmând ca la conferința județeană din toamnă, dacă există nemulțumiri, organizația să decidă atunci.

Dl Virgil Petrescu: Este foarte important să rămână domnul Dejeu președinte în vederea organizării conferinței județeane de alegeri.

Dl Ion Diaconescu: Domnule Dejeu, cum vă convine să sune scrisoarea? Vă rog să o compuneți împreună cu domnul Petrescu.

Dl Gavril Dejeu: Nu este neapărat nevoie de o scrisoare.

Dl Ion Diaconescu: Este nevoie pentru partid. [...]

5. Critici cu privire la activitatea Departamentului pentru Integrare Europeană

Dl Ion Diaconescu: Alte probleme?

Dl Alexandru Herlea: M-am întâlnit cu domnul Kimo Sassi, care este ministrul Afacerilor Europene al Finlandei. Domnia sa face un tur prin țările candidate în perspectiva preluării președinției Uniunii Europene de către Finlanda. Domnul Sassi este membru al Partidului Conservator din Finlanda, al cărui președinte este viceprim-ministrul Finlandei și președintele EDU.

În legătură cu cotizația noastră la EDU, vreau să vă informez că nu există nicio modalitate de a nu o plăti. Eu voi fi pe 21 iunie la Paris, unde se întâlnește Biroul EDU și unde, în perspectiva summit-ului de la Helsinki, poziția noastră în EDU este un bun argument.

Dl Ion Diaconescu: Vom plăti și această cotizație.

Dl Alexandru Herlea: Un alt punct pe care voiam să-l evoc este în legătură cu organizarea Biroului Internaționalei Creștin Democrate (ICD) la București. ICD a făcut această ofertă, care din punct de vedere politic este un lucru important și aș dori să mă mandatați să stabilim organizarea acestei întâlniri.

Dl Ion Diaconescu: Bine.

Dl Alexandru Herlea: Mai am o problemă foarte importantă. Eu nu am numit și nu am făcut propuneri pentru numiri în funcții în Departamentul pentru Integrare Europeană fără să mă consult cu cei care mi s-au părut cei mai competenți. Politica pe care am făcut-o a fost să încerc să numesc oameni de un anumit nivel profesional. Nu se poate trata după ureche o

chestiune tehnică, așa cum este integrarea europeană. Este nevoie de o anumită competență.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Și l-ați găsit pe domnul Nicolae Idu cel mai competent!

Dl Alexandru Herlea: Vă rog să mă lăsați să vorbesc. Eu am dat trei nume. Am primit răspunsurile în urma unor anchete ale organelor competente. Eu cred că este util să se țină seama și de felul în care se poate lucra. Voiam să spun că asistența financiară pe care o putem primi pe următorii trei ani se cifrează la 1,8 miliarde de euro, iar banii aceștia s-ar pierde dacă nu există posibilități de cofinanțare. [...]

Dl Remus Opriș: Reiau problema în prezența domnului ministru Herlea, pentru că eu am fost cel care a ridicat-o prim-ministrului, în prima parte a ședinței. Este vorba de schimbarea domnului Idu. Rămân adeptul acestei idei, pentru că, din păcate, domnul ministru Herlea, căruia ar fi trebuit să-i adresăm această solicitare, nu este permeabil la aceste argumente. În acest departament pe care îl administrează un țărănist, domnul Idu nu face o politică favorabilă nici României, și nici PNȚCD. Nu este acum locul să facem un bilanț al activității domnului Idu, dar cert este că sunt foarte mulți bani, foarte multe programe incorect administrate sau la distanță de interesele noastre, dar foarte apropiate de interesele altora. Asta e problema.

Pe de altă parte, și când eram în Guvern am solicitat domnului ministru Herlea să-l schimbe pe domnul Idu. În urmă cu vreo lună și jumătate, când s-a numit acel șef de coordonare de programe...

Dl Alexandru Herlea: Nu de programe, de screening.

Dl Remus Opriș: ...domnul ministru Herlea ne-a cerut niște propuneri. La solicitarea dânsului, mi-am permis să vin cu o propunere, dar dânsul a crezut că cel mai bun dintre toți este domnul Idu. Eu cred că la ora actuală este deosebit de important ca activitatea acestui departament să fie mai mult legată de PNȚCD. Și vă spun de ce: la ora actuală integrarea europeană este o dorință a tuturor românilor și dacă noi mai clacăm și aici, cum am clacat cu alte probleme, încă o dată vom fi arătați cu degetul. Ceea ce a fost NATO în 1997 pentru români - un ideal -, sondajele de opinie arată că este acum Uniunea Europeană, dorită de români în proporție de 75%.

Și pentru imagine, PNȚCD trebuie să meargă țintit pe integrarea europeană. De acolo vin bani și în mintea românului de rând, când îi dai un ban, îl iei cu tot, cu vot, cu tot ce vreți. Vom fi în stare să ne adjudecăm ideea de integrare europeană, noi, PNȚCD? Este ultimul moment în care putem spune: facem politică țărănistă acolo!

Punctul meu de vedere este că domnul Herlea nu ne poate garanta că PNȚCD va putea să beneficieze imagistic de pe urma administrării acestui departament de către domnia sa și de domnul Idu. Dacă nu erau sondajele

care să ateste această realitate, nu m-aș fi implicat. Este indigest să-i spun domnului ministru Herlea să-l schimbe pe acest om. Dar pun o întrebare: Departamentul pentru Integrare Europeană trebuie să facă armonizare legislativă cu Uniunea Europeană sau nu? Aș vrea un răspuns scurt.

Sala: Da!

Dl Remus Opriș: Bun. Pun o altă întrebare: Departamentul pentru Integrare Europeană intră în circuitul pentru avizarea proiectelor de legi care se nasc la Guvern? Pe câte legi de esență pentru integrare europeană a pus semnătura domnul ministru Herlea: „În acord cu normele europene"? Aici este vorba de elaborarea proiectelor de legi la Guvern. Domnul Herlea trebuia să-și pună avizul sau măcar să introducă o notă pe legi precum: Funcționarul public, Curtea de Conturi, Responsabilitatea ministerială etc.

Apoi, care sunt legile cerute pentru integrarea europeană? Domnul președinte Petre Roman știe, pentru că Fotiadis[68] îi duce listă și îi spune: „Aranjați-vă programul la Senat și votați legile acestea, pentru că acestea sunt cerute!" Iar noi, având ministrul Integrării Europene, nu știm care sunt aceste legi ca să reușim și noi să armonizăm un calendar în raport cu cerințele europene.

Problema este de ce noi nu știm și Roman știe? Pentru că Fotiadis discută cu domnul Roman, dar nu discută cu ministrul Integrării Europene. Și atunci eu cum pot să remediez situația? Să-l schimb pe Fotiadis sau să-l schimb pe ministrul Integrării Europene? Deocamdată, noi cerem ceva Uniunii Europene și nu suntem în măsură să impunem ceva Uniunii Europene. Este un punct de vedere și îmi cer scuze dacă am fost prea vehement.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Sâmbătă am fost, din păcate, singurul ministru care s-a dus să-și susțină programul PHARE. Aceasta pentru că domnul Idu, tehnicianul nr. 1 în țara aceasta în ceea ce privește PHARE, taie exact acolo de unde Uniunea Europeană ar fi vrut să dea mai mult: la securizarea frontierei de est. Domnul Idu taie de la sine putere din acești bani, adică exact la condiția esențială pentru ca românii să nu mai aibă nevoie de vize. După aceea, a invocat un telefon pe care dumnealui l-a avut cu nu știu ce doamnă birocrat de la Bruxelles.

Dl Alexandru Herlea: Ii dau domnului ministru Dudu Ionescu faxul de la Bruxelles în legătură cu sumele care au fost alocate. Vreau să vă spun că în legătură cu finanțarea Ministerului de Interne pentru probleme europene, Departamentul pentru Integrare Europeană a făcut întotdeauna diligențe în sensul obținerii unor sume cât mai importante. A fost vorba de 20 de milioane de euro, care au fost apoi puse sub semnul întrebării de faptul că situația copiilor din orfelinate este dezastruoasă, fiindcă nu mai există modalități de a se plăti întreținerea și funcționarea unor instituții de pro-

[68] Fokion Fotiadis - șeful Delegației Comisiei Europene în România.

tecție a copilului. S-a solicitat domnului Lamoureux[69] o asistență financiară de 25 de milioane de euro. Prin felul în care s-a construit bugetul, nu s-au găsit bani suficienți ca să continue să funcționeze instituția în care copiii nu mai sunt încadrați și mor de foame. Și când se știe care este imaginea României în străinătate din punctul de vedere al copiilor, putem să ne imaginăm că domnul Lamoureux a fost generos solicitând să se găsească rapid o soluție ca să nu apară în presa internațională acest scandal cu copiii, pentru că altfel la Helsinki nu vom mai avea nicio șansă. Și atunci s-a tăiat de unde s-a putut. Nu eu am tăiat. A fost hotărârea domnului Lamoureux. Și nu departamentul are ultimul cuvânt în felul în care s-au dat banii de asistență. Acest ultim cuvânt îl are Comisia de la Bruxelles. Ea are pâinea și cuțitul.

Dacă îmi permiteți, aș vrea să spun câteva cuvinte în legătură cu cele afirmate de domnul vicepreședinte Opriș. Îi mulțumesc foarte mult pentru că, în sfârșit, s-a pus în evidență importanța integrării europene. Cred că noi am fost foarte puțin receptivi la ce înseamnă integrare europeană din punct de vedere politic. Domnul Opriș a subliniat foarte bine, aducând ca argument sondajul la care a făcut referire. Știți cât de mult am solicitat să fie întărit Departamentul pentru Integrare Europeană. El se găsește într-o formulă extrem de firavă. În februarie 1998, prin hotărâre de Guvern, s-a decis dublarea numărului de angajați. La Bruxelles s-a spus că numărul de persoane din acest departament este un semn pozitiv pentru noi și arată determinarea Guvernului de a merge pe linia integrării europene. Ce spunea domnul Opriș în legătură cu avizul pe care departamentul trebuie să-l dea asupra legilor sau a proiectelor de legi - este perfect adevărat. Eu am cerut de multe ori să am această posibilitate. Nu o am fiindcă nu am oameni. Avizul, în mod instituțional, este dat de Consiliul Legislativ. Eu fac coordonarea, monitorizarea și ținerea la zi a unui instrument care se numește armonogramă. Atât poate face departamentul, pentru că nu are capacitate să judece pe substanță. Eu am cerut să i se dea departamentului aceste atribuții, făcând noi angajări, deoarece în prezent am doar doi juriști implicați în alte direcții. Cum vreți să dea un aviz de concordanță între directivele europene și proiectele noastre de legi niște oameni care nu au competențe juridice? De aceea, deocamdată se face așa cum se face la Consiliul Legislativ. Consider că astfel de procese de intenții sunt tendențioase.

Dacă era de adus un sprijin departamentului, acesta trebuia adus de domnul prim-ministru. Or, eu nu am putut să-l văd pe domnul prim-ministru din luna august, anul trecut.

Comisia procedează la fel în toate țările candidate din dorința de a controla. Eu i-am jenat într-un fel, pentru că am spus să ne purtăm de la egal la

[69] François Lamoureux - director general al Direcției Generale pentru Extinderea Uniunii Europene din cadrul Comisiei Europene.

egal, în mod european. Și când și-au dat seama că au un interlocutor, asta i-a deranjat puțin.

În legătură cu atribuțiile domnului Idu. Domnul Idu a fost întotdeauna acuzat că ar face nu știu ce fel de jonglerii pe aspecte de asistență financiară. Or, pe domnul Idu l-am numit responsabil cu screeningul, respectiv cu evaluarea analitică a armonizării legislative, și are de-a face cu programele PHARE. Acestea sunt direcționate, iar programarea se face în direcțiile verticale.

Dl Laurențiu Dumitrașcu: Aceste fonduri PHARE au fost direcționate în foarte multe județe pentru diverse scopuri, printre altele și acelea de a veni în ajutorul acelor localități care au suferit de pe urma inundațiilor, a alunecărilor de teren ș.a.m.d. Cum se face că aproape în niciun județ, acolo unde avem primari țărăniști, habar nu au avut? Sumele fiind limitate, e clar că au fost împărțite pe criterii subiective.

Dl Alexandru Herlea: Dumneata știi care sunt procedurile PHARE de alocare? Dumneata știi că Departamentul pentru Integrare Europeană nu are niciun cuvânt de spus în ce sectoare se duc fondurile?

Dl Ion Diaconescu: Ne oprim aici cu acest subiect.

[...]

ȘEDINȚA BIROULUI DE CONDUCERE, COORDONARE ȘI CONTROL AL PNȚCD

(17 iunie 1999)

Teme dezbătute:

1. **Dezbateri la Legea funciară și blocajul încercat de Partidul Democrat**
2. Pregătiri pentru restructurări în Ministerul de Interne
3. Acțiuni autonomiste maghiare
4. **Protocolul CDR și divergențele dintre PNȚCD și PNL pe tema participării liberalilor pe liste separate la alegerile locale**
5. **Informare cu privire la activitatea Fondului Proprietății de Stat**
6. Probleme organizatorice la Bistrița-Năsăud, Sibiu, Brașov, Harghita, Vaslui, Dolj, Arad și Sălaj

Au participat la discuții:

Membri ai BCCC:
Ion Diaconescu, Radu Vasile, Vasile Lupu, Remus Opriș, Sorin Lepșa

Membri supleanți ai BCCC:
Răsvan Dobrescu, Constantin Dudu Ionescu

Secretari generali adjuncți:
Virgil Petrescu (secretar general interimar), Florin Tudose

Invitați:
Ioan Vida-Simiti (secretar al Camerei Deputaților), Ioan Manea (președintele Senatului PNȚCD), Gavril Dejeu (președintele Juriului de onoare și disciplină, președintele Organizației PNȚCD-Sibiu, deputat), Alexandru Badea (vicelider al Grupului parlamentar PNȚCD-civic-ecologist), Radu Sârbu (președintele Fondului Proprietății de Stat)

STENOGRAMA ȘEDINȚEI

(extrase)

1. Dezbateri la Legea funciară și blocajul încercat de Partidul Democrat

Dl Ion Diaconescu: Domnule Lupu, ce s-a întâmplat până la sfârșit în ședința de azi a Camerei Deputaților?

Dl Vasile Lupu: PDSR a votat în comisie, alături de noi, Legea de înființare a Agenției Domeniilor Statului, propusă de ministrul Mureșan. Deputații PD au părăsit ședința de plen, nu au participat la dezbateri și legea a trecut cu unanimitate de voturi. Care este disputa? Senatorul PD Triță Făniță vrea un holding de 800.000 de hectare, pentru că dacă acesta va exista, acolo se va face prețul la cereale pentru export-import. Este șmecheria lui.

Ministrul Mureșan vrea să înființeze Agenția Domeniilor Statului sub tutela Ministerului Agriculturii, să preia procesul de privatizare a IAS-urilor, să separe terenurile retrocedabile de terenurile proprietate de stat, să vândă activele din patrimoniul IAS-urilor, să concesioneze terenurile proprietate de stat, acelea care vor rămâne după retrocedare.

Faptul că a fost o ședință a Comisiei pentru agricultură și au rămas singuri cei din PD - până și PRM a votat proiectul de lege -, nu trebuie să ne răstoarne din picioare. Astăzi, iarăși i-a speriat pe pediști Legea funciară. M-au întrebat unii de la PD: „Tot declarați că ați fi acceptat 10 hectare de teren forestier de familie!" Le-am răspuns: „Da, dacă nu trec cele 30 de hectare, vor trece 10 hectare. Nu putem accepta să dai la o primărie, la o comună, la un oraș, din 5.000 de hectare numai 10 hectare de pădure. E în bătaie de joc. Sau la composesorate să le dai doar uzufructul și să le administreze tot cei care au furat pădurile până acum!" Și au intrat în panică, pentru că au văzut că le-a venit mintea la cap multora din Parlament, numai lor nu!

Dl Remus Opriș: Cei de la PD au avut posibilitatea, așa cum au cerut la negocierile de luni, să participe la ședința Comisiei de agricultură în care s-a făcut un raport suplimentar. A fost un singur amendament ridicat de Partidul Democrat, care a coincis cu cel depus de Alexandru Lăpușan de la PDSR. Și a fost admis în textul de lege. Și atunci, care e problema Partidului Democrat?

Dl Vasile Lupu: Pentru două procente cât mai au vor să țină totul în loc. Ei vin cu o inițiativă a miniștrilor Babiuc și Berceanu. Eu am spus că renunț la viața politică dacă se rezolvă problema țărănească. Și mă țin de cuvânt. Dar nici așa, să o scăldăm de la o zi la alta. Ei au acceptat la ultima

discuție 50 de hectare teren arabil acolo unde este, iar azi Băsescu a dat o declarație că nu mai acceptă 50 de hectare!

(Domnul președinte al PNȚCD Ion Diaconescu are o convorbire telefonică cu domnul președinte Emil Constantinescu)

Dl Ion Diaconescu: Am vorbit cu domnul Constantinescu și am stabilit că sâmbătă, la ora 11, eu cu Dudu Ionescu și Vasile Lupu - poate și alții - să fim la Cotroceni. Vin și cei de la PD și PNL, ca să refacem coaliția, pentru că ea e în pericol. Eu am vrut să amân întâlnirea, dar domnul Constantinescu, speriat de PD, a spus că nu o poate amâna, că până luni se destramă coaliția.

Dl Vasile Lupu: Noi ne-am înțeles de vreo 10-20 de ori cu cei din PD și înțelegerea a ținut o zi sau două. Și am pus unele întrebări la un ziar: „Acolo unde s-au confiscat 500 de hectare, ce zice PD, le dă sau nu le dă înapoi? Dar acolo unde s-a confiscat o casă și acum proprietarii sunt chiriași sau casa s-a vândut, o dau sau nu o dau înapoi? Cum se împacă ideile Partidului Democrat de la unul la altul?!"

Dl Ion Diaconescu: Un lucru trebuie reținut. Dumneata, domnule Lupu, și cu ministrul Mureșan, dacă vrem ca acest Guvern să dăinuie până la alegeri, trebuie să găsiți o modalitate de înțelegere. Nu poți să te sprijini pe PUNR și PRM.

Dl Vasile Lupu: Acum vorbesc în nume personal. Eu lucrez 16-18 ore pe zi. Trec toată ziua prin Camera Deputaților. Dar dacă noi tot trebuie să cedăm și să mă huiduie lumea pe stradă...

Cum să accept 10 hectare de pădure retrocedate la o comună care a avut 5.000 de hectare și să administreze golanii din PD de la Romsilva composesoratele? Și apoi au votat Legea nr. 169/1997, care implică despăgubiri. Cine plătește aceste despăgubiri? Domnul Guvern? FPS?

Dl Ioan Manea: Se dau cupoane, care aduc venituri.

Dl Vasile Lupu: Au răspândit în teritoriu ideea că nu s-a votat Legea funciară din cauza PNȚCD, din cauza lui Lupu, care nu a cedat. Iată, am cedat!

Dl Ioan Manea: Eu spun că dacă cedați azi, mâine mai cer ceva! Interesul lor este să tergiverseze legea.

Dl Vasile Lupu: Dacă ai noștri vin toți la vot, i-am ras. Pentru că deputații PD umblă creanga, cu afaceri, vineri au programate întâlniri de afaceri, alte mișmașuri. Și cu un cvorum de vreo 120 de deputați votăm imediat, cu voturile PUNR, ApR. [...]

Dl Radu Vasile: Am vorbit cu domnul Petre Roman acum la telefon. Spune că a vorbit ieri cu dumneavoastră, domnule președinte, și că ați căzut

de acord asupra unei probleme. Dar PD consideră că s-a forțat foarte tare nota azi, într-o manieră demonstrativă. Și îl consideră pe Vasile Lupu oaia neagră. Ca urmare, ei sunt dispuși, dacă se discută cu ei în seara aceasta sau mâine…

Dl Ion Diaconescu: Când în seara asta? Domnul Emil Constantinescu vrea să ne întâlnim la Cotroceni sâmbătă.

Dl Radu Vasile: Mie nu-mi convine să mă duc sâmbătă acolo. Eu nu văd de ce să nu-și rezolve problemele partidele între ele. Vorbesc acum și cu Băsescu.

Dl Ion Diaconescu: Petre Roman a dat telefon disperat să nu mai discutăm Legea lui Mureșan, să stăm o zi de vorbă și să înceapă dezbaterile joi. V-am chemat pe dumneavoastră, domnule Mureșan, domnule Lupu, și mi-ați arătat cum se poate scoate de pe ordinea de zi, pentru că aceasta e deja votată. I-am spus lui Petre Roman că am aranjat cu Lupu și cu Mureșan să facem așa: trec doar câteva articole și, la un moment dat, se ridică cineva să ceară pauză pentru consultări. Și așa s-a procedat. În cadrul acelei consultări, Roman urma să-i cheme pe cei de la PD.

Dl Radu Vasile: Și de ce nu ai făcut așa, domnule Lupu?

Dl Vasile Lupu: Așa am făcut. La Legea lui Mureșan am întrerupt la art. 3, așa cum ne-am înțeles, am trimis-o la comisie, după-amiază s-a întrunit comisia și PD s-a trezit singur. Până și PRM l-a susținut pe Mureșan.

Dl Radu Vasile: Mie asta mi se pare curios ca PRM și PDSR să o susțină.

Dl Vasile Lupu: Curiozitatea este în altă parte: interesul este să apuce fiecare câte un ciolan. Mureșan a prezentat scheletul legii și a arătat că există ciolan pentru toți.

Dl Radu Vasile: Ați văzut că am vorbit chiar acum la telefon și cu Traian Băsescu. Teoria PD este logică din punctul lor de vedere: ne amăgim cu toții, inclusiv Vasile Lupu, că noi vom trece Legea pădurilor cu ajutorul PDSR. Este clar că aceștia încearcă să creeze o pană în coaliție, pe bază de alegeri anticipate, pe care le doresc și unii de la noi. În discuția de ieri, PDSR a spus clar că vrea alegeri anticipate. Prin urmare, nu văd eu promovându-se în continuare legile împreună cu PRM și PDSR. Ca logică, aici eu cred că au dreptate pediștii. Traian Băsescu a spus că legea asta nu-i importantă pentru el, nu-l interesează câte hectare de pădure se retrocedează. Deci, un grup din PD nu pune atât preț pe limita de restituire și cu acest grup se poate ajunge la înțelegere, dar cu alții, nu. Cum ar fi Niculescu Duvăz, care consideră că trebuie să fie restituite până la 10 hectare de pădure. Dar problema este de principiu: ori discutați și vă sprijiniți pe coaliție, ori mergeți cu PDSR. Dar în două luni PDSR vă lasă baltă.

Dl Ion Diaconescu: Dar alternativa mai este și așa: ori ne sprijinim pe PD, ori nu mai facem nicio lege dacă ei nu mai vor!

Dl Radu Vasile: Ei zic că vor.

Dl Ion Diaconescu: Cum adică vor?

Dl Remus Opriș: Ce face Partidul Democrat s-ar numi într-un fel șantaj politic. Eu îmi aduc aminte de fiecare dată în ce criză aducea UDMR coaliția ca să-și atingă niște obiective politice. Și UDMR este mai puțin interesat să nu piardă voturi, pentru că nu au unde să se ducă voturile lor, dar au această tenacitate de a obstacula mersul coaliției. De fiecare dată când au fost în impas, ei au creat momente de criză în coaliție. De două sau trei ori s-a mers la Cotroceni, tot așa, pentru că amenințau că se retrag din coaliție dacă nu se adoptă legile așa cum au cerut ei. Chestiunea asta a mers UDMR-ului și au legile făcute aproape așa cum au dorit. Pe formula UDMR, merge acum și PD. Dar la ora actuală e vorba de o lege care ne reprezintă.

Dl Radu Vasile: Noi vorbim de privatizarea IAS-urilor.

Dl Remus Opriș: Dar care e premisa celeilalte legi? Petre Roman a avut impertinența să spună la ședința coaliției că el nu votează legile țărăniste. Cum adică? Dacă este așa, să-și ia lucrurile și să se ducă. Noi nu putem să renunțăm la ceea ce este substanța programului nostru. Avem acea rezoluție dată în februarie de Comitetul de Conducere. Renunțăm la acest lucru? Atunci să ne facă PD programul de guvernare și noi să spunem că votăm legile pediste!

Dl Radu Vasile: Scopul lor este să nu promovăm legile proprietății.

Dl Vasile Lupu: Dacă Băsescu și Babiuc mai au o rezonabilitate, Roman și Duvăz - deloc! Sunt de o rea-credință indiscutabilă. Domnule președinte, este a treia sesiune parlamentară a Consiliului Europei la care renunț să merg ca să scot Legea funciară. Dacă așa stau lucrurile, era bine să-mi fi spus de la început. Eu știu că s-au pronunțat și grupurile parlamentare, și BCCC, în sensul de a susține această lege. Dacă nu o mai susțineți, spuneți.

Dl Radu Vasile: Rămâne să discutați sâmbătă, la ora 11, la Cotroceni, dar cred că veți ajunge la ceea ce vă spun eu acum: trebuia să discutați cu PD ca legea să treacă împreună cu ei. Sâmbătă va rezulta că președintele Constantinescu a salvat coaliția!

Dl Constantin Dudu Ionescu: Cred că ar trebui să avem și noi o cerință minimă: sâmbătă, la întâlnirea de la Cotroceni, să vină toate părțile implicate din PD, nu să vină doar băieții cu care se poate discuta și se poate ajunge la un aranjament.

Dl Ion Diaconescu: Adică să vină și Roman, și Duvăz, care pot să aibă un cuvânt de spus contra. [...]

Dl Vasile Lupu: Eu nu am ce căuta la Cotroceni!

Dl Radu Vasile: Este problema ta.

Dl Vasile Lupu: Nu e problema mea, pentru că nu am de luat nicio palmă de pământ. Eu nu mă țin de un scaun. Nu vreau să-i vând pe cei care ne-au votat ca să fac hatârul PD-ului. Eu plec din partid și nu mă duc la altul, nu mai am nevoie de politică, dar nu pot să fiu la cheremul unor escroci care au nenorocit țara.

Dl Radu Vasile: Cei din PDSR cum sunt în raport cu ăștia din PD?

Dl Vasile Lupu: Ei mai au un cuvânt, mai ai de unde îi apuca, dar la PD fiecare vorbește altfel. [...]

Dl Radu Vasile: Să vedeți ce iese la întâlnirea de sâmbătă de la Cotroceni.

[...]

4. Protocolul CDR și divergențele cu PNL pe tema participării liberalilor pe liste separate la alegerile locale

Dl Ion Diaconescu: Un alt subiect: conflictul cu liberalii pe tema protocolului Convenției Democrate. Ei au impresia că după ce au absorbit nu știu câte formațiuni liberale au mai câștigat trei-patru procente din opțiunea de vot. La un moment dat vorbeau că ne-au depășit pe noi cu mult. Ultimele sondaje i-au mai temperat, dar au rămas cu acest „of" că permanent a fost prezentată Convenția ca fiind tutelată de noi. CDR a mai pierdut procente, dar raportul dintre noi și liberali nu s-a alterat prea mult.

Punctul nostru de vedere a fost să menținem Convenția, pentru că toate sondajele arată că există un important procentaj al nostru, există un procentaj liberal cam pe jumătate față de al nostru, dar există și un procentaj destul de semnificativ al celor care nu vor să se definească în calitate de sprijinitori ai unui anumit partid, dar vor să meargă pe Convenție. Acest aspect ne-a făcut să candidăm pe sigla CDR. Dacă menții Convenția, dar candidezi separat ca partid, Convenția a dispărut. Cunoașteți toate argumentele noastre pe care le-am expus de multe ori. Dar ca să mergi pe Convenție, mai este nevoie măcar de un partid. Atunci îl putem lua la alegerile locale pe domnul Otto Weber, președintele PER, care este om de echipă. Ca și liberalii, Alexandru Ionescu, președintele FER, vrea să candideze la alegerile locale pe liste separate.

Intenția noastră era să înscriem Convenția extinsă cu toate asociațiile civice, iar Convenția politică să o înscriem numai cu două partide: PNȚCD și PNL. Ei vor să înscriem CDR cu toate patru partide, adică și cu PER și cu FER, pentru că se tem că pe urmă, la alegerile parlamentare, noi nu îi vom mai primi în alianță. Eu nu vreau însă să mergem cu patru partide la alegerile parlamentare și să avem un prag electoral de 14%. Mai știi ce se

întâmplă? Ar fi mai convenabil cu două partide - cu un prag de 8%, sau cel mult trei partide, cu prag de 11%.

Dacă mergem în CDR doar noi și PNL, mă întreb cum îi putem exclude pe ceilați doi, FER și PER? Aici a rămas discuția, dar Convenția va rămâne în continuare.

Acum, din moment ce liberalii nu mai candidează alături de noi la alegerile locale, ei nu mai au ce căuta la Convenție. Noi discutăm de tactică electorală, de liste electorale doar pentru alegerile locale. Le vom discuta numai cu cei care vor candida pe liste comune, în numele CDR. Cu ceilalți, nu avem ce discuta, chiar dacă PNL a renunțat și la ideea copreședinților.

Însă noi trebuie să menținem și această idee de Convenție extinsă, pentru că dacă nu rămânem noi cu ea, atunci prin Ana Blandiana, prin Ticu Dumitrescu, structurile civice vor fi poate alipite de partidul lui Victor Ciorbea. [...]

Dl Remus Opriș: Eu am pregătit o informare de vreo două pagini pe care am difuzat-o colegilor din BCCC. Acum voi face doar o referire la ultimele cerințe ale Partidul Național Liberal. Este clar că PNL, la nivelul întregii țări, dorește să participe pe liste separate la alegerile locale. Inițial, liberalii nu ne permiteau să folosim noi Convenția și semnul electoral „cheia", dar acum au cedat. În plus, PNL este dispus să renunțe la dreptul de veto și la copreședinție, dar vine cu o formulă mascată. Ei vor ca listele la alegerile parlamentare să fie semnate de cei doi președinți - ai PNȚCD și PNL -, lucru care contravine legii, pentru că avem de-a face cu o alianță electorală care are un singur președinte. Nu se pune problema ca domnul Diaconescu să semneze listele ca președinte PNȚCD și domnul Ionescu-Quintus ca președinte PNL. Trebuie să le semneze doar domnul Diaconescu, ca președinte CDR, și nu se poate ceda acest lucru.

Ce urmărește PNL? Ei au venit cu o teorie sociologică: dacă sunt mai mulți candidați la locale, culegerea de voturi este mai mare. În realitate, e cu totul altceva. După ce au absorbit o serie de formațiuni, ei vor să se prezinte în fața electoratului cu o haină nouă, fugind de noi și de CDR. Așa că noi, PNȚCD, vom rămâne cu CDR - și cu eșecurile și cu uzura guvernării -, iar ei îmbracă haina nouă a unui PNL în creștere și încearcă în acest fel să câștige cât mai mulți oameni în administrația locală. După aceea, vor să revină alături de noi în CDR, în baza unor sondaje de opinie pe care le vom face într-un interval de trei luni. Ei bine, în acea perioadă e clar că PNȚCD, ca atare, va fi mai estompat în fața electoratului, deoarece s-a prezentat la locale ca CDR, iar ei vor fi foarte vii, ca urmare a faptului că au făcut un antrenament de o lună și jumătate făcându-și campanie strict pe „săgeată" și pe PNL. Este un alt dezavantaj pe care îl vom avea în raport cu ei, și atunci, la negocierea locurilor eligibile, ponderea lor va fi foarte mare. [...]

Ce vă propun eu? PNȚCD să accepte participarea liberalilor pe liste separate la viitoarele alegeri locale. Ca urmare, PNL să fie considerat în afara CDR, pentru că nu poți fi parte din CDR și să candidezi împotriva CDR, pe alte liste.

Repet, PNL dorește să aibă liste separate la locale, dar vrea înscrierea Convenției Democrate cu ei ca parte componentă. Aceasta este absurdul absurdului. Nu putem accepta să existe în Convenție două tipuri de partide: unele care merg pe lista Convenției și altele care, în același timp, sunt adversarele Convenției.

Dl Radu Vasile: Analiza pe care a făcut-o domnul Opriș este corectă, iar ipoteza liberalilor că vor lua mai multe voturi nu este valabilă decât dacă electoratul ar veni din alt segment, cum ar fi cel al PD, de exemplu. [...]

Dl Radu Sârbu: Pe această logică, în Transilvania vor câștiga din nou naționaliștii, pentru că în orașele în care sunt unguri, în turul doi pentru primărie va intra ungurul cu reprezentantul PDSR sau PUNR.

Dl Remus Opriș: Mai curând cu PDSR, pentru că el este în creștere electorală în Transilvania. Am studiat baza sondajelor și să știți că PDSR a câștigat Transilvania.

Propun o solicitare de forma: „Între CDR și PNL se va semna un protocol de neagresiune electorală și de susținere reciprocă în turul II pentru candidatul la funcția de primar cel mai bine situat. În vederea alegerilor parlamentare, PNL va fi reînscris în CDR la eventuala solicitare a acestuia. Listele comune ale CDR pentru alegerile parlamentare se vor semna în concordanță cu actualele prevederi ale protocolului de către președintele CDR, care nu poate fi altul decât președintele PNȚCD".

Dl Ion Diaconescu: Ca argument, noi am spus să fie un singur preşedinte şi pentru Convenţia mare, şi pentru cea mică. Acela trebuie să fie preşedintele partidului cel mai bin situat.

Dl Radu Vasile: Pot să intre şi să iasă fără a fi taxaţi?

Dl Remus Opriș: Îi taxăm, dar noi nu putem spune că dacă ies acum din CDR, nu mai intră pentru alegerile parlamentare. Nu avem acest interes acum. Ei tot evocă faptul că au presiuni din teritoriu, să trimitem şi noi aceste propuneri la birourile județene și să dea și ele o soluție.

Dl Sorin Lepșa: Soluția pe care o poate da orice organizație PNȚCD din teritoriu este să-i lăsăm pe liberali să meargă separat la locale, cu condiția să iasă din CDR. Se va reînscrie Convenția la tribunal fără ei, doar cu PER-ul lui Otto Weber. [...]

Dl Remus Opriș: Sigur. Eu mi-am însușit de la început această alternativă: dacă vor liste separate, liberalii pleacă. Data de 1 iulie este termenul pe care îl doresc dânșii ca să înceapă o strategie de dezvoltare, de selectare

a oamenilor, de racolare. În acel moment, PNL va figura în afara CDR şi la primele sondaje de opinie din lunile iulie-august, CDR va marca o scădere, pe lângă cea pe care o marchează acum. Este un recul pe care liberalii îl vor accentua şi îl vor hrăni cu argumentul dezlipirii lor de CDR. De acest recul va profita în continuare PDSR, care prin această imagine de scindare a Convenţiei mai câştigă 3% sau 4%. Întrebarea pe care o pun este: suntem capabili ca acestui şoc imediat să-i facem faţă sau nu?

Dl Sorin Lepşa: Indiferent de ce spunem noi, liberalii pleacă.

Dl Virgil Petrescu: Problema nu este ce fac ei, problema este ce facem noi.

Dl Sorin Lepşa: Eu nu cred că noi vom avea un recul atât de mare.

Dl Remus Opriş: Vom avea un recul de vreo 15%!

Dl Ion Diaconescu: La PNL există curentul lui Valeriu Stoica, format din cei care doresc să candideze aparte, cu riscul de a părăsi Convenţia Democrată şi la parlamentare, dar şi curentul lui Ionescu-Quintus, care pentru nimic în lume nu vrea să plece din CDR. [...]

Dl Remus Opriş: La ora actuală, PNL poate fi scos din Convenţia Democrată, pentru că deja în protocol este scris aşa: „...cine nu respectă listele comune la locale şi generale se consideră scos din Convenţie". Acesta este textul cu care suntem înregistraţi.

Dl Ion Diaconescu: La ora actuală acel protocol nu mai e valabil.

Dl Sorin Lepşa: Liberalii pleacă. La locale, înregistrăm Convenţia cu două partide. Când vor reveni, facem un protocol nou. Acceptaţi acest protocol? Vă primim. Nu acceptaţi, atunci nu reintraţi în alianţă!

Dl Răsvan Dobrescu: Eu cred că e bine să ne gândim de pe acum care va fi poziţia noastră.

Dl Constantin Dudu Ionescu: În PNL mai există o a treia categorie dintre noii veniţi, grup care este la cuţite cu Valeriu Stoica, pentru că se pare că Stoica a căpătat deja puteri mult prea mari şi care, eventual, s-ar putea să facă o surpriză.

Dl Virgil Petrescu: Este partidul PNL-CD[70].

Dl Constantin Dudu Ionescu: Mai jos decât este România şi Guvernul acum, nu vom mai avea unde să ajungem şi vom începe să creştem. Sunt ceva bani care trebuie să vină, mai sunt ceva bani pe care unele bănci ar vrea să le aducă în România. Situaţia din Kosovo ne-a salvat într-un fel. Cred că acest lucru ne este favorabil nouă în momentul în care liberalii vor

---

[70] PNL-CD - Partidul Naţional Liberal-Convenţia Democrată, partid activ între anii 1991-1998; a aderat la CDR în 1992; au urmat desprinderi şi fuzionări cu alte partide liberale, inclusiv PNL, ale unor grupări din partid.

ieși din Convenția Democrată. Dar pentru asta este nevoie ca noi să punem față în față ce am promis și ce am făcut. Dar să avem ce să prezentăm. Altfel nu vom avea nici ce să „vindem" în campania electrală, dar nici argumente împotriva domnilor de la PNL.

Dl Gavril Dejeu: Cine a urmărit cu atenție intențiile și evoluția PNL, a văzut că ei dau din coate din răsputeri să redevină un partid de primă mână în România. Deoarece culcușul unei Convenții slăbite nu le mai este acceptabil, liberalii speră că o acțiune politică separată le poate aduce câștiguri. Ei fac un experiment la aceste alegeri locale. Așa trebuie socotită poziția lor. Dacă vor obține un succes rezonabil, nici nu se vor mai uita la Convenție.

De altminteri, în perspectivă, trebuie să știți că liberalii nu se gândesc să fie niște parteneri loiali ai CDR. Ei folosesc Convenția numai în măsura în care au nevoie de ea. Din acest punct de vedere, noi trebuie să ne întrebăm ce este această Convenție în momentul de față și ce poate deveni, iar dacă ajungem la concluzia că ea este într-adevăr o formulă cu care să mergem mai departe, să nu o condiționăm de poziția liberalilor și să nu le facem jocul, adică să nu acceptăm ca ei să se folosească de CDR numai atunci când le convine. De pildă, noi, la Sibiu, am dat și o declarație scrisă în presă că nu suntem de acord ca PNL să se joace de-a „șoarecele și pisica" cu CDR. Ori vor să rămână în această alianță, așa cum este ea, ori, dacă nu, să se considere în afara ei.

5. Informare cu privire la activitatea Fondului Proprietății de Stat

Dl Ion Diaconescu: Aşa cum am stabilit, domnul Radu Sârbu este prezent aici la noi. Dacă doriţi, puteți să-i puneţi întrebări. Poftiţi, domnule Dejeu!

Dl Gavril Dejeu: Am spus că dacă la Sibiu există o situaţie încordată în relaţiile de partid, aceasta se datorează domnului Nicolae Cirică, nu în calitatea sa de şef la FPS-Sibiu, ci pentru că prin modul în care acţionează favorizează această rupere în partid. Eu nu am nevoie de aşa ceva.

Dl Radu Sârbu: Eu v-am explicat că în ce-l priveşte pe Cirică, am nevoie de un pretext, pentru că în momentul în care nu-i schimb doar pe codaşi, ci îi schimb și pe alții, va trebui să schimb jumătate din directori. Pretextul îl am deja. A venit directorul de la Iprosib şi mi-a arătat că Cirică m-a minţit, şi dacă el m-a minţit, îi cer demisia. Şi ca să se lămurească şi el, facem un *face á face* în trei, săptămâna viitoare, după care îi cer demisia.

Dl Gavril Dejeu: De când acest director a făcut anumite lucruri cu ajutorul FPS, s-au produs frecuşuri şi rupturi în partid. Convingerea noastră este că dacă punem un director la FPS care ne informează, cooperează cu noi, atunci lucrurile se pot schimba. Eu nu am nevoie să permanentizez

o ruptură a organizaţiei din cauza unui om. Am acceptat să revin asupra demisiei mele, cu condiţia ca acest om să plece. Altfel, plec eu.

Dl Radu Sârbu: El e relativ uşor de schimbat. Problema este că cel care va veni se va apuca să schimbe toată structura, în Consiliul de administraţie şi în AGA şi să-i pună pe cei din celelalte grupări. Deci, operaţiunea de schimbare a directorului FPS este un prim pas necesar, dar nu rezolvă lucrurile.

Dl Gavril Dejeu: Noi nu ne răzvrătim împotriva instituţiei. Să se schimbe omul, instituţia rămâne şi ea va funcţiona.

Dl Remus Opriș: BCCC a decis în urmă cu vreo două-trei luni ca în cazul în care avem o serie de propuneri de făcut, acestea să se bucure de sprijinul biroului judeţean. Să nu fie făcută o singură propunere, să fie două sau trei, pentru ca cel care numeşte să aibă posibilitatea de a tria.

Faţă de ceea ce i se întâmplă zilele acestea domnului Sârbu, vreau să spun că e de preferat să existe un dialog aici, decât o tăcere însoţită de critici, de denunţuri în ziare şi de atacuri orchestrate, folosind anumite resurse şi relaţii de amiciţie cu unii dintre ziarişti. Să înceteze astfel de atacuri, şi nu numai asupra domnului Radu Sârbu, ci şi asupra celorlalţi pe care i-au avut în vedere în demersuri similiare.

Dl Gavril Dejeu: Eu asemuiesc situaţia domnului Sârbu de acum cu situaţia prin care am trecut eu timp de un an şi jumătate. Dar nu atât în partidul nostru, ci în alte zone se fixează ţinte precise. Am observat că acum este Radu Sârbu ţinta. Eu vă propun ca partidul să dea declaraţii exprese de sprijin. Altfel, rând pe rând, adversarii noştri politici ne dau jos câte un om. Aceasta este o tactică bine pusă la punct, în primul rând de PD, dar şi de PNL, ca să nu mai vorbim de ceilalţi.

Dl Sorin Lepșa: Ştiţi că am avut o bătălie cu Partidul Democrat în Braşov. Cel care l-a sprijinit pe senatorul PD Aristotel Căncescu a fost domnul Radu Sârbu.

Dl Radu Sârbu: Prin ce?

Dl Sorin Lepșa: Prin declaraţia pe care aţi făcut-o, că eu şi cu Ionuţ Gherasim avem un amestec la Poiana Braşov.

Dl Radu Sârbu: Niciodată nu am atacat pe cineva din PNŢCD. Am publicat integral raportul Comisiei de control în „Adevărul”, ca să se vadă că toţi cei responsabili sunt de la FPS. Nu am vrut să apară situaţia de la Neptun-Olimp, dar a apărut şi mi-am dat seama că a fost un noroc că a apărut. Au venit la mine supăraţi domnii deputaţi Jianu Nicolae şi Tănase Barde, deşi în raport ei nu sunt menţionaţi. Raportul de la Poiana Braşov nu a avut nicio legătură cu PNŢCD.

Referitor la problemele ridicate de domnul Lepşa, în momentul în care am fost numit la mijlocul lunii octombrie preşedintele Consiliului de administraţie al Fondului Proprietăţii de Stat, am venit cu un program care cuprindea nişte măsuri organizatorice, ameliorarea cadrului legislativ şi o activitate de marketing. Le-am urmărit punct cu punct.

După două săptămâni a venit FMI cu o echipă şi Banca Mondială cu o altă echipă. Nu i-au interesat privatizările, ci lichidările. În aceste condiţii, în luna noiembrie s-a luat hotărârea să se închidă imediat, fără nicio altă tentativă de privatizare, nişte societăţi comerciale, astfel încât să se reducă pierderile din economia naţională. Adică, dacă România vrea bani, să nu-i mai irosească. S-a făcut o listă de către Ministerul de Finanţe. Vă informez că 18% din cei 31% din pierderile societăţilor comerciale cu capital de stat se datorau primelor patru societăţi perdante: Petromidia, RAFO, Tractorul şi Roman. Celelalte 13% erau date de alte 45 de societăţi comerciale. Noi am lichidat toate cele 45 de societăţi, făcând zeci de mii de şomeri și reducând pierderile cu doar 13%, dar nu am lichidat pe cei patru mari perdanți, care făceau 18%. Formal, Petromidia s-a privatizat și sper în continuare că turcii de la Akmaya, care au cumpărat, vor înceta pocherul pe care îl joacă cu noi și vor executa contractul. Dacă nu, executăm noi scrisoarea de garanţie.

Dl Ion Diaconescu: Informațiile pe care le am eu sunt foarte defavorabile.

Dl Radu Sârbu: Ei sunt o firmă foarte puternică, dar nu au venit pentru ei, ci pentru compania națională iraniană, și pentru ăia nu contează prețul. Evaluarea Petromidiei făcută de ei este de circa două miliarde - la o valoare rezonabilă de piață ar fi vreo 800 de milioane USD. Noi am dat-o cu 500 de milioane USD, plus încă 260 de milioane, plus încă 200 și ceva de milioane investiții.

Nu am închis RAFO decât operațional, iar de uzinele Tractorul și Roman din Brașov nu ne-am atins. Or, în aceste circumstanțe, toată lumea, în frunte cu premierul, îmi cerea să le lichidez.

Dl Sorin Lepșa: Pe baza uzinelor Tractorul și Roman, la Brașov mai trăiesc încă 300 de alte societăți de pe orizontală. Camionul românesc și tractorul românesc sunt asamblate cu piese din import. Dacă aduci piese din afară ca să le folosești în producția internă, ești vămuit. Dacă vine cineva cu un camion întreg din afară și îl introduce în România el este scutit de vamă.

Dl Radu Sârbu: Revin. În luna noiembrie, în şedinţă de Guvern, premierul mi-a cerut foarte autoritar să anunţ că le lichidăm. Şi am anunţat. A fost singura dată. Niciodată din noiembrie nu am mai revenit să spun că Roman şi Tractorul se lichidează, dimpotrivă, am declarat că se privatizează. Şi atunci, uzina Roman a obţinut o OUG, prin care FPS contrabalansa un credit, pentru că ei nu mai aveau cu ce contracara și se prelun-

gea agonia. La fel ca şi Sidex din Galaţi, a obţinut şi Tractorul, a obţinut şi Comtim între timp un credit, pentru că mureau porcii. Comtim are ca patrimoniu porci, clădiri, terenuri, care valorează 55 de milioane USD şi au datorii de 150 de milioane USD. Deci, o societate care vânzând carne de porc nu poate produce un beneficiu suficient de mare ca să-şi acopere dobânzile restante la credite este o societate falimentară pe hârtie, dar care trăieşte în realitate. Aşa sunt multe societăţi: Sidex, Aro, Roman, Tractorul şi multe altele, toată siderurgia. [...]

Am pornit la Roman şi Tractorul cu un proces de divizare care - greşeala mea şi mi-o asum - nu s-a făcut prin ruperea lor în cinci-şase societăţi pe acţiuni, ci prin vânzare de acţiuni. La Tractorul, BRD are un credit de 170 de miliarde de lei, adică vreo 13 milioane USD. Conform contractului de privatizare a BRD cu Société Générale, orice credit de peste 10.000 de USD, care devine neperformant în primii trei ani ulteriori contractului, se recuperează din preţ. Ultimul lucru care se doreşte este falimentarea Tractorului şi a altor societăţi. Am primit de la Tractorul informaţii că se pot vinde active şi se pot obţine astfel bani pentru plata unor datorii. Din păcate, s-au vândut doar două active, şi acum va trebui reluat un proces pe care nu-l mai face FPS, ci o bancă de investiţii. Tractorul a fost pus pe lista de privatizare într-un grup de 10 societăţi, dar poate fi şi lichidat, deoarece o bancă de investiţii care ia un grup de zece societăţi are libertatea deplină de a acţiona de la privatizare integrală la privatizare parţială sau chiar la lichidare integrală. Problema Tractorului nu este că nu are piaţă, ci nu dispune de o bancă finanţatoare care să-i asigure leasingul, deoarece cumpărătorii au nevoie de tractoare, dar nu au bani să le cumpere. Deci, am fost obligat să fac nişte declaraţii mai revoluţionare.

Pierderile le-am redus cu 13% plus Petromidia încă 8%, deci am redus cu 21%. Din fericire, RAFO se va vinde acum. Am spus „din fericire", pentru că acum este grevă. Azi de dimineaţă 20 de autobuze cu muncitori de la RAFO s-au dus în faţa clădirii prefecturii din Bacău. La amiază au ajuns şi cei de la FPS şi au negociat, dar acum nu mai au ce negocia.

În portofoliul FPS există două categorii de societăți, cele mari, respectiv cele mici și mijlocii. Când am venit şi am iniţiat descentralizarea completă a portofoliului pe societăți mici şi mijlocii, am chemat directorii judeţeni ai FPS şi le-am spus că provin din rândul lor, că ştiu că pot să vândă mult, ştiu că ar putea să facă o treabă bună, că eu le cer să facă asta și să demonstreze aparatului bucureștean că acesta se înșală în privința lor. Le-am mai spus că dacă își fac treaba, îi apăr de oricine le-ar cere capul, dar dacă nu, îi schimb, oricine i-ar apăra.

Doamna Elena Doval de la Brașov și domnul Nicolae Cirică de la Sibiu fac parte dintre directorii fruntași pe țară, foarte buni în privatizare - și ca preț mediu obținut pe pachetele de acțiuni. Deși Brașovul este un oraș

cu mare putere financiară, aceste rezultate s-au obținut în niște condiții care m-au făcut să-mi pierd complet încrederea în onestitatea doamnei Doval. Lucrurile au condus către prefectul pedist, membru în AGA la fabrica Zahăr-Bod. În acest moment, dată fiind iminența unui nou matrapazlâc, am rezolvat totul de azi pe mâine. M-am lămurit că doamna Doval a comis matrapazlâcuri, am schimbat-o, am numit un interimar și am făcut a doua zi o conferință de presă. Cel mai scurt interimat va fi cel de la Brașov.

Eu cred că se vor corecta nemulţumirile pe care le au organizaţiile PNȚCD față de persoana directorilor FPS. La Suceava era un pedist şi am pus un ţărănist. La Vâlcea era un liberal şi am pus un ţărănist. Problema aceasta se poate încheia la jumătatea lunii iunie, prin concurs.

Dl Sorin Lepșa: Într-adevăr, doamna director Elena Doval a fost una dintre cele mai bune directoare.

Dl Radu Sârbu: Maghiarii au pornit la luptă împotriva doamnei Doval cu prilejul privatizării unei societăţi cu balastiere. S-a demonstrat că s-au făcut abuzuri. Acesta a fost primul motiv pentru care am destituit-o pe doamna director Doval. [...]

Dl Gavril Dejeu: Eu am înțeles că Sidex și Comtim nu au piaţă de desfacere.

Dl Radu Sârbu: Sidex are piaţă.

Dl Gavril Dejeu: Mă rog. Dar de ce distrugem o fabrică de tractoare, când agricultura românească este înfometată de utilaje? De ce statul român nu găsește o soluție - alta decât cea pe care ne-o propun FMI şi Banca Mondială - de a face anumite sacrificii pentru încurajarea acestei întreprinderi să facă tractoare pentru agricultura românească şi să dăm ţărănimii facilităţi de a le cumpăra.

Dl Radu Sârbu: Există o soluţie. Suedezii vor să capete în schimbul creanței pe care o au în România jumătate active, jumătate bani. În cazul în care li se dă Tractorul pe 100 de milioane USD, ei investesc acolo minimum 150 de milioane USD. Problema este că noi nu ne decidem să facem tranzacţia. Din iarnă, Ministerul Justiţiei nu dă un punct de vedere prim-ministrului că acea creanţă există sau nu există. La solicitarea ministrului Remeș, prim-ministrul se teme să zică: „Vă dăm orice, oricât de avantajos ar fi" - ca să nu vină ceilalţi şi să-l întrebe de ce a dat. Ştiţi ce punct de vedere a dat Ministerul Justiţiei acum trei săptămâni, după șapte luni de când se discută? Au zis așa: „Noi credem că datoria este prescrisă, dar dacă ne-ar acţiona suedezii în instanţă, credem că am fi obligaţi să o plătim". Acum, când a izbucnit criza la Tractorul, au dat în sfârşit o propunere coerentă şi se negociază pentru prima oară la modul riguros.

Dl Sorin Lepșa: Problema este că de anul trecut cei de la Roman nu au mai primit deloc bani de la buget. Anul trecut ei au scos un profit de 97 de

miliarde de lei, dar au datorii din spate de 400 de miliarde de lei, care acum, cu penalităţi cu tot, se tot încarcă. La început, când s-au făcut societăţile comerciale, toată lumea le-a dat acestora utilaje, le-a dat clădiri, dar capitalul a rămas la bănci. [...]

Dl Radu Sârbu: Uzinele Roman și Tractorul nu au profit din exploatare. Dacă le-ai da oamenilor salariu și să stea acasă, statul ar ieși mai ieftin. Toate cele 49 de întreprinderi sunt cu pierderi din exploatare. Acesta a fost criteriul. O întreprindere care din produsul ei nu-și poate acoperi cheltuielile de exploatare nu are raţiunea de a funcţiona. FMI și Banca Mondială spun așa: „Nu mai risipiți banii, pentru că noi vă dăm credite și voi le aruncați în continuare în Valea Jiului - 300 de milioane USD pe an, în Petromidia - 100 de milioane USD, în RAFO încă 90 de milioane USD". E normal să-ți ceară să le oprești.

Din fericire, aceste societăți mai au o șansă. Începând cu preşedintele Emil Constantinescu, toată lumea spune că Sidex și societățile din Brașov sunt excepții - ele pot răsturna orice Guvern. Eu declar pentru FMI una și în realitate fac alta. Pretextez vânzare de active la Roman și Tractorul, la care suntem în proceduri de privatizare - nu de lichidare -, și scot de două ori la vânzare Rafo - să dea Dumnezeu să o vindem.

FMI și BM se supără. România are nevoie de 8,5 milioane de tone țiței, extrage șapte milioane, dar are o capacitate de rafinare de peste 30 de milioane de tone. Ca să se acopere capacitatea aceasta excedentară de rafinare a țițeiului și să se dea de lucru - pentru că piață nu există -, trebuie să se facă importuri de țiței, care dezechilibrează balanța comercială. Deficitul balanței comerciale se datorează, în primul rând, importurilor de țiței.

Dl Sorin Lepșa: Luni, dacă nu apare hotărârea cu 50 de miliarde de lei și respectiv cea cu 100 de miliarde de lei, Braşovul iese în stradă.

Dl Alexandru Badea: Am o întrebare. Există la nivel central vreo instituţie sau vreun organism, care să se ocupe cu prospectarea de pieţe autentice pentru industria românească.

Dl Florin Tudose: Nici nu trebuie să fie la nivel central.

Dl Alexandru Badea: Eu ştiu că atunci când a fost în dificultate uzina Renault, preşedintele Franţei s-a ocupat să-i găsească piaţă.

Dl Radu Sârbu: În Franţa, într-un climat economic normal, sănătos, 10-20 de cazuri nu contează. Remeş se închide pe roşu în economia românească la FPS, care a avut iniţial 46% din totalul societăților comerciale. Acum mai avem vreo 3.000 de societăţi, din cele 4.300 pe care le aveam la începutul anului. Pierderi au avut 1.300 de societăți. Restul de 1.700 sunt pe profit, dar pierderile celor 1.300 sunt mai mari decât profitul celorlalte 1.700.

Un buget naţional care reflectă o economie sănătoasă are TVA pe primul loc la venituri. La noi, veniturile din TVA sunt pe locul III, după impozitul pe salarii (ce ruşine!) şi după vamă. Aceasta îţi arată exact despre ce este vorba. În aceste condiţii, privatizarea este dificil de realizat, iar de o privatizare performantă nici nu mai vorbesc. Societăţile mari nu pot fi privatizate fără capital străin şi foarte puţini străini au venit până în prezent în România (sunt 165 de contracte astăzi, din 6.000 de privatizări). Societăţile mici şi mijlocii degeaba le privatizezi, pentru că ele gravitează în jurul celor mari care le omoară.

Suspendarea facilităţilor acordate investitorilor condamnă România să-şi vândă pe mai nimic marile companii, care dacă nu ar fi decapitalizate, ar fi foarte bune, pentru că aproape toate au piețe.

Dl Florin Tudose: Problema cu importurile de ţiţei se tot pune de trei ani de zile în orice discuţie în ceea ce priveşte Bancorex şi alte bănci. Dacă s-a finanţat importul, ţiţeiul a intrat în ţară. Acela ori s-a consumat, ori s-a vândut. De ce nu s-au întors banii?

Dl Radu Sârbu: Pentru că în România mentalitatea a rămas aceeaşi: o întreprindere lucrează ca să dea de lucru la angajaţi, nu ca să facă profit. În condiţiile excedentului de produse petroliere pe fondul scăderii preţurilor, tehnologiile din rafinăriile româneşti sunt necompetitive şi atunci se cumpără ţiţeiul, dar se vinde produsul sub costuri. De aceea, Petromidia şi RAFO sunt cu pierderi din exploatare. Nu mai spun de pierderea financiară şi cea excepţională.

Rafinăria Petromidia are o locaţie bună, este pe malul mării şi ar face profit dacă ar fi aprovizionată cu ţiţei de la 80% în sus faţă de capacitatea de prelucrare, 80% fiind pragul de rentabilitate. Dar noi o ţinem de 10 ani pe la 50-60% din capacitate şi face pierderi. Asta ca să ţinem în funcţie şi rafinăria RAFO Oneşti, care e tot pe pierderi. De aia am spus că România şi-a permis să piardă 100 de milioane USD pe an cu fiecare dintre aceste două rafinării. Şi ele îşi vând produsele în pierdere, sub costuri.

Am făcut 70.000 de şomeri în 45 de întreprinderi şi am fi făcut jumătate din acest număr de şomeri pe patru întreprinderi: Tractorul şi Roman din Braşov, şi cele două rafinării, Petromidia şi RAFO.

Dl Ion Diaconescu: Există vreo posibilitate să se iasă din acest impas?

Dl Radu Sârbu: Aceste societăţi comerciale nu vor fi salvate decât prin capitalizare, iar capitalizarea nu se poate face decât prin privatizare, pentru că statul nu mai are bani. Eu spun aici, în BCCC, că România are o soluţie să dovedească, începând cu iarna acestui an, că reforma îşi arată fructul, are rezultate. Soluţia este în mâna domnului ministru Berceanu: privatizarea.

Tot ce are FPS în portofoliu valorează, la valoare nominală, 2,7 miliarde USD. Cum sunt întreprinderi mari şi, de obicei, se vând sub jumătate de preţ,

adică mai încasăm poate 1,5 miliarde USD până la sfârşitul privatizării, deci încă un an şi jumătate-doi.

În schimb, Berceanu ar putea să vândă. Când am fost la Londra la „Ziua României", acum două săptămâni, s-a confirmat ceea ce ştiam deja: Berceanu poate să vândă numai distribuţiile de energie electrică, dacă ar vrea, cu cinci miliarde USD în patru-cinci luni. Nu mai zic de termocentrale, nu mai zic de Petrom.

Dl Ion Diaconescu: Nu e riscul să ajungem la un preţ de monopol?

Dl Radu Sârbu: Nu, domnule preşedinte, pentru că cei care cumpără aceste distribuţii sunt cele mai puternice companii din lume, care cumpără piaţa. Ei pot să stea 10 ani pe pierderi în România, pentru că nu pot să ia de unde nu-i. Însă ei cumpără piața și fac investiții, pentru că au de unde, căci câștigă în alte 15 țări. Deci, pot să aștepte să ajungă la profit și niciun monopol privat nu a fost mai al naibii ca un monopol de stat. Peste tot distribuțiile sunt privatizate și există legi prin care să fie protejat și consumatorul.

Berceanu ține un discurs de stânga: „Am nenoroci pe românași, pentru că ar ieși foarte scump". Nu-i adevărat. În Ungaria, de exemplu, este o agenţie de stat care cumpără energia electrică şi o revinde.

Energia noastră electrică este mai scumpă, pentru că termocentralele sunt depăşite tehnologic. CONEL[71] ar fi putut și mâine să fie rupt prin hotărâre AGA, în 12 termocentrale şi în 10 regiuni de distribuţie. Vă daţi seama ce ar însemna asta pentru România - termocentralele nici nu le pun în calcul ce bani ar aduce. Cei mai mari din lume cumpără piaţa. CONEL nu este competitiv. Abia atunci va fi obligat Berceanu să privatizeze restul.

Dl Sorin Lepșa: Privatizări mici, interese mici. Privatizări mari, interese mari.

Dl Radu Sârbu: Permiteți-mi să continui. După ce am ieșit de două ori în presă ca să-l provoc pe Berceanu, el mi-a spus așa: „Dacă mai ataci pe subiectul distribuției, îți închid curentul la Pitești și la celelalte". Așa s-a pus problema.

Dl Remus Opriș: Partidul Democrat se manifestă ca un partid aproape singur la guvernare. Este stăpân pe foarte multe pârghii economice şi are prin Traian Băsescu o putere de decizie nepermis de mare. Sunt programele cu FMI, cu BM, care toate i-au fost lăsate lui pe mână. Acelaşi şantaj pe care ni-l fac nouă în Parlament, îl practică și la guvernare.

---

[71] CONEL - Compania Națională de Electricitate, înființată în anul 1998 prin reorganizarea RENEL, având în componență filiale pentru producerea de energie electrică și termică (în centrale termo și hidro), precum și pentru distribuția și furnizarea energiei electrice.

Problema este dacă mai putem şi noi să ne exprimăm măcar în Parlament, la nivelul legislaţiei, sau trebuie să ne aplecăm în faţa PD ca arabii la Mecca? Vă dau un exemplu. Spunea domnul ministru Herlea că sunt 2,9 miliarde de euro împrumut de la Uniunea Europeană, s-au contractat 1,8 miliarde până acum, din care 71% îi aparţin domnului Băsescu. Chiar tot ajutorul ăsta care vine de la Uniunea Europeană să-l dăm să se distribuie în această ţară prin Băsescu? Chiar domnul prim-ministru acceptă ca un dat acest lucru, căci spune: „Băsescu are program pe bani PHARE de ecologizare a staţiei de spălat vagoane din CFR-Constanţa". Banii aceştia ar fi trebuit să se ducă pe ecologie la ministrul Romică Tomescu. Dar se acceptă acest lucru cu un prim-ministru ţărănist şi cu un ministru de la Integrarea Europeană tot ţărănist.

Dl Gavril Dejeu: Aşa ne trebuie, dacă am cedat puterea în guvernare.

[…]

ȘEDINȚA BIROULUI DE CONDUCERE, COORDONARE ȘI CONTROL AL PNȚCD

(23 iunie 1999)

Teme dezbătute:

1. **O analiză privind adoptarea Legii de retrocedare a imobilelor abuziv confiscate de stat prin Ordonanță de Urgență sau prin dezbateri parlamentare**
2. Modificări în conducerea Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare
3. **Situația Consiliului de administrație al Radiodifuziunii**
4. Legea învățământului a ajuns la mediere între Camera Deputaților și Senat
5. Stadiul Legii dosarelor Securității
6. **Acordarea licențelor de radio și televiziune**
7. **Deficiențe în activitatea partidului**
8. Probleme organizatorice la Harghita
9. Situația prefectului de Brașov
10. Despre conflictul dintre vicepreședintele PNȚCD Sorin Lepșa și președintele FPS Radu Sârbu

Au participat la discuții:

Membri ai BCCC:

Ion Diaconescu, Niculae Ionescu-Galbeni, Mircea Ciumara, Vasile Lupu, Ulm Spineanu, Remus Opriș, Sorin Lepșa

Membri supleanți ai BCCC:

Răsvan Dobrescu, Constantin Dudu Ionescu, Vlad Roșca

Secretari generali adjuncți:

Virgil Petrescu (secretar general interimar), Mihai Grigoriu, Petrișor Peiu, Tănase Barde, Costel Păunescu

Invitați:

Ioan Vida-Simiti (secretar al Camerei Deputaților), Gheorghe Cristea (vicelider al Grupului parlamentar PNȚCD-civic-ecologist, președintele Organizației PNȚCD-Ialomița), Gavril Dejeu (președintele Juriului de onoare și disciplină al PNȚCD, președintele Organizației PNȚCD-Sibiu, deputat), Alexandru Badea (vicelider al Grupului parlamentar PNȚCD-civic-ecologist), Mihail Radu (vicepreședinte al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare), Daria Zotescu (secretar executiv al PNȚCD)

STENOGRAMA ȘEDINȚEI

(extrase)

1. O analiză privind adoptarea Legii de retrocedare a imobilelor abuziv confiscate de stat prin Ordonanță de Urgență sau prin dezbateri parlamentare

Dl Ion Diaconescu: Domnul Lupu vrea să ne spună ceva.

Dl Vasile Lupu: Rugămintea mea este să folosim toate pârghiile noastre ca să aducem parlamentarii la vot. Începem mâine dimineață cât mai devreme, să nu fie intervenții trăsnite din sală, că fiecăruia îi vine acum ideea genială să rezolve problema proprietarilor, și să o putem trece măcar prin Camera Deputaților. Să vedem cum ieșim cu această lege până vineri, dacă trece de Cameră, atunci facem tam-tam pentru o sesiune extraordinară la Senat. [..]

Dl Ion Diaconescu: În ceea ce privește sesiunea extraordinară, s-au complicat puțin lucrurile. În ședința de Birou permanent de azi, PDSR ne-a asigurat că dacă Guvernul dă mâine Legea caselor prin Ordonanță de Urgență, ei cer imediat convocarea unei sesiuni extrardinare, iar în două-trei zile legea să fie dezbătută în Parlament.

Dl Vasile Lupu: Ideea e bună, pentru că PD se poate răzgândi și această OUG nu înseamnă mare lucru dacă nu e votată de Parlament. Acceptăm sesiune extraordinară, o dezbatem și îi dăm formă definitivă. Pentru că dacă intră la toamnă, o rupem în două, sau dacă dăm niște drepturi proprietarilor și PD se unește cu PDSR sau iese din Guvern și face propagandă electorală alături de PDSR, noi am terminat-o.

Dl Ion Diaconescu: Eu le-am atras atenția că noi nu o putem trece pe ordinea de zi a Camerei Deputaților până când nu e gata raportul comisiei. [...]

Dl Mihai Grigoriu: Legea caselor este semnată de toată coaliția. Această lege e complicată, cu multe defecte, din cauza tratativelor nesfârșite, dar are prevederi deosebite care apără proprietatea. Acum domnul Chiliman[72] ne roagă să mergem și noi la discuțiile cu PDSR, fie domnul Răsvan Dobrescu, fie eu.

Dl Ion Diaconescu: Să vă duceți. Ei vor să o introducă în sesiune extraordinară.

Dl Mihai Grigoriu: PDSR a spus că dacă iese legea sub formă de Ordonanță de Urgență, când vin ei la putere o rad.

---

[72] Andrei Chiliman - vicepreședinte al Camerei Deputaților din partea PNL.

Dl Remus Opriș: Roagă-l pe secretarul general al Guvernului să-ți trimită xerocopia ordinii de zi de mâine din Guvern.

Dl Mihai Grigoriu: Până acum o jumătate de oră nu era trecută pe ordinea de zi.

Dl Remus Opriș: Trebuie să ne confirme faptul că aceasta e formula pe care o va semna mâine.

Dl Mihai Grigoriu: Eu nu pot să fac asta.

Dl Remus Opriș: De ce? Consilierul prim-ministrului este aici. Să verifice cuvânt cu cuvânt, să nu semneze o altă Ordonanță de Urgență.

Dl Petrișor Peiu: Intră pe ordinea de zi suplimentară de mâine. Dacă nu, este marți ședință extraordinară de Guvern.

Dl Mihai Grigoriu: Legea aceasta rezolvă definitiv problema proprietății. Multora nu le convine.

[...]

3. Situația Consiliului de administrație al Radiodifuziunii

Dl Remus Opriș: În urmă cu patru luni, sesizam BCCC despre existența unor ilegalități în Consiliul de administrație al Societății Române de Radiodifuziune. E vorba de faptul că în urmă cu aproape un an s-a adoptat Legea de reorganizare a acestei societăți. În baza ei, s-au introdus unele incompatibilități, în sensul că membrii din Consiliul de administrație nu au dreptul să ocupe și funcții executive în Radiodifuziune, dar trei dintre ei ocupă încă aceste funcții. Pe de altă parte, Consiliul de administrație, la fel ca și la TVR, trebuie să țină seama de ponderea parlamentară a partidelor. Și este iarăși un principiu încălcat, pentru că PNȚCD are un singur reprezentant, PDSR are șapte, deoarece acest CA funcționează în baza ponderii formațiunilor politice din perioada 1992-1996, care motivează inclusiv existența reprezentării PSM-ului, partid care nu mai este parlamentar. Și PRM este reprezentat de trei membri.

Eu am sesizat acest lucru în urmă cu patru luni, am sesizat în mod deosebit pe domnul prim-vicepreședinte Gabriel Țepelea, care m-a liniștit că în decurs de o săptămână rezolvă problema, dar ea nu e rezolvată nici la ora actuală. Voi face o sesizare Biroului permanent, dar este o neglijență a Comisiei pentru cultură pe care o conduce domnul profesor Țepelea.

În același timp, voi sesiza și Curtea de Conturi, pentru că cei trei membri, în momentul în care a apărut Legea, trebuiau să demisioneze ori din funcția de director, ori din calitatea de membru în Consiliul de administrație. Or ei au semnat state de plată în ambele atribuții.

În acest sens, vreau să vă spun care este impactul politic asupra acestor încălcări ale legii pe care PNȚCD le tolerează. Noi, ca partid politic, ne izbim în continuare de o atitudine ostilă, pentru că ei au fost puși de un anumit partid politic sau cu o anumită culoare politică. Probabil că dânșii înțeleg să mediatizeze preferențial anumiți reprezentanți ai acestei comisii. Partidul nu poate fi mulțumit de acest lucru.

Dl Răsvan Dobrescu: În completare, vreau să spun și eu ceva. Întâmplător, ascult Radio Actualități în fiecare dimineață, între 6 și 6.30. Zilnic, în această perioadă de jumătate de oră eu ascult trei personaje care fac comentarii absolut inacceptabile din punct de vedere politic. Este vorba de Dionisie Șincan, Paul Grigoriu și Octavian Vintilă. Aceștia trei ar trebui dați afară urgent. Ei induc în populație ideea că nu este bună democrația.

Dl Remus Opriș: Eu am ridicat această problemă ca să-i găsim o soluție, dar Comisia pentru cultură nu a dorit rezolvarea de când am ridicat prima dată problema.

[...]

6. Acordarea licențelor de radio și televiziune

Dl Gheorghe Cristea: Referitor la cele două rețele naționale de radio, care sunt similare, licențele au fost adjudecate sau sunt pe cale de a fi adjudecate de Radio 21 al PDSR și Radio Contact al PNL.

Dl Ion Diaconescu: Domnul Țepelea este în vizită la Arad. Acolo există un post de radio.

Dl Petrișor Peiu: Este necesară o intervenție directă la domnul Moldovan[73]. Am vorbit cu domnul Madgearu[74]. Dacă domnul Moldovan înclină balanța într-un fel, se poate rezolva. Frecvența a fost scoasă la licitație de patru luni. Nu vor să ne dea nimic. La Turnu Severin este același lucru, la Reșița e la fel.

Dl Sorin Lepșa: Dacă vrem să ne construim o mai mare penetrare în mass-media, soluția este radioul local și televiziunea locală. Putem să ne construim o bună imagine luând licențe în cât mai multe localități. Am luat licențe doar în 18 localități. Gândiți-vă că din ceea ce se dă acum - și din mai-iunie 1997 - noi nu am mai luat nicio licență, toate le-a luat domnul Aristotel Căncescu, senator PD, domnul Radu F. Alexandru, senator PD, domnul Dan Ghibernea, deputat PDSR, și Radio Contact, fondat de domnul Călin Popescu-Tăriceanu, deputat PNL. PNȚCD nu a mai luat absolut nimic.

---

[73] Mircea-Sorin Moldovan - președintele Consiliului Național al Audiovizualului.

[74] Șerban Madgearu - membru al Consiliului Național al Audiovizualului.

Radio 21 a luat deja una din licențe și mai este una. Aceasta înseamnă că pe plan național va avea relee în fiecare localitate, care acoperă 80% din teritoriul țării. Este ultima șansă pe care o mai avem să pătrundem cumva în mass-media.

Acum se mai dau și trei licențe de televiziune: una este a omului de afaceri Sorin Ovidiu Vântu, a doua a ziaristului Sorin Roșca-Stănescu (ziarul „Ziua") și a treia este a ziaristului Petre Mihai Băcanu (ziarul „România Liberă"). Noi am rămas complet descoperiți.

Dl Petrișor Peiu: Senatorul PNL Eugen Vasiliu face presiuni să se reia licitația licențelor și să se dea simultan la Radio Contact.

Dl Tănase Barde: Nu se reia licitația, dar va lua licență și Radio Contact.

Dl Sorin Lepșa: În Consiliul Național al Audiovizualului (CNA), singurul cu care se poate discuta este domnul Șerban Madgearu.

Dl Remus Opriș: Există două licitații care se pot organiza, întrucât Agenția Națională de Comunicații și Informatică (ANCI) a scos două frecvențe. CNA vrea să organizeze licitație numai pentru o singură frecvență, spunând că e bine să apară un decalaj de șapte-opt luni de la una de alta încât să nu împartă piața. E clar că au alte interese. Dacă se lansează mai târziu licitația pentru cea de-a doua frecvență, ea va fi mai puțin interesantă din punct de vedere electoral, pentru că dacă o luăm în februarie sau martie, nu mai ai posibilitatea să-ți lansezi mesajul așa cum trebuie. E foarte laborios, e foarte costisitor să captezi piața audio. Aceasta înseamnă cel puțin trei-patru luni. Ori apar concomitent cele două licitații, ori cel mult cu un decalaj de două-trei luni.

Dl Ion Diaconescu: Domnul Țepelea vine luni. Voi merge cu dânsul la domnul Moldovan, dar să meargă cu mine și un specialist în aceste probleme.

Dl Tănase Barde: Până în momentul de față sunt patru frecvențe naționale pentru posturi de radio. Două sunt ale Radioteleviziunii Române, una e pentru Radio 21, care este deja dată, iar pentru a patra, la care încă se lucrează - se pare că nu au găsit toate soluțiile tehnice. Ca să luăm noi această frecvență, nu avem altă posibilitate decât să o împărțim cu liberalii. [...]

Dl Constantin Dudu Ionescu: Am discutat adineauri despre CNA și frecvențe. Aș propune ca domnul Lepșa, care s-a mai ocupat de problemă, împreună cu domnul Opriș, care este purtătorul de cuvânt al partidului, să preia această chestiune, să urgenteze o rezolvare și să vină cu o soluție. Nu putem să lansăm o problemă în plenul Biroului fără să nominalizăm responsabilii cu rezolvarea ei.

Dl Ion Diaconescu: Domnul Țepelea lipsește, fiind plecat la Arad, iar referitor la propunerea lui Dudu Ionescu, nu am nimic împotrivă. Cine preia această sarcină?

Dl Remus Opriș: Vreau să vă rog să fiu ajutat de Petrișor Peiu sau de Tănase Barde, pentru că ei au relații mai apropiate cu cei de la ANCI, care dă frecvențele. Aceasta se poate rezolva numai dacă avem și acolo un anumit gir.

Dl Sorin Lepșa: Problema este dacă CNA ne dă nouă licența.

Dl Ion Diaconescu: Mergem la Președinție, mergem la Guvern.

7. Deficiențe în activitatea partidului

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Conducerea partidului trebuie să fie mai fermă în hotărârile pe care le ia, pentru că, din păcate, apar tot felul de discuții, de dispute, și până la urmă totul rămâne în coadă de pește. Luăm o hotărâre - poate bună, poate rea - și apoi toată lumea găsește argumente și contraargumente ca să nu o respecte. Deci, solicit ca această conducere a partidului să ia hotărâri ferme, care să fie executate, chiar cu riscul de a greși.

Din informațiile pe care le dețin - poate că sunt eronate, și atunci vă rog să mă corectați - se pare că există la ora actuală în marea majoritate a organizațiilor noastre județene o situație de *dolce farniente*. A venit cineva dintr-un județ care mi-a spus: „Pe la noi, conducerea județeană nu vine niciodată. Nu se țin ședințele conform Statutului". Se pare că inactivitatea politică a partidului devine din ce în ce mai mai pregnantă. Celelalte partide își trimit reprezentanții peste tot în țară, la noi nici conducătorii organizațiilor locale nu se duc la fața locului să vadă cum se desfășoară activitatea.

Față de această constatare a mea, mă gândesc să vă sugerez ca de la nivelul conducerii centrale de partid să se delege câte doi vicepreședinți și doi secretari general adjuncți pentru județele cu probleme. Să fie trimise astfel de delegații care să meargă la nivelul orașelor, municipiilor și comunelor. Începe acum vacanța parlamentară de două luni. Ar fi bine dacă ne-am împărți atribuțiile, astfel încât câte trei-patru reprezentanți ai noștri să stea acolo eventual chiar și o săptămână, să vadă care este situația, să constate, să dea indicații și să raporteze situația conducerii centrale.

Dl Ion Diaconescu: Aceasta e situația în teritoriu și, în primul rând, se poate reproșa această lipsă de activitate politică chiar conducerii județelor respective. Este foarte frumos ce spune domnul Galbeni, dar nu văd eu pe mulți dintre dumneavoastră să stea cu săptămânile prin județe.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Dacă îi descurajați de la început…

Dl Ion Diaconescu: Noi am mai vorbit despre repartiția pe județe. Trimitem reprezentanți pentru o zi-două, atunci când sunt conferințe județene. Am făcut o repartiție și o programare pentru audiențele de la sediu. Eu mă duc la sediu și îl găsesc mai mereu încuiat. S-a făcut acolo un program de audiențe ca în fiecare zi să fie cineva din conducerea partidului. Degeaba! Dacă noi, cei din conducerea centrală, nu reușim la să respectăm un program... De aceea, mi-am exprimat această îndoială la propunerea domnului Galbeni.

ȘEDINȚA BIROULUI DE CONDUCERE, COORDONARE ȘI CONTROL AL PNȚCD

(5 iulie 1999)

Teme dezbătute:

1. **Protocolul Convenției Democrate din România și divergențele dintre PNȚCD și PNL privind participarea pe liste separate la alegerile locale**
2. **Întârzieri și controverse la Legea de retrocedare a imobilelor confiscate de stat**
3. Televiziunea Română își întrerupe emisiunile pentru neplata taxelor la Romtelecom
4. Probleme organizatorice la Arad, Neamț, Bihor și Sălaj, precum și asigurarea permanenței la sediul central al partidului

Au participat la discuții:

Membri ai BCCC:
Ion Diaconescu, Gabriel Țepelea, Vasile Lupu, Ulm Spineanu, Sorin Lepșa, Sergiu Macarie

Membri supleanți ai BCCC:
Răsvan Dobrescu

Secretari generali adjuncți:
Virgil Petrescu (secretar general interimar), Mihai Grigoriu, Laurențiu Dumitrașcu, Tănase Barde, Costel Păunescu

Invitați:
Nicolae Noica (ministrul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, deputat), Ioan Manea (președintele Senatului PNȚCD), Alexandru Badea (vicelider al grupului parlamentar PNȚCD-civic-ecologist), Daria Zotescu (secretar executiv)

STENOGRAMA ȘEDINȚEI

(extrase)

1. Protocolul Convenției Democrate din România și divergențele dintre PNȚCD și PNL privind participarea pe liste separate la alegerile locale

Dl Ion Diaconescu: Să trecem la discutarea ordinii de zi. Mai întâi aș vrea să informez pe colegii care nu cunosc tot istoricul raporturilor noastre în cadrul Convenției Democrate, că atunci când aceasta a fost constituită, ideea de bază era participarea pe liste comune la alegerile parlamentare și locale, candidați unici pentru primării, candidat unic la Președinția țării. Aceasta a fost inovația față de alte alianțe care se înjghebau atunci. Chiar și noi, prin 1990, nu prevedeam liste comune, dar apoi s-a ajuns la această formulă.

La un moment dat, când unele partide din cadrul Convenției au început să agite problema ca la alegerile locale să meargă pe liste separate, ele au fost date afară din CDR pentru nerespectarea protocolului. Acesta a fost cazul partidului lui Dinu Patriciu[75], acesta a fost cazul partidului lui Nicolae Manolescu[76].

În toate manifestările noastre de până acum, s-a mers pe ideea alegerilor cu liste comune. Nici nu s-a pus în discuție că s-ar putea face derogări. Acum, liberalii au venit cu această cerere, dar ne-a deranjat și felul cum au prezentat-o, cu aerul de ultimatum, deși noi am încercat să-i temperăm. Au început cu o formulă foarte radicală: la alegerile locale să se interzică partidelor să candideze pe listele CDR, fiecare să candideze obligatoriu pe lista partidului său. Am întrebat cum de își permit ei să ne oblige pe noi ce să facem, atunci când noi ne menținem pe linia inițială. Atunci ei au revenit și au mers pe ideea că unele partide pot să candideze pe liste separate. Le-am arătat că este o aberație să faci parte din Convenție și, totuși, să depui liste contra Convenției!

Până la urmă, ca să curmăm discuția, am spus că le acceptăm ideea să candideze pe liste separate, dar pentru că suntem obligați să reînscriem Convenția după ce a plecat și partidul lui Varujan Vosganian[77], noi o vom reînscrie doar cu cei care acceptă liste comune, așa cum prevede protocolul.

---

[75] Partidul Liberal 1993 (PL'93) - format în 1993, prin fuziunea Partidului Național Liberal-Aripa Tânără (PNL-AT) cu o grupare desprinsă din Partidul Național Liberal-Convenția Democrată (PNL-CD); în 1997, PL'93 a fuzionat cu PNL-CD, sub numele Partidul Liberal, care s-a integrat în PNL în 1998.

[76] Partidul Alianța Civică (PAC) - fondat în 1991 de un grup din cadrul Alianței Civice, condus de criticul literar Nicolae Manolescu; a fost membru al CDR; în 1998 a fuzionat cu Partidul Național Liberal.

[77] Partidul Alternativa României (PAR) - înființat în 1996, sub numele de Alternativa României, în 1997 a devenit Partidul Alternativa României; în 1999 și-a schimbat denumirea din nou, devenind Uniunea Forțelor de Dreapta (UFD).

După alegerile locale, liberalii pot să facă o cerere și îi acceptăm atunci în CDR, dacă vor dori să meargă pe liste comune la alegerile parlamentare. Le-am spus că astfel ei evită postura de caraghioși, adică sunt în CDR, dar votează contra CDR: „La ora aceea nu veți mai fi în Convenție". Și-au dat și ei seama de situația lor puțin ridicolă și au spus: „Da, ne înscriem acum în Convenție, dar ne autosuspendăm". Astfel, ei sunt suspendați din CDR în perioada cât au loc aceste alegeri locale, dar teama lor este, în special a președintelui Ionescu-Quintus, să nu rămână în afara CDR. Ionescu-Quintus știe ce a pățit la alegerile din 1992, când, tot așa, s-au așezat liberalii pe cai mari. Ei vor să trecem în protocolul Convenției că este permis unor partide să candideze pe liste separate la alegerile locale și, în acea perioada, ele să fie socotite plecate din Convenție.

Deci, liberalii se consideră că fac totuși parte din Convenție. Ce facem noi dacă luăm acum hotărârea, iar până la alegerile locale mai este un an? Care e situația liberalilor? Sunt în Convenție sau în afara ei? La ultimele discuții, așa cum ei ne-au spus că au forurile lor supreme care decid, le-am spus că și noi avem BCCC, apoi o reuniune a Comitetului de Conducere.

Am discutat și cu președintele Constantinescu aseară și dânsul era îngrijorat de fragilitatea CDR și ne cerea ca aceasta să nu se spargă. Împreună cu dânsul am ajuns la concluzia că nu trebuie să ne precipităm și să facem acum vreun comunicat. [...]

Azi, la conferința de presă, am spus că vom avea un BCCC, dar probabil vom decide în Comitetul de Conducere, pe care îl vom convoca imediat după vacanța de vară. Așa cum au folosit și liberalii fel de fel de amânări, de solicitări, de amenințări, nici noi nu trebuie să ne precipităm. Amânăm problema fără să începem atacuri. Cred că este înțelept acest lucru. [...]

Președintele și prim-ministrul consideră că noile acorduri cu Renault, ca și împrumuturile externe, care s-au făcut acum, ar fi semne ale unei revigorări economice. Poate vom reuși să refacem ceva teren, chiar în numele CDR.

Oricum am pune problema, noi avem interesul să menținem această alianță, și dacă o vom menține, cei mai indicați parteneri vor fi tot liberalii. Dar nu așa, cerând ei președinția CDR, cerând ei drept de veto, ci mergând pe procedura pe care am avut-o și la alegerile din 1992, și din 1996: media a trei sondaje de opinie va arăta ponderea fiecărui partid din cadrul CDR, iar listele comune vor fi semnate de președintele CDR, care va fi reprezentantul celui mai puternic partid din alianță.

Deocamdată, răspunsul nostru să fie așa: ne vom pronunța cu privire la solicitările liberalilor după ce vom convoca și noi, în toamnă, un for superior BCCC-ului. [...]

Dl Gabriel Țepelea: Eu am răspuns la o întrebare a ziarului „Adevărul" în legătură cu raporturile noastre cu liberalii cam în felul în care a răspuns

domnul președinte, dar începând de la forurile de jos. Adică noi vrem să avem opinia forurilor noastre locale și centrale și, în cele din urmă, evident, și a unui for superior. Am răspuns în acest fel pentru că temporizarea este ceea ce ne interesează în momentul de față. Am aflat despre dezbaterile din cadrul PNL, și anume că următoarele județe au pus probleme: Timiș, Bistrița-Năsăud, Alba, Vrancea și Botoșani. [...]

Dl Ion Diaconescu: Credeți că e bine să fie calea aceasta?

Sala: Da!

Dl Ion Diaconescu: În declarația noastră spunem mai întâi că nu am avut cvorum în BCCC și că am fost de acord să deplasăm problema către un for superior.

Dl Gabriel Țepelea: Și la forurile centrale, și la cele locale.

Dl Ion Diaconescu: Mai ales că PNL și-a întărit această solicitare prin reuniuni ale unor foruri interne și noi nu vrem să rămânem mai prejos.

Dl Sorin Lepșa: În vechiul protocol al CDR, care dumneavoastră spuneți că nu mai e în vigoare pentru că a plecat PAR, se specifica faptul că cine părăsește Convenția nu are dreptul să ia sigla și numele. Oricum, protocolul este încă în vigoare, chiar dacă a plecat cineva. Liberalii dacă merg pe liste separate încalcă protocolul, deoarece un alt principiu al vechiului protocol era lista comună. Deci, ei se situează automat în afara Convenției Democrate.

Dl Tănase Barde: Prin decizia pe care a luat-o PNL, eu cred că s-a făcut deja un pas care duce inevitabil la scăderea popularității CDR. Nouă nu ne rămâne decât să alegem dintre mai multe rele pe cel mai mic rău. Faptul că acel pas a și fost întărit de o decizie a Consiliului Național al PNL, arată că ei au vrut să ne pună pe noi în fața unui fapt împlinit. Cel mai rău pentru noi este să acceptăm ca ei să candideze pe liste separate și să fie doar suspendați din Convenție. În acel moment, bătălia principală la locale va fi între PNȚCD și PNL, pentru cât mai mulți consilieri, cât mai mulți primari. [...]

Dl Mihai Grigoriu: Trebuie să modificăm și Legea alegerilor locale, domnule președinte. Dacă scoatem din lege chestiunea cu „resturile", atunci liberalii vor veni înapoi și la locale. Ei mizează pe faptul că în algoritmul Legii alegerilor locale se intră și la „resturi". Chiar au și afirmat această prostie: că dacă suntem doi, luăm două resturi și cu două resturi facem doi consilieri locali! Problema algoritmului este o chestiune de decizie politică. Să punem în lege un algoritm nou, astfel încât „resturile" să nu mai conteze.

Dl Ion Diaconescu: Într-adevăr, trebuie să eliminăm posibilitatea ca majoritatea consilierilor să fie independenți ieșiți pe aceste „resturi".

Dl Mihai Grigoriu: Și partidele mici au intrat pe resturi, nu numai independenții.

Dl Ion Diaconescu: Deci, să participe la „resturi” numai cei care au cel puțin un mandat întreg de consilier.

2. Întârzieri și controverse la Legea de retrocedare a imobilelor confiscate de stat

Dl Ion Diaconescu: Un al subiect pe care îl discutăm în BCCC se referă la Legea caselor. Într-o ședință a liderilor coaliției, noi am hotărât să nominalizăm o comisie a partidelor, în afară de comisiile parlamentare, care să definitiveze acest proiect de lege. Pentru ultimele corecturi, de la noi au fost nominalizați domnii Răsvan Dobrescu și Mihai Grigoriu. Atunci s-a spus, într-adevăr, că se va da o Ordonanță de Urgență pe această lege. Noi am mai discutat apoi și în cadrul BCCC, când era prezent prim-ministrul, rămânând tot pe această soluție. Cu o seară înainte de ședința de Guvern, prim-ministrul mi s-a plâns că sunt în Guvern păreri contradictorii. Mulți s-au gândit la acest aspect pe care îl ridică și opoziția: cum de e posibil ca o asemenea lege importantă să nu fie dezbătută în Parlament? Bineînțeles că procedural ordonanța tot în Parlament ajunge, dar poate după ce și-a făcut efectele! Când a văzut prim-ministrul că apare această situație, a decis să trimită proiectul de lege în Parlament, dar în procedură de urgență.

Noi am fi vrut să facem o sesiune extraordinară, adică după ziua de joi, 1 iulie, dar s-a ridicat opoziția susținând că trebuie să depună amendamente, că de aceea s-a opus, pentru că legea e foarte importantă, că trebuie dezbateri ș.a.m.d. Apoi mi se comunică oficial că niciun partid din opoziție nu va participa la această sesiune extraordinară. Atunci am intrat în negocieri cu opoziția de la Camera Deputaților și s-a convenit următorul scenariu: fiind procedură de urgență, opoziția ar trebui să depună amendamente în 48 de ore, dar fiind vacanță parlamentară, s-a stabilit să le depună până la 15 iulie; comisiile care trebuie să-și dea avizul, să-l înainteze până la 31 iulie, iar raportul comisiilor de specialitate să fie înaintat Biroului permanent până la 15 august; Biroul permanent va convoca o sesiune extraordinară la Camera Deputaților între 23 și 27 august, când se va vota legea, care va fi trimisă imediat la Senat. Acolo, la Senat, va trebui votată până la 15 septembrie. Mai mult de atât nu se poate face.

Dl Nicolae Noica: Dați-mi voie să vă exprim poziția Guvernului. Guvernul a spus așa: se trimite legea ca să fie adoptată de Parlament în procedură de urgență, dar dacă nu se votează în sesiune extraordinară până la începutul lui septembrie, atunci Guvernul o va promova prin Ordonanță de Urgență. Așa a spus prim-ministrul. […]

Dl Ion Diaconescu: Dacă noi nu reușim să promovăm legea, dacă vedem pe urmă că Senatul trenează, Guvernul poate oricând să dea o Ordonanță de Urgență sau, mai mult, să-și angajeze răspunderea.

Dl Mihai Grigoriu: După ce a intrat un proiect de lege la o Cameră, practic este imposibil ca Guvernul să-l mai retragă. Există un articol de regulament care prevede că odată ce un proiect de lege a intrat în dezbateri, nu se mai poate retrage.

Dl Ion Diaconescu: Dacă trenează legea în Parlament, cred că nu se va mai pune problema să se dea o Ordonanță de Urgență, se va pune problema angajării răspunderii Guvernului. Mai întâi vom consulta grupurile parlamentare ale coaliției dacă sunt solidare și apoi Guvernul își va angaja răspunderea.

Dl Mihai Grigoriu: După cum știe toată lumea, eu sunt foarte implicat în acest proiect, lucrând în comisia interpartide. Îmi pare foarte rău că s-a ratat ocazia de a se valorifica un bun care a fost aprobat și adjudecat de întreaga coaliție. În mod normal, din punct de vedere politic, acest proiect de lege ar trebuie să treacă fără niciun fel de obiecție. Toate partidele din coaliție s-au angajat să nu mai ridice probleme. Sigur că întotdeauna un text poate fi criticat, sigur că pot fi obiecții, știu și de acelea care au venit de la Ministerul Justiției ș.a.m.d. În marea lor majoritate, problemele sunt de natură tehnică, de text, și s-ar fi putut corecta foarte bine în Parlament, dacă s-ar fi dat o OUG.

Dacă s-ar fi dat OUG, am fi atins un mare obiectiv politic, acela al reglementării proprietății imobiliare în România. Am fi avut un punct câștigat în mod deosebit de PNȚCD și, dacă vreți, de Convenția Democrată. Acest lucru ne-ar fi permis ca legea să intre în vigoare. Legea are niște termene și niște proceduri, care se întind pe un an și jumătate. Dacă ar fi fost adoptată sub forma unei OUG sau prin asumarea răspunderii Guvernului, atunci noi ne puteam prezenta în alegeri cu efectele pozitive ale acestei legi. Pe când acum, dacă legea a intrat în Parlament sub forma unui proiect de lege, știți foarte bine Regulamentul. Avem ambii președinți ai Comisiilor juridice - Cameră și Senat -, dar, iată, s-a încercat la Biroul permanent să se trimită la Comisia de administrație publică, unde este președinte Ion Cârstoiu de la PD.

Am avut unele întâlniri înaintea ședinței de Guvern cu parlamentarii PDSR Nicolae Văcăroiu, Acsinte Gaspar, Ion Predescu și nu ne-au ridicat obiecții de fond. Adică ei au obiectat că nu am pus plafon la despăgubiri și noi, politic, spunem că nu-l putem pune. La Strasbourg, la Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CEDO), s-a judecat acum primul proces și România va plăti cât nu face pentru fiecare imobil. Urmează o condamnare pe bandă rulantă a României, începând cu septembrie. Această chestiune s-a discutat și la Guvern.

Pe mine nu mă interesează acum diferențele politice între PDSR și noi. Ceea ce urmărește PDSR este ca acest punct din programul nostru, adică retrocedarea imobilelor, să nu reușim să-l realizăm. Acesta e principalul lor

obiectiv. Ei sunt miraţi că am făcut legea şi am putut cădea de acord în coaliţie pe un text. Într-adevăr, textul este de dreapta, deşi are totuşi unele plafonări şi amânări.

În privinţa despăgubirilor băneşti, uneori se dau mai puţini bani decât la Legea nr. 112/1995 a lui Iliescu, deoarece legea noastră este făcută cu responsabilitate, ca să nu greveze bugetul de stat, pentru că ştim că nu sunt bani. PDSR a fost disperat când a văzut că am cuprins toate categoriile de imobile. Ei credeau că noi ne apucăm să le desfiinţăm Legea nr. 112/1995, să mai luăm nişte case naţionalizate, cu caracter de locuinţă, şi să le dăm înapoi. Au văzut că ne referim şi la imobile industriale, că ne referim şi la demolaţi - e prima dată când s-a gândit cineva la demolaţi -, aceasta înseamnă, după spusele PDSR, circa 500.000 de familii. Nu-i adevărat, sunt vreo 150.000 de familii. Acesta este un electorat imens, domnule preşedinte.

Dl Ion Diaconescu: Adrian Năstase şi Miron Mitrea - liderul şi viceliderul grupului PDSR de la Camera Deputaţilor - au ţinut discursuri spunând că aceste despăgubiri pe care le-aţi trecut dumneavoastră în lege reprezintă mii de miliarde de lei care angajează bugetul ţării.

Dl Mihai Grigoriu: Afirmau, dar nu demonstrau nimic. Chiar dacă ar fi aşa, noi nu putem pune în cauză restituirea, pentru că la Strasbourg o restituire plafonată nu este considerată despăgubire. Şi procesul pe care îl face fostul proprietar rămâne în picioare. Este interzisă o despăgubire care nu este echivalentă cu bunul luat. Ca să nu angajăm prea mult bugetul de stat, prima soluţie este eşalonarea despăgubirilor - şi am făcut-o, şi putem eşalona şi mai mult - iar a doua soluţie este să mărim spectrul de restituiri în echivalent. Am introdus acţiuni, titluri de stat, compensări în bunuri.

Dl Ion Diaconescu: Întrebarea mea este dacă vă puteţi da seama cam ce sumă ar reprezenta toate despăgubirile.

Dl Mihai Grigoriu: Cu demolaţi cu tot, în jurul a 30.000 de miliarde de lei. Asta reprezintă cam o treime din bugetul pe un an. În USD, înseamnă două miliarde. Având în vedere acest fapt, noi am recurs la maximum posibil de restituiri în natură, ca să limităm despăgubirile. Despăgubirea în bani este ultima soluţie. Aşa stând lucrurile, legea putea să înceapă să-şi facă efectele şi ar fi fost foarte bine.

Al doilea aspect pe care vreau să-l relev. Noi am greşit trimiţând în Parlament un proiect de lege, întrucât acum ne vom ruga de PDSR să vină la dezbateri şi să voteze. Dacă era OUG, PDSR era obligat să ceară el sesiune extraordinară, să ceară el dezbatere, să se grăbească el cu amendamente şi să se bată, pentru că dacă nu ar fi făcut-o, OUG îşi făcea efectele. În loc să fim noi sus, suntem noi jos. De aceea, eu zic că a fost o greşeală trimiterea proiectului de lege în Parlament.

Dl Ion Diaconescu: Putem inversa termenii problemei ca să fim noi sus, în sensul de a se da un ultimatum - vorbim cu prim-ministrul - că dacă Parlamentul nu rezolvă…

Dl Mihai Grigoriu: Prim-ministrul a pus termenul de 10 septembrie, termen peste hotărârea Comitetului de Conducere al PNȚCD, care prevedea ca legea să intre în vigoare la sfârșitul acestei sesiuni. Comisia interpartide trebuia să-și termine treaba prin aprilie, dar s-a întârziat din vina pedistului George Stancov, care nu a avut idei greșite, însă a fost mereu bolnav. Termenul și ultimatumul nostru erau pentru acum, la sfârșit de sesiune ordinară, iar PDSR nu avea ce amendamente să facă. PDSR nu vrea decât să temporizeze legea și să facă propagandă că ea nu este practică, din cauză că atacă toate problemele. Acest aspect reprezintă o abordare politică și nu ne interesează. Noi trebuie să punem legea în funcțiune.

Dacă am făcut unele erori asupra volumului de despăgubiri - ceea ce eu mă îndoiesc, pentru că eșalonarea este pe 20 de ani, iar la un moment dat s-a discutat chiar de 30 de ani -, acest lucru îl putem modifica și ulterior.

În statisticile domnului ministru Noica apar 88.000 de apartamente vândute de stat chiriașilor pe Legea nr. 112/1995, 4.000 de apartamente în care stau deja proprietarii și alte 4.000 de apartamente pe care proprietarii le-au câștigat în instanță. Deci, nu sunt proprietarii nici măcar în proporție de 1 la 10 în raport cu chiriașii care au cumpărat, deci nici aici nu este o problemă.

Sigur că sunt 20.000 de procese pe rol, dar nu sunt 200.000 de proprietari, așa cum afirmă PDSR. În discuțiile privind locuințele era vorba inițial de 200.000 de case sau apartamente, 104.000 dintre ele fiind cele care nu s-au vândut. Din aceste 200.000 de case abuziv confiscate, față de cele 8.000 luate înapoi de proprietari, după părerea mea dacă vor mai mai fi 15.000 de case revendicate. Însă demolații trăiesc și vor veni la despăgubiri și vor aprecia în mod special faptul că un Guvern - la care PNȚCD ia toate șuturile și niciodată meritele - s-a gândit să rezolve complet și corect problema lor.

Să știți că este o mare durere faptul că nu am profitat de acest moment și nu am dat drumul legii prin OUG. Dacă Guvernul a trimis proiectul de lege la Parlament, noi, la Camera Deputaților, putem să încheiem până la 30 august. Este însă absurd să spunem că legea nu va sta și la Senat măcar o lună și jumătate sau două luni: comisie, blocajul discuțiilor în comisie, apoi plenul ș.a.m.d. Urmează medierea Senat - Cameră.

Eu vă dau în scris că legea nu va fi în vigoare nici la sfârșitul sesiunii viitoare, de Crăciun. Această lege are prevăzut un timp inițial mort, în sensul că nu se va întâmpla nimic timp de 60 de zile. Dacă Guvernul dădea OUG, atunci, în Parlament, PDSR venea să o modifice în aceste 60 de zile, pentru că după aceea începeau proprietarii să-și ia casele înapoi sau să ceară despăgubiri. Timp de 60 de zile legea nu produce efecte și atunci PDSR s-ar fi

bătut să-și treacă amendamentele. De aceea, îmi pare rău că s-a întâmplat așa. [...]

Dl Răsvan Dobrescu: Consider că neadoptarea în ședința de Guvern din 29 iunie a acestui text sub formă de OUG este o gravă greșeală, cel puțin din patru puncte de vedere: parlamentar, politic, electoral și disciplinar.

Voi începe cu ultimul, cel disciplinar. S-a hotărât să se facă această comisie interpartide, la care din partea PNȚCD am fost noi doi - domnul Grigoriu și cu mine - la care am lucrat mai încet din mai multe motive. Se hotărâse ca ceea ce facem noi, comisia, să fie supus liderilor de partid, adică dumneavoastră, lui Mircea Ionescu-Quintus, Petre Roman și Markó Belá. După ratificarea textului de către dumneavoastră, acesta urma să fie adoptat fără a se mai mișca o virgulă, nici de deputați, nici de senatori, dar și nici de miniștri.

Cu ocazia unei dezbateri pe care am avut-o cu grupul senatorial la Guvern, eu m-am dus înainte de ședință la prim-ministru și i-am spus că asumarea răspunderii ar fi preferabilă unei OUG. El a fost de acord, dar în ședința de BCCC a vorbit de o OUG. Bun, OUG sau asumarea răspunderii, dar eu nu pot să înțeleg cum niște miniștri au putut să aibă obiecțiuni în ședința de Guvern, în condițiile în care acest text fusese aprobat de liderii partidelor din coaliție. Eu consider că este o gravă abatere disciplinară a acelor miniștri și ei trebuie chemați, pentru a fi făcuți răspunzători aici, la BCCC, și luate măsurile pe care BCCC le va socoti de cuviință.

După programul pe care dumneavoastră l-ați făcut la Camera Deputaților, pentru procedura de urgență ați dat două luni. Ați spus că până la 15 iulie să se depună amendamente, după aceea ele să se dezbată în Comisia juridică, apoi să se facă o sesiune extraordinară - aceasta însemnând două luni. Atunci trebuie să acordați două luni și Senatului.

Dl Ion Diaconescu: Conform procedurilor de la Camera Deputaților, o lege care este acceptată în procedură de urgență trebuie să fie dezbătută.

Dl Răsvan Dobrescu: Regulamentul la Senat în materie de procedură de urgență este mult mai lălăit. Va fi mediere, va fi ședința de plen de după mediere și dacă nu se cade pe text, mai trebuie o ședință comună a celor două Camere ale Parlamentului. Dacă dumneavoastră vă imaginați că vom termina prin luna octombrie înseamnă că vă faceți iluzii. Poate undeva prin noiembrie, dacă nu chiar prin decembrie sau și mai târziu!

Ideea cu trimiterea ca proiect de lege în Parlament este o gravă greșeală politică. V-a sesizat Mihai Grigoriu și eu reiau: legea era gândită în așa fel încât să producă efecte și ea trebuia să le fi produs deja până acum.

Noi vom fi judecați de electoratul nostru în funcție și de rezultatele aplicării acestor legi, pentru că pe electorat nu-l interesează că noi ne ciondănim, ci îi interesează Legea pământului, Legea pădurilor, Legea caselor.

De aceea, eu consider că a fost o gravă greșeală felul în care s-a discutat în Guvern și că miniștrii noștri și prim-ministrul ar trebui chemați aici și trași la răspundere.

Dl Sorin Lepșa: Tot timpul s-a discutat fără să știm exact ce a fost în Guvern. A apărut o informație că nu știu ce a făcut ministrul Marga, dar dânsul nici nu a fost la acea ședință de Guvern.

Dl Nicolae Noica: Eu nu aș fi intervenit, dar mă simt puțin ofensat, în primul rând ca membru PNȚCD. De ce? Dumneavoastră m-ați împuternicit pe mine să fiu în această comisie, împreună cu domnii Răsvan Dobrescu și Mihai Grigoriu. Fiind foarte ocupat, l-am rugat pe domnul Grigoriu să mă suplinească, dar cu condiția ca cel puțin din punct de vedere tehnic să analizăm împreună problemele de fond. Am venit la dumneavoastră de două ori și am arătat care este situația caselor cu chiriași, a caselor vândute chiriașilor pe Legea nr. 112/1995 și celelalte date pe care le-am dat domnul Grigoriu. Am arătat că din punct de vedere tehnic numai despăgubirea pentru casele care au fost vândute pe Legea nr. 112/1995 însemna vreo 8.000 de miliarde de lei, ceea ce este o sumă fantastică. Să am eu această sumă astăzi, câștig alegerile făcând drumuri comunale la țară.

În al doilea rând, eu am rugat să avem împreună în prealabil o discuție, ca să stabilim un punct de vedere tehnic. Acest lucru nu s-a făcut. Nu este nici corect, nici colegial să se vine în Guvern cu un anumit text pentru a se da o OUG și să nu fie invitați miniștrii PNȚCD de către comisia de specialitate și să se discute și cu noi. Nici măcar nu s-a discutat cu mine, care eram o persoană tehnică. Nu vă supărați, aici problemele trebuie să le legăm, pentru că nu este posibilă promovarea legii ca OUG, în condițiile în care se scrie în ea că: „Valoarea de despăgubire este valoarea corespunzătoare stabilită de un expert tehnic", lucru pe care eu l-am ridicat în Guvern și nimeni, inclusiv domnul ministru Stoica, nu a putut să răspundă. Stau la dispoziția oricui să-mi spună ce înseamnă „valoare corespunzătoare stabilită de un expert tehnic", pentru că un expert poate să stabilească o valoare, alt expert o altă valoare - și niciodată nu se va reglementa.

Acum două luni am propus - și mă mir că nu a analizat comisia - să se stabilească despăgubirea justă, ceea ce înseamnă valoarea construcției. Prețul primit de stat pe baza Legii nr. 112/1995 să fie dat înapoi de către stat vechiului proprietar, iar restul până la valoarea reală a construcției să fie plătit de noul proprietar în 10 ani, pentru că așa e drept și moral. În afară de aceasta, au mai apărut și alte probleme tehnice.

Aspectul politic l-a ridicat prim-ministrul, care a spus să încercăm să cerem adoptarea legii în Parlament în procedură de urgență până la sfârșitul vacanței parlamentare și dacă nu se reușește în această modalitate, vom da o OUG în septembrie.

Dl Mihai Grigoriu: Domnule ministru, dumneavoastră ați primit un text de la mine cu opt zile înainte de ședința de Guvern. În al doilea rând, la Ministerul Justiției ați trimis niște texte cu observații pe trei pagini, pe care le-a analizat comisia, și care aveau în principal problema cu cuvântul „reparații", care a și fost înlocuit, iar în ceea ce privește „valoarea corespunzătoare stabilită de expert", nu s-a găsit o altă soluție. Dacă veneați dumneavoastră cu o altă soluție, era imediat acceptată și în cele opt zile era timp suficient să se adopte de comisie.

Dl Nicolae Noica: Cu mine nu se lucrează cu scrisori transmise la minister. Suntem colegi și trebuia să se vină la mine, să se discute. [...]

Dl Vasile Lupu: Pozna e făcută, să vedem cum o rezolvăm sau cum să evităm alta. Înainte de a fi lansat zvonul că se va da o OUG, trebuiau analizate toate aceste aspecte. Eu am fost cu o săptămână înainte de acea ședință de Guvern la o întâlnire la Palatul Victoria, când a rămas stabilit că va fi dată o OUG.

Am fost la Cotroceni și a rămas hotărât că Legea funciară merge prin Parlament, iar Legea caselor merge prin OUG. Când Guvernul a renunțat public la OUG, au început să zbârnâie telefoanele, agitație mare în țară. Și dacă OUG a fost un balon de săpun, eu cred că acum avertismentul Guvernului ar trebui să fie de angajare a răspunderii. Trebuie termeni precișii dați Parlamentului, și aș spune cel târziu 15 septembrie, dacă nu, Guvernul își va angaja răspunderea.

La Camera Deputaților trebuie să știm precis când se convoacă sesiunea extraordinară și cât o ținem. La procedura de urgență se va propune un timp de dezbateri - și propunem 20 de ore de dezbateri -, iar după expirarea acestui timp, se pune ghilotina. Doar se citește articolul și se votează. Noi putem să o scoatem la Cameră, dar trebuie să intre apoi și la Senat. Eu știu că Senatul are nevoie uneori și de un an pentru o lege, dar la un termen fix și la un avertisment ca acesta al Guvernului, trebuie să se concentreze. [...]

Domnule președinte, eu vă rog ca azi să stabilim exact ce vom face la toamnă, să ne punem de acord înainte de a declara ceva public, cu miniștrii noștri, cu prim-ministrul, apoi în coaliție.

Dl Ion Diaconescu: Noi am fixat un calendar la Camera Deputaților. Sigur că asumarea răspunderii va trebui să o decidă Guvernul, dacă acel calendar nu va fi realizat.

Dl Vasile Lupu: Prima întrebare: convocăm sesiune extraordinară la Camera Deputaților pe acest proiect de lege al Guvernului, dar nu uitați că s-au făcut valuri mari prin PDSR că noi am refuzat cererea sindicatelor de a dezbate conflictele de muncă și organizarea tribunalelor muncii. Având patru-cinci zile, să punem pe ordinea de zi și aceste solicitări ale sindicatelor.

Când credeți, domnule Dobrescu și domnule Spineanu, că Senatul va putea adopta Legea funciară? Se poate convoca Senatul în sesiune extraordinară ca la Camera Deputaților? Stăpânim situația acolo?

Dl Ion Diaconescu: Legea Lupu, Legea Mureșan - să aveți una-două legi, pentru ca în ziua de 23 august, când începem noi la Cameră sesiunea extraordinară, să începeți și dumneavoastră la Senat, dar numai în funcție de rapoartele pe care le primiți de la comisii.

Dl Vasile Lupu: Trebuie să știm ce facem și cu Legea Mureșan a Agenției Domeniilor Statului. Partidul nostru ar trebui să ia o decizie foarte clară în ceea ce privește problema despăgubirilor. Trebuie o întâlnire cu miniștrii noștri care sunt implicați. Pentru că tot vorbim de despăgubiri, iată PD a mai dat 100.000 de hectare deoparte prin reducerea acelei părți care va rămâne la despăgubiri. Întrebarea este: mergem la despăgubiri numai pe bani? Nu e posibil să dăm titluri de stat pentru a participa la privatizare? Sau altă chestiune: când omul are terenul sub întreprinderea care există astăzi, nu e normal să-l faci coacționar sau să-i dai bani prin acea întreprindere, decât să-l trimiți la un buget, care nu se știe în cât timp va face față? Aici trebuie să avem o atitudine precisă, pentru că PDSR face valuri, spunând: „Noi am votat proprietatea, dar rămân cei mai mulți nedespăgubiți!" Și în această chestiune trebuie să vorbim aceeași limbă, chiar dacă am sta toată vara să dezbatem aceste probleme.

Dl Alexandru Badea: Se pare că toată lumea a uitat situația specială în care se află proiectul de lege de retrocedare: am întrerupt procedura de urgență la sfârșitul anului trecut la presiunea PDSR. Motivația a fost ca să purtăm discuțiile acestea în coaliție și să trecem de la proiectul deja existent în dezbatere la o formă pe care toată coaliția să o voteze. La ora actuală, eu vă garantez că PDSR, în momentul în care se va dezbate acest nou proiect, va întreba ce relație este între acest proiect și acel proiect de retrocedare întrerupt la sfârșitul anului trecut și care este încă pe ordinea de zi a Parlamentului.

Dl Răsvan Dobrescu: Acel proiect a fost retras, acesta este un alt proiect.

Dl Alexandru Badea: Acum vom intra în aceleași complicații în care a intrat și cu precedentul proiect. Și atunci se obținuse procedura de urgență.

Dl Sorin Lepșa: Problema de fond este dacă PD va susține acest nou proiect.

Dl Ioan Manea: Consider că domnul Noica trebuie să discute în BCCC și toți miniștrii noștri să fie în temă. Săptămâna viitoare ar trebui ca domnul Noica să vină cu o evaluare corectă a despăgubirilor.

A doua problemă: dacă se va da o hotărâre la Curtea Internațională, aceea va fi în favoarea *restitutio in integrum*, care înseamnă și restituirea veniturilor pe care le-au produs aceste bunuri timp de 50 de ani, adică de vreo trei

ori valoarea bunurilor. Consider că trebuie să se dea o OUG pe 15 august. OUG are drept consecință convocarea Parlamentului.

Dl Vasile Lupu: Am anunțat o sesiune extraordinară ca să dezbatem acest proiect de lege.

Dl Ion Diaconescu: Opoziția a acceptat ideea sesiunii extraordinare, începând cu 23 august. Dacă îi chemăm înainte, ei nu vin. Rămâne să discutăm cu prim-ministrul dacă merge pe angajarea răspunderii sau pe OUG după ce lăsăm un termen rezonabil de adoptare a legii în Parlament și văzând că nu se realizează.

Dl Răsvan Dobrescu: De ce nu a venit prim-ministrul azi aici?

Dl Ion Diaconescu: Guvernul are atâtea probleme!

Dl Nicolae Noica: Dați-mi voie să mai precizez o dată. Fiți de acord ca despăgubirea pe care o calculăm în varianta pe care am propus-o - adică în funcție de prețul de piață al construcției - nu de valoarea de circulație, care e relativă în România. Ceea ce a încasat statul de la cumpărător pe baza Legii nr. 112/1995 să fie returnat vechiului proprietar, iar diferența până la prețul de piață al locuinței să fie plătită de noul proprietar, adică de cumpărător, în 10 ani.

Dl Mihai Grigoriu: Acest lucru nu este posibil, pentru că se cheamă că legea retroactivează. Sub aspect politic, noi am prevăzut în comisie acest lucru pe care îl propune domnul Noica. Am spus că imobilele evaluate în 1996 pe Legea nr. 112/1995 la peste 30 de milioane, diferența să se plătească în „n" ani. Totuși, acest articol este neconstituțional, deoarece contractul de vânzare-cumpărare pe Legea nr. 112/1995 – și acum mă fac avocatul diavolului - este un contract legal, pentru că a avut în spate o lege. Nelegalitatea poate proveni de la povestea „cu titlu" sau „fără titlu". Înțelegerea părților, care este un contract, este mai tare decât orice lege. Și nicio lege, și niciun Parlament nu ar avea voie să hotărască dacă acel contract e nul, e bun sau că e greșit ca preț. Prețul acela e făcut pe baza expertizelor, așa cum scrie în Legea nr. 112/1995, art. 3, și acolo nu se poate umbla.

Dl Nicolae Noica: Aici greșiți de fond.

Dl Mihai Grigoriu: Nu greșesc. V-am dat răspunsul, domnule Noica, de ceea ce se poate.

[...]

ȘEDINȚA BIROULUI DE CONDUCERE, COORDONARE ȘI CONTROL AL PNȚCD

(12 august 1999)

Teme dezbătute:

1. Transmiterea proiectului de Statut la organizații pentru amendamente
2. Deficiențe grave la Organizația PNȚCD-Cluj
3. **Analiza activității partidului în perioada iulie-august 1999**
4. **„Școala politică" pentru Tineretul Național-Țărănesc**
5. **Acțiuni ale Corpului de control al Guvernului**

Au participat la discuții:

Membri ai BCCC:

Ion Diaconescu, Gabriel Țepelea, Niculae Ionescu-Galbeni, Vasile Lupu, Ulm Spineanu, Remus Opriș, Mircea Popa-Zlatna, Sorin Lepșa, Sergiu Macarie

Membri supleanți ai BCCC:

Constantin Dudu Ionescu, Vlad Roșca, Ioan Avram Mureșan, Dragoș Oncescu

Secretari generali adjuncți:

Virgil Petrescu (secretar general interimar), Barbu Pițigoi, Tănase Barde

Invitați:

Alexandru Herlea (ministrul delegat pe lângă prim-ministru pentru Integrare Europeană), Ioan Vida-Simiti (secretar al Camerei Deputaților), Alexandru Badea (vicelider al Grupului parlamentar PNȚCD-civic-ecologist), Mihai Gheorghiu (directorul Departamentului de resurse umane al PNȚCD, deputat)

STENOGRAMA ȘEDINȚEI

(extrase)

[...]

3. Analiza activității partidului în perioada iulie-august 1999

Dl Ion Diaconescu: Domnilor colegi, să începem ședința BCCC prin discutarea activității partidului în perioada iulie-august 1999. Avem în vedere ultimele evenimente care au creat o mare agitație în sânul partidului nostru: interviul secretarului general Radu Vasile la agenția Reuters și comunicatul dat de noi doi la Stațiunea Neptun.

Apropo de acel comunicat și îmi pare rău că domnul Gherasim nu este prezent aici, deoarece dânsul a fost unul din cei mai vehemenți critici. În comunicat eu am scris așa: „Propunem următoarele: ...". De când un membru de partid nu poate propune ceva? Așa cum orice membru de partid poate face propuneri, cred că și președintele, și secretarul general pot face propuneri. În al doilea rând, miezul propunerii era aceea ca la Congresul din ianuarie 2000 să se aleagă o nouă conducere sau să se realeagă cea veche - este și statutar, este și logic. Deci, nu s-a făcut nicio abatere de la norme.

Vreau să fac un rezumat al discuțiilor mele cu domnul Radu Vasile în seara aceea la Neptun. Mai întâi, am trecut în revistă situația politică generală și secretarul general era foarte optimist că va fi semnat acordul cu FMI. Dânsul aprecia că acel lucru va fi de bun augur, anul viitor va fi o stopare a declinului și apoi vom începe să urcăm. Însă acestea sunt gânduri de viitor.

Noi am privit cu amărăciune situația în care se găsește partidul, faptul că în ultimele sondaje noi am mers în jos și ne găsim azi nu chiar cu o pierdere dezastruoasă, totuși cu 6% sub momentul '96. Am tras concluzia că ea se poate recupera, dar pentru aceasta trebuie mai întâi ca Guvernul să realizeze o îmbunătățire a situației economice și a nivelului de trai, iar noi, ca partid, va trebui să sprijinim Guvernul și să ne prezentăm ca o forță unitară, fără tensiuni, fără lupte, fără bisericuțe și atacuri.

Desigur, noi suntem parteneri ai unei coaliții necesare pentru a putea guverna. Nu putem neglija raporturile cu partidele din coaliție și, mai ales, nu putem neglija principiile noastre pe baza cărora am ajuns la guvernare. Lumea ne-a dat votul pentru unele proiecte importante, așa cum ar fi legile proprietății. Președintele Constantinescu îmi povestea că atunci când a fost în SUA s-a discutat acolo foarte mult despre problema proprietății, despre legea dosarelor și că sondajele de opinie prin care Iliescu și PDSR sunt prezentați ca învingători în viitoarele alegeri au pus într-o stare de disperare diaspora română. În străinătate, toți strigă să facem ce putem ca să nu se ajungă acolo. Își dau seama că o revenire la formula Iliescu-PDSR va fi

un dezastru pentru țară. Îl consideră pe Ion Iliescu la nivelul lui Slobodan Milošević. Acum, în raporturile cu țările din Balcani, americanii au devenit agresivi: cine este cu noi, îl ajutăm, cine nu, așteptăm să-l eliminăm. [...]

Radu Vasile mi-a spus că el a dat un mare interviu la agenția Reuters, dar cei din presa română au extras numai anumite afirmații, modificate cu alte exprimări, care nu reprezentau chiar gândirea domniei sale. Am acceptat și această idee că este o interpretare forțată din partea presei. I-am atras atenția că, din momentul în care a făcut acea declarație și până în momentul în care am stat de vorbă cu domnia sa, eu am primit multe telefoane, lumea fiind agitată, arătând că subiectele și maniera în care au fost abordate erau de natură să tulbure viața partidului.

De fapt, se practică în viața partidelor democratice următoarea formulă: partidele își schimbă conducerea cu mult timp înainte de alegeri, astfel încât să se găsească în faza electorală ca o forță unită, iar după alegerile parlamentare are loc un congres în care președintele partidului și prim-ministrul fac un raport asupra alegerilor, și atunci se face aranjarea noii echipe, noul plan de luptă.

Așa au făcut și liberalii. Ei și-au făcut schimbările după alegeri. Corneliu Coposu murind în noiembrie 1995, noi am fost forțați să facem Congresul partidului în ianuarie 1996, și deci noua conducere a fost aleasă în 1996, cu mandat până în 2000. În aceste condiții, Radu Vasile a fost total de acord cu mine că această problemă va crea mari tensiuni și ne vom găsi în bătălia electorală în mod cert tensionați.

Am propus ca pentru Congresul din ianuarie 2000, aplicând noul Statut, să se facă alegerile pentru toate forurile partidului, exceptând conducerea formată din președinte, prim-vicepreședinte și secretar general, cărora să li se dea o prelungire de mandat de un an, până după alegerile parlamentare. Apoi, după un an, să se facă un Congres extraordinar, să se aleagă noua conducere la vârf, urmând ca de atunci încolo să intrăm în procedură normală, adică să aibă loc Congresele partidului cu alegerea conducerii întotdeauna după noile alegeri parlamentare. Adică, să inversăm datele problemei.

Al doilea aspect discutat a fost situația creată prin declarația lui Radu Vasile privind relațiile cu stânga. Am fost de acord în discuțiile noastre că pentru politica generală a țării nu se poate concepe un Guvern de stânga, mai ales că ne găsim într-o fază de reorganizare a economiei și va trebui să avem o economie de piață, cu accent pus pe principiile liberale și abia apoi pe aspectele de protecție socială.

De altfel, toată lumea a fost de acord că Iliescu este văzut foarte rău pe plan european și mondial. Marele nostru câștig a constat în faptul că am reușit să schimbăm imaginea țării, venind la putere formațiuni de dreapta, că am făcut acel acord cu ungurii, care a fost extraordinar pentru imaginea

țării în Occident. De aceea, nu am putea noi să ne afișăm acum cu o dorință de colaborare cu PDSR, chiar dacă PDSR va câștiga viitoarele alegeri. Radu Vasile a acceptat acest punct de vedere.

Putem accepta să colaborăm cu un partid de stânga dacă noi am fi forța numărul 1 în România, iar Guvernul ar fi doar al nostru, sprijinit parlamentar de formațiuni de diverse coloraturi. Dar să fie PDSR câștigător al alegerilor și noi să-l ajutăm, asta nu se poate concepe. Rămâi în opoziție, dar nu ești anexa unui partid de stânga, iar stânga la noi înseamnă Ion Iliescu. Pentru partidul nostru este de neconceput să ajungem după atâția ani să colaborăm cu cei pe care până acum i-am considerat niște continuatori ai regimului comunist.

În comunicatul de la Neptun nu am spus chiar sub această formă, dar am menționat că nu vom putea colabora cu stânga în acest fel. Dacă ar fi fost aici Radu Vasile, v-ar fi spus punctul lui de vedere. Deci, am avut această poziție față de o asemenea situație. Noi eram obligați să avem un punct de vedere, care trebuia să se încadreze în limitele stabilite de comunicat, adică și în ceea ce privește formula alegerilor la Congresul din 2000 și în ceea ce privește eventualele coaliții pe scena politică.

Acesta este istoricul evenimentelor și punctul de vedere exprimat în comunicatul meu. Eu mă simt dator față de trecutul meu, față de tot ceea ce am iubit sub raport politic o viață întreagă, să fac toate eforturile pentru a salva partidul din această situație dificilă. Mulți se gândesc că vorbesc *pro domo*, că vreau să mai lungesc conducerea mea încă un an. Nu am un avantaj special din această poziție, însă sunt conștient de situația în care ne găsim. Vă rog să analizați și să vă pronunțați.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Congresul extraordinar va fi după alegeri. Eu mă bucur că, în sfârșit, am ajuns la această propunere. Eu am făcut o propunere similară lui Corneliu Coposu, în 1993, după alegerile din 1992, dar, din păcate, a fost invocată situația financiară grea a partidului. Toate marile partide creștin-democrate sau conservatoare din Europa au alegeri interne după alegerile parlamentare. Eu cred că de la această chestiune noi nu trebuie să abdicăm.

Eu nu știam cum arată comunicatul dat de dumneavoastră, domnule președinte. Dar chiar și atunci, neștiind că dumneavoastră ați spus că e doar o propunere, eu am considerat că este una din propunerile rezonabile, cu condiția să fie validată de Congres.

Dl Ion Diaconescu: Sigur că este o propunere.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Situația în care se află partidul nostru cred că merită o analiză mai atentă pe care cred că nu putem să o facem azi. Partidul nostru a trăit o experiență interesantă, dacă nu chiar traumatizantă la guvernare. Și-a sacrificat la început cei mai buni oameni pe care îi

avea, a ajuns acum la Guvern cu alți oameni, cred că la fel de buni - nu vreau să fac speculații. În această perioadă de guvernare, noi am dovedit carențe majore în modul în care am privit viața politică, cu tot respectul pentru cei care suntem aici, în sensul că noi continuăm să utilizăm în politică metode care sunt oarecum depășite. Noi nu știm ce este marketing politic, nu știm să fim fermi în momentul în care se întâmplă „minuni" de felul celor care s-au petrecut acum la Cluj - toate acestea generând, după părerea mea, o impresie falsă de criză de conducere a partidului.

Acest partid are o istorie interesantă, am spus-o și la Școala de vară de la Câmpulung Muscel. În perioada de guvernare dintre cele două războaie mondiale, partidul a făcut o muncă esențială: a creat un nou cadru legislativ, care s-a dovedit peste ani a fi fără fisuri. Și continui să spun că acesta e modelul pe care trebuie să-l aplicăm și noi acum, chiar cu riscul de a pierde alegerile în anul 2000.

Cu o naivitate optimistă, vă spun că este un risc din ce în ce mai îndepărat, pentru că 45% din electoratul care nu se exprimă aparține acelui segment care ar trebui să ne fie apropiat nouă. Cu siguranță că acest electorat va pricepe că ceea ce am făcut noi - mai mult sau mai puțin bine - este în interesul general. Dar cred că trebuie să ne mai întoarcem și spre interiorul partidului, în sensul unei noi atitudini față de ceea ce înseamnă viața politică. După părerea mea, în acești aproape trei ani am rămas cu mentalitatea de partid de opoziție, de partid care tot timpul este în defensivă. [...]

Eu cred că datoria noastră este să ne întoarcem la ceea ce este pozitiv în istoria noastră, adică la ceea ce înseamnă operă de construcție în interesul național. Noi, din păcate, cu două-trei excepții, din diferite motive în Guvern nu am putut să ne strângem rândurile și să facem aceste lucruri. Partidele care sunt alături de noi în coaliție dețin poziții peste care nu se poate trece. Uitați-vă la modul în care se elaborează legile: fără avizul Ministerului Justiției și al Ministerului Finanțelor nu se poate face nimic. La aceasta se adaugă chestiunea Secretariatului General al Guvernului. Pe de altă parte, de resurse se ocupă Radu Berceanu și Traian Băsescu.

Noi, partidul, ce facem? Facem ceva treabă pe la Agricultură, facem ceva muncă pe la MLPAT[78] și pe la Cultură. În rest, partidul nu prea există în Guvern. Cred că această situație nu se poate schimba peste noapte, pentru că orice schimbare de compoziție a Guvernului - nu pentru că sunt eu ministru -, ar fi criminală și pentru România, și pentru PNȚCD.

Pe de altă parte, cred că misiunea esențială pe care trebuie să o avem este reconstruirea partidului pe baze noi. Statutul nu este decât un instrument, este baza legală de la care trebuie să pornim. Trebuie să ajungem

[78] MLPAT – Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, condus de Nicolae Noica (PNȚCD).

să facem selecția cadrelor, să gândim coerent viziunea noastră despre cum vrem să arate România. [...]

Dl Virgil Petrescu: În deplasarea mea la Baia Mare am avut o convorbire telefonică de pe aeroportul din Cluj cu președintele partidului, care tocmai atunci terminase discuția cu prim-ministrul. În situația creată după seminarul de la Mangalia, mergând eu în Maramureș, nu puteam să răspund la întrebările presei prin *no comment*. Desigur că precizările inserate în comunicatul respectiv mi-au prins bine, pentru că puteam oferi mass-media, și nu numai, punctul de vedere al conducerii partidului.

La întâlnirile cu membri ai organizațiilor din Maramureș, Suceava, Botoșani și Vaslui, am constatat că aceste elemente nu erau totuși suficiente. Se dorea o clarificare mai precisă: încotro merge partidul - ca identitate și unitate a sa -, care este programul politic, care este doctrina lui și ce facem noi în continuare. Este bine că PNȚCD se gândește acum să facă o declarație în acest sens. În niciun caz cred că nu vom face o deplasare a accentului politic către stânga, ne păstrăm evantaiul central, poate de centru-dreapta - ținând seama că mergem și pe protecție socială, dar și pe elemente de economie de piață -, iar identitatea partidului se referă la continuitatea sa, pregătindu-ne pentru ceea ce este mai important în anul 2000: alegerile locale. Tendința este sigur de descentralizare, puterea va fi la nivel local și cine câștigă localele va avea un scor bun și la alegerile parlamentare. Deci, noi la locale trebuie să ducem bătălia pe viață și pe moarte.

Dl Ion Diaconescu: În privința deplasării noastre către stânga sau către dreapta, eu rămân la o imagine pe care o prezentau Maniu și Mihalache: noi, partidul, suntem consecvenți pe aceeași linie de centru. Chestiunea că suntem la stânga sau la dreapta vine din partea adversarilor: dacă ei sunt de dreapta, spun că noi suntem de stânga, și invers. Noi nu ne schimbăm linia noastră politică de centru.

Dl Gabriel Țepelea: Ca modalitate de exprimare populară: nici hăis, nici cea, ci drept pe făgaș!

Dl Virgil Petrescu: Noi trebuie să ne concentrăm pe strategia alegerilor locale. Este adevărat că s-au creat cele două departamente funcționale, în special cel de resurse umane, care trebuie să creeze structuri la nivel județean. Altfel, vom prezenta candidați neviabili la alegerile locale. După părerea mea, identificarea unor candidați competenți și cu șanse electorale este în continuare ținta noastră cea mai importantă. Să încercăm să eliminăm tensiunile din interiorul partidului pentru a ne concentra pe lupta din exteriorul lui. Acesta este și un punct așteptat de organizațiile județene, care să fie spus foarte clar de forul de conducere.

Dl Remus Opriș: Eu vreau să vă comunic un gest pe care l-am făcut, izvorât dintr-un freamăt pe care l-am sesizat în cadrul organizațiilor noas-

tre județene după apariția interviului dat agenției Reuters de către domnul prim-ministru. Am avut acces la acest interviu și vă spun că ziarele au reprodus cu acuratețe declarațiile domnului prim-ministru. Nu e vorba de o proastă înțelegere a nimănui. Expresiile îi aparțin domniei sale și majoritatea ziarelor le-au reprodus sub formă de citat.

Spun că am fost luat prin surprindere de apariția acestui interviu și, mai ales, de efectele pe care le-a avut în teritoriu. Mare parte din reprezentanții conducerii centrale fiind în vacanță, ziariștii nu au știut cui să se adreseze, noi nu prea am avut reacții, cu excepția domnului vicepreședinte Vasile Lupu. Dar în teritoriu, aceiași ziariști, care erau reprezentanți ai diverselor publicații și televiziuni locale, au luat cu asalt organizațiile noastre județene și au pus pe colegii noștri - fie parlamentari, fie președinți de organizații, fie prefecți - în situația de a da un răspuns la întrebarea: „Încotro evoluează politic partidul vostru?"

Acolo, în interviul lui Radu Vasile, se spunea clar: „Eu am aruncat mănușa de această dată, eu nu voi conduce alegerile generale decât de pe poziția de președinte al partidului și pentru echilibru social nu este soluție decât o alianță cu un partid de stânga".

Și eu cred că Dudu Ionescu are dreptate. Nu este locul aici să discutăm în profunzime importanța acestor declarații, impactul lor nu doar asupra membrilor noștri, ci și asupra electoratului nostru, precum și asupra alianțelor pe care încă le avem. Dar undeva este locul și este normal să se discute despre declarațiile lui Radu Vasile.

În data de 2 august, fiind pentru o singură zi în București, în fața acestor avalanșe de solicitări pentru clarificări venite atât din teritoriu, cât și din partea ziariștilor, am socotit necesar să spun că o reuniune a Comitetului de Conducere ar putea să cuprindă și această analiză, ar putea să dea un răspuns întrebărilor legitime puse de colegii noștri, ar putea să clarifice poate răspunsul pe care îl așteaptă și Partidul Național Liberal.

Fac aici o paranteză. Mai facem o Convenție Democrată și un protocol al ei, sau pregătim deja pe cont propriu o viitoare alianță cu un partid de stânga? Este momentul să separăm apele. O astfel de strategie trebuie lămurită nu cu o zi-două înaintea alegerilor respective, ci cu o bună perioadă de timp înainte.

Într-adevăr, eu cred că în această perioadă, într-o lună-două și nu mai târziu, este momentul în care să lămurim oamenii noștri, să ne lămurim pe noi înșine încotro vrem să mergem și, bineînțeles, să ne lămurim aliații politici. Este momentul să clarificăm, în baza acestor opțiuni, strategiile politice pentru anul electoral 2000, pentru alegerile locale, prezidențiale și parlamentare.

Aș vrea să mai remarc două aspecte. Declarația domnului Radu Vasile legată de candidatura sa pentru funcția de președinte al partidului nu este apărută pentru prima dată în discursul său politic. Ea a mai fost prezentă și în luna iunie. S-au creat și atunci semne de întrebare, nelămuriri, și s-a început un pic de campanie electorală internă prin unele organizații teritoriale. Atunci, o ședință a BCCC, urmată de un comunicat, a stabilit să se pună capăt unor astfel de discuții. Și s-a pus capăt doar pentru 40 de zile, după care domnia sa a revenit cu o declarație cu mult mai clară, într-o manieră fermă, în care punea niște condiții legate de această candidatură. Au fost și unii colegi care au așteptat acest lucru și prin declarații ulterioare au întărit poziția domnului prim-ministru. Pe alocuri, în unele organizații județene s-a vorbit așa: „Viitorul este al PNȚCD-Radu Vasile, cine este cu Radu Vasile va fi pe listele parlamentare ale anului 2000, cine nu se înregimentează, să-și caute eventual altă destinație, alt traseu politic".

Într-adevăr, cred că este bine să se lămurească o astfel de atitudine: ori i se pune capăt, ori, dimpotrivă, dacă se acceptă faptul că acesta este drumul, nu are rost să ne mai ascundem după degete și să amânăm deciziile. Declarația aceasta a prim-ministrului privind, în fond, alianța noastră cu PDSR - fiindcă toată lumea așa a interpretat-o -, această idee, chiar și mai voalat exprimată, dă o imensă bilă albă PDSR și îi legitimează traseul politic. Și atunci, pentru că mie mi s-a dat să coordonez un Departament de imagine, era firesc să-mi pun întrebarea: trebuie de acum să nu mai vorbim negativ despre PDSR și anumite fapte din revoluție, despre PDSR și mineriade, despre PDSR și acte de corupție? Sau să punem sub tăcere aceste lucruri și să spunem că PDSR trebuie privit cu alți ochi. În plus, electoratul nemulțumit de PDSR, electorat care evident este al nostru - după câte știu eu cam 11% mai avem la ora actuală - stau și mă întreb dacă ne va mai vota, știind că în fond PNȚCD ar putea deveni ceea ce a fost PUNR, sau PRM, sau PSM, într-o guvernare anterioară alături de PDSR. La ora actuală, a vedea o alianță cu PDSR într-un viitor Guvern nu înseamnă decât a accepta ideea că PNȚCD va lua locul unuia sau altuia din acele partide marionetă.

Eu mă aflu într-o situație stranie. Nu pot încă înțelege cum prim-ministrul, care este produsul actualei coaliții de guvernare, față de care PDSR se situează în opoziție, ar putea fi, în același timp, și arhitectul altei coaliții decât cea pentru care este mandatat să fie prim-ministru. Aici este o incompatibilitate și mi-am pus problema că dacă dânsul dorește să fie arhitectul unei alte evoluții politice a partidului nostru, a unei alte coaliții, domnia sa ar putea să renunțe la funcția de prim-ministru, lăsând ca mandatul actualei coaliții să fie dus mai departe de altcineva, care are o gândire fermă și fidelă coaliției făcute din partidele aflate acum la guvernare.

După mine, un prim-ministru nu poate arunca mănușa președintelui partidului pe care îl reprezintă în Executiv, întinzând mâna președintelui

partidului de opoziție. Mie mi-ar fi plăcut ca un prim-ministru să întindă mâna colegilor din partid și să arunce mănușa șefului opoziție, în speță lui Ion Iliescu.

E drept, sunt motive pentru care am devenit un „ilustru necunoscut" în ochii domnului prim-ministru sau, agreând o expresie pe care a preluat-o din limbajul deputatului PDSR Dumitru Pîslaru, „un psihopat", pentru că am înțeles că în cercurile intime din Palatul Victoria așa se exprimă despre mine domnia sa. Eu continui să-i acord sprijin politic ca prim-ministru, voi căuta să-mi doresc să fie un prim-ministru foarte bun țărănist, dar pentru asta eu cred că nu trebuie ca prim-ministrul, folosind forța acestei poziții în special în raport cu PNȚCD, să încerce să domine partidul, ci dimpotrivă este obligat să se lasă controlat de partidul care l-a mandatat să fie prim-ministru.

Eu voi propune BCCC și viitoarelor foruri de conducere ale partidului să întărim controlul politic asupra întregului Executiv, pentru ca în felul acesta miniștrii noștri și prim-ministrul să fie oameni puternici, să știe că sunt apărați și că au în spate o voință politică fermă a partidului lor. Miniștrii noștri nu trebuie să stea izolați, singuri, dezarticulați și vânați la bucată, atât de echipele de miniștri ale partidelor cu care suntem în alianță, cât și de influențele politice ale partidelor din opoziție.

Eu cred că identitatea politică a PNȚCD trebuie să se vadă în actul de guvernare și aceasta nu o putem face decât dacă îi întărim pe miniștrii noștri, dacă îl întărim pe prim-ministru, dar pe calea politică a PNȚCD și nu pe alte căi.

Și nu în ultimul rând, eu cred că acest comunicat de astăzi ar trebui, domnule președinte, să aibă două lucruri bine precizate:

- Faptul că PNȚCD nu poate avea la ora actuală în vedere o alianță cu PDSR, că PNȚCD, pentru a-și îndeplini datoria față de electorat, trebuie să-și întărească rândurile atât în interiorul partidului, cât și cu actualii aliați. Succesul nostru în anul 2000 va fi dat de un succes al programului de guvernare. Și aceasta nu putem să o facem decât dacă ne uităm în grădina noastră politică și la vecinii cu care suntem pe același drum, nu cochetând cu forțele de opoziție.
- Comunicatul nostru trebuie să întărească poziția dumneavoastră, domnule președinte, în raport cu colegii noștri din partid. [...]

Dl Ion Diaconescu: Este adevărat că domnul Opriș a propus imediata convocare a unui Comitet de Conducere, însă deoarece noi avem în vedere convocarea Delegației Permanente, am spus că nu și-ar avea rostul convocarea celor două foruri unul după altul. Noi avem un BCCC destul de larg și putem lua atitudine, urmând să facem dezbateri și cu ocazia Delegației Permanente. [..]

Dl Mircea Popa-Zlatna: Cele două evenimente - interviul și comunicatul - au creat panică în rândul membrilor noștri. Am primit și eu telefoane, ca toată lumea, sigur că răspunsurile, cel puțin din partea mea, au respectat exact ceea ce explicați dumneavoastră aici, domnule președinte. Am dat lămuriri presei și în privința ideii de coaliție cu stânga, pentru că noi avem chiar acum un ministru social-democrat la Ministerul Muncii, pe domnul Alexandru Athanasiu. Sigur că au rămas puțin dezorientați.

Dl Ion Diaconescu: Radu Vasile mi-a explicat că a avut în vedere, când s-a referit la stânga, pe Teodor Meleșcanu, președintele ApR.

Dl Mircea Popa-Zlatna: Eu sunt convins de acest lucru și am spus că, în orice caz, nu era vorba de PDSR. Comunicatul apărut în urma întâlnirii dumneavoastră cu prim-ministrul a creat din nou o stare puțin mai agitată și nu s-a ținut cont de faptul că era vorba de o „propunere" și nu de o „hotărâre". Cred că de la această ședință a BCCC ar trebui lămurite două lucruri:

- Prima este chestiunea cu Congresul. Îl facem sau nu îl facem? Îl facem fără alegerea celor trei persoane din vârful de acum al partidului, atunci de ce să-l mai facem și să nu-l amânăm pentru 2001?
- A doua chestiune care creează derută este aceea că premierului îi este frică de faptul că partidul nu-l sprijină. Aceasta am auzit-o nu de la dânsul personal, ci din alte cercuri. Aici este o chestiune care într-adevăr ne privește. Față de tot ce apare în presă, de pildă că Președinția nu-l mai vrea, că vrea să-l schimbe cu Radu Sârbu ș.a.m.d., aici ar trebui să facem ceva.

Dl Ion Diaconescu: Eu am discutat cu domnul Radu Vasile. Mai întâi că nu se poate plânge de faptul că partidul nu-l sprijină. Nu a fost lege în care partidul să nu meargă solidar. Noi am avut probleme cu PD și cu PNL. Din contră, i-am spus că nu știu prin ce miracol dumnealui a reușit să fie mai prieten cu miniștrii PD decât cu miniștrii PNȚCD. Mi-a dat o listă cu cinci miniștri PNȚCD pe care dânsul ar vrea să-i schimbe (noi avem în Guvern șapte miniștri: Constantin Dudu Ionescu, Ioan Avram Mureșan, Nicolae Noica, Ion Caramitru, Romică Tomescu, Andrei Marga și Alexandru Herlea), dar nu mi-a dat niciodată o listă cu miniștri ai PD pe care ar dori să-i schimbe.

Există o animozitate în Guvern și trebuie găsită o soluție. Eu am propus ca la toate ședințele noastre să participe și dânsul, dar și toți miniștrii noștri. Am aflat că miniștrii PD, ca și miniștrii PNL, se adună înainte de ședința de Guvern și iau hotărâri privind poziția pe care o vor adopta. Miniștrii noștri nu știu nici care e ordinea de zi!

Dl Sorin Lepșa: Unele aspecte le-a spus domnul Popa-Zlatna, nu le voi relua. Cred că s-a inflamat situația, pentru că s-au făcut multe speculații. A apărut în ziare știrea că s-a hotărât ca principalele funcții de conducere în partid să nu fie alese la Congres. Eu cred că în momentul în care dumnea-

voastră, domnule președinte, ați spus că este o propunere, nu cred că cineva mai are ceva de spus. După cum, de exemplu, și propunerea pe care a făcut-o prim-ministrul de a candida la președinția partidului era tot o propunere.

Dl Sergiu Macarie: Dar a aruncat mănușa! Asta nu mai e o propunere.

Dl Ion Diaconescu: A șocat maniera în care a prezentat această solicitare.

Dl Sorin Lepșa: Eu nu am citit interviul. Să nu se supere Remus, dar el a făcut niște speculații. Pe de o parte, foarte mulți ați fost în teritoriu și știți care este opinia populației. Dacă noi credem că vom câștiga viitoarele alegeri mergând tot așa ca până acum, sigur ne înșelăm. Ar trebui ca la BCCC să avem opiniile oamenilor din teritoriu. Cum văd ei situația partidului.

Dl Ion Diaconescu: Domnule Lepșa, cine consideri dumneata că poate influența popularitatea și eficiența guvernării noastre? Ce măsuri să iau eu, ce măsuri să iei dumneata? Noi votăm legi, ne luptăm ca ele să treacă. Cine trebuie să facă un program?

Dl Sorin Lepșa: Guvernul acesta nu are imagine adecvată. Și pe vremea lui Ciorbea, tot așa a funcționat Guvernul. Succesul unui ministru nu este succesul ministrului respectiv, este succesul Guvernului al cărui prim-ministru este un țărănist.

Dl Ion Diaconescu: Așa i s-a dat lui Băsescu să coordoneze tratativele cu FMI, altuia nu știu ce... Prim-ministrul a fost de acord cu ideea că cel care este primul răspunzător de bunul mers al țării este Guvernul, în frunte cu prim-ministrul. Radu Vasile nu poate să reproșeze partidului că nu i-a dat sprijinul necesar. Îl ajutăm, dar el nu se poate deroba de răspundere, afirmând că partidul nu e de acord cu el. Unde nu-i de acord?

Dl Sorin Lepșa: Eu nu am auzit lucrul acesta. S-a spus asta la Guvern?

Dl Ion Diaconescu: Faptul că prim-ministrul a spus: „Numai așa concep să mă prezint la alegeri, conducând partidul", cu alte cuvinte salvând situația țării prin schimbarea conducerii partidului. Încă o dată, nu vorbesc *pro domo*. I-am spus că nu vreau să conduc mai departe, dar nici nu vreau să las partidul destrămat. El nu poate să declare că din această cauză nu merge bine țara, pentru că nu este el președintele partidului. Dacă era președintele partidului, ce făcea în plus?

Dl Sorin Lepșa: Eu nu am înțeles acest lucru.

Dl Ion Diaconescu: Așa se înțelege.

Dl Vasile Lupu: În legătură cu declarația prim-ministrului, eu am avut „ghinionul" să fiu de serviciu la Camera Deputaților. M-am trezit cu trei cameramani la mine în birou, cerându-mi o reacție la declarația lui Radu Vasile. I-am trimis la plimbare să-mi aducă textul și au venit după o jumătate de oră cu textul agenției Reuters și cu un text al agenției Mediafax.

Știind unele lucruri și dinainte, am reacționat și îmi păstrez cuvintele. Cât privește comunicatul, eu am spus că, într-adevăr, propunerea președintelui Ion Diaconescu este doar o propunere, iar decizia o poate lua numai Congresul. De multe ori am temerea că partidul este considerat de unii colegi ca un dat - de la istorie, de la Dumnezeu, de la Divinitate - și orice am face noi înăuntru, noi vom rezista. Nu prea este așa. Suntem în cădere liberă și dacă țara nu arată deloc bine, aici avem o contribuție substanțială.

Acum problema este să salvăm partidul. Poate sunt prea pesimist. Ciorbea nu va face mare lucru, dar 30.000 de membri tot a adunat. Că Ciorbea a fost un om cu un rău caracter, nu încape îndoială. Noi am făcut o greșeală politică: mai întâi i-am făcut prim-miniștri și pe urmă ei vor să devină președinți de partid. Mai întâi trebuiau să aștepte să fie președinți de partid și pe urmă prim-miniștri. Așa este logica firească în Marea Britanie.

Iată cum percep eu lucrurile: noi pierdem nucleul cel mai stabil al partidului. Proprietarii de terenuri, între care unii au fost în pușcării, vin la mine cu șapte-opt hotărâri judecătorești și dacă nu-și realizează dreptul, atunci ei se duc la Ciorbea. Unde e păcatul? Nu exercităm puterea! Ar trebui o autoritate mai mare și în partid.

Se plânge prim-ministrul. Propun să-i caute pe cei care stau prin preajma domniei sale pe la Guvern și nu vin la discutarea legilor în Parlament. Câtă vreme noi stăm în Parlament și tragem de fiecare proiect de lege al Guvernului, nu ni se poate reproșa lipsa de susținere a Guvernului. Am declarat și în presă că ar fi o mare gafă să-l detronăm acum pe prim-ministru, să umblăm la Guvern, când lucrurile au început cât de cât să se miște.

De aceea, eu i-aș ruga pe miniștrii noștri, când este un BCCC convocat special pentru discuții cu miniștrii, să vină și să ne spună cum acționează ei în Guvern, în frunte cu prim-ministrul. [...]

L-aș ruga pe domnul Vlad Roșca, pe domnul Mureșan, pe domnul Dudu Ionescu, să facă o comisie pentru aplicarea Legii fondului funciar. Nu pledez *pro domo*, dar nu e posibil ca un prefect de-al nostru să trimită la plimbare proprietarul care a cheltuit toate economiile sale pentru recuperarea pământului și are acum o hotărâre judecătorească. Deci, un control de la Guvern, luat la zguduit ministrul Justiției, ca să nu ne pierdem nucleul nostru de bază. [...]

Nu pot fi alegeri în partid cu câteva luni înainte de alegerile locale și apoi de cele parlamenare. Dar ideea aceasta ca o parte din conducere să fie aleasă în ianuarie 2000 și trei vârfuri să rămână până în 2001 nu va pica bine în partid. Eu am declarat în presă că trebuie să-l lăsăm pe prim-ministru să-și ducă mandatul până la capăt. Dar când este vorba de un BCCC, ca să nu mai aruncăm pisica de la unul la altul, [...] să vină prim-ministrul de fiecare dată aici, să ne privim în față și să ne lămurim. [...]

Să nu mai lăsăm să răzbată ideea aceasta că s-ar rupe partidul dacă am face alegeri. Am hotărât că actuala conducere trebuie să-și ducă mandatul până la terminarea legislaturii și, după viitoarele alegeri parlamentare, vor fi și alegeri la vârf în partid.

Dl Ion Diaconescu: Nu am nimic împotrivă. Față de propunerea care s-a făcut, eu cer ca BCCC să se pronunțe într-un fel. [...]

Dl Gabriel Țepelea: Am în față sinteza programului politic pe care scrie „București, ianuarie 1996". Aceasta mă obligă să mă gândesc la ceea ce urmează și la ceea ce discutăm noi astăzi. Așa că urmează să se facă o pregătire pentru viitorul Congres. Din păcate, această sinteză a programului politic, coordonat de mine și la care ați colaborat o bună parte dintre dumneavoastră, nu a stat la baza actualei guvernări, pentru că a venit de undeva o inspirație pe zile, pe luni, pe căprării temporale și, în cele din urmă, s-a ajuns să fim vulnerabili în fața opiniei publice. [...]

Eu am admirat atitudinea domnului Lupu care a avut onestitatea să spună că este o declarație în nume personal, lucru pe care poate să-l facă oricare dintre noi, inclusiv purtătorul de cuvânt.

Și acum să trec la problemele pe care voiam să le propun. Deci: ordine și fermitate. Revin la o chestiune care s-a discutat aici cu privire la imaginea Guvernului și imaginea partidului. Imaginea Guvernului trebuie să o formeze actele sale, care să fie prezentate de un purtător de cuvânt adecvat și care e bine să fie gata oricând să răspundă la toate problemele. [...]

Acum, în privința problemelor de program. Acest program al nostru din 1996, spre deosebire de ceea ce spun unii că noi nu avem program, că nu suntem bine definiți, că este vorba de o operă individuală - iată că îl avem, iar eu am fost numai un coordonator.

În privința chestiunii cu stânga și dreapta, în comunicatul pe care îl vom da, noi nu trebuie să acceptăm ideea alunecării noastre spre stânga. Din capul locului ne urmăm drumul nostru tradițional și colaborăm cu acele partide care sunt pe aceeași linie sau pe o linie apropiată de noi. Iar în ceea ce privește coalițiile de guvernare, acestea nu se stabilesc anticipat, ci ulterior, în funcție de verdictul electoratului.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Voi începe cu referirea la declarațiile făcute de secretarul general și la reacția care i-a urmat: comunicatul de la Neptun.

Problema de principiu a alegerii președintelui partidului - așa cum s-a spus de fapt aici și cum este în practica internațională a partidelor democratice - este ca alegerea să se facă după alegerile pentru Parlament. În felul acesta, alegerile parlamentare reprezintă un examen pe care îl dă partidul și, în funcție de rezultate, este normal să se definească noua conducere a partidului. În acest sens, eu aș propune să avem o prevedere chiar în Statut,

în care să se spună - fără să fie obligatoriu - că, de regulă, Congresele partidului se țin după alegerile parlamentare. [...]

S-a vorbit aici, și mai ales în presă, de faptul că în practica generală occidentală președintele partidului este și prim-ministru. Acest fapt este adevărat, dar la noi în țară nu a fost respectat întotdeauna. A fost guvernarea liberală din 1934-1937, când președintele PNL era Constantin I. C. (Dinu) Brătianu, iar prim-ministru Gheorghe Tătărescu. La noi Iuliu Maniu era încă președinte în '33, când prim-ministru era Alexandru Vaida-Voevod. Eu cred că lucrul acesta este într-un fel explicabil și normal, deoarece calitățile care i se cer unui prim-ministru nu sunt neapărat aceleași cu calitățile necesare unui președinte de partid. Președintele de partid trebuie să fie un om care să aibă capacitate organizatorică, să aibă capacitate de înțelegere, de comunicare cu foarte mulți oameni, obiectivitate și imparțialitate. Unui prim-ministru i se cere, în primul rând, să aibă o viziune politică de ansamblu asupra economiei, asupra evoluției generale a țării. Nu este obligatoriu ca toate aceste calități să fie întrunite de o singură persoană. Dacă sunt întrunite, cu atât mai bine. Dacă nu sunt întrunite, se poate să fie un președinte al partidului cu anumite calități și un prim-ministru cu alte calități. Pentru că prim-miniștri pot fi mai mulți în timpul unei perioade în care există o singură persoană președinte de partid. Mi se pare că este foarte util pentru viziunea noastră să nu absolutizăm faptul că, așa cum spun unii, Guvernul Radu Vasile este ultimul posibil, că dacă nu mai avem acest Guvern, s-a terminat cu România, s-a terminat cu partidul. Nu e deloc adevărat. În momentul de față nu este momentul să fac o analiză sau reproșuri guvernării domnului prim-ministru, dar vreau să spun că pentru a nu absolutiza acest lucru, eu cred că partidul nostru, în anumite conjuncturi, poate să ofere un număr de cel puțin cinci-șase-șapte oameni care să preia funcția de prim-ministru. De ce nu ar fi prim-ministru domnul Ulm Spineanu, de ce nu ar fi prim-ministru domnul Vasile Lupu, de ce nu ar fi prim-ministru domnul Mircea Ciumara, sau de ce nu ar fi cei din generația tânără Remuș Opriș, Dudu Ionescu sau Ioan Avram Mureșan? Eu îi văd cel puțin capabili să aducă aceleași performanțe politice și economice ca și actualul Guvern. Nu mi se pare nimic imposibil. Deci, această absolutizare a unui om într-o anumită funcție mi se pare că este neproductivă pentru viața normală a unui partid.

Eu cred că autopropunerea atât de categorică și de intempestivă pe care a făcut-o domnul secretar general Radu Vasile nu a fost de natură să aducă în momentul de față avantaje imaginii partidului și vieții politice a partidului. Să considerăm că a fost un accident de parcurs și să nu-l dramatizăm.

Viitorul președinte al partidului, în funcție de performanțele pe care le va realiza sau nu le va realiza domnul Radu Vasile, va fi stabilit după alegerile parlamentare. Va avea succes în guvernare, foarte bine, probabil că partidul îl va confirma. Nu va avea succes, se va găsi altcineva și oricând

partidul poate să furnizeze un număr reprezentativ de persoane pentru a obține această funcție, în măsura în care domnul președinte Diaconescu și-a manifestat intenția să se retragă de la conducerea partidului după alegerile legislative. Sigur, lucrul acesta nu e de natură să-l facem neapărat public, pentru a nu-i scădea autoritatea în momentul de față, dar este o dorință a domniei sale pe care partidul o va respecta. Deocamdată cred că nu intenționează să se retragă. Așa cum mi-am permis să-i spun, în numele unei vechi prietenii, președintele nostru are o perfectă luciditate politică, iar dacă mai greșește, aceasta se întâmplă pentru că nu e suficient de ferm.

Asupra celei de a doua afirmații din declarația prim-ministrului, în legătură cu o posibilă coaliție cu stânga, trebuie să fim sinceri, să nu ne ascundem după degete: când a vorbit de o coaliție cu stânga, domnul Radu Vasile nu a vorbit de o coaliție nici cu Teodor Meleșcanu, nici cu un altul, a fost clar că e vorba de Ion Iliescu, pentru că din sondaje cel puțin, se pare că PDSR va avea o influență hotărâtoare în țară și că va trebui să se țină seama de acest partid.

Problema pentru noi se pune așa: vrem neapărat să guvernăm în continuare, cu orice preț, cu orice sacrificiu, cu orice compromis, sau suntem dispuși ca în urma unui insucces electoral să ne retragem în opoziție pentru refacere? Cred că lucrul este foarte clar pentru cei care sunt pe linia de gândire a acestui partid tradiținal. Pentru pleșcari, sigur că o continuare a guvernării este de dorit și de acceptat în orice condiții. Dar, așa cum am spus noi în 1993, când ni s-a oferit participarea la guvernare, participăm doar dacă putem să aducem la îndeplinire programul nostru.

Acum vedem ofensiva teribil de dură pe care PDSR o duce împotriva partidului nostru: în luările de cuvânt ale lui Ion Iliescu, peste tot pe unde se duce ne atacă, și atacă nu numai partidul, ci și istoria lui, și vine și cu falsuri istorice. Domnul Miron Mitrea vrea să ne pregătească închisori. Domnul Adrian Năstase declară că nu va recunoaște legile proprietății pe care le promovăm noi ș.a.m.d. În asemenea condiții, a pune măcar problema unei posibile alianțe cu un partid care are un astfel de comportament față de noi, mi se pare o idee total ieșită din normalitate.

Partidul nostru trăiește prin tradiția lui, trăiește prin realizările lui - și sunt și realizări importante în această guvernare. Sigur, poate că nu au fost puse suficient în evidență. Este una din misiunile noastre, dar în special a Guvernului ca să-și arate realizările. În primul rând este problema privatizării. Aici poate că sunt multe lucruri de discutat, întrucât privatizarea în sine este un lucru bun, absolut necesar, dar după părerea mea felul în care este făcută constituie un eșec total. Se vinde prea ieftin, se vinde prea mult la străini, iar banii obținuți, în loc să fie folosiți pentru restructurare, sunt băgați la consum. Este o politică care duce la dezastru. S-a vorbit aici de sprijinul pe care partidul trebuie să-l dea Guvernului. Așa cum a spus dom-

nul președinte Diaconescu, eu consider că Guvernul a primit tot sprijinul pe care partidul îl poate oferi și pe plan parlamentar, și prin oamenii pe care i-a recomandat, care au făcut față onorabil în tot ceea ce au întreprins. În schimb, nu știu dacă Guvernul a sprijinit suficient poziția partidului în actul de guvernare. Mă uitam că recent Petrom, care ne era repartizat prin algoritmul acela mult discutat, a ajuns tot la PD, Romgaz este tot la PD - adică PD este elementul de sprijin al actualei coaliții politice. Noi considerăm că partidul a sprijinit Guvernul, nu știu dacă și Guvernul s-a autosprijinit suficient prin oamenii partidului. [...]

Dl Tănase Barde: Consider că propunerea pe care ați făcut-o, domnule președinte, privind alegerile în partid este foarte bună. De altfel, eu cred că și la organizațiile județene alegerile trebuie să se țină după alegerile locale. Sunt convins că nu ați făcut-o pentru că doriți să rămâneți președinte, deoarece dacă doreați, ați fi făcut tot posibilul să ieșiți președinte acum la Congres și să mai aveți un mandat de patru ani, nu de doar un an.

Numai că problemele de fond sunt altele și ar trebui ca în acest an împreună să găsim rezolvarea lor. Cineva a subliniat aici că miniștrii noștri, prim-ministrul și chiar persoane mult mai importante în România încearcă să călărească partidul. Nu se văd ca reprezentanți ai partidului în posturile în care au fost promovați. Eu cred că este falsă problema susținerii sau nesusținerii prim-ministrului. S-a spus foarte bine că susținerea prim-ministrului se vede în Parlament, ori aici nu a existat vreun motiv ca prim-ministrul să considere că nu este susținut. Susținerea prim-ministrului se vede în forurile de conducere ale partidului. Or, forurile de conducere s-au exprimat clar că îl susțin pe Radu Vasile în funcția de prim-ministru. Că un deputat sau altul, că un membru al BCCC sau altul are o anumită atitudine, face anumite declarații - acestea sunt lucruri inevitabile în politică. [...]

Dl Alexandru Badea: Eu voi începe de la o scurtă discuție pe care am avut-o a doua zi după interviul domnului Radu Vasile. Un cunoscut de-al meu, care face parte din categoria electoratului statornic, chiar dacă dezamăgit, mi-a spus: „S-a speriat Radu Vasile de Miron Mitrea, adică de chestiunea cu pușcăriile pe care vi le pregătesc vouă? Radu Vasile, și de fapt partidul, încearcă prin acest demers să se acopere pentru eventualele fraude și incorectitudini în cazul revenirii unei guvernări PDSR?"

La aceasta duce campania de presă a PDSR-ului împotriva partidului, conjugat cu declarații imprudente, cum a fost aceea privind colaborarea noastră viitoare cu stânga. Este clar, nu are rost să ne ascundem după deget, pentru că un om politic trebuie să se gândească dinainte cum vor fi receptate spusele lui. Or, din acest punct de vedere, pentru cei care până acum mai erau electoratul nostru statornic, indiferent ce am face, o asemenea declarație este dezastruoasă.

În al doilea rând, pentru mine declarația aceasta este în logica domnului prim-ministru Radu Vasile. Domnia sa încă de acum un an și jumătate a venit să ne spună că este de neconceput că România va putea fi guvernată în următorii 20 de ani altfel decât de o coaliție. Nu discut că din partea noastră lucrurile au fost puse atunci la punct. Dar declarații și atitudini de acest tip sunt infirmate acum de posibilitatea ca PDSR să guverneze în România singur, dacă o mai ducem tot așa. Consecința este absolut consecventă cu premisa. Am pornit de la premisa că noi nu suntem în stare să facem altă politică decât de coaliție și, în perspectivă, tot de coaliție. Acum ajungem la întrebarea: cu cine să faci coaliție, dacă această coaliție de acum s-a epuizat? Deci, cu cel care va câștiga alegerile și apoi să te bage în seamă! Probabil că etapa următoare va fi să ne pregătim oricum ca în alegeri să obținem un scor care să ne permită să rămânem în opoziție. Nu este o butadă, este o consecință logică a unui anumit fel de a gândi și, îmi pare rău că o spun, dar aparține unui lider al partidului care dorește să conducă partidul cu această mentalitate.

Dl Ion Diaconescu: În ceea ce privește comunicatul dat, s-a mers pe ideea următoare: propunerea făcută de prim-ministru și de mine la Neptun a fost ca să se supună Congresului spre aprobare prelungirea mandatului conducerii actuale - și vom vedea ce înțelegem prin conducere. Așa cum a spus domnul Lupu, ar fi și varianta să înțelegem prin conducere întregul BCCC. Aceasta ar preîntâmpina ca în an electoral energia partidului să fie absorbită de probleme interne. Intrăm apoi într-un ciclu normal, care se practică în țările democrate: Congresele se fac după alegerile parlamentare. Preconizând un Congres extraordinar după aceste alegeri, se va rezolva și acest punct privind alegerea noii conduceri a partidului.

În ceea ce privește colaborarea partidului nostru cu reprezentanții stângii, cu PDSR, în orice caz partidul nostru nu este de acord cu un asemenea punct de vedere. Ar fi contrar principiilor noastre și ar fi și foarte dăunător pentru țară. Deci, sunteți de acord să întocmim un comunicat în acest fel?

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Pentru redactarea comunicatului, vă propun ca dumneavoastră să numiți un grup de trei-patru persoane și să anunțați că acest comunicat va fi redactat în cursul zilei de mâine.

(BCCC decide ca domnii Niculae Ionescu-Galbeni, Remus Opriș, Vasile Lupu și Alexandru Badea să redacteze comunicatul în cursul zilei de joi, până la ora 11)

Dl Alexandru Herlea: Vreau să-mi spun și eu părerea. Ceea ce s-a întâmplat la Neptun în această vară este lansarea unei campanii electorale, atât în partid în perspectiva Congresului, cât și în perspectiva alegerilor la nivel național. În această conjunctură, mi se pare util să se facă anumite clarificări în partid, pentru că au fost două linii care s-au confruntat: o linie pentru

respectarea unor valori ale noastre și cealaltă linie, a unui pragmatism care pledează pentru orice coaliție, ca să nu spun o pledoarie pentru compromis.

Sigur că politica este o artă a armonizării, dar aceasta trebuie să se facă în anumite limite, pentru că altfel ne pierdem identitatea, iar acest partid, în cursul istoriei lui, s-a bătut pentru anumite valori. Este perfect justificat să se găsească cea mai bună formulă ca să se inverseze momentul alegerilor în partid. Această hotărâre pe care o propunem este benefică și partidului, și interesului național. Interesul României este primordial și noi trebuie să fim atenți că o retragere a noastră de la guvernare - care pentru partid poate să fie benefică - ar fi poate catastrofală pentru România, pentru că ar arunca țara într-o zonă din care ne-am străduit din greu să o scoatem. Nu poate fi lăsată țara pe mâna unora care o trag în celălalt sens. Și aici se vede foarte clar susținerea comunității internaționale. Nu este atât meritul nostru că s-au încheiat acordurile cu FMI și cu Banca Mondială, ci este o expresie a voinței comunității internaționale de a nu ne lăsa să ajungem într-o altă zonă.

Dl Ion Diaconescu: Evenimentele din Iugoslavia au fost oarecum benefice.

Dl Alexandru Herlea: Extrem de benefice. Imaginea noastră trebuie însă corectată și este nevoie de o campanie foarte susținută și de profesionalism. Și aici cred că s-au făcut lucruri foarte bune, domnul Opriș a făcut progrese importante privind imaginea partidului, însă în vederea campaniei electorale este nevoie și de o expertiză foarte tehnică pe plan internațional. [...]

4. „Școala politică" pentru Tineretul Național-Țărănesc

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Aș vrea să mai fac încă o referire - e vorba de un proiect de școală politică pe care Mihai Gheorghiu vrea să-l realizeze, un proiect de pregătire a tineretului, intitulat „Corneliu Coposu". Ideea este foarte bună, personal sprijin această inițiativă, dar aș avea de făcut o observație. Am participat la câteva seminarii, cum a fost și „Școala de vară" de la Câmpulung Muscel. Nu vreau să fiu rău înțeles, să se considere că este o critică dură, dar eu nu am văzut acea emulație necesară din partea tinerilor ca preocuparea lor majoră să fie îndreptată către caracterul de școală politică, ci am văzut mai mult preocuparea pentru dans, disco, petrecere, băutură (din păcate), alte manifestări. Nivelul la care s-au comportat mulți dintre participanți - nu pot să spun că toți -, a fost după părerea mea departe de ceea ce trebuie să fie nivelul de comportare politică și morală a unui partid care se numește creștin-democrat.

M-a șocat într-un fel un eveniment care s-a petrecut acum vreo câteva săptămâni: a existat într-o comună din zona submontană o tabără făcută de tineri legionari. Nu sunt un adept al legionarilor, nu le voi face un elogiu, dar acolo s-au adunat vreo 20-30 de tineri, care au făcut muncă voluntară și au lucrat la construirea unui cămin. Iată o manifestare de oameni care

fac într-adevăr ceva folositor (facem abstracție de caracterul politic). Ar fi bine dacă și tinerii noștri s-ar angrena în astfel de acțiuni. Nu trebuie să umble neapărat cu cămașă și diagonală, dar fondul de acțiune dezinteresată, cu caracter umanitar, este absolut relevant. Și, în acest sens, l-aș ruga pe Mihai Gheorghiu ca, în afară de școlarizarea teoretică pe care și-o poate însuși fiecare cursant, această trăire în comunitate, devotamentul pentru comunitate, să devină o necesitate interioară a fiecăruia, dacă vrem să fim într-adevăr un partid creștin-democrat. [...]

Dl Mihai Gheorghiu: Într-adevăr, este vorba de inițierea procesului de instruire continuă a militanților noștri politici. Ne-am gândit să facem acest lucru sub forma unei școli politice, numite „Corneliu Coposu", care să aibă sesiuni periodice și diferite niveluri de pregătire a cursanților. Ar trebui ca în acest proces de instruire să participe în primul rând tineretul, în al doilea rând purtătorii de cuvânt, șefii departamentelor județene de imagine și în al treilea rând secretarii organizațiilor județene. Este un proces de instruire nu numai tehnică, dar și de prilej pentru analize politice și de informare dinspre centru spre județe și de la județe spre centru.

E adevărat că școala presupune un efort financiar, pe care noi sperăm să-l înjumătățim, adică jumătate de la partid, jumătate de la participanți. Școala va trebui să realizeze un proces de instruire pentru campanie electorală.

Referitor la intervenția domnului vicepreședinte Ionescu-Galbeni privitor la componenta social-creștină, cel puțin a activității de tineret, este perfect adevărat, în sensul că această componentă lipsește cu desăvârșire la noi, dar există într-un program național pentru Organizația de Tineret.

Este adevărat că tineretul reprezintă mediul unde se poate transmite cel mai ușor mesajele democrat-creștine. Acest lucru poate fi încercat, inclusiv în tabere de muncă, precum în Occident. Nu e o chestiune tipic legionară, nici pe departe, ea se manifestă și în mediile catolice și reformate. Sunt lucruri obișnuite, lucruri intrate în legea acestor organizații politice creștin-democrate.

La școala politică vor fi sesiuni care vor dura două-trei zile. Lăsând la o parte jumătatea de zi festivă, în rest, vor fi organizate cursuri, seminarii și dezbateri.

5. Acțiuni ale Corpului de control al Guvernului

Dl Tănase Barde: Am citit azi în „Evenimentul zilei": Corpul de control al Guvernului a tras concluzia că la Brașov hoția a început pe vremea PDSR și continuă pe vremea PNȚCD. Dacă este o problemă politică, eu nu știu, dar Sorin Lepșa este aici și ne poate spune. Toți avem responsabilități și știm foarte bine cum se face un asemenea raport și știm foarte bine că nu se dă publicității fără aprobarea prim-ministrului. Eu chiar nu înțeleg nimic aici.

Sorin Lepșa este unul dintre cei mai fervenți susținători ai prim-ministrului și apare în ziar: „O palmă puternică trasă lui Sorin Lepșa de către Corpul de control al prim-ministrului".

Și o spun de față cu Sorin Lepșa: este vicepreședinte al partidului și, în mod automat, se răsfrâng asupra noastră concluziile pe care le trage Corpul de control. Dumneavoastră, domnule președinte, trebuie să fiți foarte ferm și să nu vă fie milă de nimeni. Toată munca și toată viața dumneavoastră este în acest partid și pe mine mă interesează, la fel ca și pe dumneavoastră, pentru că viitorul meu este tot în acest partid. Dumneavoastră trebuie să luați măsuri - și aveți autoritatea aceasta.

Dl Ion Diaconescu: Nu îmi închipui că raportul lui Ovidiu Grecea[79] ar fi fost chiar așa.

Dl Tănase Barde: Raportul îl acuză de fals, uz de fals pe Teodor Teodorescu, un băiat de 30 de ani, fost coleg de facultate cu mine. Eu nu știu ce a făcut acolo, habar nu am, dar este susținut de Organizația PNȚCD-Brașov.

Dl Sorin Lepșa: El era director la FPS. Raportul respectiv, în orice instanță, va duce la un proces pierdut.

Dl Tănase Barde: Nu sub aspect juridic este problema, ci de natură politică, de partid.

Dl Sorin Lepșa: Știți de unde pleacă această problemă? Noi avem cu PD o bătălie veche. A fost arestat prefectul pedist. Partidul Democrat a angajat oameni din fostele servicii, din vechile structuri. Acei oameni lucrează ca să facă ceva, să mă scoată pe mine și pe Taropa[80] vinovați. Pe mine și pe Taropa nu ne găsesc vinovați și atunci se încearcă scenariul care s-a făcut.

Dl Tănase Barde: Președintele partidului trebuia să fie informat dacă acestea erau concluziile anchetei lui Grecea, pentru că tu ești vicepreședinte și ne reprezinți pe toți.

Dl Sorin Lepșa: Dacă citiți, vă dați seama că despre noi nu prea este vorba.

Dl Vlad Roșca: Înseamnă că e un atac. Întrebarea este: cine îl dă?

Dl Sorin Lepșa: E o manipulare din structurile informative. Pe mine nu m-a întrebat nimeni nimic. Dar dacă despre dumneavoastră, domnule președinte, și despre domnul Coposu, au spus la un moment dat că nu ați mâncat salam cu soia, probabil că și despre noi se pot spune asemenea lucruri.

Dl Gabriel Țepelea: Domnul Barde voia să ne propună ca acele constatări pe care le face Corpul de control al Guvernului, dacă se constată ceva cu

---

79 Ovidiu Grecea - secretar de stat, șeful Corpului de control al prim-ministrului Radu Vasile.

80 Adrian Taropa - președintele Consiliului județean Brașov din partea PNȚCD.

privire la membri ai noștri, acest lucru să fie semnalat conducerii partidului. Presa utilizează informațiile după cum îi convine și atunci de unde să știm că ceea ce apare acolo este corect?

Dl Ion Diaconescu: Corpul de control este ca un organ de constatare în Justiție, dar ca să ne trimită nouă, la partid, concluziile, parcă nu prea merge. Ele trebuie arătate prim-ministrului.

Dl Tănase Barde: Iar prim-ministrul trebuie să vă spună dumneavoastră.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Sunt vreo două lucruri care trebuie subliniate, ca să nu ne mai ascundem după degete. Una din deciziile politice majore ale noastre a fost întinerirea structurilor statului. Nu am putut să întinerim în modul în care am fi vrut, pentru că inclusiv membri de-ai noștri au sărit în sus în momentul în care s-a propus creșterea salariilor la bugetari, concomitent cu schimbarea Codului Muncii, tocmai ca să poți face această primenire. Nu poți să faci primenirea aducând niște oameni pe care îi rejectează alte structuri, trebuie să aduci niște oameni care să aibă o gândire, să vină cu viziune și să mai și lucreze. Nu poți să aduci oameni doar ca să-i schimbi pe unii cu alții. Până la urmă, s-a ajuns la acest lucru: o parte dintre cei care au plecat s-au dus pe la diverse structuri unde s-au găsit bani. Așa face la Brașov miliardarul Petrică Hogea, finul domnului ministru Babiuc, care are o structură informativă. El este principalul vinovat de toată această chestiune. Structura asta a fost deconspirată cu ajutorul Poliției din regimul acesta, și Poliția a lovit inclusiv în Dan Mihai Tartagă, patronul Fabricii de zahăr din Bod, despre care se zice că e prietenul nostru. Dacă Poliția din Brașov, sub un ministru țărănist de Interne, a ajuns până la Tartagă, atunci eu cred că ne-am făcut datoria.

Deci, ceea ce spune Corpul de control al Guvernului este, după părerea mea, un lucru alături de adevăr. Mai mult decât atât, ceea ce se întâmplă la Corpul de control este, din păcate, oarecum dificil de evaluat, pentru că deși domnul Grecea este un om de bună-credință, din nefericire, multe dintre persoanele de acolo au legături cu „băieții" și mai bagă fitile. Din aceste fitile, înainte de a ajunge informația la prim-ministru, se mai face câte o scurgere către presă și s-a rezolvat problema. [...]

Fac o paranteză. Nu m-am implicat și nu mă voi implica într-o anchetă majoră a Poliției, chiar dacă mi-o veți cere. Orice implicare a ministrului într-o anchetă majoră înseamnă interes politic. În acel moment, am scăpa din mână cea mai importantă pârghie pe care o avem - educarea acestor structuri, care trebuie să servească statul și cetățeanul în primul rând, să priceapă că nu e vorba aici că vine partidul, pleacă partidul, ci de faptul că trebuie să slujească legea. Poliția spune că acțiunile sale nu se mediatizează. Întâmplător, s-au mediatizat prin alte metode, care înseamnă cumpărare ș.a.m.d.

Problema majoră este faptul că structurile birocratice pe care le avem la îndemână trebuie primenite cu oameni competenți. Pentru aceasta trebuie să ieșim pe piața forței de muncă competitiv. Nu se poate ca unul care termină acum Dreptul să se ducă să lucreze la nu știu ce *boutique* și e plătit cu trei milioane de lei, iar Ministerul de Interne nu poate să plătească un tânăr cu mai mult de 1,5 milioane de lei lunar. Problema este că, din păcate, noi, cei care ne-am propus schimbarea birocrației, nu am adoptat cele mai adecvate măsuri.

Sunt de acord cu domnul Barde. Dacă există vreun moment suspiciunea că unul dintre colegii noștri a călcat pe bec și cel care știe primul nu înștiințează imediat conducerea de partid, eu cred că cel care a aflat ceva despre faptă este în culpă.

Dl Sorin Lepșa: La Brașov noi nu am avut nici prefect, nici subprefect. Așa cum este domnul Adrian Taropa, el a intrat și a spart mafiile de acolo. Raportul lui Grecea seamănă cu raportul FPS. Primul care a fost scos din funcție a fost Mladin, consilier la FPS, fost director al Securității până în 1989. În Poiana Brașov a fost o rețea de persoane cu grade mari, pe care i-am dat afară, pentru că i-am prins furând. I-am trimis la Procuratură, dar Justiția le-a dat drumul. În momentul respectiv, cei mai incomozi pentru ei am fost eu și Taropa.

Dl Tănase Barde: De ce Corpul de control nu a scos la iveală niciun pedist până acum? […]

ȘEDINȚA BIROULUI DE CONDUCERE, COORDONARE ȘI CONTROL AL PNȚCD

(26 august 1999)

Teme dezbătute:

1. Propuneri ale BCCC pentru Birourile permanente ale Camerei Deputaților și Senatului României
2. **Dificultăți financiare la ziarul „Dreptatea" și posibile soluții**
3. **Problema Ordonanțelor de Urgență ale Ministerului Agriculturii și despre privatizarea IAS-urilor**
4. Dispute cu liberalii pentru funcții și atribuții în agenții guvernamentale din Comunicații și Industrie
5. Probleme organizatorice la Sălaj, Cluj și la Capitală

Au participat la discuții:

Membri ai BCCC:

Ion Diaconescu, Gabriel Țepelea, Niculae Ionescu-Galbeni, Mircea Ciumara, Ulm Spineanu, Remus Opriș, Mircea Popa-Zlatna, Sorin Lepșa, Sergiu Macarie

Membri supleanți ai BCCC:

Răsvan Dobrescu, Constantin Dudu Ionescu, Ion Gherasim, Vlad Roșca, Ioan Avram Mureșan

Secretari generali adjuncți:

Virgil Petrescu (secretar general interimar), Barbu Pițigoi, Mihai Grigoriu, Tănase Barde

Invitați:

Ioan Vida-Simiti (secretar al Camerei Deputaților), Alexandru Badea (vicelider al grupului parlamentar PNȚCD-civic-ecologist), Radu Sârbu (președintele Fondului Proprietății de Stat), Mircea Vlad (redactorul șef al ziarului „Dreptatea"), Sorin Ioan Cosma (președintele Consiliului județean Sălaj, președintele PNȚCD-Sălaj), Sorin Naș (directorul FPS-Cluj), Cătălin Baba (consilierul ministrului Andrei Marga, membru PNȚCD-Cluj)

STENOGRAMA ȘEDINȚEI

(extrase)

[…]

2. Dificultăți financiare la ziarul „Dreptatea” și posibile soluții

Dl Ion Diaconescu: Să-l ascultăm pe domnul Mircea Vlad, redactorul șef al ziarului nostru „Dreptatea”.

Dl Mircea Vlad: În primul rând, este vorba despre rezultatele unui control financiar făcut la redacția ziarului „Dreptatea”, în urma căruia au fost propuse câteva măsuri:

- Reducerea spațiului de la opt la patru camere, începând cu 1 septembrie. Vă amintesc faptul că acest spațiu a fost închiriat inițial în ideea că „Dreptatea” va deveni cotidian.
- Reducerea numărului de posturi telefonice de la cinci la două. Penultima factură a fost de 2.700.000 lei. După ce am parolat telefoanele, factura a fost de 630.000 lei.
- Reducerea schemei cu încă un salariat: din nouă, rămânem opt angajați.

Dl Sergiu Macarie: Aveați două persoane la marketing, în condițiile în care tirajul și vânzările nu au crescut deloc. Două persoane plătite cu câte trei milioane pe lună.

Dl Mircea Vlad: Totuși aceste măsuri nu rezolvă problema. Problema veșnică a ziarului este finanțarea. În ultimii doi ani am apelat de vreo trei ori la partid, pentru a ne scoate din încurcătură, pentru că nu mai aveam cu ce să achităm facturile. Rugămintea mea ar fi să ne ajutați să găsim o soluție de finanțare, pentru că altfel în fiecare lună trebuie să fac câte o cerere către domnul președinte pentru niște bani. După părerea mea, sunt trei posibilități:

- Fiecare organizație județeană să facă un anumit număr de abonamente, de exemplu câte 100, pe care să le plătească organizația respectivă și să le distribuie în tot județul.
- Să fim sprijiniți de dumneavoastră, cei care aveți mai multă influență, să obținem publicitate de la firmele care sunt mai apropiate de PNȚCD. La începutul anului 1997, am primit ceva publicitate de la CEC, de la Loteria Română, dar foarte puțin. În rest - nicio bancă, nici FPS, nimeni.
- Să avem o sponsorizare printr-o fundație a partidului. Nu e vorba de o sumă mare – circa 40-50 de milioane lunar.

Dacă nu se realizează nicio variantă, la fiecare sfârșit de lună va trebui să apelez la conducerea partidului ca să plătim facturile. În prezent, avem un tiraj de 3.000 de exemplare și se vând vreo 2.500. [...]

Dl Mircea Ciumara: Care este totalul cheltuielilor pe un exemplar?

Dl Mircea Vlad: 2.600-2.700 de lei.

Dl Sergiu Macarie: Ziarul „Dreptatea", până acum trei ani, era finanțat de partid cu 20-30 de milioane lunar. A intervenit o perioadă, după venirea noastră la putere, când datorită publicității ziarul nu a mai cerut vreo doi ani niciun ban. Și, dintr-odată, a trecut iar pe pierderi. Doi salariați s-au ocupat de problema difuzării și mai era cineva angajat - e drept că nu făcuse contract -, în condițiile în care aducând sponsorizări reținea 20% din valoarea acestora. Persoana aceea a plecat, dar ne-a dat în judecată, pentru că la ultimele sponsorizări i s-au dat numai 5%. Dacă acest domn a realizat 200 sau 300 de milioane de lei pe două-trei luni cât a fost acolo, noi nu aveam ce pierde. Nu aduce banii, nu-l plătim. El mi-a spus că își va retrage acțiunea.

Dl Mircea Vlad: Eu nu puteam să-i plătesc 17 milioane pentru un serviciu de curierat. Pentru ce să-i dau bani? El este acum la partidul lui Victor Ciorbea.

Dl Barbu Pițigoi: Principalul sponsor ar trebui să fie FPS.

Dl Ion Diaconescu: FPS are voie să facă publicitate numai prin cotidiene.

(Domnul Radu Sârbu, care a venit puțin mai târziu, a confirmat faptul că FPS poate face publicitate doar în acest fel)

Dl Ion Diaconescu: Domnule Vlad, ați menționat diverse soluții, dar nu ați făcut un material clar cu tot ce ar trebui ca să putem lua noi o hotărâre.

Dl Mircea Vlad: Nu sunt sume fixe la cheltuielile de producție.

Dl Ion Diaconescu: Sunt cele care s-au practicat. Să aplicăm formula care este trecută în Statut: fiecare organizație locală să facă un abonament la „Dreptatea".

Dl Remus Opriș: Este de dorit acest lucru, măcar toți consilierii noștri locali să aibă câte un abonament, dar acest lucru nu se prea face.

Am constatat ceva în Prahova: avem unii consilieri care nu respectă nici măcar prevederile statutare cu plata cotizației. Ce să-i mai rogi să-ți cumpere ziarul, când nici obligația elementară nu și-o îndeplinesc? [...]

Dl Mircea Vlad: Voiam să vă mai spun că foarte mulți s-au obișnuit să primească ziarul gratis. Noi avem o cotă de protocol pe care încerc să o reduc. Eu intenționez să scot pe 1 septembrie un supliment în care să public proiectul de Statut.

Dl Ion Diaconescu: Publică-l.

Dl Gabriel Țepelea: Domnul Vlad a prezentat solicitarea ziarului și a noastră pentru a deveni un organ citit, răspândit. Din propunerile care s-au făcut, aceea axată pe obligativitatea consilierilor și a filialelor județene de a avea un număr de abonamente este cea mai realistă.

Acum mă adresez și Departamentului de imagine. Trebuie să înștiințăm pe cei din teritoriu că politica partidului se oglindește în acest ziar prin comunicatele oficiale. Apoi, în conferințele de presă sunt prezentate punctele de vedere ale fruntașilor partidului. Pe urmă, politica partidului în materie de proprietate, dezbaterile care au loc în Parlament, toate acest lucruri mi se pare că sunt deficitar cunoscute și prezentate în ziar. Domnule Vlad, la dezbateri parlamentare trebuie să luați parte sau măcar să fiți informat săptămânal ce probleme se discută în Parlament și care au fost punctele noastre de vedere, fără de care nu se poate cunoaște politica partidului.

Și, în fine, mă gândesc la prezentarea candidaților - și nu le-aș face toate otova, ci să zicem așa: s-au anunțat până acum primele candidaturi în județe, și apar din mai multe județe primii candidați de pe listă la alegerile locale. În numărul următor apar alte candidaturi. [...]

Ultima propunere: domnul Mircea Vlad ar trebui să poarte titlul de director al ziarului, care i s-a mai oferit și pe care l-a refuzat, fiind doar redactor șef. Dacă este director, conform Statutului, el capătă niște drepturi.

Dl Sergiu Macarie: Există o decizie a domnului președinte Diaconescu în care este scris: „Răspunderea conducerii ziarului aparține domnului Vlad". Decizia este deja semnată.

Dl Ion Diaconescu: Eu v-aș propune - ținând seama de ceea ce a spus domnul Țepelea, de ce a spus domnul Vlad - într-una din ședințele noastre viitoare să venim cu unele propuneri concrete. De asemenea, cred că totuși trebuie să mai rămână o persoană însărcinată cu această colectare de reclame, de donații și să luăm o decizie privind colectarea de abonamente.

Dl Remus Opriș: Și problema corespondentului județean.

Dl Ion Diaconescu: Să avem o discuție între două-trei persoane, să analizăm toate aceste propuneri și să le supunem la vot pentru a lua o hotărâre. Am văzut că numai așa poate funcționa biroul nostru, dacă venim cu propuneri concrete.

(Intră în sala de ședință domnul Ioan Avram Mureșan, ministrul Agriculturii și Alimentației)

3. Problema Ordonanțelor de Urgență ale Ministerului Agriculturii și despre privatizarea IAS-urilor

Dl Ioan Avram Mureșan: În legătură cu blocarea ordonanțelor mele, de la ora 10 am tot țipat în ședința de Guvern. Am vorbit aseară cu Vorkink[81] să trimită experți și să vadă despre ce este vorba relativ la acest blocaj. Din 1996, de când aplicăm acest program al Băncii Mondiale, avem căderi de producție în agricultură an după an. Să vină o echipă de experți să vadă cum arată agricultura României astăzi, și nu în 1996-1997, dar eu nu pot să aștept echipa de experți și să spună: „Oh, very nice Bucharest!" și eu să stau după ei.

Arăturile trebuie să le fac acum. Din cele 15 ordonanțe, două sunt mai cu probleme pentru ei: reglementarea pieților agricole și primele la grâu și la depozitarea grâului (300 de lei/kg). Am modificat ordonanța respectivă în ședința de Guvern. [...]

Problema cea mai importantă este blocajul la motorină. Am nevoie ca acest act normativ să fie publicat, să putem începe arăturile. Și le-am spus de unde luăm banii, pentru că tot timpul ajungem la discuția cu deficitul bugetar. E vorba de 1.000 de miliarde de lei pe care îi luăm din salarizare (vreau să scot vreo 5.000-6.000 de angajați și pentru asta am pregătit o ordonanță pe care sper să o trec luni prin Guvern) și din reducerea investițiilor. Nu vreau să mai fac nimic altceva decât să primesc banii aceștia pentru motorină.

Am în buget 200 de miliarde de lei pentru dobânda subvenționată la tractoare. Nu le pot folosi, pentru că am zis să dăm și pentru investiții, respectiv oamenii să poată lua credite. Cum să-i încurajăm? Tot din banii Ministerului. Din 165 de miliarde, care e o suma pentru dobânda subvenționată, am spus că acum le dau și celor care concesionează terenuri, ca să beneficieze și ei de această dobândă.

Eu le-am explicat reprezentanților de la București ai Băncii Mondiale. În fiecare zi vorbesc cu ei. Este un turc venit de câteva zile, nu știe despre ce e vorba, dar e bine intenționat. Mai este un indian, Danji, care este mai vechi și știe tot, dar nu-l interesează agricultura, ci sistemul bancar. Am rămas ieri între patru ochi cu turcul, ca să discutăm, el vrând să-i explic ca să priceapă. Am spus că este o competiție politică, cei de la PD au văzut că se întâmplă ceva bun pentru PNȚCD și încearcă să mă blocheze. Este nevoie de o puternică susținere din partea partidului, pentru că altfel toată lumea va spune că eu sunt un nebun care s-a apucat să fac prostii. Am anunțat cu trei luni înainte toate ordonanțele, iar înainte de vacanța parlamentară am făcut și o conferință de presă despre ceea ce vreau să fac. Nu se poate spune că am venit peste noapte cu aceste ordonanțe.

---

[81] Andrew Vorkink - directorul pentru România al Băncii Mondiale.

Dl Virgil Petrescu: Acuzația este că nu e procedural, că nu ar fi semnat nu știu cine.

Dl Ioan Avram Mureșan: Au semnat toți. Toate ordonanțele au fost aduse la Guvern cu semnături. Este foarte greu să iei avize de la Finanțe. A trebuit să-i smulg semnătura lui Remeș și am făcut-o. Pe urmă vin cei de la Justiție, care spun că dacă nu e semnătura de la Finanțe, nici nu preiau ordonanțele ca să le analizeze. Deci, cei doi miniștri - de la Finanțe și de la Justiție - au închis acest sistem de avizare. Este un război cumplit pentru semnături, dar le-am luat pe toate.

Aseară am vorbit cu cei de la Banca Mondială, le-am și trimis o scrisoare. Ei au spus așa: „Nu putem spune nimic, nu știm ce variantă a ordonanței a sosit la noi, s-ar putea să nu avem ultima variantă, până nu traducem, noi spunem să nu le publicați și le puteți publica după 1 septembrie, sub formă de OUG". Le-am spus că după 1 septembrie nu mai pot să dau ordonanțe de urgență.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Înțeleg că sunt două OUG cu unele probleme: cu piețele agricole și cu subvențiile. De ce au fost blocate celelalte?

Dl Ioan Avram Mureșan: Nu înțeleg nici eu. Tot timpul întreb de ce se blochează. În total sunt 15 ordonanțe. Mai aveam una astăzi cu disponibilizarea, care va trece, apoi Legea cercetării și Legea creditului agricol.

Dl Remus Opriș: Noi trebuie să dăm un răspuns în legătură cu impasul în care se află domnul ministru Mureșan. Ne vizează direct ca partid politic, în primul rând pentru că este un atac asupra mesajului nostru. Din nefericire, s-ar putea să mai avem astfel de surprize.

Pe mine m-a frapat faptul că imediat, sau poate chiar după atacurile pe care le-a dat Traian Băsescu asupra lui Ioan Mureșan, am văzut ce a declarat Triță Făniță în ziare: „Nu vor trece aceste ordonanțe de urgență, pentru că sunt alte interese la mijloc. PNȚCD face clientelism politic cu ordonanțele respective". Atunci, stau și mă întreb, cine conduce Guvernul României? Triță Făniță? Este ministru Triță Făniță?

Eu aș judeca altfel. Aceste ordonanțe au fost trecute în Legea de abilitare a Guvernului de a emite ordonanțe. La ora actuală, Guvernul trebuie să dea răspuns Parlamentului de ce nu s-au adoptat aceste ordonanțe, pentru că i s-a dat voie, iar responsabilitatea față de Banca Mondială nu este a ministrului Mureșan, este a întregului Guvern și chiar a Parlamentului României. [...]

Pe de altă parte, dacă Guvernul consideră că a greșit în momentul în care a reglementat ceva, soluția nu e să oprești de la publicare un act normativ, ci să îl reiei și să îl rediscuți. Dar aici cred că este o manevră ostilă nouă, pentru că nu se explică de ce întregul pachet de ordonanțe a fost blocat. Până când îl ții blocat și de ce îl ții blocat? Ori nu mai publicăm nimic

și recunoaștem că am greșit, ori actul normativ se poate întoarce din drum sau poate fi lăsat să treacă doar o parte din el. Cert este că oricăruia dintre noi ne va fi foarte greu să spunem ceva despre acest lucru. Susținem adoptarea lor, ne punem cenușă în cap, spunem că Triță Făniță a avut dreptate?

Și, în ultimul rând, aș vrea să adaug ceva. Ieșirea aceasta impertinentă a lui Traian Băsescu nu e în măsură să facă cinste țării. Dacă el acceptă ideea că în Guvern se minte ordinar, Traian Băsescu are o atitudine antiguvernamentală. Și dați-mi voie să apăr Guvernul României și să spun că în Guvernul României, în afară de Traian Băsescu, eu nu cunosc alt mincinos. Este a doua oară când el, atacând într-o manieră incalificabilă PNȚCD sau pe colegii din Guvern, caută să creeze disconfort și tensiuni. Nu este cazul să tăcem, să stăm cu capul în pământ la faptul că Traian Băsescu e pe caii cei mari și își permite să ne facă mincinoși. Putea fi o discuție a lui Mureșan cu Băsescu, patronată de prim-ministru, într-un cerc foarte închis, cu o soluție mediată și să nu se ajungă la această blocare a tuturor ordonanțelor. Suntem posesorii mesajului că am făcut ceva bun pentru agricultori sau, dimpotrivă, suntem înfrânți pe terenul nostru, pentru că alte motive sunt invocate și domină activitatea guvernamentală?

Dl Barbu Pițigoi: Domnule Opriș, am înțeles toată expunerea, dar care ar fi poziția dumitale și ce atitudine ar trebui luată?

Dl Remus Opriș: Dacă sunt obiecții, Vorkink sau Danji, sau oricare, să iasă și să spună: „Din punctul de vedere al Băncii Mondiale, avem observații pe punctul cutare din ordonanța X și Y. Restul nu avem obiecții". Așa trec toate celelalte ordonanțe, ele se publică, deblocăm măcar parțial lucrurile și asupra celorlalte ordonanțe Banca Mondială să spună ce și cum. Băsescu nu poate fi purtătorul de cuvânt al Băncii Mondiale. El este membru al Guvernului României și trebuie să fie solidar cu prim-ministrul și cu ministrul Mureșan.

Dl Barbu Pițigoi: Deci, propunerea dumneavoastră ar fi ca Guvernul să meargă înainte cu ordonanțele și să aștepte reacția Băncii Mondiale.

Dl Remus Opriș: Eu știu numai punctul de vedere al lui Băsescu și pe cel al lui Mureșan. Având în vedere că sunt în același Guvern, ar trebui să fie un singur punct de vedere.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: La ce ordonanță se referea scrisoarea lui Vorkink?

Dl Ioan Avram Mureșan: În scrisoarea din 4 august, Vorkink scria că a auzit că vreau să promovez Legea cu piețele agricole și cerea să o retragem, fiindcă noi nu putem promova legi prin care să restabilim intervenția statului pe piață și niciun fel de act normativ, care să fie împotriva spiritului ASAL[82]. În ședința aceea de Guvern am retras legea și i-am informat

[82] Programul ASAL – program cu sprijin financiar din partea Băncii Mondiale, care susținea reforma în agricultură, în principal prin deblocarea privatizării IAS-urilor.

pe cei de la Banca Mondială că vom avea luni o altă ședință de Guvern și i-am rugat să-mi trimită observațiile lor, pentru că eu vreau să reglementez într-o formă sau alta piața. Luni, au venit din nou cu câteva ajustări la lege. Cele care au venit de la comerț le-am preluat în totalitate. Am pus din nou ordonanța în ședință de Guvern și am spus că este a treia variantă. În rest, despre tot ce înseamnă preț de intervenție, de piață, prețuri garantate, am spus că rămân doar niște definiții și câteva mecanisme de reglare a pieței. Au văzut ultima variantă de ordonanță doar reprezentanții Băncii Mondiale de la București, care tot timpul spun că textul este încă sub traducere.

Eu sunt de acord, domnule Galbeni, să mai amân această ordonanță cu pieţele agricole și o lună. Mai cu seamă că este o lege de construcție instituțională și am spus că o vom construi împreună cu Banca Mondială. Așa cum vor ei, așa o facem. Dar celelalte ordonanțe, care țin de cartofi, de zahăr, de motorină - dați-le drumul! Dar ei nu discută cu mine, eu de trei zile îi tot chem, dar ei spun că nu fac ei amendamente, că doar la Washington se verifică acest lucru.

Dl Ion Diaconescu: Dar dacă te-ai duce la Washington?

Dl Ioan Avram Mureșan: Nu e nicio problemă. Este necesar un sprijin politic și pentru Banca Mondială, ca să înțeleagă faptul că s-a intrat într-o competiție politică.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Sunt de acord să-ți dăm orice sprijin politic vrei. Supunem la vot în BCCC și ți-l dăm. Dăm orice fel de comunicat care să susțină punctul tău de vedere.

Dl Ioan Avram Mureșan: Aș ruga ca la sfârșitul ședinței de BCCC să apară un comunicat în care să se susțină pachetul legislativ inițiat de Ministerul Agriculturii. Noi vrem să identificăm acum doctrina Ministerului Agriculturii cu doctrina partidului nostru. Noi trebuie să ducem acest mesaj mai puternic. Programul legislativ și propunerile Ministerului Agriculturii sunt susținute de PNȚCD și cerem să se deblocheze situația. [...]

Dl Mircea Ciumara: Prin funcția de guvernator al Băncii Naționale, Mugur Isărescu este vicepreședinte la Banca Mondială. Deci, primul care ar trebui să intervină acolo este Mugur Isărescu. În al doilea rând, ambasadorul nostru din SUA, Mircea Geoană, este și el dator să intervină, chiar dacă e în concediu la București. În al treilea rând, avem un director executiv adjunct la Banca Mondială din partea statului român, Mihai Tănăsescu, care ar trebui și el apelat, întrebându-l ce se întâmplă acolo.

Dl Ioan Avram Mureșan: În după amiaza aceasta le dau telefon lui Mircea Geoană, Mihai Tănăsescu și Mugur Isărescu.

Dl Barbu Pițigoi: Și lui Decebal-Traian Remeș, ministrul de Finanțe.

Dl Sorin Lepșa: Să nu dăm nici posibilitatea să se spună că din cauza noastră riscăm să ne punem rău cu Banca Mondială. Banca Mondială a fost mult mai deschisă decât Fondul Monetar Internațional.

Dl Ioan Avram Mureșan: Într-adevăr, a fost, numai că noi am îndeplinit toate condițiile din programul ASAL, și banii tot nu au venit. Am închis și complexul Comtim, am făcut toate măgăriile - nu le spun la presă - și banii tot nu au venit!

Dl Radu Sârbu: Au spus că dau banii după stand-by, deși ASAL nu avea nicio relație cu stand-by. A trecut și stand-by și tot nu au dat banii.

Dl Sorin Lepșa: Și atunci ar trebui subliniată această situație: voi sunteți în culpă față de noi, noi am respectat tot! Trebuie să fie arătată treaba aceasta.

Dl Remus Opriș: Pentru ce dată a fost amânată tranșa de la ASAL?

Dl Ioan Avram Mureșan: Nu e dat un termen precis. Am auzit de trei luni, dar ei trebuiau până la 31 august să dea cea de a doua tranșă, care a fost amânată din iunie.

Dl Radu Sârbu: Traian Băsescu a anunțat astăzi în ședința de Guvern că la 31 august se anulează ASAL și nu mai vine deloc a doua tranșă, dacă se publică ordonanțele. [...]

Dl Ioan Avram Mureșan: Eu trebuie să plec urgent la Senat, la discuțiile de acolo. Am o înțelegere cu Radu Sârbu: vom face împreună un protocol pentru a începe privatizarea IAS-urilor. Pentru partea de societate vin oameni de la FPS, pentru partea de concesionare a terenului vin cei de la minister, dar totul sub conducerea Ministerului Agriculturii. Am convenit și vom pune în practică. Da?

Dl Radu Sârbu: Da!

Dl Remus Opriș: Să stabilim acum care ar fi punctele neapărat necesare de cuprins în comunicatul BCCC.

Dl Ioan Avram Mureșan: Eu zic că trebuie să vorbim de programul legislativ promovat de Ministerul Agriculturii, care este în spiritul programului politic al PNȚCD. Să se vadă că alții se opun la ceea ce vrea să facă PNȚCD. Apoi, să apară câteva idei pentru deblocarea situației, pentru că Parlamentul a abilitat Guvernul să emită ordonanțe și Guvernul nu le-a adoptat.

Eu trebuie să merg urgent la Senat, dar vă spun că este o mare păcăleală poziția lui Triță Făniță, care vine și șoptește: „Lasă că o scoatem la 50 de hectare, am vorbit cu Petre Roman, totul este în regulă". El când spune că luăm pământ de la IAS-uri, când spune că nu se bagă la IAS-uri. Dacă noi privatizăm săptămâna viitoare 10 IAS-uri, ca să se știe că am început privatizarea, Triță Făniță intră în panică totală.

Dl Radu Sârbu: Dacă deblocăm privatizarea IAS-urilor, până la sărbători putem oferta tot și se vor vinde imediat multe IAS-uri.

Dl Ioan Avram Mureșan: Important este să dau semnal că, împreună cu Banca Mondială sau fără ea, noi am început procesul de privatizare. Toată vara am spus acest lucru în teritoriu. În rest, cu Triță, fără Triță, tot privatizez IAS-urile.

Dl Gabriel Țepelea: Domnule Mureșan, succes la comisie!

(Domnul ministru Ioan Avram Mureșan pleacă la Senat)

[...]

ȘEDINȚA BIROULUI DE CONDUCERE, COORDONARE ȘI CONTROL AL PNȚCD

(3 septembrie 1999)

Teme dezbătute:

1. Probleme organizatorice la Hunedoara, Gorj, București, Sălaj, Suceava
2. Proceduri de desfășurare a conferințelor județene și a adunărilor generale la organizațiile speciale ale PNȚCD
3. **Câteva probleme vizând corupția**
4. Informare despre noul proiect de Statut al PNȚCD
5. **Divergențe între PNȚCD și PNL în privința respectării protocolului de repartiție a funcțiilor din aparatul de stat la nivel central și local**
6. **Elaborarea unui document de sinteză privind guvernărilor țărăniste din perioada 1997-1999 și nominalizarea lui Ulm Spineanu pentru coordonarea realizării noului Program al partidului**
7. **Informare privind Departamentul pentru Integrare Europeană**

Au participat la discuții:

Membri ai BCCC:

Ion Diaconescu, Niculae Ionescu-Galbeni, Mircea Ciumara, Vasile Lupu, Ulm Spineanu, Remus Opriș, Sergiu Macarie

Membri supleanți ai BCCC:

Răsvan Dobrescu, Constantin Dudu Ionescu, Vlad Roșca, Dragoș Oncescu

Secretari generali adjuncți:

Virgil Petrescu (secretar general interimar), Barbu Pițigoi, Mihai Grigoriu, Tănase Barde, Costel Păunescu

Invitați:

Alexandru Herlea (ministrul delegat pe lângă prim-ministru pentru Integrare Europeană), Alexandru Badea (vicelider al Grupului parlamentar PNȚCD-civic-ecologist), Iftene Pop (deputat de Cluj)

STENOGRAMA ȘEDINȚEI

(extrase)

[…]

3. Câteva probleme vizând corupția

Dl Vasile Lupu: Oamenii noștri cu funcții în structurile de stat, cu anumite poziții în activitatea parlamentară, dacă sunt constant acuzați în presă de fapte de corupție care ar putea fi dovedite, trebuie să ajungă în fața Juriului de onoare și disciplină al partidului. În caz că sunt curați, îi apărăm până în pânzele albe, dar dacă și partidul a constatat abuzurile, să ne descotorosim rapid de dânșii și să le aplicăm sancțiuni.

Așa cum merg lucrurile, în criza bugetară în care suntem, dacă se mai dă amploare și unor fapte de corupție intens mediatizate, vom pierde catastrofal alegerile. De aceea, eu vă rog: intransigență acum, cât mai avem doar un an de guvernare.

[…]

5. Divergențe între PNȚCD și PNL în privința respectării protocolului de repartiție a funcțiilor din aparatul de stat la nivel central și local

Dl Tănase Barde: S-a stabilit în cadrul unei ședințe a BCCC să avem discuții cu liberalii pe problema celor două structuri de comunicații: Societatea Națională de Radiocomunicații și Inspectoratul General de Comunicații. Ieri au încercat să-l dea afară pe ing. Mircea Preduț, însă Consiliul de administrație a invalidat această propunere. Din păcate, deputatul nostru Florin Tudose s-a abținut, nu a votat menținerea lui Preduț și i-a atacat atât pe Mircea Preduț, cât și pe Dan Chirondojan[83].

Domnul Ulm Spineanu, domnul Remus Opriș și cu mine am avut discuții cu liberalii Valeriu Stoica, Decebal-Traian Remeș, Radu Stroe și Puiu Hașoti. În momentul în care eu le-am spus că cele două structuri sunt negociate la noi, Stoica a afirmat că negocierile nu mai sunt valabile și nu sunt ei cei care le-au încălcat, ci ministrul Ioan Mureșan, care a dat afară șase directori de-ai lor din județe.

Liberalii au spus că au cedat postul de prefect la Sibiu ca să-l obțină pe acela de secretar general la Ministerul de Interne, dar ministrul Dudu Ionescu le-a dat afară secretarul lor general.

---

[83] Dan Chirondojan - vicepreședinte al Agenției Naționale pentru Comunicații și Informatică, din partea PNȚCD.

În consecință, au spus că ei vor respecta negocierile și cele două structuri de comunicații vor fi la noi, dacă până pe 15 septembrie Ioan Mureșan va repune directorii liberali în funcție, iar Dudu Ionescu va numi ca secretar general la Ministerul de Interne persoana recomandată de ei sau dacă le vom da înapoi Prefectura de Sibiu.

Dl Ion Diaconescu: Prefectul de Sibiu este omul lui Dejeu și noi nu am putut să-i rezolvăm problema aceea cu Nicolae Cirică, directorul de la FPS. Acum să-i mai luăm și pe acest om care i-a rămas credincios? Am vorbit cu Radu Sârbu, care are și el în felul lui dreptate: „Pe acest Cirică l-am premiat, i-am făcut publicitate că este cel mai bun director, l-am numit la recomandarea partidului și a lui Dejeu, și acum tot eu, fără niciun motiv, să-l scot, pentru că așa îmi cere partidul?" Îi recomandasem lui Sârbu să-l promoveze la București, dar Cirică nu vrea să plece de la Sibiu. Atunci am zis să așteptăm până la alegerile județene, dar domnul Dejeu insistă ca mai înainte de acele alegeri să fie rezolvată problema, pentru că am înțeles că Cirică ar putea să candideze la conducerea partidului în județ, pentru că are acest atu că este director la FPS.

Dl Constantin Dudu Ionescu: În legătură cu disputa aceasta cu liberalii privind secretarul general de la Ministerul de Interne, văd că domnii Valeriu Stoica și Radu Stroe uită că eu le-am făcut un mare serviciu prin faptul că l-am demis pe acel domn Oancea, care, din punctul lor de vedere, era un venetic proaspăt venit în PNL de la PAC. Eu m-am obișnuit cu liberalii. Problema pot să o rezolv, cu toate că această funcție este mult mai importantă decât Prefectura de la Sibiu.

Dl Ion Diaconescu: Asta e sigur. Dincolo, la Agricultură, n-am putut vorbi cu Mureșan, pentru că este plecat. Eu plec duminică și revin miercuri, de aceea vă rog să vorbiți cu Mureșan luni și spuneți-i că-l rog și eu să rezolve cu acei directori liberali.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: O paranteză. Am auzit că există dorința prim-ministrului să se întâlnească marți cu grupurile noastre parlamentare. Dacă dumneavoastră plecați, am înțeles că pleacă și Remus Opriș, eu de asemenea am un program legat de o vizită a unei delegații belgiene. De aceea, rugați-l pe domnul Radu Vasile să amâne întâlnirea cu o săptămână.

Dl Ion Diaconescu: Oricine dintre dumneavoastră să-i dea un telefon și să-i spună acest lucru. [...]

Dl Tănase Barde: Revin cu problema dacă noi vrem sau nu să ne păstrăm cele două regii de comunicații. Mai ales că vor rămâne la noi patru ani. Cu acești oameni se vor încheia contracte individuale de muncă pe patru ani și, indiferent de mișcările politice, ei vor rămâne pe loc.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Noi am pierdut de mult timp jocul economic. PNȚCD nu există din acest punct de vedere, pentru că am făcut tot

felul de înțelegeri, care mai de care nerespectate. Dar dacă pierdem și aceste înțelegeri, cred că ne dăm definitiv cu stângul în dreptul din punctul de vedere al resurselor. Și nu mă refer neapărat la resurse materiale.

Dl Remus Opriș: Dacă am ajuns la acest capitol, vreau să spun că la Vamă, printr-un exces de zel la numirea unor șefi în punctele vamale, Nini Săpunaru[84] nu a respectat protocoalele stabilite. Acum este o situație penibilă dacă e adevărat ce s-a scris în presă despre Nini Săpunaru.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Nu este adevărat. A fost un exces de zel, dar s-a rezolvat. E o porcărie pe care a făcut-o Partidul Democrat.

Domnule președinte, am rugămintea ca la Secretariatul General să se strângă toate documentele care au ținut și țin de această guvernare. Secretariatul General nu are niciun document despre ce s-a negociat pe vremea lui Victor Ciorbea, despre ce s-a negociat pe vremea lui Radu Vasile. Neavând aceste documente, nu există continuitate. Secretariatul General este organismul care ar trebui să dețină toate aceste documente și să facă o arhivă.

Dl Virgil Petrescu: Este bine să luăm o decizie prin care să împuternicim Secretariatul General să roage miniștrii, secretarii de stat pe care îi avem, să ne dea structura de la nivelurile inferioare, pentru că nu știm cu cine putem discuta mai jos de nivelul unui subsecretar de stat. [...]

6. Elaborarea unui document de sinteză privind guvernărilor țărăniste din perioada 1997-1999 și nominalizarea lui Ulm Spineanu pentru coordonarea realizării noului Program al partidului

Dl Constantin Dudu Ionescu: Vom ajunge la un moment dat să dăm seama de guvernare. Alte partide încep să facă adunări, scăderi, să vadă ce au făcut, plusuri, minusuri. Cred că ori Secretariatul General, ori o comisie instituită printr-o decizie a BCCC ar trebui să se apuce serios de muncă, pentru că au existat doar unele eforturi individuale. Eu însumi, împreună cu câțiva prieteni, am încercat să facem acest lucru, să vedem ce am promis, ce am făcut și unde suntem restanțieri, în așa fel încât în momentul în care probabil vom fi atacați în anul 2000 la alegeri, să știm să înarmăm oamenii noștri, care vor fi purtători de cuvânt în tot felul de dezbateri. Să putem spune: asta am promis, asta am făcut, asta nu am făcut și de ce nu am făcut.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Sunt foarte interesante broșurile acelea pe domenii de activitate, dar nu știu dacă sunt citite.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Acele broșuri sunt foarte frumoase pentru istoria partidului. Dar dacă le dai unui om care va trebui să se bată cu

[84] Nini Săpunaru - șeful Direcției Generale a Vămilor, din partea PNL.

cel de la PDSR, el nici nu apucă să le citească. Dacă însă îi dai un format A4, pe acela îl va citi.

Dl Virgil Petrescu: Ieri a avut loc o întâlnire a Departamentului de strategie, doctrină și programe, în cadrul căreia s-a luat decizia să fie actualizat Programul PNȚCD. De asemenea, ne-am gândit că ar fi bine să realizăm o sinteză prin care să răspundem la niște întrebări: Ce am făcut? Ce urmează să facem? Am hotărât să cerem BCCC să ne aprobe să solicităm imperativ Executivul să ne pună la dispoziție anumite date.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Îl propun pe domnul vicepreședinte Ulm Spineanu să fie coordonatorul acestei sinteze. Sinteza trebuie să cuprindă realizările, nerealizările, ce mai este de făcut până la viitoarele alegeri, colaborările cu alte partide și schița programului viitor de guvernare.

Dl Virgil Petrescu: Și eu aș susține ca domnul Ulm Spineanu să coordoneze finalizarea elaborării acestei sinteze, subliniind faptul că această activitate este deja pornită de mai mult timp în cadrul Departamentelor de studii.

Dl Sergiu Macarie: Este foarte importantă finalizarea acestei lucrări. Totuși, pentru propaganda în țară, totul va trebui sintetizat pe două pagini.

Dl Alexandru Badea: Disocierea între ceea ce s-a făcut și ceea ce nu s-a făcut la guvernare ține de raportul general al președintelui partidului, dar pentru program problema este alta: care sunt acele aspecte, în special în domeniul proprietății, și cum s-au rezolvat sau nu s-au rezolvat.

Pot să vă spun că pentru problemele din cultură, cu cele trei legi - una trecută, una în lucru și una care va veni -, noi nu mai avem acum obiectivul din programul din '96, întrucât l-am îndeplinit. În schimb, în domeniul economic, problemele fundamentale sunt, în primul rând, dacă ne mai aflăm sau nu în fața acelorași chestiuni cu regimul proprietății și, în al doilea rând, procesul de privatizare.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Și de relansare economică.

Dl Ion Diaconescu: Sunt bune aceste propuneri și să-i dăm această sarcină domnului vicepreședinte Ulm Spineanu.

7. Informare privind Departamentul pentru Integrare Europeană

Dl Ion Diaconescu: Acum să dăm cuvântul domnului ministru Herlea.

Dl Alexandru Herlea: Voi încerca să fiu extrem de clar și să reușesc poate de această dată să comunic ceva mai bine mesajul pe care vreau să-l transmit. Și vreau să precizez foarte clar: nu fac o pledoarie pentru mine, ci pentru o instituție care, după părerea mea, în perspectiva alegerilor și a summit-ului de la Helsinki ar trebui să fie utilizată în folosul partidului. Trăim într-o lume în proces de globalizare, în care desigur că problemele de politică internă sunt extrem de importante, dar ele pot să primească un

sprijin important din exterior. Să încercăm să vedem această problematică a integrării europene sub diferitele ei dimensiuni: dimensiunea internă, asupra căreia vreau să insist, dar și dimensiunea externă.

Dimensiunea internă. Departamentul pentru Integrare Europeană poate să fie pentru partid o excelentă pârghie de monitorizare și de asigurare a coerenței politicii pe care noi o definim. De ce? Pentru că există o unitate centrală care este Departamentul - așa firav cum este el -, dar și în ministere există câte o direcție a integrării europene pe care, dacă am folosi-o cum trebuie, ne-am putea asigura o bună influență în toate ministerele.

După părerea mea, există trei instituții esențiale pe care partidul le controlează și care trebuie folosite ca atare. Primul este Departamentul pentru Integrare Europeană (DIE), care, prin atribuțiile sale, are o anvergură esențială. Celelalte două sunt Departamentul pentru Administrația Publică Locală (DAPL) și Departamentul pentru Administrație Publică Centrală (DAPC).

Mă voi opri asupra coordonării instituționale. DIE are vocația să asigure coerența pozițiilor exprimate de administrația românească în cadrul instituțiilor Acordului European de Asociere. Integrarea europeană este o prioritate a guvernării - cel puțin așa o declarăm -, dar nu există o reală luare în considerare a acestei dimensiuni care practic se suprapune cu reforma pe care o facem. Integrarea europeană este o consecință a reformelor pe care noi le preconizăm și partidul are la îndemână această instituție care să coordoneze și să asigure coerența politicilor noastre.

Mă voi opri asupra aspectului asistenței financiare. Domnule președinte, datorită insistenței Departamentului pe care îl conduc, am reușit ca asistența financiară internațională să fie multiplicată de câteva ori. Pe vremea lui Iliescu, în 1995, pentru exercițiul bugetar era prevăzută o asistență medie anuală de 130 de milioane de ECU[85], dar s-au folosit în jur de 60-70 de milioane pe an ca medie în '95-'96. Pe măsură ce am preluat noi controlul, am reușit ca aceste sume prevăzute să fie efectiv cheltuite și să se ajungă la 130 de milioane pe an. Anul acesta, de exemplu, sunt circa 200 de milioane și România se află printre țările candidate cu o capacitate de cheltuire printre cele mai performante. Dar asistența financiară europeană nu înseamnă o sumă pusă într-un sac din care noi să cheltuim cum vrem, ci se dă finanțare doar pe proiecte concrete. Într-o perioadă de doi-trei ani se fac licitațiile, apoi se semnează contractele ș.a.m.d., iar pe urmă se pot cheltui banii. [...]

Dacă mă întrebați cât s-a cheltuit din banii alocați pe 1998, vă spun că suntem acum în perioadă de realizare a licitațiilor, de alegerea instituțiilor ș.a.m.d., deci nu vă pot spune cât s-a cheltuit, dar există un proces de monitorizare a acestei asistențe financiare.

---

[85] ECU (European Currency Unit) - unitatea monetară europeană folosită până la 1 ianuarie 1999, când a fost înlocuită cu moneda EURO, având aceeași valoare.

Vreau să mă mai refer la documentele esențiale pe care le realizează DIE, așa cum este Programul Național de Integrare (PNI), bazat pe parteneriatul elaborat de Comisie și pe programul de guvernare. Desigur, în legătură cu această strategie a noastră pe termen lung, în care se implică și Banca Mondială ș.a.m.d., DIE ar putea asigura coerența.

Dimensiunea externă. Pe plan extern, vreau să spun că integrarea europeană este o prioritate esențială și reprezintă un succes al activității DIE, astfel încât România se află azi în procesul de extindere a Uniunii Europene. Această hotărâre istorică de la Luxembug privind începerea negocierilor cu alte state s-a luat, de fapt, în cadrul familiei creștin-democrate la Congresul de la Toulouse din 5-7 noiembrie 1998. Acolo au jucat un rol esențial relațiile externe ale PNȚCD. În acest sens, vreau să insist asupra faptului că și colegii noștri de coaliție își dau perfect de bine seama ce importanță are integrarea europeană pentru un partid în vederea alegerilor. Sunt convins că la summit-ul Consiliului European de la Helsinki din decembrie anul acesta noi vom fi nominalizați pentru începerea negocierilor.

Fac o paranteză. DIE și cu mine am fost atât de violent atacați, s-au creat atâtea istorii contra mea, atâtea minciuni vehiculate în presă: că am pierdut bani, că nu ne-am făcut documentele ș.a.m.d. Totul este exact contrariul. Cei din coaliție știu ce important este acest sector și cum poate fi el folosit și pentru asistență financiară, și pentru imaginea partidului. Iar acum, în perspectiva summit-ului de la Helsinki, se desfășoară o puternică ofensivă a Ministerului de Externe pentru blocarea DIE. Se urmărește acapararea și a acestei zone pe care am reușit să o mai păstrăm pentru PNȚCD, atacând peste tot, în cârdășie cu Reprezentanța noastră de la Bruxelles, care nu a făcut altceva decât să denigreze activitatea DIE și a mea, aducând mari deservicii României la nivelul Comisiei Europene.

Această intoxicare a apărut și via Delegației Comisiei Europene din România. Eu mă găsesc între ciocan și nicovală, pentru că funcționarii europeni nu au decât un Dumnezeu - propria lor carieră -, iar pe de cealaltă parte, colegii noștri de guvernare ne trag la picioare, pentru că eu nu am beneficiat de suport politic. Eu am făcut totul cu propriile mele puteri, cu foarte mare greutate și nu rareori după o intoxicare a membrilor PNȚCD, care au aplecat urechea mai degrabă în altă parte decât să mă asculte pe mine, nu neapărat ca să mă creadă, ci măcar să asculte explicațiile pe care le pot eu oferi.

Aici vreau să atrag atenția asupra unui lucru esențial: începerea organizării negocierilor. Asta înseamnă numirea negociatorului șef, organizarea echipelor de negociatori și definirea documentelor de poziție pentru acele domenii în care vom începe efectiv negocierile.

Aș dori și solicit sprijinul partidului ca Departamentul pentru Integrare Europeană să fie instituția care să ducă efectiv la bun sfârșit această sar-

cină. Dacă și pe asta o scăpăm din mână, atunci pierdem cu totul relațiile externe. Înseamnă că PNȚCD renunță, în perspectiva alegerilor, la o pârghie importantă a politicii sale.

Dl Ion Diaconescu: În ultima vreme ați mai avut relații cu domnul prim-ministru?

Dl Alexandru Herlea: Domnul prim-ministru nu mi-a acordat acum nici măcar două minute de atenție. Ultima discuție pe care am avut-o cu domnia sa - timp de vreo trei-patru minute -, datează din august 1998.

Dl Ion Diaconescu: Aceasta este o situație gravă. Din discuțiile pe care le-am avut, de la început dânsul nu a mers pe ideea că DIE este problema, ci pe ideea că problema este persoana Herlea. A fost o întreagă perioadă când îmi cerea schimbarea domnului Herlea, dar în ultima vreme nu am mai discutat acest aspect.

Dl Alexandru Herlea: Am listat unele realizări care mi se par util de a fi popularizate. Am creat o structură numită Institutul European. S-a făcut acest acord cu condiția obținerii unui spațiu. Sper că acum pot să intru efectiv în utilizarea acestei instituții realizate cu bani europeni. Dar esența este că integrarea europeană este un domeniu extrem de tehnic, nu ne putem duce cu novici sau cu oameni care cred că integrarea europeană înseamnă doar niște fraze frumoase. Aspectele tehnice sunt extrem de dificile. Când am acceptat această responsabilitate pe care mi-ați făcut onoarea să mi-o acordați, am crezut că este mai mult o problemă de relații externe, o problemă relațională. Nu e adevărat! 90% este un domeniu extrem de tehnic. De aceea, vă rog să-mi acordați sprijinul necesar pentru ca la nivelul negocierilor să alegem oameni performanți. Altfel, duceam spre eșec această pârghie a integrării europene.

Dl Remus Opriș: Vreau să-mi exprim și eu un punct de vedere față de această situație. Este foarte clară importanța pe care o are DIE pentru că, în fond, acolo se concentrează toate eforturile care aparțin nu numai acestui departament, ci și ale tuturor ministerelor în domeniul pregătirii pentru integrarea în Uniunea Europeană. Și bine ar fi acceptarea la Helsinki a României de a începe negocierile. Ar fi o bilă albă, prin ministrul Herlea, care să ne fie atribuită și nouă, țărăniștilor. Probabil că vom avea astfel o șansă.

Se pare că deja există o altă abordare, care trebuie să conducă spre o altă concluzie, și anume că dacă va fi un moment Helsinki pentru România, acest moment să nu fie nici pe departe meritul PNȚCD. Și, în mod deosebit, nu poate fi nici meritul ministrului Alexandru Herlea. Dacă inițial s-a dorit într-adevăr schimbarea domnului Herlea, acum nu se mai dorește așa ceva, pentru că se încearcă îndepărtarea ministrului Herlea de obiectul muncii, printr-un transfer deliberat al atribuțiilor Departamentului pentru Integrare Europeană în teritoriul politic al Ministerului de Externe. În ace-

eași direcție, din punct de vedere financiar, se încearcă lărgirea atribuțiilor lui Bogdan Teodoriu, secretarul general al Ministerului Finanțelor, propus de Partidul Democrat.

Deci, riscăm ca un posibil Helsinki-plus pentru România să însemne un „plus" pentru PD, care e prezent și la Ministerul de Externe, și la Finanțe. Peste aceste aspecte vor fi demersurile personale și meritul prim-ministrului, care a reușit el, personal, să realizeze bune relații cu șeful Delegației Comisiei Europene în Romania, domnul Fokion Fotiadis, cu Bruxelles ș.a.m.d. Într-adevăr, lucrurile așa se petrec. Este de nepermis faptul că marginalizarea ministrului Herlea în cadrul Executivului este de notorietate pentru Bruxelles, pentru domnii Lamoureux, Fotiadis, pentru toți ceilalți.

Este de nepermis faptul că vine în audiență la prim-ministru reprezentantul Comisiei Europene și nu este invitat să ia parte și ministrul Integrării Europene, care află că a avut loc întâlnirea doar dacă publică ceva purtătorul de cuvânt, iar dacă nu, rămâne doar o chestie confidențială! Nu are rost să ne mai jucăm în acest fel, pentru că nu câștigăm nimic. Îmi pare rău că în acest moment nu se află aici nici Dudu Ionescu, și nici ceilalți miniștri, pentru că dacă ar fi să facem un raport de activitate și s-ar pune întrebarea de ce nu am reușit anumite lucruri, eu nu știu ce să răspund. Poate nu am reușit pentru că Herlea a fost obstaculat de anumite forțe țărăniste din Executiv!

Există și riscul ca la Helsinki să se ia o decizie negativă pentru România, deoarece sunt și alte forțe active în plan internațional, care vor să înfunde România. Atunci, evident că „meritul" pentru un Helsinki-minus va fi al PNȚCD și, în mod deosebit, al ministrului Herlea. Atunci nu vor fi de vină nici prim-ministrul, nici Ministerul de Externe, nici Bogdan Teodoriu. [...]

Ar trebui să-l ajutăm pe domnul Herlea să desemneze negociatorul șef, pentru că e foarte important acest mandat, care este mult mai lung decât mandatul actualului Guvern. E important să se identifice criteriile de selecție a echipelor de negociatori și domeniile de activitate cu care se încep negocierile.

Dar părerea mea, nu vom avea niciun succes dacă nu aplanăm tensiunile din Guvern, dacă nu facem să existe un dialog măcar între țărăniștii din Executiv și dacă nu se va da o putere decizională DIA. Într-un cuvânt, la ora actuală DIA este decuplat de relațiile firești cu celelalte ministere, este subminat în aceste relații și, ca atare, evident că trebuie în altă parte să se rezolve aceste probleme de integrare.

Dacă se recunoaște că nu e nevoie de DIA, perfect, se poate spune clar această treabă. Pe de altă parte, existența acestui departament este de bun augur și dă bine în Uniunea Europeană, tocmai pentru ca să se marcheze interesul pe care îl are România pentru integrarea europeană și că această problematică nu aparține unui director sau unui secretar de stat, ci unui

ministru. Ideea ca un ministru să se ocupe de această problemă am avut-o noi în 1996, când s-a format Guvernul de coaliție. Dacă avem această funcție înalt reprezentată în Executiv, atunci să-i dăm și importanța cuvenită.

Dl Ion Diaconescu: În ceea ce privește negociatorul șef, mie mi se pare că în mod normal acesta ar trebuie să fie ministrul Integrării. Există vreo incompatibilitate?

Dl Alexandru Herlea: Domnul Opriș a precizat un lucru: cred că este în interesul României ca această funcție de negociator șef să fie o funcție pe termen lung. Guvernele se schimbă, noi vom avea de negociat vreo 8-10 ani, în termenii cei mai optimiști. Ar fi bine să găsim noi acest tehnician care să fie numit și să știe că este numit de noi.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: O propunere ar fi Jinga[86], cel care lucrează la Bruxelles. Este un funcționar de carieră foarte capabil.

Dl Alexandru Herlea: În celelalte țări candidate, funcția de negociator șef nu este la nivel de ministru, este la nivel de secretar de stat sau ceva echivalent. A fost numit secretar de stat la Departamentul pentru Integrare Europeană domnul Aurel Ciobanu-Dordea, de la PNL, care este un om tânăr, dinamic, competent. Este prima dată când dispun la DIA de o persoană care se implică puternic. Dar și-a anunțat culoarea sa politică foarte clar și mi-a spus: „Eu vin aici ca să devin negociator șef". Există pentru noi două opțiuni: un tehnician sau un om politic. Există argumente și într-un caz, și în altul, dar trebuie să decidem în ce sens mergem.

Experiența pe care am acumulat-o la conducerea DIA timp de aproape trei ani m-a făcut să apreciez prestația unei persoane pe care dumneavoastră nu o considerați de încredere. Este vorba de Nicolae Idu, pe care l-am promovat ca șef al screeningului - adică de evaluare analitică a armonizării legislative și a construcției instituționale aferente. Numindu-l responsabil cu screenigul, mi se părea posibil ca ulterior să devină negociator șef. Dacă nu se poate să fie el, foarte bine, dar să hotărâm aici, în partid, cine să preia funcția aceasta.

Dl Ion Diaconescu: Cine numește negociatorul șef?

Dl Alexandru Herlea: Prim-ministrul, la propunerea mea. Îl cunosc bine pe domnul Jinga. El este un om care a făcut întotdeauna declarații pro-PNȚCD, este jurist, și-a luat un doctorat, s-ar putea să fie bun. Însă eu îl compar cu ceilalți doi: nu este de nivelul lui Idu sau al lui Dordea din punct de vedere tehnic. Poate și Jinga să învețe repede și bine, dar nu mi se pare că are combativitate. Un negociator șef trebuie să se impună, să cunoască problemele pe fond și este un domeniu care se învață foarte greu.

---

[86] Ion Jinga - adjunct al ambasadorului și însărcinat cu afaceri ad interim la Misiunea României de pe lângă Uniunea Europeană de la Bruxelles.

Dl Mihai Grigoriu: În ceea ce privește poziția domnului Herlea, pot să vă confirm că a avut întotdeauna o poziție nefericită de izolare. Cu toți miniștrii de Externe a fost nevoit să se bată ca DIE să nu fie absorbit în Ministerul de Externe sau să nu i se ia prerogativele de tip extern și relațiile cu Comisia Europeană. Dânsul nu este înconjurat de ostilitate numai la Guvern, din păcate și în Parlament, unde avem o Comisie de integrare europeană, din care am onoarea să fac parte, și unde, de asemenea, când domnul Herlea nu e prezent se fac comentarii irevenționase la adresa DIE și a domniei sale. Noi acum avem un vicepreședinte la această comisie, pe domnul Tănase Tăvală, deputat de Timișoara. Odată a fost de față și domnul Herlea când am intrat în conflict deschis cu doamna deputat Hildegard Puvak, de la PDSR, cerându-i acesteia mai mult respect.

Se susține ideea că un asemenea departament ar trebui să aibă atribuții interne, de coordonare interministerială, pentru a pregăti România să fie compatibilă cu Uniunea Europeană și că de partea externă ar trebui să se ocupe Ministerul de Externe. Părerea mea este că partidul ar trebui să se hotărască dacă îl sprijină sau nu pe domnul Herlea și, desigur, Departamentul pe care îl conduce. [...]

Ca să închei, vă spun că situația deja a devenit anormală și este legată de ceea ce zicea Remus Opriș: dacă miniștrii țărăniști nu se întâlnesc înainte de ședința de Guvern și nu reușesc să aibă puncte de vedere comune și să-și acorde sprijin reciproc, e normal să pierdem mereu. Dacă prim-ministrul vrea să fie doar un arbitru între partide, atunci trebuie să lase pe cineva să coordoneze ministerele noastre. S-a refuzat și acea hotărâre a BCCC cu un ministru de stat țărănist. Părerea mea este că trebuie în această lună pus piciorul în prag și hotărât ca cineva să aibă grijă acolo în Guvern de miniștrii noștri, să îi coordoneze, să stabilească punctele de vedere comune.

Dl Alexandru Herlea: Acum două săptămâni am avut o discuție cu ministrul Andrei Pleșu. După ce i-am spus că vreau să-l ajut, că sunt un fel de asistent al lui, domnul Pleșu a fost de o agresivitate care m-a surprins. Mi-a spus următorul lucru: „Domnule, vrei să-ți spun ce cred eu? Acest Departament nu are niciun rost să existe, blochează, și dacă aș putea, l-aș desființa mâine".

Dl Alexandru Badea: Domnul secretar de stat Mihai Răzvan Ungureanu este tot atât de apropiat de PNȚCD ca și doamna Alina Mungiu. Apoi, domnul ministru Andrei Pleșu, al cărui statut intelectual nu-l punem în discuție, are o altă obedienț decât cea normală față de Guvernul României. [...]

Dl Iftene Pop: Mai întâi, vă mulțumesc că ați acceptat să particip și eu la această discuție. Trebuie să vă spun că de la început eu am avut nu rezerve, ci opoziție față de monopolul unui singur partid la Ministerul Afacerilor Externe, și mai ales al Partidului Democrat. Și am vorbit până am

devenit caraghios în grupul PNȚCD, în Comisia de politică externă, am dat și o declarație scrisă, am fost dezavuat ș.a.m.d.

Este o situație foarte gravă ceea ce se întâmplă cu domnul Herlea. El este un caz punctual, dar situația este mult mai gravă pe planul relațiilor externe ale României, mai ales ale celor strategice, în care intră și UE, și NATO.

Rețineți faptul că atunci când a fost summit-ul NATO de la Madrid, în 1997, era ambasador al României un om de pe vremea lui Dej, cu studii în URSS. Pentru că probabil nu a mai putut fi păstrat acolo, l-au mutat la Uniunea Europeană. Prin toată activitatea sa, el sabotează acest Departament și dă argumente opozanților noștri împotriva domnului Herlea. Aici nu sunt speculații, sunt fapte concrete. Nimeni nu-l mișcă pe acel om, dar eu nu sunt surprins și de mult timp am căutat să-i lămuresc pe colegi că ceea ce se întâmplă nu e normal.

Dacă nu se descoperea fenomenul de corupție atât de grav de la Comisia Europeană, domnul Herlea era deja dat afară, pentru că el a avut conflicte cu unii membri ai acestei Comisii, care propuneau niște soluții pentru România absolut defavorabile României, iar Herlea a avut și competența, și demnitatea să se opună. Și atunci l-au pârât pe Herlea că se ceartă cu ei și că este inabordabil din punct de vedere internațional. Pentru că uneori așa se întâmplă: dacă aperi cu adevărat interesul național, în limite rezonabile, nu ești bun pentru cei care vor să impună niște soluții defavorabile României.

Deci, eu aș vrea să se aibă în vedere cele spuse aici, că Ministerul de Externe este complet în mâna PD, nu numai formal. Acum se discută să fie numit ministru Mihnea Constantinescu, fostul șef de cabinet al lui Petre Roman, care este din aceeași filiație. Sigur că este nevoie să cooperezi în cadrul coaliției, pentru că nu ai ce face și trebuie să accepți ca unele posturi să fie ocupate și de ei, însă în Ministerul de Externe situația este cu totul specială și dumneavoastră veți vedea ce se va întâmpla și cu NATO în continuare.

Cu Republica Moldovă deja sunt niște dispoziții scrise în documente oficiale ale Ministerului de Externe, unde s-au modificat toți termenii din programul lui Ciorbea, care erau relativ buni: se considera că erau două state românești, având relații speciale între ele, se sprijinea Pactul comun economico-spiritual ș.a.m.d. Acum, totul a dispărut. Au schimbat chestiuni fundamentale. Când a fost confirmat noul nostru ambasador la Chișinău, Victor Bârsan, și a venit de la Guvern documentul privind relațiile cu Republica Moldova, am constatat că, spre deosebire de documentul precedent, când a fost numit ambasador Marcel Dinu, acum au apărut termenii: „Relații pragmatice, acțiune lucidă, realistă” ș.a.m.d. Aceștia sunt termenii noi care marchează „progresul” și pe „reformiștii” pe care-i avem la Ministerul de Externe.

Eu cred că trebuie sprijinit pe față domnul Herlea din punct de vedere politic, să nu se creadă că el nu are pe nimeni alături, cu atât mai mult cu cât din primele zile de la numire ziarul „Adevărul" și Silviu Brucan l-au atacat sistematic. Să fie sprijinit cu atât mai mult cu cât el este vicepreședinte la Uniunea Creștin-Democrată și trebuie să aibă un prestigiu cuvenit și sub aspectul sprijinului intern.

Aș vrea ca măcat o dată și PNȚCD să pună piciorul în prag într-o chestiune clară, așa cum face PD. Adică noi nu trebuie să mai fim de acord cu orice propun ei. Iar acest domn Ungureanu, secretarul de stat de la Externe, sprijinit de noi, este foarte impertinent și obraznic. Eu sper că nu trebuie să vă lămuresc pe dumneavoastră că, în sine, competența, eleganța exprimării și aparenta profunzime a ideilor nu sunt calități suficiente dacă nu știm bine cu cine ține respectiva persoană. Adică trăgătorul este de elită, dar trebuie să știm și în cine trage. Dacă trage în noi, nu are sens să-l mai susținem! Vă mulțumesc.

Dl Ion Diaconescu: În privința relațiilor cu prim-ministrul, eu l-am sprijinit pe domnul Herlea, ca și pe alți miniștri de-ai noștri propuși de prim-ministru să fie schimbați. Am refuzat categoric asemenea schimbări. Până acum noi am rezistat pe poziții, pentru că orice schimbare în Guvern poate duce la o criză.

Dar nu e suficient acest lucru. Trebuie ca miniștrii noștri să aibă puterea să facă anumite lucruri în domeniul lor. Se plânge Mureșan de la Agricultură, se plânge Tomescu de la Mediu, se plâng și alții. De asemenea, și domnul Herlea. Pe mine m-a surprins că la ultimele întrevederi cu domnul Radu Vasile nu a mai pomenit nimic de domnul ministru Herlea. Vreau să văd dacă și-a mai schimbat optica. În tot cazul, eu nu pot vorbi cu el până miercuri. E târziu?

Dl Alexandru Herlea: Nu cred că e nevoie să vorbiți cu premierul pe această speță.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Așa cum în ședința precedentă partidul l-a susținut din punct de vedere politic, ideologic, doctrinar, pe ministrul Ioan Avram Mureșan, cred că la fel se pot face declarații în cadrul conferinței de presă care va urma că PNȚCD susține poziția Departamentului pentru Integrare Europeană, poziția domnului ministru Alexandru Herlea, în sensul în care acest departament își îndeplinește obligațiile și obiectivele asumate de partid.

Dl Mihai Grigoriu: Și să susținem integritatea atribuțiilor pe care le are...

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: ...și contribuția majoră pe care a avut-o în tratativele duse.

Dl Remus Opriș: Domnule președinte, am făcut astăzi o sugestie: în cadrul ședințelor BCCC să avem invitați toți miniștrii noștri. BCCC este pus de multe ori în situația de a aplana conflicte și cred că e mai bine, dacă nu se reușește acest lucru sub nicio formă între miniștri noștri și prim-ministru în cadrul ședințelor de Guvern, măcar să se reușească a se realiza un dialog între dânșii sub auspiciile BCCC. Nu e obligatoriu să vină toți odată, dar orice ministru al partidului să aibă statutul de invitat permanent la BCCC.

De multe ori, datorită lipsei de pe ordinea de zi a unor probleme actuale ale Executivului, am fost chiar noi acuzați de prim-ministru că, în fond, nu simțim pulsul zilei aici, că noi discutăm cu totul altceva decât ceea ce este important pentru țară. Și dacă ar veni și miniștrii, ca invitați în cadrul ședințelor BCCC, pe de o parte am cunoaște actualitățile, am ști lucruri fierbinți din activitatea dânșilor, am avea garanția că în momentul în care apar tensiuni ele se sting aici și nu se mai dezlănțuie diverse conflicte în presă. Apoi, ei ne-ar face o informare când simt ei nevoia și ar avea fiecare în parte sprijinul necesar din partea partidului.

Având în vedere că prim-ministrul, Dudu Ionescu și Ioan Mureșan sunt oricum membri BCCC și sunt prezenți aici, dacă mai vin și ceilalți patru miniștri, nu strică. Nu are cui să dăuneze acest lucru. Să fie anunțați că primesc statutul de invitați permanenți, însă nu sunt obligați să vină mereu. Dar e bine să-i avem aici, să auzim cum gândesc și care le sunt problemele. Ca efect pozitiv va fi și prezența prim-ministrului, care va înțelege că dacă se discută probleme ale țărăniștilor din Executiv, ar trebui să vină și el. Aceasta este de fapt metoda prin care îl vom avea prezent mai des.

Dl Alexandru Herlea: Eu mi-aș permite o singură întrebare. Îi mulțumesc domnului vicepreședinte Ionescu-Galbeni pentru propunerea făcută, dar nu s-ar putea în comunicat să se spună că BCCC consideră că problema negocierilor este o problemă de competența Departamentului pentru Integrare Europeană? Atunci lucrurile ar fi foarte clare.

Dl Remus Opriș: Pe ce domenii te-ai gândit să începi negocierile?

Dl Alexandru Herlea: Eu am făcut niște studii, dar în mod normal domeniile sunt: învățământul, cercetarea, vama și dezvoltarea regională.

Dl Remus Opriș: Scrie pe hârtie ce consideri că este important să apară în comunicat. [...]

Dl Ion Diaconescu: Cu aceasta încheiem ședința.

ȘEDINȚA BIROULUI DE CONDUCERE, COORDONARE ȘI CONTROL AL PNȚCD

(15 septembrie 1999)

Teme dezbătute:

1. O nouă rundă de discuții despre Organizația PNȚCD-Sălaj
2. Programul audierii candidaților pentru noul Consiliu de administrație al Societății Române de Radiodifuziune
3. Organizația Capitalei va avea o nouă funcție: secretar general adjunct
4. Neînțelegeri în cadrul Organizației PNȚCD-Bistrița-Năsăud
5. **Despre situația de la Organizația PNȚCD-Sibiu**
6. **Agenția Națională pentru Dezvoltare Regională intră în activitate**
7. Organizarea Conferinței naționale de alegeri la OT-PNȚCD
8. Amendamente la proiectul de Statut al partidului

Au participat la discuții:

Membri ai BCCC:

Ion Diaconescu, Gabriel Țepelea, Mircea Ciumara, Vasile Lupu, Ulm Spineanu, Sorin Lepșa

Membri supleanți ai BCCC:

Ion Gherasim, Vlad Roșca

Secretari generali adjuncți:

Virgil Petrescu (secretar general interimar), Barbu Pițigoi, Mihai Grigoriu, Tănase Barde

Invitați:

Alexandru Kala Popescu (secretar de stat la Ministerul Tineretului și Sportului, președintele Organizației de Tineret a PNȚCD), Gavril Dejeu (președintele Juriului de onoare și disciplină, președintele Organizației PNȚCD-Sibiu, deputat), Alexandru Badea (vicelider al Grupului parlamentar PNȚCD-civic-ecologist), Liviu Marcu (președintele Agenției pentru Dezvoltare Regională), Mihai Gheorghiu (directorul Departamentului pentru resurse umane, deputat)

STENOGRAMA ȘEDINȚEI

(extrase)

[...]

5. Despre situația de la Organizația PNȚCD-Sibiu

Dl Ion Diaconescu: În legătură cu Organizația județeană PNȚCD-Sibiu, de dimineață m-a întâmpinat o delegație din Sibiu cu referire la cazul Cirică, directorul FPS-Sibiu. Eu am vorbit cu Radu Sârbu și el mi-a spus că Nicolae Cirică este un foarte bun profesionist pe linie FPS, că a încercat să-l promoveze la București, dar acesta a refuzat, fiindcă nu a vrut să părăsească Sibiul.

Dl Gavril Dejeu: Eu cunosc foarte bine problema. La conferința municipală am avut intenția să-mi dau demisia din funcția de președinte al Organizației județene PNȚCD-Sibiu.

Îl înțeleg bine pe domnul Sârbu de ce nu vrea să-l demită de la FPS-Sibiu pe domnul Cirică. Nu pot să fac afirmații nici măcar în cadrul BCCC, dar în domeniul privatizării, atât cât îl cunosc eu, cel puțin la nivelul județului Sibiu, partidul nostru s-a angajat într-o acțiune care riscă să întoarcă opinia publică împotriva noastră. Din informațiile pe care le dețin, la nivelul județului Sibiu se pare că noi suntem percepuți ca mari mafioți. Odată cu demonetizarea societăților comerciale, stăruie în opinia publică impresia că în aceste privatizări, pe lângă sumele care se plătesc statului, se mai plătesc și alte sume. Nu știu dacă e adevărat, dar noi l-am chemat pe acest domn Cirică în fața biroului județean și i-am cerut să facă mai transparent procesul de privatizare, pentru a nu pune partidul în gura opiniei publice sibiene. Același lucru i l-a cerut de câteva ori, în scris, și prefectul. Domnul Cirică a continuat ca și cum nu i-am fi spus nimic, și-a văzut de drum, nu ne-a comunicat niciun fel de date. Situația noastră, mai ales situația mea ca președinte al organizației, este din ce în ce mai greu suportabilă, fiind obligat să suport suspiciunile opiniei publice ca fiind un partid care tolerează și protejează aceste lucruri. Or, eu nu am intrat în politică ca să ajung până acolo încât să acopăr, prin poziția de președinte, astfel de situații.

O fi el bun profesionist la FPS, dar din punct de vedere politic este execrabil. Se vorbește că această pregătire profesională este legată de o conlucrare strânsă cu domnul Sârbu - o fi așa, nu știu și nu vreau să fac niciun fel de afirmații. Dacă se acceptă o astfel de alunecare a activității și a situației politice într-o organizație județeană, să se facă, dar nu cu mine. Eu mă retrag.

Dl Virgil Petrescu: Situația de la Sibiu o cunosc bine de ceva timp. Ea a fost atenuată la început de domnul Dejeu, dar apoi s-a alterat din nou. Domnul Dejeu a sprijinit patru-cinci persoane pentru a obține câteva posturi importante, iar persoanele respective, din diferite motive, contestă

modul în care domnul președinte Dejeu conduce organizația. Situația este încordată. Întrucât cinci din 11 membri ai biroului județean au demisionat, s-au făcut alegeri, ele s-au desfășurat statutar și acum biroul este complet.

Între timp, au avut loc alegeri la nivelul municipiului Sibiu. A fost ales președinte un profesor universitar, care mi s-a părut un om echilibrat. Cei patru-cinci oameni din vechiul birou județean, rămânând în comitetul județean, nu fac nicio deplasare în teritoriu la organizațiile locale, iar, pe de altă parte, domnul prefect Popescu are disponibilitatea de a se deplasa și, după părerea mea, chiar face o treabă bună.

În preajma acestor alegeri județene de partid, care vor fi în octombrie, gruparea din care face parte domnul Cirică nu îl mai dorește ca președinte pe domnul Dejeu. Aceasta e situația spusă deschis.

Trebuie bine analizată personalitatea fiecărui membru din grupul care se opune domnului Dejeu. Profesional, nu prea avem ce le imputa. Între timp, domnul inspector general școlar Florin Droc a fost eliberat din funcție pentru niște greșeli administrative. În ce-l privește pe domnul Nicolae Cirică, au fost făcute unele controale, dar am înțeles de la domnul Dejeu că, fiind în topul privatizărilor, este greu să fie schimbat din funcția de director al FPS-Sibiu. Referitor la domnul Mircea Bucerzan de la Mediaș, consider că acolo au fost corecte alegerile. Este unul din șefii direcțiilor județene, cu aprecieri profesionale notabile.

Din punct de vedere politic, trebuie să dau crezare președintelui în funcție. Este o situație tensionată, deplasările în teritoriu sunt relativ puține, întârzieri în ceea ce privește transferul de informații către Secretariatul General. Aceasta este situația delicată de acolo.

Dl Gavril Dejeu: Noi nu avem nimic nici cu domnul Bucerzan, nici cu domnul Droc, nici măcar nu am știut că a fost eliberat din funcție. Problema este acest domn Cirică, dar consider că alegerile municipale au fost corecte. [...]

Dl Ion Diaconescu: Dar dați un comunicat în care spuneți că-i retrageți orice sprijin politic domnului Cirică și ecoul său negativ se va răsfrânge asupra lui. Deci, domnule Dejeu, spuneți-le celor care au venit aici că voi vorbi din nou cu Radu Sârbu. Altceva, nu știu ce s-ar mai putea face.

6. Agenția Națională pentru Dezvoltare Regională intră în activitate

Dl Ion Diaconescu: Să-i dăm cuvântul acum domnului Liviu Marcu.

Dl Liviu Marcu: Eu conduc o agenție - Agenția Națională pentru Dezvoltare Regională - care a fost înființată acum șase luni. Până în prezent totul a fost în regulă, nu au fost probleme deosebite, dar ne-am apropiat

de momentul în care trebuie să împărțim bani. Și banii se împart așa: noi am dat la regiuni 20 de milioane de euro. Vă reamintesc faptul că 34 de președinți de consilii județene sunt de la PDSR și PD. Noi, PNȚCD, avem doar cinci președinți. Banii sunt nerambursabili. Noi vom avea o grămadă de bănet pentru proiecte de întreprinderi mici, fabrici de conserve, mori ș.a.m.d. - fără infrastructură. Este vorba de agroturism, de reconversie industrială, de reconversie a forței de muncă. Intenționăm să stimulăm înființarea de IMM-uri cu acești bani europeni nerambursabili. Contractele de finanțare se vor semna începând cu luna noiembrie. Va fi foarte greu ca noi să ne impunem punctul de vedere, mai ales că eu sunt singurul țărănist în toată structura aceasta cu putere de decizie. În rest, niciun coleg de-al nostru nu este nici la agențiile teritoriale, nici membru în Consiliul Național de Dezvoltare Regională, organism cu rol deliberativ, al cărui președinte este prim-ministrul.

Timpul este scurt, există deja niște presiuni ca să fiu înlocuit, pentru că Agenția Națională deja este funcțională și are și sediu. Presiunea foarte mare nu vine atât din partea PD, cât din partea lui Marcel Macarovski, consilierul prim-ministrului. Riscul este să se blocheze finanțarea. Dacă finanțarea nu se derulează prin Agenția Națională, care este o cerință a Uniunii Europene, ea dispare, iar anul viitor nu vom putea primi 120 de milioane de euro. Anul viitor derulăm și programe PHARE, care înseamnă alte 150 de milioane. Sunt bani care merg direct la cetățean. Am și eu nevoie de sprijin politic.

Dl Mircea Ciumara: Schimbăm legea?

Dl Liviu Marcu: În toamna asta trebuie să se modifice legea.

Dl Ion Diaconescu: Adică repartizarea fondurilor să se facă prin prefecturi.

Dl Liviu Marcu: Așa ar fi mai bine.

Dl Vlad Roșca: Legea a fost făcută de colegi de-ai noștri din partid.

Dl Ion Diaconescu: Niște proști! Dacă ei știau că noi nu avem decât patru sau cinci președinți de consilii județene…

Dl Vlad Roșca: Eu trebuie să fiu obiectiv și să recunosc că aceste limitări au fost puse de Uniunea Europeană, care are în minte ideea descentralizării. Deci, nu sunt de vină colegii noștri. Condiția Uniunii Europene pentru aceste Consilii de Dezvoltare Regională, care se formează zonal, este de a fi constituite la nivelul aleșilor locali. Problema este că noi nu avem destui președinți de consilii județene.

Dl Mircea Ciumara: De ce consiliul județean de la Alba hotărăște pentru încă cinci județe? Pentru că nu-i ales în cinci județe.

Dl Vlad Roșca: Am avut și noi acest argument, altfel nu se acceptau nici prefecții în aceste consilii. Am susținut că prefectul, care este repre-

zentant al Guvernului, are ca principală funcțiune asigurarea legalității și astfel să urmărească dacă se folosesc aceste fonduri după lege sau nu. Dar el nu are drept de vot.

Dl Liviu Marcu: Președinții de consilii județene trebuie să promoveze toate proiectele, iar lista acestora se finalizează și se aprobă la București. Eu o supun atenției Consiliului Național pentru Dezvoltare Regională, care este un organism foarte larg, format din 16 miniștri și 16 președinți de consilii județene. Votul prim-ministrului este decisiv. Și atunci, proiecte mari cu care noi putem sprijini inițiativa locală, putem sprijini întreprinzătorii noștri în teritoriu, pot fi promovate și de la București.

Dl Ion Diaconescu: Sigur, noi te sprijinim, dar să ne dai idei.

Dl Liviu Marcu: Voiam să vă mai spun că nu se dau bani doar pentru proiecte mari. În unele țări din Uniunea Europeană se înaintează cereri de finanțare pentru 10.000 de euro direct la primării, ca să-și cumpere țăranul patru vaci sau o jumătate de tractor. Aceștia sunt bani nerambursabili, legali, oficiali.

[…]

ȘEDINȚA BIROULUI DE CONDUCERE, COORDONARE ȘI CONTROL AL PNȚCD

(22 septembrie 1999)

Teme dezbătute:

1. Constituirea comisiei pentru sintetizarea amendamentelor depuse la proiectul de Statut al PNȚCD
2. **Pași pentru elaborarea viitorului Program politic al PNȚCD**
3. Audieri în Comisiile pentru cultură a candidaților pentru Consiliul de administrație al Societății Române de Radiodifuziunii
4. **Despre bugetul Ministerului Culturii**
5. **Situația financiară de la Bancorex și fuzionarea cu BCR**
6. Dificultăți financiare la Casa Națională de Asigurări de Sănătate
7. Probleme organizatorice la Bistrița-Năsăud
8. Obligații neîndeplinite de FPS privind aplicarea Legii IMM-urilor
9. Medierea Legii dosarelor Securității între Senat și Camera Deputaților

Au participat la discuții:

Membri ai BCCC:

Ion Diaconescu, Gabriel Țepelea, Niculae Ionescu-Galbeni, Ion Rațiu, Mircea Ciumara, Ulm Spineanu, Remus Opriș, Sorin Lepșa, Sergiu Macarie

Membri supleanți ai BCCC:

Răsvan Dobrescu, Constantin Dudu Ionescu, Ion Gherasim, Vlad Roșca, Dragoș Oncescu

Secretari generali adjuncți:

Virgil Petrescu (secretar general interimar), Mihai Grigoriu, Laurențiu Dumitrașcu, Tănase Barde

Invitați:

Ion Caramitru (ministrul Culturii), Alexandru Kala Popescu (secretar de stat la Ministerul Tineretului și Sportului, președintele Organizației de Tineret a PNȚCD), Ioan Vida-Simiti (secretar al Camerei Deputaților, președinte al Organizației PNȚCD-Cluj), Gavril Dejeu (președintele Juriului de onoare și disciplină al PNȚCD, președintele Organizației PNȚCD-Sibiu, deputat), Alexandru Badea (vicelider al Grupului parlamentar PNȚCD-civic-ecologist), Victor Iancu (secretarul Comisiei Naționale a României pentru UNESCO), Mihai Gheorghiu (directorul Departamentului pentru resurse umane al PNȚCD, deputat)

STENOGRAMA ȘEDINȚEI

(extrase)

[...]

2. Pași pentru elaborarea viitorului Program politic al PNȚCD

Dl Ion Diaconescu: Am aici un material de la domnul Victor Iancu. (*Domnul președinte Ion Diaconescu citește materialul*)

În vederea elaborării Programului politic al PNȚCD, aș propune să se formeze o echipă formată din domnii Ulm Spineanu, Alexandru Badea, Mircea Ciumara, Gabriel Țepelea (care este șeful), Remus Opriș, Constantin Dudu Ionescu și Virgil Petrescu.

Dl Remus Opriș: Domnule președinte, eu vreau să vă fac următoarea propunere. Există niște colegi care și-au adus o contribuție la Programul nostru politic și la Congresul PNȚCD din 1996. După aceea, există colegi care, în concordanță cu acel program, au făcut parte dintr-o comisie de negociere a coaliției pentru elaborarea Programului de guvernare în 1997, sau, cu mici diferențe, s-au ocupat de reactualizarea Programului de guvernare din 1998, când s-a schimbat Cabinetul. Și este bine să intre toți cei care mai au ceva experiență în acest sens, pentru că programul nostru nu se naște acum, nu facem *tabula rasa* cu ce avem deja.

Practic, trebuie să facem un bilanț a ceea ce s-a realizat din actualul Program de guvernare, în raport cu ceea ce a fost Programul nostru politic, și, bineînțeles, să avem clarviziunea pentru perspectiva 2000-2004. Important este ca noi să acumulăm informații din toate sectoarele, de la toți colegii cu activitate guvernamentală, dar și de la Departamentele de studii ale partidului.

Cred că ar trebui să se solicite fiecărei persoane implicate să scrie despre sectorul lui de activitate în Programul politic al partidului. Apoi, o comisie va asambla aceste rapoarte de activitate și aceste proiecte într-un întreg.

Dl Ion Diaconescu: Ca să se facă programul în domeniul Agriculturii, ar fi indicat ca ministrul Agriculturii să dea elementele - împreună cu ministrul Mediului. Pentru probleme de învățământ - ministrul Educației ș.a.m.d. Deci, toți miniștrii să fie rugați ca, din sectorul lor, să dea câteva pagini despre cum văd ei Programul politic al partidului.

Domnule Iancu, poftiți!

Dl Victor Iancu: Aș vrea să vă dau o explicație. Ceea ce cereți dumneavoastră, noi am hotărât deja ieri, adică această comisie să facă o sinteză, dar cei 34 de membri ai Departamentului de programe și sinteze pe care îl coordonez vor fi împărțiți în tot atâtea echipe câte capitole va avea

programul. Ei vor aduna de la miniștri și de la celelalte Departamente de studii ale noastre datele respective, vor redacta capitolul, iar comisia aceasta, în frunte cu domnul prim-vicepreședinte Gabriel Țepelea, va face asamblarea.

Dl Ion Diaconescu: La toată lumea aceasta ar trebui date de la început niște directive, pentru că altfel se vor pierde în fel de fel de detalii tehnice. Va trebui să existe o viziune generală privind rolul nostru în viitoarea legislatură, în ipoteza în care vom mai reuși să guvernăm.

Dl Gabriel Țepelea: Voi da câteva explicații pentru cei care nu cunosc anumite detalii. Noi am procedat în trecut într-un mod care nu a fost infirmat de trecerea timpului. În 1991, ca și în 1995, când am redactat aceste programe, am mers pe ideea de a face apel la cât mai multe forțe și de a le asambla, după ce am văzut detaliile. Nu este vorba de a lăsa pe nimeni deoparte, pentru că nu vrem să lăsăm deoparte nicio competență. Totuși, șapte persoane în această comisie înseamnă foarte puțin. Probabil că domnul Diaconescu s-a gândit la redactarea finală a programului.

Dl Ion Diaconescu: Exact.

Dl Gabriel Țepelea: Dacă rămânem la ideea că mă ocup eu de acest sector, dați-mi voie ca în baza experienței de 10 ani pe care o am, să procedez așa cum am procedat și până acum, făcând apel la toate competențele pe care le are partidul - fie că se găsesc în Parlament, fie că se găsesc în Guvern, fie că sunt numai colaboratori. Primul pas este ca fiecare să cunoască ce am avut înainte. Adică ce am scris în 1990 și ce s-a realizat, ce am scris în 1996. Dacă vă uitați bine, ce am scris noi în 1996 nu a fost, în general, realizat, pentru că Programul de guvernare al coaliției a fost cu totul altul față de al nostru, iar Programul PNȚCD este în proporție de 80% valabil și acum. Eu așa aș proceda, dacă sunteți de acord.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Voiam să susțin ideea domnului prim-vicepreședinte Țepelea. Întâmplător, unele din prevederile Programului PNȚCD din 1996, votat la Congres, s-au și realizat. Nu vreau să mă bag în alte domenii, dar asta s-a întâmplat la Ministerul Apărării Naționale și la Ministerul de Interne. Prevederi din acel program, cuvânt cu cuvânt, s-au regăsit în Carta Albă a Apărării - pe care a făcut-o, împreună cu mine, domnul Ioan Mircea Plângu, pe vremea când eram eu la Apărare. La fel și la Interne. Vreau să confirm că ceea ce spune domnul profesor Țepelea este perfect valabil, și anume faptul că Programul PNȚCD și-a dovedit valabilitatea.

În ceea ce privește noul program, dacă vrem să facem o adunare și să votăm un program, cred că este total neproductiv. Opinia mea este că un grup restrâns de persoane trebuie să vină cu niște ghidonări politice, specialiștii să lucreze, apoi să fie din nou îmbrăcat cu ajutorul acestei comisii propuse, care să prezinte apoi documentul BCCC-ului.

Dacă ne apucăm iar să facem toţi totul, s-a terminat. De aceea, împărtăşesc ideea propusă de domnul profesor Ţepelea. Unul dintre lucrurile care ne-au lipsit cu desăvârşire în Programul partidului din 1996 a fost chestiunea resurselor. De aceea propun ca domnul deputat Teodor Morariu, care are cunoştinţe în domeniu, să fie nominalizat şi dânsul în comisie, ca să avem girul chestiunilor financiare. Domnul Mircea Ciumara, care a fost ministrul Finanţelor, este poate mai îndreptăţit decât domnul Morariu.

Dl Mircea Ciumara: Rugămintea mea este ca textul în forma finală să nu fie o bazaconie. Vă rog să-mi arătaţi şi mie să văd dacă textul final corespunde din punct de vedere economic.

Dl Gavril Dejeu: Un program politic de partid, la ora actuală, este un program economic, care să cuprindă cel puţin trei elemente:

- Strategia priorităţilor economice ale României.
- Programul trebuie să fie realist, bazat pe resurse, posibil de aplicat.
- Trebuie să fie o sinteză de strategii pe anumite termene - mediu şi lung.

După părerea mea, pentru aceasta este nevoie în primul rând ca partidul să fie sprijinit de specialişti de înaltă ţinută din domeniul economic, indiferent dacă fac parte din partid sau sunt din afara lui. Aţi vorbit de miniştri, dar noi nu-i avem decât în câteva domenii. Industria, Comerţul şi Transporturile nu sunt ale noastre. Noi nu putem fi străini de aceste sectoare în cadrul programelor pe care le propunem. De aceea, este nevoie de un colectiv extrem de valoros, condus de domnul academician Ţepelea, care să pună la punct cel puţin o schiţă de program.

Dl Ion Diaconescu: Apropo de resurse, însăşi crearea de resurse face parte din program. Adică modalităţile de a crea aceste resurse pentru îndeplinirea programului.

Dl Mircea Ciumara: Astăzi am fost la Academia Română. Academia a luat în serios propunerile de la Cotroceni. Preşedinţia şi Guvernul nu pot face singure o strategie, asta o poate face Academia. Noi facem la Academie un program pentru 2004, pentru societatea informaţională.

Dl Ion Diaconescu: Noi facem un program pentru 2000-2004.

Dl Mircea Ciumara: Cei de la Academie spuneau azi că principalul blocaj al României constă în cultură. Nu avem o cultură naţională adecvată pentru sfera industrială. Deci, să nu neglijăm cultura, şi să-i dăm acesteia rolul cuvenit.

Dl Gabriel Ţepelea: Vorbiţi de cultura tehnică?

Dl Mircea Ciumara: Nu, de cea care dictează comportamentul în toate relaţiile.

Dl Ion Diaconescu: Azi am fost la lansarea unei broșuri a lui Petre Roman, care cuprinde unele idei de-ale lui în materie de politică. Lansarea a avut loc în Rotonda Ateneului Român și au fost vreo 600 de oameni, cu televiziuni - pe scurt o extraordinară pregătire de imagine, cu discursuri pur politice. Noi suntem deficitari la acest capitol. Reuniunile noastre la care am participat în ultima vreme sunt făcute în pripă, cu o organizare superficială. Spun aceasta cu gândul de a trage un semnal de alarmă. Este vorba de lupta pentru imaginea partidului.

Dl Remus Opriș: Eu vă fac o propunere concretă ca aceste evenimente ale partidului să fie ceva mai bine aduse la cunoștință: pentru fiecare eveniment să se facă o echipă de responsabili. Și noi, cei care avem relația cu presa, vom căuta să ne facem datoria. Nu atât relația cu presa contează, ci mobilizarea ei și alte lucruri.

Rugămintea pe care o am când ne tot deplasăm prin teritoriu cu ocazia adunărilor generale de alegeri și a conferințelor județene, ca pe lângă adunarea în sine, despre care în presa locală se pot reflecta lucruri pozitive sau negative, să cuplăm și o serie de deplasări în afara organizației noastre. De pildă, să vizităm o întreprindere, unde avem niște oameni care pot să organizeze o vizită a conducerii noastre, apoi să facem și o adunare cu public, pentru prezentarea unor mesaje politice - oricum ceva specific locului. Astfel, dialogul nostru nu este numai cu organizația, ci și cu cetățenii. [...]

Dl Vlad Roșca: Opinia mea este să votăm această comisie așa cum a fost propusă, din câteva motive:

- Pentru că există acest Departament de sinteză, nouă ni se propune să nominalizăm o comisie de sinteză care, din punct de vedere politic, mi se pare echilibrată: un prim-vicepreședinte, trei vicepreședinți, un supleant al BCCC, secretarul general interimar și un vicelider de grup parlamentar.
- Această echipă este coordonată de domnul prim-vicepreședinte Țepelea, care s-a ocupat și până acum de programe.
- În ceea ce privește propunerile de program, le vom face fiecare. Pe partea de administrație publică, îmi voi permite să intervin și eu cu un punct de vedere. Poate fi discutată chestiunea cu resursele, deci persoana care este specializată poate fi invitată permanent. [...]

Dl Ion Diaconescu: Bine. Deci, comisia de sinteză va cuprinde pe: Gabriel Țepelea - coordonator, Mircea Ciumara, Ulm Spineanu, Remus Opriș, Constantin Dudu Ionescu, Virgil Petrescu și Alexandru Badea.

(BCCC este de acord)

[...]

4. Despre bugetul Ministerului Culturii

Dl Ion Caramitru: Eu am avut acum câteva luni o întâlnire cu dumneavoastră, în care v-am adus la cunoștință foarte multe din realitățile domeniului. Am cerut atunci ca partidul să se exprime clar că susține cultura și oamenii de cultură, chiar și în aceste momente grele. Lucrul acesta s-a întâmplat mai puțin. Între timp, așa cum am prevăzut, foarte multe grupuri de artiști au glisat către alte partide și către alte orientări politice, uitând că în 1996 o bună parte dintre ei, poate cei mai importanți, au votat CDR.

Situația este deplorabilă în teritoriu din multe puncte de vedere. Încep cu problema mai sensibilă care ține de salarizarea oamenilor de cultură și artă, dat fiind faptul că noua Lege a salarizării a fost primită cu mare satisfacție în mediul cultural, pentru că ea are un aspect moral cu totul remarcabil. A spune acum, după 50 de ani, că vom plăti valoarea, contribuția artistică, nu vechimea și gradațiile, acesta a fost pentru domeniul nostru foarte bine primit. S-au făcut respectivele proceduri de apreciere prin care artistul bun să fie plătit mai bine, artistul prost să mai stea la bază. S-au făcut toate aceste lucruri, dar când să se aplice legea, nu au mai fost bani. Chestiunea aceasta a dus la o nemulțumire globală. Sunt nemulțumiți și cei buni, și cei proști. Nu mai avem niciun fel de criteriu. Din sânul acestor nemulțumiri s-au pornit diversiuni și inițiative ale opoziției la Cluj, la Constanța, cu greve, cu cântece anti-CDR, cu titulatura de „gropari ai culturii" și multe alte lucruri.

Bugetul Culturii este de vreo 590 de miliarde de lei, din care 187 de miliarde de lei sunt la restaurări. În acest moment salariul mediu brut pe om de cultură angajat în instituții culturale este de 1.348.090 lei. Este unul dintre cele mai joase salarii posibile într-un domeniu de excepție, care intră în spațiul nostru privilegiat cultural-artistic, care a adus și aduce servicii țării. Acest salariu brut nu a putut fi nici mărit, nici indexat. [...]

Teatrul Național, care are o prestație bună, a reușit acum să obțină de la prim-ministru un ajutor de un miliard de lei, cu care să-și poată acoperi începutul de stagiune. Chestiunea se aglomerează de la instituție la instituție. Faptul că artiștii vor ajunge să nu-și mai ia salariile va duce la ceea ce în 1995 am făcut și eu împotriva puterii de atunci: am ieșit în stradă și am făcut manifestații care au adus foarte mari servicii opoziției de atunci și a adus un oprobiu public foarte puternic la adresa puterii de atunci.

Ceea ce am avea nevoie în mod absolut sunt încă vreo 300 de miliarde de lei. Eu nu spun să fie atât, să fie mai puțin, dar măcar să fie ceva. Silit de împrejurări, după cum bine știți, am anunțat că nu mai pot să administrez

ceva ce nu am cum să administrez. Nu avem bani de salarii, nu avem bani de subvenții. La cheltuieli materiale, adică toate lucrurile specifice culturii - restaurări, achiziții pentru muzee, datorii la întreținere - aceste cheltuieli au nevoie de un spor de cel puțin 150 de miliarde de lei. La subvenții, 180 de miliarde. Celelalte capitole mai pot fi mișcate. Instituțiile nu au putut plăti lucrările, căldura, apa, reparațiile, datoriile la întreținere ș.a.m.d. Dacă această rectificare bugetară nu se va face, instituțiile de cultură nu vor mai funcționa la început de stagiune. [...]

Încă o dată vă spun: bugetul Culturii pe care îl administrez eu astăzi este cel mai mic din toate timpurile: 0,11% din PIB. Vă cer încă o dată un sprijin politic puternic, pentru ca să primim măcar jumătate din suma necesară, ca să cârpim acolo unde se mai poate cârpi până la sfârșitul anului.

Sunt manifestări foarte importante pe care nu le mai putem face: Săptămâna culturală românească de la Budapesta, Săptămâna culturală românească de la Bratislava, Festivalul național de dramaturgie românească de la Târgu Mureș, Expoziția Corneliu Baba de la Liège. Sunt acțiuni pe care ori le amânăm, ori le anulăm. Anul Eminescu, care este programul fundamental al Culturii, nu are subvenții, nu s-a dat niciun buget pentru el. Acesta este un program de maximă importanță: 150 de ani de la nașterea lui Eminescu în anul 2000 și 15 ianuarie 2001 - început de mileniu. O dată la o mie de ani se întâmplă această coincidență. S-a aprobat acțiunea, prim-ministrul este președintele de onoare al acestor manifestări, avem umbrela UNESCO pentru asta, totul e aranjat, dar nu avem banii necesari!

Sunt deja partide din opoziție, cum ar fi Partidul Umanist din România, care s-a dus la Uniunea Artiștilor Plastici și i-a atras către el. Toată lumea se agață în anul preelectoral de această zonă cu influență.

Dl Ion Diaconescu: Știți ce nu înțeleg eu? Și eu, personal, mi-am făcut această iluzie că noi în prima parte a anului a trebuit să facem un buget restrictiv ca să prezentăm o situație de echilibru. Apoi, de la începutul semestrului al II-lea vom primi fonduri de le FMI, de la Banca Mondială, care sunt adaosuri la veniturile economiei naționale. În realitate, se vede treaba că echilibrul pe care am contat noi nu s-a realizat.

Dl Ion Caramitru: Banii europeni intră în anumite ministere pe bază de programe. Cel mai bogat minister este cel al Transporturilor. Noi, pentru prima dată, am obținut programe cu Banca Mondială, pentru niște chestiuni punctuale: Ansamblul Brâncuși, cele două palate brâncovenești, patru sate săsești.

Dl Mircea Ciumara: Care ministru renunță la bani ca să-i dea la Cultură?

Dl Ion Caramitru: S-a întâmplat acum doi ani.

Dl Ion Diaconescu: A fost aici Lucian Mihai[87] și mi-a spus că nici ei nu au bani pentru salarii.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Continuăm să ducem o politică falimentară. În momentul în care vrem să luăm o decizie, mergem pe o gândire comunistă: în loc să mărim baza de impozitare, noi mărim accizele și impozitele. Această politică a dat faliment și în California, și în Franța, în anii '90.

Dl Mircea Ciumara: Această politică ne-o impune FMI!

Dl Constantin Dudu Ionescu: Nu ne-o impune nimeni. FMI cere să avem niște venituri.

Dl Mircea Ciumara: Eu am stat un an cu ei de vorbă și îți spun că ei îți impun acest lucru. [...]

Dl Ion Caramitru: Vă rog să-mi dați voie să-mi termin intervenția. Acum doi ani am avut șansa să primesc ceva bani de la Agricultură și de la Armată - când a fost Dudu Ionescu ministru acolo - mi-au cedat bani din fondurile lor. Anul acesta nu a mai cedat nimeni nimic, pentru că au avut și ei foarte puțin.

Costul acestui moment greu pentru Cultură nu este de 340 de miliarde de lei. Eu pot să spun jumătate, adică 150 de miliarde de lei, o sumă ce reprezintă o picătură într-un ocean, dar poate fi un balon de oxigen pentru Cultură.

Eu mi-am anunțat demisia, nu pot să nu o fac, pentru că cifrele îmi spun că eu nu mai pot să administrez acest domeniu. Chiar dacă rămân acolo pe scaun, vor veni să mă dea jos artiștii. Deci, măcar salariile să se plătească, pentru a se putea deschide stagiunea. Eu nu pot să suport rușinea, pentru că eu vin din sistem. Fără acest minim necesar, toată chestiunea explodează.

Referitor la partidul nostru, am o soluție: ar trebui să cedați acest minister al Culturii în schimbul unui minister puternic. Noi avem Cultură, Agricultură, Interne, Învățământ, Sănătate - ministere care consumă și nu produc resurse materiale. Ceilalți au Industria, care nu știi ce mai are pe dedesubt, Transporturile ș.a.m.d. Ați văzut ce impact are în teritoriu activitatea acestor ministere. [...]

Dl Ion Diaconescu: Domnule Caramitru, nu știu ce putem face cu bugetul. Dumneavoastră vreți să vă retrageți pentru că nu aveți altă soluție?

Dl Ion Caramitru: Nu am.

Dl Ion Diaconescu: Nu veți fi singurul în această situație.

Dl Ion Caramitru: Eu las la o parte amănuntele că șantierele rămân deschise, dar nefinanțate, că teatrele nu au subvenții pentru plata întreține-

[87] Lucian Mihai - președintele Curții Constituționale a României.

rii ș.a.m.d. Este destul ca o instituție de acest gen să nu poată porni activitatea și să iasă în stradă, că atunci ies toate. Este o replică celebră în „Hamlet", în care Hamlet îi spune prim-ministrului: „Mai bine să ai parte de un epitaf rău după moarte decât să intri în gura artiștilor cât ești în viață!"

Dl Gabriel Țepelea: Care este suma minimă necesară?

Dl Ion Caramitru: Cu 150 de miliarde de lei mă declar mulțumit.

Dl Vlad Roșca: Eu am văzut eficiența acestui ajutor dat de artiști în campania lui Ciorbea, care a pornit de la un procentaj mic. Am văzut cum s-au raportat la noi politicienii, studenții și acești artiști cunoscuți. După părerea mea, dacă vrem să mai avem niște șanse electorale, ar trebui să facem în acest an efortul de a ajuta Ministerul Culturii.

Dl Ion Diaconescu: FMI a fixat un buget, un deficit. Dacă se mută 150 de miliarde de lei de la un minister, cum ar fi Transporturile...

Dl Vlad Roșca: După părerea mea, trebuie luat cu forța, pentru că este an electoral. Nu prea avem argumente. Dacă iese un actor și ne înjură, dispărem.

Dl Ion Caramitru: Sunt ministere care au foarte mulți bani. Dacă dă fiecare din aceștia câte 20 de miliarde de lei...

Dl Vlad Roșca: FMI nu are nimic împotrivă dacă nu se intră pe deficit. Deci, trebuie puțin forțat.

Dl Ion Diaconescu: Ar ajuta ceva ca noi să facem o intervenție la prim-ministru?

Dl Remus Opriș: Este bine să și marcăm în public atașamentul față de solicitarea domnului ministru Caramitru, ceea ce reprezintă o adeziune politică a noastră față de problematica aceasta a Culturii.

Dl Ion Diaconescu: În declarația noastră de astă-seară să spunem așa: la rectificare să se dea sumele strict necesare pentru supraviețuirea Ministerului Culturii și a Ministerului de Interne. Dumneata, domnule Dudu Ionescu, de cât ai nevoie la rectificare?

Dl Constantin Dudu Ionescu: Mie îmi dă 870 de miliarde de lei și minimum necesar este de 1.600 de miliarde de lei - salarii și investiții. După părerea mea, formularea corectă este: „BCCC a luat în considerare nevoile celor două ministere, le susține și va face demersuri în acest sens la prim-ministru".

Dl Ion Caramitru: Ultima chestiune. Vă rog să faceți o declarație clară de susține a Culturii, ca fenomen de maximă importanță. Ziarul „Le Monde", care a avut multe atacuri la adresa României, acum trei zile a publicat un articol frumos. Aș mai dori un suport moral al candidaturii mele la postul de director general UNESCO - una din marile funcții ale lumii.

Dl Ion Diaconescu: Trebuie să o spunem public?

Dl Ion Caramitru: Sigur că trebuie să o spuneți public, pentru că au apărut prin presă tot felul de prostii. Mitropolitul Daniel de la Iași a transmis un text în favoarea mea, cerând multor intelectuali și șefi de culte să-l semneze. A semnat și Palade[88], laureat al Premiului Nobel.

Dl Remus Opriș: Câți oameni de cultură au semnat propunerea de candidatură a dumneavoastră?

Dl Ion Caramitru: Peste 100. Pe mulți i-am retras, pentru că nu are rost să-i punem acolo. Și nu sunt oameni politici. În privința candidaturilor la funcția de director general UNESCO, știu că sunt 14 candidați din diferite zone ale lumii.

În încheiere, vă rog din nou ca declarația de susținere a Culturii, cu toate implicațiile, să o faceți pentru că vin alții și o spun înaintea noastră.

(Domnul ministru Ion Caramitru pleacă)

5. Situația financiară de la Bancorex și fuzionarea cu BCR

Dl Constantin Dudu Ionescu: O altă chestiune majoră este situația de la Bancorex, banca pe care am îngropat-o. Eu consider că noi suntem vinovați de reinstaurarea domnului Mugur Isărescu la Banca Națională, pentru că împotriva prevederilor legale domnul Isărescu nu și-a exercitat deloc obligația de supraveghere a băncilor comerciale.

Mai mult decât atât, cu o obrăznicie demnă de o cauză mai bună, domnul Isărescu nici nu voia să colaboreze în momentul în care era vorba de anchete serioase. Acum s-a mai liniștit puțin.

Dl Gavril Dejeu: Atunci când am cerut eu, ca ministru de Interne, Băncii Naționale concursul pentru un control, domnul Isărescu mi-a răspuns negativ.

Dl Constantin Dudu Ionescu: În momentul în care s-a luat decizia fuzionării Bancorex cu BCR, domnul viceguvernator al BNR, Mihai Bogza, a vrut să luăm decizia fuziunii pe vorbele lui și nu a prezentat niciun plan. Lăsând la o parte ce preluase deja AVAB[89], Bogza a ajuns la concluzia că Bancorex mai are în total vreo 900 de milioane USD în echivalent, care sunt ba la pasiv, ba nu știu unde - nici el nu știa prea bine și nici nu a putut să explice.

Dl Ion Diaconescu: Adică aceasta e toată averea Bancorex?

---

88 George Emil Palade - medic și om de știință american de origine română, specialist în domeniul biologiei celulare, laureat în 1974 al premiului Nobel pentru fiziologie și medicină.

89 AVAB - Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Da. Este o nebulosă. Singura sumă valabilă echivalentă în dolari era de vreo 40 de milioane în sediile Bancorex, dar această sumă a fost amendată de cursul pieței, plus vreo 67 de milioane în afara țării, în depozite. Deci, posibil de valorificat erau 110 milioane USD. După părerea mea, prin fuziune, am îngropa și BCR. La aceasta mai trebuie plătită dobânda de 28.000 de miliarde de lei.

Dl Mihai Grigoriu: Asta înseamnă o treime din bugetul României!

Dl Constantin Dudu Ionescu: Din această sumă, trebuie să se plătească obligatoriu 11.000 de miliarde de lei dobânzi, iar restul se împarte. Făcând socoteala, ar fi rămas de redistribuit vreo 17.000 de miliarde de lei. Astăzi, când am fost la discuții cu domnul Remeș la Comisia de apărare din Senat, dânsul a spus că e vorba de 14.000 de miliarde de lei. Nu am apucat să-l întreb acolo, de față cu toată opoziția. Acum o săptămână spusese 16.000 de miliarde de lei.

Tragedia e că noi nu avem niciun fel de informații de la Ministerul Finanțelor. Oamenii noștri de acolo - cu tot respectul pentru ei - sunt fie paraleli cu subiectul, fie nu au îndrăzneala necesară. Similar, la Ministerul Transporturilor și la Ministerul Industriilor și Comerțului, oamenii pe care îi avem noi acolo nu fac față domnilor miniștri și acest lucru ne afectează.

Tragedia este că noi gestionăm, cu excepția domnului ministru Mureșan, niște ministere care nu sunt generatoare de resurse. Mai mult decât atât, la Ministerul de Interne a existat o politică pe care nu știu cum să o calific: în 10 ani, acest minister a contribuit la datoria publică a României cu doar 70 de milioane USD, iar anul acesta se plătesc 300 de milioane USD!

Dl Sorin Lepșa: Aș face o singură precizare. Toți comandanții de la Poliție spun că nu au bani să dea salarii, mai ales în unitățile de jandarmi, și deja peste 2.000 de profesioniști sunt pe punctul de a-și da demisia. Sunt de fapt cei care au făcut față mineriadelor. [...]

Dl Mihai Grigoriu: Este bine să fiți informați despre discuțiile de azi de la Comisia economică a Camerei Deputaților, referitoare la fuzionarea Bancorex cu BCR. S-a născut o atmosferă extrem de negativă împotriva ordonanței de fuzionare. Președintele comisiei, Iuliu Vida (UDMR) a arătat, pe bună dreptate, că renunțându-se la decizia economică normală de lichidare a Bancorex, suntem într-un risc major ca BCR, care duce toată economia românească, să cadă și ea. Dacă se întâmplă acest lucru, România intră în încetare de plăți.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Dar BCR a luat numai partea valabilă.

Dl Mihai Grigoriu: Nu este chiar așa, a luat și o bucată din partea „putredă". Există niște credite luate de la Bancorex despre care nu se știe cine le-a luat. Adică le-au luat firme fantomă. AVAB nu a preluat aceste credite, pentru că AVAB preia doar acele credite care pot fi urmărite. Apoi

mai există o seamă de litigii, dintre care unele au născut procese penale, pe care, la fel, AVAB nu le-a preluat. De asemenea, nu a luat 4.200 de miliarde de lei pe care ieri Banca Națională le-a cerut BCR-ului, ceea ce a fost un act de mare risc. Nu se poate ca Banca Națională, care nu și-a îndeplinit bine funcția de control, acum, după ce BCR se cheamă că a preluat Bancorex, să ceară 4.200 de miliarde de lei de la BCR, care este pe plus cu doar 5.000 de miliarde de lei, dar care nu sunt toți transformați în lichidități. Aceasta e prima lovitură pe care a primit-o BCR la cererea Băncii Naționale!

Pe de altă parte, dacă se lua măsura lichidării Bancorex, credibilitatea României se făcea praf imediat și intram în încetare de plăți. Adoptându-se această măsură de fuzionare a celor două bănci, dacă se prăbușește și BCR, se întâmplă exact același lucru. Noi nu am făcut decât să amânăm procesul. Ministrul de Finanțe a ajuns să plătească 21.000 de miliarde de lei gaura de la Bancorex și datoria publică începe să depășească economisirea. Deci, acestea sunt lucruri extrem de grave.

Dl Sergiu Macarie: Domnule Grigoriu, spuneați că cereți o decizie politică și grupul parlamentar trebuie să se pronunțe.

Dl Mihai Grigoriu: Am oprit discuțiile la grup ca să avem un vot impus de conducerea partidului, pentru că altfel, în mod natural, noi votăm împotriva acestei ordonanțe. Dacă am fi un partid serios, la această problemă ar fi trebuit să-l fi chemat și pe ministrul de Finanțe, și pe prim-ministru, și să ne facă o expunere despre ce șanse mai sunt.

Dl Mircea Ciumara: Domnul Isărescu a spus azi că acceptă ideea de a se prăbuși băncile ca popicele. Toate aceste necazuri financiare le ia în cârcă sau Banca Națională, sau Ministerul de Finanțe. Omul de la FMI i-a aruncat totul în cârcă ministrului Remeș.

Dl Tănase Barde: Noi purtăm întreaga răspundere a acestei guvernări, oamenii percep că noi suntem vinovați de tot ce se întâmplă. Este clar că economia merge din ce în ce mai prost. Sunt aici oameni care au fost miniștri, alții care sunt miniștri, și le pun și eu o întrebare. Îl auzeam pe domnul Ciumara cu mult înainte să fie ministru, dar ideea era excelentă, și vreau să întreb dacă în aceste două guverne cineva s-a gândit la ea. E clar că trebuie restructurate întreprinderile care sug bani de la buget în loc să plătească taxe și impozite și să fie profitabile. Se iau bani de la Banca Mondială pentru programe de construcție de autostrăzi. Dar unde sunt ele? Când se închide o mină, de ce nu se orientează minerii spre construcții de autostrăzi? În cele două guverne nu s-a început nicio autostradă. România are nevoie de bani și suntem într-un cerc vicios: FMI pune condiții foarte dure, dar fără FMI nu putem trăi.

Dl Mircea Ciumara: Dar când în BCCC ați hotărât să lăsăm liberalilor Ministerul de Finanțe, m-ați întrebat?

Dl Tănase Barde: M-ați înțeles greșit, nu v-am acuzat!

Dl Mircea Ciumara: Nu mă acuzi tu pe mine, vă acuz eu pe voi!

Dl Tănase Barde: Eu vreau să propun ceva și e vorba de o decizie politică. Cel care trebuie să-și dea girul este prim-ministrul, dar până la urmă este vorba de o decizie politică, de un risc pe care trebuie să ni-l asumăm: o lege de amnistie financiară, prin care să spunem că nu contează cum au făcut unii banii. Au fost scoși mulți bani din România de către români. Să-i aducă înapoi, să-i investestească, să-i pună în băncile românești. Din păcate, am ajuns în această situație.

Dl Ion Diaconescu: Nu rezolvăm noi acum aici această problemă. Maximum ce vă pot propune este să avem o discuție în cadrul unei ședințe de BCCC cu prim-ministrul, eventual să facem o invitație și ministrului de Finanțe.

[...]

ȘEDINȚA BIROULUI DE CONDUCERE, COORDONARE ȘI CONTROL AL PNȚCD

(6 octombrie 1999)

Teme dezbătute:

1. Partidul Democrat atacă din nou PNȚCD în Camera Deputaților
2. Proiectul-cadru de informatizare a PNȚCD propus de Secretariatul General
3. **Moțiunea simplă pe Agricultură depusă la Senat de Triță Făniță (PD) și tentativa de șantaj a Partidului Democrat**
4. Propunerea BCCC de eliberare din funcție a prefectului de Cluj
5. **Politica de privatizare și acuzații de corupție în FPS**
6. Probleme organizatorice la Bistrița-Năsăud, Reșița, Cluj și Craiova
7. **Intenția ministrului Ion Caramitru de a demisiona ca urmare a bugetului precar al Ministerului Culturii; Ministerul Afacerilor Externe nu susține eficient candidatura domnului Caramitru la funcția de director general UNESCO**

Au participat la discuții:

Membri ai BCCC:
Ion Diaconescu, Niculae Ionescu-Galbeni, Mircea Ciumara, Vasile Lupu, Ulm Spineanu, Remus Opriș, Mircea Popa-Zlatna, Sorin Lepșa, Sergiu Macarie

Membri supleanți ai BCCC:
Răsvan Dobrescu, Ion Gherasim, Ioan Avram Mureșan

Secretari generali adjuncți:
Virgil Petrescu (secretar general interimar), Barbu Pițigoi, Mihai Grigoriu, Laurențiu Dumitrașcu, Tănase Barde, Costel Păunescu

Invitați:
Ion Caramitru (ministrul Culturii), Alexandru Kala Popescu (secretar de stat la Ministerul Tineretului și Sportului, președintele Organizației de Tineret a PNȚCD), Radu Sârbu (președintele FPS), Ioan Vida-Simiti (secretar al Camerei Deputaților), Gavril Dejeu (președintele Juriului de onoare și disciplină al PNȚCD, președintele Organizației PNȚCD-Sibiu, deputat), Gheorghe Cristea (vicelider al Grupului parlamentar PNȚCD-civic-ecologist, președintele Organizației PNȚCD-Ialomița), Alexandru Badea (vicelider al Grupului parlamentar PNȚCD-civic-ecologist), Mihai Gheorghiu (directorul Departamentului pentru resurse umane, deputat), Anamaria Biriș (deputat de Satu Mare), Radu Ghidău (deputat de Arad), Alexandru Fărcaș (prefect de Cluj)

STENOGRAMA ȘEDINȚEI

(extrase)

[…]

3. Moțiunea simplă pe Agricultură depusă la Senat de Triță Făniță (PD) și tentativa de șantaj a Partidului Democrat

Dl Ioan Avram Mureșan: V-aș ruga să discutăm o problemă foarte urgentă. Este vorba de moțiunea simplă pe Agricultură, care a fost depusă la Senat. Tot textul este făcut sub influența senatorului Triță Făniță (PD), iar la sfârșit mi se cere demisia.

Au venit unii de la PD care mi-au spus că dacă nu le satisfac cererile, vor vota moțiunea. Ei cer să le numesc oameni la Neamț, la Gorj, dar eu nu acționez sub șantaj. Dacă trebuie să plec din Guvern, voi pleca, dar nu pun oameni pe funcții sub șantaj. Ei ne-au dat afară oamenii noștri de peste tot și noi nu am reacționat sub nicio formă. Nu suntem un partid ca să ne lăsăm călcați în picioare. Indiferent de statistici sau de discursurile pe care le vor ține ei mâine, contează doar scorul final. Și pe mine, care vreau să rămân în viața politică, mă va afecta un scor negativ. Dacă aș ști că am o majoritate în Senat, mâine aș putea să fiu eu foarte virulent. Pentru că nu am această majoritate, va trebui să fiu precaut și să nu-i irit pe cei cu care aș putea să negociez respingerea moțiunii. [...]

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Situația este extrem de delicată dacă se obține demisia. Partidul trebuie să se declare solidar cu domnul ministru Mureșan și să-și retragă toți miniștrii din Guvern. Eu îl rog pe domnul președinte să aibă în această seară o discuție cu conducerea PD și să îi pună în vedere că votarea moțiunii înseamnă obligația morală a ministrului Agriculturii să demisioneze și, solidar cu el, vor demisiona toți miniștri noștri.

Dl Mihai Grigoriu: Începând cu prim-ministrul!

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Prim-ministrul are o poziție specială, nu vreau să discut poziția lui. Eu consider că miniștrii noștri trebuie să fie solidari cu acest act de imposibilă situație care se creează în cadrul Guvernului.

Dl Răsvan Dobrescu: Domnule Galbeni, eu sunt absolut de acord cu dumneavoastră, numai că aș vrea să vă supun atenției următorul aspect: poziția prim-ministrului.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Era bine dacă era prezent aici și domnul prim-ministru. Nu vreau să discutăm în lipsa domniei sale.

Dl Ion Diaconescu: Eu voi vorbi acum la telefon cu domnul Roman, căruia îi voi spune că miniștrii Berceanu și Băsescu au dat afară pe toți

oamenii noștri și i-a numit pe ai lor, iar acum vor ca și la Agricultură să ne dea oamenii afară. Am să-i spun că pretenția lor este absurdă.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Lucrurile trebuie separate. Pretențiile lor le vom discuta mâine. Aici însă e vorba de o moțiune: dacă PD se coalizează cu această moțiune, este un aspect. Ce tratative ducem noi pe urmă cu ministerele, este altceva. Nu trebuie amestecate lucrurile.

Dl Răsvan Dobrescu: Mai întâi trebuie să puneți la vot propunerea domnului vicepreședinte Ionescu-Galbeni, și anume că în cazul în care moțiunea trece și ministrul Agriculturii demisionează, toți miniștrii PNȚCD se vor retrage. Numai după aceea ar trebui să vorbiți cu domnul Roman.

Dl Ulm Spineanu: Eu vă dau scorul de 90% că moțiunea trece.

Dl Vasile Lupu: Fiind vorba de Guvern și de coaliție, cred că trebuie contactat prim-ministrul, să vină la această ședință înainte de a vota noi retragerea miniștrilor din Guvern, pentru că domnia sa este coagulantul acestui Guvern minunat. Seara, discuția trebuie să se poarte cu domnul Petre Roman, cu adjuncții pe care îi are și în prezența domnului prim-ministru.

Dl Ion Diaconescu: Deci, să vorbim cu prim-ministrul înainte de a vorbi cu domnul Petre Roman?

Dl Mihai Grigoriu: Da.

Dl Ion Diaconescu: (*După convorbirea telefonică cu domnul prim-ministru*) Radu Vasile spune că el știe că PD se va retrage din Guvern în luna noiembrie și că el nu vorbește cu domnul Petre Roman, dar vorbește cu domnul Băsescu și este convins că Băsescu va rezolva problema.

(Domnul președinte Diaconescu vorbește la telefon și cu domnul Petre Roman)

Dl Remus Opriș: Până la urmă, ce facem cu Mureșan, dăm o declarație față de moțiunea de mâine?

Dl Ion Diaconescu: Să spunem că noi constatăm cu surprindere o avalanșă întreagă de atacuri împotriva miniștrilor PNȚCD.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Deci, BCCC consideră că un vot dat în favoarea moțiunii, vot sprijinit de anumite partide din cadrul coaliției, aduce după sine obligația morală a ministrului Agriculturii de a-și da demisia și, în acest sens, BCCC consideră că toți miniștrii PNȚCD din Guvern sunt solidari. [...]

Dl Ion Diaconescu: Eu întreb cum ne putem angaja în numele miniștrilor?

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Biroul cere asta miniștrilor.

Dl Remus Opriș: Vă rog să mai rămână cineva cu mine la întâlnirea cu presa. Este deosebit de important. Acesta este spiritul cu care a plecat și

Ioan Avram Mureșan, și Dudu Ionescu, și ceilalți miniștri de aici. Din nou Partidul Democrat împinge o criză internă în interiorul coaliției și încearcă să lovească în PNȚCD. De această dată, ei nu se mai retrag, probabil că vom fi noi puși în situația de a ne retrage.

Ce întrebări vor urma din partea presei? Bun, trece moțiunea mâine, Mureșan ziceți că-și va da demisia, și cereți tuturor miniștrilor să demisioneze. Dar înțelegem prin asta că PNȚCD se retrage de la guvernare?

Dl Mihai Grigoriu: Nu.

Dl Remus Opriș: Cum nu? Eu înțeleg că PNȚCD se retrage de la guvernare. Un ziarist îmi pune întrebarea asta. Ce trebuie să răspund? PNȚCD se retrage sau nu se retrage de la guvernare? [...]

Dl Ion Diaconescu: BCCC va cere miniștrilor să demisioneze.

Dl Remus Opriș: Asta nu înseamnă retragere de la guvernare?

[...]

5. Politica de privatizare și acuzații de corupție în FPS

Dl Vasile Lupu: Eu cred că în BCCC ar trebui să mai discutăm și probleme de politică națională. Și pentru că este domnul Radu Sârbu aici, vreau să fac niște precizări. Nu pot să mai susțin politica de privatizare a FPS sub conducerea dumneavoastră, domnule Sârbu. Iată de ce: s-au dat niște salarii și niște avantaje bănești angajaților FPS, care depășesc cumulat veniturile șefului statului. Adică 10 milioane de lei salariu în mână; până la apariția ultimei reglementări mai aveau și câte trei-patru Consilii de administrație, iar cei din conducere le luau pe acelea cu șase-șapte milioane de căciulă, deci încă 15-20 de milioane, și săltau în total cam 25 de milioane de lei lunar. Acum se organizează examenul pentru manageriatul unic al societăților și se dau 40 de procente din salariul managerului fiecărui membru din Consiliul de administrație, și își mai ia fiecare FPS-ist câte 30-40 de comisii de examinare.

Eu știu precis că suntem fișați pentru asemenea situații și „livrați" la PDSR, pentru viitoarea propagandă electorală. În condițiile în care pensionarii licențiați, care au profesat, de exemplu ca medici, au pensii de 600-700 de mii de lei și crapă de foame, în structurile noastre se ridică lunar de către oamenii noștri zeci de milioane de lei.

Eu iau exemplul de la Iași. Și nu ar fi aici aspectul cel mai grav, dar au și luat-o razna cu totul, pentru că la zeci de milioane lunar de la stat mai iau și sute de milioane șpagă. Cum se poate explica faptul de a vinde un bun imobil din patrimoniul FPS cu 10.000 de USD și după trei zile el să fie vândut cu un milion de USD? Cum e posibil ca oameni din FPS să doneze

șapte-opt miliarde de lei ziarului „Monitorul de Iași", iar când i-am avertizat de coțcărie, ne fac troacă de porci în Suceava, în Botoșani, în Vaslui, în Iași, în Bacău ș.a.m.d.?

Nu pot pricepe această politică. Și apoi când se invocă o aparență de legalitate că s-a publicat licitația într-un colț de ziar, unul local și unul național, și iese o asemenea afacere, și nu una, ci zeci la rând, atunci cum să mai apar eu pe stradă - din păcate acum mă cunoaște toată lumea - să mă las huiduit că noi ne lăfăim în bani și românul obișnuit trage mâța de coadă?

Aici vreau să se intervină ferm. Noi, la Iași, în biroul organizației județene am retras sprijinul politic celui de la FPS, pe motive precise. Din informațiile pe care le am, oamenii noștri din FPS mai construiesc și structuri paralele în partid. Îl invit pe domnul Radu Sârbu la o întâlnire cu parlamentarii, să spună fiecare în numele organizației sale județene dacă este adevărat sau nu ceea ce spun eu.

Deci, domnule președinte al PNȚCD, stimați membri ai BCCC, domnule președinte al FPS, așa stând lucrurile, având documentele pe masă, eu de așa politică de privatizare mă dezic public. Nu este privatizare. Este jaf la drumul mare! Când am 10-12 cazuri, când statul nu a luat mai nimic și marii mafioți, cel mai mare mafiot de la Iași, cântat doi ani de presă, a primit acest cadou de un milion de USD de la FPS printr-o licitație aranjată... De câte ori i-am atras atenția directorului FPS de Iași, pe care nu l-am pus eu acolo, dar mi-am asumat răspunderea când a fost numit, imediat a invocat colateral, prin alții, un sprijin de la centru.

Și mai pun o problemă. În structurile descentalizate, organizațiile județene trebuie să hotărască pe cine pune în funcție. Dacă se mai merge pe informații de la serviciile speciale - și aceasta i-am spus-o și președintelui Constantinescu mai demult - se alege praful de partidul nostru. În SRI există două laturi: o parte tineri, care au așteptat de la noi să reformăm structurile, și o parte de oameni mai în vârstă, care îi încurajează pe ai noștri, pe cei păcătoși la afaceri negre, la jaf, pe de o parte, iar, pe de altă parte, pregătesc fișele pentru PDSR. Așa este și șeful SRI de la Iași. L-am informat pe domnul Ionescu-Galbeni, care este președintele Comisiei de control al activității SRI, pe domnul Mircea Gheordunescu, directorul adjunct de la SRI, vă informez și pe dumneavoastră, îl mai informez și pe președintele Emil Constantinescu, și apoi fac publică informația. Nu cred că putem merge cu partidul înainte, cocoloșind fapte atât de grave.

Dacă noi, în partid, nu reușim să punem stavilă corupției, să identificăm pe cei care nu se pot opri de la trasul banilor publici, partidul nu mai are niciun viitor. Și dacă indicatorii ne dau dublarea economiei subterane în 1998, și dacă foarte mulți funcționari din structurile de stat cu atribuții de control din cercetarea penală, din urmărirea penală, din sistemul finanțelor

publice, se tem mai degrabă să-și facă datoria decât să nu și-o facă, atunci înseamnă că mafia este mai tare decât autoritatea de stat.

Eu cred că și aceste probleme ar trebui să le analizăm aici, să hotărâm în consecință și, în anul în care ne-a mai rămas, să se exercite autoritatea de stat în cadrul legal, în competențele legale. Ca să fiu eu huiduit pe stradă, să alerge cerșetorii după mine, când știu că țărănistul de la FPS ia 25-30 de milioane de lei lunar, mai ia și șpagă, și nici nu se ostenește să-și plătească o cotizație la partid, iar casieria partidului o țin eu cu proptele, aceasta nu pot să o accept.

Dl Radu Sârbu: O replică scurtă. Eu nu contest veridicitatea spuselor domnului vicepreședinte Lupu, dar aș dori să prezint lucrurile din celălalt punct de vedere. În primul rând, referirea la salarii: informația vine dintr-un raport al Departamentului de control al prim-ministrului, făcut în februarie 1999, pentru perioada din 1997 până pe primul trimestru din 1998, publicat mai întâi în „Adevărul" și republicat acum două săptămâni de „România liberă".

Este pus un raport pe ordinea de zi a ședinței de Guvern de mâine, sub forma unei note, care se încheie cu propunerea domnului Grecea, șeful Corpului de control, de a se desființa FPS. Nota de control se referă la niște persoane dintre care numai una mai este angajată în FPS, toate celelalte au fost schimbate de Consiliul de administrație încă de acum un an. La toate persoanele cuprinse în notă sumele sunt reale, dar din cei 1.800 de oameni angajați atunci în FPS - acum fiind 1.200 -, sunt singurele cazuri. Nota este făcută tendențios. Conform unui ordin dat de mine, din acest an niciun funcționar FPS nu mai are dreptul să mai reprezinte FPS în AGA, decât prin excepție, la societățile cu probleme. Am reușit să-i punem pe cei de la Ministerul Industriilor și de la Ministerul Transporturilor să ne reprezinte alături de funcționarii Ministerului Finanțelor, care sunt competenți, și de care aveam nevoie să-i dubleze pe ai noștri. Nu noi reprezentăm interesele statului, ci ministerele economice.

S-a emis OUG nr. 49/1999, o tâmpenie făcută de ARD[90] pentru selectarea administratorului. Nu intru în fondul problemei ca să enumăr toate aiurelile. Ordonanța prevede ca aceste comisii să fie conduse de funcționari ai FPS. Am făcut o situație cu cei care au acumulat mai multe comisii. I-am pus să doneze banii pentru sinistrați. Am virat la Crucea Roșie 567 de milioane de lei și nu am spus încă presei acest lucru. Nu am anunțat presa, pentru că veneau banii din excesele acelea.

În ceea ce privește salariile, un vicepreședinte de bancă, un director de la Sidex câștigă de opt-nouă ori mai mult decât un director de la FPS, dar

---

[90] ARD - Agenția Română de Dezvoltare, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului.

tot datorită OUG nr. 49/1999. FPS, care nu e instituție bugetară, ci dă bani la buget, are dreptul, conform legii, să cheltuie până la 20% din veniturile sale. Noi nu am depășit 7%, oricât de mari au fost salariile. Avem salarii duble față de ministere, asta e realitatea, dar avem cei mai buni oameni și altfel nu i-am fi avut.

Referitor la directorul FPS de la Iași, după cum știți, ieri m-ați informat de cazul lui. Azi dimineață am primit demisia lui. Directorul de la Iași, ca și cel de la Sibiu, a fost angajat prin concurs. Nu pot să-i dau jos fără vreun temei. În top sunt directorii din Botoșani, Sibiu și Iași. Aceștia sunt primii trei pe țară. Nu pot să-i demit prin retragerea sprijinului politic. Revenind la directorul de la Iași, acesta și-a dat demisia, dar, din păcate, nu și-a dat-o cu ziua de azi, ci cu ziua de 1 noiembrie.

Dl Vasile Lupu: Dumneavoastră acceptați ca un bun vândut de FPS-Iași, înainte de a fi achitat la FPS, în trei zile să fie vândut cu un preț de atâtea ori mai mare?

Dl Radu Sârbu: Nu are dreptul să-l vândă. Aceste lucruri sunt penale. Eu nu vreau să spun că nu este corupție în FPS, nu vreau să spun că directorul pus de dumneavoastră acolo și membru în biroul județean nu e corupt. Dacă aveți dovezi, dați-le. Dar, în probleme de corupție, este greu să faci proba.

Dl Vasile Lupu: În vreo trei săptămâni îl vedeți legat.

Dl Radu Sârbu: Dacă mâine îl legați, mâine îl destitui. Dar v-am spus că eu am demisia lui cu data de întâi.

Dl Vasile Lupu: Și conducerea PNȚCD acceptă asemenea privatizări?

Dl Radu Sârbu: Nu vindem decât prin licitație publică deschisă cu strigare.

Dl Gavril Dejeu: Care licitație se aranjează pe sub masă!

Dl Radu Sârbu: Schimbați legea! Ce să fac?

Dl Gavril Dejeu: Trebuie să schimbăm oamenii!

Dl Radu Sârbu: Noi putem opri privatizarea, pentru că în România nu sunt bani să se cumpere ce se vinde. Se vinde sub preț, ce a mai rămas se va vinde și mai prost. Peste tot în Europa de Est s-a făcut și o privatizare imorală, prin furt, prin corupție. Aceasta e situația. Cei din afară nu vin cu bani. Eu cred că această privatizare trebuie făcută la orice preț și, din păcate, dincolo de metodele acestea transparente, licitație cu strigare sau piață de capital, unde nu noi vindem, ci Societatea de Valori Mobiliare, nu poți să-i condamni pe toți. Iar în cazul în care aveți o corupție dovedită, dați-mi-o!

Dl Gavril Dejeu: Avem dovezi că la privatizarea societății cutare o va cumpăra X. Din capul locului așa se organizează licitația încât vine X și cumpără.

Dl Radu Sârbu: Dați-mi o cale legală!

[…]

7. Intenția ministrului Ion Caramitru de a demisiona ca urmare a bugetului precar al Ministerului Culturii; Ministerul Afacerilor Externe nu susține eficient candidatura domnului Caramitru la funcția de director general UNESCO

Dl Ion Diaconescu: Domnule ministru Caramitru, poftiți.

Dl Ion Caramitru: La ședința anterioară a BCCC am primit sprijinul partidului pentru a căpăta bani la rectificarea bugetului, iar a doua zi la Guvern am fost anunțat de ministrul de Finanțe că s-a tăiat totul. Ba mai mult, el mi-a spus un lucru care m-a scos din răbdări: „În vremuri de restriște, cultura se oprește!" Atunci eu am spus că niciodată nu se oprește cultura, eu mă pot opri pe mine și mi-am anunțat teoretic demisia. A doua zi dimineață, m-am prezentat la domnul președinte Constantinescu și mi-am depus demisia în scris. În același timp, am trimis o notă prin care l-am anunțat pe domnul prim-ministru că am trimis demisia președintelui Constantinescu. A fost un moment de suspans, pentru că peste două zile trebuia să plec la UNESCO.

La ședința de Guvern de joia trecută a fost prezentă doamna secretar de stat Maria Berza, căreia i s-a reproșat că nu am respectat Constituția și că, de fapt, demisia trebuia depusă la prim-ministru. Constituția este destul de ambiguă în acest sens. Problema care se ridică acum este dacă demisia este cazul să o înaintez și în ședință de Guvern.

Eu am cerut azi o întâlnire cu domnul prim-ministru - încă nu mi s-a dat un răspuns - ca să discut această problemă. Probabil că voi intra mâine în ședința de Guvern oarecum dezarmat de această neconcordanță legislativă, dar și încărcat de așteptările pe care mi le oferă cele două Comisii de cultură ale Parlamentului, care au cerut suplimentarea bugetului Culturii cu jumătate din suma cerută de noi. Această sumă ar putea fi dedusă din reîmpărțirea sumelor care sunt enorme la unele ministere sau prin luarea a câte puțin dintr-o parte sau din alta.

Am o notă cu ceea ce s-a întâmplat la unele instituții de cultură: la Teatrul Național din Craiova și-au dat demisia 12 persoane, la Filarmonica din București s-a deschis stagiunea așezând manifeste pe scaune și punându-și banderole albe în sistem de grevă japoneză. De la Teatrul Național din Timișoara s-au primit aceleași semnale. Lumea este într-o foarte mare fierbere. Chestiunea cea mai gravă este că suma pe care am cerut-o noi nu reprezenta în mare decât sumele indexate în funcție de noile costuri pentru minimă întreținere

și sumele pentru subvenții, în care intră și salariile. Situația este extrem de gravă, o voi prezenta din nou mâine în ședința de Guvern.

Mai sunt câteva lucruri foarte importante pe care trebuie să le transmit. Întreaga politică externă pentru susținerea campaniei mele pentru funcția de director general al UNESCO a fost nulă. Din partea Ministerului Afacerilor Externe nu s-a făcut mai nimic și, mai mult decât atât, s-au pierdut situații care pot duce la o rușine națională. Ungaria, care anunțase inițial susținerea fără nicio problemă a României, și-a pus candidat. Slovacia, care anunțase oficial că va susține România după ce România a susținut și susține Slovacia pentru Consiliul de Securitate, a virat-o către Filipine. Din Croația am primit o scrisoare în care, disperat, ambasadorul mi-a scris că a făcut o notă către Ministerul de Externe, prin care a informat că cei din Croația cer susținere într-un organism al Organizației Mondiale a Sănătății, în schimbul susținerii candidaturii noastre. Cum nu a primit niciun răspuns, mi s-a adresat mie, dar eu nu pot să fac asemenea negocieri sau promisiuni. Și tot așa încă două-trei țări.

Actualul director general al UNESCO, Federico Mayor, a avut cinci voturi la primul tur, în 1987, și până la urmă a câștigat. A mai fost reales de două ori, rămânând 12 ani pe funcție. Noi acum suntem în fața unei Japonii agresive, care cumpără toate voturile sau încearcă să o facă, precum și în fața a încă doi candidați bine plasați - un egiptean și un arab-saudit - care se vor anula între ei.

Ar fi o șansă foarte mare cu prezentarea candidaturii mele, care a fost acceptată, și suntem o țară din cele 11 care și-au pus la bătaie reprezentativitatea pentru acest organism. Practic, în acest moment, după discuțiile pe care le-am avut cu ambasadori din 29 de țări, nu avem nicio garanție. Aceste lucruri se negociază, se face un joc subteran la primul tur, după care se intră într-un joc mai direct.

Dl Alexandru Badea: Pentru funcția de director general al UNESCO, inițial s-a vânturat numele lui Răzvan Dumitrescu și pot să vă spun că ministrul nostru de Externe era gata să sprijine această candidatură. În momentul în care, datorită autorității internaționale pe care și-a câștigat-o, domnul ministru Caramitru a devenit candidatul României pentru funcția de director general UNESCO, interesul și prestația Ministerului Afacerilor Externe al României au scăzut la zero. Deci, noi suntem acum în situația în care s-a aflat candidatura lui Lucian Blaga la premiul Nobel în 1955, când tot din România au venit „strâmbele" împotriva acelei candidaturi. [...]

Dacă în țară lucrurile mergeau în ordine, cu un minim sprijin domnul ministru Caramitru avea șanse însemnate. De ce? Tocmai pentru că Japonia, principalul candidat, îi sperie pe toți, pentru că deja Japonia rade tot în materie de cultură în lumea asta, prin cumpărături, prin achiziții,

prin implantări de oameni care să-i aducă avantaje. Deci, problema era să se găsească un contracandidat valabil. Și pentru că se anulau cele două candidaturi, după cum a spus domnul Caramitru, a apărut ca viabilă și candidatura României. Dovadă este că, într-o primă fază, toate țările din această arie europeană nu așteptau decât o negociere, ca să afle ce obțin la schimb.

Trebuie ca PNȚCD să sublinieze această dimensiune antinațională a atmosferei la care este supus în acest moment Ministerul Culturii și, repet, această inadmisibilă nepăsare a Ministerului Afacerilor Externe față de o problemă care ține de interesul național.

Dl Ion Gherasim: La întâlnirea de azi de la Comisia de politică externă a fost Mihnea Constantinescu, care a spus că nu se poate pune problema ca Ministerul Culturii să aibă mai mulți bani decât Ministerul Afacerilor Externe și a propus să se dea aviz negativ la această rectificare bugetară. Acum îmi dau seama că are legătură și cu acest lucru. Din păcate, am fost doar doi membri de-ai noștri care ne-am abținut: domnul Mihai Dorin și cu mine. Ceilalți membri ai noștri au votat această solicitare.

Dl Ion Diaconescu: În această privință ce putem face noi? Domnule Caramitru, spune mâine la Guvern că s-a făcut o intervenție a celor două Comisii de cultură pentru a se corecta bugetul și că aștepți rezultatul. [...]

Dl Remus Opriș: Până una-alta, noi putem să-l ajutăm chiar în această seară cu o declarație în care noi considerăm că dânsul trebuie să rămână în continuare în minister. Adică noi nu avem trebuință de demisia ministrului Caramitru, ci avem nevoie ca el să-și termine mandatul și această depunere de demisie la Președinție să fie luată doar ca un semnal de alarmă. Îi solicităm ministrului Caramitru să rămână la post, păstrând în continuare ideea de suplimentare a bugetului Culturii. [...]

(Se discută în continuare pe marginea conținutului comunicatului)

[...]

ȘEDINȚA BIROULUI DE CONDUCERE, COORDONARE ȘI CONTROL AL PNȚCD

(20 octombrie 1999)

Teme dezbătute:

1. Validări de alegeri la organizațiile PNȚCD Constanța, Dâmbovița, Brașov, Ilfov, Sălaj și Vâlcea
2. Viorel Lis, primarul general al Capitalei, ridică problema crizei financiare la încălzirea în sistem centralizat a Municipiului București
3. **Ministrul Ion Caramitru, din nou despre bugetul Ministerului Culturii**
4. Discuții despre prioritățile legislative: funcționarul public, alegerile locale și parlamentare, fondul de mediu
5. Acțiunile Corpului de control al prim-ministrului în județul Neamț
6. Despre problemele financiare ale ziarului de partid „Dreptatea”
7. **BCCC aduce reproșuri vicepreședintelui Ion Rațiu, patronul ziarului „Cotidianul”, pentru atacurile din ziar la adresa partidului**

Au participat la discuții:

Membri ai BCCC:
Ion Diaconescu, Niculae Ionescu-Galbeni, Ion Rațiu, Mircea Ciumara, Vasile Lupu, Ulm Spineanu, Remus Opriș, Mircea Popa-Zlatna, Sorin Lepșa

Membri supleanți ai BCCC:
Constantin Dudu Ionescu, Vlad Roșca, Dragoș Oncescu

Secretari generali adjuncți:
Virgil Petrescu (secretar general interimar), Barbu Pițigoi, Tănase Barde

Invitați:
Nicolae Noica (ministrul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, deputat), Ion Caramitru (ministrul Culturii), Romică Tomescu (ministrul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului), Alexandru Kala Popescu (secretar de stat la Ministerul Tineretului și Sportului, președintele Organizației de Tineret a PNȚCD), Viorel Lis (primarul general al Capitalei), Ioan Manea (președintele Senatului PNȚCD), Mihai Gheorghiu (directorul Departamentului pentru resurse umane, deputat), Gabriela Radu (deputat de Neamț), Maria Berza (secretar de stat la Ministerul Culturii)

STENOGRAMA ȘEDINȚEI

(extrase)

[…]

3. Ministrul Ion Caramitru, din nou despre bugetul Ministerului Culturii

Dl Ion Diaconescu: Cred că se pot găsi ceva bani la rectificarea bugetară pentru Ministerul Culturii.

Am văzut bugetul de la Industrie de mii de miliarde de lei. Am putea lua de acolo 50-100 de miliarde de lei și să-i dăm la Cultură.

Dl Ion Caramitru: Mai e ceva. Legea sportului a creat un temei legal pentru pensii viagere pentru marii sportivii.

Marii actori, pe care îi știe toată lumea din generație în generație, nu au așa ceva.

Domnul ministru Dudu Ionescu ne-a promis sprijin financiar. Poate și de la Agricultură, poate și de la domnul ministru Noica...

Dl Nicolae Noica: Care domnul Noica? Mi-au luat la rectificare 400 de miliarde de lei și vreți să vă dau și eu bani?

Dl Ion Diaconescu: Trebuie ca prim-ministrul să taie de la alții!

Dl Remus Opriș: Este o problemă strictă a ministrului de Finanțe.

Dna Maria Berza: Ministrul de Finanțe a spus că aprobă dacă vom găsi noi sursele.

Dl Ion Caramitru: Rugămintea mea este să vorbiți cu domnul prim-ministru.

Dl Romică Tomescu: În ședința de luni a Guvernului s-a aprobat majorarea deficitului bugetar cu 0,1% pentru a subvenționa energia. Domnul ministru Berceanu a spus clar că 0,1% înseamnă mai mult de 400 de miliarde de lei cât s-a aprobat pentru energie. A fost întrebat ce face cu diferența. A răspuns că mai cere X, mai cere Y... Mâine, în ședința de Guvern, propuneți să vă dea diferența dintre 0,1% și 400 de miliarde de lei.

Dl Ion Caramitru: Domnul prim-ministru trebuie să ia această chestiune în serios și, la sugestia dumneavoastră, domnule președinte, să o și rezolve. Pentru că așa se rezolvă, direct cu prim-ministrul.

[…]

7. BCCC aduce reproșuri vicepreședintelui Ion Rațiu, patronul ziarului „Cotidianul", pentru atacurile din ziar la adresa partidului

Dl Ion Diaconescu: Am primit un memoriu semnat de 44 de parlamentari prin care se manifestă nemulțumirea față de conținutul ziarului „Cotidianul", patronat de domnul vicepreședinte Ion Rațiu. Vă citesc finalul memoriului: „...ne determină să vă solicităm, domnule președinte, luarea în discuție la nivelul BCCC a acestei stări de fapt și penalizarea politică a domnului Ion Rațiu, care, prin ceea ce face, se situează în sfera de interese ale altor partide. Dacă un vicepreședinte al partidului girează astfel de atacuri la adresa propriului partid, nu se mai poate vorbi de respect, de încredere reciprocă sau ce autoritate mai poate avea cel mai important for de conducere al PNȚCD. Considerăm că veți analiza cele relatate de noi cu toată seriozitatea, solicitând domnului Ion Rațiu să renunțe la astfel de practici".

Domnule Rațiu, v-am spus că toți m-au întrebat ce este cu bătaia asta de joc și le-am răspuns că domnul Rațiu nu mai este proprietarul ziarului „Cotidianul", dar lumea nu vrea să creadă când vede scris: „Fondator Ion Rațiu".

Dl Ion Rațiu: Vă răspund cu mare plăcere. Știam că acesta va fi un punct de pe ordinea de zi, dar nu cunoșteam și textul memoriului. În primul rând, vreau să spun foarte clar că intenția mea de la început a fost de a scoate un ziar independent. Dumneavoastră știți că acest lucru s-a întâmplat deja în 1991, și acest ziar a fost o perioadă de timp foarte bun, în special pentru PNȚCD, dar, în general, pentru opoziția reprezentată de Convenție, după 1992, deși erau destule motive pentru care eu nu puteam fi de acord cu ceea ce s-a făcut. În acea perioadă eram atacat de unii membri ai noștri, deși dădeam în ziar foarte multe interviuri favorabile PNȚCD, inclusiv interviuri cu dumneavoastră, domnule președinte. Totuși, eu eram atacat că nu dau și mai mult. Or, în acea perioadă, eu credeam că e greșită politica acestui ziar. Spuneam tot timpul să nu se mai dea așa de multe materiale favorabile PNȚCD, să nu mă mai menționeze pe mine, ca să putem face un ziar independent.

Ei bine, știți ce s-a întâmplat. Am luat-o pe Tia Șerbănescu, dar ea a mers pe Partidul Democrat, și am luat o poziție foarte clară atunci. Am căutat să găsesc o soluție. Eu întotdeauna am vrut să fie un om de stânga la conducerea ziarului, având în minte experiența pe care am avut-o în Anglia. Poate am făcut marea greșeală că nu se putea echivala situația de acolo cu cea de aici. Pentru a obține un ziar independent, am crezut că este bine ca un om de dreapta ca mine să aibă un redactor șef de stânga. L-am acceptat pe Ion Cristoiu, tocmai pentru că era de stânga. Am avut cu el diverse discuții și și-a luat angajamente solemne. Eu întotdeauna am pledat pentru democrație. Și repet fraza pe care o utilizez și sunt foarte mândru de ea: „Voi lupta

până la ultima picătură de sânge ca să-ți dau dreptul să nu fi de acord cu mine".

Or, din moment ce l-am numit director la ziar - evident o greșeală -, conștient de poziția și responsabilitatea mea, nu mai puteam să-i dau instrucțiuni sau să-l dau afară, pentru că nu era de acord cu mine. Trebuia să găsesc o metodă prin care să pot să mă debarasez de el fără scandal. Norocul meu a fost că atunci când i-am propus să lucreze la „Cotidianul", i-am oferit și 20% din acțiunile ziarului. Or, la sfârșitul perioadei în care a funcționat el, s-a pierdut o sumă de peste un milion USD, și atunci i-am spus: „Bine, ești acționar, eu am dat toți banii, dă-mi cei 200.000 de dolari, care sunt răspunderea ta!" Și atunci domnul Cristoiu a plecat, iar eu am acoperit toate cheltuielile.

Mai departe am trecut la un alt om care mi s-a părut bun, Dan Diaconescu. El este un om deștept, foarte bine informat după părerea mea, dar greșește foarte des. Cu el am o altă situație. Nu ați observat că s-a îmbunătățit foarte mult acest ziar în ultimul timp și susține partidul nostru?

Dl Ion Diaconescu: Nu am observat!

Dl Ion Rațiu: După părerea mea, ziarul este citit, este mai deschis, pierderile financiarte sunt mai mici, poate ajung și la un nivel de plutire. Acest ziar și-a stabilit oarecum un public cititor, nu numai pe cei care erau cu noi, ci un public mai larg, care își închipuie și crede că acest ziar este obiectiv, în orice caz interesant de citit. Eu spun așa: acest ziar se va transforma treptat în ziarul pe care îl vrem, pozitiv și pentru partid, dar cu siguranță independent. Aceasta e convingerea mea.

Dl Ion Diaconescu: Sunteți în continuare proprietarul ziarului?

Dl Ion Rațiu: Am făcut în așa fel încât ziarul să nu mai fie proprietatea mea directă, dar cuvântul meu contează. Deci, eu nu vreau să mă ascund după deget!

Dl Ion Diaconescu: Nu ne interesează de fapt evoluția ziarului, adică faptul că el va fi citit de toată lumea. Din contră, ne-ați dat o veste rea prin aceea că va fi citit de lume din ce în ce mai multă. (*Râsete în sala de ședință*)

Dl Ion Rațiu: Potențial, eu cred că acest ziar poate fi enorm de valoros pentru partid la alegerile care vor veni, deoarece ziarul vine cu aura, cu imaginea că nu este un ziar de partid. Astfel, va atrage electori din afara celor care sunt deja convinși.

Dl Ion Diaconescu: Mai bine să rămână independent total. Tăiați cuvintele „Fondator: Ion Rațiu" și dați un comunicat că nu aveți niciun amestec în politica acestui ziar. Vă invităm la conferința noastră de presă, unde să spuneți că este o relație financiară a familiei dumneavoastră, dar că nu există nicio legătură politică și că nu vă asumați nicio responsabilitate în

legătură cu acest ziar. Este grav faptul că lumea îl consideră un ziar emanat din rândurile noastre, dar care ne atacă pe noi!

Dl Remus Opriș: Într-un fel sunt de acord cu dumneavoastră, domnule Rațiu. Ați reușit să faceți din ziarul „Cotidianul" într-adevăr un ziar independent, dar independent de PNȚCD, nu independent politic, pentru că el este foarte dependent de interesele altor partide politice. Eu am urmărit ce suprafețe tipărite acordă acest ziar PDSR-ului. În ultimele două săptămâni veți vedea două foi și jumătate de ziar numai cu interviurile lui Adrian Năstase. Dacă mai mergem cu încă o săptămână înainte, veți vedea trei numere la rând dedicate marelui „infractor", domnul ministru Ioan Avram Mureșan. Într-adevăr, nimeni nu mai poate suspecta ziarul „Cotidianul" că este dependent de PNȚCD. Toată lumea îl situează dependent de dumneavoastră, domnule Rațiu.

Dl Ion Rațiu: Eu am scris articole în acest ziar în care am denunțat linia ziarului.

Dl Remus Opriș: Eu vreau să vă spun că am urmărit evoluția ziarului. La orice număr, de azi înapoi, veți vedea o pondere de peste 65-70% a informațiilor pozitive pentru stânga. Noi și cei care ne sunt aliați, sau Guvernul, suntem mereu forfecați mărunt. Pe de altă parte, acest „Șut în bară" și acest „Șut în plasă" sunt lucruri frumoase și a fost o idee bună. Dar uitați-vă cine sunt persoanele care dau „șuturi în bară" și cele care dau „șuturi în plasă". Veți vedea că stânga este sus, iar noi suntem în colțul din dreapta jos.

Dl Ion Rațiu: Nu întotdeauna.

Dl Remus Opriș: Mai este încă un lucru. Domnule Rațiu, dați-le voie să vă critice pe dumneavoastră, ca să demonstrați că este un ziar într-adevăr independent.

Dl Mircea Ciumara: Acum câțiva ani, domnule Rațiu, m-ați rugat să vă pun la dispoziție un revizor contabil și după ce a făcut el raportul, după ce ați văzut cât sunteți furat, ați pus bodyguarzii să evacueze clădirea de derbedeii care erau acolo. Eu vă rog, domnule Rațiu, faceți din nou o revizie contabilă și eu vă asigur că pleacă din redacție toți cei care atacă PNȚCD.

Dl Ion Rațiu: Ce vă propun eu? Scrieți-mi regulat și eu vă asigur că toate acestea vor apărea.

Dl Mircea Ciumara: Eu umblu mult prin țară, am văzut că aveți încă multă popularitate în partid, dar oamenii sunt complet dezorientați - cei care vă simpatizează pe dumneavoastră, nu partidul în general.

Dl Ion Rațiu: Aș vrea să-mi spuneți care sunt oamenii care vă atacă. Eu nu găsesc că vă atacă.

Dl Ion Diaconescu: Ziarul, în totalitate! Uite, vă dăm acest memoriu semnat de 44 de persoane și vă rugăm să-l publicați, apoi vom avea un arti-

col independent, sau al domnului Dan Diaconescu, în care să se spună: „Uite cum vor țărăniștii să atenteze la libertatea presei!" Ce decideți dumneavoastră, domnule Rațiu? Cel mai bine ar fi să spuneți că nu aveți niciun amestec.

Dl Ion Rațiu: Dar nu e adevărat! Nu am eu nevoie să mă ascund.

Dl Remus Opriș: Dumneavoastră investiți niște bani ca să faceți rău partidului. Îndrăznesc să cred că mai mulți gândesc așa din moment ce și-au pus acolo niște semnături. Este un apel colegial care se face, sincer vă spun. Dar dumneavoastră sunteți o persoană prinsă între ciocan și nicovală, între interesele ziarului și interesele dumneavoastră ca politician. Eu nu am mai văzut până acum un politician de vârf care să finanțeze un ziar împotriva crezului său politic. Dumneavoastră în ce credeți? Credeți în ziarul „Cotidianul" sau în PNȚCD?

Dl Ion Rațiu: V-am spus mai înainte de ce am vrut să fac un ziar independent.

Dl Remus Opriș: Dar nu e independent. Este un ziar pro-PDSR!

Dl Ion Diaconescu: Practic, pentru nivelul mediu de înțelegere al oamenilor, ziarul „Cotidianul" este împotriva PNȚCD.

Dl Ion Rațiu: Dar nu e așa.

Dl Ion Diaconescu: 99% din oameni așa au înțeles.

Dl Barbu Pițigoi: Problema este simplă dacă dumneavoastră ați da o declarație de presă în care să spuneți că dumneavoastră nu aveți niciun amestec în conținutul acestui ziar.

Dl Ion Rațiu: Dar nu e adevărat!

Dl Ion Diaconescu: În fond, și poziția aceasta duplicitară este un motiv de atracție pentru ziar.

Dl Remus Opriș: La presă nu vom vorbi despre acest subiect.

Dl Ion Diaconescu: Va apărea numai în „Cotidianul"!

[…]

ȘEDINȚA BIROULUI DE CONDUCERE, COORDONARE ȘI CONTROL AL PNȚCD

(3 noiembrie 1999)

Teme dezbătute:

1. **Despre privatizarea IAS-urilor și blocajul din Guvern și Parlament**
2. Programul vizitei în România a lui Wilfried Martens, președintele Partidului Popular European
3. Declarația Parlamentului privind scrisoarea ONU în legătură cu extinderea sărăciei
4. Despre înființarea Agenției Naționale pentru Protecția Copilului
5. Revizuirea proiectului de Statut înainte de întrunirea Delegației Permanente
6. Probleme organizatorice la Bistrița-Năsăud, Reșița, Tulcea, Sectorul 3-București
7. **Situația Organizației PNȚCD-Cluj și demisia domnului Ioan Vida-Simiti din funcția de președinte interimar**
8. **Despre programul de sănătate finanțat de Banca Mondială pentru reabilitarea rețelei de asistență medicală în mediul rural**

Au participat la discuții:

Membri ai BCCC:

Ion Diaconescu, Niculae Ionescu-Galbeni, Ion Rațiu, Mircea Ciumara, Ulm Spineanu, Remus Opriș, Mircea Popa-Zlatna, Sergiu Macarie

Membri supleanți ai BCCC:

Constantin Dudu Ionescu, Vlad Roșca, Ioan Avram Mureșan

Secretari generali adjuncți:

Virgil Petrescu (secretar general interimar), Barbu Pițigoi, Mihai Grigoriu, Tănase Barde

Invitați:

Alexandru Herlea (ministrul delegat pe lângă prim-ministru pentru Integrare Europeană), Ioan Vida-Simiti (secretar al Camerei Deputaților), Radu Sârbu (președintele FPS), Irinel Popescu (secretar de stat la Ministerul Sănătății), Șerban Bubenek (director general pentru politici de sănătate și dezvoltare în Ministerul Sănătății), Mircea-Ioan Popa (director general pentru sănătate publică în Ministerul Sănătății), Gavril Dejeu (președintele Juriului de onoare și disciplină, președintele Organizației PNȚCD-Sibiu, deputat), Alexandru Badea (vicelider al Grupului parlamentar PNȚCD-civic-ecologist)

STENOGRAMA ȘEDINȚEI

(extrase)

1. Despre privatizarea IAS-urilor și blocajul din Guvern și Parlament

Dl Ion Diaconescu: Începem prin a da cuvântul domnului ministru Mureșan, în legătură cu problemele ivite în ultima vreme.

Dl Ioan Avram Mureșan: Doresc să fac o scurtă prezentare asupra situației în care am ajuns și voi începe cu Programul de guvernare, pe care l-am adus aici. În „Programul de guvernare 1998-2000", votat de Parlament, la titlul „Politici agricole și dezvoltare rurală" este scris așa: „Elaborarea cadrului instituțional pentru administrarea fondului funciar al statului și trecerea la privatizarea de societăți comerciale cu capital de stat din agricultură, iar fondul funciar al statului va cuprinde terenurile rămase după retrocedare și privatizare".

După cum știți, exista și un program pe termen scurt, pentru anul 1998, în care era scris la pct. 47: „Elaborarea cadrului instituțional pentru administrarea fondului funciar al statului și trecerea la privatizarea de societăți comerciale cu capital de stat din agricultură. Ministerul Agriculturii. Termen: 30.09.1998".

Deci, acesta este temeiul actelor normative pe care eu le promovez la minister de la începutul anului. Mai întâi am făcut legea specială de privatizare care să rezolve retrocedarea, gestionarea terenului rămas la stat și privatizarea societăților comerciale. Atunci am comis o greșeală tactică, pentru că am făcut un proiect de lege și nu o OUG. Legea a trecut la Camera Deputaților în iunie, apoi s-a trimis la Senat. De atunci problema nu s-a mai discutat. În vacanța parlamentară eu am cerut abilitarea Parlamentului de a emite OUG pentru un set de 18 documente, printre care și cea legată de construcția instituțională și de fondul de dezvoltare a Agriculturii. Camera Deputaților a acceptat, Senatul a respins. La reuniunea celor două Camere s-a acceptat din nou să se emită aceste OUG. În luna august a intervenit blocajul general pentru toate ordonanțele mele. Le-am luat una câte una și le-am refăcut - mai am vreo două-trei de refăcut.

Acum trei săptămâni, am ajuns la OUG cu domeniile statului, am propus-o în ședința de Guvern și a trecut fără niciun fel de piedică. La câteva zile, cei de la Secretariatul General al Guvernului mi-au telefonat și mi-au spus că prim-ministrul i-a rugat ca actul să nu fie publicat în Monitorul Oficial, până când nu va avea loc o discuție între lideri. Nu mi s-a spus nimic două săptămâni, dar eu știam că actul este blocat și am făcut o informare săptămâna trecută despre starea din Agricultură.

După aceea am trecut de Moțiunea Agriculturii de la Senat, în care toate acuzele erau legate tocmai de lucrurile pe care eu le pregătisem, dar nu fuseseră puse în practică. Deci, am făcut această informare către Guvern și la ultimul punct - privatizarea - prim-ministrul a spus: „Da, semnăm azi actul normativ și pleacă la Monitorul Oficial".

Între timp, săptămâna trecută am primit o adresă de la domnul senator PD Triță Făniță, datată 26 octombrie 1999: „Așa cum s-a convenit de către conducătorii formațiunilor politice participante la guvernare, trebuia realizată o armonizare a prevederilor proiectelor de lege privind înființarea Agenției Naționale a Fermelor Agricole de Stat și cel privind privatizarea societăților comerciale. Pentru realizarea acestei armonizări, am convenit să avem o întâlnire la sediul Comisiei pentru agricultură (*eu am fost acolo, am stat câte două ore, și în vară, și acum în ultimele săptămâni, dar nu s-a început nimic*). Regretăm faptul că nu ați dat curs invitației noastre și, ca urmare, armonizarea nu a putut fi armonizată (*este o frază de „Cațavencu"*). În aceste condiții, comisia a hotărât ca proiectul de lege inițiat de Ministerul Agriculturii să nu fie înscris pe ordinea de zi a acesteia, până când nu va fi făcută armonizarea celor două legi".

Deci, tot mecanismul de privatizare a societăților comerciale în viziune coerentă a fost blocat. Așa cum a anunțat și directorul pentru România al Băncii Mondiale, domnul Vorkink, se așteapta un singur semnal pentru a debloca tranșa a doua a programului ASAL, și anume o scrisoare prin care să-i spun că primul IAS a fost privatizat. Și mi-a spus că atunci când vine această scrisoare, el poate susține la Banca Mondială eliberarea celei de-a doua tranșe. Eu am spus că în următoarele două săptămâni voi privatiza câteva societăți comerciale. Pentru aceasta, împreună cu Radu Sârbu, am făcut o listă cu 50 de societăți comerciale, pe care am publicat-o deja în presă, am făcut o comisie mixtă cu FPS, ca să putem declanșa procesul. Ne mai trebuia această instituție care să se ocupe de terenuri, respectiv să scoată terenul agricol din capitalul social și să întocmească caietele de sarcini pentru concesionarea terenurilor agricole. […]

Eu trebuia să plec astăzi în Statele Unite, la invitația Departamentului Agriculturii de Stat de acolo, să duc toate aceste date și să-i conving să deblocheze tranșa a doua la ASAL. Mi-am amânat plecarea până vineri, ca să vin azi la BCCC și mâine să particip la ședința de Guvern, ca să susțin din nou deblocarea acestui act normativ.

Eu nu pot, stimați colegi, să am niciun fel de discuție cu Triță Făniță, pentru că legea pe care el o propune este în contradicție cu programul ASAL. Există două scrisori semnate de domnul Vorkink, în care spune foarte clar că dacă această propunere legislativă a lui Triță Făniță va trece prin Parlament, programul ASAL va fi anulat automat. Eu nu mă pot așeza la masă cu un om care pune în pericol un acord făcut de Guvernul României cu Banca Mondială.

Când am vorbit marți dimineață cu domnul Radu Stroe[91], mi-a spus că a fost sunat de Petre Roman, care l-a amenințat că dacă nu blochează acest act normativ, pediștii vor ieși din sală la Legea lui Vasile Lupu. Sigur că acest lucru se face și via PDSR, pentru că Victor Apostolache, marele senator de la PDSR, fostul director de la Agricultură din Prahova de pe vremea comunistă, este vocea lui Triță Făniță.

Eu nu am mai făcut aranjamentul pe care îl făceam de fiecare dată și cu cei de la PDSR, pentru că am crezut că lucrurile au intrat pe o linie clară.

Eu acum nu știu în ce situație mă aflu, pentru că pe de o parte mi se trimite această notă în care se spune că legea nici măcar nu va fi discutată în comisia de la Senat, pe de altă parte, din proiectul de lege s-ar fi scos un capitol. [...]

Noi avem din nou o bătălie politică. De când sunt eu ministru la Agricultură am încercat să pun în practică politica partidului nostru. Pentru prima dată am vorbit de gospodăria țărănească, am alocat fonduri și acesta este atuul nostru pe care nu l-a scos nimeni până acum în față. Dar am avut atâtea piedici - criza grâului, probleme la tutun, dar și în altă parte. [...]

Avem cea mai scăzută producție de sfeclă de zahăr, pentru că s-au privatizat fabricile de zahăr, iar patronii nu au mai înființat culturi de sfeclă și au preferat să importe. Toți patronii sunt străini, aduc zahăr brut din Occident, pe filiera lor, îl rafinează în țară și nu mai dau oamenilor bani să-și înființeze o cultura de sfeclă.

Dl Ion Diaconescu: Aveți de gând să puneți taxe la import?

Dl Ioan Avram Mureșan: Am pus taxe mari la import și i-am chemat pe toți producătorii de zahăr și le-am spus: 70% din capacitatea pe care o aveți o veți încărca cu sfeclă din producția internă și 30% cu zahăr brut din import. Vom socoti cât zahăr brut înseamnă 30% din ce se fabrică, vom face un contingent pe care îl vom garanta fără taxe vamale, dar nu veți primi acest zahăr brut decât dacă fixați și cantitatea respectivă de sfeclă de zahăr. În rest, cu taxe vamale mari, puteți aduce zahăr brut cât vreți. Se vede deja foarte clar: producțiile sunt mai mari în sectorul privat decât în sectorul de stat.

Am și acum 300 de miliarde de lei credite cu dobândă subvenționată, pe care nu le ia nimeni, pentru că societățile comerciale nu mai pot lua credite. Singura soluție este ca în această iarnă să privatizăm. Dacă privatizăm cele 450 de societați comerciale cu capital de stat și la anul toată Agricultura va fi pe structuri private - nu va fi vârful la anul, dar se va vedea o tendință bună de producție. [...]

---

[91] Radu Stroe - secretarul general al Guvernului, din partea Partidului Democrat.

Eu sunt hotărât să o fac, domnule președinte, nu mă va opri nimeni. Nu am atacat pe nimeni, eu înțeleg că Radu Vasile este supus la tot felul de presiuni, dar singurul lucru care m-a supărat este că putea să-mi dea un telefon și să-mi spună. Dar să fie blocat a treia oară un act normativ pe care l-am inițiat, asta este o nebunie. Eu am spus și când a fost Radu Vasile la ședința de BCCC că nu există miniștri buni și răi, ci există miniștri cu bani și miniștri fără bani. Cei care au bani pot să-și facă politicile și să conducă sistemul, cei care nu au bani pot să fluiere pe stradă.

Triță Făniță intră când vrea la Petre Roman, Petre Roman nu vorbește cu Radu Vasile, vorbește cu Băsescu, Băsescu se duce la Radu Vasile ca să facă toate lucrurile acestea, și reușește.

Dl Ion Diaconescu: Există șantajul că se desface Guvernul.

Dl Ioan Avram Mureșan: Dar eu lucrez după Programul de guvernare.

Dl Ion Diaconescu: Mai ales că este un sector condus de un țărănist, este vorba de Agricultură, unde opinia publică deja a înregistrat că PD se opune politicii agrare.

Dl Radu Sârbu: Lucrurile trebuie curmate. Vorkink a spus clar că dacă proiectul lui Triță Făniță trece, s-a terminat cu ASAL, programul post FESAL. Și ei știu, și Petre Roman știe asta, și de aceea a blocat în ultima clipă proiectul lui Triță Făniță la Senat.

În ceea ce privește privatizarea, Ioan Mureșan are dreptate că noi putem începe să vindem câteva IAS-uri, dar ne vom opri imediat și imaginea va fi că iarăși șmecherim. Sunt niște IAS-uri în anumite situații încât noi ne-am putea dispensa de agenția propusă de domnul Mureșan. Noi am anunțat deja 50 la privatizare, mai anunțăm 50 - și am putea chiar să le și vindem, dar ar fi un dezastru să încerci să vinzi câteva și după aceea să te oprești, atât timp cât ai de privatizat 450 de IAS-uri.

Dl Ion Diaconescu: Aseară, când am discutat cu Petre Roman, a spus că ei sunt de acord, că legea lui Lupu se va termina joi, 4 noiembrie, și că imediat se va duce la comisie proiectul lui Mureșan.

Dl Ioan Avram Mureșan: Ei nici nu l-au trecut prin comisie. Azi am dat un telefon acolo și mi s-a spus că îl au în studiu. Oamenii aceștia, de câte ori nu vor ceva, spun că studiază. Și toți așteaptă această lege, iar noi stăm acum la mâna lui Triță Făniță, pentru că acesta e legat de Petre Roman. Mie nu mi-e frică și i-am spus că a fost un șantaj ordinar.

Dl Ion Diaconescu: Deci, domnule Mureșan, mâine te duci la Guvern, iar eu voi vorbi cu Radu Vasile. El nu mai vorbește cu Petre Roman de două luni și singurul interlocutor care conduce în PD este Traian Băsescu. Radu Vasile are raporturi foarte armonioase cu Băsescu, poate să-i transmită prin Băsescu lui Roman, iar acesta, ca președinte al Senatului, să se mobilizeze. [...]

Dl Ioan Avram Mureșan: Să luăm o decizie în Cabinet. Toată lumea a constatat că sunt la mijloc interesele personale ale domnului Triță Făniță și ale lumii pe care o reprezintă, dar noi nu ne putem opri, pentru că lumea vede că el a învins acum și a blocat legea.

Dl Mircea Popa-Zlatna: În legătură cu Legea Lupu, s-a lucrat de la art. 35 până la 40. Trebuie să se mai verifice două-trei articole. Mâine, dacă se merge normal, se poate termina.

Dl Ion Diaconescu: Deci, eu îl caut acum pe prim-ministru și să-i prezint, ca pe o cerere din partea BCCC, să trecem peste această criză creată în raporturile din cadrul coaliției. El să apeleze la Băsescu, te duci dumneata, domnule Mureșan, la Traian Băsescu, și împreună să decideți dacă mergeți direct la Triță Făniță sau mergeți mai întâi la Petre Roman.

[…]

7. Situația Organizației PNȚCD-Cluj și demisia domnului Ioan Vida-Simiti din funcția de președinte interimar

Dl Virgil Petrescu: În 25 octombrie am primit o scrisoare de la domnul deputat Ioan Vida-Simiti, președintele interimar al Organizației PNȚCD-Cluj, prin care își manifesta dorința de a-și prezenta demisia. Între timp domnia sa a mai trimis o scrisoare, afirmând: „Decizia mea este irevocabilă". Eu am avut o discuție cu dânsul, l-am asigurat că din punctul meu de vedere nu putem accepta acest lucru, pentru că urmează conferința județeană și această demisie înseamnă o dezertare de la locul de muncă. Acesta este punctul de vedere al Secretariatului General. Deci, propunerea noastră este să cerem domnului Vida-Simiti să-și retragă demisia și să-și facă treaba până la capăt, asigurând desfășurarea normală a procedurilor pentru conferință. Conferința trebuie să se desfășoare corect și în conformitate cu metodologia adoptată de BCCC. […]

Dl Ion Diaconescu: Subliniez că domnul Vida a fost numit de BCCC să conducă interimar această organizație, având în vedere faptul că dânsul nu era angajat în diversele grupuri care se creaseră acolo, deci putea să îndeplinească mai eficient rolul acesta de a crea o ambianță pentru colaborare. De aceea, noi îl rugăm să rămână mai departe și să conducă măcar până la alegeri.

Dl Virgil Petrescu: Cu atât mai mult cu cât în comitetul județean de conducere, la care am participat alături de domnul vicepreședinte Mircea Ciumara, domnul Vida-Simiti a fost votat ca președinte interimar, nu doar numit de BCCC.

Dl Radu Sârbu: Susțin în întregime punctul de vedere al Secretariatului General, insist și eu ca domnul Vida să rămână în funcția de președinte, mai

ales că nu au mai rămas de făcut decât niște chestiuni tehnice - validarea alegerilor municipale și organizarea propriu-zisă a conferinței județene.

De altfel, domnul Vida-Simiti fusese ales vicepreședinte în 1997 și, în cazul în care demisia dumnealui va fi acceptată, eu aș fi pus în situația de a prezenta raportul de activitate al unui comitet din care am făcut parte doar în ultimele patru-cinci luni.

Eu cred că din toate punctele de vedere renunțarea la demisie a domnului Vida-Simiti ar fi benefică și, în orice caz, anunțarea ei în presă a fost un element suplimentar de comentarii vizavi de organizația noastră din Cluj. Și eu îl rog, alături de domnul Virgil Petrescu, să rămână în funcția de președinte și să prezinte raportul organizației la conferința județeană.

Dl Ioan Vida-Simiti: Eu vă mulțumesc pentru sprijinul pe care mi l-ați acordat - și sprijinul s-a văzut în 15 mai, când am fost ales în locul domnului Boilă - însă v-aș ruga să-mi permiteți să vă expun și punctul meu de vedere.

Situația nu este simplă, nu am ajuns în acest moment pentru a-mi crea imagine, poate că nu fac bine, dar nu am tendințe veleitariste. Dar, v-aș ruga să-mi permiteți să citesc ultima parte a textului meu, după care să-l comentez:

„Consider că alegerile din 24 octombrie de la municipiul Cluj au avut o procedură statutară pe care nu o contest. Îmi permit totuși să remarc disprețul pe care anumite grupuri de interese l-au arătat celor mai elementare reguli ale democrației de partid, fapt care a împiedicat o selecție corectă a valorilor, favorizând coagularea unui comitet de conducere municipal nereprezentativ pentru organizație sub aspect calitativ. De fapt, pentru mine este o totală insatisfacție să constat că după câțiva pași pozitivi, care au semănat iluzia speranței, rezultatul alegerilor municipale din 24 octombrie de la Cluj a consacrat în mod nefericit o revenire deplină la starea de lucruri anterioară, infirmând mesajul lansat cu ocazia adunării generale extraordinare din 18 septembrie 1999. Cu toate acestea, declar încă o dată, că recunosc și voi respecta rezultatul alegerilor municipale. Sunt însă convins că în actuala situație nu pot continua coordonarea activității organizației județene, existând o incompatibilitate între principiile partidului pe care am dorit să le instaurez încă de la alegerea mea în funcția de președinte și modalitățile agresive de acțiune, prin fals, minciună, aroganță, intoleranță, dezinformare și manipulare ale unor grupuri cu interese economice personale, care au pus stăpânire și controlează organizația, în timp ce masa adevăraților membri de partid onești, dezorientați, se îndreaptă spre o periculoasă stare de indiferență și inactivitate. Având în vedere această evoluție neplăcută a evenimentelor, pus fiind în imposibilitatea de a dezvolta o conlucrare eficientă între noul comitet municipal și actualul comitet județean, vă înștiințez cu respect despre demisia mea”.

Eu doresc să vă asigur de tot respectul și de întreaga mea loialitate față de partid și față de BCCC. Vă stau la dispoziție pentru orice chestiune. Nu demisionez cu niciun resentiment, vă asigur că rămân același membru de partid ca și până acum.

De ce consider că rezultatul alegerilor la municipiu este nereprezentativ? În primul rând pentru faptul că a intrat în comitetul de conducere municipal un grup care reprezintă interese economice ale unor societați comerciale asupra cărora, în momentul de față, planează suspiciuni, chiar și de ordin penal. Poate că nu este adevărat ce se spune, nu am nimic cu managerii acestor societăți cu care, de altfel, sunt prieten, dar faptul că a răzbătut în presă acest lucru, imaginea noastră este distorsionată, deteriorată și am ridicat o minge la fileu lui Gheorghe Funar, iar Funar este un bun trăgător politic. Din aceste motive vom avea de pierdut.

Am înțeles că au apărut propuneri de ridicare a unor sancțiuni care au fost date mai înainte de BCCC, în cunoștință de cauză și cu cărțile pe față. Apar, de asemenea, alte propuneri de care eu, ca președinte de până acum, nu am știut. Tot timpul sunt scurtcircuitat și, din acest punct de vedere, nu pot să-mi desfășor în continuare activitatea ca președinte al organizației județene. Întreb ce fel de politică este aceasta, dacă facem asemenea greșeli?

În locul lui Árpád Pászkány[92], care este un băiat extraordinar, apar cinci-șase persoane din grupul lui de interese și din grupul lui de firme, care se alătură celorlalți membri ai comitetului municipal. Nu numai pe mine mă deranjează acest lucru, dar și opinia publică spune că acest grup este nereprezentativ. Din cei 10 profesori universitari care au candidat, nu a reușit decât un singur conferențiar universitar, care a fost ales președinte pe municipiu.

Am încercat un apel la reconciliere, l-am dat și presei, l-am transmis membrilor de partid, l-am pus la poștă către circa 400 de persoane. Nu a avut niciun efect. Am încercat un dialog cu părțile respective, tot nereușit. Am reluat propunerea de cel mai bun simț al domnului vicepreședinte Remus Opriș de negociere a unor poziții împreună cu Radu Sârbu, dar nu vreau să fiu pus în situația de a fi milog pentru o anumită funcție. Am considerat că funcția și calitatea pe care aș avea-o în continuare ar trebui să le obțin prin demnitate și prin prestație convingătoare în fața organizației.

Mai am și câteva probleme de ordin personal. Nu am casă, nu am familie, și activitatea mea aici, la Parlament, simt că nu mi-o fac cum trebuie. Am fost terfelit în presă de persoane care au plătit aceste calomnii. Ziaristul respectiv mi-a spus și cine sunt, a vrut să-mi facă chiar cunoștință cu persoana care a dat banii, și acum aceste persoane vor face jocul politic și politica de cadre în PNȚCD-Cluj.

---

92 Árpád Zoltán Pászkány - om de afaceri din Cluj-Napoca.

Vă rog frumos să mă înțelegeți, poate că este cea mai bună soluție ca eu să mă retrag, vă promit că rămân aceeași persoană, sunt convins că se vor liniști lucrurile, iar problema spusă de Radu Sârbu că nu are cine să gestioneze în continuare - el e vicepreședinte, mai ales că a primit acceptul BCCC acum trei săptămâni să participe la organizarea alegerilor, este obligat să o și facă. Eu îi promit lui Radu Sârbu că îl ajut, îl sprijin și lucrăm împreună, ca și până acum, dar vă rog să acceptați neasumarea responsabilității în această situație. Este o sinceritate totală.

Dl Mihai Grigoriu: Eu am fost la adunarea municipală la care s-a ales acel comitet. Eu nu răspund de Cluj, dar l-am înlocuit pe Tănase Barde. Eu îl rog personal pe domnul Vida-Simiti să rămână președinte până la alegeri, pentru că tot ce a spus reprezintă argumente ca să stea acolo. Eu spun foarte colegial: nu este admis în partid comportamentul de tip grevist vizavi de persoane despre care ai părerea că lucrează rău. Cu cât sunt mai mulți pe care îi acuzi, cu atât mai mult trebuie să te bați, pentru că altfel se alege praful de partid.

La Cluj, așa au ales oamenii. În momentul acela, dacă aceea era sala, nu mai poți spune că este nereprezentativ comitetul ales. Au fost multe conferințe județene în care s-au ales persoane despre care eu, subiectiv, aveam părerea că nu sunt de cea mai bună calitate și că cei de calitate au pierdut. Dar am ajuns la concluzia că atât timp cât avem un Statut, care spune că așa ne alegem conducerile, importantă este instituția alegerilor. Și eu sper că, în timp, chiar cu o conducere necorespunzătoare, organizația se va maturiza și se vor corecta la viitoarele alegeri. Dacă domnul Vida-Simiti își dă acum demisia, după părerea mea dă o lovitură partidului nostru, în contextul existenței ANCD-Cluj.

Domnul Radu Sârbu spune că mai sunt doar câteva probleme tehnice și se poate ține conferința într-o săptămână sau două. Domnul Vida-Simiti are o părere exact opusă, susținând că la 20 de organizații locale sunt nereguli la alegerea delegaților la conferință și că mai trebuie muncit acolo. Problema este că dânșii doi trebuie să cadă de acord ce este în regulă și ce nu este în regulă cu delegații. Dacă punctele de vedere referitoare la delegați s-ar armoniza ca procedură, atunci nu ar mai fi nicio problemă. Părerea mea este că Vida-Simiti nu trebuie să-și dea demisia și trebuie să rămână acolo aceste două-trei săptămâni, să aibă o discuție sinceră cu Radu Sârbu. Unde nu este corect, să se procedeze la parcurgerea procedurilor și alegerea altor delegați la conferința județeană.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Clujul este cel mai important centru universitar din Transilvania, este un oraș în care noi avem probleme și care, din păcate, noi suntem vinovați, pentru că atunci când trebuia să luăm atitudine, nu am luat-o, am cocoloșit lucrurile până la calendele grecești, așa

cum văd că facem și acum. Faptul că se aleg unii străini de partid, pentru că așa a ieșit la votul „plătit", aceasta este o altă chestiune.

Dl Mihai Grigoriu: Ai dovezi?

Dl Constantin Dudu Ionescu: Eu am spus că este „plătit", în ghilimele. A doua chestiune pe care o aud aici: compromisul. La ce să se facă compromis? La respectarea regulii sau la o înțelegere?

Dl Mihai Grigoriu: Nici la una, nici la alta. Trebuie parcurse toate localitățile și de văzut în ce localități s-au ales corect delegații la conferință și unde nu.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Poți să faci compromis așa: „Tu ai o parte din numărul de voturi, eu am o alta". Trebuie să spunem lucrurile pe față. Așa se face, nu trebuie să ne mai mințim în continuare, dar nu poți să faci compromis la proceduri și la reguli. Ori acea adunare este făcută, așa cum zici că a fost făcută la Cluj, „beton", și asta este, nu mai avem ce discuta, ori dacă nu a fost așa, o reluăm.

Eu cred că partidul nostru își poate permite să se aplece asupra Clujului cu mai mare grijă decât a făcut-o până acum și să lase un anumit timp, mai mult de două-trei săptămâni. Să facem acea organizație „beton", să facem astfel încât să nu mai vină cineva să spună că acolo s-a ajuns la un compromis. Rugămintea mea este că dacă nu avem Congres, dacă nu avem ceva care să ne preseze acum, atunci să lăsăm lucrurile să se desfășoare pe un făgaș normal, dar într-un oarecare interval de timp, care poate fi și de două-trei luni. [...]

Dl Radu Sârbu: Domnule președinte, eu rămân la părerea că cea mai bună soluție este ca raportul în fața conferinței județene să fie prezentat de singurul dintre cei aleși în 1997 într-una dintre cele trei funcții de conducere, și anume de domnul Vida. În al doilea rând, dânsul este persoana care cunoaște cel mai bine activitatea comitetului județean în această perioadă frământată în care s-a întâmplat și plecarea unora la ANCD. [...]

Opinia mea este ca BCCC să respingă cererea de demisie a domnului Vida-Simiti și să-l oblige să monitorizeze în continuare, tocmai pentru a elimina orice suspiciune. Eu nu m-am implicat în niciun fel în aceste alegeri, doar atât că am participat la adunarea generală. Două dintre cele trei grupări mă susțin pe mine. Nu am vrut să mă amestec. A fost o adunare generală la care s-au mobilizat toți, atât cât au putut. Acesta este raportul de forțe de acolo și, în același timp, doresc să vă informez că este inadmisibil ca de ani de zile câțiva oameni buni să fie marginalizați, pentru că au fost „rațiști". Personal i-am contactat și am declarat, acolo pe hol, în timp ce se numărau voturile, că nu voi candida dacă nu voi reuși să recuperez pe unii dintre ei. Am vorbit deja și cu Andrei Marga, care are un contact mai bun cu domnul Doru Radosav decât îl am eu; am vorbit cu Bogdan Cerghizan, care a fost pe lista câștigătoare a celor care au luat mai mult de jumătate din

voturi. Mi se pare că sunt doar două persoane din vechiul grup UMRL[93], care sunt ireductibile: profesorul Mircea Mihăilescu și domnul Vasile Sălcudean.

Deci, lucrurile pot fi recuperate cu ocazia conferinței județene și eu am propus celor care au câștigat, le-am spus de față cu domnul vicepreședinte Ulm Spineanu, că nu voi accepta să candidez la președinție dacă nu vor accepta și ei pe oamenii aceștia. Sigur că acești oameni nu vor avea control în viitorul birou județean. În comitetele județene s-a mers pe consens. Deci, o problemă se discută până se ajunge la un consens, pentru că problemele sunt de interes comun, nu personal. Probabil că vor fi divergențe la liste. Repet: consider că acuzele lui Vida-Simiti sunt exagerate. Dacă sunt directori de societăți comerciale într-un comitet județean, nu este un capăt de țară. Eu nu-i cunosc personal pe toți, dar promit să vă aduc o listă cu CV-urile fiecăruia.

Dl Remus Opriș: Este un adevăr regretabil că poate nu sunt suficient de mulți oameni de valoare în conducerea organizației municipale Cluj, dar și mai regretabil este faptul că oameni care fac parte din elita societății clujene nu sunt suficient de mult promovați în forurile de conducere ale organizației. Însă acest lucru nu cred că este posibil să-l dezlipim de ceea ce a existat acolo, adică o situație conflictuală, care a trenat luni sau poate ani de zile, și atunci când nu există o autoritate a forurilor de conducere, când există dezbinare în organizație, primii care întorc spatele militantismului politic și chiar partidului sunt intelectualii, cei care fac parte din elita unei societăți.

Dacă se începe construcția către valoare în organizație, trebuie să se aducă mai întâi de toate liniște și autoritate. Această autoritate nu poate fi făcută decât prin recunoașterea forurilor alese, dacă procedura s-a aplicat corect. Atunci va trebui să ne supunem acestei validări, chiar cu regretul de a avea oameni mai puțin valoroși. Este un început de drum care ar putea fi dirijat către pasul următor: aducerea și a oamenilor de valoare.

Eu am sesizat și în alte județe că într-un partid aflat la putere sistemul de motivare a votanților are și alte conotații specifice, are și altceva de oferit unor membri sau unor grupări. Însă, pornind de la ideea că întâi de toate trebuie să avem armonie, eu am susținut ca domnii Radu Sârbu și Ioan Vida-Simiti, care sunt oameni valoroși și percepuți de membrii noștri, dar și de clujeni, ca lideri de opinie ai PNȚCD, să se înțeleagă între ei. Din păcate, în ciuda unor demersuri din partea dânșilor, nu s-a putut realiza asta, pentru că fiecare dintre ei are în spate alte grupări. Era bine ca dânșii să dea un semn de înțelegere și de apropiere.

Vreau să îl felicit pe domnul Vida-Simiti, astăzi, că și-a depus demisia și susțin această demisie. Dânsul este un om cinstit, un om corect și muncitor.

[93] UMRL - Uniunea Mondială a Românilor Liberi, fondată de Ion Rațiu în 1984.

Dar dacă percepția domniei sale despre membrii PNȚCD-Cluj este că aceștia sunt la ora actuală divizați de fals, minciună, aroganță și că au interese economice la distanță de lege, atunci cred că domnia sa a făcut bine că s-a desolidarizat de ei.

Eu cred că trebuie să privim în sensul în care dorește domnul Vida-Simiti acest lucru. Nu putem ca un om care nu are nimic de împărțit cu acești oameni, să stea în rând cu dânșii, să le fie șef și să-i coordoneze. Și eu, dacă aș avea părerea că dumneavoastră, colegii mei, ați fi corupți și ar exista falsuri, minciună și aroganță, aș face ca domnul Vida-Simiti: mi-aș da demisia.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Nu este prima oară când mi se întâmplă să fiu pus în defensivă, în minoritate - nu știu cum să mă exprim mai bine - că eu de câte ori iau cuvântul după Remus, 90% sunt de acord cu el.

Revenind asupra subiectului, privind lucrurile mai de departe, eu am manifestat această opinie de mai multe ori, nu știu dacă în plenul BCCC, poate în alte împrejurări și în alte cercuri: partidul nostru traversează o perioadă foarte dificilă, eu aș zice chiar o dramă. Dacă nu vom găsi o soluție, probabil că peste foarte puțină vreme partidul nu va reprezenta aproape nimic în viața politică a României.

La ce mă refer? După 1990, dar mai marcat după 1996, o serie de membri ai partidului nostru au ajuns în diferite funcții publice, care i-au făcut să devină posesori ai unor importante acumulări materiale. Dacă acest lucru s-ar fi menținut la caracterul personal și intim al acestor atribuții, care nu vreau să spun că s-au făcut prin fraudă, Doamne-ferește, atunci totul ar fi în regulă. Poate că au fost unele și prin fraudă, dar sunt convins că acestea reprezintă o minoritate, dar în majoritate - prin activitate economică corectă, prin implicarea în structuri în care și-au făcut datoria. Accedând însă la o anumită forță economică, din păcate a apărut tendința ca aceasta să fie folosită în interes personal în interiorul partidului, pentru a accede la diferite funcții și niveluri de decizii în partid.

E adevărat că și la Congresul nostru precedent au existat grupuri de lobby, care au împins în sus sau în jos anumite persoane, dar nu au fost voturi cumpărate. Acum însă sunt ecouri - și nu mă refer la Cluj -, am informații că la alegerile care au avut loc la Dolj, la organizația municipală Reșița, s-au manipulat sume de bani, care au influențat anumite voturi într-o direcție, îndepărtând alte persoane de la anumite funcții. Se pare că și la Sibiu sunt tot așa niște situații în care influențe materiale neonorante își exercită presiuni pentru a îndepărta oameni de valoare. Și, așa cum s-a spus aici, primii oameni de valoare îndepărtați sunt intelectualii, care devin sceptici și nu își mai manifestă vocația de a face politică. Dacă vom ajunge să avem un partid numai de afaceriști, fără intelectuali, fără profesioniști, atunci acest partid va ieși din istorie pur și simplu sau va deveni un partid clientelar, așa cum

este PD, așa cum sunt și liberalii sau alte partide, care s-au manifestat după 1990, inclusiv PDSR.

Eu cred că partidul nostru are altă tradiție, are altă vocație istorică și acest pericol reprezintă principala frână la accesul în funcțiile de conducere din partid al unor oameni de valoare. Și mă tem că lucrul acesta se va accentua pe măsură ce anumite cercuri economice vor reuși să-și impună oameni în astfel de funcții.

Spunea aici cineva că alegerile de la Cluj au fost corecte. Formal, se pot realiza alegeri perfecte, statutare, dar pe fond să fie promovați oameni care să fie departe de valoarea politică pe care o astfel de alegere ar trebui să o realizeze. Deci, vreau să vă spun că și cele mai perfecte alegeri pot să ducă la rezultate cu totul contrare promovării valorilor în partid. Aici trebuie să fie marea atenție a partidului și a conducerii actuale.

Referitor la ceea ce s-a întâmplat la Cluj, nu cunosc detalii. Dar dacă este adevărat ce spune domnul Vida-Simiti că nu știu câți acționari de la complexul comercial Polus au ajuns în noul comitet municipal și că oameni cu mai puțină onorabilitate au reușit să se impună acolo, într-adevăr gestul de protest pe care l-a adoptat domnul Vida-Simiti eu îl înțeleg și îl aprob. Sunt de acord cu dânsul că dacă vor evolua astfel lucrurile în partidul nostru la nivelul organizațiilor județene sau la nivel central, o astfel de acțiune este de înțeles.

Dl Tănase Barde: Din păcate, eu nu sunt de acord nici cu domnul Remus Opriș și nici, în mare parte, cu ce a spus domnul Ionescu-Galbeni. Este adevărat că și la Reșița și în alte părți se întâmplă ceea ce a spus domnul vicepreședinte: oameni care dețin puterea economică decid practic cine va fi ales în funcții. Dar acest lucru se întâmplă în special la municipii. Însă dacă avem în județul respectiv un prefect bun, dacă sunt deputați care își fac datoria, eu garantez că acei oameni dețin toată forța în partid și, în conformitate cu acea poziție, au toate pârghiile necesare să facă acea selecție de valori de care vorbea domnul Ionescu-Galbeni. Unde nu avem prefecți ca lumea, unde nu sunt deputați care să-și facă datoria, sigur că au mari șanse acei oameni, patroni de societăți comerciale.

Referitor la ce s-a întâmplat la Cluj, eu cred că domnul Vida-Simiti trebuie să-și retragă demisia. Cunosc foarte bine munca pe care a depus-o, apreciez foarte mult ce a vrut să facă acolo, dar atitudinea lui mie îmi seamănă foarte mult cu atitudinea lui Victor Ciorbea. Ce ar fi însemnat ca în 1990, când am luat 2% în alegeri, tot PNȚCD să fi spus că pleacă din țară, deoarece conducerea nu este reprezentativă. În politică nu se procedează așa. Rămâi acolo, lupți până la ultima picătură de sânge!

Domnule Vida-Simiti, dacă lucrurile sunt cum spui, cu atât mai mult trebuie să rămâi. Rolul nostru și al Statutului este să asigurăm ca lupta poli-

tică din interiorul partidului să fie corectă. Dacă reprezentanții BCCC s-au dus și au văzut că lupta a fost corectă, rezultatul valabil, îl validăm, iar Ioan Vida-Simiti trebuie să aibă tăria să accepte acest rezultat și să lupte mai departe.

Dl Radu Sârbu: De fapt, domnul Barde a spus deja: dacă la municipiu este adevărat că sunt oameni de afaceri - după știrea mea sunt directori de firme, nu oameni de afaceri -, la nivelul biroului județean, dacă lucrurile se desfășoară așa cum se pare că se vor desfășura, și am vorbit cu cei nou aleși, atunci vor fi și universitari în biroul județean, și alți intelectuali.

În afară de președinții organizațiilor din Cluj, Dej, Gherla, Turda, Câmpia Turzii - pentru că biroul județean trebuie să fie reprezentativ -, vor fi cu siguranță Andrei Marga, care a acceptat de această dată (pentru că din mai nu a mai venit la nicio ședință), și sper că și rectorul Universității de Medicină și Farmacie, domnul Oliviu Pascu. Deci, vor fi doi intelectuali de calibru, care vor da tonul, alături de parlamentari și președinți de organizații locale.

Dacă voi câștiga alegerile, eu nu am interesul să mă înconjor de oameni de afaceri, pentru că imediat se va face legătura între afaceri și FPS. Dacă la nivelul municipiului Cluj, unde treaba se face la bază, sunt și directori de firme, eu găsesc că e foarte bine. Că doar nu o să fim un partid numai cu profesori, cu tineri, cu studenți sau cu pensionari, cum am fost până acum la Cluj. Iar la nivelul biroului județean, semnalul pe care vrem să-l dăm este cel afirmat anterior.

Dl Alexandru Badea: Dincolo de situația Clujului și a domnului Vida-Simiti, noi ne confruntăm cu realitatea dimensiunii cantitative a democrației. Că ne place sau nu, suntem până la un punct prizonierii acestui lucru, dar vine și reversul: în ce măsură, dacă facem politică și avem niște principii și o viziune asupra politicului și asupra lumii, avem și obligația să corectăm ceea ce inevitabil este deficitar în această viziune cantitativă a lucrurilor. Și aici, cu tot respectul pentru democrație și legalitate, mărturisesc sincer că poziția celor care spun că statutar a fost o alegere „beton", nu știu cât este și de politică. Regretatul Corneliu Coposu a dat niște exemple clare unde se termină respectul pentru dimensiunea cantitativă și unde trebuie dată o bătălie pentru a salva substanța politică a partidului. Răspunderea pentru punctul unde trebuie introduse aceste corecții revine vârfului partidului. Ceea ce trebuie să hotărască BCCC nu este punctual sau nu este numai situația de la Cluj. Sub o formă sau alta, ne confruntăm cel puțin de un an cu această dilemă fundamentală și dacă se greșește, așa cum spunea domnul Ionescu-Galbeni, vom fi scoși din istorie.

Din acest punct de vedere, reîntorcându-mă la Cluj, cred că părerea domnului ministru Dudu Ionescu este judicioasă; nu cred că trebuie grăbite lucrurile. Aici nu este vorba câți intelectuali sau câți oameni de afaceri

sau câte alte categorii profesionale intră în conducerea județeană. Aici este vorba dacă aceștia sunt realmente susținători ai principiilor partidului nostru. Din acest punct de vedere, cred că bob cu bob lucrurile ar trebui revăzute la Cluj - și aceasta nu e o treabă care să se facă într-o săptămână sau într-o lună. Deci, în măsura în care contează părerea mea, sunt întru totul de acord cu domnul Dudu Ionescu.

Dl Gavril Dejeu: Eu am ascultat cu foarte multă atenție analiza făcută de domnul vicepreședinte Ionescu-Galbeni. Sunt cu totul de acord că în PNȚCD s-au produs și se produc mutații, care ne deplasează de la idealurile și principiile cu care am pornit la drum în 1990. Aș putea spune că acest lucru este aproape inevitabil. Aici este tragedia noastră, pentru că, într-adevăr, ajungând în funcții administrative sau economice, unii membri de partid capătă capacitatea și posibilitatea de influențare a altora, care se vădește apoi în toate structurile.

Vă aduceți aminte că în luna iunie eu mi-am prezentat demisia din funcția de președinte al Organizației județene PNȚCD-Sibiu. Motivul era absolut identic cu cel pe care îl prezintă azi domnul Vida-Simiti în fața dumneavoastră. Nu numai că nu vin oameni de valoare în partid, dar datorită argumentelor pe care le-a expus domnul Ionescu-Galbeni, au plecat oameni de valoare din partid.

Eu, la rugămintea dumneavoastră, am acceptat să rămân în continuare ca președinte până la conferința județeană de alegeri. Dar declar în fața dumneavoastră că la acea conferință, din cauza metodelor care se folosesc la ora actuală în ceea ce privește influențarea și posibilitatea de a promova oameni în conducerea partidului, eu nu voi mai candida la funcția de președinte. Nu dintr-un spirit de lașitate, căci voi rămâne un membru credincios al acestui partid. Dar nu este posibil - și vă spun că eu trăiesc o tragedie în partid la ora actuală - să-ți asumi responsabilitatea conducerii unei organizații în fața opiniei publice a unui județ, iar din partea tovarășilor tăi de drum să fii împiedicat tot timpul. [...]

Față de demisia domnului Vida-Simiti, eu, înțelegând perfect situația pe care o are dumnealui - la mine în Sibiu situația este mai grea -, aș propune să rămână președinte până la conferința județeană.

Dl Vlad Roșca: Domnule Vida-Simiti, dumneavoastră v-ați dat demisia ca să vă dați demisia, sau ca să creați o criză care să fie pusă în discuția BCCC?

Dl Ioan Vida-Simiti: Vă spun încă o dată: nu contest și recunosc rezultatele alegerilor. Nu este o acțiune de tip grevist, pentru că nici nu mă gândesc la demisia din partid. Eu am intrat în acest partid atunci când era riscant să o faci. Problema reprezentativității este clară: nu este reprezentativitate atât timp cât în Cluj un comitet municipal este compus din 20 de oameni aleși, dintre care 19 sunt numai dintr-o parte, în ciuda negocierilor

pe care le-am făcut. Spuneai, Radu, că ai vorbit cu Doru Radosav. Pe Doru Radosav l-am oprit eu azi, insistând de câteva zile ca el să nu-și dea demisia din comitetul județean. Deci, așa se pune problema.

Eu am o soluție: nu am cum să-mi retrag demisia, pentru că este o chestiune de demnitate a mea, dar vă propun să preia frâiele până la conferința județeană Radu Sârbu, eu îl ajut și dacă vrea facem un raport împreună. V-aș ruga mult să mă înțelegeți și pe mine. Vă spun sincer că voi rămâne același om, orice se va întâmpla.

Eu v-aș supune atenției următoarea chestiune: noi nu protejăm deloc doctrina partidului nostru. Sigur că trebuie să ținem ușile deschise, dar nu filtrăm aproape deloc oamenii care intră în partid. Noi ne putem afla în situația în care structura și compoziția acestui partid să ne pună peste o lună sau peste un an să se solicite schimbarea doctrinei, prin oamenii care intră în partid. La acest lucru nu ne-am gândit.

Dl Ulm Spineanu: Luările acestea de poziție îmi confirmă starea mea, pentru că vă spun foarte cinstit că nu mai știu încotro să mă duc. Am crezut în niște idei, cred în niște idei. Când am intrat în acest partid mi-am făcut o selecție a principiilor. Port, evident, și o anumită mândrie în spate, și o recunosc. Nu îmi este deloc jenă de ea. Dar eu vă spun foarte sincer că, în realitatea lucrurilor, nu mai există partidul acela pe care dumneavoastră îl credeți așezat pe principii. Când vom afla deja că totul stă pe materialitate, ca să fiu elegant în termeni, nu va mai fi nimic de făcut. Deja mergem din compromis în compromis. Măcar patru-cinci principii, dacă faceți un test, veți auzi niște răspunsuri de nu vă vine să credeți. Lumea ne întreabă: „Cine mai sunteți?" Eu nu mai pot să stau cu ochii în pământ. Eu nu mai pot să-mi răspund mie, dar să mai răspund și altuia, să încerc să mi-l fac partener, să încerc să-l conving ș.a.m.d. […]

Dl Mircea Ciumara: Și la Galați se cumpără posturi pentru viitoarea conferință județeană, vă dau și probe. Deci, este o practică generalizată la nivel de țară. Însă argumentul domnului Ionescu-Galbeni că nu este normal ca domnul Vida-Simiti să gireze cu demnitatea lui ce se întâmplă acolo mi se pare normal să generalizăm la nivel de țară. Și mă întreb și eu dacă la sfârșitul acestei luni mai girăm cu demnitatea noastră halul în care este adusă țara! Eu nu voi influența în niciun fel decizia, eu aștept să văd ce principiu va prima.

Dl Vlad Roșca: Cred că problema ar trebui tratată și din perspectiva Statutului, a regulamentelor și a ceea ce ne propunem noi să facem. Nimeni nu are nimic de spus și nu se poate dovedi că s-au cumpărat voturi, pentru că aceasta ar fi o acuzație extrem de gravă și ar aduce discuția într-o altă zonă, discuție care ar trebui purtată separat și cu mare seriozitate. Și atunci, dacă nu s-a întâmplat așa, mie mi se pare absolut ciudat să punem în discuție procedura de alegeri.

Dl Mihai Grigoriu: Ce s-a discutat aici poate fi perfect adevărat. Pe mine mă supără problema cu pierderea imaginii personalității partidului, așa cum este ea tradițională, vizavi de procedurile democratice din Statut. Dar dacă nu suntem în stare în această săptămână să producem acele modificări în Statut care să apere personalitatea partidului, toate acestea devin vorbe goale. De când avem acest Statut, noi jucăm această piesă: că ținem la personalitatea partidului, la idealurile partidului pe baza proceselor democratice, că noi avem puterea de convingere. Dacă nu e așa, e datoria conducerii partidului să ia măsuri energice și rapide, pentru că s-ar putea să fie prea târziu să impună un alt sistem de conducere în partid.

Părerea mea este că partidul trebuie să aibă în această perioadă o structură de conducere de tip autoritar, în care să meargă democratic la Congres în ceea ce privește alegerea națională, după care conducerea națională își pune în jos oamenii cu care poate lucra. Dacă încercați la Delegația Permanentă să impuneți acest lucru, el nu va trece.

Dl Virgil Petrescu: Revin cu situația de la Cluj. A fost trimisă propunerea noului comitet municipal de ridicare a sancțiunii domnului Alexandru Fărcaș. Propunerea noastră, a Secretariatului General, este ca cererea să fie considerată inoportună.

Pe de altă parte, propunerea Secretariatului General este ca domnul Vida-Simiti să rămână în continuare președinte interimar și să monitorizeze, să organizeze pregătirea conferinței județene - și să nu punem condiția de două săptămâni pentru desfășurarea acesteia, ci să o lăsăm până când se vor termina pregătirile.

Dl Ion Diaconescu: Ceea s-a spus aici sunt lucruri adevărate. Așa se practică politica, dar la noi se critică toate aceste racile ale vieții politice. Noi am mai discutat această problemă, cum să luăm niște măsuri totuși pentru ca, pe de o parte, să fim într-un cadru democratic și, pe de altă parte, să găsim niște modalități de selecție.

O primă sită ar fi atunci când se face înscrierea în partid. În Statutul vechi, și insistase Corneliu Coposu, se prevăzuse pentru forurile centrale o comisie de candidare, care era numită de BCCC, formată din oameni mai hotărâți. Astfel, în Delegația Permanentă și în BCCC nu puteau candida decât persoane care au trecut prin acest filtru. Adică se înaintează candidatura la această comisie, nu la Secretariatul General. Și această comisie avea dreptul să verifice - nu e chiar democratic așa ceva -, dar era instituită prin Statut. Această comisie avea dreptul să spună că refuză candidatura lui Ionescu, Popescu, deoarece etc. Deci, nu oricine putea să candideze. Mă gândesc dacă nu am putea extinde acest lucru măcar la nivelul conducerilor județene. Sigur că s-ar putea face și abuzuri.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: La precedentul Congres al partidului, eu am fost președintele acelei comisii și nu am refuzat decât trei persoane.

Dl Ion Diaconescu: De ce?

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: I-am respins pe Ticu Dumitrescu - și are o ură de moarte de atunci împotriva mea - care nu făcea parte din nicio organizație, pe Ioan Bărbuș, pentru că își dăduse demisia din toate funcțiile, la fel ca și pe Cezar Stănescu.

Dl Tănase Barde: Oamenii aceștia care creează acum probleme au fost inițial recomandați de partid. Acolo trebuia să deschidem ochii, acolo trebuia să facem selecția. Constantin Matroz de la Tulcea, care a ieșit președinte al organizației județene, a fost recomandat de partid ca director FPS-Tulcea. În momentul în care îl pui să te reprezintă și acționează în numele tău, trebuia să deschizi înainte ochii și să vezi pe cine recomanzi.

Dl Ion Diaconescu: Aici s-a ridicat problema oamenilor cu putere economică.

Dl Tănase Barde: Adică FPS. În general, problemele sunt cu FPS. Directorul FPS a luat conducerea la Reșița, directorul FPS a luat conducerea la Tulcea ș.a.m.d.

Dl Ion Diaconescu: Referitor la Cluj, degeaba discutăm noi că nu îi primim demisia domnului Vida-Simiti. Acesta este un act voluntar, nimeni nu poate fi obligat să renunțe la demisie. Dar cred că putem accepta soluția propusă de domnul Vida-Simiti: dânsul demisionează, dar va lucra alături de Radu Sârbu, care, fiind vicepreședinte, trece la comandă până la aceste alegeri. Asupra datei alegerilor, sigur că sunt mai multe soluții: unii spun peste două-trei săptămâni…

Dl Radu Sârbu: Când se va termina procesul de pregătire a conferinței.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Aici aș veni cu un amendament. Deci, partea întâi este cea expusă de dumneavoastră, respect punctul de vedere al domnului Vida-Simiti. Dar, în ceea ce privește partea a doua, momentul de ținere a conferinței județene, aici mă raliez și eu punctului de vedere al lui Dudu Ionescu, adică să mai lăsăm o perioadă de timp.

Dl Ion Diaconescu: De ce să lăsăm, ca să facă ce?

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Ca să se calmeze puțin starea de spirit.

Dl Radu Sârbu: Dar spiritele sunt calmate.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Au avut loc niște alegeri municipale, care au stabilit un comitet. După aceea, ducându-se acolo o delegație din partea BCCC, a hotărât să supună din nou votului comitetului județean valabilitatea alegerilor - și aceste alegeri au fost infirmate. După trei săptămâni a avut loc o nouă alegere, care a reconfirmat-o pe prima. Sunt lucruri contradictorii, care se bat cap în cap, la distanță de câteva săptămâni. Deci, este ceva care nu este în regulă. Eu nu cunosc și nu vreau să mă implic în detalii, dar pentru aceste motive să lăsăm puțin să se echilibreze lucrurile.

Dl Ion Diaconescu: Bine.

Dl Barbu Piţigoi: Dar a anunţat aici domnul Vida-Simiti că mai sunt 20 de organizaţii în judeţ în care nu sunt lămurite lucrurile. Să se termine şi acelea 20.

Dl Ion Diaconescu: Domnul Virgil Petrescu a spus că a venit o solicitare de la Cluj, de la organizaţia municipală nou aleasă, ca să se ridice sancţiunea dată domnului Alexandru Fărcaş. Semnează o serie de preşedinţi de organizaţii municipale (Cluj, Dej, Huedin, Turda, Gherla, Câmpia Turzii), considerând că a fost o pedeapsă prea aspră şi cer suspendarea sancţiunii. Când a mai fost o solicitare a domnului Sârbu în acest sens, eu am spus atunci ca să lăsăm noua conducere să solicite acest lucru, dar mă refeream la conducerea judeţului, nu a municipiului, care este prea proaspătă.

Dl Radu Sârbu: Eu nu am ştiut de acest demers decât după ce vi l-au trimis. Mi-au trimis şi mie o copie. Ceea ce pot să spun este că Alexandru Fărcaş, care mi-e prieten, este omul-cheie în campaniile electorale care vin şi sunt de acord că nu a fost un prefect la înălţimea aşteptărilor, dar este omul-factotum în organizaţie. Eu nu mă îndoiesc că el îşi va face treaba în continuare. Las la latitudinea dumneavoastră să decideţi.

Dl Ion Diaconescu: El a fost prefect. Deci, în momentul în care se va alege noul comitet judeţean, acesta va fi în măsură să propună comutarea pedepsei. Faptul că se mai întârzie câteva săptămâni, nu cred că periclitează campania electorală de la anul. Deci, ce punct de vedere adoptăm?

Dl Virgil Petrescu: Propunerea de inoportunitate a cererii pentru acest moment.

(BCCC este de acord cu această propunere)

8. Despre programul de sănătate finanţat de Banca Mondială pentru reabilitarea reţelei de asistenţă medicală în mediul rural

Dl Ion Diaconescu: Este o delegaţie de la Ministerul Sănătăţii care aşteaptă să o primim şi să ne prezinte problemele din acest domeniu.

Dl Şerban Bubenek: Vă mulţumim că ne-aţi primit, având astfel ocazia de a prezenta problemele cu care ne confruntăm la Ministerul Sănătăţii.

Prima problemă este legată de faptul că în urmă cu un an am demarat negocierile cu Banca Mondială pentru obţinerea unui împrumut de 120 de milioane USD destinat dotării tuturor cabinetelor de medicină de familie din ţară şi reabilitării tuturor secţiilor de urgenţă din spitalele judeţene. De asemenea, proiectul include şi reabilitarea sistemului de urgenţă - asta înseamnă salvări în toate judeţele ţării. Documentele pentru acest împru-

mut au fost pentru prima oară în istoria ministerului finalizate în șase luni și am fost felicitați de Banca Mondială.

În iunie, s-a semnat în ședință de Guvern o scrisoare comună a domnului Hajdu Gábor, ministrul Sănătății, și a domnului Decebal-Traian Remeș, ministrul Finanțelor, către Banca Mondială. Conform uzanțelor, în urmă cu două săptămâni, domnul Vorkink s-a prezentat în România și pe agenda domniei sale era și problema Sănătății. Ne-am întâlnit cu domnul Vorkink de două ori la Ministerul Finanțelor. Din păcate, domnul Remeș - sfătuit de trei-patru directori cu vechime de acolo -, ne-a spus că acest împrumut sau nu va fi făcut deloc, sau va fi făcut la un nivel de 20-30 de milioane USD. S-a încercat specularea unor divergențe între Casa Națională de Asigurări de Sănătate și Ministerul Sănătății, divergențe care vă asigurăm că nu există.

În concluzie, domnul Vorkink a plecat fără niciun fel de răspuns, urmând ca Ministerul Finanțelor, în speță cei care-l sfătuiesc pe domnul ministru Remeș, să-i dea răspunsul dacă împrumutul va fi solicitat sau nu, iar noi am fost sfătuiți să lucrăm în continuare la documentele pentru accesarea acestui împrumut, dar pentru anul 2001! Cred că nu mai trebuie spus că acest lucru are o tentă strict electorală, mai ales că noi obținuserăm ca aparatura să poarte o etichetă pe care să fie scris: „Cumpărat de Guvernul României în 1999, prin împrumut de la Banca Mondială".

Noi considerăm că împrumutul de 121 de milioane USD pentru România, ca să ajungem până în ultimul sat și chiar să reparăm ceea ce este de reparat, nu reprezintă o sumă imensă, care să nu poată fi acoperită, mai ales că el se va restitui în 25 de ani, cu o dobândă preferențială de 4-5%.

Rugămintea noastră este ca domniile voastre să purtați un dialog cu colegii de la PNL, care să înțeleagă că este în interesul tuturor și că, în afara acestui lucru pe care noi l-am mediatizat de un an și jumătate încoace, puține alte lucruri legate de dotări vor putea fi prezentate ca lucruri pozitive făcute în guvernarea noastră.

Al doilea punct este legat de reforma în Sănătate. Noi considerăm că această reformă este unul dintre puținele lucruri care chiar pot reuși. În primul rând, mulțumim Parlamentului și Executivului că ne-au ajutat cu actele legislative necesare, astfel încât reforma să poată demara. Pentru acest lucru însă mai sunt câteva obstacole de trecut. Noi am făcut ceea ce se cheamă „împroprietărirea" doctorilor, le-am dat în folosință gratuită toate cabinetele de medicină generală și o parte din cabinetele din policlinici.

Din păcate, disfuncționalitățile care există la nivelul Ministerului Sănătății, și pe care vi le va prezenta domnul secretar de stat Irinel Popescu, ne încurcă finalizarea reformei. Cu un minim efort de mediatizare, putem

să demonstrăm populației că ne-am preocupat într-adevăr de nevoile ei, și noi toți cei care suntem aici am părăsit săli de operații, catedre universitare, ca să ne punem la dispoziția partidului și să demonstrăm că știm și putem să facem ceva efectiv pentru Sănătate.

Dl Irinel Popescu: Finalizarea lucrurilor la care se referea doctorul Șerban Bubenek s-ar putea face prin întărirea echipei noastre la nivelul Ministerului Sănătății în unele poziții care, în momentul de față, sunt deținute de persoane fără susținere politică, dar care încurcă foarte mult treburile în minister. Concret, sunt câteva dintre pozițiile de acolo, chiar și aceea de secretar general. În această funcție este o juristă din zona de influență a PD, chiar și a PDSR.

Dl Mircea-Ioan Popa: În ce sens ne încurcă? În sensul în care domnul vicepreședinte Remus Opriș a fost la domnul ministru Hajdu și a constatat și dânsul - ceea ce noi știam deja -, că organigrama ministerului a fost înaintată la Guvern fără ca secretarul de stat Irinel Popescu să o cunoască. Noi nu am mai ținut în minister ședințe de Colegiu de peste un an. Noi, cei din minister, aflăm din presă ce fac ceilalți colegi ai noștri.

Dl Remus Opriș: Aceaste lucruri se petrec în condițiile în care ministrul Hajdu nu este medic, nu aparține sistemului. Practic, una din funcțiile cele mai importante în minister este cea de secretar general, care ar trebui să vină din sistem.

Dl Mircea-Ioan Popa: Există un Regulament de funcționare a ministerului. În mandatul profesorului Ștefan Drăgulescu se făceau una-două ședințe de Colegiu pe săptămână, ne informam între noi ce facem. Domnul ministru Ion Bruckner a continuat cu o ședință pe săptămână, domnul ministru Francisc Bárányi nemaifăcând nicio ședință, și de atunci s-au stopat ședințele. Domnul ministru Hajdu Gábor a făcut o singură ședință de Colegiu într-un an și jumătate!

Această organigramă - și consider că este și un act de impolitețe față de domnul secretat de stat să nu cunoască un act fundamental al ministerului - a consfințit ceea ce se și întâmplă în minister: ministrul lucrează cu secretarul general și cu încă o persoană, sare peste secretarul de stat și noi aflăm din presă ce se întâmplă în minister.

Dl Ion Diaconescu: Într-o primă ședință a liderilor coaliției, domnule Opriș, te rog să mergi cu mine și să ridicăm această problemă domnului Attila Verestóy.

Dl Remus Opriș: Este o problemă politică, un baraj politic.

Dl Constantin Dudu Ionescu: În legătură cu împrumutul, eu vă pot spune, cu dovezi, că la Ministerul Finanțelor și la Ministerul Justiției se practică o politică de blocare a oricărei inițiative a PNȚCD. Chestiunea de la Ministerul Sănătății nu face decât să confirme acest lucru. După părerea

mea, inițiativa trebuie susținută cu toate forțele pe care le mai are acest partid. Dacă unii nu vor să accepte acest împrumut, trebuie să știe că toate investițiile care s-au făcut în acest stat după 1989, s-au făcut din împrumuturi externe. De departe, cele mai bune sunt cele făcute cu Banca Mondială. Dacă noi ratăm un astfel de program, înseamnă că suntem vinovați noi, pentru că nu am putut să ne batem pentru el.

Dl Mircea-Ioan Popa: Vreau să vă spun că noi ratăm un astfel de împrumut cu Banca Mondială, în schimb aprobăm un împrumut cu Siemens, care nu este la fel de avantajos, și este pentru un singur spital din România!

Dl Irinel Popescu: Voiam să vă spun că în curând se va numi Comisia națională de acreditare a spitalelor. Colegiul Medicilor din România (CMR) și-a desemnat deja reprezentanții, Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS) și-a desemnat reprezentanții. Dată fiind importanța acestei comisii, care va acredita toate spitalele din România până la nivel de conducere administrativă, cred că ar trebui ca echipa prezentă aici să fie reprezentată și în această comisie.

Dl Șerban Bubenek: Domnul ministru Hajdu Gábor ar vrea să numească persoane din afara ministerului, care să trateze cu președintele și vicepreședintele CMR, cu președintele-director general al CNAS.

Dl Remus Opriș: Chestiunea cu împrumutul trebuie rezolvată la Ministerul Finanțelor. În ceea ce privește hotărârea de Guvern cu organigrama, ea trebuie blocată pe circuit.

Dl Irinel Popescu: Ultima problemă. Este mai întâi o chestiune de imagine pe care nu am valorificat-o în măsura în care trebuia și, legat de această ideea, de a promova pe cineva care să aparțină grupului PNȚCD pentru pozițiile de la CMR și, mai ales, pentru poziția de președinte.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Dumneavoastră o puteți face mai bine decât noi.

Dl Șerban Bubenek: Îl aleg doctorii. Singura persoană care și-a exprimat dorința de vreun an de a intra în PNȚCD este profesorul Mircea Cinteză. Deja peste două săptămâni vor fi alegerile generale, ar trebui să avem un mesaj pentru el că îl primim în partid.

Dl Remus Opriș: Eu cred că această discuție e bine să o facem într-un cadru restrâns. Părerea mea este că dacă negociem cu el să intre în PNȚCD - bineînțeles dacă dorește -, să-i asigurați prin structură sprijinul necesar, să meargă vorba prin direcții că PNȚCD îl va susține pe domnul Cinteză. Dar să nu fie deocamdată membru PNȚCD în timpul desfășurării procedurii de alegere.

Dl Șerban Bubenek: Pentru aceasta trebuie să avem acces la presă și la televiziune în viitoarele săptămâni.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Totuși, ce facem cu împrumutul?

Dl Remus Opriș: Îl susținem. PNȚCD va cere ministrului Remeș rezolvarea împrumutului de la Banca Mondială. [...]

Dl Ion Diaconescu: Cu aceasta încheiem ședința.

ȘEDINȚA BIROULUI DE CONDUCERE, COORDONARE ȘI CONTROL AL PNȚCD

(10 noiembrie 1999)

Teme dezbătute:

1. Validări ale alegerilor județene de la Timiș, Gorj, Maramureș, Suceava și delegări de reprezentanți ai conducerii PNȚCD la conferințele județene de la Olt, Iași, Vrancea, Covasna, Sectoarele 1 și 4 din București
2. Controverse privind un manual de istorie și moțiunea simplă depusă contra domnului Andrei Marga, ministrul Educației Naționale
3. Acțiuni sindicale la Brașov și o dispută între Dudu Ionescu și Remus Opriș
4. Propunerea unui protocol cu Asociația Județelor Abuziv Desființate
5. **PNȚCD și imaginea sa în mass-media**
6. Legea Lupu la Senatul României
7. Instituția negociatorului șef al României pentru integrarea europeană
8. **Înființarea Agenției Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului**
9. Statutul partidului și convocarea Delegației Permanente

Au participat la discuții:

Membri ai BCCC:

Ion Diaconescu, Gabriel Țepelea, Mircea Ciumara, Vasile Lupu, Ulm Spineanu, Remus Opriș, Mircea Popa-Zlatna, Sorin Lepșa

Membri supleanți ai BCCC:

Constantin Dudu Ionescu, Ion Gherasim, Dragoș Oncescu

Secretari generali adjuncți:

Virgil Petrescu (secretar general interimar), Barbu Pițigoi, Mihai Grigoriu, Laurențiu Dumitrașcu, Tănase Barde, Costel Păunescu

Invitați:

Andrei Marga (ministrul Educației Naționale), Alexandru Kala Popescu (secretar de stat la Ministerul Tineretului și Sportului, președintele Organizației de Tineret a PNȚCD), Norica Nicolai (secretar de stat la Ministerul Muncii și Protecției Sociale), Petrică Diaconu (secretar de stat la Departamentul pentru Administrație Publică Centrală), Cristian Tăbăcaru (secretar de stat la Departamentul pentru Protecția Copilului), Alexandru Badea (vicelider al Grupului parlamentar PNȚCD-civic-ecologist), Mihai Gheorghiu (directorul Departamentului pentru resurse umane, deputat)

STENOGRAMA ȘEDINȚEI

(extrase)

[…]

5. PNȚCD și imaginea sa în mass-media

Dl Remus Opriș: În legătură cu imaginea partidului, eu pun o întrebare și vreau și un răspuns, e drept, nu doar de la dumneavoastră, dar îl vreau de la cei care într-adevăr furnizează presei informații. Vă întreb: cum apar reproduse dosarele aproape în integralitate ale Corpului de control ale prim-ministrului în legătură cu miniștrii PNȚCD?

Dl Alexandru Kala Popescu: Le dă Grecea personal!

Dl Remus Opriș: Nu, domnule. Grecea este un funcționar public și lucrează având un singur șef, pe Radu Vasile. Insinuați cumva că Radu Vasile este cel care își compromite partidul și își compromite colegii de partid? Este o întrebare retorică. Mie îmi pare foarte rău, dar haideți să vedem ce facem. Suntem în stare să oprim sau nu această distrugere a credibilității PNȚCD?

Mâine-poimâine îmi veți zice: „Uite sondajele de opinie! Te ocupi de imagine și noi descreștem, tu ești ineficient!" Eu vă declar că sunt ineficient cu tot ceea ce încerc să fac. Nu vom putea opri această prăbușire electorală a PNȚCD dacă nu acceptăm niște realități. Nu mai mergeți legați la ochi și nu vă mai ascundeți după degete!

Dl Ion Gherasim: Vă spun că Remus Opriș chiar nu are nicio implicație, dar domnul Laurențiu Stângă, de la biroul de presă, este vinovat. Luni a primit un telefon de la domnul Oprea, de la revista „Lumea", și l-a dezinformat că sunt plecat la Londra. Dar eu sâmbătă fusesem la Cimitirul Bellu, la parastas, la domnul Coposu. Cei de la biroul de presă puteau să știe.

Dl Ion Diaconescu: Dar ai fost la Londra? Ai fost. S-a crezut că nu ai venit. Să nu facem o problemă din orice.

[…]

8. Înființarea Agenției Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului

Dl Remus Opriș: O altă problemă. Este vorba despre apariția unei noi reglementări privitoare la protecția copilului. Și asupra acestei probleme, care a fost și sper să rămână în sarcina PNȚCD, există puncte de vedere aflate în divergență, lucruri care au fost sesizate și de Fokion Fotiadis, șeful Delegației Comisiei Europene la București. Este de așteptat ca Guvernul să

adopte o OUG, care să lanseze această agenție[94]. Sunt principii care se cer a fi respectate. Atâta vreme cât și ei alocă fonduri pentru protecția copilului, mi se pare firesc să ceară niște garanții legate de această activitate.

Există, de asemenea, un material semnat de domnul Petrică Diaconu, care este aici de față, împreună cu domnul Cristian Tăbăcaru. Sunt prezentate patru variante de organizare a acestei agenții, cu avantaje și dezavantaje.

Dl Ion Diaconescu: Dânșii doi au căzut de acord și cu doamna Norica Nicolai?

Dl Remus Opriș: Într-un fel, da. Am discutat și cu Fokion Fotiadis și el mergea pe următoarea idee: agenția aceasta să nu aibă nimic în comun cu Comitetul Român pentru Adopții (CRA). Președintele agenției poate fi membru în Comitetul Român pentru Adopții, dar să nu fie președintele acestuia, deoarece șeful agenției este de preferat să fie cu rang de director general.

Noi vedeam agenția situată mai bine în cadrul Ministerului Muncii și Protecției Sociale (MMPS), astfel încât ministrul Muncii să fie o puternică prezență la masa Guvernului și să ridice ori de câte ori este nevoie problema protecției copilului și a finanțării unor programe. Nu este un lucru imperativ, dar indiferent ce formulă se va adopta, atât CRA, cât și viitoarea Agenție Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului (ANPDC) să rămână sub egida PNȚCD. Nu trebuie să fim deposedați de aceste atribuții. S-au creat numeroase complicații și tensiuni în jurul acestei probleme, s-au și amplificat, au fost și lucruri reale. Nu aș vrea acum să transferăm atribuțiile pe altă culoare politică, astfel încât să se spună că țărăniștii au băgat în criză această problemă și o salvează alții.

Cum vom gândi să rezolvăm lucrurile? Păstrând pe domnul Cristian Tăbăcaru și trecând în atribuțiile unui secretar de stat de la Ministerul Muncii și Protecției Sociale coordonarea Comitetului Român pentru Adopții. Păstrarea agenției în subordinea prim-ministrului este iarăși o soluție care poate fi gândită în continuare.

Dl Mircea Ciumara: Eu susțin ca agenția aceasta să rămână la prim-ministru.

Dl Cristian Tăbăcaru: În primul rând, problema este bruiată de acest apendice numit Comitetul Român pentru Adopții, care poate fi organizat cum vrem: cu secretar de stat, cu președinte - cum este astăzi -, dar făcut altfel. Important este ca activitatea Comitetului să fie coordonată de această nouă agenție. Adopția este o măsură de protecție, iar agenția coordonează tot ce înseamnă protecția drepturilor copilului în România.

---

[94] Agenția Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului - înființată prin OUG nr. 192/08.12.1999.

Îmi pare rău că a apărut această discuție. În momentul de față, subiectul este altul. Trebuie reorganizat organul central de specialitate - Departamentul pentru Protecția Copilului (DPC). Și există mai multe soluții. Opinia mea este clară din noiembrie anul trecut, când s-a prefigurat criza financiară de acum, și când am spus că dacă organul de specialitate al Guvernului nu va fi întărit și nu i se va da capacitatea financiară să susțină descentralizarea, totul va deveni un fiasco, ceea ce este pe cale să se întâmple.

Dl Mihai Grigoriu: S-a întâmplat deja.

Dl Cristian Tăbăcaru: S-a întâmplat și va continua.

Dl Remus Opriș: Există riscul de a se repeta. Fokion Fotiadis își exprimă îngrijorarea că peste trei-patru luni poate exploda din nou. Și acest lucru va putea fi mult mai grav pe plan internațional decât ce a fost până acum.

Dl Cristian Tăbăcaru: Cu alte cuvinte, problema se reduce la a găsi modalitatea de a-i da acestui organ central de specialitate mecanismele financiare, puterea, uneltele cu care să treacă peste situații de criză și să facă reformă, indiferent unde este organizat, la MMPS sau în subordinea Guvernului. În fapt, marea problemă este îngrijirea copiilor, măsurile care se iau, standarde, norme ș.a.m.d. Opinia mea este că nu prea are prea multă importanță cum și unde facem agenția. Important este să-i dăm uneltele.

Sunt două variante principale: una este să se întărească capacitatea actualului Departament pentru Protecția Copilului, iar cealaltă variantă are trei soluții. Prima soluție este să se înglobeze în MMPS, alta este să se subordoneze Guvernului și a treia este să se unească cu Secretariatul de Stat pentru Persoanele cu Handicap (SSPH). Toate aceste trei soluții vor necesita o legislație financiară de implementare. Aceasta înseamnă luni de zile de discuții cu Ministerul Finanțelor pentru alte acte normative care să susțină, de fapt, primul act normativ. Or, acestui mic departament DPC, care a condus cea mai mare descentralizare din administrația publică din 1990 și până astăzi, nu trebuie să i se dea altceva decât mecanismul financiar pe care îl cere din luna mai de anul trecut.

Ultima remarcă. Pentru că este vorba de o problemă pe care eu am datoria să o expun aici. Este vorba de raporturile personale dintre Cristian Tăbăcaru și Fokion Fotiadis. Aceasta este într-adevăr o problemă și eu am datoria să o spun aici. Realitatea este că poziția mea în fața Comisiei a fost întotdeauna foarte fermă, deoarece Comisia are obligații față de noi, obligații pe care și le-a asumat și pe care nu și le-a respectat. Faptul că eu am avut întotdeauna o poziție foarte fermă și faptul că eu am fost numit în funcție cunoscând foarte bine procedurile Comisiei și metodologia PHARE (practic, eu am făcut școală pentru a învăța aceste lucruri) sunt aspecte care au deranjat Comisia.

Dl Remus Opriș: Comisia avea interesul să aibă un novice sau unul de talia ta, un cunoscător? Din punct de vedere politic, spui că nu este o relație bună între tine și Uniunea Europeană. De fapt, nu este bună nici relația lui Alexandru Herlea cu Fokion Fotiadis. Din punctul de vedere al lui Fotiadis, PNȚCD nu este alături de Comisia Europeană, pentru că interfața dintre Comisia Europeană, reprezentată de domnul Fokion Fotiadis, și PNȚCD se numesc Alexandru Herlea și Cristian Tăbăcaru. Și sunt fel de fel de rapoarte care circulă între București și Bruxelles, dus-întors, în care sunteți zugrăviți, și unul și altul, la distanță de ceea ce ar trebui să fiți. Îmi pun întrebarea foarte cinstit, dacă nu cumva s-ar putea, la un moment dat, față de eșecurile sau neîmplinirile pe această temă, să fiți voi trași la răspundere sau găsiți voi țapi ispășitori, cu PNȚCD în spate. Cineva va exploata politic acest lucru.

Dl Cristian Tăbăcaru: Contextul european al ultimilor doi ani a fost nefavorabil obținerii de fonduri, în primul rând din cauza schimbării procedurilor PHARE și, în al doilea rând, din cauza războiului din Kosovo. În fapt, tot ceea ce a fost alocat ca fonduri pentru România s-a amânat. Toată planificarea din 1997 a căzut, nu s-a respectat aproape nimic. În momentul în care Comisia vine și critică într-un fel oarecare neputințe în acest domeniu, eu pot să arăt astăzi că indicatorii au fost îndepliniți, dar și că anumite obligații ale Comisiei nu au fost îndeplinite.

Eu susțin că ar fi o greșeală să se schimbe ceva numai datorită persoanei mele. Momentul este neprielnic. Eu mi-am propus să renunț la această funcție, să fie numit altcineva în locul meu, doar ca să piardă Fotiadis personajul Tăbăcaru din ochi.

Dl Mihai Grigoriu: Ieri a fost o ședință a Comisiei pentru integrare europeană, iar azi a Comisiei economice, unde s-a tratat această problemă a copiilor instituționalizați. În raportul Comisiei Europene prima condiție pusă este rezolvarea problemei copiilor instituționalizați. Este vorba de orfani, părăsiți, handicapați, copii cu învățământ special și cu handicap minor și major. Sunt 210.000 de astfel de copii în România și li s-au alocat, împreună cu cele 693 de miliarde de lei care trebuie să vină de afară, în total 3.400 de miliarde de lei. Ca să aveți o imagine, 100.000 de miliarde de lei este tot bugetul. Deci, România cheltuiește echivalentul a 3,4% din buget pentru acești copii.

Domnule Tăbăcaru, trebuie să spuneți corect: condiția primară pentru admiterea României în Uniunea Europeană este ca România să-și vadă singură de acești copii, fără donații din afară. Ei nu spun că nu dau un sprijin, dar ei vor ca românii să aibă o politică, să aibă capacitatea și voința să-și îngrijească singuri copiii părăsiți, bolnavii de SIDA și handicapații. Drept care - referitor la cele 700 de miliarde de lei care trebuie să vină din afară de la americani și de la Uniunea Europeană - ordonanța are textul de rezervă,

care spune că dacă banii aceştia nu vin, se va mări deficitul bugetar cu această sumă. [...]

Şi acum vin la problema de aici. În raportul Comisiei se scrie că trebuie să se facă o reformă instituţională, în sensul că descentralizarea care s-a făcut în acest an a fost privită ca un eşec. Judeţele nu au mai dat bani, au rămas copiii muritori de foame, au rămas copiii dezbrăcaţi, salariaţii neplătiţi din aprilie şi până în iunie. S-a rezolvat această problemă printr-o ordonanţă. Comisia vrea să se facă acum o reformă instituţională ca să aibă un interlocutor responsabil de cheltuirea banilor pe care îi va primi din afară.

Această structură nou creată va trebui să aibă autoritate faţă de mai multe ministere. O parte din copii sunt la Ministerul Sănătăţii, o alta la Ministerul Educaţiei Naţionale, o parte sunt la Secretariatul General pentru Handicapaţi şi o parte la actualul Departament pentru Protecţia Copilului. De aceea, conducătorul agenţiei trebuie să aibă autoritate vizavi de miniştri. Nu trebuie să fie sub miniştri. După părerea mea, este obligatoriu să fie la prim-ministru, dar prim-ministrul trebuie să se ocupe personal de această problemă.

Dl Cristian Tăbăcaru: În 1997, s-a plecat la drum într-un cadru foarte organizat. S-a ştiut că în 1998 se va face descentralizarea şi se va consolida poziţia organelor judeţene, iar în 1999 se va trece la absorbţia copiilor cu nevoi speciale din aceste categorii de instituţii şi, de asemenea, la crearea de noi servicii specifice. Nenorocirea a fost că în 1999 am intrat în criză financiară. În fapt, trebuia consolidată poziţia Departamentului pentru Protecţia Copilului, pentru a continua ceea ce urma să se facă în 1999 şi s-a stat degeaba.

Dl Ion Diaconescu: Nu putem să rezolvăm noi această problemă acum. De aceea, eu m-am bucurat când am auzit de o întrevedere a dumitale cu domnul Diaconu, cu doamna Nicolai şi cu Remuş Opriş, ca să propuneţi o soluţie.

Dl Remus Opriş: Cineva trebuie să-şi asume o responsabilitate în a pune punctul pe „i" şi a alege una din cele patru soluţii. [..]

Dl Petrică Diaconu: Problema nu este sistemul în care s-a organizat îngrijirea copiilor, ci este ce facem noi în vederea summit-ului de la Helsinki. Trebuie să înţelegem că Uniunea Europeană are următoarea percepţie: 25% din fondurile de asistenţă socială din ţară se utilizează pentru copii. Deci, în principiu, unul din criteriile din raport - asigurarea fondurilor - este practic rezolvat. Al doilea criteriu este modul în care se cheltuie aceşti bani pentru asigurarea standardul de îngrijire. Problema lor nu este ca să se rezolve acum tot sistemul prin această ordonanţă, dar să dăm un semnal că vrem să rezolvăm problema acestor copii şi atunci vom beneficia imediat de asistenţă.

Dl Ion Diaconescu: Ce propuneţi?

Dl Petrică Diaconu: Au fost două variante:

1) Una în care propunem o agenție în subordinea Guvernului, deci a prim-ministrului, dar care are o hibă în sensul că amestecăm copiii cu adulții handicapați - și asta din cauza Fondului Național de Solidaritate.

2) A doua variantă este cea agreată de Uniunea Europeană și, după părerea mea, poziția lor este esențială pentru semnalul pe care îl vor da de aici la Helsinki. Comisia agreează acum varianta cu subordonarea agenției față de MMPS, pentru că au senzația că reprezentarea în Guvern prin ministrul Muncii este un punct de forță pentru obținerea promovării actelor normative necesare. Un alt argument este separarea Comitetului Român pentru Adopții de această agenție. Ei vor să aibă un secretar de stat la Ministerul Muncii sau, se sugera zilele trecute, că ar fi chiar mai bine să fie la Ministerul Justiției.

Eu vreau să rezolv o problemă în vederea summit-ului de la Helsinki și nu probleme de personal, nu probleme de șefi. […]

Dl Ion Diaconescu: Domnul Diaconu preferă să rămână agenția aparte și să țină de prim-ministru. Dar tot dânsul spune că ar trebui să fie și Comisia de acord. Deci, întâi încercați cu această formulă, care ne convine. Dacă nu puteți convinge Comisia, va trebui să mergeți pe formula ei.

Dna Norica Nicolai: Nu am fi ajuns în această situație dacă ne-am fi uitat pe Programul de guvernare. Am spus acolo că problemele sociale sunt majore în România: există populație cu risc, există handicapați, există bolnavi. Și de atunci propusesem un Minister al Afacerilor Sociale, care să aibă coordonare pe toate aceste probleme.

Dl Ion Diaconescu: Dumneata încearcă în câteva zile să ai încă o discuție cu domnul Fotiadis, prezintă-i toate aceste aspecte și, dacă nu se poate, ne mai întâlnim o dată.

Dl Mihai Grigoriu: Trebuie să apară neapărat ideea că se face o reformă.

[…]

ȘEDINȚA BIROULUI DE CONDUCERE, COORDONARE ȘI CONTROL AL PNȚCD

(17 noiembrie 1999)

Teme dezbătute:

1. Poziția lui Petre Roman vizând Legea de privatizare a IAS-urilor
2. **Solicitarea Alianței Civice de relansare a dialogului în cadrul Convenției Democrate**
3. **Despre salariile exorbitante ale unor funcționari de stat**
4. Probleme organizatorice la Sibiu și Teleorman
5. Alexandru Fărcaș, fostul prefect de Cluj, a devenit consilier județean
6. Convocarea Delegației Permanente și finalizarea proiectului de Statut

Au participat la discuții:

Membri ai BCCC:

Ion Diaconescu, Gabriel Țepelea, Niculae Ionescu-Galbeni, Mircea Ciumara, Vasile Lupu, Ulm Spineanu, Remus Opriș, Sorin Lepșa, Sergiu Macarie

Membri supleanți ai BCCC:

Răsvan Dobrescu, Constantin Dudu Ionescu

Secretari generali adjuncți:

Virgil Petrescu (secretar general interimar), Mihai Grigoriu, Tănase Barde

Invitați:

Nicolae Noica (ministrul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, deputat), Alexandru Herlea (ministrul delegat pe lângă prim-ministru pentru Integrare Europeană), Andrei Marga (ministrul Educației Naționale), Alexandru Kala Popescu (secretar de stat la Ministerul Tineretului și Sportului, președintele Organizației de Tineret a PNȚCD), Ioan Manea (președintele Senatului PNȚCD), Gavril Dejeu (președintele Juriului de onoare și disciplină, președintele Organizației PNȚCD-Sibiu, deputat), Alexandru Badea (vicelider al Grupului parlamentar PNȚCD-civic-ecologist)

STENOGRAMA ȘEDINȚEI

(extrase)

[...]

2. Solicitarea Alianței Civice de relansare a dialogului în cadrul Convenției Democrate

Dl Ion Diaconescu: Am primit o scrisoare de la asociațiile civice din cadrul Convenției Democrate, care îmi reproșează că nu am mai ținut ședințe. Le-am răspuns că noi mergem în alegeri cu sigla CDR, că avem intenția să colaborăm cât mai strâns cu formațiunile civice, dar deocamdată, conform unei înțelegeri cu PNL - cu care avem un dezacord în privința protocolului - până la sfârșitul anului nu vom mai avea ședințe, pentru a nu crea tensiuni de prisos.

Acum am primit o scrisoare de la Ana Blandiana în care îmi spune că Alianța Civică pledează pentru crearea unei strategii comune a partidelor de centru și centru-dreapta: „Având în vedere că aceasta ar putea să înceapă simplu printr-o masă rotundă, vă rugăm să propuneți o dată la care credeți că ați putea răspunde inițiativei Alianței Civice". Mai menționează că o asemenea scrisoare a trimis către PNL, UFD și ANCD.

Dl Sorin Lepșa: Este clar că după 10 ani nu știu câtă putere de influență mai are Alianța Civică. CDR este atacată din toate părțile, chiar și de Vosganian, de la UFD, iar noi acum să încercăm să facem un superpartid, pentru că formațiuni cu un procentaj de 0,1% ar dori să se găsească pe liste?

Dl Ion Diaconescu: Nu putem face un cartel electoral. Și așa avem cele două partide ecologiste, FER și PER.

Dl Răsvan Dobrescu: UFD a fost în Convenția Democrată și a plecat, Ciorbea a plecat din PNȚCD și a făcut un partid - ANCD -, care acum ne înjură peste tot. Alianța Civică, la rândul ei, a făcut mii de minuni. Și atunci, cele trei formațiuni mai au în comun următorul lucru: sunt în pierdere de viteză. UFD și ANCD nu ar fi în stare să intre în Parlament dacă ar merge pe forțele lor, iar Alianța Civică nu mai are forța pe care a avut-o înainte.

Dacă dumneavoastră considerați că lucrurile stau așa cum le-am înfățișat eu, concluzia este să nu ne trudim noi să le facem popularitate și, prin urmare, această masă rotundă nu ar trebui acceptată. Această masă rotundă ar fi un prim pas ca să facem un fel de altă Convenție și să-i primim și pe ei. Eu sunt de părere că nu este bine. [...]

Dl Remus Opriș: Este o atitudine destul de delicată aceea pe care trebuie să o aibă PNȚCD față de această solicitare. Alianța Civică greșește aducând la aceeași masă partide cu statute diferite. PNȚCD nu poate spune nu,

dacă PNL spune da, pentru că există riscul nașterii unei coaliții de centru sau de centru-dreapta din care să lipsească PNȚCD.

De aceea, trebuie ca mai întâi să ne îndreptăm atenția spre PNL, ca să ne asigurăm că vom avea același răspuns. Ce am putea face ar fi să încheiem cu UDMR și UFD un pact de neagresiune electorală, de sprijinire în turul II la primării. [...]

Dl Constantin Dudu Ionescu: Domnul Vosganian a fost invitat de dumneavoastră, domnule președinte, și de domnul Constantinescu să intre în PNȚCD. Dânsul a preferat să-și facă partid. Victor Ciorbea a fost cooptat ca vicepreședinte al PNȚCD și, dintr-o experiență istorică, cred că discuțiile cu cei care ne-au părăsit nu se pot face chiar atât de simplu. Pe de altă parte, mai avem și experiența cu liberalii, care nu pregetă niciun moment [...] să folosească metode mai puțin ortodoxe.

Observând din această scrisoare că nu este o masă rotundă deschisă publicului, eu sugerez - nu neapărat informând pe cei de la PNL - ca doi vicepreședinți ai noștri să spună: „Acestea sunt punctele noastre de vedere". Eu cred că nu putem refuza dialogul. După părerea mea, trebuie să răspundem la un nivel cât mai reprezentativ, cu rugămintea expresă ca această discuție să fie o masă rotundă închisă. Că pe urmă fiecare va declara ce dorește, asta e altceva.

Dl Tănase Barde: Această scrisoare ne pune într-o situație dificilă. Pe de o parte, nu ne putem prezenta acolo, pentru că ar însemna să validăm aceste două partide. Pe de altă parte, dacă se prezintă PNL la această adunare, noi vom fi izolați, și oameni vor spune: „Uite, se încearcă debarasarea de PNȚCD, partid care a adus atâta rău țării!" De aceea, cred că trebuie discutat cu PNL, ca să-i determinăm să nu accepte nici ei discuția acum. Însă, după cum văd eu că evoluează lucrurile, PNL ne va crea în viitor probleme. Trebuie să avem o strategie și să știm cum să contracarăm. Este o idee să încurajăm UFD, declarând că este un partid de dreapta, că are șanse, iar dacă PNL încearcă să iasă din CDR, noi să spunem: „Foarte bine, vine în Convenție UFD".

Dl Alexandru Badea: Problema delicată este următoarea: dacă ne așezăm acum la aceeași masă de discuții cu ANCD, ar fi o primă de încurajare pentru viitoarele rupturi în partid. În al doilea rând, nu poate fi o soluție fără să discutăm cu liberalii. Numai că, în acest caz, întărim și mai mult poziția PNL, pentru că au și ei analiștii lor, care vor ști de ce apelăm la ei. Acestea ar fi constrângerile noastre reale. Deci, este o problemă de opțiune a noastră în momentul de față dacă dialogăm cu câteva personalități, sau pur și simplu intrăm în discuție cu acele grupuri care, într-adevăr, pot să vină cu o contribuție autentică. Aceasta este problema, pentru că ANCD, dacă are ceva electorat, are din propriul nostru electorat.

Dl Vasile Lupu: Era de așteptat să vină și acest moment. Ceea ce pot să vă spun este că, într-adevăr, ANCD nu s-a ridicat la mare lucru. De asemenea, UFD, dar nici noi nu stăm prea bine. (*Râsete)*

Convenția Democrată a fost o idee, a fost o realitate, s-a transformat într-o alianță politică și a prins. Acum, dacă am respinge acest dialog, i-am întări pe cei de la ANCD și cred că dialogul trebuie acceptat cu niște condiții. Întrunesc 3% la viitoarele alegeri ANCD, UFD și PER? Bine! Dacă nu, nici noi nu mai avem de unde da procente. Dacă sondajele le dau lor câte 4-5%, atunci le putem lua în considerare. Dar ca să-i luăm în contul nostru, nu prea ar merge.

Situația în țară nu are cum să fie mai bună, când suntem amenințați de o grevă generală și noi nu ne putem aduce parlamentarii la vot, când miniștrii nu își găsesc timp să vină în Parlament și să-și susțină proiectele de legi.

Că PNL a reușit să facă niște valuri, este adevărat, dar eu cred că aici, la BCCC, ar trebui să discutăm mai puțin conflictele din organizațiile județene și să discutăm mai mult problemele țării. Eu mă simt foarte vinovat de dezastrul țării.

Cred că un refuz la dialog nu pică bine, dar să păstrăm ideea că vom încheia alianțe doar cu cei care în sondaje probează ferm minimum 3%, pentru a ne încadra în Legea electorală.

Dl Sorin Lepșa: Conform sondajului din octombrie 1999, CDR are 19,6%, PDSR 47,2%, UDMR 5,1%, iar ANCD intră la „alte partide", cu un procentaj de neluat în seamă.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Plec de la câteva considerente istorice. Când s-a format Convenția Democrată, ea a fost o alianță care a urmat acelui Forum Democrat, apărut în toamna anului 1990, după realul succes al Frontului Salvării Naționale și după slaba noastră implantare în opinia publică. Existența unei coaliții de partide de centru și de centru-dreapta s-a dovedit absolut necesară. Eu cred că nici în momentul de față această necesitate nu a dispărut, dimpotrivă, poate este mai acută acum. Față de rezultatele sondajelor și față de creșterea PDSR, acest pol de centru-dreapta nu se situează mai bine decât în 1990.

Ca strategie, noi trebuie să rămânem la o formă de alianță. Că va fi Convenția Democrată, așa cum a fost, că va fi o formă lărgită, nu știu. Sigur, din punct de vedere electoral, așa cum reiese de aici, nici UFD, nici ANCD nu reprezintă o forță electorală. Dar Alianța Civică, chiar dacă nu mai are forță electorală, are indirect, prin implantarea ei în mediul intelectual, acea pondere pe care noi nu am reușit să o atragem de partea noastră. Alianța Civică are totuși un număr important de oameni și de influențe în zona intelectuală, de care noi nu putem să ne dispensăm.

Deci, personal, sunt de părere că trebuie să ținem Alianța Civică alături de noi. Ei nu ne propun o alianță - și toți suntem de acord să nu mai facem o alianță cu cineva care a plecat de la noi -, dar o discuție, o punere de acord a strategiei de centru și de centru-dreapta cred că s-ar impune. Dar pentru a prezenta electoratului o perspectivă politică, trebuie să avem și noi precizată o strategie, pe care, din păcate, la ora actuală nu o avem.

Necesitatea păstrării Convenției Democrate este absolută. Lucrăm foarte greu cu liberalii, așa este, dar nu putem să ne despărțim în conjuctura actuală de această colaborare. O spargere a CDR va duce la despărțirea celor două mari partide. Deci, necesitatea alianței rămâne ca idee. Putem avea dialog cu oricine, dar aici trebuie să fim diplomați, condiționând loialitatea respectivilor.

Dl Gabriel Țepelea: Domnul Ionescu-Galbeni a început prin a vorbi despre momentul apariției Convenției Democrate. Am fost într-o situație asemănătoare în timpul regimului lui Carol al II-lea, când partidul nostru a făcut un pact de neagresiune cu legionarii, cu evreii, cu maghiarii, cu sașii, pentru a rezista dictaturii regale și pentru a-l înfrânge pe Gheorghe Tătărăscu, prim-ministrul liberal.

Deci, să le întindem o mână treptat, în virtutea ponderii pe care o au în viața politică. Cred că prima fază este aceea de a discuta despre un pact electoral de neagresiune. Faza cealaltă este faza alianței, dar nimic nu ne presează să facem un pas pe care apoi să-l regretăm. Stăm de vorbă cu toți cei care, într-un fel sau altul, se mișcă pe această traiectorie. [...]

Dl Mihai Grigoriu: Această scrisoare nu este așa de nevinovată. Masa rotundă este un început pentru o viitoare instituționalizare. Atitudinea noastră ar trebuie să urmeze niște pași. În primul rând, o consultare cu liberalii, apoi o consultare în Convenția care există, adică fără ANCD și UFD.

Scopul ar fi să se refacă alianța PNȚCD, PNL și Alianța Civică. După aceea mai analizăm și oportunitatea de a discuta și cu alții, care fie nu au pondere electorală, fie au plecat din partid.

Dl Gavril Dejeu: Există deja o Convenție care a intrat în conștiința opiniei publice. Ce vă propun eu? Să fie convocată CDR, așa cum este ea acum, pe care să o invitați, dar numai pentru discuții, la masa rotundă a Alianței Civice. Dacă se va degaja necesitatea unei discuții cu alte forțe, care nu sunt acum în CDR, urmează să vă pronunțați. Dar să nu porniți de la ideea că CDR este lăsată la o parte și se fac inițiative pentru alte forme de alianță politică, pentru că ar fi o greșeală gravă după părerea mea. [...]

Dl Constantin Dudu Ionescu: Eu cred că i se dă o importanță prea mare acestei scrisori. Este o scrisoare care invită la un dialog. După părerea mea, PNȚCD trebuie să se mai afirme și ca entitate distinctă. Eu nu cred că

vom ajunge la o alianță cu UFD și ANCD. Văd că toată lumea face scenarii electorale. Dar nu mi se pare prea înțelept a refuza a priori un dialog.

Dl Andrei Marga: Eu plec de la premisa conform căreia Ana Blandiana și alți intelectuali se întreabă ce se va întâmpla în România în viitorii doi-trei ani. Aceasta este realitatea de care trebuie să luăm act.

Sunt de acord cu domnul Opriș în legătură cu procedurile. Trebuie prevenită situația în care, de fapt, nu se face altceva decât să se transfere voturi de la PNȚCD la alte partide, grație faptului că se discută cu ele. Toate sondajele indică o nemulțumire a populației. Sunt voturi de reacție. Noi trebuie să venim cu soluții, iar voturile de soluții le vom vedea mai târziu. Populația vrea să știe unde s-a ajuns, care sunt indicatorii acestei țări în acest moment. Cred că această evaluare este cel mai urgent lucru pentru PNȚCD, care guvernează, și de aici putem să ne croim opțiunile. Astfel, PNȚCD poate să vadă care sunt aliații și care nu sunt. Aceasta este strategia unui partid care trebuie să țintească la a câștiga alegerile.

Să rezum ideea mea: sunt de acord cu tot ce a spus domnul Ionescu-Galbeni că trebuie o strategie. Este necesară o evaluare a situației în care s-a ajuns și o delimitare a soluțiilor pe care le propunem electoratului. Să informăm oamenii că nu este altă cale decât reforma.

Dl Alexandru Kala Popescu: Experiența arată că aceste mese rotunde sunt discrete, fără presă. Sigur însă că tot ce se va întâmpla acolo va ieși în presă. Și eu aș opina ca, în primul rând, să ne punem de acord cu PNL. Când s-a creat Convenția Democrată, cu multe partide, asociații - unele inexistente -, s-a creat pentru a da impresia de forță. Acum nu mai este cazul. PNȚCD este un partid care guvernează. Întrebarea este dacă i se va cere o lărgire a Convenției Democrate cu partide care sunt de fapt inexistente. Avem interesul să cărăm după noi UFD sau ANCD? Trebuie pusă problema de perspectivă.

Dl Ioan Manea: Prima chestiune ar fi ca dumneavoastră să convocați o ședință față de situația în care se găsește acum Convenția Democrată. În al doilea rând, Alianța Civică să-și manifeste simpatia față de noi, prin doamna Blandiana, și după aceea discutăm.

Dl Sergiu Macarie: Eu cred că nu există altă soluție a prezentării în alegeri decât în cadrul Convenției Democrate. Trebuie să pornim de la ideea că noi suntem partidul cel mai blamat și, de această dată, situația noastră este foarte grea. Liberalii, la ora actuală, sunt și ei pe aproape. Eu cred că dacă nu s-ar ajunge la o înțelegere și s-ar participa separat la alegeri, nici noi nu facem pragul.

Dl Ion Diaconescu: În concluzie, este adevărat că punctul de vedere al conducerii partidului a fost permanent acela de a menține Convenția și, mai ales, raporturi bune cu asociațiile civice. În conflictele din CDR noi

am ținut mai mult partea Anei Blandiana, în contradicție cu liberalii, care întotdeauna au spus că structurile civice sunt niște anexe.

Când a apărut cazul Victor Ciorbea cu plecarea sa din PNȚCD, Ana Blandiana l-a susținut categoric pe Ciorbea, pornind de la faptul că acesta este exponentul Alianței Civice. Ea mi-a dat telefon spunând că deși Ciorbea a părăsit partidul, noi să-l considerăm membru în Convenția Democrată. Eu i-am răspuns că nu putem să-l considerăm membru în Convenție, deoarece dacă el părăsește PNȚCD din cauză că acesta este un partid imoral, incapabil, dar intră în Convenția Democrată în care suntem și noi, atunci și Convenția este imorală. De fapt, ce este Convenția? Suntem noi, plus liberalii, plus partidul lui Weber. Blandiana mi-a răspuns că înțelege, dar a rămas cu această marotă. Eu am ținut să avem o dezbatere mai largă, am avut câteva întâlniri cu ea, unde a avut aceleași idei. Ea vrea o colaborare cu partidele politice, pentru că vrea să joace un rol politic.

Cu un partid politic trebuie să colaborăm în alianță politică. Or, într-o alianță politică nu mai putem accepta partide care vin cu 0,1%. Deja avem două pietre de moară - ecologiștii PER și FER -, nu mai putem lua și alte partide. La toate ședințele trebuie să aprobăm protocoale. Nu ne-am înțeles cu liberalii și, până la urmă, am suspendat orice tratative pe linie de protocol, pentru că este prematur. Să ținem contactele în cadrul coaliției și al Convenției, fără să mai abordăm problema protocolului între partide până la sfârșitul anului. Eu am spus și în cadrul unei reuniuni a Delegației Permanente că trebuie să întărim poziția noastră. Am înțeles că majoritatea ați propus să dăm un răspuns. Liberalii nu privesc cu ochi buni o asemenea colaborare. La alegerile locale vor să meargă singuri, iar la alegerile parlamentare Valeriu Stoica ar fi dispus și acolo să meargă singuri, însă Ionescu-Quintus nu este de acord.

Dl Mircea Ciumara: Asta o spune acum, dar peste un an nu se știe.

Dl Ion Diaconescu: Până la urmă, formula care s-a tratat cu liberalii este următoarea: au hotărât ca în momentul în care începe campania electorală, ei se suspendă din Convenția Democrată, dar să rămână rezervat locul lor în CDR.

Dl Gavril Dejeu: Din punct de vedere juridic, nu se pot suspenda. Vă voi prezenta materialul.

Dl Ion Diaconescu: Putem să-i răspundem Anei Blandiana că suntem dispuși să participăm la un seminar pe această temă, dar nu se poate crea ceva instituționalizat. [...]

Dl Remus Opriș: Pentru acel seminar ar fi bine să i se ceară totuși Alianței Civice să-și precizeze un punct de vedere, pentru că ea invită două partide care aparțin puterii, alături de alte două care aparțin opoziției.

Cum ar răspunde Ana Blandiana la spusele domnului senator Șerban Săndulescu, care îl acuză pe ministrul Ion Caramitru că ar fi dispus în decembrie 1989 deschiderea focului asupra Bibliotecii Universitare? Sau de ce Alianța Civică nu-și apără miniștrii ei? Ministrul Ion Caramitru este făcut borfaș de senatorul PD Corneliu Bucur.

3. Despre salariile exorbitante ale unor funcționari de stat

Dl Vasile Lupu: Eu vreau să mă refer la HGR nr. 364/1999[95]. Astăzi, la Senat, a căzut OUG nr. 49/1999[96], care nu pomenea nimic de salarizarea oamenilor din regii, făcea doar trimitere la niște norme metodologice. Potrivit acestei hotărâri de Guvern, după desființarea Consiliului de administrație și a Adunării generale a acționarilor, se procedează la selecționarea administratorilor din regii și societăți comerciale cu capital de stat, iar salariile lor vor fi calculate luându-se ca bază salariul mediu brut pe regie sau societate, la care se poate aplica un coeficient de ierarhizare, care poate merge până la 44. Așa s-a ajuns la salarii brute de 60-70 de milioane de lei. La aceasta se poate adăuga 3% din profit. Am auzit că PDSR pregătește o moțiune de cenzură pe această temă. Eu o voi vota. Să fiu eu tras de mânecă pe stradă că în regii se iau deja de trei-patru ori salariul președintelui?

Vrem să avem o discuție cu prim-ministrul, să vedem de unde a pornit această hotărâre aberantă. A întocmit-o Agenția Română de Dezvoltare, dar a trecut și pe la Guvern. Nu putem accepta să ia un om la o regie de stat 80-90 de milioane de lei sau chiar peste un miliard. De acord să rămână partea a doua: până la 3% din profitul net.

Pe de altă parte, o altă coțcărie s-a făcut în FPS la selecționarea managerilor. Cei aduși de la Uniunea Europeană, acești mari specialiști, pe timp de 90 de zile cât fac selecția managerului, iau 40% din salariul directorului, și dacă și-au tras 20-30 de comisii, mai umflă 100 de milioane de lei. Acesta este un jaf legiferat în timpul guvernării noastre și această hotărâre de Guvern a produs scandal în partid, pentru că a fost dată cu acceptul unor miniștri de-ai noștri, ca să-și facă clientelă politică și să-și aducă oameni în structuri care să bulverseze organizațiile județene, pentru că unii au bani. Trebuie să lămurim treaba asta în BCCC, pentru că dacă aceasta este politica partidului nostru vreau să se știe că eu nu sunt de acord.

---

[95] HGR nr. 364/1999 pentru aprobarea Normelor metodologice privind încheierea contractelor de administrare a companiilor/societăților naționale, a societăților comerciale, la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar, precum și a regiilor autonome.

[96] OUG nr. 49/1999 privind administrarea companiilor/societăților naționale, a societăților comerciale, la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar, precum și a regiilor autonome.

Dl Mihai Grigoriu: În plus, s-a mai dat o OUG pentru unii care sunt directori de programe de privatizare și de impulsionare a programului PHARE, și scrie că aceia iau câte 150 de USD pe oră. Văd că sunt vreo două-trei acte normative, care probabil au avut la bază o idee de non-corupție, dar cred că este imposibil să fie respectată. [...]

Dl Vasile Lupu: OUG nr. 49/1999 nu pomenește nimic de salarizare, dar trimite la norme metodologice, reglementează administratorul unic al societății comerciale și al regiei. Guvernul trebuie să revină de urgență și să-și modifice acele norme metodologice. La Senat, era firesc să se pună un text de gardă, care să oblige Guvernul să revină.

Dacă vorbim de ordonanțe, în toată lumea civilizată nu veți găsi un asemenea haos în legislație ca în România, haos generat de aceste ordonanțe.

Dl Ion Diaconescu: Trebuie mers la prim-ministru, să intervenim ca să se facă ceva. Pentru aceasta, trebuie puse într-o pagină soluțiile practice.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Referitor la ordonanțe, și în Guvernul Ciorbea au fost doar două voci care s-au opus: Valeriu Stoica și Dudu Ionescu. În Guvernul Radu Vasile este o singură voce: Dudu Ionescu.

Dl Ion Diaconescu: Dați-mi într-o pagină toate propunerile de soluții.

[...]

ȘEDINȚA BIROULUI DE CONDUCERE, COORDONARE ȘI CONTROL AL PNȚCD

(25 noiembrie 1999)

Teme dezbătute:

1. Probleme organizatorice la Olt, Sectoarele 1 și 4 din București, Suceava, Teleorman, Vrancea, Covasna, Harghita, Sibiu, Bistrița-Năsăud și Iași
2. Lucrările de la București ale Internaționalei Democrat-Creștine
3. Legea funcționarului public - una din condițiile pentru invitarea României la aderarea la Uniunea Europeană
4. **Poziția PNȚCD față de masa rotundă propusă de Alianța Civică**
5. Ședința de consiliu la Organizația Capitalei
6. Impozitarea foștilor deținuți politici
7. **Declarații ale vicepreședintelui Remus Opriș la adresa prim-ministrului Radu Vasile**

Au participat la discuții:

Membri ai BCCC:

Ion Diaconescu, Gabriel Țepelea, Niculae Ionescu-Galbeni, Mircea Ciumara, Vasile Lupu, Remus Opriș

Membri supleanți ai BCCC:

Răsvan Dobrescu, Dragoș Oncescu

Secretari generali adjuncți:

Virgil Petrescu (secretar general interimar), Barbu Pițigoi, Mihai Grigoriu, Laurențiu Dumitrașcu, Tănase Barde, Florin Tudose

Invitați:

Alexandru Kala Popescu (secretar de stat la Ministerul Tineretului și Sportului, președintele Organizației de Tineret a PNȚCD), Ioan Manea (președintele Senatului PNȚCD), Alexandru Badea (vicelider al Grupului parlamentar PNȚCD-civic-ecologist)

STENOGRAMA ȘEDINȚEI

(extrase)

[…]

4. Poziția PNȚCD față de masa rotundă propusă de Alianța Civică

Dl Ion Diaconescu: Revin la o problemă pe care am discutat-o și în ședința precedentă. V-am spus că Ana Blandiana mi-a trimis o scrisoare cu următorul conținut:

„Stimate domnule președinte,

După cum știți, atât în discuțiile neoficiale pe care le-am purtat, cât și din declarații, Alianța Civică pledează pentru construirea unei strategii comune a partidelor de centru și centru-dreapta, în vederea atât a viitoarelor alegeri, cât și a viitoarei guvernări.

Având în vedere că aceasta ar putea să înceapă simplu printr-o masă rotundă, care să se transforme apoi, în măsura în care s-ar dovedi funcțională și eficientă, într-un dialog instituționalizat, vă rugăm să propuneți o dată la care ați putea răspunde inițiativei Alianței Civice. Menționând că o scrisoare asemănătoare este transmisă liderilor PNL, ANCD și UFD, rămânem în așteptarea răspunsului dumneavoastră, ca și a oricăror discuții prealabile”.

În conformitate cu ceea ce am discutat aici în BCCC, data trecută, aș vrea să-i trimitem Anei Blandiana următorul răspuns:

„Stimată doamnă președinte,

Cu referire la recenta dumneavoastră scrisoare, vă facem cunoscut că apreciem în cel mai înalt grad preocuparea Alianței Civice, având ca obiect construirea unei strategii comune a partidelor de centru și centru-dreapta, avându-se în vedere viitoarele alegeri și o posibilă guvernare.

O masă rotundă a unor formațiuni cu acest fundament ideologic considerăm că ar putea contribui la o mai bună cunoaștere reciprocă și la o justă evaluare a ideilor comune.

În consecință, PNȚCD este de acord să participe la această masă rotundă, trimițând reprezentanții săi la data pe care dumneavoastră, ca inițiatoare, o veți alege. Desigur, pentru a avea un efect practic, această acțiune ar trebui să se transforme într-un cadru instituționalizat, așa cum se petrec lucrurile în viața politică de pretutindeni. Așa s-a născut actuala Convenția Democrată din România, care trebuia să cuprindă, în intenția organizatorilor, toate formațiunile care doreau sincer să desprindă țara din mrejele și mentalitățile comuniste. Iar printre ctitorii acestui organism au fost PNȚCD și Alianța Civică.

Partenerii care se sugerează a participa la noul cadru organizat fac parte din CDR sau au făcut parte, din care s-au desprins, conform declarațiilor lor, din cauza unor incompatibilități de ordin moral sau ideologic. În ceea ce privește ANCD, menționăm că această formațiune s-a desprins de curând chiar din PNȚCD, ceea ce creează între noi un prag psihologic greu de trecut.

De asemenea, nu trebuie neglijate nici implicațiile pe care noua Lege electorală le are în cazul constituirii unor asemenea alianțe politice.

În ceea ce privește PNȚCD, considerăm că actuala Convenție Democrată reprezintă un cadru instituțional potrivit pentru a coaliza în această acțiune de redresare a țării toate partidele politice și formațiunile civice cu orientare ideologică identică sau apropiată. Ca urmare, PNȚCD va depune toate eforturile pentru reorganizarea și revigorarea Convenției Democrate și ar aprecia dacă Alianța Civică și-ar reconsidera poziția față de acest organism".

Este vorba de o masă rotundă la care să trimitem delegați.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: În scrisoare chiar spunem „instituționalizare"?

Dl Gabriel Țepelea: Nu trebuie scris „posibilă guvernare".

(Au loc discuții contradictorii)

Dl Ion Diaconescu: Atunci spuneți-mi ce doriți? Data trecută eram dispuși să spunem că nu ne interesează. Acum trimitem un răspuns, spunem că suntem într-o Convenție și cu ea mergem mai departe. [...]

Dl Mircea Ciumara: „Asemenea mese rotunde nu trebuie să contravină formelor instituționalizate care există". După aceea curge textul. Numai fraza aceea să o corectăm.

Dl Ion Diaconescu: Ana Blandiana vrea să facă o nouă combinație în perspectiva viitoarelor alegeri. Noi nu putem să mai adunăm alți faliți lângă noi. Este numai să luăm o poziție. Poți să spui „...având ca obiect construirea unei strategii comune".

Dl Mihai Grigoriu: „Lupta împotriva forțelor nedemocratice". Dar să nu fie trecut cuvântul „guvernare".

Dl Ion Diaconescu: Am reținut tot ce ați spus și voi corecta scrisoarea. [...]

Dl Răsvan Dobrescu: Eu cred că prima întrebare la care trebuie să răspundem este dacă acceptăm sau nu dialogul propus. Dialogul ne este propus de o formațiune care nu este partid, care ne-a făcut de-a lungul timpului o mulțime de dificultăți. Penultima a fost că s-a autosuspendat din Convenția Democrată, iar ultima dificultate este că încurajează partidul lui Ciorbea pe multe căi, inclusiv prin ziarul „România Liberă".

Deci, cu cine ni se propune să facem acest dialog? În primul rând cu Alianța Civică - despre care am vorbit -, cu partidul lui Ciorbea - care a plecat de la noi

și ne înjură pe toate părțile - și cu PNL - care este în Convenția Democrată și care ne face două feluri mari de dificultăți: vrea să meargă singur în alegerile locale, ceea ce este o abatere de la pricipiile fundamentale pe care a fost întemeiată Convenția, plus alte dificultăți pe care le face la guvernare.

În această situație, eu cred că trebuie să ne întrebăm cu seriozitate dacă la acest dialog care ni se propune a se face în afara Convenției merită să participăm, căci se induce perspectiva de „instituționalizare", ceea ce înseamnă dizolvarea Convenției Democrate în noua structură pe care Alianța Civică o preconizează.

Ce se mai poate spune în plus despre Alianța Civică? Așa cum a spus și domnul președinte Diaconescu, citându-l pe domnul Coposu, Alianța Civică a avut la înființarea ei un rol benefic și, într-adevăr, a fost o coagulare de oameni care au vederile noastre, dar care aveau o reticență foarte serioasă de a forma un partid sau de a se înscrie într-un partid. Între timp, Alianța Civică a evoluat pe mai multe planuri. Mai întâi, comparând Alianța Civică de astăzi cu cea din 1991, când a scos 100.000 de oameni în stradă și când era o forță, Alianța Civică este acum departe de a mai fi forța de atunci. În afară de aceasta, ne face toate aceste dificultăți și se poartă cu multă rea-voință: la alegeri a avut pretenția să ne cenzureze candidații.

Prin urmare, Alianța Civică se situează, în continuare, pe o soluție ostilă la adresa partidului nostru, ostilă la adresa Convenției, pentru că vrea să instituționalizeze altceva, ceea ce fără îndoială că ar duce la slăbirea Convenției, dacă nu chiar la dizolvarea ei. Vrea să ne cenzureze sub toate aspectele, inclusiv examinându-ne candidații. Dacă mie mi s-ar fi propus să mă prezint în fața unei astfel de comisii, aș fi spus: „Examinatorul trebuie să fie întotdeauna mai bun decât examinatul". Dacă ei sunt mai buni decât mine, să candideze ei și eu mă retrag.

În ceea ce privește ANCD, nu mai insist câte dificultăți ne-a făcut și ne-a scuipat pe toate drumurile și continuă să ne scuipe, cu PNL, care știți ce ne face. Eu cred că trebuie să menținem Convenția Democrată ca un organism viu și viabil în continuare și să nu acceptăm dialogul cu membri ai Convenției Democrate care să se situeze în afara Convenției. De aceea, eu cred că este mai bine să nu acceptăm această propunere.

Dl Ion Diaconescu: Se spune că Ion C. Brătianu, tatăl lui Ion I. C. Brătianu (Ionel), pe la sfârșitul sec. XIX, ar fi scăpat cuvintele: „Vreau Transilvania, dar fără transilvăneni"[97].

---

[97] Aceste cuvinte, puțin credibile, au apărut într-o revistă elvețiană, la 24 mai 1919, sub semnătura lui Panait Istrati, un scriitor român, de limbă română și franceză, cunoscut ca având o orientare de stânga; era perioada când armata română ajunsese la Tisa, fiind în război cu Republica Socialistă Ungaria, condusă de Béla Kun; la 4 august 1919, armata română a ocupat Budapesta; aceste cuvinte, atribuite de Panait Istrati lui Ion C. Brătianu, par a fi asemănătoare cu sloganul comunist de la Chișinău: „românii vor Basarabia fără basarabeni".

Așa și domnul Dobrescu: vrea Convenția, dar fără aceștia în alianță. Deci, să trimitem reprezentanți la acea masă rotundă, dar în orice caz nu renunțăm la Convenție.

[…]

7. Declarații ale vicepreședintelui Remus Opriș la adresa prim-ministrului Radu Vasile

Dl Ioan Manea: O ultimă problemă. Sunt alături de domnul Remus Opriș, dar trebuie să fie mai atent la declarații.

Dl Remus Opriș: Dar ce v-a deranjat?

Dl Ioan Manea: M-a deranjat ideea. Nu știu în ce cadru ați făcut declarațiile.

Dl Remus Opriș: Acesta este discursul meu de la Organizația de Tineret a PNȚCD. Vă rog să-l parcurgeți și să-mi spuneți cu ce nu sunteți de acord. Declarațiile le-am făcut în fața microfoanelor. Eu nu regret nimic din ce am spus.

Dl Ioan Manea: Ale cui microfoane?

Dl Remus Opriș: Ale Antenei 1, ale Primei TV și ale altor ziariști din Camera Deputaților. Mie așa mi s-a părut că domnul Radu Vasile este mai talentat ca poet decât ca prim-ministru și își pierde vremea ca prim-ministru, când poate fi un mare poet.

Și ca să rămână în stenogramă, am o propunere: îl rugăm să vină la ședința de BCCC și să ne facă o informare în legătură cu proiectul de buget al Guvernului pe anul 2000, o informare în legătură cu măsurile pe termen scurt cerute de Verheugen[98] și, de asemenea, modul în care a constituit Comisia de cooperare internațională, în speranța de a ști cine anume reprezintă PNȚCD în această Comisie.

Dl Ion Diaconescu: Cu aceasta închidem ședința.

---

[98] Günter Verheugen - om politic german, comisar european pentru Extinderea Uniunii Europene.

ȘEDINȚA BIROULUI DE CONDUCERE, COORDONARE ȘI CONTROL AL PNȚCD

(8 decembrie 1999)

Teme dezbătute:

1. Validări ale rezultatelor conferințelor județene de alegeri la Buzău, Botoșani, Vrancea, Covasna, Harghita și Teleorman
2. Amânarea reuniunii Delegației Permanente a PNȚCD
3. Guvernul a trecut prin OUG Legea lui Mureșan de privatizare a IAS-urilor
4. Drumul întortochiat al Legii funciare a lui Vasile Lupu
5. Conflictul dintre Organizația PNȚCD-Constanța și prefectul Marian Pârjol
6. **Legea dosarelor fostei Securități și Legea lustrației**
7. Delegații PNȚCD la masa rotundă organizată de Alianța Civică
8. Ministrul Alexandru Herlea solicită propuneri ale BCCC pentru poziția de secretar de stat la Departamentul pentru Integrare Europeană

Au participat la discuții:

Membri ai BCCC:

Ion Diaconescu, Gabriel Țepelea, Niculae Ionescu-Galbeni, Mircea Ciumara, Vasile Lupu, Ulm Spineanu, Remus Opriș, Mircea Popa-Zlatna, Sorin Lepșa

Membri supleanți ai BCCC:

Răsvan Dobrescu

Secretari generali adjuncți:

Virgil Petrescu (secretar general interimar), Mihai Grigoriu, Laurențiu Dumitrașcu, Tănase Barde, Costel Păunescu

Invitați:

Alexandru Herlea (ministrul delegat pe lângă prim-ministru pentru Integrare Europeană), Radu Sârbu (președintele FPS), Ioan Manea (președintele Senatului PNȚCD)

STENOGRAMA ȘEDINȚEI

(extrase)

[…]

6. Legea dosarelor fostei Securități și Legea lustrației

Dl Ion Diaconescu: Referitor la Legea dosarelor fostei Securități, mi s-a spus de la Monitorul Oficial că îi vine rândul luni. Aceasta ar însemna că noi, de luni încolo, avem 10 zile pentru alegerea Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității (CNSAS). Mâine, după ce terminăm ședința comună a celor două Camere, vom face o ședință comună a Birourilor permanente cu acest subiect. Vor veni reprezentanții grupurilor parlamentare pentru a stabili grila. Legea spune așa: „Grupurile parlamentare, proporțional cu numărul membrilor lor, vor propune candidaturile". După stabilirea grilei, vom fixa un termen pentru alegerea CNSAS, oricum înainte de închiderea acestei sesiuni.

Deci, mâine la ședința Biroului permanent să vină cu mine domnul Mihai Grigoriu și să luptăm pentru această grilă. În mod ideal, ar putea să ne revină trei locuri în CNSAS. Candidații trebuie să nu fie și să nu fi fost membri ai vreunui partid. Sunt deja vreo trei nume de istorici, de oameni cunoscuți. […]

Dl Remus Opriș: Am primit de la Mihai Grigoriu o analiză și, în oricare din cele trei variante prezentate de el, avem trei locuri, la fel ca și PDSR. Variază în formulele acestea USD - care poate avea un loc sau două - și atunci coaliția poate avea șase, maximum șapte locuri.

Dacă putem avea noi în urma selecției de candidați chiar mai mult de trei locuri, bine ar fi să ne luăm cei trei ai noștri și să discutăm pentru celelalte poziții cu celelalte partide din coaliție, pentru că este destul de dificil să găsești niște oameni care să fie și cu probitate morală dovedită, să nu aibă niciun fel de contestație și, de asemenea, să nu fi fost membri PCR sau ai altor partide. De aceea, dacă vom avea prilejul trecerii a patru sau cinci persoane, să discutăm chiar cu PNL, cu PD, poate cu UDMR, să-și asume o astfel de personalitate, pentru că va fi un vot de listă.

Dl Ion Diaconescu: Putem discuta cu ei. […]

Dl Ioan Manea: Așa cum este făcută Legea dosarelor fostei Securități, poate să se publice ceva și apoi să se anuleze. De aceea, trebuie să fie persoane de mare probitate.

Dl Ion Diaconescu: Dați nume.

Dl Ioan Manea: Asociația noastră a făcut unele propuneri. Eu nu cer decât să fie de mare probitate.

Dl Ion Diaconescu: Președintele Emil Constantinescu mi-a spus că ar fi foarte bine ca Ticu Dumitrescu să facă o declarație de maniera că, într-adevăr, s-au făcut unele modificări cu care nu a fost el de acord, dar legea are valoare și consideră că va avea și efecte - deci, o declarație în favoarea legii. Și mi-a spus să vorbesc eu cu Ticu Dumitrescu, dar i-am răspuns că eu nu mă amestec.

Dl Ioan Manea: Domnul Constantinescu a spus că această lege se datorează lui Corneliu Coposu, dar erați de față dumneavoastră, Ioan Lup și cu mine, când Corneliu Coposu a susținut să nu fie date în vileag dosarele. Și atunci eu i-am spus că acest lucru e greșit, pentru că vor fi oameni șantajați.

Dl Ion Diaconescu: Poate Corneliu Coposu s-ar fi referit să nu se facă legea sub domnia lui Iliescu, pentru că știam că nu avem putere să o scoatem așa cum am fi vrut noi. Am lăsat să facem această lege când vom fi noi la putere.

Când am ajuns la putere, s-a trimis o invitație semnată de Virgil Măgureanu lui Gauck[99] ca să vină aici și să ne explice cum au făcut legea cei din Germania. Gauck a dat o declarație că se simte ofensat de faptul că îl cheamă la discuții șeful Securității de la noi. Și a refuzat să vină. Atunci, Ana Blandiana a venit la mine și am făcut noi o invitație pe care am semnat-o eu, în numele PNȚCD și a noii puteri. În aceste condiții, a venit domnul Gauck, am stat de vorbă cu el, ne-a dat ceva documentație. Am delegat reprezentanți de-ai noștri să înceapă să redacteze proiectul de lege, dar ei s-au mișcat mai greu. Pe când noi ne aflam în această fază de redactare, s-a anunțat că la Senat Ticu Dumitrescu a depus un text de lege ca inițiativă parlamentară. Am discutat aici, în BCCC, că Ticu Dumitrescu a depus o propunere legislativă în numele nostru, dar nu ne întreabă și nici nu stă de vorbă cu noi.

Dl Răsvan Dobrescu: Era în vechea legislatură.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Dumneavoastră faceți o confuzie. Versiunea depusă cu Cerveni[100] nu era în vechea legislatură. Ticu nu a găsit alt avocat dintre juriștii noștri cu care să se consulte? L-a găsit tocmai pe „marele om politic" Cerveni?

Dl Remus Opriș: Eu am la mine istoria acestei legi. Există o primă propunere legislativă depusă în decembrie 1993. Uitați câți semnatari are acest proiect - lista începe cu semnătura lui Corneliu Coposu și continuă cu Oliviu Gherman, Adrian Năstase, Nicolae Manolescu - și vă regăsiți fiecare. Aici au fost sute de semnături. Această inițiativă parlamentară a fost în mandatul trecut, 1992-1996.

---

[99] Joachim Gauck - comisar federal pentru arhivele STASI ale fostei Republici Democrate Germane.

[100] Niculae Cerveni - senator de București din partea PNL-CD, partid din componența CDR.

În acest mandat, s-a depus o nouă propunere legislativă, la 13 martie 1997, semnată de Niculae Cerveni și Constantin Ticu Dumitrescu. Această inițiativă legislativă este altceva decât cea din precedentul mandat.

Totuși, cu o lună mai înainte, Cerveni depusese singur un proiect. Ticu Dumitrescu s-a „reurcat în tren", adică s-a dus la Cerveni, au renegociat textul și l-au lansat împreună.

Dl Ion Diaconescu: După ce a depus Ticu Dumitrescu propunerea legislativă, chiar dacă este o măgărie să nu-ți consulți colegii și să depui în nume propriu, noi am zis totuși să o lăsăm așa. [...]

Dl Răsvan Dobrescu: Ticu Dumitrecu a depus această propunere legislativă la Comisia juridică a Senatului, care a găsit că niciunul din aceste texte nu este bun și ne-am apucat noi să lucrăm.

Dl Mihai Grigoriu: Referitor la Legea lustrației, partidul și Ticu Dumitrescu au depus texte separate. Propunerea legislativă a lui Ticu se pare că a primit aviz negativ de la Guvern. Textul propus de 34 deputați în primă instanță și de 72 deputați PNȚCD în a doua instanță este aici, la Camera Deputaților, la Comisia pentru drepturile omului. Vreau să vă spun că această inițiativă parlamentară este foarte importantă și nu pricep de ce PD nu vine în întâmpinarea noastră, pentru că în momentul în care s-ar adopta această lege, colaboratorii Securității nu vor mai putea candida. [...]

Eu înțeleg atitudinea cavalerească de a nu-ți elimina adversarul politic prin legi, dar cred că ar fi cazul să se sprijine în Biroul permanent promovarea propunerii noastre legislative și să se facă o discuție în coaliție, pentru că Partidul Democrat, în acest moment, dacă vrea să mai existe, are nevoie de această Lege a lustrației chiar mai mult decât noi. Eu cred că sunt condiții în coaliție ca această inițiativă legislativă să fie sprijinită.

[...]

ȘEDINȚA BIROULUI DE CONDUCERE, COORDONARE ȘI CONTROL AL PNȚCD

(27 decembrie 1999)

Tema dezbătută:

Criza guvernamentală și situația gravă din PNȚCD ca urmare a refuzului prim-ministrului Radu Vasile de a demisiona după retragerea sprijinului politic de către partid

Au participat la discuții:

Membri ai BCCC:
Ion Diaconescu, Gabriel Țepelea, Niculae Ionescu-Galbeni, Mircea Ciumara, Vasile Lupu, Ulm Spineanu, Remus Opriș, Sorin Lepșa, Sergiu Macarie

Membri supleanți ai BCCC:
Răsvan Dobrescu, Constantin Dudu Ionescu, Vlad Roșca, Ioan Avram Mureșan, Dragoș Oncescu

Secretari generali adjuncți:
Virgil Petrescu (secretar general interimar)

STENOGRAMA ȘEDINȚEI

(extrase)

Criza guvernamentală și situația gravă din PNȚCD ca urmare a refuzului prim-ministrului Radu Vasile de a demisiona după retragerea sprijinului politic de către partid

Dl Ion Diaconescu: La cererea mai multora dintre dumneavoastră și a altor colegi din partid, am convocat această ședință a Biroului, numai cu membrii plini și membrii supleanți. Suntem prezenți aici pentru a lămuri situația gravă creată în partid de criza din Guvern. Este o situație care ne-a prejudiciat foarte mult imaginea partidului, lucru de altfel oglindit și în sondajele de opinie. La ora actuală avem o rană deschisă în cadrul partidului, care atentează la unitatea lui și la întreaga lui putere de a se manifesta. […]

Îmi permit să fac o scurtă recapitulare. Problema s-a născut exact în 1996, după alegeri, cu ocazia formării Guvernului. Atunci era o opinie destul de largă în partid potrivit căreia Radu Vasile va fi candidatul nostru pentru funcția de prim-ministru. Radu Vasile era convins de acest lucru. Când s-a propus Guvernul, în partidul nostru, inclusiv în cadrul BCCC, care avea dreptul să decidă cine să fie premierul, au fost multe voci contra propunerii de a fi Radu Vasile.

Președintele Constantinescu era total contra, coaliția - total contra, reproșându-i-se lui Radu Vasile îndeosebi faptul că este superficial și că nu are putere de muncă. Președintele Constantinescu îi mai reproșa și refuzul de a-i fi coordonat campania electorală. De asemenea, mulți din partid îi reproșau lui Radu Vasile faptul că de aproape un an de când era secretar general al partidului, practic nu a avut nicio activitate organizatorică, adică nu a dat nicio probă de eficiență în a participa la conducerea PNȚCD.

Cert este că cei mai mulți membri ai BCCC s-au opus atunci ca Radu Vasile să fie prim-ministru. Așa a apărut Guvernul Ciorbea, sprijinit și de majoritatea membrilor partidului nostru, sprijinit și de președintele țării, sprijinit și de coaliție. Din momentul acela s-a creat o fisură în partid. Radu Vasile a fost nemulțumit, a fost furios, a considerat că era un drept al lui de care a fost privat și s-a ajuns la o criză, care la început a fost mică, dar încetul cu încetul s-a adâncit. Radu Vasile și-a creat un grup în jurul lui și acest lucru a fost alimentat și de faptul că nici guvernarea Ciorbea nu a fost prea reușită, și astfel s-au găsit mulți nemulțumiți care să încerce debarcarea lui Ciorbea. [...]

Noi am sprijinit Guvernul Ciorbea, cu toate deficiențele sale, până în momentul în care premierul și-a dat demisia, pentru că majoritatea conducerii a considerat că este obligatoriu ca atât timp cât avem un Guvern pus în numele nostru, un prim-ministru - membru al partidului -, noi avem obligația ca, în mod oficial, să susținem acest Guvern. Dacă prim-ministrul demisionează, se înțelege că ne supunem regulilor jocului.

Vă aduceți aminte că în cadrul reuniunii Comitetului de Conducere din aprilie 1998, noi am pus în discuție două soluții: renunțarea la guvernare (exista un curent destul de puternic în acest sens, deoarece colaborarea cu PD nu era convenabilă), sau continuarea guvernării. Majoritatea a ales a doua soluție, și astfel a fost propus Radu Vasile pentru funcția de prim-ministru.

La început și Radu Vasile a primit mult sprijin din partea partidului și din partea țării, dar în scurt timp s-a dovedit că și guvernarea sa este ineficientă, dar cu observația că Radu Vasile era exact opusul lui Victor Ciorbea din punctul de vedere al păstrării legăturii cu partidul. Din momentul în care a fost desemnat prim-ministru, Radu Vasile a venit cu mare greutate la câteva ședințe de BCCC și la vreo două ședințe ale grupurilor parlamentare.

Permanent a fost în conflict cu miniștrii noștri. Sunt miniștri PNȚCD care nu au reușit să vorbească cu premierul decât foarte rar și asta prin nu știu ce minune. Radu Vasile s-a comportat mai mult ca un prim-ministru al PD, colaborarea lui cea mai bună fiind cu Traian Băsescu, căruia i-a acordat multe din atribuțiile unui premier, spre nemulțumirea întregului nostru partid.

Văd că Radu Vasile a declarat acum că nu a fost sprijinit de partid, dar eu personal am dat declarații de sprijin, ca și majoritatea dintre dumneavoastră. A fost sprijinit și în Parlament. Am făcut eforturi extraordinare ca să treacă proiectele de lege venite de la Guvern, chit că am avut atâtea greutăți din partea coaliției. Dacă legile au întâmpinat dificultăți în Parlament, nu a fost din cauza partidului nostru.

Nu știu de ce Radu Vasile nu s-a simțit legat de partid și de oamenii noștri. Mai mult, s-a simțit legat de opoziție. Eu am explicat la un moment dat așa: Victor Ciorbea a fost victima coaliției; poate că Radu Vasile s-a gândit să fie cât mai prietenos cu această coaliție, dar și cu opoziția, ca să nu i se facă toate greutățile care i s-au făcut lui Ciorbea. Ar fi o explicație. Cert este că el nu s-a simțit deloc legat de miniștrii noștri și, permanent, îmi cerea să-l schimb ba pe Ion Caramitru, ba pe Alexandru Herlea sau pe Romică Tomescu, pe Andrei Marga ori pe Ioan Avram Mureșan. Doar Nicolae Noica și Dudu Ionescu au mai scăpat...

Au existat din partea dumneavoastră și din partea multor colegi din partid foarte multe proteste de felul în care înțelegea Radu Vasile să-și exercite funcția de prim-ministru. Noi, oficial, nu l-am atacat, nu ne-am exprimat nemulțumirile în public și am spus mereu că partidul sprijină Guvernul. Faptul că eu, în mod oficial, nu l-am atacat pe prim-ministru nu înseamnă că în discuțiile pe care le-am avut cu el, în mod particular, nu i-am atras atenția că lumea e nemulțumită. Până în vară, am tot nutrit speranța că totuși se va putea menține o situație de compromis. Îmi dădeam seama că era un risc foarte mare să schimbi miniștri în Guvern, era chiar riscul să pierzi conducerea Guvernului, ceea ce s-a și întâmplat, având acum ca prim-ministru pe Mugur Isărescu. [...]

Radu Vasile a devenit greu de înțeles, îndeosebi din vară, după ce a fost bolnav. A venit acea declarație formidabilă că „a aruncat mănușa", că nu înțelege să mai conducă Guvernul decât din poziția de președinte al partidului, că se gândește la o colaborare cu social-democrația, cu PDSR. Toată lumea a rămas uimită. Erau declarațiile unui om care nu știe ce vrea. Am stat de vorbă cu el, a retractat, spunând că nu a fost înțeles, că atunci când a spus de social-democrație s-a gândit la Meleșcanu, nu la Iliescu - de parcă Teodor Meleșcanu avea vreun certificat de onorabilitate.

Începând din vară și-a făcut loc ideea că nu se poate să mergem mai departe cu Radu Vasile premier, dar imediat după vacanța parlamentară

de vară devenise de actualitate summit-ul de la Helsinki al Consiliului European. În discuțiile care s-au purtat în diverse cercuri - dar nu în mod oficial - toată lumea a spus că înainte de summit-ul de la Helsinki nu trebuie să promovăm o criză de Guvern, însă aveam în vedere anumite dificultăți la momentul schimbării premierului. Prima greutate era să pui toată lumea de acord asupra unui înlocuitor, noi în interiorul partidului, celelalte partide în coaliție, și apoi Cotroceniul. Ca probă că situația aceasta a existat până în ultimul moment, este faptul că s-a creat criza și totuși nu am reușit să rezolvăm problema prim-ministrului.

În al doilea rând, eu am ridicat chestiunea că Radu Vasile, care e atât de imprevizibil, dacă i se va cere demisia, s-ar putea să refuze. Mi s-a explicat de către cunoscători ai Constituției că în momentul în care prim-ministrul nu demisionează, el poate fi revocat. Și a rămas ca această problemă să fie rezolvată nu înainte de Helsinki, dar nici după vacanța parlamentară de iarnă, pentru că în acest caz am fi ajuns în luna februarie și ne apropiam de alegeri. Ne gândeam să avem până la alegeri aproape un an ca să putem aduce anumite îmbunătățiri în actul de guvernare. S-a apreciat că momentul cel mai potrivit pentru schimbarea Guvernului ar fi între summit-ul de la Helsinki și începutul vacanței parlamentare.

În discuțiile pe care le-am avut cu Radu Vasile în toată această perioadă i-am spus că în mod oficial nu s-a luat nicio hotărâre, însă există multe cereri în cadrul partidului și a coaliției pentru schimbarea prim-ministrului. El credea că sunt doar două-trei persoane din partid care vor acest lucru, dar că marea majoritate îl susține. Eu i-am spus că nu pot să fac o întrunire oficială a BCCC în care să votăm retragerea sprijinului politic, pentru că atunci ar ieși scandal, dar că eu, care vorbesc cu toți membrii Biroului, îmi dau seama care este curentul.

Așa cum se știe, la summit-ul de la Helsinki din 10-11 decembrie 1999, România și alte șase state au fost invitate să înceapă negocierile de aderare la Uniunea Europeană. După ce a revenit președintele Constantinescu de la Helsinki, sâmbătă, 11 decembrie, i-am dat telefon lui Radu Vasile, care era la Olănești. I-am spus că trebuie neapărat să vorbim a doua zi, duminică, pentru că lucrurile sunt avansate și se pun probleme serioase în legătură cu Guvernul. Mi-a spus că nu poate să vină duminică și că ne vom vedea luni dimineață.

Duminică dimineață a avut loc o întrunire a întregii coaliții, la care a fost prezent și președintele Constantinescu. Ni s-a cerut nouă, PNȚCD, să luăm inițiativa, să discutăm cu Radu Vasile și să găsim o soluție pentru retragerea sa. Duminică după amiază am vorbit din nou cu Radu Vasile și l-am rugat să ne întâlnim luni la ora 10, să mergem la Cotroceni și împreună cu ceilalți din coaliție să vedem ce soluție convenabilă putem găsi. El a răspuns că va veni luni, 13 decembrie, la ora 11, la Guvern. Eu am ajuns luni

la ora 11 la Guvern, însă Radu Vasile nu a venit. Mi s-a spus că era într-o discuție cu sindicatele, dar cert este că nu a vrut să vină. La ora 16, l-am prins la telefon și i-am spus să vină să stăm de vorbă, urmând ca la ora 18 să fie o ședință a BCCC. A spus că va veni, dar nu a venit nici la întâlnirea cu mine, nici la BCCC, nici la conferința de presă care a urmat.

Între timp președintele Constantinescu l-a căutat toată ziua de luni, i-a trimis și o convocare oficială, dar prim-ministrul nu i-a răspuns.

De aici mai departe știți cum s-au desfășurat lucrurile. Coaliția i-a cerut demisia, el a refuzat și a făcut niște declarații belicoase. Atunci, noi i-am dat acele sancțiuni. Până la urmă, el s-a așezat în spatele lui Iliescu și a întregii opoziții. Noi, coaliția de guvernare, eram într-o situație ridicolă: ceream prim-ministrului să demisioneze, opoziția îl sprijinea, iar el se complăcea în această situație. Adică ar fi fost dispus să guverneze cu sprijinul opoziției!

Cert este că au fost presiuni și din străinătate, chiar și de la Prodi[101] s-a primit un telefon. Cel propus ca prim-ministru, Mugur Isărescu, a declarat că nu poate accepta acest post până când nu-și dă Radu Vasile demisia. S-a făcut acea negociere pe timp de noapte la Cotroceni, în care ni s-a cerut să-i retragem sancțiunile și, în schimb, Radu Vasile să-și dea demisia. Fapt care s-a petrecut vineri, 17 decembrie.

S-a ajuns la acea soluție și e bine să mai știți următorul lucru din acest istoric pe care l-am făcut: în ziua de marți, 21 decembrie, când se vota Guvernul în Parlament, a venit Ionuț Gherasim la mine la tribună să mă roage să mă duc undeva în spatele amfiteatrului și să vorbesc cu Radu Vasile. M-am dus.

Radu Vasile este un tip inegal. Câteodată este așa de amabil... Mi-a spus: „Domnule președinte, îmi pare rău de dumneavoastră că ați avut atâta bătaie de cap. Mi s-a luat de toate, nu-mi mai trebuie nimic. Nu mai vreau să fiu nici secretar general, nu mai vin nici la ședințele acestea, vreau să stau o perioadă ca să mă liniștesc". I-am răspuns: „Foarte bine. Dacă toată lumea îți cere demisia, ești obligat să ți-o dai". I-am mai spus că dacă îl interesează vreun post, și acest lucru se poate rezolva. Cineva dintre dumneavoastră mi-a recomandat să-l numim pe Radu Vasile președinte la CNVM[102]. La această sugestie, Radu Vasile mi-a spus că l-ar interesa asta, dar că ar fi mai bine să plece în diplomație și să nu mai audă de nimic. Și că ar vrea undeva în Europa. I-am propus Parisul, dar a refuzat, spunând că e prea mare bătaie de cap. Ar vrea la Luxemburg sau la Lisabona. I-am spus că a doua zi, pe 22 decembrie, mă voi duce la Cotroceni cu ocazia depunerii jurământului noului Guvern și voi vorbi cu președintele Emil Constantinescu și cu domnul

[101] Romano Prodi - președintele Comisiei Europene (1999-2004).

[102] CNVM - Comisia Națională a Valorilor Mobiliare.

Petre Roman, noul ministru de Externe, și, după părerea mea, 90% chestiunea este realizabilă. Asta a fost toată discuția dintre noi.

La Cotroceni, și domnul Constantinescu, și domnul Roman au fost în principiu de acord, numai că la Luxemburg fusese deja numit domnul Ion Jinga, iar la Bruxelles domnul Alexandru Herlea (deși domnul Herlea mi-a spus că nu i s-a oferit nimic), iar la Lisabona este ambasador profesorul universitar Mihai Zamfir, prieten cu prim-ministrul portughez. Petre Roman a propus să i se dea Viena sau orice altă capitală de stat vrea Radu Vasile, numai să fie liniște. Domnul Constantinescu mi-a comuniat să facă Radu Vasile repede o cerere, ca să i se acorde avizul în Parlament, pentru că urmează vacanța parlamentară.

După depunerea jurământului, i-am dat telefon lui Radu Vasile și i-am spus că totul este în regulă. „Cu ce?" - mă întreabă el. „Cu ambasada!" La care Radu Vasile mi-a zis: „O, nu, să văd, să mă gândesc". Îi spun că dacă vrea ambasadă, trebuie să facă cererea acum, pentru că urmează vacanța parlamentară. „A, lăsați-o în februarie, să mai vedem." Ce să mai spun? Doar el îmi vorbise de ambasadă. Pe urmă am văzut declarația lui în ziar: „Mi-a propus Diaconescu că-mi dă orice ambasadă vreau; dar ce, merge după ei?" Deci, aceeași instabilitate, aceeași neseriozitate. Vorbește una, face alta. Era o modalitate de a ieși din acest război în care s-a angajat el cu restul partidului.

Așadar, impresia mea și a tuturor - de altfel eu sunt ecoul a tot ceea ce am auzit de la dumneavoastră și de la atâția alții din partid - este că prezența lui Radu Vasile în partid a devenit un motiv de conflict, de tensiune, de război. Atât timp cât a fost prim-ministru, nu l-au interesat treburile de prim-ministru. Le-a dat lui Băsescu sau le-a expediat în două vorbe. Pe el l-a interesat să ia conducerea partidului. Adică el nu putea să-și facă treaba de prim-ministru, pentru că nu era președinte al partidului! Deci, de o manieră care semăna a puci! S-a creat în partid sentimentul că prezența lui a devenit un motiv de scandal, de ruptură în partid. Felul în care a reacționat este de nepermis într-o țară democrată, într-un partid democrat. [...]

Eu am vorbit fără patimă. Radu Vasile este un companion agreabil, dacă vrei să te recreezi pentru moment, este chiar foarte plăcut. Dar dacă vrei să faci o treabă serioasă, nu poți conta pe cuvântul lui. Toți colegii îmi cer să luăm o hotărâre ca lucrurile să se rezolve radical, în sensul că nu ne mai putem permite să întreținem această duplicitate, acest partid în partid, adică în partid să existe un alt organism, care nu se supune regulilor partidului. Așa stând lucrurile, vă rog să vă exprimați punctul de vedere.

Acesta este subiectul esențial al reuniunii noastre, toate celelalte subiecte sunt legate de el, adică organizarea Delegației Permanente, postul de secretar general ș.a.m.d.

Dl Remus Opriș: Domnul Mircea Ciumara a trimis un fax în care a scris că mai întârzie puțin, dar că votează pentru sancționarea severă a domnului Radu Vasile, în cazul în care se va decide între timp acest lucru.

Dl Ion Diaconescu: Din BCCC, acum mai lipsesc domnii Ion Rațiu, Mircea Popa-Zlatna, care sunt bolnavi, și Radu Vasile.

Dl Ulm Spineanu: Domnul Popa-Zlatna are telefonul deschis și a zis că poate fi contactat.

Dl Sorin Lepșa: Eu voi fi sincer ca întotdeauna. Nu cred că numai domnul Radu Vasile a greșit în toată această perioadă. Cred că fiecare dintre noi are o vină în ceea ce s-a întâmplat. Cred că s-a petrecut acum o cădere a noastră în sondaje cu 10-12%. Eu spun că dacă se stătea de vorbă și se fixa o dată în luna ianuarie, cred că Radu Vasile își dădea demisia. Dar nu așa cum s-a procedat.

Ceea ce vreau să spun este că ar trebui să amânăm această discuție până după sărbători, pentru că acum Radu Vasile este la spital cu fiică-sa, care a născut, iar ginerele este în Germania și fata nu are pe nimeni aici. Eu cred că ar fi bine să fie de față și să avem o discuție împreună. Nu cred că este bine să ne sancționăm așa. A fost Ticu Dumitrescu, acum este Radu Vasile, probabil că vor urma și alții. Ne cunoaștem de 10 ani și nu cred că este cazul să ajungem în această situație. Într-adevăr, în 1996, candidatul nostru la funcția de prim-ministru era Radu Vasile. [...]

Dl Ion Diaconescu: Să vă mai spun ceva. La începutul campaniei electorale din 1996, m-a întrebat domnul Emil Constantinescu la cine ne gândim să fie prim-ministru, dacă vom câștiga alegerile. Eu i-am răspuns că nu am discutat încă în BCCC, dar, după părerea mea, cele mai mari șanse le are Radu Vasile. Atunci, domnul Constantinescu mi-a spus că va vorbi cu el și-l va însărcina să-i conducă el campania electorală, ca să se sudeze această relație. A vorbit cu Radu Vasile. După vreo săptămână, domnul Constantinescu îmi dă telefon și-mi spune: „Ce fel de om este Radu Vasile, pentru că după ce mi-a spus da, nu a mai dat niciun semn de viață". După aceea, am vorbit eu cu Radu Vasile, care mi-a spus: „Dar ce crede Constantinescu, că mă face secretarul lui și să-i port servieta?" Adică el este un om foarte mândru, e așa de încrezut! Toată lumea are o doză de mândrie, dar știe să și-o potolească. Lui i s-a părut înjositor să-i conducă lui Constantinescu campania electorală. În America, președinții de partid fac campanie electorală pentru candidatul la președinție, acesta fiind rolul cel mai important. I-am spus asta domnului Constantinescu, la care el mi-a zis că nu va putea lucra cu acest om. A fost semnalul clar că Emil Constantinescu nu poate face echipă cu Radu Vasile.

Așadar, domnule Lepșa, ne-am gândit să fie premier Radu Vasile. În momentul acela din 1996 el era în cărți, dar prin felul în care s-a comportat

a pierdut și la Constantinescu, și la Convenția Democrată, unde nu s-a dus la nicio ședință.

Dl Sorin Lepșa: Acestea sunt lucruri care s-au întâmplat, dar eu vă repet: suntem de 10 ani împreună, nu cred că este cazul acum să ne lovim unul pe altul. Cred că dacă se dau din nou sancțiuni ar fi o greșeală, mai ales acum de sărbători. Dacă se lasă să se decanteze, lucrurile vor intra pe făgașul lor. De aceea, cred că ar trebui să amânăm această discuție pentru 10 ianuarie.

Dl Ion Diaconescu: Domnule Lepșa, dacă se va vota o sancțiune pentru Radu Vasile nu se va avea în vedere să fie sancționați cei care sunt considerați prieteni apropiați ai lui. Sigur că este normal să li se ceară să se dezică de această acțiune a lui Radu Vasile, dar în discuția pe care am avut-o cu diverși reprezentanți ai noștri, să fie clar că nu va fi o „vânătoare de vrăjitoare". Dacă membrii noștri vor înțelege să se alinieze disciplinei de partid, să nu facem partid în partid, lucrurile vor continua normal, fără a avea o ruptură în partid. Toate scandalurile din partid din ultima perioadă au la bază această dizidență. Eu am privit cu jale când în unele județe a apărut câte unul care cum a pierdut alegerile interne, imediat a început să se orienteze către Radu Vasile. Dacă ar fi fost doar o manifestare locală, fără prea multă importanță, o mai treci cu vederea. Dar s-a ajuns la o situație gravă. Nu vezi cum o prezintă presa? Pe lângă ineficiența guvernării, a mai apărut și nenorocirea asta că suntem un partid care se sfâșie. Asta e imaginea! [...]

Dl Sergiu Macarie: Dacă Statutul partidului nu ar fi numai decorativ, ci ar avea și puțină greutate, problema cu Radu Vasile nu se mai pune. Astfel, în art. 263, alin. (2) este scris: „Neplata nejustificată a cotizației timp de șase luni de către membrii partidului prevăzuți la art. 257 și art. 258 (*adică demnitarii*), după avertizare, este considerată decădere din calitatea de membru al partidului". Singura salvare a lui Radu Vasile este să-i aplicăm art. 262: „Membrii partidului, aflați în stare de paupertate, pot solicita scutirea temporară de plată a cotizației". *(Râsete)*

Domnul Radu Vasile nu și-a mai plătit cotizația din aprilie 1998 și i-am dat o avertizare prin domnul Dudu Ionescu. Este inadmisibil să ai în partid o poziție așa de importantă și să nu-ți plătești cotizația. Deci, după mine, problema este rezolvată: noi vrem să excludem pe cineva care nu mai este deja membru al partidului.

Dl Sorin Lepșa: Conform Statutului, cine numește poate să revoce.

Dl Ion Diaconescu: BCCC poate să ia orice hotărâre. Noi l-am dat afară din partid pe un om care a stat 17 ani în pușcărie - domnul Ion Puiu - prin hotărârea Biroului. De asemenea, l-am exclus pe domnul Constantinescu-Claps, care și el a făcut mulți ani de pușcărie. [...]

Dl Sorin Lepșa: Eu totuși solicit să amânăm pentru data de 10 ianuarie, ca să fie prezent și Radu Vasile. El spune că era prim-ministru PNȚCD și era atacat la conferințele de presă ale partidului.

Dl Dragoș Oncescu: Este bine că s-a făcut în acest moment schimbarea de Guvern și îmi pare rău că nu s-a mers mai departe cu această schimbare. Trebuiau schimbați și domnul Remeș, și domnul Berceanu - oameni care ne-au adus o serie de prejudicii imaginii actului de guvernare.

În altă ordine de idei, eu nu aș vrea să mai amânăm această decizie până în ianuarie, pentru că deja s-a făcut destul rău partidului nostru prin acțiunea unor membri în teritoriu. Miercuri, la Prima TV, domnul Laurențiu Dumitrașcu a spus că BCCC nu mai are reprezentativitate. Eu spun să luăm taurul de coarne, să hotărâm acum dacă îl sancționăm sau nu pe domnul fost prim-ministru Radu Vasile. În ceea ce mă privește eu voi vota pentru sancționarea lui.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Mie îmi place să cred că cea mai bună soluție este să gândim pentru viitor, trăgând învățăminte din modul în care ne-am desfășurat acțiunea până acum. Aș dori să fac o scurtă incursiune într-o istorie recentă. Este vorba de criza pe care a provocat-o PD în toamna anului 1997, pe care noi nu am gestionat-o bine. Acum, în toamna lui 1999 este o altă criză, iarăși prost gestionată de noi.

În urma negocierilor la care am participat împreună cu dumneavoastră, domnule președinte, și cu Ioan Mureșan, ați văzut modul incalificabil în care s-a comportat Petre Roman față de dumneavoastră și față de partidul nostru. Dumnealor nu recunosc niciun fel de înțelegere. [...]

Vreau să mă refer acum la momentul excluderii din partid a domnului Ion Puiu. Mai sunt acum în această sala câteva persoane dintre cele care au participat la acel moment. Erați dumneavoastră, domnule președinte Diaconescu, domnul Țepelea, domnul Ionescu-Galbeni, domnul Dobrescu, și eram și eu. Eu am văzut o scenă pe care nu am reușit să mi-o explic atunci: în momentul în care s-a luat decizia de excludere a domnului Puiu din partid, l-am văzut pe Corneliu Coposu cu lacrimi în ochi. Atunci nu mi-am explicat, dar pe urmă am înțeles, pentru că domnul Puiu făcuse parte din nucleul dur al PNȚCD și am înțeles că era o ruptură din propria carne. Totuși, Corneliu Coposu a votat decizia de excludere.

(Domnul președinte Diaconescu vorbește la telefon cu domnul Radu Vasile)

Dl Ion Diaconescu: Felicitări, Radu, am auzit că ești bunic. Noi avem aici o ședință la care te-am convocat din timp, pentru că pe ordinea de zi se discută chiar raporturile dintre partid și Radu Vasile.

Noi suntem acum în plină desfășurare a ședinței, sunt numai câteva absențe: domnul Mircea Ciumara, care este la Guvern și probabil va veni mai

târziu, domnul Ion Rațiu, care este bolnav, și domnul Mircea Popa-Zlatna, de asemenea bolnav. Noi suntem încă în ședință, dacă poți veni, ar fi foarte bine. Eu nu pot să fac un pronostic privind hotărârea Biroului, însă la cererea generală s-a organizat această ședință cu tema „Discutarea raporturilor dintre Radu Vasile și partid", toți socotind că s-a ajuns la un punct foarte dureros, care a creat mari prejudicii partidului.

(Între timp a apărut domnul vicepreședinte Mircea Ciumara, care a venit de la ședința de Guvern. După încheierea convorbirii cu Radu Vasile, domnul Ion Diaconescu a rezumat cele spuse de acesta: „Radu Vasile a spus că fata lui nu are acum pe nimeni aici în țară și că de aceea nu a venit, dar dacă se aranjează lucrurile acolo s-ar putea să vină". Mi-a mai spus: „Mă întreb dacă mai merită să vin acum!")

Dl Ion Diaconescu: Să revenim, cu rugămintea să fim concișii. În fond, raporturile dintre Radu Vasile și partid se cunosc. Mă interesează mai mult poziția dumneavoastră. A făcut domnul Sorin Lepșa o cerere pentru amânarea discuțiilor, iar eu m-am făcut ecoul cererilor dumneavoastră.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Eu ridic două probleme:

1) Prima problemă este de autoritate în PNȚCD, autoritate care vă mărturisesc că în momentul în care dumneavoastră, domnule președinte, nu ați reușit în fatidica zi de luni, 13 decembrie, să aveți o discuție cu Radu Vasile, pentru mine a fost o chestiune pe care nu pot să mi-o explic nici acum. Și vă spun de ce: Radu Vasile avea în acest partid vocația de președinte. În momentul în care el l-a tratat pe președintele partidului la modul în care l-a tratat, fără niciun fel de scuză, el se putea gândi că va putea fi tratat la fel.

2) A doua problemă pe care va trebui să o gestionăm este imaginea. Imaginea noastră are două componente: imaginea globală a PNȚCD, dar și imaginea creată de conflictele din perioada guvernării domnului Victor Ciorbea, în sensul că partidul nu a știut să-și protejeze oamenii. Este aceasta a doua imagine creată în mass-media că PNȚCD nu are grijă de proprii oameni, așa cum, de exemplu, au avut foștii comuniști de la PDSR grijă de ai lor. […]

Referitor la grija față de oameni, cu tot respectul, trebuie să-i găsim lui Radu Vasile o ieșire rezonabilă, nu pentru domnul Radu Vasile, ci pentru PNȚCD.

Dl Ion Diaconescu: Mai rezonabil decât oferta de ambasador…

Dl Constantin Dudu Ionescu: Nu mai discut de istorie, eu spun ce facem de acum încolo. Eu vă mărturisesc că nu am nicio idee.

Dl Ion Diaconescu: Deci, nu propui nimic?

Dl Constantin Dudu Ionescu: Nu, dar propun să o facem cât mai repede.

Dl Ion Diaconescu: Cât mai repede, dar ce anume?

Dl Constantin Dudu Ionescu: Nu știu, vă mărturisesc că nu am în momentul de față nicio ieșire rezonabilă pentru Radu Vasile. Am pus-o pe tapet, poate are cineva vreo idee.

Dl Ion Diaconescu: Ideile care au venit aici sunt următoarele:

- Domnul Lepșa a propus să amânăm discuția până la venirea lui Radu Vasile la BCCC.
- Excluderea din partid.
- Suspendarea pe doi ani.
- Un ultimatum ca în două sau trei zile să i se ceară să retracteze și să se scuze public pentru tot ceea ce a făcut.

Acestea sunt ideile care s-au vehiculat. Vreau să vă aud punctul dumneavoastră de vedere.

Dl Remus Opriș: Cineva de la presă m-a întrebat astăzi de ce BCCC dă sentințe și aplică penalizări lui Radu Vasile și nu este Juriul de onoare și disciplină cel care trebuie să o facă? Este evidentă preocuparea opiniei publice, dar mai ales a membrilor noștri, în legătură cu această situație.

Domnul Radu Vasile, fiind membru al BCCC, eu am considerat că avem de-a face cu forul cel mai înalt de conducere al partidului și acesta trebuie să-și rezolve singur situația de criză, astfel încât BCCC să capete autoritate în raport cu organizațiile teritoriale, în raport cu toți membrii partidului. Dacă BCCC nu reușește să dea un răspuns acestei crize, acestei disjuncții între Radu Vasile și partid, BCCC nu va putea să gestioneze practic nicio altă criză, dacă va mai apărea.

Pe de altă parte, este vorba de o proiecție a indeciziei, care se va răsfrânge între partidul nostru și celelalte partide, fie din coaliție, fie din opoziție. Faptul că BCCC este perceput ca un for slab, fără capacitate de decizie, fără fermitate, poate fi un răspuns la întrebarea de ce își permit unii și alții să ne joace sau să vină cu foarte mult aplomb, iar noi suntem tot timpul în defensivă în negocierile cu alte formațiuni politice.

Este clar pentru mine că, la ora actuală, Radu Vasile este într-o căutare legată de propria persoană, fiind numeroase informații care apar și în presă, pe care domnia sa nu le dezminte, și nici nu are de ce, pentru că ele sunt reale.

Lideri ai altor partide politice văd binevenită poziționarea domniei sale în alte formațiuni, dar ceea ce i se cere, probabil, domnului Radu Vasile este să nu vină singur, ci să vină cu cât mai mulți țărăniști. Este chiar o concurență între diverse formațiuni politice mai mici - sub 5% în sondaje -, mai nou apărute în spectrul politic, de a face curte unor nemulțumiți din PNȚCD,

garantându-le diverse posturi. Oamenii care s-au autodefinit „grup popular” au poziții diferite. Unii dintre ei sunt președinți de organizații județene PNȚCD și, în momentul în care un astfel de președinte, în calitate și de parlamentar, s-a afișat într-un astfel de grup, nu știu dacă a avut acceptul organizației respective. S-a consultat el cu organizația, a avut oare loc o ședință a comitetului de conducere, care să-i dea voie să abdice de la Statut și de la mandatul de președinte al organizației județene și să meargă pe un culoar separat, sau nu? Eu cred că acești colegi ai noștri, care au mandatul și responsabilitatea de a fi președinți de organizații județene, sau își au locul lor bine situat în partid, pot să stea bine mersi, să-și continue drumul și să-i călăuzească pe calea bună pe cei pe care îi au în spatele lor. Organizațiile județene sunt stabilitatea lor și, după părerea mea, nu au a se teme atâta vreme cât au susținere în teritoriu.

Dar alături de domnul Radu Vasile mai există și oameni care și-au pierdut sprijinul organizațiilor județene, care privesc cu disperare faptul că se apropie sfârșitul mandatului de parlamentar și își pun întrebarea, nemaiavând sprijin în organizațiile lor: eu pe ce liste voi candida? Și văd în această idee propulsată de Radu Vasile un colac de salvare. Eu cred că aici calea pe care ar trebui să se înscrie dânșii este aceea a recaptării încrederii și sprijinului organizațiilor din care provin.

Revenind la Radu Vasile, cred că domnia sa trebuie să-și urmeze o cale, nu-l văd în continuare membru al BCCC. S-a aplicat o manevră de șantaj la adresa dumneavoastră, domnule președinte, și la adresa partidului. În plus, nu putem lăsa ca sub egida lui Radu Vasile să se câștige timp pentru o acțiune care înseamnă plecări din partid.

Nu am fost de acord cu Victor Ciorbea care, fiind în criză în interiorul partidului și urmărind să părăsească partidul împreună cu un grup constituit ca atare, își dorea un Congres extraordinar, ca atunci când eram toți de față să rupă cât mai mult din partid și să poată merge pe un alt partid și pe o altă cale. Am fost unul dintre cei care au luat atitudine împotriva acelui demers, la fel și acum, nu pot spune decât că a sosit momentul ca Radu Vasile să plece, dar să plece singur din acest partid.

Orice zi în plus în care noi ne complacem într-o ambiguitate decizională este o zi în care domnia sa poate să-și construiască punți de conexiune către alte partide și, totodată, să racoleze câți mai mulți membri din PNȚCD. Unde să-i ducă, drept să vă spun nu știu, dar undeva probabil că-i va duce. Am văzut interviurile pe care le-a dat în presă, am văzut ceea ce se relatează despre intențiile politice ale domniei sale. Părerea mea este că dacă vrea să-și croiască un alt drum - și a pornit de mult pe acest alt drum -, nu are decât să și-l facă, însă important este ca noi să știm clar că ducem partidul pe o linie a continuității. Eu cred că este loc în partid și pentru eventualele oi rătăcite, dacă doresc să revină pe calea cea bună. Cu alte cuvinte,

separarea domnului Radu Vasile de PNȚCD este în beneficiul partidului și al BCCC, iar această separare trebuie să se facă acum. [...]

Dl Vasile Lupu: Domnule președinte, stimați colegi, cred că într-adevăr ne confruntăm cu o criză foarte gravă a partidului. Situația guvernării noastre este clară. Suntem doar în parte responsabili, dar tot suntem. Corupția s-a amplificat de două-trei ori în timpul guvernării noastre, autoritatea statală a avut mult de suferit. Din principiile și programul nostru măreț nu s-a ales mare lucru. Nu știu ce vom mai putea face pentru țară, dar acum cred că trebuie să găsim soluțiile ca să salvăm partidul.

Eu am spus că sunt oricând gata să mă retrag la vatră, nu voi trece în alt partid, nu voi împroșca niciodată cu noroi în PNȚCD, dar eu am obiceiul să bat satele, unde mă întâlnesc cu multă lume și cred că sunt îndreptățit să transmit un cuvânt celor care ne-au votat și și-au exprimat încrederea în noi.

Acum, la o criză gestionată prost, s-a luat o decizie de sancționare a lui Radu Vasile. Mai întâi, demiterea lui nu s-a pornit bine. Dacă se discutau soluțiile cu Radu Vasile de față, se găseau poate căi mai bune de ieșire din această situație. Săptămâna trecută, Radu Vasile a fost sancționat, iar când lui Radu Vasile i-a picat la mână șantajul, i-am ridicat sancțiunile și i-am recunoscut toate funcțiile. În seara aceasta, noi vrem să-l sancționăm exact când i s-a născut primul nepot, ca să apară în fața opiniei publice ca victimă sacrificată de conducerea PNȚCD.

Pe de altă parte, și nu se poate să nu pun și acest lucru pe tapet, noi nu suntem în stare să ne strângem senatorii la Senat, dincoace nici Camera Deputaților nu prea funcționează. Nu numai Guvernul a mers prost, dar și Parlamentul a mers prost. La fel relațiile cu Președinția - tot proaste, relațiile dintre Guvern și Președinție - proaste.

Dar ca să nu lungesc vorba, eu mă simt foarte vinovat și responsabil și gata să suport orice sancțiune pentru situația în care am ajuns, dar cred că procedural nu-l putem sancționa pe Radu Vasile în această seară, fără a fi și el de față. Nu o amânăm mult, dar să-l somăm ca miercuri seara să fie aici. A știut întotdeauna să profite, să ne lase pe noi să ne izbim cu capetele de pereți și el a stat deoparte. Nu e vorba să așteptăm două săptămâni, dar nici în seara asta, când i s-a născut nepotul, noi să-l victimizăm și să-i mai dăm încă o dată șansa de a apărea în public. [...]

În situația în care l-am sancționat, apoi i-am ridicat sancțiunile, cedând la șantaj, i s-a promis printre altele președinția Senatului, am mai citit în presă că i s-ar fi dat orice ambasadă. Acum, când își leagănă nepotul, noi iarăși hotărâm fără el și nu cred că este bine. Și pentru aceasta, eu cer numai două zile ca el să-și rezolve această situație familială, să fie convocat expres aici și atunci eu personal mă pot pronunța. [...]

Am cerut demult o diviziune clară a muncii, ca fiecare să răspundă de un sector de activitate. Nu ești în stare, atunci vei fi debarcat imediat. Plus abaterile care au fost în partid și nu am auzit de la Juriul de onoare și disciplină niște sancțiuni severe, astfel încât să fim noi acel partid al principiilor, al demnității.

Domnule președinte, vă rog să mă iertați, eu asta cer: încă două zile și să fie chemat domnul Radu Vasile aici, ca să nu-i dăm ocazia să facă din nou pe victima și să invoce altele. Așa cum am mers 10 ani împreună, să-l auzim aici, în fața BCCC, înainte de a fi dat afară din partid sau înainte de a i se aplica o altă sancțiune.

Dl Ion Diaconescu: Există o gradare a sancțiunilor.

Dl Vasile Lupu: Sigur că dacă Radu Vasile va fi sancționat, o va termina cu partidul. Îmi pare rău de intervenția aceea a mea din Parlament, dar nu am putut să rabd ca PDSR și PRM să meargă pe mâna lui Radu Vasile, care să terfelească partidul nostru, coaliția întreagă, președintele țării. După umila mea părere de jurist, a refuza să dai curs convocării șefului statului, convocării șefului partidului, convocării coaliției de guvernare, aceasta probează iresponsabilitate. Dar vreau să-l văd aici în fața noastră și să am liniștea că l-am audiat.

Dl Ioan Avram Mureșan: Mi-e destul de greu să vorbesc acum din două motive. În primul rând, (*râzând)* că mă aflu și eu pe lista domnului Sergiu Macarie, cu obligația de a plăti cotizația și, bineînțeles, nu pot invoca starea de paupertate. În al doilea rând, pentru că îmi amintesc că în momentul în care ne-ați convocat aici ca să ne desemnăm prim-ministrul, eu credeam că vom avea, în sfârșit, un premier țărănist. Fiind însă departe de această realizare, mă simt și eu responsabil pentru starea în care am ajuns.

În plus, este pentru mine clar că am pierdut enorm în aceste zile, ca partid, prin modul în care ne-am manifestat. Și nu-mi stă în obicei să laud pe cineva, dar, domnule președinte, dacă dumneavoastră nu eraţi între noi ca să mențineți acel echilibru în zilele acelea, nu știu ce s-ar fi întâmplat.

Într-adevăr, suntem împreună de 10 ani, am venit alături de dumneavoastră, domnule președinte, domnule prim-vicepreședinte, domnule vicepreședinte Ionescu-Galbeni, pentru că așa am crezut că trebuie să facem, și am făcut-o cu inima deschisă cred că toți cei care suntem în acest partid. Ne-am comportat bine sau mai puțin bine, unii am fost răsplătiți, alții nu.

Eu cred că după acești 10 ani, noi avem o mare responsabilitate ca partidul să meargă înainte, în sensul ca imaginea pe care o are astăzi să poate fi reparată. De aceea, sunt absolut de acord cu Vasile Lupu că trebuie să facem repede o reuniune a Delegației Permanente, în care să avem o dezbatere

politică, dar să facem și corecturile necesare în forurile de conducere de care și Dudu Ionescu spunea că și-au pierdut din autoritate. Acest lucru este absolut adevărat domnule președinte, pentru că au fost cazuri mai mici de indisciplină, care nu au fost penalizate.

Îmi amintesc de colegi de-ai mei, la care țin și care consider să-mi sunt prieteni, care veneau și proiectau aici în fața dumneavoastră un punct de vedere ca imediat să luăm o decizie, fără să ascultăm celălalt punct de vedere, ca să fim în cunoștință de cauză și să luăm o decizie bună. [...]

Eu cred că trebuie să luăm o decizie cât mai repede, starea aceasta nu mai poate continua. Îmi amintesc următoarea scenă: Petre Roman, stând pe cai mari, spunând: „Nu am înțeles de ce ne-ați chemat aici, ce doriți? Sunteți responsabili pentru criza pe care ați creat-o". Atunci, dumneavoastră i-ați răspuns: „Noi suntem responsabili? Dumneavoastră i-ați propus lui Radu Vasile președinția Senatului, de ce nu-l luați la dumneavoastră în PD?" La care Roman a spus: „Cum să-l luăm la noi? Radu Vasile nu e PD, e PDSR". Lucrul acela m-a șocat cel mai tare, domnule președinte.

Nu atât problema de guvernare mă înspăimântă, deși se arată foarte grea. Eu, după primul tur de masă pe care l-a făcut premierul Mugur Isărescu în prima ședință de Guvern, mi-am dat seama imediat că lucrurile vor fi mult mai grele pentru noi, țărăniștii. Petre Roman încearcă să conducă Guvernul. Îl vom lăsa și vom vedea cum acționează. Eu am fost foarte tranșant și am spus să nu ne ascundem după degete, competiția între miniștri va continua, chiar se va accentua în anul electoral 2000. Să nu ne spună că suntem o echipă frumoasă în clipa în care Băsescu scoate patru OUG în ultimul moment. Tocmai pledam cu toții să nu mai facem OUG, eu mi-am lăsat trei pentru mâine dimineață, dar Băsescu nu a putut să aștepte să-și refacă marea cale ferată și repede au fost acceptate OUG-urile lui.

E clar că lucrurile se vor îndrepta spre așa ceva și dacă va trebui să avem o altă atitudine în Cabinet, măcar să ne rezolvăm cât mai repede problemele din interiorul partidului. Eu nu vreau să fac trimitere la relația mea cu Radu Vasile. Dumneavoastră știți bine, e un om simpatic, dar lucrul acesta nu ține de realizări, nu ține de scuze, nu ține de nimic. [...]

Mai este un aspect. Toată lumea știe de ce ne-am întâlnit, toată lumea știe că vom ieși de aici cu o decizie. Eu cred că trebuie să luăm această decizie și putem să așteptăm două zile, trei zile, dar, așa cum îl cunosc eu pe Radu Vasile, el nu va veni. [...]

Dl Mircea Ciumara: Suntem șapte miniștri țărăniști, trebuie să ne coordonăm. Cu o jumătate de oră înainte de ședința de Guvern, să ne strângem cu toții ca să fim „beton" la ședință.

Dl Ion Diaconescu: Eu am vorbit cu domnul Isărescu. El a spus că nu se bagă în chestiuni de personal. Vedeți să nu se apuce miniștrii să schimbe

la repezeală secretari de stat, șefi de agenții. Dacă este să schimbe pe unul de-al nostru, atunci punem tot de la noi. [...]

Dl Mircea Ciumara: Imaginea în țară a partidului nostru este foarte proastă. Lumea știe că PNȚCD reacționează cam încet, nu se pripește ca alții, dar lumea așteaptă totuși reacții. Dacă noi, după ce s-a făcut atât tam-tam în presă, ne întrunim în BCCC și ieșim de aici fără o hotărâre...

Dl Sorin Lepșa: Dar noi facem politică pentru presă?

Dl Mircea Ciumara: Este adevărat că eu l-am sărutat azi pe Radu Vasile, pentru că are un nepot. Dar vă spun că Radu nu a vrut să vină aici. Deci, eu sunt pentru o decizie, pentru o sancțiune. Îl felicităm pentru nepot, dar pentru viața partidului eu susțin să i se dea imediat o sancțiune foarte drastică.

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Domnul președinte v-a făcut o trecere în revistă a evenimentelor mai îndepărtate și mai apropiate. Poate că ar trebui să insist asupra unui aspect. S-a formulat, printre altele, acuzația că această criză a fost declanșată de PNȚCD și a fost prost gestionată tot de PNȚCD.

În ceea ce privește primul aspect, criza s-a declanșat ca urmare a unei proaste guvernări, care s-a întins pe o perioadă de circa doi ani. Nu are rost să intrăm acum în detalii, dar pot să arăt multe lucruri în ceea ce privește actul de guvernare. A apărut o contradicție majoră între actul de guvernare în ansamblu și miniștri. Văzuți individual, fiecare ministru în parte a avut o prestație bună și cu multe realizări. De pildă, la MLPAT, problema cu locuințele, alimentarea cu apă și amenajarea drumurilor comunale au fost activități bine apreciate de populație. La Ministerul Agriculturii - desființarea IAS-urilor, cupoanele pentru agricultori au fost măsuri foarte apreciate. La Învățământ - reforma învățământului. La Ministerul de Interne - reforma Poliției, modificări fundamentale prin schimbarea cadrelor corupte sau incompatibile, care nu corespundeau standardului necesar pentru o Poliție modernă. La Păduri - s-a restructurat Romsilva, s-au eliminat numeroase elemente corupte. La FPS - într-un an s-au făcut privatizări, care depășesc cu mult tot ce s-a realizat în anii anteriori.

Deci, fiecare compartiment care a fost condus de miniștrii noștri a avut rezultate remarcabile. Pe ansamblu însă guvernarea a ajuns la o situație macroeconomică catastrofală: prăbușirea PIB, blocaj financiar imens ș.a.m.d. A existat o foarte proastă gestionare a actului de guvernare, în ansamblul său. Toate aceste lucruri au făcut ca acum, în perioada în care țara pășește pe un drum nou către integrarea europeană, să fie necesar un alt Guvern.

Așa cum a spus și domnul președinte Diaconescu, fereastra de timp în care se putea realiza acest lucru a fost foarte limitată și se întindea între sfârșitul Conferinței de la Helsinki și perioada de vacanță parlamentară,

pentru că dacă intram cu această criză politică și schimbare de Guvern în aprilie, era prea târziu ca să mai putem prinde trenul tratativelor cu Uniunea Europeană și pentru a încerca o restructurare și o revigorare a economiei pentru anul care urmează.

Cine a decis atunci să se întâmple acest eveniment și modul în care a decis nu a fost PNȚCD - să fie foarte clar acest lucru. Nici Remus Opriș și nici Ionescu-Galbeni nu au dus tratative nici cu Petre Roman, nici cu Ionescu-Quintus, nici cu Markó Béla, cu nimeni. Tratativele pentru schimbare au fost duse numai de președintele Constantinescu, care avea autoritatea politică să producă acest eveniment. Că eu am fost de acord nu de acum, ci de multă vreme cu schimbarea Guvernului, aceasta este altceva, dar nu eu am dus tratativele și nu eu am fost cel responsabil de modul în care s-au desfășurat lucrurile. Acestea sunt atribuții care țin numai de șeful statului, iar la întâlnirea de la Cotroceni, care a avut loc duminică, 12 decembrie, au participat toți liderii de partide politice din coaliție și toți au fost de părere că Guvernul trebuie schimbat. Că ulterior, din diferite motive - în primul rând din lașitate -, au negat că ar fi avut o poziție clară, asta e altceva. Petre Roman, Mircea Ionescu-Quintus, Valeriu Stoica, Markó Béla și președintele nostru Ion Diaconescu - toți au fost de acord că este nevoie de schimbare. Nu Ionescu-Galbeni a hotărât, și nici Remus Opriș nu a hotărât că este nevoie să fie răsturnat Radu Vasile. Să fie foarte clar acest lucru. Nici președintele Emil Constantinescu nu a putut să afirme că această criză a fost declanșată de doi membri din PNȚCD. Ar fi fost o aberație să facă o astfel de afirmație și nici nu a făcut-o. Acestea au fost niște insinuări, ca să se arunce cu noroi asupra noastră. Închei acum aspectul acesta istoric a ceea ce s-a întâmplat.

Domnul Radu Vasile a fost convocat cu câteva zile înainte la discuții, apoi în ziua respectivă și chiar în după-amiaza aceea. A fost convocat de președintele țării, a fost convocat la BCCC - luni, marți, miercuri, în fiecare zi. A refuzat în mod categoric să se prezinte și să-și expună punctul de vedere. Acum văd că domnul Vasile Lupu spune să-l așteptăm pe domnul Radu Vasile că poate va veni. Poate va veni vreodată, poate la „calendele grecești", când va consimți domnia sa să-și apere poziția în fața acestui for de conducere al partidului.

I s-a cerut demisia. Acest fapt este un lucru uzual în toate țările cu tradiție democratică din lume. Din considerente care mie îmi scapă acum, domnia sa a refuzat. Probabil că a fost și rău consiliat, probabil că i s-a spus să nu-și dea demisia, pentru că nu i se poate face nimic. Constituția nu prevede în mod expres ce se întâmplă dacă, în calitate de premier, nu vrei să-ți dai demisia, pentru că nicăieri în lume nu este de conceput așa ceva ca prim-ministrul să refuze să-și dea demisia cerută de șeful statului și de partidul său. Constituția prevede niște cazuri de normalitate, nu de anormalitate. Și s-a creat o situație imposibilă în care prim-ministrului i se retrage

sprijinul politic de către partid, de către coaliția din care face parte, de către președintele țării, și el zice nu!

„Nu aveți decât să-mi retrageți sprijinul, eu rămân mai departe prim-ministru!" a afirmat Radu Vasile, a ieșit la televiziune și s-a adresat într-un mod de neconceput poporului. În ce calitate? El nu a fost trimis acolo de popor. Astfel de manifestări sunt specifice doar celor care vor să dea un puci.

Concomitent cu aceste lucruri, domnul Radu Vasile își constituie un „grup popular" în PNȚCD. Am auzit, de altfel, la televizor foarte clar că va avea o platformă proprie, care va susține legi separat de PNȚCD și își va negocia votul în Parlament cu PNȚCD și cu alte partide guvernamentale. Acestea sunt lucruri spuse explicit de domnul Radu Vasile. Este aberant ca un membru al unui partid să vină cu astfel de intenții în interiorul partidului, de a crea mai mult decât un grup dizident, un soi de alt partid în partidul din care face parte.

Trecem mai departe. În momentul în care s-a creat această criză politică și cu caracter constituțional - după mine este falsă această abordare, dar a fost speculată ca atare -, domnul Radu Vasile, care se considera încă prim-ministru, a spus că nu-și va da demisia decât dacă... Și a început o târguială. Nici la această târguială nu a avut curajul și bărbăția să o ducă în direct: „Domnule Diaconescu, dacă îmi retrageți sancțiunea, dacă îmi dați președinția Senatului, eu îmi dau demisia". Nu, el face târguiala la telefon, prin intermediul jurnalistului Sorin Roșca-Stănescu, de altfel o persoană cu o contestabilă onorabilitate. Radu Vasile îi dicta acestuia la telefon și domnul președinte Diaconescu, supus unei cumplite umilințe, trebuind să accepte formularea pe care domnul Radu Vasile avea intenția să o facă în respectivul comunicat. Este de neimaginat pentru o viață politică normală, pentru o comportare civilizată și de bună relație între membrul unui partid și președintele său.

Ne întrebăm cine l-a sprijint pe domnul Radu Vasile în această împrejurare? Nu vi se pare curios că sprijinul - lăsând la o parte grupul de la Brașov - a fost obținut în primul rând din partea PDSR, din partea opoziției actuale, care s-a solidarizat imediat cu el? Și cine l-a mai sprijinit? Presa. Care presă? Cea care l-a sprijinit și pe Slobodan Milošević când a fost chestiunea cu Kosovo - adică ziarele „Național", „Cotidianul", parțial „Adevărul" - deci aceleași ziare care au avut o atitudine foarte limpede în legătură cu poziția României față de Occident, față de vocația noastră de integrare euroatlantică. De această dată, aceste ziare s-au găsit mari sprijinitoare ale domnului Radu Vasile.

Refuzul repetat de a se prezenta și de a oferi o explicație plauzibilă în față conducerii partidului creează, după părerea mea, o situație de aseme-

nea gravitate încât partidul nu poate să-și permită să nu adopte o atitudine. A ieși din această ședință fără o hotărâre clară, limpede, categorică, privind poziția noastră față de întreaga comportare a domnului Radu Vasile ar anihila probabil definitiv imaginea deja deteriorată pe care partidul o mai are și autoritatea pe care el trebuie să și-o manifeste în viața politică.

De aceea, având în vedere toate aceste lucruri, având în vedere gravitatea tuturor celor pe care vi le-am expus, consider că BCCC, ca organ de conducere al partidului, cu puterile pe care le are, trebuie să procedeze acum la luarea unei hotărâri. Iar această hotărâre nu poate să fie decât una singură: excluderea domnului Radu Vasile din PNȚCD.

Mai am ceva de adăugat. Prietenul Dudu spunea la un moment dat că trebuie să se găsească o ieșire onorabilă. Sigur că pentru domnul Radu Vasile, ca persoană, se poate găsi o ieșire onorabilă. Dar ieșirea onorabilă nu trebuie să i-o ofere PNȚCD, când domnul Radu Vasile s-a purtat așa de puțin onorabil cu colegii lui de partid și de luptă politică.

Dl Răsvan Dobrescu: Eu vreau să ridic mai întâi o chestiune de ordin procedural. Radu Vasile a cerut amânarea dezbaterii de azi, cu motivarea că i-a născut fiica. Mie această cerere mi se pare justificată cel puțin în parte. Poate că este exagerată solicitarea sa și ar fi putut să vină la o oră mai târzie. De aceea, eu cred, și aceasta este poziția mea, că trebuie să amânăm dezbaterile pentru o ședință viitoare, când Radu Vasile va fi prezent. Dacă nu va veni, fără îndoială că se va discuta altfel.

Dacă totuși dumneavoastră veți opta pentru a se lua o hotărâre astăzi, consider că este de datoria mea să-mi spun poziția de om care nu este angrenat în niciunul din grupurile din PNȚCD, de om care a avut în partid un singur prieten: PNȚCD. De aceea mi-am permis să judec pe oricine a avut o anumită poziție pe care eu am socotit-o benefică sau greșită. [...]

Radu Vasile a fost prim-ministru. La un moment dat - pe drept sau pe nedrept, nu ne interesează în discuția de astăzi - i s-a cerut demisia, demisie pe care el a refuzat să și-o dea. O gravă greșeală a lui Radu Vasile. Eu socotesc că oricine dintre noi este pus de partid într-o anumită funcție, în momentul în care i se cere să părăsească acea funcție, este dator să o facă fără niciun fel de ezitare. Această greșeală a fost urmată de o a doua greșeală: târguiala pe care a făcut-o. Până la urmă, ca rezultat al acestei târguieli, s-a obținut demisia lui, cu condiția de a i se da anumite satisfacții. Condițiile au fost să i se anuleze sancțiunile și să i se dea președinția Senatului. Sancțiunile i-au fost anulate și i s-a promis - cel puțin așa am citit din ziare - președinția Senatului. Socotesc că noi suntem niște oameni de onoare. De altfel, a fost și o greșeală a conducerii partidului, pentru că a bâjbâit între a-l sancționa și a-l ierta. Trebuia o atitudine fermă: dacă l-am sancționat, așa rămâne. Și eu socotesc că o dată ce s-a revenit asupra acestor sancțiuni, nu se justifică

astăzi ca el să fie sancționat pentru ceva ce el a comis înainte de a i se fi ridicat sancțiunea.

Începând cu domnul președinte Diaconescu și continuând cu toți ceilalți colegi care au luat cuvântul, acuzațiile care i s-au adus lui Radu Vasile s-au situat, în timp, anterior revenirii asupra sancțiunilor. Deci, după ce i s-au retras sancțiunile, după ce i s-a promis președinția Senatului, Radu Vasile nu a mai făcut ceva care să justifice sancționarea lui. [...]

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Aș vrea să vă pun o întrebare: în Justiție, o acțiune de șantaj poate să fie validă și nu poate să fie invalidată prin însuși actul de șantaj?

Dl Răsvan Dobrescu: Vă voi răspunde. Dacă o persoană fizică A este șantajată de o persoana B, persoana B este pasibilă de condamnare și, bineînțeles, hotărârea pe care a luat-o A este supusă acestei reguli. Noi nu suntem însă persoana fizică A, victimă a șantajului. Noi suntem un partid serios, cu adânci rădăcini în istorie, suntem o forță politică, o forță morală, avem capacități mari printre noi, și noi nu ne putem pune pe picior de egalitate cu victima A.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Iertați-mă, dar în momentul acesta va trebui să luăm o decizie și conform acestui raționament al dumneavoastră trebuie să-i cerem demisia domnului președinte Diaconescu!

Dl Răsvan Dobrescu: Eu am logica mea și discut absolut cu cărțile pe masă, nu am niciun fel de ascunziș și voi spune absolut tot ce gândesc. Nu a intervenit nimic nou de la iertarea de greșeala a lui Radu Vasile, iar partidul a hotărât să-l ierte. Partidul nu este persoana fizică A, victimă a unui șantaj, ci este o forță în societatea românească. Astfel, eu socotesc că este datoria noastră de oameni de onoare să nu-i aplicăm acum o sancțiune lui Radu Vasile. [...]

În ceea ce privește problema pe care mi-a ridicat-o Dudu Ionescu, nici discuție nu se pune ca eu să ajung la altă concluzie decât aceasta pe care v-am expus-o. Nicio altă persoană, nici domnul președinte Diaconescu, nici alții nu trebuie să plece, să-și pună cenușă în cap ș.a.m.d. [...]

Dl Remus Opriș: Pot să vă întreb și eu ceva?

Dl Răsvan Dobrescu: Eu știu că ceea ce am spus acum nu este pe placul nimănui: nici al celor pro-Radu Vasile, nici al celor contra-Radu Vasile.

Dl Remus Opriș: Cred că vă înșelați. Dumneavoastră sunteți senator, eu nu am avut o legătură strânsă, cel puțin după această criză, cu colegii din Senat. Ați putea să ne decrieți în câteva cuvinte care este starea de spirit a colegilor noștri din Senat, dacă domnul Radu Vasile încearcă să coaguleze și acolo, în Senat, un anumit număr de colegi, care să-l urmeze în diverse

situații, dacă are o tentativă de a-și organiza un grup, altul decât grupul oficial al PNȚCD?

Dl Răsvan Dobrescu: Singurul semnal pe care l-am avut a fost cel de astăzi, pentru că, în general, în momentele de pauză eu mă duc la Comisia juridică să rezolv treburi administrative și nu prea frecventez sala grupului parlamentar.

Astăzi, fiind prima zi în care Radu Vasile a venit la Senat, a fost o discuție făcută de mai mulți senatori, care l-au rugat pe colegul nostru Ulm Spineanu să transmită Biroului mesajul că grupul parlamentar este împotriva sancționării lui Radu Vasile. [...]

Dl Ulm Spineanu: Într-adevăr, a fost o discuție la Senat, deși eu am căutat să o evit, dar nu am reușit. Nu este însă vorba de integralitatea grupului.

Dl Răsvan Dobrescu: Unii colegi din grup l-au rugat pe Ulm Spineanu să aducă mesajul că grupul parlamentar se situează pe această poziție.

Dl Ulm Spineanu: Nu aș da nume. S-a spus în felul următor: din 21 câți suntem noi la Senat, 14 ar fi semnat o întâmpinare de susținere a lui Radu Vasile, hârtie pe care a adus-o Petrișor Peiu săptămâna trecută.

Dl Ion Diaconescu: Deci, nu s-a întâmplat astăzi.

Dl Ulm Spineanu: Nu, a fost săptămâna trecută. Azi a venit la Senat și domnul Radu Vasile, dar nu aș fi vrut să intrăm în asemenea discuții, nu le consideram oportune. La un moment dat, sigur că s-a ridicat problema dacă e necesar să ne precizăm sau nu un punct de vedere față de chestiunea Radu Vasile. Ceea ce a apărut logic în acel moment a fost să mi se ceară: „Spune-ne un punct de vedere asupra acestor evenimente, pentru că așa fiecare are un punct de vedere după ceea ce citește în ziare". Este motivul pentru care reiau rugămintea ca dumneavoastră, domnule președinte, să veniți și să vă întâlniți pentru a discuta cu întregul grup parlamentar al PNȚCD de la Senat. [...]

M-am întâlnit cu domnul Radu Vasile și în sală, și în ședința de grup parlamentar. După ce am plecat din sală, am intrat la dânsul în birou și l-am rugat să vină la acest BCCC. Este și motivul pentru care l-am rugat pe colegul Sorin Lepșa să-l sune din nou și să-i spună să vină aici. Intrând în ședință de BCCC, cu presa la ușă, nu putem ieși cu o soluție amânată. Deci, eu personal am insistat ca să existe o dispută bărbătească, pe față, cu toate argumentele.

Dl Mircea Ciumara: Eu aș agrea propunerea lui Vasile Lupu, dacă aș fi sigur că miercuri, 29 decembrie, va veni aici Radu Vasile.

Dl Ulm Spineanu: Dar nu se mai poate miercuri, când toată lumea va fi pe drum, va fi plecată.

Dl Mircea Ciumara: Nici eu nu am garanția că va veni miercuri. În schimb, dacă îi dăm sancțiunea acum, poate face contestație și sper că pentru discutarea contestației va veni. [...]

Dl Vasile Lupu: Stimați colegi, eu nu doresc decât să existe o convocare oficială a lui Radu Vasile.

Sala: A fost convocat!

Dl Vasile Lupu: Nici eu nu am fost convocat oficial în această seară să discut problema lui Radu Vasile. Dar o singură zi, mâine seară de pildă, aduceți-l aici, că vreau să-l văd și eu.

Dl Ion Diaconescu: S-au dat două rânduri de telefoane.

Dl Sorin Lepșa: Pe mine nu m-a anunțat nimeni. Domnule președinte, noi niciodată nu am discutat împreună și de aceea multe lucruri se întâmplă pentru că nu există o comunicare între noi. Dar nu trebuie să ne culpabilizăm unii pe alții aici.

Dl Vasile Lupu: Eu nu am cerut această amânare pentru prestigiul lui Radu Vasile, pentru că este clar: Radu Vasile este politic terminat. Am cerut doar pentru prestigiul partidului!

Dl Constantin Dudu Ionescu: Unde e Radu Vasile acum?

Dl Sorin Lepșa: Nu știu.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Ar putea fi chemat.

Dl Ioan Avram Mureșan: Dar a fost chemat!

Dl Constantin Dudu Ionescu: Eu cred că aceasta este ieșirea onorabilă pentru domnul Radu Vasile: să mai fie încă o dată invitat, să vină aici și să spună care e părerea dumnealui despre acest subiect. Dacă în ceasul al doisprezecelea domnul Radu Vasile continuă să aibă aceeași atitudine față de acest partid, care nu a luat încă o decizie, înseamnă că în acest moment este clar că nu mai suntem părți la un dialog. [...]

Dl Ion Diaconescu: Este adevărat că printr-un șantaj a trebuit să retragem acele pedepse, iar acum să revenim. Mai întâi că vina pentru care l-am pedepsit atunci a fost refuzul de a-și da demisia din funcția de prim-ministru.

Aici am făcut istoricul celor doi ani de guvernare în care am arătat că permanent Radu Vasile a avut o atitudine de neintegrare în partid, a bătut cu pumnul în masă să i se dea conducerea partidului, a fost un factor de disoluție în cadrul partidului, de unde concluzia că nu se poate conviețui cu el. Și faptul că a recurs la un șantaj este o altă culpă. Deci, nu-l pedepsim acum pentru că a refuzat să-și dea demisia, ci pentru că s-a pretat la un asemenea șantaj.

Dl Răsvan Dobrescu: Eu v-am propus soluția, dumneavoastră știți cât de disciplinat sunt eu, dar voi vota așa cum cred. Totuși, bineînțeles că voi agrea hotărârea care se va lua cu majoritate de voturi.

Dl Ulm Spineanu: Eu chiar acum am vorbit cu domnul Radu Vasile la telefon. L-am rugat mult să vină aici și mi-a spus că într-un sfert de oră mă sună.

(Se ia decizia de a fi așteptat un telefon de la domnul Radu Vasile timp de 15 minute)

Dl Gabriel Țepelea: În ceea ce privește cazul Radu Vasile, personal nu am nevoie de nicio lămurire. Faptele pe care le-am văzut, pe care le-am auzit, pe care mi le-au relatat colegii și pe care le-am trăit și în perioada acelor discuții care au avut loc la Președinție, mă îndreptățesc să am o părere pe care mi-o voi exprima prin vot.

În ceea ce mă privește, vreau să atrag atenția că noi ar trebui să extindem aria problemelor, pentru că exact acum se vorbea că vom ieși cu mai multe aripi în partid, că aceste aripi pot naște conflicte. Eu cred că la această situație s-a ajuns din niște cauze pe care mi-am permis să le analizez și pe care vă rog să-mi permiteți să vi le aduc la cunoștință:

„În ceea ce mă privește, pe ordinea de zi nu cred că trebuie să figureze doar un caz de abatere de la normele partidului, oricât de sonor ar fi el, ci problema respectării Statutului, a hotărârilor organelor superioare de partid, pe scurt refacerea ordinii și disciplinei în partid, fără de care însăși răspunderea sa istorică este în pericol. În acest scop, reamintesc că libera exprimare a opiniilor în partid trebuie să respecte câteva reguli. Mai întâi, în cadrul forurilor de partid, începând de la BCCC și până la conducerea forurilor locale, fiecare membru poate și trebuie să-și exprime deschis opiniile, fundamentate pe dovezi certe, despre oricare din liderii sau din structurile PNȚCD.

Precizez însă că etalarea în presa scrisă sau audio-vizuală sau în foruri ce nu aparțin PNȚCD a unor critici ori propuneri de înlocuire a unor lideri constituie o abatere de la normele oricărei formațiuni politice, fiind considerată un atac la adresa partidului sau a reprezentanților săi.

În ultima perioadă, au apărut în presă opinii despre prestația unor membri ai conducerii PNȚCD și cereri de înlocuire a lor. Aceste propuneri trebuiau făcute în prealabil în forurile interne și nu în afara lor, fapt ce poate fi omologat ca o campanie laterală de slăbire și discreditare a propriului partid. Deci, «da», pentru o critică în forurile partidului, însă «nu», atunci când aceste critici apar în afară. Ele sunt atacuri la adresa partidului. Cu atât mai mult nu pot fi tolerate constituirea de grupuri pe criterii de vârstă, de interese limitate pe județe ș.a.m.d. Orice referire la asemenea grupări submi-

nează unitatea partidului și ele vor fi sau cred că vor trebui supuse atenției forurilor abilitate.

În consecință, propun ca începând de la organizațiile locale, până la cele centrale, să se instaureze, de îndată, respectarea normelor de partid și sancționarea urgentă a abaterilor. Toate abaterile de la aceste norme vor fi analizate în termen de cel mult o săptămână de la data comiterii, iar sancțiunile vor fi aduse la cunoștința tuturor organizațiilor și vor fi publicate în oficiosul «Dreptatea» al PNȚCD. Cred că se impune, de asemenea, interzicerea de a se publica declarații în ziare sau de a se face declarații la conferințe de presă sau la televiziune, care angajează partidul, fără acordul prealabil al președintelui partidului sau al BCCC".

Cu alte cuvinte, dacă vrem să inaugurăm o ordine, să o facem pe toate planurile, nu numai referindu-ne la cazul în speță. Cazul în speță a ajuns tocmai pentru că nu s-au respectat aceste reguli. Etalarea unor oameni care le știu pe toate, care au păreri despre toate, care nu înțeleg că a fi modest este și o calitate morală, care cred că viața politică a partidului începe odată cu ei este dăunătoare și nu se poate admite așa ceva.

Arătați-mi mie un moment în care eu l-am contrazis în public pe domnul Ion Diaconescu din calitatea în care mă aflu - și de ce să nu o spun că mă aflu într-o calitate onorabilă și pe plan social, și pe plan politic. Dacă am avut ceva să-i reproșez, nu înseamnă că trebuia să ies în public, să arăt cu degetul și să-i spun că a greșit. Acest lucru l-am făcut în discuții colegiale. Realmente, aș fi avut de multe ori dreptul să fac reproșuri și nu le-am făcut public.

Principial, să cădem de acord că anumite reguli trebuie respectate, pentru că altfel, aceste reguli încălcate duc la situații care ne pun în dificultate și ne pun sub semnul întrebării activitatea noastră politică.

Dl Virgil Petrescu: Eu am fost invitat la acest BCCC de domnul președinte Ion Diaconescu. De vineri, 24 decembrie, dimineața, au fost anunțați de ședința BCCC de azi cei 18 membri, cu patru excepții. Excepțiile sunt: domnii Ioan Avram Mureșan, Răsvan Dobrescu, Vasile Lupu și Sergiu Macarie, care au avut telefoanele mobile închise. Deci, să nu mai spună cineva că începând de vineri dimineață nu a fost anunțat. Absenții de astăzi sunt: domnul Ion Rațiu, care nu va veni nici azi, nici mâine, nici peste o lună, domnul Mircea Popa-Zlatna, care este în spital, domnul Radu Vasile, care a fost invitat de mine, și domnul Ion Gherasim. Deci, din punctul de vedere al Secretariatului General, au fost anunțați toți de această ședință a BCCC.

Criza în partid este reală și se așteaptă o decizie din partea noastră. Am de pus o întrebare: ce ar trebui să mai facă un membru al PNȚCD pentru a i se aplica o sancțiune? Din păcate, domnul Radu Vasile, în tot ce s-a spus aici, reiese că singur s-a pus în afara partidului. Nu numai că este în intere-

sul partidului, pentru unitatea și mai ales identitatea sa, dar cred că nu se poate să se iasă în această seară din ședința de BCCC fără o decizie.

E adevărat, după cum spunea domnul Mircea Ciumara, după o sancțiune urmează o contestație. Și atunci, această cauză poate fi susținută ulterior. Dar nu e mai puțin adevărat că tot ce s-a discutat aici în legătură cu poziția față de partid este o situație reală și care, așa cum a spus domnul profesor Țepelea, face necesar să se pună puțină ordine în partid. Dacă mai permitem în continuare astfel de situații, disoluția partidului este iminentă. Dacă o mai lăsăm două-trei săptămâni, nu se mai știe ce urmează.

Pe de altă parte, dorim să facem o reuniune a Delegației Permanente. Aș vrea ca acest lucru să fie decis acum. În acest scop, propun zilele de 28, 29 și 30 ianuarie, pentru a putea face contractul pentru sală și pentru organizarea propriu-zisă a reuniunii.

În ceea ce privește subiectul principal al dezbaterii de acum, chiar dacă eu nu am drept de vot, susțin că este necesar să se ia o decizie în această seară.

(După circa o jumătate de oră de așteptare, întrucât domnul Radu Vasile nu a telefonat, se reia subiectul)

Dl Ion Diaconescu: Deci, să trecem la vot.

Există propunerile domnilor Sorin Lepșa, Vasile Lupu și Răsvan Dobrescu ca să se amâne decizia BCCC.

Dl Vasile Lupu: Vreau să fac o precizare. Dacă domnul Radu Vasile a promis că telefonează într-un sfert de oră și dacă nici după o jumătate de oră nu a telefonat, eu îmi retrag propunerea.

Dl Ion Diaconescu: Mă rog, dar există și o altă propunere de amânare.

Dl Sorin Lepșa: Eu am propus să fie prezent Radu Vasile pe 10 ianuarie 2000.

Dl Ion Diaconescu: Deci, supun la vot această propunere a domnului Sorin Lepșa, susținută de domnul Răsvan Dobrescu, de amânare a deciziei. O mai susține cineva?

(Nimeni din BCCC nu mai susține propunerea de amânare a deciziei)

Pentru că toată presa este la ușă, trebuie să dăm un comunicat. Eu l-am întocmit, și sună cam așa:

„Biroul de Conducere, Coordonare și Control al PNȚCD, întrunit în ședința din 27 decembrie 1999, a luat în discuție situația gravă creată în partid cu ocazia recentei schimbări de Guvern și a luat următoarele hotărâri:

1) Având în vedere constituirea și patronarea de către domnul Radu Vasile a unui organism politic în afara structurilor partidului, ținând seama că prin activitatea sa și prin declarațiile făcute acest grup s-a transformat într-un veritabil partid în interiorul PNȚCD, având în vedere că toate diligențele făcute în repetate ocazii de conducerea PNȚCD pe lângă domnul Radu Vasile de a renunța la acestă acțiune s-au dovedit zadarnice, domnia sa situându-se pe o poziție de totală necolaborare politică cu forurile partidului…"

Dl Sorin Lepșa: Vreau să fac o precizare: nu e niciun organism în interiorul PNȚCD. Eu cunosc foarte bine situația. Domnul Radu Vasile este pentru unitatea partidului, pentru a susține interesele partidului…

Dl Ion Diaconescu: (*citind în continuare*)

„Luând în considerare încălcarea gravă a disciplinei de partid și a normelor democratice cu ocazia recentei schimbări de Guvern, mergându-se până la un veritabil șantaj asupra conducerii PNȚCD…" Eu atât am notat.

Dl Vasile Lupu: Eu mai propun o idee: „Având în vedere că în seara aceasta a fost convocat la ședința BCCC…"

Dl Ion Diaconescu: Sigur, o putem pune în comunicat. Deci, domnule Lepșa, sigur că adunările acestea care s-au făcut nu au căpătat chiar o formulă organizatorică, totuși dacă țineți seama de atitudinea lui Radu Vasile… Dânsul deținea postul numărul trei în partid și nu este admisibil să aibă asemenea idei de organizare a unei alte formațiuni politice în interiorul partidului!

Dl Sorin Lepșa: Nu s-a discutat așa ceva. Și apoi este grupul domnului Ionescu-Galbeni, este grupul domnului Remus Opriș, care se întâlnesc acolo și acolo. Știu aceste lucruri. Atunci să ne excludem unii pe alții? […]

Dl Ion Diaconescu: Imaginea partidului a avut de suferit din momentul în care au început acțiuni dizidente, acțiuni de izolare. [...]

Dl Sorin Lepșa: Și de vină este numai Radu Vasile de prăbușirea nivelului de trai?

Dl Niculae Ionescu-Galbeni: Este responsabil de gestiunea Guvernului. De felul că nu s-a înțeles cu niciun ministru de-al nostru. [...]

Dl Sorin Lepșa: Nu s-a spus niciodată: uite, duminică-luni, avem în vedere schimbarea Guvernului - se putea discuta cu el. Când l-am pus prim-ministru pe Radu Vasile s-a întrunit tot Comitetul de Conducere al PNȚCD. [...]

Dl Ion Diaconescu: Deci, în acest comunicat mai adaug: „Domnul Radu Vasile a refuzat să vină și la această ședință". Ce hotărâm? Există propunerea de suspendare, există propunerea de excludere.

Dl Sergiu Macarie: Puneți la vot.

Dl Vasile Lupu: El a fost desemnat prin vot secret, să se voteze secret, ca să nu fie niciun dubiu!

Dl Mircea Ciumara: Votăm excluderea, dacă pică asta, mergem la suspendare!

Dl Dragoș Oncescu: Trecem pe bilețel „excludere". Cine nu e de acord taie.

Sala: E bine așa!

(Se fac 14 bilete. Rezultatul votului: 13 pentru excludere, 1 împotrivă; domnul Sorin Lepșa nu a participat la vot)

Dl Ion Diaconescu: Foarte mulți dintre prietenii domnului Radu Vasile se simt în pericol că va urma un fel de „vânătoare de vrăjitoare" din partea partidului. Câtuși de puțin nu avem această intenție. Aș vrea ca nimeni dintre dumneavoastră să nu se gândească la așa ceva, pentru că în fond Radu Vasile era secretarul general al partidului și exercita o influență asupra grupului. Noi considerăm că în momentul în care a fost exclus cel care mobiliza toată această acțiune, grupul în sine se va desface.

Totuși, mi s-a cerut de către dumneavoastră, în discuțiile anterioare, să mai scriu ceva în comunicat: „BCCC cere tuturor participanților la acest «grup popular» să se dezică în scris de această grupare, afirmându-și astfel respectul deplin față de principiile și Statutul PNȚCD, în spiritul unității și integrității partidului, care trebuie să fie o axiomă pentru toți membrii săi".

Dl Ulm Spineanu: Cuvântul „axiomă" nu trebuie pus.

Dl Constantin Dudu Ionescu: Îmi permit să sugerez și eu ceva. Pornind de la faptul că oamenii se simt amenințați și că dumnealor sunt acolo datorită catalizatorului care s-a chemat Radu Vasile, eu mi-aș permite să vă sugerez ca dumneavoastră să aveți o discuție cu oamenii aceștia, înainte de a li se cere în mod imperios dezicerea. În opinia mea, este de datoria partidului să-i recupereze pe cei care doresc. Ca să recuperezi pe cineva trebuie să ai o discuție. Această propunere cu dezicerea în scris pare a fi un ultimatum.

Dl Ion Diaconescu: Acest text e rezultatul unor discuții pe care le-am purtat. Eu spun așa: să nu mai pomenim nimic despre dezicere, dar să punem în schimb următorul alineat: „Se amintește tuturor membrilor PNȚCD, în conformitate cu prevederile statutare, cu disciplina de partid necesară, că nu pot iniția sau participa la acțiuni politice în afara structurii partidului decât cu aprobarea conducerii PNȚCD de la nivelul corespunzător". Adică, dacă este o acțiune într-o comună, conducerea PNȚCD din acea comună

are dreptul să autorizeze acțiunea în numele partidului. Dacă este acțiunea politică în județ, acest drept îl are conducerea județeană. Sunteți de acord?

Dl Mircea Ciumara: Ar fi bine să aveți o discuție cu cei de la Senat.

Dl Ion Diaconescu: Asta e altceva. Domnule Spineanu, vin la Senat la ora 13, iar la ora 17, revin aici la Cameră. Personal regret foarte mult că s-a ajuns la această situație, dar unitatea partidului trebuie salvată. Atitudinea lui Radu Vasile a creat o atmosferă de criză în partid.

Dl Ioan Avram Mureșan: Radu Vasile nu a fost sfătuit de colegii noștri. Eu apreciez foarte mult, de pildă, atitudinea lui Sorin Lepșa. El a fost apropiat, a ținut la el, a adus argumente - nu trebuie să-i reproșăm nimic.

Dl Ion Diaconescu: Dar nu-i reproșăm nimic.

Dl Ioan Avram Mureșan: Știm foarte bine ce oameni a avut în jurul lui din afara partidului. Aceia au fost cei care l-au împins spre astfel de acte. De exemplu, Ovidiu Grecea, șeful Corpului de control.

Dl Vasile Lupu: Știm multe, dar sancțiunile să le oprim aici. Ceilalți să stea liniștiți. [...]

Dl Ioan Avram Mureșan: Ceilalți colegi trebuie să aibă o discuție cu președintele Diaconescu.

Dl Ion Diaconescu: Eu v-am citit aici un punct 2, care mi s-a propus. Sunteți de acord să-l dăm, sau nu?

Dl Constantin Dudu Ionescu: Mie mi se pare excesiv.

Dl Ion Diaconescu: Dar propunerea cealaltă, da?

Sala: Aceea, da.

Dl Ion Diaconescu: Și în final comunicatului: „Până la alegerea unui nou titular, se reconfirmă în funcția de secretar general interimar al partidului domnul deputat Virgil Petrescu". Sunteți de acord?

Dl Ioan Avram Mureșan: Aici, domnii Răsvan Dobrescu și Dudu Ionescu ar putea să spună care a fost, de fapt, filosofia alegerii funcției de secretar general. Secretar general poate fi unul din cei aleși de Delegația Permanentă. Deci, un membru plin sau supleant. De aceea, l-am ales acum aproape un an pe domnul Dudu Ionescu.

Dl Ion Diaconescu: Dar interimar?

Dl Ioan Avram Mureșan: Eu nu spun că domnul Virgil Petrescu nu poate îndeplini funcția, dar Dudu Ionescu este secretar general interimar. Așa este statutar. [...]

Dl Remus Opriș: Pentru că a fost exclus din partid secretarul general Radu Vasile, PNȚCD nu mai are secretar general. Deci, ce face BCCC? Până acum a existat fizic în PNȚCD secretarul general Radu Vasile. Din acest

moment, el nu mai aparține PNȚCD. Biroul ia act de această nouă situație creată și ce face? Numește un secretar general interimar, care preia niște atribuții.

Dl Ioan Avram Mureșan: Aceasta trebuie să o propună președintele.

Dl Ion Diaconescu: Și cum scriu aici? [...]

Dl Vasile Lupu: „Domnul Virgil Petrescu își păstrează funcția de secretar general interimar…"

Dl Ulm Spineanu: Scrieți „exercită".

Dl Ion Diaconescu: Deci: „…exercită atribuțiile de secretar general".

Și ultimul punct din comunicat: „Se convoacă Delegația Permanentă în zilele de 28, 29 și 30 ianuarie 2000, având ca puncte pe ordinea de zi votarea noului Statut al partidului și aprobarea strategiei pentru anul electoral 2000".

Cu aceasta, încheiem ședința. Vă urez „La mulți ani!"